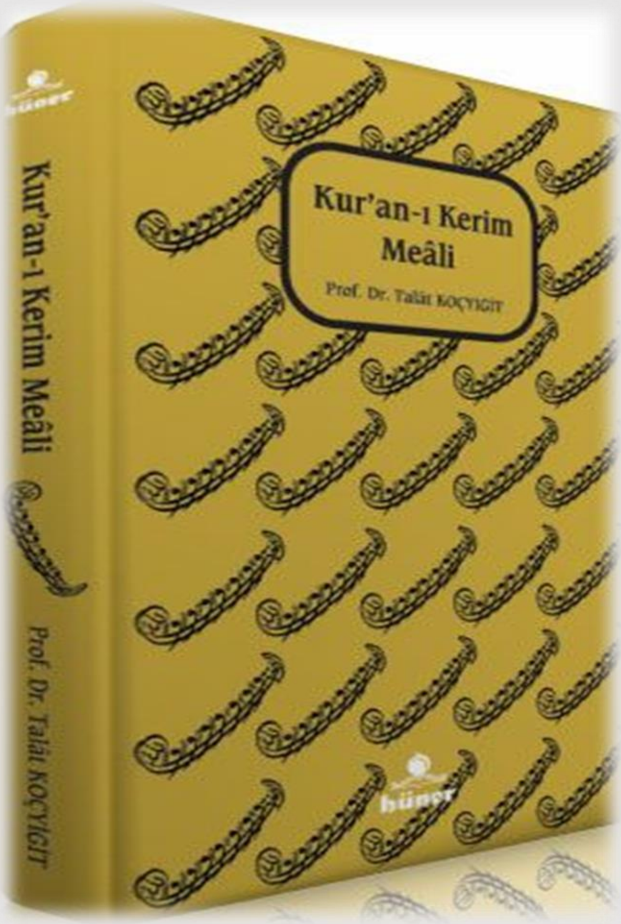
Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçe Mealisi

Prof Dr.Talat Koçyiğit

İÇİNDEKİLER

001-FATİHA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerimin birinci sûresi olup yedi âyetten müteşekkildir. Medine'de nazil olduğunu söyleyenler varsa da büyük çoğunluk onun Mekke'de nazil olduğu görüşündedir: çünkü Fatiha sûresinin Medîne'de nazil olduğu kabul edecek olursa, farz namazlarını eda eden ilk Müslümanların, namazda bu süreyi okumadıkları anlaşır ki, Mekke devrinde Fatihasız namaz kılındığını belirten tek bir habere rastlanmaz. Fatiha sûresinin hem ilk defa nazil olması, hem Kur'ân-ı Kerîm'in başında yer alması ve hem de manâ yönünden Kur'ân'ın "mukaddime"si mahiyetinde bulunması dolayısıyla ona "Fatiha adı verilmiştir. Sûrenin Fâtihatu'l-Kitab, Ummu'i-Kıiab, es-Seb'u'1-Mesânî, el-Esas, eş-Şifa. el-Kâfiye, el-Vâfiye, eş-Şâfiye, en-Mûr, el-Hamd, es-Salât, ed-Duâ ve el-Ta'lîm gibi adlan vardır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1 - Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

2- (O, aynı zamanda) Rahmân'dır, Rahîm'dir.

3- Dîn (Hesap)Günü'nün de sahibidir.

4- (Rabbimiz) Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım isteriz.

5- Bizi doğru yola ulaştır;

6- Kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna...

7- Gazabına uğrayanların ve sapık olanların yoluna değil.

002- BAKARA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in ikinci sûresi olup Medine'de nazil olmuştur. Hicretle birlikte Medine'de ilk nazil olmaya başlayan sûre olduğu gibi, içerisinde en son nazil olan âyetin yer almış olması dolayısıyla de en son nazil olan sûre sayılır. 286 âyetten meydana gelen sûreye Bakara denilmesinin sebebi. Musa (a.s.)'nın bir sığır kurban edilmesi için verdiği emrin, israil Oğulları tarafından savsaklanması ve yerine getirilmemesini e ilgili kıssanın bu surede anlatılmış olmasıdır. Çünkü Bakara kelimesi, erkek olsun dişi olsun, çift süren, su dolaplarını döndüren, araba çeken ve benzeri işlerde kullanılan sığıra verilmiş bir isimdir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adiyle

1- Elif. Lam. Mim.

2- İşte bu Kitap, kendisinde şüphe (edilecek hiçbir şey) yoktur; Allah'tan sakınanlar için bir rehberdir.

3- (Bu sakınanlar) gayba inanırlar; namazlarını dosdoğru kılarlar ve bizim Kendilerine verdiğimiz rızıktan (başkalarına da) infak ederler.

4- Hem sana indirilen (Kitab)'a, hem de senden önceki (peygamber) e indirilen (kitap) lere inanırlar; hiç şüphe etmeden âhirete de inanırlar.

5- işte bunlar, Rab'larından gelen hidayet üzerindedirler; kurtuluşa erenler de bunlardır.

6- Küfredenler: (başlarına gelecek tehlikeyi haber vererek) korkutsanda korkutmasan da (onlar için) birdir; (yine de) inanmazlar

7- Allah da anların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözlerine de perde çekmiştir. Onlar için büyük azab vardır.

8- İnsanlardan öyle kimseler vardır ki; "Allah'a ve ahiret gününe îman ettik" derler, halbuki onlar mümin değillerdir.

9- Allah'ı da iman edenleri da (güya) aldatırlar. Hâlbuki onlar, kendilerinden başkasını aldatamazlar; (bunun da) farkına varmazlar.

10- Onların kalplerinde bir hastalık vardır; Allah da hastalıklarını gittikçe artırmıştır. Söyledikleri yalandan ötürü onlar için acıklı bir azab vardır.

11- Onlara "yeryüzünde fesat çıkarmayın denildiği zaman, "biz ancak ıslah edicileriz" derler.

12- Bilesin ki, asıl fesat çıkaranlar onlardır; fakat (bunun) farkına varmazlar.

13- Onlara 'siz de insanların inandıkları gibi inanın" denildiği zaman, 'biz, beyinsizlerin inandıkları gibi mi inanıyoruz?" derler. Oysa bilesin ki, asıl beyinsizler onlardır; fakat (bunu) bilmezler.

14- Onlar. Îman edenlerle karşılaştıkları zaman, 'îman ettik" derler; şeytanlarıyla baş başa kalınca da. "biz sizinle beraberiz; onlarla sadece alay ediyoruz" derler.

15- (Hâlbuki asıl) Allah onlarla alay ediyor ve azgınlık içinde şaşkın şaşkın dolaşmalarına (şimdilik) göz yumuyor.

16- (İşte), hidayete karşılık sapıklığı satın alanlar bunlardır; fakat ticaretleri (onlara) kazanç sağlamamış, (kendileri de) doğru yolu bulamamışlardır.

17- Onların durumu, ateş yakan kimsenin durumu gibidir: (Yakılan ateş) etrafını aydınlattığında, Allah ışıklarını giderir de onları, görmez bir halde, karanlıklar içinde bırakıverir.

18- (Onlar), sağırdırlar; dilsizdirler; kördürler. (Bir daha hakka) dönmezler.

19- Yahut (onların durumu), gökten zifiri karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşeklerle birlikte gelen yağmura (tutulmuş kimsenin durumu} gibidir: Bunlar, yıldırımlardan ölmek korkusuyla, parmaklarını kulaklarına tıkarlar. (Oysa) Allah kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20- Şimşek neredeyse gözlerini kör edecekti; onlar aydınlattığında (ışığından faydalanıp) yürürler; üzerlerine karanlık çökünce de dikilip kalırlar. (Oysa) Allah dileseydi, kulaklarını sağır, gözlerini de kör ederdi. Şüphesiz Allah, he-şeye kadirdir.

21- Ey insanlar! Sizi de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet ediniz; belki böylece korunmuş olursunuz.

22- O Rab ki, sizin için yeryüzünü (korunup rahat edebileceğiniz)bir döşek, göğü de, (onun üzerine)bir çatı yaptı; gökten su indirdi; o su ile size rızık olmak üzere meyveler çıkardı. O halde(bütün bunları)bilip dururken Allah'a ortaklar koşmayın.

23- Eğer kulumuz (Muhammed)a indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphe içindeyseniz, haydi onun (sûrelerinden birisi) gibi bir sûre getirin: (bunun içini Allah'tan başka şahitlerinizi de (yardıma) çağırın;eğer sözünüzde doğru kimseler iseniz.

24- Eğer (bunu) yapamazsanız ki asla yapamayacaksınız o halde kâfirler için hazırlanmış, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının.

25- iman edenlere ve iyi iş işleyenlere müjdele ki, onlara, (ağaçları] altından nehirler akan cennetler vardır. Orada her defasında kendilerine rızık olarak tür meyve verilişinde "bu, daha önce bize verilmiş olan meyve" diyecekler. Onlara bir birinin benzeri rızıklar) verilecek. Onların tertemiz eşleri bulunacak ve orada ebedi kalacaklar.

26- Gerçekte Allah, bir sivri sineği, hatla ondan da küçüğünü mesel olarak îrac etmekten sakınmaz, iman edenler bilirler ki, o, Rablerinden gelen bir haktır Kâfirler ise, "Allah bu meselle ne kastediyor? Bununla (güya) çok kimseyi saptırıyor; çok kimseye de hidayet ediyor" derler. (Oysa Allah), o meselle, fâsıklardan başkasını saptırmaz.

27- (O fâsıklar ki], söz verdikten sonra Allah'ın ahdini bozarlar Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler; yeryüzünde fesad çıkarırlar. İşte, asıl hüsrana uğrayacak olanlar bunlardır.

28- (Ey kâfirler!) Allah'ı nasıl inkâr edersiniz ki, ölüydünüz, sizi O diriltti; sonra yine O öldürecek; sonra tekrar diriltecek; sonra da, yine O'na döndürüleceksiniz

29- Yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yaratan, sonra (doğrudan) gökyüzünü murat) ederek onu yedi gök halinde yaratıp tanzim eden de işte O'dur ve O. her şeyi hakkıyla bilendir.

30- Rabbin meleklere "ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" dediğinde, onlar "Orada fesad çıkaracak ve kanlar dökecek kimseler mi yaratacaksın' Biz sana hamd ederek, noksan sıfatlardan seni tenzih, kemal sıfatlarıyla da lavsîf edip duruyoruz" demişlerdi. (Rabbin da onlara): "Sizin bilmediğiniz şeyleri, şüphesiz ben daha iyi bilirim" demişti.

31- Allah, bütün İsimleri Adem'e öğretmiş, sonra onları meleklere göstererek" eğer sözünüzde doğruysanız?, bunların isimlerini bana bildirin' demişti.

32- (Melekler de) demişlerdi ki: "(Rabbimiz!) Seni tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim bilgimiz yoktur. Şüphesiz en iyi bilen, Hakim olan ancak sensin.

33- (Sunun üzerine Allah Âdem'e) "Ey Âdem! Bunların isimlerini Meleklere bildir" deyip de, Adem isimleri onlara bildirine demişti ki: "Ben size, göklerin ve yetin sırlarını muhakkak daha iyi bildiğimi, sizin açıkladığınız ve gizlemiş olduğunuz şeyleri de keza daha iyi bildiğimi söylemedim mi?".

34- Meleklere Âdem'e secde edin dediğimizde, secde etmişlerdi de, yalnız İblis dayatıp kibirlenmiş ve böylece kâfirlerden olmuştu.

35- Demiştik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin ve dilediğiniz yerde Onun nimetlerinden bol bol yeyin. (Ancak) su ağaca yaklaşmayın; yoksa zalimlerden olursunuz."

36- Ne var ki şeytan, onları oradan uzaklaştırmış ve içinde bulundukları (o rahat) durumdan çıkartmıştı. Biz de onlara, "birbirinize düşman olarak inin; yeryüzünde (belirli) bir zamana kadar, sizin için yerleşebileceğini? bir mekân ve geçinebileceğini? bir nimet bulunacaktır" demiştik.

37- Bundan sonradır ki, Âdem Rabbinden bazı sözler alıp (O'na yalvarmıştı da). O da onun tövbesini kabul etmişti. Zaten tövbeleri kabul ederek bağışlayan yalnız O'dur.

38- (Onlara şöyle) demiştik: "Hepiniz oradan inin. (Bundan sonra) size benden bu rehber gelir de kimler benim rehberime uyarsa, artık onlar için hiçbir korku yoktur, mahzun olacaklar da onlar değildir".

39- "Ayetlerimizi inkâr edip yalanlayanlar ise, işte onlar, cehennem ateşinin dostlarıdır ve orada ebedî kalacaklardır".

40- Ey İsrail oğulları! Size ihsan ettiğim nimetimi hatırlayın; benim ahdimi yerine getirin ki, ben de sizin ahdinizi yerine getireyim. Ve yalnız benden korkun.

41- Elinizdeki (Tevrat)' ni doğrulamak üzere indirdiğim (Kur'ân)'e iman edin ve onu inkâr edenlerin ilki olmayın; âyetlerimizi yok pahasına satmayın. Ve yalnız benden sakının.

42- Hakkı bâtılla karıştırıp, onu bile bile gizlemeyin.

43- Namazı dosdoğru kılın; zekâtı verin ve rükû edenlerle birlikte rükû edin.

44- Siz kitabı okuyup dururken, kendinizi unutup da insanlara iyiliği mi emredersiniz? Hiç akıl etmiyor musunuz"

45- Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin; Ne var ki bu, huşu duyanların dışındakilere şüphesiz çok zordur.

46- Huşu duyanlar ise, Rabblarına mutlaka kavuşacaklarını ve O'na mutlaka döneceklerini bilirler.

47- Ey İsrail oğullan! Size ihsan ettiğim nimetlerimi ve (bilhassa) sizi âlemlerden üstün kıldığımı hatırlayın.

48- Hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden şefaatin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden fidye alınmayacağı ve (nihayet) kendilerine yardım bile edilmeyecek bir günden, (hesap gününden) sakının.

49- Hani sizi, Rabbinizden gelen büyük bir imtihan olmak üzere, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakarak en büyük azabı size çektiren Firavun ailesinden kurtarmıştık.

50- Sizin için denizi yarıp sizi kurtarmış ve gözünüzün önünde Firavun ailesini de suda boğmuştuk.

51- Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik; (fakat) sız ondan sonra kendinize zulmederek buzağıyı (mabûd) edinmiştiniz.

52- (Bununla beraber) bundan sonra belki şükredersiniz diye (yine de) sizi atletin işlik.

53- Belki doğru yolu bulursunuz diye, Musa'ya Kitabı ve Furkanı (hak ile bâtılı ayırt eden hükümleri) vermiştik.

54- Musa kavmine: "Ey kavmim! Siz buzağıyı (mabûd) edinmekle kendinize zulmettiniz. Bundan dolayı yaratanınıza tövbe ediniz ve nefislerinizi öldürünüz; bu, yaradanız hakkında sizin için daha hayırlıdır" demiş. (Allah da) sizin tövbenizi kabul etmişti. Zaten tövbeleri en çok kabul edip bağışlayan yalnız O'dur.

55- {Bir gün) siz (şöyle) demiştiniz: "Ey Mûsâ! Allah'ı ayan beyan görmedikçe sana asla inanmayacağız". (Siz bunu söylemiştiniz ki), gözünüz göre göre yıldırım çarpmışa dönmüştünüz.

56- (Bununla beraber) belki şükredersiniz diye bu ölü halinizden sizi tekrar diri İtmiştik.

57- Bulutu üzerinize gölge yapmış, size kudret helvası ve bıldırcın indirip, "rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yeyin." (demiştik). Onlar bize zulmetmemişlerdir; fakat kendi kendilerine zulmediyorlardı.

58- (Onlara şöyle) demiştik: "Şu kasabaya girip dilediğiniz şekilde bol bol yeyin; kapısından secde ederek girin ve "hatta" (bağışla) deyin ki, kusurlarınızı bağışlayalım; iyilik edenlere (ecirlelerini) daha da artıracağız".

59- (Buna rağmen içlerinden) zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şekle çevirmişlerdi de, biz de o zalimlerin üzerine, fâsıklık etmelerinden dolayı gökten bir azâb indirmiştik,

60- Mûsâ. kavmi için su aradığından, (ona), "âsânı taşa vur" demiştik de, taştan on iki pınar kaynamış, herkes su alacağı yeri öğrenmişti. Allah'ın rızkından yiyin İçin, fakat yeryüzünde müfsitlik ederek karışıklık çıkarmayın.

61- (Musa'ya şöyle) demiştiniz: "Ey Mûsâ! Bir çeşit yemeğe hiç katlananlayız; bizim için Rabbine yalvar da, bize yeryüzünün yetiştirdiği şeylerden, sebze, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın". (Musa da onlara:) "Sız daha iyi olmayan bu şeyleri hayırlı olanla değişmek mi İstiyorsunuz? Öyleyse bir şehre inin; (orada) istediğiniz şeyler vardır" demişti. (İşte bundan sonra) üzerlerine zillet ve meskenet (damgası) vurulmuş, Allah'tan bir de gazaba uğramışlardı. Bu, Allah'ın âyetlerini inkâr etmelerinden ve haksız yere peygamberleri öldürmelerindendi; bu, isyan etmelerinden-ve haddi aşmalarındandı

62- Şüphesiz, îman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiiler; bunlardan kim Allah'a ve âhiret gününe îman eder ve hayırlı iş işlerse, işte onların mükâfatları Rableri katındadır; onlara hiçbir korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir.

63- Sizden güvenilecek söz almış, Tûr'u da üzerinize kaldırıp "size verdiğimiz (Kitab)' e sıkıca tutunun ve içindekileri hatırlayın; belki böylece sakınmış olursunuz" demiştik.

64- Fakat bundan sonra, yine sözünüzden dönmüştünüz. Eğer üzerinizde Allah'ın ihsanı ve merhameti olmasaydı, herhalde hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65- Cumartesi günü, içinizden haddi aşanların durumunu şüphesiz bilirsiniz. Hani onlara 'horlanan maymunlar olunuz" demiştik.

66- Böylece o hâdiseyi, hem önündekiler için, ham de ardındakiler için ibret verici bir ceza. (Allah'tan) sakınanlar İçin de, bir öğüt kılmıştık.

67- Mûsâ kavmine "Allah, size bir sığır kesmenizi emrediyor" dediğinde, onlar, "sen, bizimle alay mı ediyorsun?" demişler; (Mûsâ da onlara) "câhiller gibi olmaktan Allah'a sığınırım" demişti.

68- (Musa'ya] "Rabbına bizim için duâ et de, onun mahiyetini bize açıklasın" demişler; o da "(Rabbım) diyor ki: O ne çok yaşlı, ne de çok genç, fakat bunun ortası, dinç bir sığırdır. Emrolunduğunuz şeyi yapınız" demişti.

69- (Yine Musa'yı) "Rabbına bizim için dua et de, o sığırın rengini bize açıklasın" demişler; o da, (Rabbım] diyor ki: "O, bakanlara hoş gelen sapsarı bir sığırdır" demişti

70- "Rabbına bizim için duâ et de. onun mahiyetini bize açıklasın; zira sığırlar birbirine benziyor; fakat Allah dilerse, biz, (o sığırı) herhalde buluruz1' demişlerdi.

71- (Mûsâ da onlara söylet demişti: "(Rabbım) diyor ki: O, ne boyunduruğa koşulup arazi sürmüş, ne de ekin sulamış bir sığır değil, kusurdan şalin, lekesi olmayan bir sığırdır". Bunun üzerine (Musa'ya) "işte Şimdi gerçeği söyledin" demişler ve sığın kesmişlerdi; neredeyse bunu yapmayacaklardı.

72- Hani birisini öldürmüştünüz de, suçu, birbirinizin üzerine atmıştınız. Oysa Allah, gizlemiş olduğunuz şeyleri ortaya çıkaracaktı.

73- [Bunun üzerine) "Öldürdüğünüz kimseye, onun bir parçasıyla vurun" demiştik, işte Allah, belki aklınızı başınıza alırsınız diye, ölülere böyle hayat verir ve size âyetlerini gösterir.

74- Fakat bundan sonra kalpleriniz taş gibi. yahut ((aştan) daha sert bir şekilde tekrar katılaşmıştı; halbuki içinden nehirler fışkıran, yarılıp sular çıkan. Allah korkusundan yuvarlanıp düşen ne taşlar vardır! Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

75- (Ey Müslümanlar! Şimdi siz.) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Halbuki onlardan bir grup, Allah'ın kelâmını dinlerlerdi de, sonra akılları erdiği halde, onu bile bile tahrif ederlerdi.

76- İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "îman ettik" derler fakat birbirleriyle yalnız kalınca, (bir kısmı diğerlerine) "Allah'ın size (Tevrat'ta) açıkladığı şeyi, Rabbiniz katında size karşı hüccet olarak kullansınlar diye mi onlara anlatıyorsunuz: buna hiç aklınız ermiyor mu?" derler.

77- Oysa, onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78- İçlerinden bir kısmı ümmidir; kitabı bilmezler; bildikleri, sadece, bir takım kuruntulardır ve (bunlara istinaden) sadece zanda bulunurlar.

79- Yazıklar olsun, elleriyle kitabı yazıp da, sonra onu yok pahasına salabilmek için "bu, Allah katındandır" diyenlere; yazıklar olsun, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara ve yazıklar olsun, böyle kazandıklarından dolayı onlara.

80- Demişlerdi ki: "Sayılı günler dışında, bize asla ateş dokunmayacaktır1. (Ey Muhammed1 Sen de onlara).de ki: "Siz, Allah katından bir söz mü aldınız -zira Allah, asla sözünden dönmez?- Yoksa Allah'a karşı bilemeyeceğiniz bir şey mi söylüyorsunuz"?

81- Hayır, (öyle değil)! Kim, bir günâh kazanır ve suç çepeçevre kendisim kuşatırsa, işte böyleleri cehennem ehlidir: onlar, orada ebedî kalacaklardır.

82- İman edenler ve iyi işlet yapanlar ise, bunlar da, cennetledir ve orada ebedi kalacaklardır.

83- Hani İsrail oğullarından, sizin Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceğinize, anaya babaya, bir de akrabaya, yetimlere ve miskinlere iyilik edeceğinize dair güvenilir söz almıştık. "İnsanlara iyi (söz) söyleyin; namazı dosdoğru kılın: zekâtı verin" (demiştik. Fakat) sonra siz. İçinizden çok azı müstesna, (bu sözden) döndünüz; hâlâ da yüz çevirip duruyorsunuz.

84- Keza sizden (birbirinizin) kanlarını dökmeyeceğinize, (birbirinizi) yurdunuzdan çıkarmayacağınıza dair kesin söz almışlık. Sonra siz de (buna) şehadet edip ikrarda bulunmuştunuz.

85- Ve buna rağmen, işte siz, birbirinizi öldürüyor ve içinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıyorsunuz; onların aleyhinde, günahla ve düşmanlıkla yardımlaşıyorsunuz; size esir olarak gelirlerse, onların (yurtlarından) çıkarılması haram olduğu halde, fidyelerini «erip onları kurtarıyorsunuz. Sız, Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını da inkâr mı ediyorsunuz? içinizden bunu yapanların cezası, dünya hayatında zilletten başka bir şey değildir; kıyamet gününde de, azabın en ağırına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

86- Âhirete mukabil dünya hayatını satın alanlar, işte bunlardır. Onların üzerindeki azâb hiç hafifletilmeyecek, kendilerine yardım da edilmeyecektir.

87- Mûsâ' ya Kitabı vermiş, ondan sonra da birbiri arkasına peygamberler göndermiştik: Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller vermiş, Rûhu'l-Kudüs (Cebrail) ile onu teyit etmiştik. {Buna rağmen siz), ne zaman bir peygamber size gönlünüzün hoşlanmadığı Cif şey getirdiyse, Kibirlenip bir kısmın: yalanladınız, bir kısmını da öldürmediniz mi?

88- (Bir de kalkıp) "kalelerimiz perdelidir" diyorlar. Hayır, Allah, küfürleri dolayıs'yle onlara lanet etmiştir. Onlar ne kadar da az inanıyorlar.

89- Onlara, Allah katından yanlarındaki (Tevrat)'ni doğrulayan bir Kitap geldiğinde önceden kafirlere karşı (kendilerine böyle yardım edici bir kitabın gelmesini bekleyip duruyorlardı. İşte, önceden (geleceğini) bildikleri (bu Kitap] gelince, onu inkâr ettiler. Bu sebepten Allah'ın laneti o inkarcıların üzerine olmuştur.

90- Onlar, Allah'ın fazl-u keremiyle kullarından dilediğine (Kitap] indirmesine hased ederek, O'nun (Muhammed'e) indirdiği (Kur'an)' niinkâr etmekle, kendilerini çok kötü bir şey mukabilinde satmış oldular ve bu yüzden de, gazab üzerine gazaba uğradılar. Zaten Allah'ın zelil eden azabı kafirler içindir.

91- Kendilerine, "Allah'ın indirdiğine îman edin" denildiğinde, "biz, bize indirilen (TevratJ'e inanırız" diyorlar ve Tevrat'tan başkasını, ellerindekini doğrulayıcı olarak (gönderilen) bir hak olmasına rağmen inkâr ediyorlar. (Ey Muhammed! Onlara) de ki: "(Siz, sadece kendinize indirilene) inanıyor idiyseniz, daha önce Allah'ın peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?

92- "Musâ size apaçık mucizeler getirmişti de, sonra siz, zâlimler olarak onun arkasından buzağıyı (niçin) tanrı edinmiştiniz?

93- Sizden kesin söz almış, Tûr'u da üzerinize dikerek "size verdiğimiz [Kitap) e sımsıkı tutunun ve {emirlerini) dinleyin" (demiştik). Onlar da 'dinledik ve isyan etlik" demişlerdi. Buzağı tutkusu, küfürleri yüzünden kalelerine iyice işlemişti. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Eğer gerçekten mü'min kişiler idiyseniz, îmanınız size ne kötü şeyler emrediyormuş"!

94- (Ey Muhammedi Onlara) de ki:."Allah katında âhire! yurdu başkalarına değil de, sadece size ait ise, (bu inancınızda da) samimiyseniz, haydi ölümü isteyin."

95- (Fakat)kendi elleriyle işleyip çıkardıkları cürümlerinden dolayı, ölümü asla islemeyeceklerdir. Allah, elbette, zâlim anlarları en iyi bilendir.

96- San, onların, hayata, başkalarından ve hattâ her biri bin sene yaşamayı temenni eden müşriklerden bile daha düşkün olduklarını görürsün. Halbuki uzun yaşamak, hiçbirini azaptan kurtarmayacaktır Allah, elbette, yaptıklarını hakkıyla görendir.

97- (Ey Muhammed! Onlara) de ki: "Kim Cebrail'e düşman olursa, (bilsin ki), işte o Cebrail, daha önceki hitapları doğrulayan, mü'minler için hidayet va müjde olan Kuran Allah'ın izniyle senin kalbine indirmiştir".

98- "Kim Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa, (yine bilsin ki), Allah, muhakkak kâfirlerin düşmanıdır".

99- Biz sana apaçık âyetler indirdik; onları fâsıklardan başkası inkâr etmez.

100- Oysa Yahûdîler, ne zaman bir ahide bulunmuşlarsa, onlardan bir zümre, bu ahdi bozup atmadı mı? Zaten onların çoğu îman etmez.

101- Onlara Allah katından ellerindeki Kitabı doğrulayan bir Peygamber geldiği zaman, kendilerine kitap verilenlerden bir zümre, sanki bilmiyorlarmış gibi, Allah'ın Kitabını arkalarına atlılar.

102- (Sonra da), şeytanların, Süleyman'ın hükümranlığı aleyhine uydurup söyledikleri şeylere uydular. Halbuki Süleyman küfretmemişti. Asıl şeytanlar sihri ve Bâbil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilen şeyleri insanlara öğreterek küfretmişlerdi. Oysa bu iki melek, "biz fitneyiz; (sakın bize kanıp] küfretme!'demedikçe, hiç kimseye bir şey Öğretmezlerdi, (Buna rağmen Öğrenmek isteyenler), bu ikisinden, kişiyle kansının atasını bozacak şeyleri öğreniyorlardı. Gerçi Allah'ın izni olmadıkça, bu öğrendiklerime hiç kimseye zararlı olamazlar. Onlar ise, kendilerine, fayda değil zarar verecek şeyleri öğrenirler. Şüphesiz onlar, bunu satın alan kimselerin, âhirette nasîbi olmadığını biliyorlardı. Keşke kendilerini ne kötü bir şeye mukabil satmış olduklarını da bilselerdi.

103- Eğer onlar îman etmiş ve (Allahtan) sakınmış olsalardı, Allah kalından gelecek sevap, (kendileri için) daha hayırlı olurdu. Keşke bunu bilselerdi.

104- Ey îman edenleri (Peygambere) "râinâ"* demeyin; "unzurnâ" deyin ve (onu) dinleyin Kâfirler için elim bir azâb vardır.

105- Ehl-i kitaptan ve müşriklerden olan kâfirler, Rabbinizden size bir hayır

gelmesini hiç arzu etmezler. Oysa Allah, rahmetini dilediği kimseye tahsis eder. Allah, büyük lütul ve ihsan sahibidir.

* Müslümanlar, Hazreti Peygamberi dinlerken, zaman zaman, "acele etme', "bizi gözet", "bizi dinle" manasında raina ya Rasulûllah" derlerdi. Yahudiler, müslimanların bu kelimeyi kullandıklarını görünce, Hazreti Peygambere hakaret etmek için ağızlarını ve dillerini eğip bükerek "çobanımız" veya "ahmak", "sözü dinlenmeyecek adam" manasında "raina' demeye başlamışlar, bunun üzerine Allahu Te'ala da Rasülüne indirdiği bu ayet-i kerimeyle müslümanları bu kelimeyi kullanmaktan menelmiş ve yine "bizi gözet, bizi dinle" manasına gelen "unzurna" demelerini emretmiştir.

106- Biz, bir âyeti neshedersek, yahut unutturursak, ondan daha hayırlısını, yahut onun dengini getiririz. Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilmez misin?

107- Keza göklerin ve yerin hükümranlığının. Allah'ın bizzat kendisine âit olduğunu bilmez misin? Sizin için Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir yardımcı yoktur.

108- Yoksa siz, daha önce Musa'dan taleb edildiği gibi, kendi peygamberinizden de (bir takım mucizeler) mi talep etmek istiyorsunuz? Her kim. îmanı küfürle değişirse, dümdüz yoldan sapmış olur.

109- Kitap ehlinden olanların çoğu, hak kendilerine apaçık belirdikten sonra.

içlerindeki hasetlik yüzünden, îmanınızdan sonra sizi tekrar küfre çevirebilmek arzulamaktadırlar (Bu hususta) Allah'ın emri gelinceye kadar (onları) bağışlayın ve kendi hallerine bırakın. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

110- Namazı dosdoğru kılın ye zekâtı verin Kendiniz için hayır olarak takdim ettiğiniz şeyin sevabını Allah katında bulacaksınız Muhakkak ki Allan, yaptıklarınızı en iyi görendir.

111- "Yahudi yahut Hıristiyan olanlardan başkası asla cennete giremez' demişlerdir Bu, onların kuruntularıdır. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Eğer sözünüzde sâdık iseniz, delilinizi getirin".

112- Hayır, Kim ihlâs ile yüzünü Allah'a çevirirse, iste onun bu amelinin. Rabbi katında sevabı vardır. Onlara hiçbir korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir.

113- Hepsi de (kendilerine indirilen) kitabı okuyup durdukları halde, yahûdîler Hıristiyanların (doğru) bir şey üzerinde olmadıklarını söylerken, hıristiyanlar da Yahûdilerin (doğru) bir şey üzerinde olmadıklarını söylemektedirler. Bilmeyenler de aynen onların sözlerini söylüyorlar. Fakat Allah, kıyamet günü, ihtilâfa düştükleri bu meselede, aralarında elbette hükmünü verecektir.

114- Allah'ın mescitlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyenlerden ve onların tahribine çalışanlardan daha zâlim kim olabilir? Onların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. Dünyada onlar için rüsvalık vardır; âhirette de en büyük azab, yine onlar içindir.

115- Doğu da balı da Allah'a aittir Ne tarafa yönelirseniz yönelin. Allah'ın vechi oradadır. Şüphesiz Allah, (her yönü) kaplar ve (her şeyi) hakkıyla bilir.

116- Allah'ın bir çocuk edindiğini söylüyorlar. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa O'na aittir Hepsi de O'na boyun eğerler.

117- Göklerin ve yerin yoktan var edicisi (O'dur). Ve bir işin olmasına hükmettiği zaman ona sadece "Ol!" der, o da hemen olur.

118- Bilmeyenler (ne olurdu?) "Allah bizimle konuşsaydı: yahut bize bir mucize gelseydi" demekledirler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi; kalpleri (nasıl da) birbirine benzemiş! Oysa biz, yakînen bilmek isteyenlere âyetleri apaçık bildirmişizdir.

119- (Ey Muhammedi) Biz seni hem müjdeci, hem de korkutucu olarak ha* ile gönderdik. (Bu sebeple) cehennem ashabından sen sorumlu tutulmayacaksın

120- Ne yahûdiler ve ne de hıristiyanlar, sen onların dînine tâbi olmadıkça, senden asla hoşnut olmayacaklardır. De ki: Allah'ın yolu; işte asıl yol odur. Eğer sen. sana gelen bunca ilimden sonra, onların hevâ ve heveslerine tâbi olursan Allah'tan sana ne bir dost, ne de bir yardımcı olur.

121- Kendilerine verdiğimi? kitabı hakkıyla okuyanlar; işte bunlar, ora îman ederler. Ona küfredenler ise, işte asıl hüsrana uğrayacak olanlar da bunlardır.

122- Ey İsrail oğulları! Size ihsan elliğim nimetlerimi ve (bilhassa) sizi âlemlere Üstün kıldığımı hatırlayın.

123- Hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fidyenin kabul edilmeyeceği, hiç kimseye şefaatin fayda vermeyeceği ve "(nihayet) kendilerine yardım bile edilmeyecek bir günden, (hesap gününden) sakının.

124- (Ve hatırlayın) Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle imtihan etmiş, oda onları tamamlayınca "ben seni insanlara imam kılacağım' buyurmuş; İbrahim de O'na: 'Soyumdan da. deyince, (Rabbi şöyle) cevap vermişti Zalimlere ahdim ulaşmaz".

125- Beyt (Kabe) insanlar için bir toplanma yeri ve emniyet mahalli kılmış ve 'İbrahim'in makamını bir namazgah edinin" (demiştik) İbrahim ve İsmail'e de. evimi tavaf edenler, (orada) kalanlar, rükû ve sücûd edenler için temiz tutmalarını tavsiye etmiştik.

126- İbrahim: "Rabbım! Burasını emniyetli bir şehir kıl; ahalisinden Allah'a ve Âhiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demiş, (Rab'da ona:) "Küfredeni de: Onu da kısa bir süre için faydalandıracak, sonra da, cehennem azabına mecbur tutacağım; ne kötü bir akıbet!" diye buyurmuştu.

127- İbrahim. İsmail ile birlikte Beyt'in temellerini yükseltiyor (ve şöyle duâ ediyorlardı): "Rabbımız! Bizden(duâmızı) kabul buyur; şüphesiz, hakkıyla işiten, hakkıyla bilen ancak sensin".

128- "Rabbımız1 Bizi sana teslim olan iki kul. ve zürriyetimizden de sana teslim olan bir ümmet eyle. Bize ibadet yollarımızı göster ve tövbemizi kabul et; zira tövbeleri kabul edip bağışlayan ancak sensin".

129- "Rabbımız! Onlara kendi içlerinden, kendilerine senin ayetlerini okuyan, kitap ve

hikmeti öğreten ve onları (şirkten) arındıran bir peygamber gönder. Şüphesiz Azîz ve Hakim olan ancak sensin".

130- İbrahim'in dininden, kendini bilmeyenden başka kim yüz çevirir? Biz. dünyada onu seçtik; âhirette de o, şüphesiz, Sâlih kullardandır.

131- Rabbi ona 'teslim ol" buyurduğunda, o, "âlemlerin Rabbına teslim oldum' demişti.

132- İbrahim bunu oğullarına vasiyet etmiş. Yakup da (aynı şeyi yapmış ve . "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti. Onun için, ancak Müslüman olarak ölün' (demişlerdi).

133- Yoksa (ey yahûdîler!) Yakûb'a ölüm yaklaşıp da oğullarına: 'Ey oğullarım! Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" diye sorduğu, onların da: 'Senin ilahına; babaların İbrahim, İsmail ve İshak'ın bir tek ilâhına ibadet edeceğiz. Biz O'na (eslim olanlarız" dediklerinde, siz buna şahit mi olmuştunuz'

134- Bunlar gelip geçmiş bir ümmettir. Kendi kazandıkları kendilerine, sizin kazandığınız da size aittir. Onların yaptıklarından siz sorulmayacaksınız.

135- (Yahudiler ve Hıristiyanlar) "Yahudi veya Hıristiyan olun ki, hidayete erersiniz' demektedirler. (Ey Muhammedi Sen de) de ki "Hayır, dosdoğru olan İbrahim'in dinine tâbi olun; o, müşriklerden de değildi'.

136- (Ey müslümanlar1 Siz de) deyin ki: "Biz. Allah'a, bi;e indirilene. İbrahim, İsmail. İshak, Yakûb ve (orunlarına indirilenlere Mûsâ ya. İsa ya ve(bütün) peygamberlere Rabları (aralından verilenlere îman ettik. Bunlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız. Biz, Allah'a teslim olanlarız".

137- Eğer (Yahudi ve hıristiyanlar da) sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, şüphesiz hidayete ererler. Yok, eğer yüz çevirirlerse, onlar, muhakkak, düşmanlık içindedirler. (Ey Muhammedi) Allah, onlara karşı sana yeler. O, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

133- (İşte) Allah'ın boyası.,. Allah'tan daha güzel boyası olan kim vardır? Biz, yalnız O'na kulluk ederiz.

139- (Ey Muhammedi O kitap ehline) de ki: "Siz, Allah hakkında bizimle delilli mücadeleye mi girişiyorsunuz? Hâlbuki O, bizim de Rabbımız dır, sizin de Rabbınızdır. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir ve biz, O'na ihlâs ile sarılmışızdır".

140- "Yoksa siz, İbrahim'in, İsmail'in, İshak, Yakûb ve (orunlarının Yahudi, yahut Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz"? (Ey Muhammedi Onlara] de ki: "Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah'tan gelen bir şâhidliği, yanında gizleyenden daha zâlim kim olabilir" Allah, sizin yapıklarınızdan gafil değildir"

141- Bunlar gelip geçmiş bir ümmettir. Kendi kazandıkları kendilerine, sizin kazandığınız da size aittir. Onların yaptıklarından siz sorulmayacaksınız.

142- İnsanlardan bir lakım beyinsizler: "Üzerinde bulundukları kıblelerinden onları döndüren nedir?" diyeceklerdir. (Ey Muhammedi O beyinsizlere) de ki; Doğu da batı da Allah' a aittir. O, dilediği kimseyi doğru yola iletir".

143- Nitekim insanlara şâhid olmanız, Peygamberin de size şâhid olması için, cız sizi, orta (vasat) bir ümmet kıldık. Senin, üzerinde bulunduğun kıbleyi ise, sırf, Peygambere uyanları, ökçesi ürerinde dönenlerden (ayırıp] bilelim diye kıble yaptık. Gerçi (kıblenin değiştirilmesi), Allah'ın hidayet ettiği kimselerden başkasına bir hayli ağır gelecektir; fakat Allah, îmanınızı zayi edecek değildi; O, şüphesiz insanlara çok şefkatli ve merhametlidir.

144- Senin, yüzünü çok defa gökyüzüne çevirip durduğunu elbette görüyoruz İşte

şimdi, hoşnut olacağın bir kıbleye seni döndürüyoruz: Yüzünü Mescidi Harâm tarafına (Kabe'ye) çevir. (Ey Müslümanlar!) Nerede bulunursanız, siz de yüzlerinizi onun tarafına çevirin. Kendilerine kitap verilenler, bunun Rablarından gelen bir hak olduğunu çok iyi bilirler. Allah, onların yaptıklarından gafil değildir.

145- Kendilerine kitap verilenlere her delili getirsen, senin kıblene yine uymazlar, sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar da birbirlerinin kıblelerine uymuyorlar, (Faraza) sana gelen bunca ilimden sonra, (yine de) onların hevâ ve heveslerine uysan, işte o zaman sen, muhakkak zalimlerden olursun.

146- Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, Peygamberi, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar ve onlardan bir grup da, hakkı bile bile gizlerler.

147- Oysa hak, Rabbindendir; öyleyse sakın şüphecilerden olma.

148- Herkesin (yüzünü) kendisine çevirdiği bir yön vardır. O halde, yarışırcasına hayır işlerine koşuşun; nerede bulunursanız bulunun, Allah sizi bir araya getirecektir Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

149- Nereden (yola) çakarsan çık, (namazda), yüzünü Mescid-i Haram taralına döndür. Bu, şüphesiz, Rabbinden gelen haktır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

150- Nereden (yola) çıkarsan çık, (namazda),yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Sizde (ey Müslümanlara), nerede olursanız olun, yüzünüzü onun taratma çevirin ki, içlerinden zulmedenler dışında, insanların aleyhinize (kullanabilecekleri) bir delilleri bulunmasın. -Zaten onlardan korkmayın. benden korttun- bir de, size olan nimetimi tamamlayayım; Böylece umulur ki, siz de hidayete erersiniz.

151- Nitekim size, kendi içinizden, âyetlerimizi size okuyan, sizi arındıran, size kitap ve hikmeti belleten ve bilmediğiniz şeyleri öğreten tur de Peygamber gönderdik.

152-O halde, beni zikredin ki, ben de sizi zikredeyim: bana şükredin; (fakat) nankörlük etmeyin.

153-Ey iman edenler! Sabrederek «e namaz kılarak (Allahtan) yardım dileyin; şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.

154- Allah yolunda öldürülen kimseler hakkında "ölüler" demeyin; aksine onlar diridirler; fakat siz anlamazsınız.

155- Sizi, herhalde, biraz korkuyla, biraz açlıkla ve biraz da mal, can ve ürünlerden yana eksiltmekle deneriz; öyleyse (buna) sabredenleri müjdele.

156- Nitekim bunlar, kendilerine bir musibet geldiği zaman, "biz, Allah'a aidiz ve elbette Ona döneceğiz" derler.

157- Rablarından gelen mağfiret ve rahmet, işte onların üzerindedir; hidayete ermiş olanlar da, yine onlardır.

158- Safa ve Merve, Allah'ın, alâmeti erindendir. Bundan dolayı kim Beyt (Kabe)'i hacceder, yahut umre yaparsa, her ikisini tavaf etmesinde bir beis yoktur. Kim gönlünden bir iyilik yaparsa, şüphesiz ki Allah, (iyiliğe) iyilikle mukabele eden ve (bunu hak edeni) hakkiyle bilendir.

159- İndirdiğimiz apaçık delilleri ve irşat yollarını Kitapta insanlara açı Ulamamızdan sonra gizleyenler. . İşte onlara, hem Allah lanet eder, hem de lanet edebilecek olanlar lânet ederler.

160- Ancak tövbe edenler. ıslah olanlar ve (doğruyu) açıklayanlar müstesnâ... Bunların tövbelerini kabul ederim. (Çünkü daima) tövbeleri Kabul eden bağışlayan benim.

161- Küfredenlere ve kâfir olarak ölenlere gelince, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir.

162- Bu lanette daimidirler; onlardan azâb hafifletilmeyeceği gibi, onlara, (kurtulabilirler ümidiyle de) Bakılmaz.

163- İlâhınız tek bir ilâhtır; Rahman ve Rahim olan O ilahtan başka ilâh yoktur.

164- Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlar için faydalı olan şeylerle denizde yüzen gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirip de kendisiyle ölümünden sonra yeryüzüne hayal verdiği suda ve orada yaydığı her türlü canlıda, rüzgârları dilediği yöne sevk edişinde ve gökyüzüyle yeryüzü arasında (rüzgara) tâbi olan bulutlarda, aklını kullanan kimseler için deliller vardır.

165- İnsanlar içinde bir takım kimseler de vardır ki, Allah'tan başkasını O'na ortak edinip, onları, Allah'ı sever gibi severler; gerçi iman edenlerin Allah'a olan sevgileri çok daha kuvvetlidir; fakat o zulmedenler, azabı görürken, bütün kuvvetin Allah'a mahsus ve Allah'ın şiddetli azâb sahibi olduğunu bir bilseler..

166- (Yine o zaman) peşlerinden gidilenler, azabı görüp peşlerinden gelenlerden kaçıp kurtulmuşlar; kendileriyle aralarındaki münasebetler kesilmiş...

167- Ve peşlerinden gidenler, "keşke bizim için dünyaya bir defa daha dönüş olsaydı da, onların bizden kaçıp kurtuldukları gibi. biz de onlardan kurtulsaydık" dem e Meler... İşte. Alları onlara amellerini, üzerlerine yığılmış pişmanlıklar halinde böyle gösterecektir. Fakat onlar ateşten çıkacak değillerdir.

168- Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerden helâl ve temiz olanlarını yeyin. Şeytanın adımlarına uymayın; zira o, sizin için apaçık bir düşmandır.

169- Size, sadece kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170- Onlara, "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiği zaman, "hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeylere uyarı?" demektedirler. Ya ataları hiçbir şeyi a*ıl edememiş ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?

171- Küfredenleri uyaranın hali, sadece çağırış vs bağırış alarak işitenlere haykıran çobanın hali gibidir. Onlar, öyle sağır, dilsiz ve körlerdir ki, akıllarını kullanamazlar.

172- ey îman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz temiz şeylerden yiyin ve eğer Allah'a kulluk ediyorsanız, O'na şükredin.

173- O size, ölüyü, kanı. domuz etini ve Allah'tan başkası için kesilen (hayvan eti)i haram kıldı. Bununla beraber, kim mecbur kalırsa, haris olmamak ve haddi aşmamak üzere (bunlardan yemesinde) herhangi bir günâh yoktur. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

174- Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyen ve onu yok pahasına değişen kimseler... İşte onlar, karınlarını ateşlen başka bir şeyle doldurmazlar. Kıyamet günü, Allah onlarla konuşmayacak, onları temize de çıkarmayacakla. Onlar için elîm bir azâb vardır.

175- Hidayete karşılık dalâleti, mağfirete karşılık azabı satın alan kimseler, işle onlardır. Ateşe karşı ne de sabırlılar),.

176- Bu da, Allah'ın, Kitap'ı hak olarak indirmiş olması sebebiyledir. Kitap üzerinde ihtilaf edenler ise, muhakkak ki [hak yoldan) uzak bir ayrılık içindedirler.

177- iyilik (hayır), yüzlerinizi doğu ve batı taralına çevirmeniz değildir. Fakat iyilik, o kimselerin iyiliğidir ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere îman etmişlerdir. Mal sevgisine rağmen, onu, yakınlarına, yetimlere, düşkünlere, yolda kalmışlara ve kölelerin kurtuluşuna vermişlerdir Namazı dosdoğru kılmış, zekâtı vermiş, ahitleştikleri zaman, ahirlerini yerine getirmişlerdir. Zorda, darda ve savaşla sabırlıdırlar, işle, doğruyu söyleyenler onlardır; takva sahibi olanlarda onlardır.

178- Ey îman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas yazıldı; Hüre karşılık hür köleye karşılık köle, kadına karşılık kadın. Bununla beraber öldürülenin kardeşi tarafından katil lehine bir şey affolunursa, artık örfe uymak ve öldürülen (taraf)e (borcu) güzellikle ödemek gerekir. Bu. Rabbınızdan size bir kolaylık ve rahmettir. Buna rağmen, kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için, acısı büyük azâb vardır.

179- Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri. Ta ki sakınasınız.

180- İçinizden birine ölüm yaklaştığında, eğer mal bırakacaksa, Allah'tan sakınanlara bir hak olmak üzere, anaya, babaya ve akrabaya, bilinen bir şekilde vasiyette bulunması, üzerinize farz kılındı.

181- Kim vasiyette olunanı isilikten sonra onu değiştirirse, bunun günâhı, onu değiştirenlerin üzerindedir. Allah, şüphesiz, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendi:

182- Bununla beraber, kim de, vasiyet edenin hataya düşmesinden günâh işlemesinden korkarda aralarını düzeltirse, onun üzerine bir günahı yoktur. Allah, şüphesiz, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

183- Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. lakin korunasınız.

184- Sayılı günler... İçinizden kim hasta, yahut seyahatte olursa (tutamadığı günleri) başka günlerde tutsun. Gücü yetmeyenlere de, bir yoksulu doyuracak fidye gerekir. Fakat kim gönül rızasıyla hayır işlerse, bu kendisi için daha iyidir. Ve oruç tutmanız, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

185- (Size orucun farz kılındığı o sayılı günler) Ramazan ayıdır ki, insanlara doğru yolu gösteren, hidayeti ve doğruyla eğriyi birbirinden ayırıp açıklayan bir rehber olmak üzere, Kur'ân işte bu ayda indirilmiştir. Bu sebeple, içinizden her kim bu aya ulaşırsa, oruç tutsun. Her kim de. hasta, yahut seyahatta olursa. (tutamadığı günleri» başka günlerde tutsun. Allah, müddeti tamamlamanız, sizi doğru yola iletmesine karşılık, Onu yüceltmeniz ve böylece şükretmenİ2 için size kolaylığı ister; güçlüğü istemez.

186- (Ey Muhammedi) Kullarım sana benden sorarlarsa, ben, şüphesiz, onlara yakınım. Bana duâ edenin, duâ ettiği zaman, duasını kabul edanın; o halde, onlar da benim davetimi kabul etsinler ve bana inansınlar. Ola ki doğru yolu bulurlar.

187- Oruç (tutulan günlerin) gecesinde, kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılınmıştır. Onlar sizin örtünüzdür; siz de onlar için birer örtüsünüz Allah, sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu elbette biliyordu da, bu sebeplen tövbenizi kabul etmiş ve sizi bağışlamıştır. Artık bundan sonra, onlara yaklaşabilir ve Allah'ın sizin için takdir ettiğim dilersiniz. (Keza oruç tutulan günlerin gecesinde) fecrin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seçilinceye tadar yiyebilir ve içebilirsiniz; {bu vakitten) sonra da, geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikâfa çekilmiş olduğunuz sürece Kadınlara yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın hudududur ona yaklaşmayın. İşte Allah, insanlara, kötülüklerden korunmaları için âyetlerini böylece açıklar.

188- Aranızda, birbirinizin mallarını bile bile, haksızlıkla yemeyin ve insanların mallarından bir kısmını günâhı gerektirecek şekilde yemek için, hâkimlere onu peşkeş çekmeyin.

189- (Ey Muhammedi) Sana hilalleri soruyorlar. De ki: Onlar, insanlar için ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir; takat (asili iyilik, sakınan kimsenin iyiliğidir. Evlere kapılarından girin ve Allah'tan sakının ki muradınıza eresiniz.

190- (Ey mü'minler!) Sizinle savaşanlarla Allah yolunda siz de savaşın, takat aşırı gitmeyin; zira Allah, aşırı gidenleri asla sevmez.

191- Onları bulduğunuz yerde öldürün; sizi çıkardıkları yerden sizde onları çıkarın Fitne öldürmekten beterdir. Onlar Mescid-i Haram'da sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın; eğer sizinle savaşırlarsa, onları öldürün. İşte kafirin cezası budur.

192- Fakat (savaştan} vazgeçerlerse, (siz de onları bırakın). Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

193- Fitne bitinceye ve Dîn, sırf Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (bundan) vazgeçerlerse, {siz de onlardan elinizi çekin); zira zalimlerden başkasına düşmanlık gerekme?.

194- Haram ay haram aya bedeldir ve haramlar karşılıklıdır: Kim size tecavüz ederse, siz de onun tecavüz ettiği gibi ona tecavüz edin. Allah'tan sakının ve bilin ki Allah, sakınanlarla beraberdir.

195- (Malınızı) Allah yolunda harcayın. Kendinizi tehlikeye atmayın. İşlerinizi de çok iyi yapın; zira Allah, iyi iş yapanları sever.

196- Allah için haccı ve umreyi tamamlayın. Eğer herhangi bir sebeple bundan alıkonursanız. kolayınıza gelen kurbanı gönderin ve (bu) kurban" mahalline varmadıkça başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden kim hasta olur, yahut başında derdi bulunursa, üzerine ya oruç, ya da sadaka, yahut ta kurban olacak bir fidye gerekir. (Tehlikeden) emîn olduğunuzda, kim hacca kadar umre yapıp faydalanmak isterse, kolayına gelen kurbanı kesmesi gerekir. Faka! (onu) bulamazsa, hac esnasında üç, (yurdunuza) döndüğünüz vakit de yedi gün -ki bu, tam on gün eder- oruç tutması vacib olur. İşte bu (hüküm), ailesi Mescid-i Haram'da olmayan kimseler içindir. Allah'tan sakının ve bilin ki Allah, şiddetli ceza sahibidir.

197- Hac (ayları) belli aylardır. Kim o aylarda haccı (kendine) farz kılarsa, artık hac esnasında, kadına yaklaşmak, günâh işlemek ve kavga etmek yoktur. Hayır olarak ne yaparsanız, Allah onu bilir. Bu sebeple (hayırlı ameller yönünden) azıklanın; en hayırlı azık da, şüphesiz, takvadır. O halde ey akıl sahipleri benden sakının.

198- (Hac esnasında) Rabbınızdan rızık istemenizde herhangi bir günâh yoktur. Arafat'tan indiğiniz zaman, Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin. Siz. önceden sapıklardan olduğunuz halde, sizi doğru yola sevk ettiği için O'nu anın.

199- Sonra insanların indiği yerden inin ve Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir. .

200- Hac ibadetinizi bitirince. Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi, hattâ daha kuvvetli bir anışla anın. İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, "Rabbımız. bize dünyada (nasibimizi) ver" derler; böyleleri için âhirette nasîb yoktur.

201- Onlardan bazıları da derler ki "Rabbımız, bize dünyada iyilik ver; âhirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru."

202- Kazandıkları şeyden nasibi olanlar, işte bunlardır. Allah, hesabı çabuk görendir.

203- Sayılı günlerde Allah'ı zikredin. Allah'tan sakınan kimse için, iki gün içinde (Mina'dan çıkmak hususunda) acele etmesinde herhangi bir günah yoktur O halde Allah'tan sakının ve bilin ki, siz, mutlaka O'na varıp toplanacaksınız.

204- İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, düşmanların en şiddetlisi olduklar halde kalplerindekine Allah'ı da şâhid göstererek, dünya hayatı hakkındaki sözleriyle seni hayran bırakırlar

205- Fakat senden ayrıldıkları zaman, yeryüzünde fesad çıkarmak, ekini ve (hayvan) neslini yok etmek için gayret gösterirler. Oysa Allah fesadı sevmez

206- Onlara, "Allah'tan sakının" denildiği zaman, kibirleri, onları daha da günaha götürür. Böylelerine cehennem yeterlidir. Orası gerçekten ne kötü bir yataktır.

207- İnsanlardan öyle kimseler de vardır ki, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak uğrunda nefislerini satarlar. Allah, kullarına karşı çok şefkatlidir

208- Ey îman edenleri Barış (ve kurtuluş dîni olan İslam'a tam olarak girin Şeytanın adımlarına uymayın: zira o, sizin apaçık düşmanızdır.

209- Size bu kadar açık deliller geldikten sonra, yine de hak yoldan saparsanız, bilin ki Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir.

210- (O hak yoldan sapanlar), bulut gölgeleri içinde, Allah'ın (azabının) -meleklerle birlikte kendilerine gelmesini ve işin olup bitmesini mi bekliyorlar? Oysa her şey Allah'a döndürülecektir.

211- İsrail oğullarına sor: Kendilerine nice açık ayetler vermişizdir Her kim, Allah'ın nimeti kendisine ulaştıktan sonra onu değiştirirse, şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

212- Küfredenlere dünya hayatı câzib görünmekte ve bu sebeple îman edenlerle alay etmektedirler. Halbuki Allah'tan sakınanlar, kıyamet günü onların çok üstündedirler; Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213- İnsanlar tek bir ümmetti. Allah (onlara) müjdeleyen ve korku-tan peygamberler göndermiş, onlarla birlikte, insanlar arasında, ihtilâf ettikleri hususlarda kendisiyle hükmetmek için hak olan Kitabı da indirmişti. Oysa kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki hased yüzünden Kitap üzerinde ihtilâfa düşenler, kendilerine Kitap verilenlerden başkası değildi. Ne var ki Allah, îman edenleri, üzerinde ihtilâf ettikleri hakka, kendi izniyle hidayet etmiştir. Zaten Allah, dilediği kimseyi doğru yola hidayet eder.

214- Yoksa siz (Ey Müslümanlar) sizden evvel gelip geçen, hattâ peygamberleri, beraberindeki mü'minlerle birlikte "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek.kadar sıkıntılara ve acılara maruz kalıp sarsılan (milletlerin hali, sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz? Bilin ki Allah'ın yardımı yakındır.

215- (Sadaka olarak) ne vereceklerini sana soruyorlar. (On>ara) de ki: Maldan vereceğiniz şey, anaya babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlaradır. İyilik olarak yaptığınız şeyleri Allah, şüphesiz en iyi bilendir

216- (Ey mü'minler) Sizin için hoş olmasa bile. savaş size farz kılındı: fakat olabilir ki, bir şey sizin hakkınızda hayırlıdır da, onu kötü görürsünüz: bir şey de hakkınızda şerr olduğu halde, ondan hoşlanırsınız. (Bunu) siz bilemezsiniz de Allah bilir.

217- [Ey Muhammedi) Sana, içinde savaş yapılan haram ayı soruyorlar. (Onlara) de ki: Bu ay içinde savaş yapmak büyük suçtur; fakat Allah yolundan alıkoymak ve O'nu inkar etmek, Mescid-i Haram'ı (ziyaretten) menetmek ve halkını oradan çıkarmak, Allah katında, savaştan daha büyük suçtur; ve fitne, öldürmekten daha kötüdür. Müşrikler sizinle halâ savaşıyorlar; hattâ güçlen yetse, sizi dîninizden döndürecekler; fakat içinizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte, dünya ve âhiretteki amelleri boşa gitmiş olanlar bunlardır; cehennem ashabı olanlar da bunlardır ve bunlar orada daimîdirler.

218- Oysa îman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ise, işte Allah'ın rahmetini umanlar da bunlardır. Allah, çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

219- Sana içkiyi ve kumarı soruyorlar. (Onlara) de ki: İkisinde de insanlar için hem büyük günâh, hem de faydalar vardır; fakat günâhları faydalarından daha büyüktür. Yine sana (sadaka olarak) ne vereceklerini soruyorlar. De ki: ihtiyaçtan fazlasını. İşte Allah, dünya ve âhiret işlerini iyice düşünesiniz diye âyetleri böyle açıklar.

220- Keza sana yetimleri soruyorlar. De ki: Onların işlerini düzeltmek hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada olursanız, onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozguncuyla düzelticiyi ebette bilir. Eğer Allah düşseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah, Azîz'dir, Hakim'dir.

221- (Ey mü'minler!) îman etmedikçe müşrik kadınlarla evlenmeyin. Mü'min bir câriye, hoşunuza gitmese bile, müşrik bir kadından hayırlıdır. (Mü'min kadınları), îman etmedikçe müşrik erkeklerle evlendirmeyin. Mü'min bir köle, hoşunuza gitmese bile, (hür) bir müşrikten hayırlıdır. Bunlar, (sizi) cehenneme çağırırlar; Allah ise, izniyle, cennete ve mağfirete davet ediyor. İşte, Allah, düşünüp ibret alsınlar diye, âyetlerini insanlara böyle açıklar.

222- (Ey Muhammedi) Hayızı (âdet halini) soruyorlar. (Onlara) de ki: O bir ezadır. Hayızlı iken kadınlardan uzak durun ve temizlenmedikçe onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman, Allah'ın size emrettiği şekilde onlara yaklaşın. Allah. şüphesiz tövbe edenleri sever; temizlenenleri de sever

223- Kadınlarınız sizin için bir tartadır. Bu sebeple tarlanıza dilediğiniz şekilde yaklaşın. Kendiniz için, (gelecekte faydasını göreceğiniz iyi ameller) sunun. Allah'tan sakının ve bilin ki, O'na mutlaka kavuşacaksınız. (Ey Muhammed) Mü'minleri müjdele.

224- Yeminleriniz sebebiyle iyilik yapmanıza, (kötülükten) sakınmanıza ve insanlar arasını bulmanıza Allah'ı engel kılmayın. Allah, hakkiyle işiten, hakkiyle bilendir.

225- Allah, kasıdsız yeminlerinizden dolayı sizi ayıplamaz; takat kalplerinizin kasdettiği yeminden sorumlu tutar. Allah, Gafûr'dur,Halîm'dtr.

226- Kadınlarına yanaşmamaya yemin edenlerin dört ay beklemeleri gerekir. Eğer (yeminlerinden) dönerlerse, şüphesiz, Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.

227- Eğer boşanmaya karar verirlerse, Allah, şüphesiz, hakkıyla işiten, hakkıyle bilendir.

228- Boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç hayız (veya temizlik) süresi beklerler. Eğer onlar, Allah'a ve âhiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığı şeyi gizlemeleri onlara helâl olmaz. Fakat kocaları, eğer barışmak isterlerse, bu süre içinde onları geri almaya daha lâyıktırlar. Kocalarının onlar üzerinde hakları olduğu gibi, onların da kocaları üzerinde belli haklan vardır, takat erkekler, onlar üzerinde bir üstünlük derecesine sahiptirler. Allah. Azîz'dir, Hakîm'dir.

229- Boşamak iki defadır. Sonrası, ya bilinen usûlde tutmak, ya da iyilikle salıvermektir. Kadınlara (mahir olarak) verdiğiniz şeyi, kadın erkek, Allah'ın çizdiği hududu ihlâl etmekten korkmadıkça gen almanız helâl olmaz, Fakat onların, Allah'ın çizdiği hududu ihlâl etmelerinden kokarsanız, bu takdirde, kadının kocasına verdiği fidyede ikisi üzerine bir günah yoktur. Bunlar Allah'ın hudududur; onu tecavüz etmeyin. Kimler Allah'ın hududunu tecavüz ederse, işle zalim olanlar onlardır.

230- Erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa artık o kadın, başka bir eşle evlenmedikçe ilk kocasına helal olmaz. Eğer bu eş onu boşarsa. Allah'ın hududunu koruyacaklarını zannettikleri takdirde, biribirlerine dönmelerinde herhangi bir günah yoktur. Bunlar, Allah'ın, bilen kimseler için açıkladığı hudududur.

231- Kadınları boşadığınız. onlar da id d e II erinin (bekleme surelerinin) sonuna vardıkları zaman, onları ya güzellikle tutun: ya da güzellikle bırakın. Fakat

onları, eziyet edip zarar vermek için (utmayın Kim bunu yaparsa kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın âyetlerini eğlence edinmeyin. Allah in üzerinizdeki nimetini, öğüt vermek için size indirdiği Kitap ve hikmeti hatırlayın; Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi hakkıylebilendir.

232- Kadınları boşadığınız, onlar da iddetlerinin sonuna vardıkları zaman, aralarında meşru bir surette anlaştıkları takdirde, eşleriyle evlenmelerine engel olmayın, işle, içinizden Allah'a ve âhiret gününe iman etmiş olanlara bununla öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha faydalı ve daha temizdir. (Bunları! Allah bilir, fakat siz bilmezsiniz.

233- Analar, emzirmeyi tamamlatmak isteyen kimseler için, çocuklarını iki tan yıl emzirirler. Anaların bilinen usûlde yiyecekleri ve giyecekleri çocuk baba<arına aittir. Bir insana takati dışında (bir şey) yüklenemez; ne ana çocuğu yüzünden, ne de baba yine çocuğu yüzünden zarar görmelidir. Vârise de aynısı düşer. Eğer ana ve baba, görüşerek ve anlaşarak (çocuğu memeden) kesmeyi dilerlerse, üzerlerine herhangi bir günâh yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (sütanneye) emzirtmek islerseniz, bilinen miktarda (emzirme ücretini) teslim etliğiniz takdirde, üzerinize herhangi bir günah yoktur. Allah'tan sakının ve bilin ki, Allah, yaptıklarınızı şüphesiz hakkıyla görendir.

234- İçinizden ölenler ve geride bıraktıkları zevceler, kendi başlarına dört ay on gün beklerler Sürelerini doldurdukları zaman, kendi başlarına bilinen bir surette yaptıkları şeylerden dolayı sizin üzerinize bir günâh yoktur. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdârdır.

235- Böyle Kadınlara kapalı bir şekilde evlenme isteğimizi belli etmenizde, yahut içinizde bu isteği Beslemenizde, üzerinize herhangi bir günah yoktur Allah sizin onları düşündüğünüzü bilmektedir Fakat onlara maruf söz söylemeniz dışında, onlarla gizlice sözleşmeyin; belli süre de dolmadıkça nikâh akdine kalkışmayın. Bilin ki, Allah, içinizdekini şüphesiz bilir; bu sebepten, (böyle-davranışlardan) sakının ve şunu da bilin ki, Allah, şüphesiz. Gafurdur Halim "dir.

236- Kendileriyle temas etmeden ve (mehirlerini belirlemeden kadınları boşamışsanız, üzerinize herhangi bir günâh yoktur. Zengin olanlara güçleri nisbetinde, fakir olanlara da yine güçleri nisbetinde, bilinen ölçüler içinde ve iyilik yapanlara da bir borç olmak üzere, onları mal yönünden faydalandırın.

237- Ve eğer onlarla temas etmeden onları boşamışsanız ve mehirlerini de tayin etmişseniz, onların bağışlaması, yahut nikâh aktini elinde tutan (kocanın bağışlaması dışında, tayın ettiğiniz mehilin yarısı onlara aittir. Fakat (mehiri,) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki bağı unutmayın. Allah, şüphesiz, yaptıklarınızı hakkıyla görendir,

238- Namazlara ve özellikle orta namaza devam edin; huşu içinde, Allah için namaza durun.

239- Fakat (bir tehlikeden] korkmuşsanız, yaya veya bir şeye binmiş olarak da kılın. Tehlikeden emin olduğunuzda ise. Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği, gibi zikredin.

240- İçinizden ölenler ve geride zevceler bırakanlar, evlerinden çıkarmaksızın zevcelerine bir yıla kadar faydalanacakları mal vasiyet etsinler. Fakat kendileri çıkmışlarsa, kendi başlarına yaptıkları meşru işlerden dolayı üzerinize herhangi bir günâh yoktur. Allah,-Azizdir. Hakîm'dir.

241- Boşanmış kadınlar için de. Allah'tan sakınanlara borç olmak üzere maruf sûrette faydalanacakları bir mal olmalıdır.

242- İşte Allah, akıl edip düşünesiniz diye âyetlerini böyle açıklar.

243- Binlerce olmalarına rağmen, ölümden korkarak ülkelerinden çıkıp gidenleri bilmez misin? Allah onlara "ölün" demiş, sonra da onları yeniden hayata kavuşturmuştu. Allah, şüphesiz, insanlara karşı fadl-u kerem sahibidir; fakat onların çoğu şükretmez.

244- O halde Allah yolunda savaşın ve bilin ki, Allah, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

245- Allah'a güzel bir ödünç verip da Allah'ın da onun karşılığını kat kat artırarak vereceği hanı kim vardır? Allah, hem daraltır, hem genişletir. (Neticece yine) O' na döndürüleceksiniz.

246- Musa'dan sonraki İsrail oğullarının ileri gelenlerini bilmez misin? Hani peygamberlerine "bize bir hükümdar gönder de, Allah yolunda savaşalım" demişlerdi; (o da onlara) "savaş size farz kılınır da ya savaşmazsanız"" deyince, "ülkemizden ve çocuklarımızdan

uzaklaştırıldığımıza göre, bizim Allah yolunda savaşmamamız için ne sebep var?" demişlerdi. Faka! üzerlerine savaş farz kılınınca da, pek azı müstesna yüz çevirmişlerdi. Allah, zâlimleri elbette en iyi bilendir.

247- Peygamberleri onlara şöyle demişti: "Allah, size Talut'u hükümdar olarak gönderdi." Onlar da, 'biz hükümdarlığa daha lâyık olduğumuz ve ona bol mal verilmediği halde, onun bizim başımızdaki hükümdarlığı nasıl olur?" demişler, (peygamberleri de onlara şöyle) demişti: "Allah, size onu seçti; gerek ilim ve gerekse vücut yönünden onu kemale erdirip yükseltti. Allah, mülkünü dilediği kimseye verir. Allah, (kudreti ve tasarrufu)geniş, her şeyi hakkıyle bilendir."

248- Peygamberleri onlara şöyle demişti "Onun hükümdarlığının alâmeti, içinde, Rabbınızdan gelen bir gönül rahatlığıyla Mûsâ ve Harun ailesinin bıraktığı şeylerden artakalanların bulunduğu ve meleklerin taşıdığı sandığın gelmesidir Eğer mü'min iseniz, bunda, sizin için (ibret alınacak) bir delil vardır.

249- Tâlût, askerlerle ayrıldığı zaman, (onlara şöyle) demişti: "Allah sizi bir ırmakta deneyecektir. Kim onun suyundan içerse benden değildir; kim ondan tadmazsa, yahut sadece eliyle bir avuç alırsa, bendendir." Ne var ki, içlerinden çok azı dışında, hepsi ırmak suyunuiçinişlerdi. Tâlût, ve kendisiyle birlikte olan inananlar nehri geçtikleri zaman {bazıları} demişlerdi ki: "Bugün arlık Câlüt'a ve ordusuna karşı koyacak gücümüz yok". Allah'a kavuşacaklarına inananlaraysa şöyle demişlerdi: "Nice az bir topluluk vardır ki, Allah'ın izniyle çok bir topluluğa galip gelmişler. Allah, sabredenlerle beraberdir.1'

250- Câlût ve askerleriyle karşılaştıkları zaman da. "Rabbımız! Bize bol sabır ver, sebatımızı artır ve kâfir olan bu kavme karşı bize yardım et" demişlerdi.

251- Böylece ve Allah'ın izniyle onları hezimete uğratmışlardı Dâvûd Câlüt'u öldürmüş, Allah'ta hükümdarlığı ve hikmeti ona vermiş ve dilediği şeyleri de öğretmişti. Eğer Allah'ın, insanlardan bazısını diğer bazısıyla savıp yok etmesi olmasaydı,yeryüzü muhakkak fesada uğrardı. Fakat Allah, âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252- (Ey Muhammedi) İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir ki, onları sana hak ola-ak okuyoruz ve sen muhakkak gönderilen peygamberlerdensin.

253- İşte bu peygamberler... Onlardan bazılarını bazılarına üstün kılmışındır Allah'ın konuştuğu ve bazılarının da derecelerini yükselttiği kimseler onlardandır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller vermiş ve onu Ruhul-Kudüs ile desteklemişizdir. Eğer Allah dileseydi, bu peygamberi erden sonra gelen (millet)leri. kendilerine gelan apaçık delillerden sonra, birikirlerini öldürmezlerdi, fakat ihtilâfa düştüler. Onlardan bir kısmı îman elti; bir kısmı da küfretti. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah, dilediğini yapar.

254- Ey îman edenler! İçinde ne bir alışverişin, ne bir dostluğun ve ne de bir şefâatin olduğu gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah yolunda) sarfedin.Kâfirler, işte asıl zâlim olanlar onlardır.

255- Allah; O'ndan başka ilâh yoktur; diridir; kendi zâtiyle kâimdir. O'nu ne bir uyuklama ve ne da bir uyku tutar. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundu'-O'nun izni olmadan, O'nun

yanında Kim şefâat edebilir? Onların önünde ve arkasında olan herşeyi bilir. O'nun ilminden kendisinin dilediği dışında hiçbir şeyi kavrayamazlar O'nun Kürsü'sü gökleri ve yeri kaplamıştır; onların gözetim. O'na asla ağır gelmez. O, çok yüce ve çok büyüktür.

256- Dînde zorlama yoktur. Hak yol, bâtıl yoldan ayrılmıştır. Kim tâğûtu inkar eder, Allah'a inanırsa, kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa tutunmuş olur. Allah, hakkıyle işiten hakkıyla bilendir.

257- Allah, inananların dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfredenler ise, onların dostları tâğûtlardır ve onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. Bunlar, cehennem ashabı olup, orada daimîdirler.

258- Allah'ın kendisine hükümranlık vermesinden dolayı, İbrahim'le, Rabb; hakkında tartışan kimseyi bilmez misin? İbrahim (ona) "Rabbım hem dinilir, hem ele öldürür" deyince, o, "ban de diriltir ve öldürürüm" demişti. Fakat İbrahim. "Allah, güneşi doğudan getirir; sen de onu batıdan getir" deyince de, o küfreden, şaşırıp kalmıştı. Allah, zâlim kimseleri doğru yola iletmez

259- Yahut çökük çatılan üzerine, (duvarları) yıkılıp harab olmuş bir kasabaya uğrayıp da, "bunu. ölümden sonra, Allah nereden diriltecek'" diyen kimseyi (bilmez misin) ? Böyle dediği için Allah onu yüz sene boyunca öldürmüş, soma diriltip "kaç sene böyle kaldın?" demişti. O, *bir gün, yahut daha az" deyince, Allah (ona) şöyle buyurmuştu: "Hayır, yüz sene kaldın. (İnanmazsan) yiyeceğine ve içeceğine bak; hiç bozulmamış; ve bir de merkebine bak. (Böyle yapmamız), seni insanlara bir ibret nişanesi kılmak içindir. Kemiklere bak, onları nasıl yerli yerine koyacak, sonra onlara et giydireceği? (Cereyan eden şeyler) ona apaçık belli olunca, şöyle demişti: "Biliyorum ki Allah, her şeyekaadirdir."

260- İbrahim: "Rabbım Ölüleri nasıl diriltdiğini bana göster* demişti. Rabbı "yoksa inanmıyor musun?" buyurunca, "hayır, inanıyorum; fakat kalbimin huzur bulması için.." demişti, (Bunun üzerine Rabbı ona şöyle) buyurmuştu: "Dört kuş al; onları ahitleştirip kendine alıştır; sonra onlardan her bir cûz'ünü bir dağ üzerine koy; sonra da onlan çağır; koşarak sana geleceklerdir. Şunu da bil ki, Allah, Azîz'dir, Hakim'dir."

261- Mallarını Allah yolunda sarfedenlerin durumu, yedi başak bitiren ve her bir başakla yüz (hububat) tanesi bulunan bîr İanenin durumu gibidir. Allah, dilediğine kal kal verir ve Allah, ihsanı bol, her şeyi hakkıyle bilendir.

262- Allah yolunda mallarını sarferfenler. sonra da sarfettiklerini minnet ve eziyet (vesilesi) kılmayanlar, işte onların, Radarı kalında mükâfatları vardır Onlara korku yoktur ve mahzun olacaklarda onlar değildir

263- İyi bir söz ve bağışlama, arkasından eziyet gelen bir sadakadan hayırlıdır. Allah, kullarının verecekleri sadakadan müstağnidir, Halîm'dir.

264- Ey iman edenler! İnsanlara gösteriş olsun diye malını sarfeden, Allana ve âhîret gününe inanmayan kimse gibi sadakalarınızı başa kakıp eziyet vermekle iptal etmeyin. (Gösteriş için sadaka verenin) durumu, üzerinde (bir miktar) toprak bulunan bir kayanın durumu gibidir ki. ona

şiddetli bir yağmur isabet edince, toprak, o kayayı çırılçıplak bırakıverir. (İşte böyleleri) kazanç olarak hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfir olanlara hidayet etmez.

265- Mallarını Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve içlerindeki îmanı sağlamlaştırmak için sarf edenlerin durumu ise, bir tepe üzerindeki bahçenin durumu gibidir ki, oraya şiddetli bir yağmur isabet edince meyvelerini iki kat verir şiddetli yağmur isabet etmezse de çisinti ona yeter Allah, yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

266- İçinizden herhangi biri, kendisine ihtiyarlık çökmüş, (çalışıp kazanamayan) zayıf çocukları olduğu halde, {ağaçları) altından ırmaklar akan. içinde kendisine ait her çeşit meyveler bulunan hurma ve üzüm bahçesine ateşle karışık bir kasırganın gelmesini ve o bahçenin yanmasını ister mı? İşle. Allah, âyetlerini, düşünesiniz diye böyle açıklıyor.

267- Ey îman edenleri (Sadaka olarak) gerek kazandıklarınızın ve gerekse yerden sizin için çıkardıklarımızın iyilerinden verin. Gözü kapalı olmadıkça alı; sı olmayacağınız malın kötüsünü sadaka olarak vermeye kalkışmayın. Bilin id. Allah, {sizin vereceğiniz şeylerden) müstağnidir;hamd edilmeye asıl lâyık olan da O'dur.

268- Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği emreder. Allah ise. size günâhtan bağışlama ve bolluk vaat ediyor. Allah, ihsanı geniş olan ve her şeyi hakkıyle bitendir.

269- O, hikmeti dilediği kimseye verir; kime de hikmet vermişse, pek çok hayır verilmiş demektir. Akıl sahiplerinden başkası (bunu) düşünmez.

270- Nafaka veya adaktan her ne vermiş veya adamışsanız, Allah, muhakkak onu bilir. Zâlimlerin hiçbir yardımcıları yoktur.

271- Eğer sadakaları aşikâre verirseniz, bu. iyidir; ve fakat onu gizleyip de fakirlere verirseniz, sizin için daha iyidir. Allah, bununla günâhlarınızdan bir kısmını örter. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdardır.

272- (Ey Muhammedi) Onları hidayete erdirmek, senin üzerine borç değildir; fakat Allah, dilediği kimseye hidayet eder. Sadaka olarak sarf ettiğiniz her şey, sızın kendiniz İçindir. Zaten siz, yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için sarf edersiniz Sadaka olarak her ne sarf etmişseniz. haksızlığa uğratılmaksızın aynen size verilecektir.

273- (Sadaka) Allah yolunda (kendilerini) hapsetmiş, kazanç için yeryüzünde dolaşamayan iffetleri dolayısıyla da isteyemedikleri için câhilin kendilerini zengin sandığı, senin de simalarından tanıdığın, yüzsüzlük edip insanlardan istemeyen fakir İçindir. Sadaka olarak verdiğiniz her şeyi, Allah, hakkıyle bilendir.

274- Gece ve gündüz, gizli ve aşikâre olarak mallarından sarfedenler, işte onlar için Rabları katında mükâfatlan vardır; onlara korku yoktur; ve mahzun olacaklar da onlar değildir.

275- Ribâ yiyenler, "alışveriş, ribâ gibidir* demiş olmaları dolayısıyla, ancak kendisini şeytan çarpmış mecnûn kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Halbuki Allah, alışverişi helâl, ribâyı ise, haram kılmıştır. Buna göre, kimse Rabbından bir öğüt getir de (bu haramdan» vazgeçerse, geçmişi

kendisine, işi Allah'a aittir. Kim de tekrar {bu harama) dönerse, işte bunlar cehennem ashabıdır; cehennemde dâimidirler.

276- Allah, ribânın bereketini giderir, sadakaları ise. bereketlendirir. Allah, küfürde ve günâhta ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

277- îman edenlerin, hayırlı iş işleyenlerin, namazı hakiyle edâ edip zekatı verenlerin Rabları kalında mükâfatlan vardır; onlara korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir.

278- Ey İman edenler! Eğer gerçeklen mü'min iseniz, Allah'tan korkun ve rıbâdan geri kalanı bırakın.

279- Fakat bunu yapmazsanız, Allah'a ve Rasülüne karşı savaşa girdiğinizi bilin ve eğer tövbe ederseniz, ana paranız sizindir; ne haksızlık etmiş, ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

280- Eğer (borçlu) darda ise, eli genişi e yi ne ey s kadar ona mühlet verin. Halbuki bilmiş olsanız,(alacağınızı) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır.

281- (Ey îman edenleri) Allah'a döndürüleceğiniz ve haksızlık edilmeksizin herkese kazancının verileceği (o hesap) günün-den kortun.

282- Ey îman edenler! Belirli bir vakte kadar birbirinize borçlandığınız zaman, onu yazın; aranızdan bir kâtip doğru olarak yazsın ve Allah'ın Kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin; yazsın. Borçlu olan da yazdırsın ve Rabbı olan Allah'tan korkup borcundan hiçbir şey eksiltmesin. Eğer borçlu, câhil, yahut zayıf, yahutta bizzat yardırma gücü yetmezse, velisi doğru olarak yazdırsın. (Borç ve alacak yazılırken) erkeklerinizden iki de şâhid bulundurun. Eğer iki erkek olmazsa, razı olacağınız şâhidlerden bir erkekle, birinin unutması halinde, diğerinin ona hatırlatması için iki kaOm yeter. Şâhidler çağırıldıklarında, şâhidlikten) çekinmesinler. Küçük olsun büyük olsun, borcu, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şâhidlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha yakındır; ancak aranızda yaptığınız alışverişin peşin (paralı) bir ticaret olması halinde, onu yazmamanızda size bir günâh yoktur. Alış-veriş ettiğiniz zaman da şâhid tutun. Kâtibe de şâhide de zarar verilmesin. Eğer (bir zarar) verirseniz, bu kendinize dokunacak bir itaatsizlik olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir.

283- Eğer yolculuktaysanız ve bir kâtip de bulamazsanız, (borca Karşılık) alınan rehinler yeter. Eğer Birbirinize güvenirseniz, kendisine güvenilen kimse emanetini ödesin; Rabbı olan Allah'tan korksun. Şâhidliği gizlemeyin; her kim onu gizlerse, o, mutlaka kalbi günahkâr olan bir kimsedir. Allah ne yapığınızı hakkiyle bilendir.

284- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'a aittir. İçinizdeki açıklasanız da, gizleseniz de. Allah, onunla sizi hesaba çeker; sonra da dilediğini bağışlar dilediğine azâbeder. Allah, her şeye hakkıye kaadirdir.

285- Rabbından kendisine indirilene Peygamber da îman etmiştir, mü'minler de hepsi de, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman etmiş ve şöyle demişlerdir: "Allah'ın peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İşittik ve itaat ettik; Rabbımız, bağışlamanı dileriz. Dönüş sanadır.'

286- Allah, hiç kimseye gücü dışında bir şey yüklemez (Kişinin) kazandığı iyilin lehine, kötülük ise aleyhinedir. Rabbimiz' Unutmuş yahut hata yapmışsak, (bu yüzden) bizi sorumlu tutma. Rabbımız! Bizden öncekilere yüklediğin gibi. bize de ağır bir yük yükleme. Rabbımız! Gücümüzün yetmeyeceğim bize taşıtma. Bizi affet; bizi bağışla ve bize merhamet et Sen bizim mevlâmızsın. Kâfir milletlere Karşı bize yardım et.

003-AL-İ İMRAN SÛRESİ

Kuran-ı Kerimin üçüncü sûresi olup 200 âyetleri müteşekkildir. Hicretin üçüncü senesinde Uhud gazvesinde ve Enfâl sûresinin nüzulünden sonra nazil olmuştur. Nüzulü, Bedir gazvesinin bilimiyle Hudeybiye andlaşması arasındaki devreyi kapsar. Bu sebeple sûre Medenîdir. Sûre İçerisinde İmrân ailesi kıssasına yer verildiği için ona "ÂH İmrân Sûresi" denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lam. Mîm.

2- Allah. O'ndan başka ilâh yoktur; diridir; kendi zâtiyle kâimdir

3-4- Kitab'ı sana, kendinden önceki kitapları tasdîk etmek için hak ile indirmiştir; daha önce de, Tevrat ve İncil'i, insanlara hidayet olmak üzere inzal etmişti, hak ile bâtılı ayıran

(Furkan)ı da indirmiştir. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, şüphesiz şiddetli bir azâb vardır. Allah, Azîz'dir; (hak edenlere karşı) intikam sahicidir.

5- Şüphe yoktur ki, yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6- Sizi, (ana) rahimlerinde nasıl dilemişse öylece şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur; Azîz'dir; Hakîm'dir.

7- Kitab'ı sana indiren O'dur. O kitabın bir kısmı muhkem âyetlerdir; bunla' Kitab'ın aslıdır: diğerleri ise, muteşâbih âyetlerdir. Kalblerinde eğrilik bulunan kimseler, fitne çıkarmak ve {heveslerine uygun) tevilini yapmak için müteşâbih olan âyetlere tâbi olurlar. Oysa müteşâbihin tevilini Allah tan başkası bilmez. İlimde yüksek dereceye erişmiş olanlar ise, "biz ona inandık; hepsi de Rabbımız kalındandır" derler. Bunu, akıl sahiplerinden başkası düşünmez.

8- Rabbımız! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi (bu yoldan) saptırma ve bize kendi katından bir rahmet bağışla; şüphesiz bağış sahibi olan yalnız sensin.

9- Rabbımız! Geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde insanları toplayacak olan muhakkak sensin. Allah, elbette vadinden dönmez

10- Küfredenlere malları ve çocukları Allah katında hiçbir fayda sağlamayacaktı; İşte, ateşin yakıtı olanlar onlardır.

11 - Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin âdetleri üzere âyetlerimizi yalanladılar. Allah da onları kendi günâhlarından dolayı cezalandırdı Allahın cezası çok şiddetlidir

12- (Ey Muhammedi) O inkâr edenlere de ki:"Yakında mağlup olacak, (âhirette de cehenneme sürüleceksiniz. Orası ne kötü bir barınaktır."

13- (Bedir savaşında) karşı karşıya gelen şu iki gurupta, sizin için bir ibret vardır. Bir gurup, Allah yolunda diğeri ise kâfirdir. (Ve bunlar) kendi gözleriyle, Müslümanları, kendilerinin iki katı olarak görüyorlardı. Allah, yardımıyla dilediğini destekler. İşte bunda, basîret sahipleri için muhakkak bir ibret vardır.

14- İnsanlar için, kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağmal hayvanlara ve ekinlere karşı aşırı derecedeki düşkünlük, süslü ve câzib bir hale getirilmiştir. Bunlar, dünya hayatının bir takım menfaatleridir; oysa (âhirette) asıl varılacak yerin güzelliği, Allah kalındadır.

15-17- (Ey Muhammedi) De ki (Bu sayılanların) daha hayırlısını size haber vereyim mi' Rabbimiz, şüphesiz biz îman ettik; öyleyse bizim günâhlarımızı bağışa; ve bizi cehennem azabından koru diyen, sabreden, sadik olan, ibadetlerinde ve itaatlerinde devamlı olan, mallarını Allah yolunda sarf eden ve seher vakitlerinde Allah'tan af ve mağrifet dileyen muttakiler için, Rableri katında, (ağaçları) artından ırmaklar akan, (içinde) tertemiz eşler ve Allah in rızası bulunan, ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah, (böyle) kullarını hakkıyla görendir."

18- Allah, Melekler ve ilim sahipleri, adalet ölçülerine dayanarak,Allahtan başka ilah olmadığına şahitlik etmişlerdir. (Evet) O'ndan başka ilah yoktur; Aziz'dir. Hakim'dir.

19- Allah katında asil din, şüphesiz, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık sebebiyle ihtilafa düşmüşlerdir. Her kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, bilsin ki, Allah, hesabi çok çabuk görendir.

20- Eğer seninle münakaşaya girerlerse, (onlara) de ki: "Ben, bana tabi olanlarla birlikte Allah'a teslim oldum." Kendilerine kitap verilenlere ve cahil muttakilere de de ki: "Siz de (Allah'a) teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olmuşlar (ve İslam'a girmişler)se doğru yolu bulmuşlardır Eğer yüz çevirirlerse, sana (sadece bunu onlara) duyurmak düşer. Allah, (böyle) kullan hakkiyle görendir.

21- Allah'ın ayetlerini inkar edenlere, Peygamberleri haksız yere katledenlere ve insanlardan adaleti emredenleri de öldürenleri acı azabı haber ver.

22- işte böyleleri, dünya ve ahirette ameller boşa gitmiş dan kimselerdir Onların hiç yardımcıları da yoktur.

23- Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitabı hükmetsin diye çağrılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle arka dönenlerdir.

24- Bunun sebebi, "ancak sayılı günlerde bize ateş dokunacaktır demeleri ve uydurmuş oldukları bu şeyin. dinleri hususunda kendilerini aldatmasıdır.

25- Onları, kendisinde şüphe bulunmayan bir günde topladığımız ve her nefsin kazancı, hiç haksızlık yapılmaksızın kendisine verildiği zaman, onların halleri nice olur?

26- (Ey Muhammed!) De ki; Ey mülkün sahibi olan Allah! Mülkü dilediğine verir, dilediğinden de alırsın. Dilediğini aziz eyler, dilediğine de zelil edersin. Hayır, yalnız senin elindedir. şüphesiz sen, her şeye kaadirsin,"

27- "Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin."."

28- Müminler, müminlerin dışında (zaruri bir menfaat sebebiyle olmadıkça ve) kendilerinden sakınmadıkça, kafirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, hiçbir şeyde Allah'tan yardım göremez (Böylece] Allah, sizi kendisinden sakındırıyor; (nasıl olsa) varış Allah'adır.

29- (Ey Muhammed) De ki: "içinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. O, göklerde ve yerde olanı da bilir. Allah her şeye kaadirdir."

30- Kıyamet günü, her insan, hayır olarak işlediği şeyi karşısında hazır bulacaktır; . kötülük olarak işlediğin de... Ne var ki, kendisiyle o kötülük arasında çok uzak bir mesafe bulunmasını temenni edecektir. (Bununla) Allah, sizi kendisinden sakındırıyor: zira Allah, kullarına karşı çok şefkatlidir.

31 (Ey Muhammed! Onlara) De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız, Ona tabi olunuz ki. Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah. Gafur'dur, Rahim'dir"

32- (Ve yine) de ki: "Allah'a ve Rasûle itaat edin; eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kâfirleri sevmez."

33-34- Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmrân ailesini, birbirinden gelen bir zürriyet olarak âlemlere üstün kılmıştır, Allah, hakkıyle işiten, hakkıyla bilendir.

35- (Hani bir gün) İmrân'ın karısı demişti ki: "Rabbım! Ben. kamımdakini. yalnız ibadet için sana adadım; (bunu) benden kabul et Şüphe yoktur ki sen, hakkıyla işiten, hakkıyla bilensin."

36- Onu doğurduğu zaman da: "Rabbın! Onu bir kız olarak doğurdum" demişti. Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir. (Sonra da şöyle demişti:) "Erkek kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Onu ve hürriyetini kovulmuş olan şeytandan sana sığındırırım."

37- Rabbı da onu iyi bir şekilde kabul etmiş ve güzel bir bitki gibi yetiştirmişti. Zekeriyya'yı da ona bakması için memur etmişti. Ne zaman Zekeriyya onun yanma, mabede girse, yanında bir rızık bulurdu. Ona şöyle derdi: "Ey Meryem! Bu nereden?" O da: "Rabbimin katından' diye cevap verirdi. Şüphesiz Allah, bilediğini hesapsız rızıklandırır.

38- Zekeriyya, orada Rabbına duâ etmiş ve demişli ki: "Rabbım' Bana kendi tarafından temiz bir zürriyet ihsan et. Şüphesiz sen, duaları hakkıyle işitensin.'

39- Mabette, onun namaza kalkmış olduğu bir sırada, melekler ona şöyle seslenmişlerdi: "Allah, sana, kendisinden gelecek bir kelimeyi tasdik eden, efendi, nefsine hakim ve sâlihlerden bir peygamber olan Yahya'yı müjdeler."

40- (O da:) "Rabbım! Yaşlılık bana gelip çatmış.. Karım da kısır olduğu halele, benim nereden çocuğum olacak?" demiş, Allah da, "Allah, dilediğim tövbe yapar" buyurmuştur.

41- Zekeriyya: "Rabbım! Bana. (bu hususta) bir alâmet, (bir nişan) ver" demiş, (Rabbı da:) "senin alâmetin, üç gün boyunca, işaretleşme dışında insanlarla konuşmamandır. Rabbını da çok zikret ve akşam sabah teşbih et" buyurmuştu.

42- Melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem! Allah seni seçti; temizledi ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı."

43- "Ey Meryem! Rabbının huzurunda dur; secde et; ve rükû edenlerle birlikte rükû et."

44- (Ey Muhammedi) işle bunlar, sana vahy ettiğimiz gayba âit haberlerdendir. Onlar, Meryem'i hangisi himayesine alacak diye fal oklarını atarlarken, sen onların yanında değildin; onlar çekişirlerken de yanlarında bulunmuyordun.

45- Melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem! Allah, kendisinden bir kelimeyi sana müjdeler, İsmi, Meryem oğlu Îsa Mesih'tir. Dünya ve âhirette sânı yüce ve (Allah'a) yakın olacaklardandır."

46- "Beşikteyken ve yetişkin halinde insanlarla konuşacaktır. (Aynı zamanda) Sâlihlerden olacaktır."

47- Meryem de demişli ki; "Rabbım! Hiçbir beşer eli bana dokunmamışken. nereden benim oğlum olacak?" Allah da şöyle buyurmuştu: "Allah dilediğini böyle yaratır. Bir şeyin olmasını murad ettiği zaman, ona sadece, ol, der; o da hemen olur."

48- "(Allah) ona yazıyı, hikmeti, tevrat ve İncil'i öğretecektir."

49- "Onu İsrail oğullarına peygamber olarak gönderecektir. (Bu peygamber onlara diyecektir ki:) Ben, Rabbınız katından bir mucize getirdim; Size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapacağım; sonra ona üfüreceğim; o da Allah'ın izniyle (canlı) bir kuş olacaktır. Yine Allah'ın izniyle, körü ve abraşı iyi ede', ölüleri dinilirim. Evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri sizlere haber veririm Eğer mü'min iseniz, bunda sizin için alınacak bir ibret vardır.'

50- "Benden önce gönderilen Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılman bazı şeyleri helâl kılmak için geldim. Rabbınızdan size âyetler getirdim. O halde Allah'ları korkun ve bana itaat edin.

51- "Şüphe yoktur ki Allah, benim de Rabbımdır, sizin de Rabbınızdır. Öyleyse O'na

ibadet edin. İşle doğru yol budur."

52- İsa, onlardan kütür (sâdır olduğunu) hissedince: "Allah'a (varan yolda) benim yardımcılarım kimlerdir?" demiş, havariler de: "Biz Allah'ın yardımcılarıyız. Allah'a îman ettik; şâhid ol ki. biz Müslümanlarız" diye cevap vermişler (sonra da şunu ilave etmişlerdi.

53- 'Rabbımız! İndirdiğin [Kitaba iman ettik: (gönderdiğin) peygambere de tâbi olduk. Bizi şâhidlerle birlikle yaz.'

54- (Yahudiler, İsa 'yi öldürmek için) tuzak kurmuşlar, Allah da onları kendi tuzaklarına düşürmüştü. Allah, hileyi hayra çevirenlerin en hayırlısıdır.

55- Allah şöyle demişti: 'Ey Îsâ! Şüphesiz sana ölümü verecek, seni nezdime yükseltecek, küfredenlerden seni temize çıkaracak, sana tâbi olanlar kıyamet; gününe kadar küfredenlerden üstün kılacak olan benim. Sonra dönüşünüz yine bana olacaktır. İşte o zaman, ihtilafa düştüğünüz hususlarda, aranızda ben hükmedeceğim.

56- "Küfredenlere gelince, dünya ve âhirette onlara çok şiddetli bir şekilde azat edeceğim. Onlar için hiçbir yardımcı da bulunmayacaktır."

57- îman eder ve sâlih amel işleyenler ise, Allah, onlara mükâfatlarını tastamam verecektir. Allah zâlimleri sevmez.

58- (Ey Muhammedi Sana okuyup zikrettiğimiz bütün bu haberler,) âyetlerden ve Kurân-ı Hakîm'dendir.

59- İsa'nın durumu. Allah katında, Âdem'in durumu gibidir. Âdem'i de topraktan yaratmış, sonra ona "ol" demiştir; a da hemen oluvermiştir.

60- Bu hak, Rabbından gelmiştir: o halde şüphecilerden olma.

61- Sana ilim geldikten sonra, kimler bunun hakkında seninle münakaşaya girişirse, (onlara) de ki1 "Geliniz, çocuklarımızı ve çocuklamızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım: (hep birlikte) duâ edelim ve Allah'ın lanetinin yalancılar üzerine olmasını dileyelim."

62- İşte (îsâ hakkında) bu anlatılanlar, gerçek kıssalardır Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur ve şüphesiz Allah, işte. Aziz ve Hakim olan da O'dur.

63- Buna rağmen yine de yüz çevirirlerse, Allah, bozguncuları elbette hakkıyla bilendir.

64- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey kitap ehli! Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceğimiz, hiçbir şeyi O'na ortak koşmayacağımız, Allah dışında birbirimizi rablar edinmeyeceğimiz hususunda Çizimle sizin aranızda bir olan kelimeye (tevhîd kelimesine) geliniz. Buna rağmen yine de yüz çevirirlerse, işte o zaman. "bizim Müslüman olduğumuza şâhid olun' deyiniz

65- Ey kitap ehli! İbrahim hakkında niçin münakaşa ediyorsunuz? Oysa Tevrat ve İncil ondan çok sonra indirilmişti. (Bu kadarını da] düşünemiyor musunuz?

66- Haydi siz, bilginiz olan hususlarda münakaşa eden kimselersiniz; fakat bilginizin olmadığı hususlarda niçin münakaşa ediyorsunuz? Oysa Allan (her şeyi) bilir de siz bilemezsiniz.

61- İbrahim, ne bir Yahudî ve ne de bir Hıristiyan idi; fakat o, hakka yönelen bir Müslüman idi. Müşriklerden de hiç olmamıştı.

68- İbrahim'e insanların en lâyığı, ona tâbi olanlarla, şu Peygamber ve îman edenlerdir. Allah, müminlerin vekilidir.

69- Kitap ehlinden bir gurup, sizi (hak yoldan] saptırma istemektedirler; oysa onlar, kendilerinden, başkasını saptıramazlar da, bunun farkına varmazlar.

70- Ey kitap ehli! (gerçeği) görüp durduğunuz halde, Allah'ın âyetlerin niçin inkar ediyorsunuz?

71- Ey kitap ehli' Niçin gerçeği bâtıl ile karıştırıyorsunuz ta bile bile onu gizliyorsunuz?

72- Kitap ehlinden bir gurup demektedir ki: îman edenlere indirilen (Kur'an) e günün evvelinde îman, sonunda da onu inkâr edin ki, Müslümanlar da belki (dînlerinden] dönerler.'

73- "Dîninize tâbi olanlardan başkasına inanmayın." (Ey Muhammed !) De ki: "Doğru yol Allah'ın yoludur." Yine demektedirler ki: "Size verilen (kitap) in benzerinin başka birine de verildiğine, yahut Rabbınız katında, size karşı delil gelire çeklerine de (inanmayın)". (Ey Muhammedi) De ki: "Üstünlük, şüphesiz, Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah, ihsanı bol her şeyi hakkıyle bilendir."

74- O, rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, son derece büyük lütuf sahibidir.

75- Kitap ehlinden öyle kimseler vardır ki. onlara tonlarca mal emanet etsen, onu sana aynen geri verirler. Yine onlardan öyle kimseler de vardır ki, onlara da bir dinar emanet elsen, başlarında dikilip durmadıkça, onu sana gen vermezler. Bu, onların, "ümmî (Arap)lerin (malını yemek) hususunda üzerimize düşen bir sorumluluk yoktur" demelerindendir. Böylece onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

76- Hayır, (sorumluluk vardır). Her kim ahdini yerine getirir ve (Allah'tan) sakınırsa, Allah da. şüphesiz, sakınanları sever.

77- Allah'a olan ahitlerini ve yeminlerini az bir ücret mukabili satanlar. İşte böyleleri için âhirette hiçbir nasîb yoktur. Kıyamet günü Allah, onlarla ne konuşacak, ne yüzlerine bakacak ve ne de onları temize çıkaracakla. Onlar için şiddetli bir azâb vardır.

78- Yine kitap ehlinden öyle kimseler vardır ki, söylediklerin! Kitaptan sanasınız diye. dillerini Kitaba benzettikleri söz ile eğip bükerler; fakat (o söyledikleri! Kitaptan değildir. Onun, Allah katından olduğunu söylerler; halbuki o, Allah katından değildir. Böylece onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

79- Allah'ın, kendisine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiği hiçbir insanoğlunun, diğer insanlara, 'Allah'ı bırakın da bana kul olun" demesi mümkün değildir. Fakat o, "öğrettiğiniz ve okuyup Öğrendiğiniz Kitap sayesinde Habbe hâlis kul olun" der

80- Size, melekleri ve peygamberleri rablar edinmenizi emretmez. Sizin müslüman olmanızdan sonra, hiç size küfrü emreder mı?

81- Allah, (geçmiş) peygamberlerden şöyle söz almışta: "Size Kitap ve hikmet verdim. Sonra da yanınızda bulunan (Kitap ve hikmet)ı tasdik eden bir peygamber geldi. Ona mutlaka îman edecek ve yardımda bulunacaksınız, ikrar eltiniz ve bu ağır yükümü kabul etliniz mi? buyurduğunda (peygamberleri) "ikrar ettik" demişler, bunun üzerine Allah' da: "O halde şahid olunuz Ben de sizinle birlikte (buna) şâhidlik edenlerdenim" buyurmuştu.

82- Arlık bu sözden sonra kimler yüz çevirir, (ve verilen sözden dönerse), işte asıl fasıklar onlardır.

83- Allah'ın dininden başka (o5h)mi istiyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa, hepsi de ister istemez, Allah'a boyun eğmişlerdir. Sonunda yine O'na döndürüleceklerdir.

84- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'a, bize indirilen (Kurân) e, İbrahim’e. İsmail e, İshak’a, Yakup’a ve oğullarına indirilenlere, Musa'ya, İsa'ya ve diğer Peygamberlere Rabları tarantıdan verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olanlarız."

85- Her kim İslam'dan başka bir dîn ararsa, (bu dîn), kendisinden asla kabul e dilmiye çektir. O kimse, âhirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır,

86- iman edip Resûlün hak olduğuna şehadet eyledikten ve kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, küfreden On kavmi, Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zâlim olan bir kavme asla hidayet etmez.

87- İşte onların cezaları: Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerinde olması.

88- Bu lanetin içinde daimîdirler. (Çekecekleri) azâb ise, ne hafifletilir, ne de tehir edilir.

89- Bundan sonra tövbe edenler ve hallerini düzeltenler müstesna. Zira Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

90- îman ettikten sonra küfredenlerin, sonra da küfürlerini artırdıkça artıranların tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte asıl sapık olanlar onlardır.

91- Küfredenler ve kâfir olarak ölenler, fidye olarak dünya doluşu altın verseler, hiçbirinden kabul edilmeyecektir. Onlar için elim bir azâb vardır; hiçbir yardımcıları o a bulunmayacaktır.

92- Hoşlandığınız şeylerden (Allah yolunda) sarf etmedikçe, asıl iyiliğe asla eremezsiniz. Her ne sarf ederseniz, şüphe siz Allah da onu hakkıyla bilir.

93- Tevrat indirilmeden önce, İsrail (Yakûb) in kendisine haram kıldığı şeyler dışında bütün yiyecekler İsrail oğullarına helal idi. (Ey Muhammedi O Yahudilere) de ki: "Eğer sözünüzde doğru iseniz, haydi Tevrat'ı getirin ve onu okuyun."

94- "Kim bundan sonra da Allah'a karşı iftirada bulunursa işte asıl zâlimler onlardır."

95- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah doğruyu söylemiştir. O halde hakka yönelmiş olarak İbrahim'in dînine uyun. Zira o. müşriklerden değildi.

96- Alemlere mahza feyz ve hidayet kaynağı olarak insanlar için ilk inşa edilen Beyt (Ev), şüphesiz, Mekke'deki (Kâbe)'dir.

116- Küfredenler ise, muhakkak ki, onların ne mallan ve ne de evlatları. Allah'tan gelecek azaba karşı, onlara hiçbir fayda sağlamayacaktır. Onlar cehennem ashabıdırlar ve orada daimîdirler.

117- Onların bu dünya hayatında sarf etikleri şeyin misâli, kavurucu soğuğu bulunan bir rüzgarın misalidir ki, kendilerine zulmetmiş bir kavmin ekinine isabet eder de. onu helak eder. Oysa Allah, onlara zulmetmemiş, fakat asıl onlar, kendi kendilerine zulmetmişlerdir.

118- Ey iman edenler! Kendi dışınızdaki erden sırdaş edinmeyin Zira onlar, size zarar vermekten geri kalmazlar; size sıkıntı verecek şeyleri ister dururlar Filhakika onların kin ve düşmanlıkları, kendi ağızlarından apaçık belli olmuştur, içlerinde gizledikleri (düşmanlık) ise, çok daha büyüktür. Eğer aklınızı kullanacak olursanız, [ibret alasınız diye] âyetleri size açıkladık.

119- İşte siz, onlar sizi sevmezken, siz onları seviyor ve bütün kitaplara inanıyorsunuz. Onlar sîzinle karşılaştıkları zaman, "biz de inandık" diyorlar, yalnız kaldıklarında da, kin ve düşmanlıklarından, sanki sizi ısırıyormuşçasına, parmaklarını ısırıyorlar (Ey Muhammedi) De ki: "Öfkenizden çatlayın. Allah şüphesiz, kalplerde olanı hakkıyla bilendir."

120- Eğer size bir iyilik dokunursa bu onları üzüntüye düşürüyor; eğer size bir kötülük isabet ederse, bununla da seviniyorlar Eğer sabreder ve (Allah'tan) sakınırsanız, onların hilesi, size hiçbir zarar vermez. Allah, şüphesiz, onların yaptıklarım (ilmiyle] çepeçevre kuşatmıştır.

121- Hani sen, savaş için mü'minleri savaş yerlerinde hazırlamak üzere, erken vakitte, ailenin yanından ayrılmıştın. Allah, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

122- İçinizden iki gurup, Allah yardımcıları olduğu halde, bozguna uğramak korkusuna kapılmışta. Halbuki mü'minler, Allah'a güvenmelidirler.

123- Nitekim Bedir'de siz. (onlara nazar ani daha zayıf olduğunuz halda, Allah size yardım etmişti. O halde Allah'tan sakının ki, şükredesiniz.

124- Mü'minlere, "Rabbınızın, indirilen üç bin melekle size yardım elini uzatması, size kâfi gelmiyecek mi?" demiştin.

125- Evet Eğer sabreder ve sakınırsanız, bu (düşman] da size âniden gelirse, Rabbınız yine, işaretlenmiş beş bin melekle yardım elini size uzatır

126- Allah, sırf sizın için ve kalplerinizin mutmain olması için (Rasulullah'ın sözünü müjde kılmıştır. Zaten yardım, ancak Aziz ve Halim olan Allan kalındandır.

127- (Bu yardım da) küfredenlerden bir kısmını helak etmek, bir kısmını eski ümitlerini yitirmiş olarak dönüp gitsinler diye, perişan eylemek için.

128- Bir kısmının tövbelerini kabul etmek, bir kısmı da zalim olduklarından onlara azâb etmek içindir ki, bunda, senin yapabileceğin hiçbir şey yoktur.

129- Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi de Allah'ındır: dilediğini bağışlar: dilediğine de azâb e der. (Yine de) Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir

130- Ey îman edenler! ribayı kat kat artırılmış olarak yemeyin. Allah'tan korkun ki, kurtuluşa e resiniz.

131 - Kafirler için hazırlanan ateşten sakının.

132- Allah'a ve Peygambere itaat edin ki rahmet olunasınız.

133- Rabbınızdan gelecek olan mağfirete ve takva sahipleri için hazırlanan, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun.

134- (İşte o takva sahipleri) bollukta ve darlıkta, Allah yolunda sarfeden. kinlerini içlerinde tutan ve insanların kusurlarını bağışlayan kimselerdir. Attan, iyilik edenleri sever.

135- (Yine o takva sahipleri] çirkin bir kötülük işlediklerinde, yahut kendi1 erme zulmettiklerinde, Allah'ı zikredip günâhlarının bağışlanmasını dilerler Zaten Allah'tan başka günâhları kim bağışlar? Keza onlar, yaptıkları kotu işlerde, bile bile direnmezler.

136- İşte böyle olanların mükâfatları, Rabları tarantıdan bağışlanmak ve (ağaçları) altından ırmaklar akan dâimi kalacakları cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir.

137- Sizden önce, (ibret alınması gereken pek çok) hâdise olup bitmiştir. Bu itibarla, yeryüzünde şöyle bir dolaşın (ve inceleyin) sonra da, (dîni ve dînin esaslarını) yalanlayanların akıbetlerinin ne olduğunu,, (kendi gözlerinizle) gölün.

133- İşte bunlar, insanlar için bir beyandır; Allah'tan korkanlar için bir hidayet ve bir öğüttür.

139- (Ey mü'minler!) Eğer gerçekten mü'min kişiler iseniz; (savaşta) gevşeklik göstermeyin ve (mağlûbiyet korkusuyla) üzüntüye kapılmayın. Hem de siz (onlardan) daha üstün olduğunuz halde...

140-141-Eğer siz.(uhud'da maddî ve manevî] bir yara almışsanız, (karşınızdaki) kavim de o yaranın aynını almıştа. Allah'ın iman edenleri ortaya çıkarması içinizden şehidler edinmesi ve îman

edenleri temizleyip kâfirleri de yok etmesi için. bugünleri insanlar arasında nöbetleşe döndürür dururuz. Allah, zâlimleri sevmez.

142- Yoksa siz, Allah, içinizden cihada katılanları belli etmeden ve sabredenler ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sanıyorsunuz?

143- Oysa siz, (uhud'da düşmanla ve) ölümle karşılaşmadan önce, ölümü İve şenîd olmayı) temenni etmiştiniz, işte şimdi bakıp onu (karşınızda) görüyorsunuz. (O halde mağlûbiyet korkusu ve üzüntüsü niye?!)

144- Muhammed, peygamberden başka bir kimse değildir. Ondan önce de, şüphesiz, (başka) peygamberler gelip geçmiştir. Öyleyse şimdi o, ölür veya öldürülürse, topuklarınız üzerinde (İslam'dan küfre) geri mi döneceksiniz Topukları üzerinde kim böyle dönüş yaparsa, (bilsin ki) Allah'a hiçbir şeyle zarar veremeyecektir. Allah, şükredenleri mükafatlandıracaktır.

145- (Şu da var kil Allah'ın izni olmadıkça, hiç kimsenin ölmesi mümkün değildir. Ölüm belli bir süreye bağlanmıştır. Her kim dünya sevabı isterse, ona istediğinden veririz. Her kim de âhiret sevabı isterse, ona da onu veririz. Şükredenleri mükafatlandıracağız.

146- (Gelip geçmiş nice) peygamber vardır ki, onunla birlikte bir çok mü'min, (Allah yolunda) savaşmışlardır da, kendilerine (musibet) lerdan dolayı gevşeklik ve zaaf göstermemişler, boyun eğmemişlerdir Allah sabredenleri sever.

147- Onların sözleri de, "Rabbımız! Günahlarımızı ve işimizdeki aşırılığımla bağış a; ayaklarımızı (hak yolda) sabit tut ve kafir milletlere karşı bize yardım et" demekten başkası değildir

148- Allah da onlara dünya sevabını ve ahiret sevabımı" en güzelini «ermişti. Allah, iyilik edenleri sever.

149- Ey îman edenler! Eğer küfreden kimselere itaat ederseniz, onlar sizi, topuklarınız üzerinde (İslam'dan küfre) geri çevirirler de hüsrana uğrayanlara dönersiniz.

150- Halbuki sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151- Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na şirk koştukları için, küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınakları ateştir. Zâlimlerin kalacakları bu yer, ne kötü bir yerdir.

152- Allah, size Olan vadini şüphesiz yerine getirmiştir; nitekim O'nun izni (ve yardımı) ile kâfirleri öldürüyordunuz. Ne var ki bu yardım, arzu ettiğiniz zaferi size gösterdikten sonra, za'fa düştüğünüz, verilen emir hususunda çekiştiğini? ve isyan ettiğiniz vakıa kadar sürmüştür. Sizden bir kısmınız Dünyayı, bir kısmınız da âhiretî istiyordu. (Bu sebeple) Allah, imtihan ermek için sizi onlardan (ve yardımını da sizden) geri çekmiş, bununla beraber, yine ae sızı bağışlamıştır. Allah, mü'minlere karşı çok lütûfkardır.

153- (Savaş alanından siz, boyuna) uzaklaşıyor ve hiç kimseyle ilgilenmiyordunuz Peygamber ise, arkanızdan sizi çağırıp duruyordu. Bu yüzdendir ki, elinizden kaçırdığınıza ve başınıza gelen musibete üzülmemeniz için. Allah size keder üzerine keder vermiştir. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

154- Sonra, bu kederden sonra, size öyle bir güven (duygusu), bir uyku (hali) indirdi ki. içinizden bir gurubu (kâmileni örtmüştü. Diğer bir gurup ise, (yalnız) kendi canlarıyla uğraşıyorlar, Allah hakkında da, câhiliyye zannı gibi hak olmayan bir zan besleyerek "bu zafer işinden bize düşen bir şey mi var ?" diyorlardı.

(Ey Muhammed) De ki: Bütün iş Allah'a mahsustur Sana açıklayamadıkları şeyi kendi içlerinde gizliyorlar ve diyorlar kİ: "Eğer bu işten bize düşen bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik." (Ey Muhammed onlara) de ki: "Evinizde bulunsaydınız bile, alınlarına öldürülme yazılmış olanlar, öldürülüp düşecekleri yere giderlerdi. Su, Allah'ın, gönüllerinizdekini denemesi ve kalplerinizdekini temizlemesi içindir. Allah, gönüllerde olanı hakkıyla bilendir.

155- (Savaş için) iki ordunun karşılaştığı gün, içinizden yüz çevirip gidenler, şüphesiz, irtikâb ettikleri birtakım şeyler dolayısıyla, şeytanın yoldan çıkarmak istediği kimselerdir. Bununla beraber Allah, onları yine de bağışlamıştır. Allah, şüphesiz çok bağışlayıcı, çok şefkatlidir.

156- Ey îman edenler! Küfreden ve yeryüzünde (herhangi bir sebeple) yolculuğa çıktıkları, yahut savaşa katıldıkları zaman, (ölen) kardeşleri hakkında. Allah'ın, kendi kalblerinde (onlara karşı) bir hasret(ve bir üzüntü) yaratmak için (söylettiği yanımızda kalsalardı, ölmezler ve öldürülmezlerdi sözünü) söyleyenler gibi olmayın; zira yaşatan da öldüren de Allah'tır. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

157- Hiçbir şüphe yoktur ki. Allan yolunda öldürülseniz. yahut ölseniz, Allah'ın (âhirette günahlarınızı) bağışlaması ve rahmeti, (kâfirlerin dünyada) topladıklarından çok daha hayırlıdır. 156- Ve yine şüphe yoktur ki, ölseniz, yahut öldürülseniz, Allah'ın huzurunda mutlaka toplanacaksınız.

159- Allah'ın bir rahmeti dol ay isiyle dır ki, sen onlara karşı yumuşak davrandın; eğer kaba, katı kalbli olsaydın, elbette etrafından dağılır giderlerdi Bu itibarla onları bağışla ve onlar için Allah'tan mağfiret dile; işlerinde de onlara danış. Bir şeye azmettiğin zaman da, Allah'a güven. Allah, şüphesiz (kendisine) güvenenleri sever.

160- Allah, size bir yardım ederse, artık size gâlib gelecek (hiçbir düşman) yoktur. Sizi bir de, yardımsız bırakırsa, O'ndan sonra artık size yardım edecek kim vardır' Bu sebepledir ki mü'minler, Allah'a dayanıp güvensinler.

161- Hiçbir peygambere, ganime: malından gizlice alıp hıyanetlik etmesi yaraşmaz. Her kim bu hıyanetliği yaparsa, kıyamet günü, hıyanetliği (nin ağır günâhı) ile gelir. Sonra, herkese kazancı, haksızlığa uğratmaksızın ödenir.

162- Allah'ın rızasını kazanan kimse, Allah'ın gazabına uğrayan kimse gibi midir? Zira onun varacağı yer, cehennemdir ve (orası da) ne kötü bir yerdir.

163- Onların hepsi de, Allah kalında, derece derecedirler. Allah, yaptıklarım hakkıyle görendir.

164- Allah, kendilerine, içlerinden, âyetlerini, onlara okuyan, onları [maddî ve manevî pisliklerden) temizleyen ve onlara Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle, müminlere şüphesiz büyük lütufta bulunmuştur. Oysa önceden onlar, apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorlardı.

165- (Uhud'da) başınıza bir felâket gelince "(biz hak yolda olduğumuz halde) bu nasıl olur?" mu diyorsunuz? Oysa bu felâketin iki katım siz, (Bedir'de) düşmanlarınızın başına getirmiştiniz. (Ey Muhammedi Müslümanlara) de ki: Bu, kendi kus urun uzdan dır. Allah, şüphesiz, her şeye kaadirdir.

166- iki ordunun karşılaştığı gün. başınıza galen felâket, Allah'ın Aniyledir ve mü'min olanları ortaya çıkarması içindir.

167- Ve bir de münafik olanları.. Nitekim onlara, "gelin, Allah yolunda savaşın; yahut (düşmana) karşı durun' denilince, "savaş olacağım bilsek, elbette size uyardık" demişlerdir. O gün onlar, îmandan daha çok küfre yakındılar. Kalblerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, gizlediklerini en iyi bilendir. 163- (Ey Muhammedi) Evlerinde oturup da kardeşlerine "bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlere de ki: "Mademki öyle, eğer doğruyu söyleyen kimseler iseniz, ölümü kendinizden uzaklaştırın bakalım!."

169-170-Allah yolunda öldürülenleri ölü sanma. Aksine onlar, Rabları katında diri olup. Allah'ın fadl-u kereminden kendilerine verdiği (şehidlik mertebesinden) sevinçli bir şekilde (O'nun sayısız nimetleriyle) rızıklandırılırlar ve arkalarında kalıp da henüz kendilerine katılmamış olan (kardeş) lerine, hiçbir korku bulunmadığım ve mahzun da olmayacaklarım müjdelerler.

171- (Keza onlara) Allah'tan gelecek bir nimeti ve fazlasını da müjdelerler. Allah şüphesiz, mü'minlerin (hakettikleri) mükâfatı asla zayi etmez.

172- (Uhud'da) kendilerine isabet' eden (ağır) yaradan sonra, Allah'ın «e Peygamberin davetine icabet edenler ve bir da içlerinden iyilikle bulunup Allah'tan sakınanlar için son derece büyük mükafat vardır.

173- Onlara bazı kimseler, "(size düşman olan) insanlar, size karşı bir araya geldiler; bu sebeple onlardan korkun" demişlerdir de. (bu söz) onların imanını artırmış ve "Allah bize yeter: o, ne güzel bir vekildir" demişlerdir.

174- (Nitekim o düşmanla karşılaşmak için çıktıktan sonra) kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan, Allah'tan gelen bir nimet ve kârlı bir ticaret ile geri dönmüşler ve (bu hareketleriyle) Allah'ın rızasına da uymuşlardır. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir.

175- (Düşmanların size karşı birleştikleri haberini getiren adam, sadece sizi dostlarıyla korkutan şeytandır. Eğer gerçekten mü'min kimseler iseniz, onlardan korkmayıp benden korkun.

176- (Ey Muhammedi) Küfürde birbirleriyle yarış edenler, seni üzüntüye sokmasınlar. Onlar, hiçbir şeyle Allah'a zarar veremeyeceklerdir. Allah, âhirette, onlara hiçbir âhiret sevabı vermeyi murad etmemiştir. Onlar için son derece büyük azâb vardır.

177- îmana karşılık küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar ve re m iyece ki erdi' Onlar için çok acı bir azâb vardır.

178- Küfredenler zannetmesinler ki, bizim onlara mühlet vermemiz, kendileri için hayırlıdır. Biz onlara mühlet vermişsek, bu), günâhları daha da artsın diyedir. Onlar için rezil edici bir azâb vardır.

179- Allah kötüyü iyiden ayırmadan, mü'minleri üzerinde bulunduğunuz şu hal üzere bırakacak değildir. Allah, size gaybı bildirecek de değildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçer (ve ona, kullarının kalblerinde olanları bildirir). O halde. Allah'a ve peygamberlerine îman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, en büyük mükâfat sizindir.

180- Allah'ın fazlı-u kereminden kendilerine verdiği nimetten (Allah yolunda sarf etmeyip) cimrilik edenler, bu (nimet bolluğu)nun, kendileri için hayır olduğunu sanmasınlar. Aksine bu, onlar için serdir. Cimrilik ettikleri o şey. kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah,

yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

181- Allah.'Allah fakirdir; biz ise, zenginiz" diyenlerin sözlerini elbette işitmiştir. Onların söylediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacak ve "o yangının azabını tadın" diyeceğiz.

132- "Bu. kendi ellerinizin işleyip çıkardığı (amellerinizin karşılığı) dır." Yoksa Allah, kullarına karşı asla zâlim değildir.

183- (Ey Muhammedi) "Bize. ateşin yediği bir kurban getirmedikçe bir peygambere sanmamamız hususunda Allah bizden söz aldı" diyen kimselere de ki 'Benden

önce size apaçık delillerle ve bir de söylediğiniz mucizeyle birçok peygamberler gelmişti. O halde, sözünüzde bu kadar sâdık kimseler idiyseniz, onları niçin

öldürdünüz?"

194- Eğer seni yalanladılarsa zaten senden önce apaçık delilleri, sahifeleri ve aydınlatıcı kitabı getiren peygamberlerde yalanlanmış!!.

185- Her nefis ölümü tadacaktır. Kıyamet günü, yaptıklarınızın karşılığı mutlaka verilecektir. Kim ateşten kurtarılıp cennete sokulursa, o, muhakkak kurtuluşa ermiştir. Zaten dünya hayatı aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir.

186- Mallarınız ve canlarınız konusunda, herhalde imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden de, muhakkak ezâ verici birçok söz işiteceksiniz. Eğer (bütün bunlara) sabreder ve sakınırsanız, işte bu, azme dilmesi gereken işlerdendir.

187- (Bir zamanlar) Allah kendilerine kitap verilenlerden "onu insanlara muhakkak açıklayacaksınız; onu asla gizlemeyeceksiniz' diye söz almıştı da, onlar onu arkalarına alıp umursamamışlar, yok pahasına onu satmışladır. Ne kötü alışveriş!.

188- Yaptıklarıyla sevinen, yapmadıklarıyla da övülmeyi arzulayan kimselerin, azâbtan kurtulacak bir mevkide olduklarını sakın zannetme. Onlar için elim bi' azâb vardır.

189- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Allah, her şeye kadirdir

190- Göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardından gelip gidişinde, akıl sahipleri için (ibret alınacak) deliller vardır.

191- Ayakta, oturarak ve yatarak Allah'ı zikreden, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkürde bulunan (o akıl sahiplen derler ki): "Rabbımız* Sen bunları boşuna yaratmadın. Seni (her türlü noksan sıfatlardan) tenzih ederiz. Bundan dolayı bizi cehennem azabından koru.'

192- "Rabbımız! Sen, kimi ateşe sokarsan onu zelil etmiş olursun. Zâlimlerin hiç yardımcıları yoktur."

193- 'Rabbımız! Biz, Rabbınıza îman edin diye çağıran bir münâdî (Peygamber] yi işittik ve hemen iman ettik. Rabbımız! Sen de bizim günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört ve bize iyilerle birlikte ölüm ver."

194- "Rabbımız! Peygamberlerinle bize vad ettiklerinide bize ver ve kıyamet günü bizi zelil etme. Şüphesiz sen, vadinden dönmezsin.'

195- Rabları da, onların bu dualarına icabet eder (ve der) ki: Ben, içinizden erkek olsun, kadın olsun, hiçbir amel sahibinin amelini asla zayi etmem; (zira kadın ve erkek olarak siz), birbirinizden (olma) siniz. Hicret edenlerin, ülkelerinden sürülüp çıkarılanların, benim yolumda eziyet çekenlerin, savaşanların ve (savaşta şehîd olarak) öldürülenlerin, Allah katından (yaptıklarının] sevabı olarak, kusurlarını mutlaka örteceğim ve onları, (ağaçlan) allından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Mükâfatın en güzeli Allah kalındadır.

196- (Ey Muhammedi) Küfredenlerin, ülkeleri (diledikleri gibi] dolaşmaları seni aldatmasın.

197- Bu, çok az bir (dünyevî) metadır: sonra barınakları, yine cehennemdir. O. ne kötü bir yerdir.

199- Oysa Rablarından sakınanlar (öyle mi?) Onlar için Rablan katından bir ikram olmak üzere, içinde daimî kalacakları (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetler vardır, iyiler için Allah katındaki mükâfat daha hayırlıdır

199- Kitap ehlinden öyle kimseler vardır ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene Allah'tan korkarak îman ederler: Allah'ın âyetlerini yok pahasına satmazlar. İşte böylelerinin Rabları katında mükâfatları vardır. Allah, şüphesiz, hesabı çabuk görendir.

200- Ey îman edenleri Sabredin; tahammül gösterin; müteyakkız olun ve Allah'tan sakının ki kurtuluşa ere siniz.

004-NİSA SÛRESİ

Nisa sûresi, Kur'ânı Kerim'in dördüncü sûresi olup 176 âyetten müteşekkildir Nüzulü, Hudeybiye anlaşmasının akabinde nazil olan Mümtehine sûresinden sonraki ve Hudeybiye andlaşmasıyla Tebûk gazvesi arasındaki devreye rastlar. Bu itibarla sûre Medenîdir. Ona Nisa sûresi denilmesinin sebebi, içerisinde, umumiyetle kadınlarla ilgili ahkâm âyetlerine yer verilmiş olmasıdır. Bununla beraber nazil olduğu dönemde, Müslümanlara karşı düşmanlıklarını artıran Kitap ehli ile münafıklara genişçe bir yer verilmiş ve Müslümanlar da, bunlara aynı şiddette mukabelece bulunmakla emrolunmuşlardır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, yine ondan eşini meydana getirip her ikisinden bir çok erkek ve kadınlar türeten Rabbınızdan sakının. Kendi (adı) ile birbirinizden istediğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak) tan sakının. Allah, şüphesiz, sizin üzerinizde hakkıyle gözeticidir.

2- Yetimlere mallarını verin ve kötüsünü (onlara vererek) iyisiyle değiştirmeyin. Onların mallarını, kendi mallarınıza karıştırıp yemeyin. Zira bu, büyük bk günâh olur.

3- Eğer yetim kızlar hakkında âdil davrânamamaktan korkarsanız, (onların yerine) sizin için uygun olan kadınlarla ikiye, üçe ve dörde kadar evlenin. Eğer (aralarında) adaletli davranamamaktan korkarsanız, bir tane ile yahut elinizin altındakiyle yetinin; bu, haksızlık etmemeniz için daha elverişlidir.

4- Kadınlara mehirlerini gönül rahatlığıyla verin. Eğer o mehirden hoşnudlukla size bir şey bağışlarlarsa, onu da rahat rahat yeyin.

5- Allah'ın sizi gözetici kıldığı mallarınızı aklı kıt olanlara vermeyin. (Bununla beraber) o maldan onlara da yedirin. giydirin ve onlara iyi söz söyleyin.

6- Nikâh çağına gelinceye kadar yetimleri deneyin. Eğer onları aklı başında görürseniz, mallarını kendilerine verin. Onları, büyümeleri (ve geri almaları korkusu) ile, israf ve acele ederek yeyip elden çıkarmayın. Zengin olan kimse, (yetimin malını yemekten sakınıp) iffetli davransın: fakır olan kimse de, maruf ölçüler içinde yesin. Onlara mallarını geri verdiğiniz zaman, yanlarında şâhidler bulundurun. (Kontrol edip) hesap sormak yönünden Allah yeter.

7- Ana-babaların ve yakın akrabaların (miras olarak) bıraktıklarından erkekler için bir hisse vardır. Keza. ana babaların ve yakın akrabaların bıraktıklarından kadınlar için de bir hisse vardır ve bunlar bırakılan mal az da olsa çok da olsa belirli hisselerdir,

8- (Mirasta hissesi olmayan) akrabalar, yetimler ve yoksullar, taksim sırasında hazır bulunduklarında, mirastan onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin, (gönüllerini alın).

9- Arkalarında küçük çocuk bıraktıkları takdirde, onların geleceğinden endişe duyacak olanlar, (yetimler hakkında da aynı) endişeyi duysunlar; Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

10- Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, muhakkak ki karınlarını ateşle doldurmuş olurlar ve cehennemi boylarlar.

11- Allan, (mirasın taksimi hususunda) size, çocuklarınızla ilgili (şu hükümleri) emreder: Erkeğe, kadının iki katı kadardır. Eğer kadınlar ikiden fazla iseler, ölünün bıraktığı(terike)nın üçle ikisi (onlara)dir Eğer kadın bir tek ise, yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, ana babadan her bin için, terikenin altıda bin vardır. Eğer Ölenin çocuğu yoksa ve anası, babası ona vâris olmuşlarsa, üçte biri anaya aittir. Eğer ölenin kardeşleri varsa, anası için allıda bir hisse vardır (Bütün bunlar) Ölenin vasîyyet ettiği miktarın çıkmasından ve borcun ödenmesinden sonra (bakiyye üzerinden)dir. Siz, babalarınızdan ve oğullarınızdan hangilerinin fayda yönünden size daha yakın olduklarını bilemezsiniz. Bunlar, Allah tarafından, farz kılınmış hükümlerdir. Allah, şüphesiz, ilim ve hikmet sahibidir.

12- Eğer zevcelerinizin çocuğu yoksa, onların terkettikleri (miras)nin yarısı sizindir. Eğer varsa, terkettiklerinin dörtte biri size aittir. Bunlar, vasîyyet ettikleri çıktıktan ve borç ödendikten sonra (kalan mal üzerinden) dır Eğer sizin çocuğunuz olmamışsa, terkettiklerinizin dörtte biri. zevceler içindir. Eğer çocuğunuz varsa, terkettiğinizin sekizde biri onlara aittir. Bunlar ana vasıyyet ettikleri çıktıktan ve borç ödendikten sonra (geri kalan için) dır. Eğer bir erkeğe veya bir kadına, anası, babası ve çocukları olmaksızın (kelâlej olarak vâris olunursa ve onun bir erkek, yahut bir kız kardeşi bulunuyorsa, onlardan herbirine altıda tir hisse vardır Eğer onlar bundan daha çok iseler hepsi de, üçte bir hisseye ortaktırlar. Keza bu taksim de, (mirasçılara zarar vermeyecek şekilde) vasıyyet olunan çıktıktan ve borç ödendikten sonra (kalan mal üzerinden) dır. Bunlar, Allah tarafından size vasiyyet edilen (hüküm) lerdir. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; Halîm'dir.

13- Bunlar, Allah'ın (kulları için koyduğu) hududlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, O da onu, içinde daimî kalacağı, (ağaçlan) altından ırmaklar akan cennetlere sokar; bu da en büyük kurtuluştur.

14- Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan ve O'nun kanunlarına tecavüz ederse, O da onu, içinde daimî kalacağı ateşe sokar. Onun için zelîl edici bir azâb vardır.

15- Kadınlarınızdan fuhşu irtîkâb edenlere karşı, kendi içinizden dört şâhid getirin. Eğer şâhillik ederlerse, ölüm onları alıp götürünceye, yahut Allah onlar için bir yol açıncaya kadar onları evlerde tutun.

16- İçinizden fuhşu irtikâb eden (kadın ve erkekleri, eziyel'e cezalandırın. Eğer tövbe eder ve düzelirlerse, ikisine de eziyet etmekten vazgeçin. Allan, şüphesiz, tövbeleri kabul edici ve bağışlayıcıdır.

17- Allah katında (makbul olan) tövbe, bilmeden kötülük işleyiş de, hemen akabinde tövbe edenlerin kidir. İşte, Allah'ın, tövbelerim kabul ettiği kimseler de bunlardır. Allah (her şeyi) hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

18- Yoksa (makbul olan) tövbe, kötülükleri işleyenlerin, sonra içlerinden cirme ölüm geldiği zaman da, "işte şimdi tövbe ettim" diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tövbesi değildir. İşte böyleleri için biz, elîm Bir azâb hazırladık.

19- Ey îman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız ve apaçık bir fuhuş irtikab etmedikçe (mehir olarak) verdiklerinizin bir kısmını alıp götürme r iz için onarı sıkıştırmanız size helâl değildir. Onlarla iyi geçinin, eğer odlardan hoşlanmazsanız, (biliniz ki) bir şeyden hoşlanmamanız ve Allah'ın da o şeyde pek çoK hayır takdir etmiş olması pek mümkündür.

20- Bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz ve onlardan birine de (melik olarak) pek çok mal vermişseniz, ondan hiçbir şey geri almayın. (Kadına] hem iftira ederek hem de apaçık günâh yükleyerek o şeyi geri alırmısınız?

21- Hem birbirinizle a derece kaynaşmış olduğunuz ve onlar sizden o derece kesin bir teminat aldıkları halde, onu nasıl geri alırsınız?

22- Babalarınızın evlendikleri kadınlarla evlenmeyin. Ancak geçmişte olan müstesna (bu yüzden size bir vebal yoktur), bu bir fuhuş, çirkin bir davranış ve kötü bir âdet idi.

23- Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren (sut)analarınız, sütkardeşleriniz, karılarınızın anaları, kendileriyle zifafa girdiğiniz karılarınızdan olup yanınızda büyüttüğünüz üvey kızlarınız -eğer analarıyla zifafa girmemiş iseniz (üvey kızlarınızla evlenmenizde] bir beis yoktur- kendi sulbünüzden gelen oğullarınızın eşleri ile (evlenmeniz) ve iki kız kardeşi (nikahınız altında) birleştirmeniz size haram kılınmıştır. Ancak (bunlar haram kılınmazdan önce|geçen geçmiştir (Bu yüzden üzerinize bir vebal yoktur) Allah, şüphesiz çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

24- (Savaş esiri olarak) mülkiyeti elinize geçmiş olan (kafir cariye kadın) lar dışında, kocası bulunan diğer bütün kadınlar da, Allah'ın Üzerinize yazılı farzı olarak size haram kılınmıştır. Bunların dışındakiler ise, namuslu bir şekilde ve zinadan kaçarak, mallarınızla (mehrini verip evlenmek için) arzu etmeniz size helâl kılınmıştır. {Evlenilmesi size helâl kılınan kadınlardan) kendisiyle evlenip faydalandığınıza, takdir olunan ücret(mehir)lerini verin. Mehrin takdir edilmesinden sonra, aranızda gönül rızasıyla (yeni bir miktar üzerinde! anlaşmanızda size bir vebal yoktur. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; mutlak hüküm sahibidir.

25- İçinizden her kim, hür muslüman kadınlarla evlenmeye maddî gücü yetmezse, mülkiyetiniz allında bulunan mümin cariyelerinizden alsın. Allah, sizin îmanlarınızı çok daha iyi bilir. Sizler birbirinizdensiniz O halde, nâmuslu olmaları, zina etmemeleri ve gizli dost edinmemeleri halinde, onları sahiplerinin izniyle kendinize nikahlayın; maruf ölçüler içinde mehirlerini de onlara verin. Evlendiklerinde, eğer fuhşu irtikâb ederlerse, kendilerine, hur kadınlara tatbik edilen cezanın yarısı verilir. (Cariyelerle evlenmek hususundaki) bu hüküm, İçinizden meşakkate katlanmayıp (zinaya sapmaktan) korkan kimseler içindi-. Fakat (cariyelerle evlenmek yerine, iffetli yaşayıp) sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

26- Allah, size (hükümlerini) açıklamak ve sizden öncekilerin hak yoluna sizi irşad edip tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

27- Allah, sizin tövbelerinizi kabul etmek istiyor; şehvetlerinin peşinde koşanlar ise. sizin doğru yoldan iyice sapmanızı istiyorlar.

28- Keza Allah, sizin sırtınızdaki (ağır yükleri) hafifletmek istiyor; zira insan, zayi (ve güçsüz) yaratılmıştır.

29- Ey iman edenler! Karşılıklı gönül rızasına dayanan ticaret malı müstesna, mallarınızı aranızda bâtıl yollarla yemeyin ve birbirinizi (Haksız yere) öldürmeyin. Şüphe yoktur ki Allah, size karşı çok merhametlidir.

30- Her kim bunu düşmanlık ve zulüm maksadıyla yaparsa, onu ateşe sokacağız. Bu da Allah'a göre çok kolaydır.

31- Eğer nehyolunduğunuz büyük günâhlardan sakınırsanız, biz de sizin kusurlarınızı örter ve sizi şerelli bir makama sokarız.

32- Allah'ın bazınızı bazınıza göre üstün kıldığı şeyleri temenni etmeyin. Erkekler için kendi kazandıklarından bir hisse, kadınlar için de kendi kazandıklarından bir hisse vardır. Allah'ları, O'nun lûtfunu isleyin. Allah, şüphesiz, her şeyi hakkıyle bilendir.

33- Ana-babanın ve yakın akrabanın bıraktıkları mala (vâris olsunlar diye kadın ve erkek) her biri için vârisler kıldık. Yeminlerinizle bağlandığınız kimselere de hisselerini verin. Şüphe yoktur ki Allah, her şeye şahittir

34- (Bazı hususlarda) Allah'ın, erkekleri kadınlardan üstün yaratması ve erkeklerin mallarıyla (kadınlara) nafaka temin etmeleri dolayısıyla, erkekler kadınlara hâkimdirler. İyi kadınlar, (kocalarına) itaat eden, Allah'ın korunmasını emretmesi dolayısıyla de [karı koca arasındaki evliliğe âit] gizlilikleri koruyan kadınlardır, itaatsızlıklarından korktuğunuz kadınlar ise, onlara va'z u nasihatte bulunun; (fayda etmezse) yataklarında yalnız bırakın; (onun da faydası olmazsa, usulünce) onları dövün. Eğer size itaat ederlerse, artık başka yol aramayın. Şüphe yoktur ki Allah, çok yücedir; çok büyüktür

35- Karı koca arasındaki bir geçimsizlikten endişe ederseniz, [bu geçimsizliği ortadan kaldırmak için, onlara) erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin. Eğer iki taraf da, (bu anlaşmazlığı) ıslâh etmek isterse, Allah da onları muvaffak kılar. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, her şeyden haberdârdır.

36- Allah'a ibadet edin ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Anaya babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanındaki arkadaşa, yolda kalmışa ve elinizin altındaki(köle, câriye, hizmetçi, işçi vb.)lere iyilik edin. Şüphe yoktur ki Allah, kendini beğenen ve kibirlenen kimseleri sevmez.

37- işte o kimseler, hem cimrilik ederler; hem- de insanlara cimriliği emrederler ve Allah'ın lûtfu kereminden kendilerine verdiği şeyi gizlerler. Biz, o kâfirler için zelîl edici bir azâb hazırladık.

38- Allah'a ve âhiret gününe inanmadıkları halde, mallarını insanlara gösteriş olsun diye dağılanlar ise, Allah, onları da sevmez. Her kimin dostu şeytan olursa, kötü bir dost (edinmiş) olur.

39- Allah'a ve âhiret gününe îman etmiş ve Allah'ın kendilerini rızıklandırdığı şeyden de (Allah yolunda) sarf etmiş olsalardı, bu, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları hakkıyle bilendir.

40- Allah, şüphesiz, zerre kadar haksızlık yapmaz. (Yapılan) bir iyilik olursa, onur. karşılığını kat kat artırır ve ayrıca kendi kalından son derece büyük mükâfat verir.

41- Her ümmetten bir şâhid getirdiğimiz ve seni de (ey Muhammedi) bunlara şah d

gösterdiğimiz zaman, o kâfirlerin halleri nasıl olacaktır"

42- işte o gün, küfredenler ve Peygambere âsi olanlar, Kendilerinin yerle bir olmasını temenni ederler ve Allah'tan hiçbir söz gizleyemezler.

43- Ey îman edenleri- Ne söylediğinizi bilmeyecek kadar sarhoş iken ve yolcu olmanız dışında, cünüb iken gusül etmedikçe namaza yaklaşmayın. Hasta, yahut yolcu olduğunuz, yahut biriniz abdest bozmaktan geldiği, yahutta kadınlarla münâsebette bulunduğunuz ve su da bulamadığınız takdirde. temiz bir toprağa teyemmüm edin; sonra da, yüzlerinizi ve ellerinizi mesnedin. Şüphe yoktur ki Allah, çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

44- Kendilerine kitaptan bir nasîb verilmiş olanları görmüyor musun? Sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de doğru yoldan sapmanızı istiyorlar.

45- Allah, sizin düşmanlarınızı çok daha iyi bilir. Allah, gerçek bir dost olarak yeler: ve Allah, gerçek bir yardıma olarak kâfidir.

46- Yahudi olanlar, (Allah'ın Kitabındaki) kelimeleri yerlerinden kaldırıp değiştiriyorlar «e dillerini eğip bükerek, dîne de saldırarak. "İşittik, isyan ettik; işit, işitemez olası" ve "râinâ" diyorlar. Halbuki onlar, "işittik ve itaat etlik; dinle ve bizi de gözet" deselerdi, bu. kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, küfürleri dolayısıyla onlara laneti emistir. Bu sebeple onlar çok az inanırlar.

47- Ey kendilerine kitap verilmiş olanlar! Bir takım yüzleri belli belirsiz edip arkalarına döndürmeden, yahut "sebt" halkına lanet ettiğimiz gibi, onları lânetlemezden önce. Nezdinizde bulunan (Tevrat)'ı tasdik etmek için indirdiğimiz (Kur'an)'e iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48- Allah, kendisine şirk koşulmayı asla affetmez; bunun dışındaki (günâh) leri ise, dilediği kimseler için bağışlar. Her kim Allah'a şirk koşarsa, çok büyük bir günâh irtikâb etmiş olur.

49- Kendi kendilerini temize çıkaran kimseleri görmüyor musun? Oysa yalnız Allah dilediklerini temize çıkarır. Onlar, bir ip kırıntısı kadar bile haksızlığa uğramazlar.

50- Bak, (kendilerini temize çıkaranlar) Allah adına nasıl yalan uyduruyorlar? Bu, apaçık bir günâh olarak (onlara) yeler.

51- Kendilerine kitaptan bir nasîb verilmiş olanları görmüyor musun? Hurafelere ve putlara inanıyorlar, diğer küfredenler hakkında da "bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadırlar diyorlar.

52- işte böylelerine Allah lanet etmiştir. Allah'ın İane! ettiği kimse ise. artık onun için asla Bir yardımcı bulamazsın.

53- Yoksa onların yeryüzü hükümranlığından bir nasîbleri mi var? Eğer öyle ise. insanlara çekirdek üzerindeki bir kırıntıyı bile veremezler.

54- Yoksa onlar, Allah'ın fazl-ı kereminden insanlara verdiği şeylerden dolayı onlara hased mi ediyorlar? Oysa biz, İbrahim ailesine de Kitap ve hikmeti vermiştik (Bunlardan başka) büyük bir hükümranlık da vermiştik.

55- Nitekim onlardan bir kısmı, ona inanmış, bir kısmı da ondan yüz çevirmiştir; bu da onların kaynayan cehenneme girmelerine yeter.

56- Âyetlerimizi inkâr edenleri ateşe mutlaka sokacağız. Derileri pişip döküldükçe, azabı iyice tadmaları için. onları başka derilerle değiştireceğiz. Allah, şüphesiz Azîz'dir, Ha kim'dir.

57- iman edenler ve iyi iş işleyenler ise, onları, (ağaçlan) altından ırmaklar akan, içinde dâimi kalacakları cennetlere sokacağız. Onlar için, orada tertemiz eşler vardır. Onları koyu gölgeliklere sokacağız.

56- Allah size. emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman da adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyle işiten, hakkıyle görendir.

59- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz. Allah'a ve âhiret gününe inandığınız takdirde, onu, Allah'a ve Peygambere arzedin. Bu, netice itibariyle daha hayırlı ve daha güzeldir.

60- Sana indirilen (Kur'ân)'e ve senden önce indirilen (kılap) tere inandıkların! iddia eden (su münafik) kimseleri görmüyor musun? Aslında (fesad ve dalâlet kaynağı olan) tâğûtu inkar etmekle emr olundu klan halde, yine de onun önünde muhakeme olunmak istiyorlar. Şeytan da onları, (dönüşü olmayan) uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61- Onlara "Allah'ın indirdiği (Kur'ân) ne ve Peygambere gelin" denildiği zaman, o münafıkların, senden yüzçevirip kaçtıklarını da görüyorsun.

62- Fakat kendilerine, kendi ellerinin sebep olduğu bir musibet gelip çattığı zaman, nasıl da "iyilikten ve ara bulmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemîn ederek sana geliyorlar.

63- İşte böylelerinin kalblerinde ne olduğunu Allah (çok iyi) bilir! Bu sebeple onlardan uzak dur; onlara nasihat et ve kendileri hakkında onlara tesirli söz söyle.

64- Biz, gönderdiğimiz herbir peygamberi, ancak Allah'ın izniyle itaat olunması için gönderdik Halbuki onlar, kendilerine zulmettiklerinde, sana gelip Allah'tan mağfiret dileselerdi ve Peygamber de onlar için (Allah'tan) mağfiret dileseydi. herhalde Allah'ı, tövbeleri çok kabul edici ve çok bağışlayıcı olarak bulurlardı.

65- Fakat hayır; Rabbine yeminler olsun ki onlar, aralarında çekişlikleri şeyler hakkında seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükümden dolayı içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan lam bir teslimiyet göstermedikçe îman etmiş olmazlar.

66- Faraza biz onlara "kendinizi öldürün", yahut "yurdunuzdan çıkın' diye yazıp farz kılsaydık, onlardan çok azı müstesna o (farz) nu yapmazlardı. Eğer onlar, kendilerine öğüt verilen şeyi yapsalardı, kendileri için elbette daha hayırlı ve (îmanlarında) daha sağlamlaştırıcı olurdu.

67- Bu takdirde de biz onlara kendi tarafımızdan pek büyük bir mükâfat verirdik

68- Ve onları dosdoğru yola iletirdik.

69- Herkim Allah'a ve Peygambere itaat ederse, işte böyleleri, (kıyamet gününde), Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar şehîdler ve sâlihlerle beraberdirler. Onlar ne iyi arkadaştırlar

70- İşte bu, Allah'tan bir lütuftur. Her şeyi hakkıyle bilici olarak Allah yeter.

71- Ey îman edenler! (Düşmana karşı) tedbirinizi alın ve ya gurup gurup çıkın; yahutta topluca harekete geçin.

72- içinizde muhakkak ağır davranan bir kimse bulunacaktır. Eğer size bir musibet gelirse. "Allah bana lütfetti de onlarla birlikte (bu belâda) bulunmadım" der,

73- Size Allah'tan bir fazl-u inayet ulaşınca da, sanki sizinle kendisi arasında hiçbir yakınlık yokmuş gibi, "keşke onlarla beraber olsaydım da, ben de (onlar gibi) büyük bir başarı kazansaydım" der.

74- (Buna göre), âhirete karşılık dünya hayatını satanlar. Allah yolunda savaşsınlar. Her kim Allah yolunda savaşırsa, ister öldürülsün, ister gâlib gelsin, ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

75- Size ne oluyor 'da Allah yolunda ve "Ey Rabbımız! Halkı zâlim olan bu şehirden bizi çıkar; bize kendi nezdinden bir sahip gönder; yine kendi nezdinden bize bir yardımcı ver" diyen zayıf erkek, kadın ve çocuklar için savaşmıyorsunuz?

76- Oysa iman edenler Allah yolunda, küfredenler de, bâtıl inançları uğrunda savaşırlar. O halde siz (ey mü'minler!) şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphe yoktur ki, şeytanın hilesi zayıftır. 77- Kendilerini "ellerinizi (düşmanlıktan) çekin; namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin" denilen

kimseleri görmüyor musun? Üzerlerine savaş yazılıp farz kılınınca, onlardan, (düşmanları olan) insanlardan Allah'tan korkar gibi korkan, hatla daha çok korkan bir gurup "Rabbımız! Bize savaşı niçin larz kıldın? Bizi yakın bir zamana kadar geciktiremez miydin?* demişlerdir. (Ey Muhammedi Onlara)de ki: "Dünyanın (insana) faydası çok azdır, âhiret, (Allah'tan) sakınan kimseler için daha hayırlıdır: (orada)ip kırıntısı kadar bile haksızlığa uğramazsınız".

78- Nerede olursanız olun, halta tahkîm edilmiş kalelerde olsanız bile, ölüm, yine de size erişir. Eğer onlara bir iyilik isabet ederse, "bu Allah'tandır" derler. Eğer bir kötülük isabet ederse "bu da sendendir" derler. (Ey Muhammed) Onlara de ki: "Hepsi de Allah'tandır". Bu kavme ne oluyor ki, hiç söz anlamıyorlar.

79- Sana iyilik olarak isabet eden şey, Allah'tandın sana kötüJCk olarak isabet eden şey da kendindendir. Biz seni insanlara peygamber olarak gönderdik. Şâhid olarak Allah buna yeter.

80- Her kim o Peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur Her kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.

81- (Sana)"emrin baş üstüne" derler. Senin yanından ayrıldıkları zaman da. onlardan bir gurup, (zihinlerinde) senin söylediğinden başka bir görüşle geceler. Allah, {onların zihinlerinde) kurdukları şeyleri yazar. Bu sebeple sen onlardan yüzçevir ve Allah'a güven. Allah, vekil olarak sana yeter

82- Onlar Kur'ânı hiç düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'ları başka birisinden gelmiş olsaydı, onun içinde pek çok çelişki bulurlardı.

83- Onlara güven, yahut korku verici bir haber geldiği zaman, onu hemen yaymışlardır. Halbuki o haberi Peygambere ve mü'minlerden olan emir sahiplerine götürselerdi, onlardan (kendi ihtisasları dâhilinde) hüküm çıkaranlar, onu bilirler (ve daha iyi değerlendirirler) di. Allah'ın, sızın üzerinizdeki fazi u inayeti ve merhameti olmasaydı, çok azınız müstesna. (hepiniz de) şeytana uyardınız.

84- Allah yolunda savaş. Sen ancak kendinden sorumlu tutulacaksın. îman

edenleri de teşvik et Ola ki Allah, kafirlerin şiddet ve kuvvetini önler. Zira Allah,

kuvvel yönünden de, ceza yönünden de çok şiddetlidir.

85- Her kim güzel (ve hayırlı) bir işe yardımcı olursa, onun bu işte nasîbi bulunur.

Kim de kötü bir işe yardımcı olursa, onun da bu işte nasibi vardır. Allah, har

şeye hakkıyle kaadirdir.

86- Bir selâm ile selâmlandığınız zaman, ondan daha güzeliyle selâm verin, yahut aynıyla mukabele edin. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyin hesabını hakkıyle görendir.

87- Allah'tan başka ilâh yoktur. O sizi, vukuunda hiçbir şüphe bulunmayan kıyamet günü muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

88- Size ne oluyor ki, münafıklar hakkında, Allah onları kazandıkları (günâhlar) yüzünden tepetaklak etmişken, (ihtilâfa düşüp) iki gurup oluyorsunuz? Allah'ın sapıklığa düşürdüğü kimseleri, siz, doğru yola mı iletmek istiyorsunuz" Allah'ın sapıklıkta bıraktığı kimse için (kurtuluşa) asla bir yol bulamazsın.

89- Onlar, küfür işledikleri gibi, sizin de küfür işleyip kendileriyle bir olmanızı arzu etmektedirler. 8u itibarla onlar, Allah yolunda hicret etmedikçe, onlardan

(herhangi bir) dost edinmeyin. Eğer (hicret etmekten) yüzçevirirle'se. bulduğunuz yerde onları tutun ve öldürün. Onlardan ne bir dost ve ne de bir yardımcı edinin.

90- Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavme sığınanlara, yahut sizinle veya kendi kavimleriyle dövüşmek istemediklerinden göğüsleri daralıp size katılanlara dokunmayın. Eğer Allah dileseydi. onları sizin üzerinize musallat eder, onlar da sizinle dövüşürlerdi. Yok eğer sizden uzaklaşırlar, sizinle dövüşmezler ve barışı size bırakırlarsa, bu takdirde Allah, sizin için onlar aleyhine bir yol açmamıştır.

91- (Bununla beraber) diğer bazılarını da, sizden ve kendi kavimlerinden emin olmak ister bulacaksınız. Fitne için her davet olunurlarında onun içine başaşağı dalarlar. Bu sebeple (böyleler;), sizden uzak durmazlar, barışı size bırakmazlar ve ellerini de çekmezlerse, onları bulduğunuz yerde tutup öldürün. İşte böylece sizi, onlara karşı {ve onların öldürülmeleri hususunda) açıkça yetkili kılıyoruz.

92- Bir mü'minin bir mü'mini, hata dışı öldürmesi olmaz. Eğer bir kimse. bir mümini hataen öldürürse, (cezası) mü'min bir köle âzâd etmek ve öldürülenin ailesine o ailenin sadaka olarak bağışlamaması nalinde teslim edilen bir diyettir. Eğer ölen, mümin olduğu halde size düşman bir kavimden ise, bu takdirde [ceza), mü'min bir köle âzâd etmektir. Eğer sizinle onların arasında andlaşma bulunan bir kavimden ise. öldürülenin ailesine teslim olunan bir diyet ve mü'min bir köle azadıdır. Fakat kim (bunu) bulamazsa, (cezası) Allah taralından tövbesinin kabul edilmesi için iki ay peşpeşe oruç tutmaktır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir,

93- Her kim bir mü'mini kasden öldürürse, cezası, içinde dâimi kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir âzâb hazırlamıştır.

94- Ey îman edenleri Allah yolunda savaş için sefere şıklığınızda, (dövüşeceğiniz kimse hakkında) teenni ile hareket edin; (aceleye kapılmayın). Size selâm veren kimseye, dünya hayatının malını arzulayarak "sen mü'min değilsin" deyip (onu öldürmeye kalkışmayın); zira Allah kalında pek çok ganimetler vardır. Önceden siz de böyle idmiz de Allah size iyilikte bulundu Onun için dikkatli davranın. Allah, şüphesiz, sizin yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

95- Müminlerden, özür sahibi olmaksızın oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler bir olmazlar. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler, oturanlara, derece itibariyle üstün kılmıştır. Gerçi Allah, hepsine de cenneti vadetmiştir ve fakat mücahidleri büyük mükâfat yönünden oturanlara üstün kılmıştır.

96- (Bu büyük mükâfat), kendisinden (bir lütuf olarak) bir takım dereceler, bağışlama ve merhamettir. Zira Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir

97- Melekler, canlarını alacakları nefislerine zulmeden kimselere: "Ne işle idiniz? (Dîninizle ne derece meşgul oldunuz?)" derler Onlar: "Biz. yeryüzünde (kâfirler sebebiyle, dînin gereklerini yapmaktan) âciz kalan kimselerdik" diye cevap verirler, (Melekler de:) "Allah'ın arzı geniş değil miydi ki; oraya hicret etseydiniz?" derler. İşte bunların barınacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir yerdir.

98- Erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan (kâfirler yüzünden hicret etmekten gerçekten) âciz kalıp da bir çareye gücü yetmeyenler ve bir yol bulamayanlar böyle değildir.

99- İşte böylelerini Allah'ın affetmesi mümkündür Allah çok affeden, çok bağışlayandır.

100- Allah yolunda kim hicret ederse, gidecek bir çok yer çıkar da, sonra ölüm ona yetişirse, artık onun mükâfatı Allah'adır, Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

101- Yeryüzünde (savaş için) sefere çıktığınız zaman, küfredenlerin size kötülük etmelerinden endişeye düşerseniz, namazı kısaltmanızda size bir günâh yoktur; zira kâfirler, sizin için apaçık bir düşmandır.

102- İçlerinde bulunup da onlara namaz kıldırdığın zaman, bir gurup da seninle beraber namaza dursunlar; silâhlarını da (yanlarına) alsınlar Secde ettiklerinde arkanıza geçip (düşmana karşı orada) bulunsunlar. Sonra namazı kılmamış olan diğer gurup gelsin ve seninle beraber kılsınlar; onlar da tedbirlerini ve silâhlarını alsınlar Küfredenler, sizin, silâhlarınızdan ve eşyanızdan gafil olmanızı ve siz bu haleteyken birdenbire baskın yapmayı arzu ederler. Eğer yağmur size bir rahatsızlık verirse, yahut hasta olursanız, silâhlarınızı bırakmanızda size bir vebal yoktur. Fakat yine de tedbirinizi alın. Şüphe yoktur ki Allah, kâfirler için zelil edici bir azâb hazırlamıştır

103- (Savaş halindeyken) namazı İfa ettiğinizde, yine de Allah'ı ayakta, oturarak ve yatarken zikredin. [Savaş tehlikesinden kurtulup) huzura kavuştuğunuz zaman da, namazı dosdoğru kılın. Zira namaz, mü'minler üzerinde vakti belli olarak farz kılınmıştır.

104- (Düşman| kavmi takip etmekte-gevşeklik göstermeyin. (Savaş yüzünden) siz acı duyuyorsanız, şüphesiz düşmanlarınız da sizin acı duyduğunuz "gibi acı duyuyorlar. Bununla beraber siz, Allah'tan, onların ümid edemiyecekleri şeyler ümid ediyorsunuz. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

105- Hiç şüphesiz, biz Kitabı sana, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmetmen için hak ile gönderdik. Sakın hâinlerin müdafii olma.

106- Allah'tan mağfiret dile; şüphe yoktur ki Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

107- Kendi nefislerine hainlik eden kimseler İçin de mücadele etme. Allah, şüphesiz, hainliği âdet edinmiş günâhkârlan sevmez.

108- (Bunlar, hainliklerini) insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler, Halbuki, O, razı olmayacağı bir sözü, onlar geceden düzüp kurarlarken, onlarla beraberdir. Allah, onların yaptıklarını (ilmiyle) çepeçevre kuşatmıştır.

109- işte siz, öyle kimselersiniz ki. dünya hayatında hâinler için mücadele ettiniz, (onları korudunuz): fakat kıyamet günü Allah'a karşı onları kim müdafaa edecek; yahut kim onlara vekîl olacak?

110- Her kim bir kötülük işler, yahut nefsine zulmeder, sonra da Allah'tan mağfiret dilerse, Allah'ı çok bağışlayıcı, çok merhametli bulur.

111- Kim bir günâh kazanırsa, onu ancak kendisi için kazanmış olur. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

112- Kim de kasıtsız bir hata işler, yahut bir günâh kazanır, sonra da onu bir suçsuzun üstüne atarsa, o. elbette bir iftira ve apaçık bir günâh yüklenmiş olur.

113- Eğer sana Allah'ın fazl-u inayeti ve rahmeti olmasaydı, o hâinlerden bir gurup. seni bile şaşırtmaya kalkışırdı. Halbuki onlar, ancak Kendilerin! şaşırtırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitab'ı ve hikmeti indirmiş ve bilmediğin şeyleri de öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki fazl-u inayeti çok büyüktür.

114- Bir sadakayı, yahut bir iyiliği, yahut ta insanlar arasını düzeltmeyi emredenlerin ki dışında, gizli gizli konuşup fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Her kim bunu sırf Allah'ın rızasını kazanmak maksadıyla yaparsa, ona büyük mükâfat vereceğiz.

115- Her kim, kendisi için doğru yol apaçık belli olduktan sonra, Peygambere muhalefet eder ve mü'minlerin yolundan başka bir yola tâbi olursa, onu girdiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir yerdir.

116- Ali ah, kendi si ne şirk koşulmasını asla affetmez. Bunun dışındaki (günâh] teri ise, dilediği kimse için affeder. Her kim Allah'a şirk koşarsa, son derece büyük bir dalâlete düşmüş olur.

117- (Müşrikler) Allah'tan başka, yalnız dişi (lerin isimlerini verdikleri put) lere dua edip yalvarırlar. İnatçı şeytandan başkasına da duâ etmezler.

118- Nilekim Allah, o şeytanı lanetlemiş, şeytan ise şöyle demişti: 'Senin kullarından, mutlaka belirli bir nasib edineceğim".

119- "Ve onları mutlaka (doğru yoldan) saptıracak, boş umudlarta oyalayacağım. Onlara emredeceğim ki; (Putları için) hayvanların kulaklarını yarsınlar; ve yine emredeceğim- ki, Allah'ın yarattığını değiştirip bozsunlar". İşte kim, Allah'ı bırakıp da (bu inatçı) şeytanı dost edinirse, apaçık bir hüsrana uğramış olur.

120- Şeytan onlara va'deder ve onları boş umudlarla oyalar. Oysa şeytan aldatmacadan başka bir şey va'detmez.

121- İşte böyle bir şeytanın aldatmacalarına kananların) barınakları cehennemdir; oradan kaçacak bir yer bulamıyacaklardır.

122- îman edenler ve iyi işler yapanlar ise, onları, Allah'ın hak va'di olarak, içinde ebediyyen kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

123- (Ancak bu cennete giriş) ne sizin boş hayallerinizle ve ne de kitap ehlinin boş hayalleriyle olur. Her kim bir Kötülük işlerse, o yüzden cezalandırılır O kimse, kendisi için, Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı, bulamaz.

124- Erkek olsun kadın olsun, her kim, mü'min olarak iyi işler işlerse, işte böyteleri cennete girerler ve zerrece haksızlığa uğramazlar.

125- İşlerini en iyi yapan kimse olarak, Allah'a kendisini teslim eden ve dosdoğru olarak İbrahim'in dînine tabi olan kimseden, dîn yönünden daha güzel kim utabilir? Zira Allah, İbrahim'i (kendisine) dost edinmişti.

126- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah, çepeçevre herşeyi kuşatmıştır.

127- Kadınlar hakkında senden fetva istiyorlar De ki; "Allah, onlar hakkında size fetva vermektedir: (Velileri olduğunuz halde) kendileri için yazılmış (bir hak olan mîfas) ı kendilerine vermediğiniz, (bununla beraber güzel olmaları ve çok malları bulunması halinde kendileriyle evlenmek istediğiniz yetim kızlar hakkında, (keza miras hakkını vermediğiniz) küçük çocuklar hakkında ve yetimlere karşı adaletli davranmanız hakkında (bu) kitapta size okuna gelen (âyetler, bu fetvalardan) dir. Hayır olarak her ne yapmışsanız, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilendir.

128- Eğer bir kadın, kocasının (kendisine karşı) kötü davranmasından veya (kendisinden) yüz çevirmesinden korkarsa, aralarını sulh yoluyla düzeltmelerinde kendileri için bir vebal yoktur. Sulh (elbette) hayırlıdır. Zaten nefisler kıskançlığa meyyaldir. Eğer iyi geçinir ve Allah'tan sakınırsanız, şüphe yoktur ki Allah, yaptıklarınızdan hakkiyle haberdârdır.

129- (Eşleriniz olan) kadınlar arasında çok istekli olsanız bile, adaletli davranmaya asla gücünüz yetmez. Buna rağmen hiç olmazsa yalnız birine meyledip de diğerini (kocalı mı, yoksa kocasız mı gibi) askıda bırakmayın. (Kadınlar arasını) düzeltir ve (Onlara kötü muamele etmekten) sakınırsanız, Allah, şüphesiz çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

130- Eğer (karı-koca birbirinden) ayrılırlarsa. Allah, her ikisini de fazl-u kereminin bolluğundan, ihtiyaç içinde bırakmaz. Allah, fazl-u keremi bol, hikmet sahibidir.

131- Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size. Allah'tan korkmanızı emrettik. Eğer küfrederseniz (biliniz ki) göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Ve Allah, her şeyden müstağnîdir: hamd olunmaya da lâyıktır.

132- Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Vekîl olarak da Allah yeter.

133- Eğer sizi yok etmeyi dilerse, ey insanlar (yok eder ve sizin yerinize] başkalarını getirir. Allah, buna lam manâsıyle kaadirdir.

134- Her kim dünya sevabını isterse, (bilsin ki), hem dünyanın, hem de ânıretir-sevabı Allah katındadır. Allah, hakkiyle işiten, hakkiyle görendir.

135- Ey îman edenleri Adaleti ayakla tutan ve kendiniz, ana-oabanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, sizin şahidlik ettiğiniz kimselere Allah daha yakındır. Nefsin heveslerine uyup adaletten şaşmayın. Eğer (şehadette) dilinizi ağar büker, yahut (ondan tamamen) yüz çevirirseniz, şüphe yoktur ki Al ah, yaptıklarınızdan hakkiyle haberdârdır.

136- Ey îman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği kitaba îman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerin, ve âhiret gününü inkar ederse, son derece büyük bir sapıklığa düşmüş olur.

137- Önce îman edip sonra inkâr edenleri, sonra tekrar îman edip tekrar küfredenleri, sonra da kütürde ileri gidenleri, Allah'ın bağışlaması mümkün değildir; onları artık doğru yola iletecek de değildir.

133- Münafıklara da haber ver ki, kendileri için çok acı bir azâb vardı;.

139- Mü'minleri bırakıp da kafirleri dost edinen (o münafık)ler. onların yanında kuvvet ve şeref mi arıyorlar? Oysa şan, şeref, güç ve kudret hepsi de Allah'ındır.

140- Allah size Kitapta "Allah'ın âyetlerine küfredil d iğin i ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, (onlar konuyu değiştirip) başka bir konuşmaya dalmadıkja, onlarla birlikte oturmayın.' (diye bir âyet indirmişti.! Aksi halde, siz da onlar gibi olursunuz. Şüphe yoktur ki Allah, münafıkları ve katilleri, hepsini birden cehennemde bir araya getirecektir.

141- (Münafıklar) sizi gözetleyip dururlar; eğer Allah'tan sizin için bir zafer nasîb olursa, "biz sizinle beraber değil miydik?" derler. Eğer (bu zafer kâfirlere nasîb olursa, onlara da, "size yardım etmedik mi ve mü'minlerden size (bir kötülük gelmesini) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Allah, kâfirlerin mü'minlere karşı (gâlib gelmelerini sağlayacak) bir yola asla fırsat vermeyecektir

142- Münafıklar, hilelerini Allah bozduğu halda, Allah'a hile yapmaya kalkışırlar Namaza kalktıklarında üşenerek kalkarlar; insanlara gösteriş yaparlar; Allah'ı da çok az zikrederler.

143- (Mü'minler île kâfirler arasında) mütereddittirler: Ne (tam olarak) onlara, ne de (tam olarak) bunlara temayül ederler. Allah, kimi doğru yoldan saptırmışsa artık onun için (hakka giden) bir yolu asla bulamazsın.

144- Ey îman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin (Yoksa onları dost edinerek, bunu) Allah için kendi aleyhinize apaçık bir delil yapmak ister misiniz?

145- Şüphe yoktur ki münafıklar, ateşin en aşağı tabakasın Sadırlar. Onlar için asla bir yardımcı bulamazsın.

146- Ancak (bunlardan) tövbe edenler, hallerini düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dînlerini Allah için hâlis kılanlar başka Bunlar, mü'minlerle beraberdirler. Ve Allah, mü'minlere büyük mükâlat verecektir.

147- Şükrettiğiniz ve îman da elliğiniz zaman, Allah size neden azâb etsin? Allah, şükredenlerin mükâfatım fazlasıyla veren, her şeyi hakkıyle bilendir

148- Allah, zulme uğrayan I ar ınki dışında, çirkin sözün alenen söylenmesinden hoşlanmaz. Allah, her şeyi hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

149- Bir hayrı açıklar, yahut gizlerseniz, yahutta bir kötülüğü bağışlarsanız, biliniz ki. Allah da çok bağışlayıcıdır. Her şeye hakkıyle kaadirdir.

150- Allah'ı ve peygamberlerini inkâr edenler, Allah ve peygamberleri arasını açmak

isteyenler, bazılarına inanır, bazılarını da inkâr ederiz, diyenler ve (îman île küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler...

151- İşte gerçekten kâfir olanlar bunlardır. Ve biz, (böyle] kâfirler için zelil edici bir azâb hazırladık.

152- Allah'a ve peygamberlerine îman edenler ve onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayanlar ise, işte bunlara da mükâfatları verilecektir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

153- Kitap et»li, senin. Kendilerine gökten kitap indirmem istemektedirler. Halbuki onlar, Musa'dan, bundan daha büyüğünü islemişler ve 'Allah'ı apaşikâr bize göster" demişlerdi de, zulümleri yüzünden yıldırım çarpmışa dönmüşlerdi Bilâhare Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra da buzağıyı itan edinmişlerdi. Fakat biz onları bandan da affetmiş Musa'ya da apaçık deliller vermiştik.

154- Söz vermeleri sebebiyle [ve verdikleri sözde durmalarını sağlamak için) Tûr'u Üzerlerine kaldırmıştık; onlara: "Kapıdan secde ederek girin", keza yine on'ara: "Cumartesi günü avlanarak haddi aşmayın" demiş, bu hususlarda kendilerinden bir de sağlam söz almıştık.

155- Fakat onların, (verdikleri o sağlam) sözü bozmaları. Allanın âyetlerini inkâr etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalblerimiz kapalıdır" demeleri sebebiyledir ki, onlara yapacağımızı yaptık. (Aslında onların kalpleri kapalı değildir;) Fakat Allah, küfürleri yüzünden kalblerini mühürlemişti;. Çok azı dışında onlar îman etmezler.

156- (Kalblerinin mühürlenmesinin diğer bir sebebi de, İsa'yı) inkar etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmalarıdır.

157- (Ayrıca) "biz, Allah'ın peygamberi Meryem oğlu Îsâ Mesih'i öldürdük" demeleridir. Oysa onu ne öldürmüşler ve ne de asmışlardır; fakat kendilerine öyle gösterilmiştir. Bu hususta görüş ayrılığına düşenler, ışın doğrusundan şüphe içindedirler ve zanna tâbi olmaktan başka hiçbir bilgileri yoktur. Şu var ki onlar, isa'yı kesinlikle öldürmemişlerdir.

158- Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah, Aziz'dir, Hakîm'dir.

159- Şüphe yoktur ki, kitap ehlinden olan her ferd, ölümünden önce. mutlaka İsa'ya îman edecek, o da kıyamet günü, onlar aleyhine (şahadette bulunan) bir şâhid olacaktır.

160-161-Yahudî olanlardan neş'et eden bir zulüm yüzünden kere birçok kimseyi Allah'ın yolundan saptırmaları, kendilerine yasaklandığı halde ribayı almaları ve insanların mallarını haksız yolla yemeleri yüzünden, kendilerine helâl kılınmış olan temiz nimetleri onlara haram kıldık ve onlardan kâfir olanlar için de elim bir azâb hazırladık.

162- Fakat yine onlardan ilimde temayüz edenler ve mü'minler sana indirilen |Kitab) e ve senden öncekilere indirilen (kitap) lere îman ederler: ya namazı dosdoğru kılıp zekatı verenler, Allah'a ve âhiret gününe de îman edenler... İşte bunlara büyük bir mükafat vereceğiz.

163- Biz, Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyetlığimiz gibi sana da variyettik. Keza ibrahim'e, İsmail'e, ishak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyetmiş, Davud'a da Zebur'u vermiştik.

164- Daha önce (kıssalarını] sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de variyettik. Allah, Musa'ya da hitabederek (onunla) konuştu.

165- Keza (gönderilen) peygamberlerden sonra, insanların, Allah'a karşı (özür olarak iteri sürebilecekleri) bir delilleri bulunmaması için müjdeleyen ve korkutan peygamberler gönderdik. Allah,Azîz'dir, Hakim' dir.

166- Bununla beraber Allah, sana indirdiği Kur'ân'a şâhidlik eder ki, onu bizzat kendi ilmiyle indirmiştir. (Buna) melekler de şâhidlik ederler. Fakat şâhid olarak Allah yeter.

167- (Muhammedi ve ona indirilen Kur'ân'ı) inkâr edenler ve (insanlann kalblerine şüphe sokarak onları) Allah'ın yolu (İslâm) dan alıkoyanlar, şüphesiz çok büyük bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168- inkâr edenleri ve zulüm işleyenleri, Allah, elbette bağışlamıyacak ve onları doğru yola iletmiyecektir.

169- (Onları ileteceği yol) ancak, içinde ebediyyen kalacakları cehennem yoludur. Bu da, Allah'a göre çok kolaydır.

170- Ey insanlar! Rasul size Rabbınız katından Hakk(Kur'ân)'ı getirmişlır.O halde, kendi İyiliğiniz için (ona) iman edin. Eğer inkâr ederseniz, (biliniz kil göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

171- Ey kitap ehli! Dîninizde [Allah'ın vazettiği hududu) tecavüz etmeyin ve Allah a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih Îsâ, sadece Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve kendisinden bir ruhtur. Allah'a ve peygamberlerine îman edin. "(İlâhlar) üçtür" demeyin. Kendi hayrınıza olmak üzere (bu teslis safsatasın dan) vazgeçin. Zira Allah tek bir ilahtır. O, bir oğul sahibi olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur: (O'nun tarafından yaratılmıştır). Vekîl olarak Allah yeter.

172- Mesîh Îsâ Allah'a kul olmaktan asla çekinmemiştir; en yakın melekler de oyla. Zaten kim Allah'a kulluk etmekten çekinir ve büyüklük taslarsa, bilsin ki Allah, (kıyamet günü) onların hepsini de huzurunda Toplayacaktır.

173- îman edenler ve iyi iş işleyenler ise, onların mükâfatlarını tastamam ödeyecek, fazl u keremi dolayısıyla de onlara daha fazlasın) verecektir. (Allah'a kulluk etmekten) çekinenlere ve büyüklük taslayanlara gelince, onlara çok acı bîr azâb İle azâb edecektir. Onlar da kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı asla bulamayacaklardır.

174- Ey insanlar! Size Rabbınızdan bir burhan (açık ve kesin bir delil) gelmiş ve apaçık bir nûr indirmişizdir.

175- Allah'a iman edenler ve bu nura sımsıkı yapışanlar; işte Allah onları, kendinden gelen bir rahmete ve lûtf-u inayetle sokacak ve kendisine varan dosdoğru yola iletecektir.

176- (Ey Muhammedi) Senden fetvâ istiyorlar. De ki: "Allah, kalâle (babası ve çocuğu olmayan kimse) hakkında size fetva veriyor. Çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan bir kişi ölürse, ölenin terk ettiği (miras)nin yarısı, o kız kardeşe aittir. Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse, erkek kardeş ona vâris olur Geride kalanlar iki kız kardeş olursa, ölenin bıraktığı malın üçte ikisi, o iki kardeşe aittir. Eğer kardeşler erkek ve kız olurlarsa, erkeğin hissesi, iki ban hissesi kadardır. Allah, size, şaşırmamanız için (hükümlerini) açıklamaktadır. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

005-MAİDE SÛRESİ

Mâide sûresi, Kur'ân-ı Kerim'in beşinci sûresi olup, 120 âyetten meydana gelmiştir. Nüzulü, Hudeybiye andlaşmasını müteakip nazil olan Feth sûresinden sonraki devreye rastlar. Hudeybiye andlaşması, hicretin altıncı senesinde vukubulmuştur. Buna göre sûrenin büyük bir kısmının Hudeybiye île Tebûk gazvesi arasında nazil olduğu anlaşılırsa da. Veda Haccı 'nda indirilen âyetlerin de bu sûrede yer almış olması, onun son nazil olan sûrelerden olduğunu gösterir. Sûreye Mâide adının verilmesi, içerisinde, gökten indirilen bir mâide (sofra) den sözedilmesi dolayısıyledir.

Hazreti İsa'dan, havarileri gökten bir sofra indirmesini istemişler, o da onların bu isteğine uyarak, Rabbına, bir sofra indirmesi için duâ etmiştir. Sûrenin Hudeybiye andlaşmasından sonra nazil

olması dolayısıyle. andlaşmalara riayet edilmesi, onları bozmaktan kaçınılması, geçmiş milletlerden andlaşmalarını bozanlarla ilgili ibret verici kıssalar, Yahudî ve münafıkların andlaşmaları bozmaları gibi andlaşmaya taalluk eden âyetler yanında, hacc, abdest, gusül ve teyemmüm ile ilgili hükümlere, içki ve kumar yasağına, haram ve helal olan yiyeceklere, içtimaî ve ahlakî mümünasebetlere de sûre içinde yer verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey îman edenler! Akidleri yerine getirin, ihramda iken avlanmayı helâl saymamak şartıyla, size (haram kılındığı) okunacak olan şeyler dışında, hayvanların etleri helâl kılınmıştır. Şüphe yoktur ki Allah, dilediğine hükmeder.

2- Ey îman edenleri Allah'ın (ibadetine delâlet eden) alâmetlerine, haram aya, Allah'a hediyye edilen kurbanlığa, (ona takılan) gerdanlığa, Rablarından ticarî bir kazanç ve rıza aramak maksadıyla Beyt-i Haram'a gelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman, (dilerseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan menetmeleri dolayısıyla bir kavme karşı olan düşmanlığınız, sizi savketmesin. İyilik ve takva üzere yardımlasın; günâh işlemek ve düşmanlık etmek için yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Şüphe yoktur ki Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3- Size, ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası üzerine kesilen (hayvan eti), (henüz can vermeden) yetişip kestiğiniz dışındaki boğulmuş, vurulmuş, yüksekten düşmüş, susulmuş, yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış, dikili taşlar üzerine kesilmiş olan hayvan (etlerini yemeniz) ve fal oklarıyla kısmet aramanız haram kılınmıştır. Bunların hepsi de "fisk" (Allah'ın tâatından çıkış) tır. Bugün, küfredenler, dîninizden ümidlerini kesmişlerdir. Bu sebeple onlardan artık korkmayın; benden korkun. Bugün size dîninizi ikmal ettim ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Ve dîn olarak, sizin için İslâm'ı seçtim. Her kim açlık halinde, mecbur kalırsa, günâha meyletmek sizin (haram kılınan etlerden yiyebilir); zira Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

4- Kendilerine neyin helâl kılındığını soruyorlar. (Onlara) de ki: "İyi ve temiz bütün yiyecekler size helal kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiği şeylerden kendilerine avcılığı öğrettiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarını da yeyin ve üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin) Allah'tan korkun; şüphe yoktur ki Allah, hesabı çok seri olandır.

5- Bugün size bütün iyi ve temiz şeyler helâl kılınmıştır. Kendilerine Kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl olduğu gibi, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldi', iffetli, zinaya sapmamış ve dost edinmemiş oldukları halde mehirlerini kendilerine verdiğiniz takdirde, mü'minlerden hür kadınlarla, sizden önce kendilerine kitap verilmiş olan hür kadınlar da keza size helâl kılınmıştır. Her kim îman (ve İslam esasları) nı inkâr ederse, ameli boşa gitmiş, kendisi de âhirette ziyana uğramışlardan olur.

6- Ey îman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin. İki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüb iseniz temizlenin. Hasta iseniz, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz abdest bozmaktan gelmişse, yahut kadınlara dokunmuşsanız. su da bulamadıysanız, temiz bir toprağa teyemmüm edin. Bunun için de yüzlerinizi ve ellerinizi o toprakla meshedin. Allah, (bu âyetleriyle) size bir güçlük çıkarmak istemiyor; fakat sizi temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.

7- Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve (bir zamanlar) "dinledik ve itaat ettik" dediğinizde, sizi kendisiyle bağladığı O'na olan sözünüzü hatırlayın. Allah'tan korkun. Şüphe yoktur ki Allah, göğüslerde olan (sırr)ı hakkıyle bilir.

8- Ey îman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şâhidlik eden kimseler olunuz. Bir kavme karşı olan düşmanlığınız, sizi (haklarında) âdil davranmamaya sevketmesin. Adaletli olun; zira bu, takvaya daha yakındır Allah'tan korkun; şüphe yoktur ki Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

9- Allah, îman edenlere ve iyi amellerde bulunanlara vâ'detmiştir: Onlar için afvu mağfiret ve çok büyük mükâfat vardır

10- Küfredenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da cehennem ehlidirler.

11- Ey îman edenler! Bir kavmin ellerini size uzatmaya (ve Peygamberi öldürmeye) kalkışıp da, onların ellerini sizden çektiği andaki Allah'ın üzerinizde olan o nimetini hatırlayın. Allah'tan korkun. Mü'minler de yalnız, Allah'a güvensinler.

12- Allah, İsrail oğullarınrından da söz almıştı: içlerinden on iki kefil göndermiştik. Allah, (onlara) şöyle demişti: "Ben, muhakkak sizinle beraberim. Namazı dosdoğru kıldığınız, zekâtı verdiğiniz, peygamberlerime îman elliğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, (malınızı) Allah yolunda güzelce sarfettiğiniz takdirde, günâhlarınızı mutlaka örter ve sizi, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfrederse,dosdoğru yoldan sapmış olur.

13- Ne var ki, onların, verdikleri sözü bozmuş olmaları dolayısıyla. onları lanetledik ve kalblerini kaskatı yaptık. (Ellerindeki Tevrat'ta) kelimeleri yerlerinden değiştirip tahrifat yapmışlar ve (kitaptan) kendilerine hatırlatılan şeylerin çoğunu unutmuşlardı. Nitekim içlerinden çok azı dışında, onların hainliklerine halâ muttali olabilirsin. Maamafih yine de sen onları bağışla ve üzerinde durma. Şüphe yoktur ki Allah, iyilik edenleri sever.

14- Keza 'biz hıristiyanız" diyenlerden de söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılan şeylerin çoğunu unutmuşlardı. Biz de onların arasına, kıyamete kadar sürecek kin ve düşmanlığı soktuk. Allah (kıyamet günü), ne yapmış olduklarını onlara elbette haber verecektir.

15- Ey kitap ehli! kitaptan gizlemiş olduğunuz şeylerin çoğunu size açıklayan, çoğundan da vazgeçen peygamberimiz size gelmiştir. Ayrıca size, Allah'tan bir nür ve apaçık bir kitap da gelmiştir.

16- Allah, o Kitapla rızasına uygun hareket edenleri selâmet yollarına iletir; onları kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları dosdoğru yola sevkeder.

17- Şurası muhakkaktır ki, "Meryem'in oğlu Mesih, Allah'ın ta kendisidir" diyenler küfre girmişlerdir. (Ey Peygamber! Onlara) de ki: "Allah, Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yer-yüzündekileri toptan helak etmek istese, kim Allah'ın iradesinden bir şeye engel olacak kudrete sahip olabilir?" Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin mülkiyeti yalnız Allah'a mahsustur. Dilediğini yaratır

Allah, her şeye kaadirdir.

18- Yahudiler ve hıristiyanlar, "biz, Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz' demektedirer.(Ey Muhammedi Onlara de ki: "Öyleyse Allah, günahlarınız yüzünden size niçin azâb ediyor? Hayır, siz de O'nun yarattıklarından bir beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğine de azâb eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin mülkiyeti yalnız Allah'a aittir Varış O'nadır"

19- Ey kitap ehli! Peygamberler arasındaki boşluğa dayanarak, "bize ne müjdeci ve ne de korkutucu (bir peygamber) geldi" dememeniz için, size (her şeyi) açıklayan Peygamberimiz gelmiştir. Size bir müjdeci bir korkutucu gelmiştir.Allah, herşeye kaadirdir.

20- Mûsâ kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın, içinizden peygamberler çıkardığı, sizi hükümdarlar yaptığı ve âlemlerden hiç kimseye vermediğini size verdiği zamanki nimetini hatırlayın."

21- "Ey kavmim! Allah'ın sizin için takdir edip yazdığı mukaddes arza girin: Ardınıza dönmeyin. Aksi halde hüsrana uğramış olarak dönersiniz."

22- (Kavmi de Musa'ya) şöyle demişlerdi: "Ey Mûsâ! O mukaddes arzda inadcı bir kavim var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya asla girmeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de herhalde oraya gireriz."

23- Allah'ın kendilerine ihsan ettiği (tâat dolayısıyla, Allah'tan) korkan iki adam ise, şöyle demişti: "inatçı kavmin üzerine kapıdan girin. Kapıdan girdiğiniz zaman da, (Allah'ın yardımıyla) herhalde gâlib gelirsiniz. Eğer mü'min kimseler iseniz, Allah'a da güvenin.'

24- Kavmi Musa'ya yine şöyle demişlerdi: "Ey Mûsâ! Onlar, o şehirde oldukları sürece, biz oraya asla giremiyeceğiz. Rabbınla birlikte sen git ve ikiniz savaşın. Biz burada kalacağız.*

25- {Mûsâ da Rabbına) "Rabbım! Ben, kendimden ve kardeşimden başkasına hâkim olamıyorum. Bu sebeple bizi, o fâsık kavimden ayır" demişti.

26- (Rabbı ise, ona) "(Ceza olmak üzere) o mukaddes arz, onlara kırk yıl süreyle haram kılınmıştır. Bulundukları yerde başıboş dolaşıp duracaklardır. Bu itibarla, o fâsık kavim için kendini üzme" buyurmuştu.

27- (Ey Muhammedi Kitap ehline) Âdemin iki oğluyla ilgili gerçek haberi oku: Hani her ikisi de birer kurban takdim etmişlerdi de, birinden kabul edilmiş, diğerinden kabu! edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen diğerine), şöyle demişti: "Seni mutlaka öldüreceğim*. Diğeri ise: "Allah, yalnız (kendisinden) korkanlardan kabul eder."

28- "Beni öldürmek için, bana elini uzatsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmam. Çünkü ben, âlemlerin Rabbı Allah'tan korkarım."

29- "Ben dilerim ki, (seni öldürmüş olsam, bana yüklenecek olan) günâhımı ve (beni öldürdüğün zaman kendi) günâhını yüklenmiş olarak gidesin ve cehennem ehlinden olasın. Zâlimlerin cezası budur" demişti.

30- (Diğer kardeş ise), nefsi, kardeşini öldürmek hususunda ona boyun eğdirmiş ve onu öldürmüş, böylece hüsrana uğrayanlardan olmuştu.

31- Bunun üzerine Aliah, kardeşinin cesedini nasıl örtüp gizleyeceğini ona göstermek için yeri eşeleyen bir karga göndermişti. (Bunu gören kardeş ise, kendi kendine) "bana yazıklar olsun! Şu karga gibi olmaktan ve kardeşimin cesedini örtüp gizlemekten mi âcizim?" demiş ve (yaptığı işten) nedamet duyanlardan olmuştu.

32- Bu yüzdendir ki, İsrail oğullarına, sebepsiz yere adam öldürmenin, yahut yeryüzünde fesad çıkarmanın karşılığı olmaksızın, kim bir kimseyi öldürürse, onun, insanları topluca öldürmüş olacağı, kim de bir kimseye hayat hakkı tanırsa, onun, insanlara topluca hayat.vermiş olacağı (hükmünü) yazdık Peygamberlerimiz, onlara (bu hususta) apaçık deliller de getirmişlerdi. Buna rağmen onların çoğu, bundan sonra da, yeryüzünde (kötülük çıkarmak hususunda) müsriflik ettiler.

33- Allah'a ve Peygamberine karşı savaş açanların ve yeryüzünde fesad çıkarmaya çalışanların cezası, ya öldürülmek, ya asılmak, ya elleri ve ayakları çaprazlama kesilmek, yahutta bulundukları yerden Sürülmektir. Bu ceza, onlar için dünyada iken rezillik ve rüsvaylıktır; âhirette ise, onlara son derece büyük bir azâb vardır.

34- Ancak (böylelerinin hak ettikleri cezayı) onlara takdir etmenizden önce, tövbe edenler, bundan müstesnadır. Zira biliniz ki Allah, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

35- Ey îman edenleri Allah'tan korkun; Sizi O'na yaklaştıracak vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36- Küfredenler ise. yeryüzünde bulunan şeylerin hepsi ve onunla birlikte bir de o kadarı, kıyamet gününün azabına karşılık fidye vermeleri için onların olsa. bu, kendilerinden kabul olunmaz. Onlar için elim bir azâb vardır.

37- Onlar ateşten çıkmak isteyeceklerdir; fakat oradan çıkacak değillerdir. Onlar için devamlı bir azâb vardır.

38- Erkek ve kadın hırsızın, irtikâb ettikleri şeye karşı bir ceza ve Allah'tan bir ibret olmak üzere ellerini kesin. Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir.

39- Fakat her kim, o haksız davranışından sonra tövbe eder, halini düzeltirse. Allah, şüphesiz, tövbesini kabul eder. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir,

40- Zaten bilmez misin ki. göklerin ve yerin hükümranlığı yalnız Allah'a aittir; dilediğine azab eder, dilediğini de bağışlar. Allah her şeye kaadirdir

41- Ey Peygamber! Kalbleri îman etmediği halde, ağızlarıyle "İman ettik" diyen (münâfık)lerin, yalana kulak verenlerle, sana gelmeyen başka bir kavmi dinleyen (Yahudi) lerin küfür hususunda yarış etmeleri, seni mahzun etmesin; bunlar, (Tevrat'taki) kelimeleri (yerli yerine) konulduktan sonra, yerlerini değiştirirler ve "eğer size (kırbaç cezası) verilirse, onu kabul edin; eğer bu ceza verilmez (recm cezası verilir) se, ondan da sakının" derler. Allah, kimin sapıklığını murad ederse, onun için Allah'tan hiçbir yardım elde edemezsin. Bunlar, öyle kimselerdir ki, Allah onların

kalblerini temizlemeyi murad etmemiştir. Onlar için, dünyada rezillik, âhirette de son derece büyük azâb vardır.

42- Onlar, yalana kulak veren, haram mal yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse, aralarında hükmet, yahut onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Hükmettiğinde de, aralarında adaletle hükmet. Şüphe yoktur ki Allah âdi! olanları sever.

43- Nasıl olup da yanlarında Tevrat, içinde de Allah'ın hükmü varken, senden hüküm talebinde bulunuyorlar, bundan sonra da yüz çevirip gidiyorlar? (Hayır,) bunlar mü'min değillerdir!

44- İçinde nûr ve hidayet bulunan Tevrat'ı elbette biz indirdik. Kendilerini (Allah a) teslim etmiş olan İsrail peygamberleri, Yahudiler hakkında onunla hükmediyorlar, keza Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevlendirilmiş olmaları dolayısıyla (Yahudi) dîn adamları ve âlimleri de. o kitaba göre hüküm veriyorlar ve onun, Allah'ın kitabı olduğuna şâhidlik ediyorlar. Hal böyle olurca (ey Yahudîier!). insanlardan korkmayın da benden Korkun ve âyetlerimi yok pahasına satmayın. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse, işte asıl kâfir olanlar onlardır.

45- Biz Tevrat'ta, onlara "cana can, göze göz. buruna burun, kulağa kulak, dişe dış (olmak üzere kısası) farz kılmıştık Keza (mümkün olduğu takdirde) yaralara karşı da kısas vardır. Bununla beraber, kim kısas hakkını bağışlarsa, bu, kendi (günâhları) na bir keffâret olur. Zira kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte asıl zâlim olanlar onlardır.

46- Onların izleri üzere (gitmesi için, arkadan), önceden gönderilmiş olan Tevrat'ı tasdik edici olarak Meryem oğlu isa'yı göndermiş, ona da, hem kendinden önceki Tevrat'ı tasdik etmesi, hem de Allah'tan korkanlara hidayet ve öğüt olması için, içinde hidayet ve nûr bulunan İncil'i vermiştik.

47- (Sonra onlara şöyle demiştik:) "İncil ehli de, Allah'ın bu kitabın içinde indirdikleriyle hükmetsin. Her kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse, işte asıl fâsık olanlar onlardır.

48- (Ey Muhammedi) 'Sana da, kendinden evvelki kitabı tasdik edici ve ona şahid olmak üzere, hak ile Kur'an'ı indirdik. O halde (kitap ehli) arasında, Aliah'ın indirdiği (bu) kitapla hükmet. Sana gelen hakkı bırakıp da onların heveslerine uyma. Sizin her biriniz için bir şeriat ve bir yol vazettik. Eğer Allah diieseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat size verdiği şeylerde sizi denemek için (böyle yapmadı). O halde hayırlı işlerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır Bu sebeple (kıyamet günü), hakkında ihtilâfa düştüğünüz hususları size haber verecektir.

49- Aralarında Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeni, onların hevâ ve heveslerine uymamanı ve Allah'ın sana indirdiği şeylerin bir kısmından seni saptırmalarından sakınmanı da (sana emrettik). Eğer onlar (senin vereceğin hükümden) yüz çevirirlerse, bilesin ki Allah, bir takım günâhları sebebiyle onları cezalandırmak istemektedir. Zaten insanların çoğu fâsıktır.

50- Onlar, yine de câhiliyye devrinin (o kokuşmuş) hükmünü mü arıyorlar? Oysa yakînen bilen insanlar için, Allah'tan daha güzel hüküm sahibi olan kim vardır?

51- Ey îman edenleri Yahudileri ve hıristiyanları kendinize dost edinmeyin, Onlar biribirlerinin dostudurlar. İçinizden her kim onları dost edinirse, o onlardandır. Allah, şüphesiz, zâlim kimseleri doğru yola iletmez.

52- Kalblerinde bir hastalık bulunan (münafık) ların "başımıza bir felâket gelmesinden korkuyoruz" diyerek (Yahudilerin) arasında koşuştuklarını görürsün. Fakat mümkündür ki, Allah, kendi katından bir zafer, yahut bir emir getirir de, onlar da, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olurlar.

53- îman edenler ise, "sizinle beraber olduklarına dair, Allah'a bütün güçleriyle yemin edenler bunlar mı?" derler. Onların bütün amelleri boşa gitmiş ve kendileri de hüsrana uğrayanlardan olmuşlardır.

54- Ey îman edenler' içinizden her kim, dîninden dönerse, (böylelerine karşı) Allah, öyle bir kavim getirir ki, kendisi onları sever, onlar da Allah'ı severler; mü'minlere, karşı yumuşak, kâfirlere karşı güçlüdürler. Allah yolunda savaşırlar; ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. İşte bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir fazilettir. Allah, ihsanı bol, her şeyi hakkıyle bilendir.

55- Sizin asıl dostunuz Allah'tır, Rasûlüdür ve (Allah'ın emirlerine) boyun eğerek namazlarını dosdoğru kılıp zekâtlarını veren mü'minlerdir.

56- Bu itibarla, her kim, Allah'ı, Rasûlünü ve îman edenleri dost edinirse, işte dâima gâlib gelecek olanlar, Allah tarafını tutanlardır.

57- Ey îman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden olup da, dîninizi alay konusu ve oyuncak edinenleri ve kâfirleri dost edinmeyin. 58- Eğer (gerçekten) îman etmiş kişiler iseniz, Allah'tan korkun.

Namaza çağırdığınız zaman, onu alay konusu ve oyuncak ediniyorlar. Bu, onların, akıllarını kullanmayan kimseler olmalarındandır.

59- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey kitap ehli! Bizden hoşlanma-yışınız, sırf, Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilenlere îman ettiğimizden dolayı değil midir? Zaten çoğunuz fâsık kimselersiniz."

60- Yine de ki: 'Allah katında ceza olarak bundan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah, kimlere lanet etmiş, gazab etmiş, onlardan maymunlar, domuzlar ve şeytana tapanlar yapmışsa, işte bunlar, mevki itibariyle en kötü ve doğru yoldan en çok sapmış olan kimselerdir."

61- Size geldikleri zaman, "îman ettik" demektedirler. Oysa onlar, küfr ile girmişler, yine onunla çıkmışladır. Allah, onların gizlemiş oldukları şeyi hakkıyle bilendir.

62- Onlardan çoğunun, günâh işlemede, düşmanlık etmede ve haramı yemelerinde biribirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmış oldukları bu şeyle' ne kötüdür.

63- Dîn adamları ve bilginler, (yalan gibi) günâhı söylemelerinden ve (rüşvet gibi) haramı yemelerinden onlan hiç mi menetmediler? Yapmış oldukları bu şeyler ne kötüdür.

64- Yahudîler "Allah'ın eli çok sıkıdır' demektedirler Bu söylediklerinden aolayı onların elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar. Hayır, Allah'ın her iki eli de açıktır ve nasıl dilerse öyle verir. Rabbından sana indirilen (âyet)ler, isyan ve kütür yönünden onlardan çoğunu, şüphesiz, daha da azdırıyor. Fakat biz onların arasına, kıyamete kadar sürecek kin ve düşmanlık soktuk. Ne zaman savaş için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürmüştür.Yeryüzünde dâima fesad çıkarmaya çalışırlar. Oysa Allah, fesad çıkaranları sevmez.

65- Halbuki kitap ehli, îman etmiş ve sakınmış olsalardı, onların kötülüklerini örter, onları nimeti bol olan cennetlere sokardık.

66- Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rablarından kendilerine indirilen (Kur'an)ı dosdoğru tutup hakkıyle tatbik etselerdi, hem üstlerindeki, hem de ayakları altındaki (sayısız nimetlerden bol bol yerlerdi. Oysa aralarında mutedil bir gurup da vardı. Bununla beraber, onların çoğunun yaptıkları işler ne kadar kötüdür.

67- Ey Peygamber! Rabbından sana indirilen (âyetler)i teblîğ et. Eğer bunu yapmazsan, Rabbının peygamberliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, şüphesiz kâfir kavme hidayet etmez.

68- De ki: "Ey kitap ehli! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbınızdan size indirilenleri dosdoğru tutup hakkıyle tatbik etmedikçe, herhangi bir şey üzerinde olmuş olamazsınız." Rabbından sana indirilen (âyet) ler, isyan ve küfür yönünden, onlardan çoğunu şüphesiz azdırıyor. Bu itibarla, kâfir kimseler için hüzünlenme.

69- Şüphe yoktur ki, îman edenlerle Yahudilerden, sâbiîlerden ve hıristiyanlardan Allah'a ve âhiret gününe inanan ve iyi amel işleyenlere hiçbir korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir,

70- israil oğullarından söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat ne zaman onlara bir peygamber nefislerinin hoşlanmadığı şeyler getirmişse, bunlardan bir kısmını yalanlamışlar, bir kısmını da öldürmüşlerdir.

71- Zannediyorlardı ki, (bu yaptıkları) bir fitne olmayacak. Bu sebeple kör ve sağr kesildiler. Sonra Allah tövbelerini kabul etti; fakat onların çoğu yine kör ve sağır kesildiler. Allah, yaptıklarını hakkıyle görendir.

72- Allah'ın, Meryem'in oğlu Mesîh olduğunu söyleyenler, muhakkak küfre girmişlerdir. Halbuki Mesîh, "ey İsrail oğullan! Rabbım ve Rabbınız olan Allah'a ibadet edin. Zira her kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona cenneti haram kılar ve varacağı yer de ateş olur. Zâlimler için hiçbir yardımcı yoktur" demişti.

73- Allah'ın, üçün biri_ olduğunu söyleyenler de küfre girmişlerdir. Oysa tek bir ilâhtan başka ilâh yoktur. Eğer söylediklerini terk etmezlerse, işte bu küfredenler, çok şiddetli bir azaba uğrayacaklardır.

74- Bunlar, Allah'a tövbe edip O'ndan bağışlanmalarını dilemezler mı? Oysa Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

75- Meryem'in oğlu Mesîh (îsâ).sadece bir peygamberdir, ondan önce de peygamberler gelip gitmişti. Anası da dosdoğru bir kadındı, ikisi de yemek yerlerdi. Bak, biz onlara âyetleri nasıl açıklıyoruz; sonra da onların (haktan) nasıl yüz çevirdiklerini anla.

76- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'tan başka, size ne zararı dokunacak ve ne de fayda verecek hiçbir güce sahip olmayan şeylere mi ibadet ediyorsunuz? Hakkıyla işiten, hakkıyle bilen, asıl Allah'tır."

77- Yine de ki: "Ey kitap ehli! Dîninizde haksız yere haddi aşmayın ve daha önce sapan, birçoklarını saptıran ve doğru yoldan uzaklaşan kimselerin hevâ ve heveslerine uymayın".

78- İsrail oğullarından küfredenler, Dâvud ve Meryem'in oğlu îsâ diliyle lânetlenmişlerdir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları yüzündendi.

79- İşledikleri kötülüklerden biribirlerini menetmez/erdi. İşlemiş oldukları bu şeyler ne kadar da kötü idi.

80- Onlardan çoğunun, küfredenleri dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendilerine sunduğu, Allah'ın gazabını gerektirecek şey ne kadar kötüdür. Onlar, azâb içinde daimîdirler.

81- Halbuki Allah'a, Peygambere ve ona indirilen (Kitab) e îman etmiş olsalardı kâfirleri dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fâsıktırlar.

82- îman edenlere karşı, düşmanlık yönünden insanların en şiddetlilerinin, Yahudiler ve şirk koşanlar olduklarını görürsün. Sevgi yönünden ise, îman edenlere karşı insanların en yakınlarını "biz hıristiyanız" diyenlerini bulursun. Bu, içlerinde, (hakka karşı) büyüklenmek istemeyen keşişlerin ve râhiblerin bulunması yüzündendir.

83- Peygambere indirilen (Kur'ân) i dinledikleri zaman da, hakkı öğrenmiş olmalarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. (Sonra da) derler ki: "Rabbımız! îman ettik, bizi şâhidlerle birlikte yaz."

84- 'Hem, Rabbımızın bizi sâlih kişilerle birlikte (cennete) sokmasını dileyip dururken, neden Allah'a ve hak olarak bize gelen şeylere iman etmeyelim?"

85- İşte, onların bu söylediklerinden dolayıdır ki, Allah onlan, içinde dâimi kalacakları (ağaçlan) altından ırmaklar akan cennetlerle mükafatlandırmıştır. Zaten iyi davrananların mükâfatı da budur.

86- Küfredenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar ise, cehennem ehlidir.

87- Ey îman edenler! Allah'ın sizin için helâl ettiği o güzel ve temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphe yoktur ki Allah, haddi aşanlan sevmez.

88- Allah'ın helâl ve tertemiz olarak sizi nzıklandırdığı şeylerden yeyin ve kendisine îman ettîğiniz Allah'tan sakının.

89- Allah sizi, boş ve gayesiz yeminlerinizden dolayı muaheze etmez; fakat Kasıdlı yeminleriniz sebebiyle sizi muaheze eder. (Eğer kasıdlı yeminden dönecek olursanız) keffâreti, kendi ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on fakiri doyurmak, yahut onları giydirmek, yahutta bir köle âzâd etmektir. Kim (bunları) bulamazsa, (keffâreti), üç gün oruç tutmaktır. İşte, yemin etliğinizde' yeminlerinizin keffâreti budur. Yeminlerinizi koruyun. Allah, şükredesiniz diye âyetlerini işte böyle açıklıyor.

90- Ey îman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları, şeytan işi birer pisliktir Onlardan sakının ki kurtuluşa eresiniz.

91- Şeytan, içki ve kumarla sizin aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi, Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoymak ister. Artık siz, (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?

92- Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin ve (o pisliklerden) sakının. Yüz çevirdiğiniz takdirde, bilin ki, Peygamberimize düşen, sadece, apaçık tebliğdir.

93- îman edenler ve sâlih amellerde bulunanlar, sakınıp îman ettikleri ve iyi amellerde bulundukları, sonra tekrar sakınıp îman ettikleri, sonra yine sakınıp işlerini güzel yaptıkları takdirde, (haram kılınan şeylerden, haram kılınmadan önce) taddıklarından dolayı, üzerlerine bir günâh yoktur. Allah, işlerini güzel yapanları sever.

94- Ey îman edenler! Allah, görmeden kendisinden korkanları göstermek için, elinizin, yahut mızrağınızın erişebileceği bir avla sizi denemektedir. Kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için elîm bir azâb vardır.

95- Ey îman edenler! (Hac veya umre için) ihramlı iken av (hayvanı) öldürmeyin. İçinizden kim kasden onu öldürürse, yaptığı işin vebalini tatması için. öldürdüğü hayvanın dengi ona cezadır ki, Kabe'ye ulaşacak bir kurban olmak üzere buna yine içinizden iki âdil kişi hükmeder; yahut (ceza olmak üzere) bir keffarettir ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Allah, geçmiş (günâhlar)i bağışlamıştır. Fakat kim de bu suçu tekrar işlerse, Allah, ondan intikamını alır. Allah, daima ğâlibtir intikam sahibidir.

96- Gerek kendinize ve gerekse yolcuya fayda olmak üzere, deniz avı ve onun yenmesi size helâl kılınmıştır. Kara avı ise, ihramda bulunduğunuz sürece haram kılınmıştır. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97- Allah, Kabe'yi, o Beyt-i Haramı, haram ayı, kurbanı ve (kurbanlardaki) gerdanlıkları, insanların (dîn ve dünya işleri) için bir nizam kıldı. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi hakkıyle bilici olduğunu sizin de bilmeniz içindir.

98- Biliniz ki Allah, hem cezası çok şiddetli olandır, hem de çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

99- Peygambere (kendisine indirileni) tebliğ etmekten başka bir şey düşmez. A'lah, sizin açığa vurduğunuzu da, gizlediğinizi de bilir.

100- (Ey Muhammed) De ki: "İyi ve temiz olan şeyle, kötü ve pis olan şey, kötü ve pis olanın çokluğu hoşunuza gitse bile, bir değildir. Bu itibarla, ey akıl sahipleri, Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.

101- Ey îman edenler! Açıklandığı zaman size kötü gelecek şeyler hakkında (soru) sormayın. Zira Kur'ân'ın nazil olduğu sırada onlar hakkında (soru)sorarsanız, size açıklanır, (o da size zor gelir); halbuki (siz sormazdan önce) Allah sizi onlardan atfetmişti. Allah çok bağışlayıcıdır; ceza vermekte de aceleci değildir.

102- Nitekim sizden önce gelen bir kavim, (sorulduğu zaman hüküm vazedilmesine sebep olan) o şeyler hakkında soru sormuş, sonra da onları inkâr eder olmuşlardı.

103- Allah, ne "bahire"yi, ne "şaibe" yi, ne "vasîle"yi ve ne de "hâmuı meşru kılmıştır. Fakat küfredenler, (bunlan Allah'ın emrettiğini ileri sürerek)Allafı a karşı yalan yere iftira etmektedirler, onların çoğunun ise, akılları ermez. (*)

(*) (Âyette geçen "bahîre" kelimesi, beş batın yavrusu olduktan sonra kulağı yarılarak salıverilen dişi deve manâsına gelir, "Sâibe", bir dileğin gerçekleşmesi üzerine putlara adanan ve aynı şekilde salı verilen devedir ,<i, ne sütü sağılır, ne üzerine binilir, ne de yünü kesilir. "Vasîle biri erkek biri dişi ikiz doğuran koyundur. Zira câhiliye devrinde koyunun bir erkek yavrusu olursa, onu putlarına kurban ederler, dişi yavrusunu ise. Kendilerine bırakırlardı.İkiz olduğu takdirde, dişi yavru,erkek yavruyu putlara kurban edilmekten kurtarırdı. "Hâm" ise, on batın yavru doğurtan erkek devedir ki bu da âzâd edilir ve hiçbir işte kullanılmazdı.)

104- Onlara, "Allah'ın indirdiği (Kitab) ne ve peygambere gelin" denildiği zaman onlar, alalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol) bize yeter demektedirler. (İyi ama) ya ataları hiçbir şey bilememiş ve doğru yolu da bulamamış idiyseler!.

105- Ey îman edenler! Kendinize dikkat edin. Doğru yolu bulduğunuz takdirde, doğru yoldan sapan kimseler size zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Ne yaptığınızı size O haber verecektir.

106- Ey îman edenler! İçinizden birine ölüm (emareleri) geldiği zaman, vasıyyet sırasında aranızdaki şâhidliğin hükmü, kendi içinizden iki âdil şâhid, yahut yeryüzünde yolculuğa çıkmış iseniz, ölüm (emareleri de) size gelip çatmışsa. sizden olmayan diğer iki şâhid (tutmak) tır;(eğer iki yabancı şahitten) şüpheye düşerseniz, namazdan sonra onları alıkorsunuz. Onlar da Allah'a şöyle yemin ederler: "Akraba bile olsa, yemini bir menfaat karşılığı satmayacağız; Allah'ın şahadetini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde günahkârlardan olacağız."

107- Eğer o iki şahidin (bazı şeyler gizleyerek doğru şâhidlik yapmamak suret yie) vebale müstehak oldukları anlaşılırsa, ölene daha yakın ha* sahiplerinden diğer iki kişi onların yerine geçerler ve "bizim sahiciliğimiz, (önceki) iki kişinin şâhidliğinden daha doğrudur. Biz, (kimsenin hakkına) tecavüz etmedik. Aksi halde, biz de zâlimlerden olurduk" (diyerek) Allah'a yemin ederler.

108- (Yeminlerle ilgili) bu hüküm, şâhidliği doğru bir şekilde ifade etmeleri, yahut yeminlerinden sonra yeminlerin (diğer iki kişiye) teklif edilmesinden korkmaları için daha uygundur. Allah'tan korkun ve dinleyin. Allah, fâsık kimseleri doğru yola iletmez.

109- Allah'ın, peygamberleri toplayıp da onlara "size ne cevap verildi?" dediği gün. onlar: "Bizim hiçbir bilgimiz yok; muhakkak ki gaybları hakkıyle bilen sensin" diyeceklerdir.

110- (Meryem'in oğlu isa'ya da) diyecektir ki: "Ey Meryem oğlu îsâ! Sana ve senin anana ihsan ettiğim nimetlerimi hatırla. Hani seni Cebrail ile teyîd etmiştim de, hem beşikte iken, hem de yetişkin iken insanlarla konuşuyordun. Sana yazıyı, hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretmiştim, iznimle çamurdan kuş şeklinde bir şey yapmış, sonra ona üflemiştin de, o da benim iznimle kuş oluvermişti. Yine benim iznimle körü ve abraşı iyileştirmiş, ölüleri benim iznimle (hayata) çıkarmıştın. İsrail oğullarının elini senin üzerinden çekmiştim (de seni öldürememiş, fakat öldürdüklerini zannetmişlerdi). Onlara apaçık deliller getirdiğinde, onlardan kâfir olanlar, "bu, besbelli sihirden başka bir şey değildir" demişlerdi."

111- Havarilerine de "bana ve peygamberime îman edin" diye emretmiştim. Onlar da: "îman ettik. Bizim gerçekten müslüman olduğumuza şâhid ol" demişlerdi.

112- Havariler (Meryem'in oğlu isa'ya da) şöyle demişlerdi: "Ey Meryem oğlu îsâ! Rabbın, bize, gökyüzünden bir sofra indirebilir mi?" O ise. "eğer mü'min iseniz Allah'tan korkun" demişti,

113- Havariler ise: "İstiyoruz ki, o sofradan yiyelim: kalblerimiz mutmain olsun; bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna şâhidlik edenlerden olalım" demişlerdi

114- Meryem oğlu îsâ' da (Rabbına dua ederek) demişti ki: "Ey Allah'ım! Rabbımız: Bize gökyüzünden, bizim için, bizden öncekiler ve bizden sonrakiler için bir bayram ve senden de mucize olacak bir sofra indir ve bizi rızıklandır; sen rızık verenlerin en hayırlısısın."

115- Allah da şöyle demişti: "Ben onu size indireceğim; fakat bundan sonra, içinizden kim küfür işlerse, ben ona öyle bir azâb ile azâb edeceğim ki, kainatta hiç kimseye öyle azâb etmem."

116- Allah (Meryem'in oğlu İsa'ya) demişti ki: "Ey Meryem oğlu İsâ! Beni ve anamı Allah'tan başka iki ilâh edinin diye insanlara sen mi söyledin?" îsâ ise, şöyle demişti: "Seni tenzih ederim. Hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz- Zaten bunu söylemiş olsam, sen onu muhakkak bilirdin. Sen, benim içimde olanı bilirsin; fakat ben senin içindekini bilmem. Şüphe yoktur ki sen. gaybları hakkıyle bilirsin."

117- "Benim onlara söylediğim, senin bana emrettiğin şeyden başkası değildir; o da: Hem benim Rabbım, hem de sizin Rabbınız olan Allah'a ibadet edin.(sözü) dir. Aralarında bulunduğum sürece onlara şâhid oldum. Bana ölüm verdiğinde de, onlara sen gözcü oldun. Bu itibarla sen. her şeye şâhidsin."

116- "Eğer onlara azâb edersen, onlar, şüphesiz, senin kullarındır. Yok eğer onları bağışlarsan, elbette gâlib olan, hüküm sahibi olan sensin."

119- Allah(bütün bu konuşmalardan sonra) dedi ki: "işte bugün, doğrulara doğruluklarının fayda sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olacaktır; onlar da Allah'tan.. İşte bu, son derece büyük kurtuluştur."

120- Göklerin, yerin ve içindekilerin hükümranlığı Allah'a aittir. O, her şeye hakkıyla kaadirdir.

006- EN'AM SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîmin altıncı sûresi olup 165 âyetten müteşekkildir. Sûrenin tamamının bir defada Mekke'de nazil olduğu söylendiği gibi, birkaç âyeti istisna ederek onların Medine'de nazil olduğunu söyleyenler de vardır. Sûrenin nüzul zamanı, Isrâ sûresinin nüzulünden sonraki devreye rastladığı için, hicretten çok kısa bir zaman önce nazil olduğu anlaşılır; zira Isrâ sûresi, hicretten bir sene önce nâzii olmuştur. Süreye "En'âm sûresi" denilmesinin sebebi, sûre içinde, deve, sığır, koyun ve keçi gibi dört bacaklı hayvanlardan söz edilmesi ve bunlara ait hükümlere yer verilmesidir. Aynca sûrede, tevhidi ve nübüvveti isbat eden, bazı peygamberlerin kıssalarını anlatan, yaratılışın acaibliklerine dikkatleri çeken, doğru yoldan uzaklaşmış kâfirlerin sıfatlarını açıklayan, müşriklerin hiçbir delile dayanmaksızın kendilerine haram kıldıkları birtakım yiyeceklerin, aslında Allahu Teâlâ tarafından helâl kılınmış olduğunu beyan eden, kullarının menfaati için gökleri ve yeri yaratan, geceyi ve gündüzü icad eden Allah'u Teâlâ'yı medh u sena eden âyetler de büyük bir yekûn tutar

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı vareden Allah'a mahsustur.(Böyle olmasına rağmen) o küfredenler, yine de (başkalarını) Rablarına denk tutuyorlar.

2- Sizi çamurdan yaratan, sonra da bir ecel takdir eden O'dur. 0'nun yanında bir de belirli bir ecel vardır ve siz, yine de şüphe ediyorsunuz.

3- Göklerde ve yerde (bu sıfatlarla maruf olan Allah, işte) O Allah'tır. Sizin sırrınızı da açığınızı da bilir; kazandıklarınızı da bilir.

4- Onlara, Rablarının âyetlerinden hiçbir âyet gelmemiştir ki, ondan yüz çevirmemiş olsunlar.

5- Bu sebeple kendilerine hak (olan Kur'ân) gelince, onu hemen yalanlamışlardır. Fakat alaya almış oldukları o Kitabın haberleri yakında gelecektir

6- Kendilerinden önce nice nesiller helak ettiğimizi bilmiyorlar mı? Oysa biz onlara, size sağlamadığımız imkanları sağlamıştık; üzerlerine gökten bol bol yağmurlar göndermiş, altlarından ırmaklar akar hale getirmiştik. Ne var ki onları günahları dolayısıyle yine de helak ettik ve onlardan sonra başka nesiller vücûda getirdik.

7- (Ey Muhammedi) Sana, kâğıda yazılı bir kitap indirmiş olsaydık ve onlar da o kitaba elleriyle dokunsalardı, yine de o küfredenler, bunun apaçık bir sihir olduğunu söylerlerdi.

8- "Peygambere bari bir melek indirilseydi (de, onu gözlerimizle görüp sesini kulaklarımızla işitseydik) demekledirler. Eğer bir melek indirseydik, iş bitirilir (helak olurlar, îman etmeleri de beklenmezdi.

9- Eğer Peygamberi, biz bir melek yapsaydık, yine de onu bir adam suretinde getirirdik ve onları, düştükleri şüpheye yine düşürürdük.

10- Zaten senden önceki peygamberlerle de alay edilmişti de, alaya aldıkları (azâb), içlerinden alay edenleri çepeçevre kuşatıvermişti.

11- (Ey Muhammedi) De ki:*Yeryüzünde dolaşın, sonra da (peygamberleri) yalanlayanların akıbetinin ne olduğunu görüp anlayın."

12- Yine de ki: "Göklerdeki ve yerdeki şeyler kime aittir?" De ki: "Allah'a aittir. Rahmeti kendi üzerine vâcib kılmıştır. Hakkında hiçbir şüphe bulunmayan kıyamet günü sizi mutlaka toplayacaktır. Nefislerine zarar verenler, işte (Allah'a ve kıyamet gününe) inanmayanlar onlardır."

13- Gecenin ve gündüzün içinde yer alan her şey de Allah'a aittir; O. hakkıyle işiten, hakkıyla bilendir.

14- De ki: "Göklerin ve yerin yaratıcısı olan, yediren ve fakat yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineyim?" Yine de ki: "Bana müslüman olanların ilki olmam emredildi." ve "sakın müşriklerden olma" (denildi).

15- De ki: "Ben, Rabbıma isyan ettiğim takdirde, o büyük günün azabından korkarım."

16- 0 gün, kendisinden bu azabın kaldırıldığı kimseye. Allah herhalde rahmet etmiştir. Bu, apaçık bir kurtuluştur.

17- Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, o zararı kaldıracak yine O'ndan başkası yoktur. Eğer sana bir hayır dokunursa, (bu da, yine Allah'tandır). Zaten O, her şeye kaadirdir.

18- O, kullarının üstünde her şeye kaadir ve gâlibtir. Yegâne hikmet sahibi olup, her şeyden hakkıyle haberdârdır.

19- De ki: "Şahidliği en büyük olan şey hangisidir?" Yine de ki: "Benimle sizin aranızdaki yegâne şahit Allah'tır. Bu Kur'an, sizi ve ulaştığı kimseleri, kendisiyle uyarmam için bana vahyolunmuştur. Allah ile birlikte başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben asla (buna) şahidlik etmem." De ki: "O, tek bir ilahtır. Sen sizin Allah a ortak koştuklarınızdan uzağım."

20- Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler Peygamberi, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Nefislerine zarar verenler, işte asıl inanmayanlar onlardır.

21- Allah'a karşı yalan uydurandan, yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şurası gerçektir ki, zalimler asla kurtuluşa eremezler.

22- (Ey Muhammedi Hatırlat ki) O gün, onları hep birden toplayacağız; sonra da Allah'a ortak koşanlara diyeceğiz ki: "İddia etmiş olduğunuz o ortaklarınız hani nerede?"

23- Fakat onların (bu şirklerinin ve) fitnelerinin neticesi, "Rabbımız olan Allah'a yemin ederiz ki, biz ortak Koşanlardan değildik" demekten başka bir şey olmayacaktır.

24- İşte bak, kendi nefislerine karşı nasıl da yalan söylemişler ve (şirk olarak) uydurmuş oldukları şeyler nasıl da kendilerinden uzaklaşıp gitmiştir.

25- İçlerinden sana kulak verip dinleyenler vardır; bununla beraber biz onların kalbleri üzerine, anlamamaları için perdeler, kulaklarına da, (iyice işitmemeleri için) ağırlık koymuşuzdur. Her mucizeyi görseler bile, ona yine de inanmazlar. Seninle mücadele etmek için sana geldiklerinde, o küfredenler, (Kur'ân da yeralan bu haberlerin), geçmiş milletlerin hurafeleri olduğunu söylerler.

26- Dahası, hem (insanları onu dinlemekten) menederler; hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Böylece onlar, ancak kendilerini helake sürüklerler de, bunu anlamazlar.

27- Ateşin karşısında durdurulduklarında, onların: "Ah ne olurdu, (dünyaya) geri gönderilseydik de Rabbımızın âyetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık" deyişlerini bir görsen!

28- Fakat (onların bu pişmanlıkları) önceden gizlemiş oldukları şeyin, (kıyamet günü) açığa çıkması dolayısıyladır. Eğer (dünyaya) geri gönderilselerdi, men olundukları küfre tekrar dönerlerdi. Zira onlar, hiç şüphesiz yalancıdırlar.

29- (Müşrikler) "dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Öldükten sonra da dirilecek değiliz* demektedirler.

30- Halbuki Rablarının karşısında durduruldukları, O'nun "(Sizin inkâr ettiğiniz bu hayat) gerçek değil miymiş?" dediği, onların (şaşkın bir vaziyette) "Rabbımız, yemin ederiz ki evet, (gerçekmiş)" dedikleri, O'nun da "öyleyse inkâr etmiş olduğunuz şey dolayısıyle azabı tadın" dediği ânı bir görüp bilsenl,

31- Kıyamet vakti kendilerine ansızın gelip çatıncaya kadar Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar mutlak pişmanlık duyacaklar ve (o vakit gelip çatınca) günâhlarını sırtlarına yüklenmiş oldukları halde "dünyada işlediğimiz kusurlardan dolayı bize yazıklar olsun" diyeceklerdir. Bilesiniz ki, o yüklendikleri şey ne kadar da kötüdür.

32- Zaten dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir Âhiret hayatı ise, (Allah'tan) korkanlar için daha hayırlıdır. (Bu kadarını da) akıl edemiyor musunuz?

33- (Ey Muhammedi) Onların söyledikleri (sözler) nin seni üzdüğünü elbette biliyoruz; fakat (ne olursa olsun) onlar seni asla yalanlamıyorlar; o zâlimler, asıl Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34- Senden önceki peygamberler de, yalanlanmıştı da, onlar, Allah'ın yardımı kendilerine gelinceye kadar, yalanlandıkları ve eziyet olundukları şeylere karşı sabretmişlerdi, Allah'ın (va'd ve va'îdi hususundaki) sözlerini değiştirebilecek (hiçbir kuvvet) yoktur. Daha önce gönderilenlerin haberleri sana elbette ulaşmıştır.

35- Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır gelmiş ise, yerde (derinliklerine inebilmen için) bir delik veya gökte (en yukarıya çıkabilmen için) bir merdiven arayıp bulmaya gücün yettiği takdirde, onlara (istedikleri) bir mucizeyi getirebilirsin. Oysa Allah dileseydi, onları elbette hidayet üzere toplardı. Bu itibarla, (Allah'ın kanunlarına aykırı düşen istekler karşısında) sakın cahillerden olma.

36- (Davete) ancak ona kulak verenler icabet eder. Ölüler ise, onları da Allah yeniden dirittecektir; sonra da O'na döndürüleceklerdir.

37- (Zâlimler, îman etmek için) "Peygambere Rabbından bir mucize indirilemez miydi?" demektedirler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Allah, bir mucize indirmeye elbette kadirdir." Fakat onların çoğu (bunun kendileri için hayır mı, yoksa şer mi olduğunu) bilmezler.

38- Yeryüzünde hiçbir hayvan ve gökyüzünde kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar. Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık; sonra Rablarının huzurunda hepsi de haşrolunacaktır.

39- Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir; Allah kimi dilerse, onu dalâlette bırakın kimi dilerse, onu da dosdoğru yola sokar.

40- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Bana haber verir misiniz. Allah'ın azabı size ulaşır, yahut kıyamet vakti size gelip çatarsa, sözünüzde de doğruysanız, Allah'tan başkasına mı yalvaracaksınız?"

41- "Hayır, aksine O'na yalvarırsınız; O da dilerse, kaldırılmasını istediğiniz belâyı kaldırır da (kendisine) ortak koştuğunuz şeyleri unutuverirsiniz."

42- Senden önceki milletlere de peygamberler göndermiş ve yalvarıp yakarsınlar diye o milletleri darlık ve sıkıntıya sokmuştuk.

43- Hiç olmazsa azabımız kendilerine gelince yalvarmaları gerekmez miydi? Fakat (hayır), kalbleri katılaşmış ve şeytan, yapmış oldukları şeyleri onlara süslü ve câzib göstermişti.

44- (Peygamberlerimiz vasıtasıyla) yapılan ihtarları unutunca, her şeyin kapılarını onlara açıvermiş, kendilerine verilenlerle sevince gark oldukları bir sırada da ansızın onları yakalayıvermiştik;onlar ise, bütün ümidlerini yitirmişlerdi.

45- Böylece, âlemlerin Rabbı Allah'a hamdolsun ki, zulmedenlerin ardı da kesil i vermişti.

46- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alsa, kaiblerinize de mühür vursa, Allah'tan başka onu size geri getirecek ilâh kimdir?" Bak, nasıl değişik değişik deliller getiriyoruz? Böyle olduğu halde, onlar yine de yüz çeviriyorlar.

47- Yine de ki: "Bana haber verir misiniz, Allah'ın azabı ansızın, yahut açıktan açığa size gelip çatarsa, zâlimler güruhundan başkası mı helak edilir?"

46- Biz peygamberleri, yalnız müjdeciler ve korkutucular olarak göndeririz. Kimler îman eder ve hallerini düzeltirse, onlar için korku yoktur; mahzun olacak olanlar da onlar değildir.

49- Âyetlerimizi yalanlayanlar ise, kötü amelleri yüzünden onlara da azâb dokunacaktır.

50- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: 'Size, yanımda Allah'ın hazineleri olduğunu söylemiyorum; gaybı bilmem: size bir melek olduğumu da söylemiyorum; ben, ancak bana vahyolunana tâbi oluyorum." (Ve yine) de ki: "Hiç görmeyen (âmâ) ile gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?

51- Onlar için kendinden başka bir dost ve bir şefaatçi olmayan Rablarının huzurunda hasrolunmaktan korkanları Kur'ân ile uyar; herhalde böylece sakınırlar.

52- Rızasını taleb ederek sabah akşam Rablanna duâ edenleri (yanından) kovma. Ne onların hesabından bir şey sana, ne de senin hesabından bir şey onlara aittir. Onları yanından kovaladığın takdirde, zâlimlerden olursun.

53- Biz, bazılarını, "Allah, buldu buldu da, aramızdan bunlara mı ihsanda bulundu?" demeleri için diğer bazıları ile böyle imtihan etmişizdir Allah, şük redenleri daha iyi bilmez mi?

54- Âyetlerimize îman edenler, sana geldiklerinde (onlara) "selamun aleykum' de. "Rabbınız, kendi üzerine rahmeti vâcib kıldı. Bu itibarla, içinizden her kim bilmeyerek bir kötülük işler, bundan sonra da tövbe eder ve halim düzeltirse, işte Allah, (bu gibileri hakkında) çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir".

55- Günâh işleyenlerin yolu iyice belli olsun diye âyetleri işte böyle açıklarız.

56- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Ben Allah'ı bırakıp da sizin duâ ettiğiniz (putlar) e ibadet etmekten nehyolundum." Keza de ki: "Sizin heva ve heveslerinize tâbi olmam; olduğum takdirde de sapıtır ve hidayete erenlerden olmam,"

57- Ve yine de ki:' "Ben Rabbımdan gelen apaçık bir hüccet (bir delil) üzerindeyim ve siz onu yalanladınız. Sizin çabuk gelmesini istediğiniz (azâb) ise benim yanımda değildir; (bu husustaki) hüküm yalnız Allah'a aittir; O, (hak ile batılı birbirinden) ayırt edenlerin en hayırlısı olarak (yalnız) hakkı anlatır."

58- De ki: "Sizin çabuk gelmesini istediğiniz (azâb), benim yanımda olsaydı, iş benimle sizin aranızda bitirilirdi. Allah, zâlimleri en iyi bilendir."

59- Gaybın anahtarları O'ndadır ve onları O'ndan başkası bilmez; karada ve denizde olan her şeyi bilir; hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin; yeryüzünün karanlıklarında hiçbir dane, hiçbir yaş ve kuru olmasın ki apaçık Kitapta bulunmasın.

60- Geceleyin size ölüm (gibi uyku) veren O'dur; belli bir sürenin geçirilmesi için sizi yeniden dirilttiği gündüzün ne (işler) yaptığınızı bilir; yine dönüşünüz O'na olacak ve O size. (dünyada) ne yapmış olduğunuzu haber verecektir.

61- Kulları üstünde mutlak gâlib O'dur. Size Halaza (melekleri) gönderir; nitekim birinize ölüm (vakti) geldiği zaman, elçilerimiz hiçbir kusur işlemeden onu öldürür.

62- Sonra bunlar, hak ve adaletle hüküm veren yegâne sahipleri Allah'a döndürülürler. O, hesap görenlerin en süratlisidir.

63- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Karanın ve denizin karanlıklarından bizi kurtarırsan, elbette şükredenlerden olacağız, diye yalvarıp gizlice duâ ettiğinizde, sizi bundan kim kurtaracak?"

64- Ve yine de ki: "Sizi bundan ve bütün sıkıntılardan kurtaracak olan Allah tır; böyle olduğu halde siz yine de şirk koşuyorsunuz."

65- (Onlara) de ki: "Allah, size üstünüzden, yahut ayaklarınızın altından herhangi bir _ azâb göndermeye, yahut sizi fırkalara ayırıp birbirinize düşürerek kötülüklerinizi birbirinize taddırmaya kaadirdir!" Bak, belki anlarlar diye âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz.

66- (Açıkladığımız bu Kur'ân, Rabbından gelen) bir hak olmasına rağmen, kavmin onu yalanlamaktadır. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "ben sizin vekiliniz değilim."

67- "Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır; yakında (bunu) anlayacaksınız."

68- Âyetlerimiz üzerinde (lüzumsuz münakaşaya) dalıp (onlar hakkında ileri geri) konuşan kimseleri gördüğün zaman, (onlar konuyu değiştirip de) başka bir konuya dalmadıkça onlardan uzak dur. Eğer şeytan bunu sana unutturursa, hiç olmazsa hatırladıktan sonra, zâlim kişilerle beraber oturma.

69- Allah'tan korkanlara, zâlimlerin hesabından hiçbir sorumluluk yoktur. Ve fakat (bu, daha çok) sakınmaları için bir hatırlatmadır.

70- Dînlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak; sen Kur'ân ile, kişinin, kendi kazancı yüzünden, Allah'tan başka bir dost ve şefaatçinin bulunmadığı âhirette (cehennem azabı içinde) hapsedilmemesi için va'z ve nasîhat et; zira (böyle bir yerde hapsolunduktan sonra) o kişi, bütün varlığını fidye olarak verse bile, kendisinden alınıp kabul edilmez, işte bunlar, kendi kazandıkları yüzünden (cehennem azabında) hapsolunan kimselerdir. Küfretmiş olmalan dolayısıyle, onlar için, kaynar bir içecek ve elîm bir azâb vardır.

71- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Allah bizi doğru yola hidayet ettikten sonra, şeytanların yeryüzünde ayartıp şaşkın bir vaziyette bıraktıkları, sahip olduğu dostlarının" ise "bize gel" diyerek doğru yola davet ettikleri kimse gibi, topuklarımız üzerinde geri döndürülelim ve bize faydası da zararı da dokunmayan Allah'tan başka şeylere mi yalvaralım?' Yine de ki: "Allah'ın hidayeti, işte asıl hidayet odur. Biz, âlemlerin Rabbına teslim olmakla emrolunduk."

72- "Keza namazı kılmak ve Allah'tan korkmakla emrolunduk; zira varıp huzurunda haşrolunacağımız O dur."

73- "Gökleri ve yeri hak ile yaratan Odur; "ol" dediği gün, (her şey) oluverir; sözü haktır; sura üflendiği gün de mülk O'na aittir. Gaybın da açığın da âlimidir; her şeyden haberdâr, yegâne hikmet sahibi O'dur."

74- (Bir gün) İbrahim, babası Âzer'e şöyle demişti: "Bir takım putları ilâhlar mı ediniyorsun? Ben, seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum."

75- İbrahim'e, sağlam mü'minlerden olması için, göklerin ve yerin melekûtunu da böyle göstermiştik.

76- Üzerine gece bastırınca, bir yıldız görmüş ve "bu, benim Rabbım ha?" demişti. Fakat yıldız batınca da (ondan yüz çevirip) "ben, batanları sevmem" demişti.

77- Ayı doğarken görünce, "bu, benim Rabbım ha?" demişti. Fakat o da batınca "Rabbım beni doğru yola iletmezse, muhakkak sapıklığa düşmüş kimselerden olacağım" demişti.

78- Sonra güneşi doğarken görünce, "bu, benim Rabbım ha, bu daha büyük?" demiş, o da batınca, "ey kavmim, ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım";

79- "Ben, bir muvahhid (Allah'ı birleyici) olarak, yüzümü, gökleri ve yeri yaratan Allah'a yöneltim. Ben, asla müşriklerden değilim' demişti.

80- Kavmi ona karşı deliller getirmeye kalkışmış, o da demişti ki: "Allah bana hidayet etmiş olduğu halde, O'nun hakkında benimle mücadeleye mi kalkışıyorsunuz? Rabbımın dilediği şey dışında sizin ortak koştuklarınızdan asla korkmam. Rabbımın ilmi her şeyi kuşatmıştır. Halâ düşünmüyor musunuz"

81- "Hem siz, Allah'ın, hakkında herhangi bir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım? Böyle olunca, eğer farkındaysanız, hangi taraf emîn olmaya daha lâyıktır.?"

82- "îman edenler ve imanlarına şirk bulaştırmayanlar, işte emniyet onlar içindir ve doğru yola iletilmiş olanlar da onlardır."

83- Bu, kavmine karşı kullanması için bizim İbrahim'e verdiğimiz açık ve kesin delilimizdi. Dilediğimiz kimseleri derece derece yükseltiriz. Rabbın, şüphesiz, hikmet sahibidir; her şeyi hakkıyle bilendir.

84- Biz, İbrahim'e ishak ve Yakûb'u ihsan ettik; her birini de hidayete erdirdik. Daha önce de, Nuh'u ve onun zürriyetinden Davud'u, Süleyman'ı, Eyyûb, Yusuf, Mûsâ ve Harun'u hidayete erdirdik (ve birer peygamber yaptık), işte biz iyileri böyle mükâfatlandırınz.

85- Zekeriyyâ, Yahya, îsâ ve Ilyas, hepsi de sâlihlerindendir.

86- İsmail, Yesa, Yûnus ve Lût'u da (hidayete erdirip) hepsini âlemlere üstün kıldık.

87- Onların babalarından, zürriyetlerinden ve kardeşlerinden olan bazı kimseleri seçip yücelttik ve onlan dosdoğru yola yönelttik.

88- İşte bu, Allah'ın hidayetidir ve kullarından dilediği kimseyi onunla hidayet eder. Eğer Allah'a ortak koşmuş olsalardı, yapmış oldukları iyi işler, kendilerinden boşa gitmiş olurdu.

89- Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdi. Bunları şu Mekkeli müşrikler inkâr ederlerse, biz zaten onları inkâr etmeyecek (Muhâcirûn ve Ensârdan müteşekkil) bir kavmi îman için vekil kılmışızdır.

90- Bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Bu itibarla, sen de onlann yoluna tâbi ol ve "ben, (sizi davet ettiğim bu Kitaba) karşılık olarak sizden bir ücret istemiyorum: zira bu Kitap, âlemler (in irşadı) için uyarıdan başka bir şey değildir" de.

91- (Yahudiler) Allah'ın hiçbir beşere (kitap olarak hiçbir şey indirme-diğini söylemekle, Allah'ı lâyık olduğu veçhile takdir edemediler. (Ey Muhammedi Onlara)de ki: "Öyleyse Musa'nın insanlar için nûr ve hidayet olarak getirdiği, sizin de yapraklar haline getirip (bir kısmını) açıkladığınız, çoğunu da gizlediğiniz, siz ve babalarınız hiçbir şey bilmezken öğretildiğiniz o kitabı Kim indirdi?" (Ey Muhammedi Onlara) "Allah" de, sonra daonları kendi bataklıklarında oynamaya bırak.

92- İşte bu da, Mekke ve havalisindekileri uyarman için, Kendinden önceki kitapları doğrulayan bizim indirdiğimiz mübarek bir Kitaptır. Âhirete îman edenler, namazlarına kusursuz devam ederek bu Kitaba da îman ederler.

93- Allah' a karşı yalan iftirada bulunandan, yahut kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde bana da vahyolundu diyenden ve Allah'ın indirdiği gibi ben de indireceğim diyenden daha zâlim kim olabilir? O zâlimler, ölüm sekerâtı içinde, melekler ellerini uzatmış "haydi kendinizi kurtarın; bugün, Allah'a karşı doğru olmayanı söylemiş ve O'nun âyetlerinden büyüklenerek uzaklaşmış olmanız dolayısıyle zillet azâbıyle cezalandırılacaksınız" derken, onların halini bir görsen...

94- İşte sizi ilk defa yarattığımız gibi, bize tek başınıza geldiniz; (dünyada ikenjsize verdiklerimizi arkanızda bıraktınız. Ne var ki (Allah'a) kendiniz için ortak oldukları iddiasında bulunduğunuz şefaatçılarınızı beraberinizde göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş; (sizin için şefaatçi olduklarını) iddia ettikleriniz sizden uzaklaşıp gitmiş...

95- Oysa, Allah, İanenin ve çekirdeğin yaratıcısı olup ölüden diriyi çıkarır; dinden ölüyü çıkaran da O'dur. İşte Allah budur; o halde nasıl olup da (O'nun ibadetinden) yüz çeviriyorsunuz?

96- Keza sabahı çıkaran da O'dur. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da hesab ölçüsü yapmıştır. Bu, her şeye mutlak gâlib olan ve her şeyi hakkıyle bilen Allah'ın takdiridir.

97- Karaların ve denizlerin karanlıklarında kendileriyle yolunuzu bulaşınız diye yıldızları sizin için yaratan O'dur. Bilen kimseler için âyetleri açıklamışızdır.

98- Sizi tek bir nefisten inşa edip yaratan O'dur; sizin için (baba sulbünde) bir kalış sûresi ve (ana rahminde) kalacak bir yer vardır. Biz. anlayan kimseler için âyetleri açıklamışızdır.

99- Gökten su indiren de O'dur; işte biz o su ile her çeşit nebat çıkardık; o nebattan da bir yeşillik meydana getirdik ki, bu yeşillikten birbiri üzerine kümelenmiş taneler, hurma tomurcuğundan koparılması kolay salkımlar, üzüm bağları, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve nar (gibi mey/eler) çıkarırız. (Bütün bu bitkiler) meyve verdikleri ve bir de olgunlaştığı zaman meyvesine bir bakın. İşte bütün bunlarda îman eden kimseler için (ibret alınacak) deliller vardır.

100- Bir de Allah'ın yarattığı cinleri O'na ortak kıldılar: câhilce O'nun için oğullar ve kızlar icad ettiler. Oysa O, onların vasfettiklerinden münezzehtir ve çok yücedir.

101- Göklerin ve yerin hiç yoktan mucididir; O'nun nereden bir çocuğu olacak? O'nun bir eşi de yoktur. Her şeyi O yaratmıştır ve O, her şeyi hakkıyle bilendir.

102- işte bu, Rabbınız Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. Bu itibarla, yalnız O'na ibadet edin. O. her şeye vekildir.

103- Gözler O'nu idrak edemez; fakat O, bütün gözleri idrak eder. O, latiftir, her

şeyden haberdârdır.

104- Size Rabbınızdan basiretler (apaçık deliller) gelmiştir; her kim bunlaria (hakkı) görürse, kendi lehine, kim de kör olur, görmezse, kendi aleyhinedir; yoksa ben sizin bekçiniz değilim.

105- İşte biz, (müşriklerin sana) "sen ders almışsın" demeleri için ve bilen kimselere Kur'ân'ı iyice açıklayalım diye âyetleri böyle çeşitli şekillerde beyan ederiz.

106- (Ey Muhammedi) Rabbından sana vahyolunana uy, O'ndan başka ilâh yoktur. Müşriklerden de uzak dur.

107- Eğer Allah dileseydi, onlar şirk koşmazlardı. Seni onlara bekçi kılmadık. Sen onlara vekil de değilsin.

108- Müşriklerin Allah'tan başka yalvardıkları putlara sövmeyin ki, onlar da haddi aşarak bilmeden Allah'a sövmesinler, işte biz, her milletin amelini böyle süslemişizdir; sonra dönüşleri yine Rablarınadır: O da onlara işlemiş oldukları şeyleri haber verecektir.

109- Müşrikler, kendilerine bir mucize gelirse, ona mutlaka îman edeceklerine dâir bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Mucizeler ancak Allah'ın yanındadır." Hem, mucize geldiğinde, onların yine de iman etmeyeceklerini siz nereden bileceksiniz?

110- Onların kalblerini ve gözlerini ters çeviririz de, ilk defa inanmadıklarına yine inanmazlar ve biz de onları azgınlıkları içinde bocalamaya bırakırız.

111- Faraza biz onlara melekleri indirseydik, ölüler onlarla konuşsaydı ve her şeyi onların karşısında bir araya getirseydik, Allah dilemedikçe yine îman etmezlerdi: (mü'minlerin) çoğu bunu bilmez.

112- Keza biz, her peygambere, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler telkin eden insan ve cin şeytanlarını düşman etmişizdir. Eğer Rabbın dileseydi bunu yapamazlardı. Fakat onları, yaptıkları iftiralarla başbaşa bırak.

113- (Bunu yapmaları), âhirete inanmayanların kalbleri ona kansın, ondan hoşlansınlar ve kazandıkları günâhı kazanmaya devam etsinler diyedir.

114- (Ey Muhammedi Mü'minlere de ki:) "Kitabı size açıklamış olarak Allah indirmiş olduğu halde, (aramızda) Allah'tan başka hakem mi arayacağım?" Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler de bilirler ki, o Kitap, hak ile Rabbın tarafından indirilmiştir. Bu itibarla sakın şüphecilerden olma.

115- Doğruluk ve adalet yönünden Rabbının (sana yardım hususundaki) sözü tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek hiçbir şey yoktur. O, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

116- Eğer yeryüzündeki insanlaların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptınrlar; zira onlar, zandan başka bir şeye uymuyorlar ve dolayısıyle sadece saçmalıyorlar.

117- Şüphesiz kendi yolundan sapanları en iyi bilen Rabbındır. hidayete erenleri de en iyi O bilir.

118- Bu itibarla, eğer O'nun âyetlerine inananlardan iseniz, üzerine (besmele çekilip) Allah'ın adının zikredildiği (hayvanların etleri)nden yeyin.

119- (Açlıktan ölmek korkusuyla yemek) zorunda kaldığınız dışında Allah size haram kıldıklarını açıkladığına göre, üzerine Allah'ın isminin zikredildiği şeylerden yemenize engel olan nedir? Herhalde birçok kimse, bilmeden, kendi heva ve hevesleriyle (fetva verip halkı) saptırıyorlar. Oysa Rabbın, haddi aşanları çok daha iyi bilir.

120- Günâhın açığını da gizlisini de bırakın. Zaten (hangisi olursa olsun) günâhı kazananlar, kazanmış oldukları günâh yüzünden cezalandırılacaklardır.

121- Üzerine Allah isminin zikredilmediği şeylerden yemeyin; çünkü o bir fıskı Allah'a isyanıdır. Muhakkak ki şeytanlar, dostlarına, sizinle mücadele etmelerini telkîn edeceklerdir. Onlara itaat ettiğiniz takdirde, şüphe yoktur ki, siz de müşriklerden olursunuz.

122- Ölü iken diriltdiğimiz, insanlar arasında kendisiyle yürüyeceği bir nûr verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan çıkamayan kimse gibi olur mu? işte, kâfirlere yapmış oldukları şeyler böyle cazip gösterilmiştir.

123- Keza her şehirde, o şehrin günahkârlarını, bulundukları yerde hilekârlık yapmaları için ekâbir (büyük kişiler) yaptık. Oysa bunlar, yalnız kendilerine hilekârlık ederler de yine farkına varmazlar.

124- Kendilerine bir âyet geldiğinde, "Allah'ın peygamberlerine verilenler gibisi bize de verilmedikçe asla îman etmeyeceğiz" demektedirler. Allah, risaletjni nereye koyacağını (ve kime vereceğini) çok daha iyi bilir. Cürüm işleyenlere, yaptıkları hilekârlık sebebiyle, Allah katından bir zillet ve şiddetli bir azâb erişecektir.

125- Bununla beraber Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslâm'a aÇar; kimi de saptırmak dilerse, sanki göğe çıkmış gibi göğsünü iyice daraltır sıkar. İşte Allah, îman etmeyenlerin üzerine, (bütün işlerinde esen görülen) Pisliği böyle çökertir.

126- Rabbının dosdoğru yolu budur. Aklını kullanıp düşünen kimseler için âyetleri açık açık beyan etmişizdir.

127- (Bu yolda olanlar için) Rabları nezdinde selâmet evi vardır. İşlemiş oldukları iyi ameller dolayısıyla O, onların dostudur.

128- (Mahşerde) hepsini bir araya getirip topladığı gün, (cinlere hitap ederek diyecektir ki:) "Ey cin topluluğu! İnsanları (doğru yoldan saptırmak için) çok uğraştınız." Onların insanlardan olan dostları, (Rablarına cevap verip) diyecekler ki: "Rabbımız! Birbirimizden faydalandık ve bizim için tayin ettiğin sürenin sonuna ulaştık." (O da onlara şöyle) diyecektir; "Varıp duracağınız yer cehennem ateşidir. Allah'ın dilediği hâriç, orada ebedî kalacaksınız." Şüphe yoktur ki Rabbın hikmet sahibidir, her şeyi hakkıyla bilendir.

129- İşte biz, irtikâb etmiş oldukları (günah) dolayısıyle zâlimlerden ba7ilarını bazılarına böyle dost ederiz.

130- "Ey cin ve insan topluluğu! Size kendi içinizden âyetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınızı size ihtar eden peygamberler gelmedi mi?" Onlar: "Kendi aleyhimize şahadet ediyoruz" diyeceklerdir. Dünya hayatı onları aldatmış ve kâfir oldukları hususunda kendi aleyhlerine şâhidlik etmişlerdir.

131- Bu (şekilde Allah'ın âyetlerini tebliğ eden ve kıyamet gününün geleceğini ihtar eden peygamber gönderilmesi), Rabbının, halkı gaflet içinde iken bir ülkeyi zulümle helak edici olmamasındandır.

132- Her kişinin, işlediği amellere göre dereceleri vardır. Rabbın, onların işlemiş olduklarından gafil değildir.

133- Rabbın, her şeyden müstağnidir: rahmet sahibidir. Eğer dilerse sizi götürüp yok eder; başka bir kavmin zürriyetinden sizi yarattığı gibi, sizden sonra da dilediğini sizin yerinize getirir.

134- Size vadolunan (hesap günü) mutlaka gelecek ve siz ona engel olamıyacaksınız.

135- (Ey Muhammedi Kavmine) de ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; ben de yapıyorum. (Kısa bir süre sonra) dünyanın güzel akıbetinin kime âit olacağını anlayacaksınız. Zira şu bir gerçektir ki, zalimler kurtuluşa asla eremezler."

136- Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanlardan Allah'a bir hisse ayırmakta ve kendilerince, "bu, Allah'a âit; şu da ortaklarımıza âit" demektedirler. Ortakları için olan hisse Allah'a ulaşmamakta, fakat Allah'a ayrılan hisse ortaklarına ulaşmaktadır. Verdikleri hüküm ne kötüdür!..

137- Bunun gibi, ortaklan, müşriklerden çoğuna, hem onları mahvetmek, hem de dinlerini karıştırıp bozmak için çocuklarını öldürmeyi câzib göstermiştir. Eğer Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Bu itibarla onları uydurduklarıyla başbaşa bırak.

138- (Yine müşrikler), kendi zanlarına göre, "bunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir; onları, bizim dilediğimiz kimselerden başkası yiyemez. Şu hayvanlar da, sırtları haram edilmiştir (binilmez)" demektedirler. (Bir kısım) hayvanlar da vardır ki, (keserken) üzerlerine Allah'ın ismini zikretmezler. Bütün bunları Allah'a iftira olmak üzere uydurmuşlardır. Allah, onları, yapmış oldukları iftira sebebiyle cezalandıracaktır.

139- Yine demektedirler ki: "Bu hayvanların karınlarındaki (yavrular, canlı doğdukları takdirde) erkeklerimize aittir, zevcelerimize ise, haram kılınmıştır. Eğer ölü olursa, bu takdirde kadın ve erkek hepsi onda ortaktır." (Bu türlü) vasıflarından dolayı, Allah onları cezalandıracaktır. O, şüphesiz hikmet sahibidir; her şeyi hakkıyle bilendir.

140- Bilgisizlik yüzünden ve beyinsizce çocukları öldürenler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini Allah'a iftira olarak haram kılanlar mutlaka hüsrana uğramışlardır; sapılmışlardır; hidayete ermiş değillerdir.

141- Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, tadı birbirinden farklı hurma ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narı yaratan O'dur. Her biri meyve verdiği zaman, meyvesinden yeyin. Hasad günü (sadaka) hakkını verin; israf da etmeyin; zira Allah, müsrifleri sevmez.

142- Binilecek ve (tüylerinden) yatak yapılacak hayvanları yaratan da O'dur. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yeyin; fakat şeytanın adımlarına ayak uydurmayın; zira o, sizin için apaçık bir düşmandır.

143- Sekiz çift (hayvanı yaratan da O'dur): Koyundan iki çift, keçiden iki çift. (Ey Muhammedi Hayvanların karınlarındaki yavruları haram kılan o beyinsizlere) de ki: "Allah, iki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yahutta iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Eğer sözünüzde sâdık kimseler iseniz, bilgi ile bana haber veriniz."

144- Deveden iki çift ve sığırdan da iki çift. Yine de ki: "Allah, iki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yahutta iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Yoksa siz, Allah size bunu vasiyyet ederken orada hazır mı bulunuyordunuz? Oysa, bilgisizce, sırf insanları saptırmak için, Allah'a yalan isnad eden kimseden daha zâlim kim olabilir? Allah, şüphesiz, zâlim kimselere hidayet etmez.

145- (Ey Muhammedi) De ki: "Bana vahyolunanlar arasında, yiyen bir kimseye, ölü eti, yahut akıtılmış kan, yahut zaten bir pislik olan domuz eti, yahutta Allah'tan başkası adına kesilmiş fisk (hayvan eti) dışında yediği bir şeyin haram kıldığını göremiyorum. Öyle ki, bir kimse, mecbur kalırsa, saldırmadan ve haddi aşmadan (bunlardan bile yiyebilir). Zira rabbın, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

146- Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kılmıştık. Keza sığır ve koyunun, sırtlarının, yahut bağırsaklarının taşıdığı, yahutta kemiğe karışan yağlar hariç, iç yağlarını da haram kılmıştık, isyanlarından dolayı onları böyle cezalandırmıştık. Biz, şüphesiz, (her söylediğimizde) sâdığız.

147- (Ey Muhammedi) Eğer seni yalanlarlarsa, (onlara) de ki: "Rabbınız geniş bir rahmet sahibidir. Bununla beraber, O'nun azabı, suçlu kişilerden geri döndürülmez."

148- Allah'a şirk koşanlar diyeceklerdir ki: "Eğer Allah dileseydi. ne biz şirk koşardık, ne de babalarımız; hiçbir şeyi de kendimize haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yalan söylemişlerdi de, azabımızı tadmışlardı. (Ey Muhammedi Onlara)de ki: "Elinizde (bu iddianızı isbat edecek) herhangi bir ilim, (bir delil) var mı, onu bize hemen çıkarın. (Fakat hayır!) Siz, zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz ancak yalan söyleyen kimselersiniz."

149- (Ve yine) de ki: "(Elinizde herhangi bir delil bulunmadığına göre) en mükemmel delil Allah'a aittir. Eğer O dileseydi, sizin hepinizi birden hidayete erdirirdi."

150- Keza de ki: "Haydi, Allah'ın bunu haram kıldığına şehadet edecek şâhidlerinizi getirin." Eğer şehadet ederlerse, sen de onlarla birlikte şâhidlik etme; âyetlerimizi yalanlayanların ve ahirete îman etmeyenlerin heva ve heveslerine uyma. Onlar, (putlarını) Rablarına denk tutup şirk koşuyorlar.

151- Yine de ki: "Gelin, Rabbınızın size neleri haram kıldığını okuyayım. (Üzerinize haram kılınanlar ve yapılması vâcib olanlar:) Allah'a hiç bir şeyi ortak (şirk) koşmamanız; anaya babaya iyilik etmeniz; çocuklarınızı geçindirememek korkusuyla öldürmemeniz; oysa biz sizi ve onları besliyoruz; açık olsun gizli olsun, kötülüklere yaklaşmamanız; hak yolda olmadıkça, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı insanı öldürmemeniz, işte akıl edip düşünmeniz için Allah bunları size tavsiye etmiştir."

152- Ergenlik çağına erişinceye kadar, en güzel bir şekilde olmadıkça yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı adaletli yapın. Biz insana, ancak gücünün yettiğini teklif ederiz. Söylediğiniz zaman, akrabalarınız da olsa, âdil davranın; Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte düşünesiniz diye Allah, size bunları tavsiye etmiştir.

153- Bu, hiç şüphesiz, benim dosdoğru yolumdur; bu itibarla ona uyun; diğer yollara uymayın. Aksi halde sizi O'nun yolundan ayırır. İşte sakınasınız diye Allah size bunları tavsiye etmiştir.

154- Sonra, (tatbikini) iyi yapanlara (nimetimizi) tamamlamak ve her şeyi açıklamak, aynı zamanda hidayet ve rahmet olmak üzere Musa'ya kitabı verdik ki, Rablarına kavuşacaklarına îman etsinler.

155- İşte bu da, indirdiğimiz mübarek bir Kitaptır; ona uyun ki, rahmet olunasınız.

156- Sakın ola ki, "bizden önce sadece iki taifeye kitap indirilmişti; biz ise, onların (o kitabı) okumalarından habersizdik" demeyesiniz.

157- Yahut "bize de kitap indirilseydi, onlardan daha çok hidayete ermiş olurduk" demeyesiniz. Size Rabbınızdan apaçık bir hüccet, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Artık bundan sonra, Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan ve onlardan yüz çevirenlerden daha zâlim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

158- Onlar, ille de kendilerine(azâb edecek) meleklerin gelmesini, yahut Rabbının gelmesini, yahutta Rabbının mucizelerinden bazısının gelmesini mi bekliyorlar? Rabbının mucizelerinden bazısının geldiği gün, daha önce îman etmemiş, yahut îmanı halinde hayır kazanmamış olan kimseye îmanı fayda vermez. (Ey Muhammedi Böylelerine) de ki: "Bekleyiniz; biz de bekliyoruz!"

159- Dînlerini, (bir kısmına inanıp bir kısmına da inanmayarak) parçalayanlar ve böylece fırka fırka olanlar, işte hiçbir hususta sen onlardan olmadın. Onların işi artık Allah'a kalmıştır; sonra da yapmış oldukları şeyi kendilerine haber verecektir.

160- (Kıyamet günü, Rabbına) kim iyilikle gelirse, onun için iyiliğin on misli (ecir) vardır. Kim de kötülükle gelirse, o, sadece onun misliyle cezalandırılır. (Orada) asla zulmedilmezler.

161- (Ey Muhammedi) De ki: 'Şüphesiz beni, evet Rabbım beni, dosdoğru bir yola, dimdik duran bir dîne, İbrahim'in tevhîd dînine hidayet etmiştir. O, hiçbir zaman Allah'a şirk koşanlardan olmamıştı."

162- Yine de ki: "Benim namazım da, ibadetlerim de, hayatım ve ölümüm de, âlemlerin Rabbı Allah İçindir."

163- "O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim."

164- Keza de ki: 'O, her şeyin Rabbı olduğu halde, ben, Allah'tan başka bir Rab mı arayayım? Herkesin kazandığı sadece kendisine aittir. Hiçbir günahkâr nefis, başkasının günâhını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbınızadır. Artık O, ayrılığa düştüğünüz hususları size haber verecektir."

165- Sizi yeryüzünün halîfeleri yapan, size verdiği şeylerle sizi imtihan etmek için bazınızın derecesini bazısının üstüne yükselten O'dur. Şüphesiz Rabbın, cezası çok çabuk olandır ve O, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

007-ARAF SURESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yedinci sûresi olup 206 âyetten müteşekkildir. En'âm sûresinden önce ve onun gibi bir defada nazil olmuştur. En'âm sûresi, daha önce açıkladığımız gibi, Medine'ye hicretten çok kısa bir zaman önce nazil olduğuna göre, A'râf sûresinin de Mekke'de nazil olduğu anlaşılır. Sûreye, A'râf denilmesinin sebebi, 46 ncı âyette, üzerinde bulundukları, A'râf adlı yüksek bir yerden, cennet ve cehennem ehlini görerek onları simalarından tanıyan ve cennet ehline selâm veren, 48

inci âyette de, cehennem ehline, büyülenmelerinin kendilerine hiçbir fayda sağlamadığını söyleyen bir takım adamlardan söz edilmesidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif Lam. Mim. Sad.

2- (Ey Muhammedi Bu Kur'ân), kendisiyle insanları uyarman için ve mü'minlere de bir öğüd olmak üzere sana indirilen bir kitaptır. Bu itibarla, artık göğsünde bu yüzden herhangi bir sıkıntı olmasın.

3- (Ey Müslümanlar!), Rabbınızdan size indirilen bu Kitaba uyun; O'nun dışındakileri dostlar edinip de onlara uymayın. Zaten ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

4- Biz nice ülke helak etmişizdir. Azabımız onlara ya geceleyin, ya da gündüz, onlar kaylûlet (öğle uykusu) halinde iken gelip çatmıştır.

5- Azabımız kendilerine geldiğinde, onların bağırıp çağırışları, "biz, zaten zâlim kimseler idik" demekten başka bir şey olmamıştır.

6- Kendilerine (peygamber) gönderilenlere mutlaka soracağız; gönderilen peygamberlere de elbet soracağız.

7- Ve sonra da bilgiyle (her şeyi) onlara anlatacağız; zira biz, (hiçbir zaman onlardan) uzak değildik.

8- İşte o zaman tartı haktır; Kimlerin tartılan ağır çekerse, işte kurtuluşa erenler onlardır.

9- Kimlerin tartıları da hafif gelirse, âyetlerimize küfretmiş olmaları dolay isiyle kendilerini ziyana uğratmış olanlar da bunlardır.

10- Sizi yeryüzünde yerleştirdik ve orada sizin için maişetler sağladık. Buna rağmen ne kadar az şükrediyorsunuz.

11- Sizi yaratmış, sonra size şekil vermiştik; sonra da meleklere demiştik ki; "Adem'e secde edin." Hepsi secde etmişti de, yalnız iblis etmemişti; bu yüzden o, secde edicilerden olmadı.

12- (Rabbı ona şöyle) buyurmuştu; Sana emrettiğimde secde etmene ne engel oldu?" Iblis de demişti ki: "Ben Adem' den hayırlıyım; çünkü beni ateşten yarattın; onu ise çamurdan yarattın."

13- (Rabbı ona şöyle) buyurmuştu; "O halde cennetten in; orada senin büyüklük taslaman haddin değildir. Çık git; çünkü sen zelillerdensin."

14- İblis demişti ki: "Bari insanların yeniden diretilecekleri güne kadar bana mühlet ver."

15- (Rabbı da şöyle) buyurmuştu: "Haydi sen mühlet verilmişlerdensin."

16: İblis demişti ki: "Beni azdırman sebebiyle, ben de insanlar için (onları saptırmak maksadıyla) senin dosdoğru yoluna mutlaka oturacağım."

17- "Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaşacağım. Ve sen onlann çoğunu şükrediciler olarak bulmayacaksın."

18- (Rabbı ona şöyle) buyurmuştu: "Yerilmiş ve kovulmuş olarak cennetten- git. insanlardan her kim sana uyarsa, cehennemi hep sizlerle dolduracağım."

19- (Rabbı Adem'e de şöyle buyurmuştu): Ey Adem! Eşinle birlikte cennete yerleşin. Dilediğiniz yerden yeyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın: aksi halde zâlimlerden olursunuz."

20- Ne var ki şeytan, kendilerine kapatılmış olan avret yerlerini onlara göstermek için içlerine vesvese sokmuş ve şöyle demişti: "Bu ağacı, Rabbınız, sadece iki melek, yahut ebedî kalıcılardan olmamanız için menetti."

21- Bir de onlara "ben size nasihat edicilerdenim" diye yemin etmişti.

22- Böylece onları hile ile (bulunduklan mevkiden) indirmişti. Adem ve eşi, ağacı taddıkları anda, avret yerleri kendilerine görünmüş, onlar da cennet yapraklarından üzerlerine örtmeye başlamışlardı. Rabbları onlara şöyle hitab etmişti: "Bu ağaçtan sizi menetme dim mi ve şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi?"

23- Onlar da şöyle demişlerdi: "Rabbımız! Kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24- (Rabları onlara şöyle) buyurmuştu: "Birbirinize düşman olarak inin. Yeryüzünde (belirli) bir süreye kadar sizin için yerleşebileceğiniz bir mekân ve geçinebileceğiniz bir nimet bulunacaktır."

25- Ve yine buyurmuştu ki: "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız."

26- Ey Adem oğulları! Size avret yerlerinizi gizleyecek bir elbise ve bir süs örtüşü indirdik. Takva elbisesi, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın (kudretini ve ihsanını gösteren) delillerdendir; belki akıl edip düşünürsünüz.

27- Ey Adem oğullan! Şeytan, ana ve babanızın avret yerlerini birıbirlerine göstermek için üzerlerinden elbiselerini soyup cennetten çıkarttığı gibi: size de belâ olmasın; zira o ve kabilesi, sizi, sizin onları göremiyeceğiniz yerlerden görürler. Biz, şeytanları, îman etmeyenlere dost kılmışızdır.

28- Onlar bir kötülük yaptıkları zaman, "babalarımızı bunun üzerinde bulduk; Allah da bize bunu emretti1 demektedirler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Allah kötülükleri asla emretmez; siz, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

29- Yine de ki: "Rabbım bana adaleti emretti. Her mescidde yüzlerinizi (Allah'a) çevirin ve dîni kendisine hâs kılarak yalnız O'na yalvarın. Sizi ilkin yarattığı gibi yine Ona döneceksiniz."

30- (Allah, insanların) bir kısmına hidayet etmiş, bir kısmına da sapıklık müstehak olmuştur; çünkü bunlar, Allah'ı değil şeytanları kendilerine dost edinmişlerdir ve zannederler ki kendileri doğru yoldadırlar.

31- Ey Adem oğulları! Her mescide gidişinizde güzel elbisenizi giyin; yeyin ve için, takat israf etmeyin; zira Allah, israf edenleri sevmez.

32- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve rızık olarak verdiği güzel ve temiz yiyecekleri kim haram kıldı?" Yine de ki: "O (ziynet ve temiz yiyecekler), dünya hayatında îman edenler içindir; kıyamet gününde ise, sadece onlara mahsustur." Bilen kimselere âyetleri işte böyle açıklarız.

33- Keza de ki: "Rabbım, ister açığı olsun, ister gizlisi olsun, ancak kötülükleri, günâhı, haksız yere başkaldırmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak kılmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34- Her milletin bir eceli vardır; buna göre, ecelleri geldiği zaman, ne bir saat geri kalırlar, ne de öne geçerler.

35- Ey Adem oğulları! Size, içinizden, âyetlerimi size anlatan peygamberler gelir de kimler sakınır ve nefsini Islah ederse, işte onlara hiçbir korku yoktur; üzülecek olanlar da onlar değildir.

36- Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar ise, cehennem ashabıdırlar onlar orada ebedîdirler.

37- Allah'a karşı yalan iftirada bulunan, yahut âyetlerimizi yalanlayan kimselerden daha zâlim kim olabilir? Bunlara da kitapta (yazılı olan) nasibleri erişir; nihayet ruhlarını alacak olan elçilerimiz kendilerine geldikleri zaman: "Nerede, Alah'i bırakıp da yalvarıp yakardıklarınız?" derler. Onlar da "bizden uzaklaşıp gittiler" deyip, zaten kâfir oldukları hususunda kendi aleyhlerine şâhidlik ederler.

38- (Allah da onlara şöyle) buyurur: "Ateşteki, sizden önce gelip geçen cin ve insan ümmetleri içine siz de katılın." Her ümmet ateşe girince, kendi yoldaşına lanet eder. Nihayet hepsi orada biraraya gelince, sonrakiler, evvelkiler hakkında şöyle der: "Rabbımız! Bizi saptıranlar işte bunlar. Onlara ateşten bir kat daha (azla azâb ver." (Allah da onlara şöyle) buyurur: "Herkes için bir Kat fazla azâb var; fakat siz bilmezsiniz."

39- Evvelkileri ise, sonrakilere derler ki: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yok ki.. Siz de irtikâb etmiş olduğunuz günah sebebiyle azabı tadın."

40- Şüphesiz, âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslay anlar için gökyüzü kapıları açılmaz ve deve, iğne deliğinden geçmedikçe cennete giremezler. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız.

41- Onlar için cehennemde (ateşten) bir döşek, üstlerinde de (ateşten) örtüler vardır. İşte biz, zâlimleri böyle cezalandırırız.

42- îman edenler ve iyi amellerde bulunanlar -ki biz hiç kimseye gücü üstünde bir şey teklif etmeyiz- bunlar da cennet ehlidir ve orada ebedîdirler.

43- Göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışızdır. Altlarından ırmaklar akar. "Bunun için bize hidayet eden Allah'a hamdolsun. Eğer Allah bize hidayet etmeseydi, kendi başımıza hidayete ermiş olmazdık. Rabbımızın elçileri hakkı getirmişlerdir 1 derler. Onlara da "işte (dünyada) işlemiş olduğunuz ameller sebebiyle size miras olarak verilen cennet budur" diye seslenilir.

44- Cennet ehli, cehennem ehline "Rabbımızın bize vadettiğini biz gerçek bulduk; siz de Rabbınızın vadettiğini gerçek buldunuz mu?" diye hitab ederler. Onlar "evet" derler. Bunun üzerine bir münâdî "Allah'ın laneti zâlimlerin üzerinedir" diye aralarında nida eder.

45- O zâlimler ki, âhireti inkâr ederek Allah'ın yolundan yüz çevirmişler ve onu eğriltmek istemişlerdir.

46- Cennet ehli ile cehennem ehli arasında bir perde ve Arafat üzerinde ise, her iki tarafı da simalarından tanıyan, cennete henüz girmemiş, fakat girmeyi şiddetle arzu eden adamlar vardır ve cennet ehline "selâmım aleykum" diye seslenirler.

47- Gözleri cehennem ehli tarafına çevrildiği zaman da, "Rabbımız! Bizi zâlim kimselerle beraber bulundurma" derler.

48- A'râf ehli, yine simalarından tanıdıkları bir takım adamlara da şöyle seslenirler: "Sizin ne zenginliğiniz, ne de (bu zenginlikle) büyüklük taslamış olmanız, (burada) size hiçbir fayda sağlamadı."

49- "Allah'ın hiçbir rahmete nail etmiyeceğine yemin ettiğiniz (o fakir, mazlum ve mü'min) kimseler bunlar mı? Girin cennete! Size hiçbir korku yoktur; üzüntü duyacak da değilsiniz."

50- Cehennem ehli, cennet ehline "su, yahut Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden bize da biraz akıtın" diye seslenirler. Fakat onlar. "Allah her ikisin' i de kâfirlere haram kıldı" derler.

51-0 kâfirler ki, dînlerini bir eğlence ve oyun edinmişler. Dünya hayatı kendilerini aldatmış. Onlar Allah'a kavuşacakları bugünü nasıl (dünyada iken) unutmuşlar ve âyetlerimizi inkâr etmişlerse, bugün biz de onları unuturuz.

52- Oysa biz onlara, mü'min kimseler için hidayet ve rahmet olmak üzere bir kitap getirmiş ve onu ilim üzere iyice açıklamıştık.

53- Yalnız (va'dolunanların) âkibetinimi bekliyorlar? Akıbeti geldiği gün, daha önce onu unutanlar "Rabbımızın peygamberleri gerçeği getirmişler; şimdi bizim için şefaatçiler varmı ki bize şefaat etsinler; yahut (dünyaya tekrar) geri döndürülelim de. önceden işlemiş olduğumuz amellerin başkasını işleyelim" derler. Onlar kendilerini ziyana uğratmışlar ve (dünyada iken şefaatçi olarak) Uydurdukları şey, kendilerinden yok olup gitmiştir.

54- Rabbınız, şüphesiz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da Arş üzerinde istiva eden, geceyi, kendisini süratle takip eden gündüzle örten, güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş olarak yaratan hep Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratma ve emir O'na mahsustur. Alemlerin Rabbı Allah, ne yücedir.

55- Rabbınıza, yalvararak ve gizlice duâ edin; zira. O, haddi aşanları asla sevmez.

56- Islâhından sonra yeryüzünde fes ad çıkarmayın. Korkarak ve ümîd ederek O'na duâ edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti iyilik edenlere çok yakındır.

51- Rahmetinin önünden müjdeci olarak rüzgârları gönderen Odur. (Öyle ki bu rüzgârlar) yağmur yüklü bulutları yüklendiği zaman, biz onu ölü bir memlekete şevke deriz; sonra o bulutlarla suyu indiririz; sonra da o su ile her çeşit meyveyi çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Herhalde düşünüp ibret alırsınız.

58- Güzel memleketin bitkisi, Rabbının izniyle çıkar; kötü olandan ise, ancak güçlükle çıkar. İşte biz, şükreden kimseler için âyetleri böyle değişik şekillerde açıklarız.

59- Nuh'u kavmine peygamber olarak göndermiştik de (onlara şöyle) demişti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ibadet edin; zira ben, üzerinize gelecek şiddetli bir günün azabından korkuyorum."

60- Kavminin ileri gelenleri ise, ona demişlerdi ki: "Biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz."

61- Nuh da şöyle demişti: "Ey kavmim! Bende hiçbir sapıklık yok; fakat ben, âlemlerin Rabbı tarafından gönderilen bir peygamberim."

62- "Size Rabbımın haberlerini duyuruyorum. Size nasihat ediyorum ve Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

63- "Sizi uyarmak için, sakınmanız için ve belki de rahmet olunmanız için. kendi içinizden bir adam vasıtasıyle, size Rabbınızdan bir ihtarın gelmesine hayret mi ediyorsunuz?"

64- (Buna rağmen yine de)onu yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtarmış, âyetlerimizi yalanlayanları ise, (suda) boğmuştuk. Zira onlar kör bir kavim idiler.

65- Ad kavmine de kardeşleri Hûd'u göndermiştik. (O da onlara şöyle)demişti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ibadet edin. Hiç sakınmaz mısınız?"

66- Kavminin küfreden ileri gelenleri de şöyle demişlerdi: 'Biz seni beyinsizlik içinde görüyoruz ve zannediyoruz ki sen, yalancılardansın.

67- Hûd şöyle demişti: "Ey kavmim! Bende beyinsizlik yok; fakat ben, âlemlerin Rabbı tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

68- "Size Rabbımın haberlerini duyuruyorum. Ben sizin için güvenilir bir nasîhatçıyım.'

69- "Sizi uyarmak için kendi içinizden bir adam vasıtasıyle size Rabbınızdan bir ihtarın gelmesine hayret mi ediyorsunuz? Nuh kavminden sonra Allah'ın sizi (yeryüzünün) hâkimleri kılışını, yaratılışta boy pos ve güç kuvvet yönünden size üstünlük verişini düşünün; Allah'ın (sizin üzerinizdeki) nimetlerini düşünün. Belki kurtuluşa erersiniz."

70- (Kavmi, Hûd'a şöyle) demişlerdi: "Sen, bize tek bir Allah'a ibadet etmemiz ve b ab alanınızın ibadet etmiş olduklarını terketmemiz için mi geldin? Eğer sözüne güvenilir kimselerden isen, bizi kendisiyle tehdit ettiğin (azâb) i getir."

71- Hûd da demişti ki: "Rabbınızdan, üzerinize bir azâb ve bir intikam hak oldu. Allah, kendileri hakkında hiçbir delil indirmemişken sizin ve babalarınızın koyduğu bir takım (tanrı) isimleri hakkında benimle münâkaşaya mı kalkışıyorsunuz? O halde bekleyin; ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

72- (üzerlerine gelen bu azâb ve intikam üzerine), onu ve onunla beraber olanları, bizden (sâdır olan) bir rahmette kurtarmış, âyetlerimizi yalanlayıp mü'min olmayanların ise, ardını kesmiştik.

73- Semûd kavmine de, kardeşleri Salih'i (göndermiştik. O da kavmine şöyle) demişti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh bulunmayan Allah'a ibadet edin. Rabbınızdan size apaçık bir delil gelmiştir. Bu, size bir mucize olmak üzere, Allah'ın deve sidir. Onu, Allah'ın arzında kendi başına yeyip içmeye bırakın. Ona herhangi bir kötülük etmeyin; aksi halde, sizi elim bir azâb yakalar.

74- "Allah'ın Ad kavminden sonra sizi yeryüzünün hakimleri yapışını, düzlüklerinde köşkler edindiğiniz, dağlarında evler yonttuğunuz yeryüzüne sizi yerleştiğini düşünün. İşte bütün bu nimetleri düşünün ve yeryüzünde bozgunculuk yapıp fes ad çıkarmayın."

75- Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler, içlerinden îman etmiş zayıflara şöyle demişlerdi: "Salih'in gerçekten Rabbı tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar da demişlerdi ki: "Elbette biz onunla gönderilen (hakk)e îman edenleriz."

76- Büyüklük taslay anlar ise, demişlerdi ki: "Biz de, sizin îman ettiğinizi inkâr edenleriz."

77- Sonra da deveyi boğazlayıp, Rablannın emrine karşı gelmişler ve (Salih'e de şöyle) demişlerdi: "Ey Salih! Eğer gönderilmiş peygamberlerden isen. bize vadettiğin (azâb)i getir."

78- Bundan sonradır ki onları bir sarsıntı yakalamış ve kendi yurdlannda çökekalın ıslardı.

79- Salih ise, onlardan ayrılmış ve şöyle demişti: "Ey kavmim! Ben size Rabbımın risaletini tebliğ etmiş ve nasihatta bulunmuştum; fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz."

80- (Peygamber olarak) Lût'u da (göndermiştik). O da kavmine demişti ki: "Alemde hiç kimsenin sizden önce işlemediği fuhşu mu işliyorsunuz?'

81- "Siz, kadınları bırakıp da şehvette erkeklere yaklaşıyorsunuz. Belli ki siz. hadaı aşan müsrif bir kavimsiniz."

82- (Buna karşılık) Kavminin cevabı, "Lût ve taraftarlarını, ülkenizden çıkarın zira onlar, (bizim fiillerimize iştirak etmeyen ve fazlaca) temizlenen insanlardır' demekten başkası olmamıştı

83- Bunun üzerine biz de, geride kalanlardan olan karısı dışında, hem Lût u, hem de ehlini kurtarmıştık.

84- Üzerlerine öyle bir (taş) yağmuru yağdırmıştık ki, mücrimlerin akıbetinin nasıl olduğunu bir gör.

85- Medyen kavmine de kardeşleri Şu'ayb'ı göndermiştik. Şu'ayb. (onlara şöyle) demişlti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh bulun mayan Allah'a ibadet edin. Rabbınızdan size apaçık bir delil gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın ve halkın eşyasını eksiltmeyin. Islahından sonra yeryüzünde fes ad çıkarmayın. Eğermü'min kişiler iseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."

86- "Allah'a îman edenleri tehdit ederek O'nun yolundan çevirmek ve o yolu eğriltmeye çalışmak için her yolun başına oturmayın. Sayıca az iken sizi çoğaltışını düşünün ve fesatlık edenlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın'

87- içinizden bir kısmı benimle gönderilen (risalet)e îman etmiş, bir kısmı da iman etmemiş ise Allah aramızda hüküm verinceye kadar sabredîn. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır."

88- Kavminden Büyüklük taslayan ileri gelenler, (Şu'ayb'a) şöyle demişlerdi: "Ey Şu'ayb! Ya seni ve seninle birlikte iman edenleri mutlaka ülkemizden çıkaracağız; ya da dînimize geri döneceksiniz." Şu'ayb da demişti ki: (ülkemizden çıkmayı, yahut dîninize dönmeyi) istemediğimiz halde de mi?"

89- "Allah bizi, sizin dîninizden kurtardıktan sonra, dîninize tekrar döndüğümüz takdirde, elbette Allah'a yalan iftira etmiş oluruz. Rabbımız Allah dilemedikten sonra. Bizim için artık, (sizin) dîne dönmemiz (mümkün) olmaz. Rabbımız, ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül etmişizdir. Rabbımız! Bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet; sen, hükmedenlerin en hayırlısısın."

90- Kavminden küfreden ileri gelenler de demişlerdi ki: "Eğer Şu'ayb'a tabi olursanız, bu takdirde siz, mutlaka ziyana uğrarsınız."

91- İşte bunun üzerine, o kâfirleri öyle bir sarsıntı yakalamıştı ki, kendi yurdlannda çöke kalmışlardı.

92- Şu'ayb'ı (ülkelerinden çıkarmakla tehdid ederek) yalanlayanlar, sanki ülkelerinde oturmamış gibi olmuşlardı. Keza Şu'ayb'ı yalanlayanlar (ve ona tâbi olanları ziyana uğramakla tehdid edenler), asıl kendileri ziyana uğramışlardı.

93- Şu'ayb ise, onlardan ayrılmış ve şöyle demişti: "Ey kavmim! Ben size Rabbımın risaletini tebliğ etmiş ve size nasihatta bulunmuştum. Şimdi ben, kâfir bir kavme nasıl üzülürüm?!.."

94- Biz, hangi ülkeye bir peygamber göndermiş s ek, halkını, yalvarıp yakarmaları için, mutlaka meşakkat ve darlığa düşünmüşüzdür.

95- Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirmişizdir de, halk gelişip çoğalmış ve "atalarımız da böyle darlığa düşmüşler ve sonra bolluk görmüşlerdi." Demişlerdir. Ne var ki (hak yoldan saptıkları ve kendilerine gönderdiğimiz peygamberlerimizi yalanladıkları için), onlar farkına varmadan, birdenbire onları (azabımızla) yakalayıvermişizdir.

96- Halbuki o ülkeler halkı, îman etseler ve (gelecek azâbtan) sakınsalardı, üzerlerine, gökten ve yerden nice bereket (kapıları) açardık. Fakat onlar (peygamberlerimizi) yalanladılar; biz de onlan, irtikâb ettikleri şey dolayısıyla yakaladık.

97- Peki, o ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken, azabımızın kendilerine gelip çatmayacağından ernîhmi idiler ki?

98- Yahut o ülkelerin halkı, kuşluk vakti eğlenirlerken, azabımızın kendilerine gelip çatmayacağından emîn mi idiler?

99- Yoksa onlar, Allah'ın tuzağından mı emîn olmuşlardı? Halbuki Allanın tuzağından, hüsrana uğrayan kimselerden başkası emîn olamaz.

100- Dilersek, günâhları yüzünden cezalandırmamız, kalblerini mühürlememiz ve onların da artık hiç işitmemeleri, (evvelki) sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olardan da mı doğru yola getirmemiştir?

101- İşte sana haberlerini anlatmakta olduğumuz ülkeler; onlara da peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıklarına îman edecek değillerdi, işte. Allah, kafirlerin kalblerini böyle mühürler.

102- Onların çoğunu ahde sâdık bulmadık ama, çoğunu yoldan çıkmış kimseler olarak bulduk.

103- Sonra (bu peygamberleri takiben) mucizelerimizle birlikte Musa'yı Firavun'a ve (kavminin) ileri gelenlerine göndermiştik: fakat onlar (inkâr ederek nefislerine ve halkına) zulmetmişlerdi. Şimdi fesad çıkaranların âkıbetlerinin ne olduğunu gör.

104- Mûsâ, Firavun'a şöyle demişti: "Ey Firavun! Ben, âlemlerin Rabbı tarafından gönderilen bir peygamberim."

105- "Allah'a karşı gerçek olandan" başkasını söylememem gereklidir. Size Rabbınızdan apaçık bir delil getirdim; bu itibarla, israil oğullarını benimle birlikte gönder."

106- Firavun da şöyle demişti: "Eğer bir mucize getirdiysen ve sözüne sâdık kimselerden isen, onu göster."

107- Bunun üzerine Mûsâ asasını yere atmış, o da birden apaçık bir yılan haline gelivermişti.

108- (Bu arada Mûsâ) elini, (sokmuş olduğu cebinden) çıkarmışta ki, o da, bakanlar için (ışıklar saçan) bembeyaz bir şey oluvermişti.

109- Firavun'un kavminden ileri gelenler, (olanları görünce, Mûsâ hakkında), "bu, herhalde çok bilgili bir sihirbaz" demişlerdi.

110- "Sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne emredersiniz?"

111- (Sonra da şöyle) demişlerdi: "Onu ve kardeşini tut; (muhtelif) şehirlere de toplayıcılar gönder."

112- "Sana bütün mahir sihirbazları getirsinler."

113- Sihirbazlar Firavun1 a gelmişler ve "eğer gâlib gelen biz olursak, herhalde bizim için bir mükâfat vardır, değil mi?" demişler;

114- Firavun da: "Evet, aynı zamanda siz benim yakınlarımdan olacaksınız" demişti.

115- Sihirbazlar (Mûsâ 'ya şöyle) demişlerdi "Ey Mûsâ! Önce sen mı (maharetini ortaya) atarsın, yoksa ilk atıcılar biz mi olacağız?"

116- Mûsâ (onlara) "atın" demiş; onlar da atınca halkın gözlerini büyüleyip (içlerine) korku salmışlar ve büyük bir sihir ortaya koymuşlardı.

117- Bunun üzerine biz de Mûsâ 'ya "asanı at" diye vahyetmiştik. İşte o zaman asâ, (bir yılan olmuş), onların uydurduklarını tutup yutmaktadır"

118- Böylece hak sabit, onların yapmış oldukları şeyler ise, bâtıl olmuştu.

119- Orada mağlûb olup küçük düşmüşlerdi.

120 - Sihirbazlarda secdeye kapanmışlardı.

121 - Demişlerdi ki: "Alemlerin Rabbına îman ettik."

122- "Mûsâ ve Harun'un Rabbına..."

123- Firavun ise şöyle demişti; "Ben size izin vermeden, siz ona îman ettiniz ha! Bu. muhakkak bir tuzaktır ve bu tuzağı, şehirde, ora halkını çıkarmak için kurdunuz! Ama yakında(başınıza gelecekleri) öğreneceksiniz."

124- "Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim; sonra hepinizi birden asacağım."

125- Onlar da demişlerdi ki: 'Biz zaten Rabbımıza dönecek kişileriz."

126- "Rabbımızın âyetleri bize gelince, sadece onlara îman ettik diye bizden intikam alıyorsun. Rabbımız! Bize bol sabır yağdır ve bizi müslümanlar olarak öldür."

127- Firavun'un kavminden ileri gelenler ise, (Firavun'a) şöyle demişlerdi: 'Mûsâ ve kavmini, yeryüzünde fes ad çıkarmaları, aynı zamanda onun da seni ve ilâhlarını bırakması için mi serbest bırakıyorsun?" (Firavun da onlara şöyle) demişti: "Oğullarını öldürüp kadınlarını hayatta bırakacağız. Biz, şüphesiz, onların üstünde, ezici kimseleriz."

128- Mûsâ da kavmine demişti ki: "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Yeryüzü Allah'a aittir ve onu kullarından dilediğine bırakır, iyi akıbet Allah'tan sakınanlarındır."

129- (Kavmi ise, ona şöyle) demişlerdi: (Ey Mûsâ!) Sen bize gelmezden önce de, sen bize geldikten sonra da işkenceye maruz kaldık." Mûsâ da şöyle demişti: "Ola ki Rabbmız düşmanınızı helak eder ve sizi yeryüzüne hâkim kılar; sonra da nasıl amel edeceğinize bakar."

130- Ve filhakika biz. Firavun hanedanını, belki düşünürler diye senelerce ürün kıtlığı ile tutup sıkmıştık.

131- Buna rağmen, kendilerine bir iyilik geldiği zaman, "bu bizden" diyorlar; kendilerine bir kötülük isabet edince de, Musa'nın ve onunla beraber olanların uğursuzluğuna yoruyorlardı. Oysa iyice bilinmelidir ki, onların uğursuzluğu Allah kalındadır; fakat çokları bilmezler.

132- (Musa'ya) demişlerdi ki: "Bizi büyülemek için her ne mucizeyi bize getirirsen getir, biz, yine de sana îman edecek değiliz."

133- Bunun üzerine biz de ayrı ayrı mucizeler olmak üzere, onlara tufan, çekirge, kımıl, kurbağa ve kan göndermiştik. Ne var ki onlar, yine büyüklük taslamışlardı. Zaten günahkâr bir kavimdiler.

134- Üzerlerine azâb çökünce Musa'ya şöyle demişlerdi: "Ey Mûsâ! Rabbına, sende olan risaletine hürmeten bizim için dua et; eğer azabı bizim üzerimizden kaldırır s an, sana mutlaka îman edeceğiz ve İsrail oğullarını mutlaka seninle göndereceğiz*.

135- Ne var ki. biz onlardan, dolduracakları bir süreye kadar azabı kaldırınca, onlar, yine verdikleri sözden dönmeye başlamışlardı.

136- Bunun üzerine biz de onlardan intikam almış, âyetlerimizi yalanlamış ve onları umursamamış olmaları dolayısıyle onları denizde boğmuştuk.

137- Küçük görülüp hakarete maruz kalan kavmi ise, bol bereket verdiğimiz yeryüzünün doğularına ve batılarına mirasçı kılmıştık. Rabbının, sabretmeleri dolayısıyle İsrail oğullarına verdiği güzel söz de yerine gelmişti. Firavun ve kavminin yapmakta oldukları şeyleri ve yükseltmiş olduklarını ise, hep harab etmiştik.

138- israil oğullarını denizden geçirmiştik. Bu sırada, kendilerine ait bir takım putlara tapan bir kavme rastlamışlar ve (Musa'ya): "Ey Mûsâ! Şunların ilâhları gibi bize de bir ilâh yap" demişlerdi. (O da onlara): "Siz hakikaten cahillik eden bir kavimsiniz" demişti.

139- "Bunların içinde bulundukları (dîn), şüphesiz helak olmuştur ve yaptıkları iş de bâtıldır".

140- (Sonra da şöyle) demişti: "Allah, sizi âlemlere üstün kılmış olduğu halde, size Allah'tan başka (ibadet edeceğiniz) bir ilah mı arayayım"?

141- (Ey İsrail oğulları!) Hani sizi, oğullarınızı öldürüp kadınlarınızı hayatta bırakarak size azabın en kötüsünü yapan Firavun hanedanından kurtarmıştık. Bunda, Rabbınız tarantıdan sizin için büyük bir imtihan vardı.

142- Mûsâ ile (bana ibadet etmesi için) oluz gece sözleşmiştik. Bunu on (gece) ile tamamlamış, böylece Rabbının tayin ettiği vakit kırk geceyi bulmuştu Mûsâ, kardeşi Harun'a şöyle demişti: "(Benim yokluğumda) kavmim içinde benim yerime geç; ıslâh et ve sakın bozguncuların yoluna tâbi olma".

143- Mûsâ, tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbı onunla konuşunca, demişti ki: "Rabbım! Bana (kendini) göster; sana bakayım". (Rabbı da ona şöyle) buyurmuştu: "Sen beni asla göremezsin. Fakat dağa bak, eğer yerinde kalırsa beni göreceksin". Rabbı dağda tecelli edince, onu darmadağın etmiş, Mûsâ da baygın bir vaziyette düşmüştü. Kendine geldiği zaman da şöyle demişti: "Seni tenzih ederim. Sana tövbe ettim. Ben mü'minlerin ilkiyim".

144- (Rabbı da ona) demişti ki: "Ey Mûsâ! Risaletlerimle ve (vasıtasız) seninle konuşmamla, insanlardan üstün kılıp seni seçtim. Sana verdiğimi al ve (bana) şükre derilerden ol".

145- Va'z u nasihat olarak ve açık bir şekilde her şeyi Mûsâ için levhalarda yazmış (ve ona şöyle demiş) tik: "Bunları kuvvet (ve ciddiyet) ile tut. Kavmine de bunları en güzel bir şekilde tutmalarını emret. Size (emre muhalefet edip) fâsık olanların yerini göstereceğim".

146- Yeryüzünde, haksız yere büyüklük taslayanları âyetlerimden uzaklaştıracağım. Her âyeti görseler, ona yine inanmazlar; doğru yolu görseler, onu yol edinmezler: fakat eğri yolu görürlerse, onu yol edinirler. Bu, onların, âyetlerimizi yalanlamalarından ve onlara karşı gafil olmalarındandır.

147- Ayetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalanlayanların amelleri heba olup gitmiştir. Onlar, hiç yapmış olduklarından başka bir şeyle mi cezalandırılırlar?

148- Musa'nın kavmi de, onun ardından, ziynet takımlarından, böğürmesi olan bir buzağı heykelini (kendilerine ilâh) edinmişlerdi. Onun, kendileriyle hiç konuşmadığını ve kendilerine hiç yol göstermediğini görmemişler mi idi? Onu (ilâh) edinmişlerdi ve zâlim olmuşlardı.

149- Nitekim pişmanlıkları artınca ve gerçekten sapıtmış olduklarını anlayınca, "eğer Rabbımız bize merhamet etmeseydi ve bizi bağışlamasaydı, hüsrana uğrayanlardan olurduk" demişlerdi.

150- Mûsâ da kavmine kızgın ve üzgün bir halde dönünce, onlara şöyle demişti: "Benden sonra arkamdan ne kötü işler yapmışsınız. Rabbınızın emrinde acele mi gösterdiniz? (Azabının acele gelmesini mi istediniz?)" (Sonra Mûsâ). Levhaları atmış ve kardeşinin başını kendine doğru çekmeye başlamıştı. (Kardeşi ona şöyle) demişti: "Ey anamın oğlu! Bu kavim beni zayıf gördü: neredeyse öldüreceklerdi. Düşman-ları benimle sevindirme ve beni zâlimler güruhu ile bir tutma".

151- Mûsâ da demişti ki: "Rabbım! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine idhal et. Sen, merhamet edenlerin en merhametlisisin".

152- Buzağıyı kendilerine (ilah) edinenlere, Rablarından bir gazab, dünya hayatında da bir zillet mutlaka erişecektir, iftira edenleri biz işte böyle cezalandırırız.

153- Kötülükleri işleyenler ve bu kötülükten sonra da tövbe ve îman edenler ise, Rabbın, bu tövbe ve îmandan sonra muhakkak bağışlayıcıdır, merhametlidir.

154- Mûsâ, kızgınlığı zail olunca. Levhaları tekrar almıştı. Bunların yazılarında, Rablarından korkan kimseler için hidayet ve rahmet vardı.

155- (Daha önce) tayin ettiğimiz vakit için Mûsâ, kavminden yetmiş adam seçmişti. (Bunlar Allah'ı ayan beyan görmedikçe, inanmayacaklarını söylemişlerdi, işte bunun üzerine) onlan bir sarsıntı tutup (baygın düşünce) Mûsâ demişti Kİ: "Rabbım! Eğer dile s ey din, daha önce onları da beni de helak ederdin içimizden bir takım beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin? Oysa bu hâdise, senin imtihanlarından başka bir şey değildir: bununla sen, dilediğini saptırır, dilediğini de hidayete eriştirirsin. Sen bizim velimizsin. Bizi bağışla; bize merhamet eyle. Sen bağışlayıcıların en hayırlısısın".

156- "Bu dünyada bize iyilik yaz; âhirette de yaz. Biz sana tövbe ettik". Rabbı da şöyle buyurmuştu: "Azabımı dilediğime veririm. Rahmetim ise, her şeyi kuşatmıştır, iyiliği, (benden) sakınanlara, zekâtı verenlere ve bir de âyetlerimize îman edenlere yazacağım".

157- İşte bunlar, yanlarındaki Tevrat ve incil'de yazılı olarak buldukları ümmî Nebiy'e, Rasûl'e tabi olanlardır. O Rasûl (Peygamber), onlara iyiliği emreder, onlan kötülükten nehyeder; onlara, iyi ve temiz olan şeyleri helâl, kötü ve pis olan şeyleri de haram kılar. Üzerlerindeki ağırlıklarını ve zincirleri onlardan kaldırıp atar. Ona îman edenler, onu yücelterek himaye edenler, ona yardım edenler ve onun vasıtasıyla indirilen nura tâbi olanlar, işte kurtuluşa erenler bunlardır,

158- (Ey Muhammedi Bütün insanlara) de ki: "Ey insanlar! Ben, sizin hepinize birden, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın Peygamberiyim. O'ndan başka ilâh yoktur. Diriltir ve öldürür. Allah'a ve O'nun ümmî peygamberi olan elçisine îman edin; o Peygamber de Allah'a ve O'nun sözlerine îman etmektedir. Ona uyun ki hidayete ere siniz."

159- Mûsâ kavminde de bir cemaat vardı ki, (insanları) hakka irşad ederler ve (insanlar arasında) hak ile hükmederlerdi, o.

160- Biz onları on iki torundan (gelen on iki) kabileye ayırmıştık. Kavmi kendisinden su istediğinde, Musa'ya da "âsânı taşa vur" diye vahyetmiştik. Bunun üzerine taştan on iki pınar fışkırmış, her kabîle de su içeceği yeri öğrenmişti. Üzerlerine bulutu gölge yapmış, onlara (gökten) kudret helvası ve bıldırcın indirmiştik. (Ayrıca demiştik ki:) "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin güzel ve temiz olanlarından yeyin". Ne var ki onlar, bize zulmetmemişler, fakat kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

161- Nitekim onlara "şu şehirde oturun; dilediğiniz şekilde orada yeyin. Hatta (bağışla) deyin ve kapıdan secde ederek girin. Biz de sizin kusurlarınızı bağışlayalım. îyilik edenlere (ecirlerini) daha da artıracağız" denilmişti.

162- Fakat içlerinden o zulmedenler, sözü, kendilerine söylenen-den başka bir şekle çevirmişlerdi de, biz de onların üzerine, zulmetmiş olmaları dolayısıyla gökten bir azâb göndermiştik.

163- Onlara, deniz kenarında bulunan şehir (halkı)nin halini sor: Hani Cumartesi gününün hürmetini ihlal edip haddi aşmışlardı: Cumartesi yaptıkları (ve Cumartesinin hürmetine riayet ettikleri) gün, balıklar onlara akın akın gelirler. Cumartesi yapmadıkları gün ise, onlara hiç balık gelmezdi. İşte biz, yoldan çıkmış olmaları dolayısıyle onları böyle imtihan ediyorduk.

164- İçlerinden bir topluluk, "Allah'ın kendilerini helak edeceği, yahut şiddetli bir azâb ile cezalandıracağı bir kavme niçin öğüt veriyorsunuz?" demişti de, onlar: "Rabbımıza mazeret olmak üzere.. Belki sakınırlar" demişlerdi.

165- Kendilerine hatırlatılanları (ve verilen öğütleri) onlar unutunca, kötülükten menedenleri kurtarmış, zulmedenleri ise, işledikleri fîsk yüzünden, şiddetli bir azâb ile yakalamıştık.

166- Menolundukları şeyden vazgeçmeyince, biz de onlara "horlanan maymunlar olun" demiştik.

167- Rabbın "onların üzerine, kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler göndereceğini de" ilan etmişti. Şüphesiz Rabbın süratle ceza verendir ve O, aynı zamanda çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

168- Yeryüzünde onları (dağınık) topluluklara ayırmıştık. Onlardan bir kısmı iyiler, bir kısmı da bunların aşağısında olanlardı. Belki (kötülüklerinden) dönerler diye

de onları, kâh iyiliklerle, kâh kötülüklerle imtihana tabı tutmuştuk.

169- Onların ardından, kitap (Tevrat) a vâris olan bir takım kötü insanlar gelmişti ki, "nasıl olsa bağışlanacağız" diyerek, bu dünyanın her çeşit malını alıyorlar, onun gibi başka bir mal daha gelse, onu da almaktan geri durmuyorlardı. Oysa Allah'a karşı gerçekten başka bir şey söylemiyecekleri hususunda kendilerinden kitap mîsakı alınmamış mı idi? Kitabın içindekileri de öğrenmemişler mi idi? Âhiret yurdu, sakınanlar için daha hayırlıdır. Hiç akıl etmiyor musunuz?

170- Kitaba sımsıkı sanlanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, işte, (amellerini bu şekilde) düzeltenlerin ecirlerini, biz, asla zayi etmeyiz.

171- Dağı, İsrail oğullarının üstüne, bir gölgelik gibi dikmiştik de, onun, üzerlerine düşüvereceğini sanmışlardı. (İşte o zaman onlara şunu demiştik:) Size verdiğimiz (KİtaB) i kuvvette tutun ve içindekileri düşünün ki (kötülüklerden) sakınasınız.

172- Rabbın, Adem oğullarından, onların sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şâhid tutarak "ben, sizin rabbınız değil miyim?" (demişti). Onlar da: "Evet; buna şahidiz" demişlerdi. Bu, kıyamet günü, "bizim bundan haberimiz yoktu", dememeniz içindi.

173- Yahutta "atalarımız önceden (Allah'a) şirk koşmuşlardı. Biz de onlardan sonra gelen bir nesil olduk. Şimdi o bâtılı işleyenler yüzünden bizi helak mı edeceksin"?

174- işte biz, doğru yola dönmeleri için, âyetleri böyle açıklıyoruz.

175- (Ey Peygamber!) Onlara, âyetlerimizi verdiğimiz kimsenin haberini de oku. Bu kimse, kendisini onlardan sıyırıp çıkarmış, bunun üzerine şeytan da onu peşine takmış ve böylece azgınlardan olmuştu.

176- Eğer dile s ey dik o âyetlerle onu yükseltirdik. Fakat o dünyaya meyletmiş, heva ve hevesine kapılmış. Tıpkı köpek gibi: Özerine varsan da dilini çıkarıp solur: onu bir aks an da dilini çıkarıp solur, işte âyetlerimizi yalanlayan kimselerin durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünüp ibret alırlar.

177- Ayetlerimizi yalanlayanların ve kendilerine zulmetmiş olanların durumu misal olarak ne kötüdür.

178- Allah, kime hidayet ederse, doğru yolu bulan odur; kimi de saptırırsa. işte ziyana uğrayanlar da onlardır.

179- Biz, cehennem için pek çok cin ve insan yarattık. Onların kalbleri vardır; fakat onlarla anlamazlar; onların gözleri vardır; fakat onlarla görmezler; onların kulakları da vardır; fakat onlarla işitmezler. Bunlar, tıpkı hayvan gibidirler; hattâ daha sapık. İşte gaflet içinde olanlar bunlardır.

180- Allah'ın güzel isimleri vardır; O'na bu isimlerle duâ edin. O'nun isimleri hakkında eğriliğe sapanları terke din. Onlar, yapmış olduklarının cezasını çekeceklerdir.

181 - Yarattıklarımız içinde bir ümmet de vardır ki, (insanları) hakka irşad ederler ve hak ile hüküm verirler.

182- Ayet/erimizi yalanlayanlar ise, onları, anlayamayacakları bir şekilde, derece derece helake terk edeceğiz.

183- Onlara mühlet veriyorum, böyleleri için) tuzağım elbette çok çetindir.

184- Arkadaşlarında delilikten hiçbir eser bulunmadığını, onun apaçık bir uyarıcı olduğunu hiç düşünmemişler midir?

185- Göklerin ve yerin melekûtuna, Allah'ın yarattığı şeylere ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine hiç bakıp ibret almamışlar mıdır? O halde bundan sonra, daha hangi söze inanacaklardır?

186- Allah'ın saptırdığı kimseler için, artık hiçbir yol gösterici yoktur; Allah, onları azgınlıkları içinde bocalayıp durmaya bırakır.

187- Sana, "kıyamet vaktinin gelişi ne zaman?" diye soruyorlar. (Ey Muhammed Onlara) de ki: "Onun ilmi ancak Rabbımın yanındadır. Vaktini O'ndan başkası açıklayamaz Göklere ve yere (onun vakti) çok ağır basmıştır. O. yavaş yavaş değil, fakat ansızın gelecektir". Sanki senin ona bir yakınlığın varmış gibi sana soruyorlar. De ki çoğu anlamıyor".

188- (Ey Muhammedi) De ki: "Ben kendime, Allah'ın dilediğinden başka, ne b fayda ve ne de bir zarar vermeye sahibim. Eğer gaybi bilseydim, elbette daha çok hayır elde etmek isterdim ve bana hiçbir kötülük dokunmazdı. Oysa ben inanan kimseler için, ancak bir uyarıcı ve bir müjdeciyim".

189- Sizi bir cinsten yaratan, kendisiyle sükûn bulması için yine aynı cinsten eşini vücûda getiren O (Allah) dur. insan eşine yaklaşıp onu bürüyünce. eşi (önce) hafit bir yük yüklenmiş ve onunla (günlük işine) devam etmiştir. Fakat yük ağırlaşınca, ikisi birden Rablan Allah'a şöyle duâ etmişlerdir: "Eğer bize sâlih bir evlad verirsen, mutlaka sana şükre derilerden olacağız".

190- Ne var ki Allah onlara sâlih bir evlâd verince, Allah'ın kendilerine verdiği şeyde O'na ortaklar kılmaya başlamışlardır. Oysa Allah, onların ortak koştuklarından çok yücedir.

191- Kendileri yaratılmış olduklan halde, hiçbir şey yaratamayan o putları (Allah'a) mı ortak koşuyorlar? Oysa onlar, ne onlara yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım edebilirler.

193- Onları doğru yola davet etseniz, size tâbi olmazlar. Zaten onları davet etseniz de, sus s anız da, sizin için birdir.

194- Allah'ı bırakıp da kendilerine seslenip dua ettiğiniz kimseler de sizin gibi kullardır. (Eğer iddianızda) doğru iseniz, onlara seslenip dua edin de, sizin duanıza icabet etsinler.

195- Onların yürüyecek- ayakları mı vardır; yahut tutacak elleri, görecek gözleri, işitecek kulakları mı vardır? (Ey Muhammedi O müşriklere) de ki: "Allah a koştuğunuz ortaklarınızı çağırın; sonra da (yardımlaşarak) bana tuzak kurun ve bana hiç fırsat bırakmayın".

196- "Benim velim, şüphesiz, Kitab'ı indiren Allah'tır. O, (aynı zamanda) salih kişilere de velilik eder.

197- "Allah'ı bırakıp da dua ettikleriniz size yardım etmeye muktedir olamazlar; onlar kendilerine bile yardım edemezler".

198- Onları hidayete davet ederseniz, işitmezler; sana baktıklarını görürsün; fakat görmezler.

199- Affı tut; iyiliği emret; câhillerden uzak dur.

200- Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni tahrik ederse, hemen Allah'a sığın; zira. O, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

201- Allah'tan korkanlara şeytandan bir vesvese iliştiği zaman, (Allah'ı ve O'nun emir ve yasaklarını) düşündüklerinde, (gerçeği hemen) görüp anlarlar.

202- Şeytanların kardeşleri ise, (Allah'ı, O'nun emir ve yasaklarını düşünmedikleri için, şeytanlar) onları sapıklığa sürerler, sonra da onlardan ellerini çekmezler.

203- Onlara herhangi bir âyet getirmediğin zaman: "Bir âyeti uydurup düzemez miydin?" demektedirler (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Ben ancak Rabbımdan bana vahyolunana uyarım. Bu (âyetler), îman eden kimseler için bir takım hüccetlerdir; hidayet ve rahmettir."

204- Kur'ân okunduğu zaman, onu dinleyin ve susun ki rahmet olunasınız.

205- Rabbını, içinden, yalvararak, korkarak fakat yüksek sesle olmaksızın sabah akşam zikret; gafillerden olma.

206- Rabbının yanında olanlar, büyüklük taslayıp O'na ibadet etmekten asla kaçınmazlar. O'nu teşbih ve O'na dâima secde ederler.

008-ENFÂL. SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in sekizinci sûresi olup 75 âyetten müteşekkildir, ikinci hicrî senede, Medine'de ve Bedir savaşının cereyan ettiği sıralarda nazil olmuştur. Bu sebepledir ki sûrede, umumiyetle savaşla ilgili hükümler yer almış ve Müslümanların kazandıkları zaferlerden ve bunun sebeplerinden söz edilmiştir. Surenin adı olan "Enfâl" de, savaşta alınan ganimetler manâsına gelir ve savaş ganîmetleriyle ilgili hükümlerde, sûrenin ilgilendiği konulardandır.

Rahmân ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1- (Ey Muhammedi)Sana "Enfâl" hakkında sormaktadırlar. De ki: "Enfal (harp ganimetleri), Allah'a ve Rasûlüne aittir. Allah'tan sakının ve aranızı düzeltin. Eğer mü'min kişiler iseniz, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin.

2- Mü'minler o kimselerdir ki. (yanlarında) Allah anıldığı zaman, yürekleri ürperir; kendilerine Onun âyetleri okunduğu zaman da imanları artar ve yalnız Allah'a dayarfıp güvenirler.

3- Keza namazı dosdoğru kılarlar; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

4- İşte gerçekten mü'min olanlar bunlardır. Onlara Rabları katında dereceler vardır; bağışlanma ve hudutsuz rızık onlara mahsustur.

5- (Ganimetlerin taksiminde bazılarının hoşnudsuzluk göstermeleri), Rabbının, (düşmanla karşılaşmak üzere) hak ile seni evinden çıkarması gibidir; nitekim mü'minlerden bir gurup da, (savaşa katılmayı) hiç hoş görmüyordu.

6- Hak apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, sanki göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, o hususta seninle mücadeleye girişmişlerdi.

7- Allah, iki guruptan birinin size âit olduğunu vadetmişti; siz ise, kuvveti olmayanın size âit olmasını arzu ediyordunuz; oysa Allah, sözleriyle de hakkı gerçekleştirmek ve kafirlerin ardını kesmek istiyordu.

8- Mücrimler kötü görseler bile, Allah, hakkı gerçekleştirmek ve bâtılı ortadan kaldırmak için bunu istiyordu.

9- Rabbınızdan yardım istemiştiniz de, O, "birbiri arkasına göndereceğim bin melek ile sizin elbette yardımcınızım" diyerek sizin duanızı kabul etmişti.

10- Allah, bunu, ancak bir müjde kılmak ve onunla kalblerinizi rahatlatmak için yapmıştır; zira yardım, yalnız Allah katındandır. Allah, Azîz'dir; hikmet sahibidir.

11- (Korkuya karşı) kendisinden bir emniyet olmak üzere size hafif bir uyku vermiş, kendisiyle sizi temizlemek, şeytanın pisliğini sizden gidermek, kalblerinizi birbirine bağlamak ve ayaklarınızı sağlamlaştırmak için, üzerinize gökten bir de su indirmiştir.

12- Rabbın meleklere de şöyle vahyetmişti: "Şüphesiz ben sizinle beraberim: mü'minlerin kalblerini pekiştirin, küfredenlerin kalblerine korku salacağım. Bu itibarla vurun boyunların üstüne; vurun onların bütün parmaklarına".

13- Bu, Allah'a ve Rasûlüne muhalefet etmeleri dolayısıyladır. Her kim Allah'a ve Rasûlüne muhalefet ederse, şüphesiz, (böylelerine karşı) Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

14- (Ve onlara denir ki:) İşte azâb, tadın onu. Kâfirler için bir de cehennem azabı vardır.

15- Ey îman edenler! Küfredenlerle toplu halde karşılaştığınız zaman, onlara arkanızı dönmeyin.

16- Savaş için yer değiştiren, yahut başka bir birliğe katılan dışında, kim arkasını onlara dönerse, Allah'ın gazabına uğrar; onun yeri cehennemdir. Ne kötü akıbet!

17- (Ey mû'minlerl Az sayınızla pek çok düşman öldürdüğünüz zaman, aslında) onları siz öldürmediniz; fakat onları Allah öldürmüştür. Keza (yüzlerine bir avuç toprak) attığında da sen atmadın; fakat mü'minleri güzel bir imtihanla denemek için Allah attı. Allah, şüphesiz, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

18- işte böyle.. Allah, muhakkak ki kâfirlerin tuzaklarını zayıflatır.

19- Ey Kâfirler! Eğer fatih isterseniz, işte size fetih gelmiştir. Eğer (küfrünüze ve düşmanlığınıza)son verirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır. Fakat (buna) tekrar dönerseniz, biz de (yardıma) tekrar döneriz. Cemaatınız sayıca çok olsa bile, kötü akıbetinizden hiçbir şeyi asla defedemiyecektir. Allah, mutlaka mü'minlerle beraberdir,

20- Ey îman edenleri Allah'a ve Rasûlüne itaat ediniz (Allah'ın kelâmını) işitip dururken, itaatten asla yüz çevirmeyiniz.

21- Dinlemedikleri halde "dinledik' diyenler gibi olmayınız.

22- Zira Allah katında hayvanların en şerlisi, akıl etmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

23- Allah, onlarda bir hayır olduğunu bilseydi, onlara elbette duyururdu. Eğer onlara duyursaydı, fonlarda hayır olmadığı için) onlar, yine yüz çevirip dönerlerdi.

24- Ey îman edenler! Sizi, size hayat verecek şeye davet ettiklerinde Allah'a ve Rasûlüne icabet edin. Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz, mutlaka O'na vanp toplanacaksınız.

25- (Çıktığı zaman), yalnız içinizden zulmedenlere isabet etmeyecek olan bir fitneden de sakının. Ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

26- Yeryüzünde sayıca az ve zayıf olup halkın sizi sürüp çıkarmasından korkuyordunuz ki, şükredesiniz diye, Allah'ın sizi barındırışını, yardımıyle sizi destekleyişini ve temiz şeylerden size rızık verişini hatırlayın.

27- Ey îman edenler! Allah'a ve Rasûlüne hainlik etmeyin. Aksi halde bilip dururken, kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.

28- Biliniz ki, sizin mallarınız da, çocuklarınız da bir "fitne" dır. Muhakkaktır ki, en büyük mükâfat Allah kalındadır.

29- ' Ey îman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız. O, size (hak ile bâtılı) ayırt edici

bir anlayış verir; sizin günâhlarınızı örter ve sizi bağışlar. Allah, son derece büyük lütuf sahibidir.

30- O küfredenler, seni bağlamak, yahut öldürmek, yahutta seni (yurdundan) çıkarmak için sana tuzak kurmuşlardı. Onlar tuzak kurarken, Allah da tuzak kurmuş (ve senin, islâm'ın zaferi için hicret etmeni istemiş) tu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31- Âyetlerimiz onlara okunduğu zaman; dinledik; istesek, biz de bunun gibisini elbette söyleriz; bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değil" demişlerdi.

32- Ve yine demişlerdi ki: "Allahım! Bu senin katından gelen hak ise, üzerimize gökten taş yağdır: yahut bize elim bir azâb ver".

33- Oysa Allah, içlerinde sen de varken onlara azâb edecek değildi. (Keza içlerinde) bağışlanmayı dileyenler olduğu halde, Allah, onların azâb vericisi de olmazdı.

34- Yoksa onlar, (müslümanların) Mescid-i Harâm'a girmelerine engel olup dururken, üstelik onun bakıcıları da olmadıkları halde zira onun bakıcıları, ancak takva sahibi olanlardır; fakat çokları bunu bilmezler. Allah'ın onlara azâb etmemesi için ne (özellikleri) vardır?

35- Dahası, onların Beyt yanındaki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpmaktan başka bir şey değildi. Öyleyse, küfretmiş olmanız dolayısıyle (hak ettiğiniz) azabı tadın.

36- O küfredenler, mallarını (insanları) Allah'ın yolundan çevirmek için sarfetmektedirler. Daha da sarf edeceklerdir. Fakat sonra bu, kendilerine pişmanlık olacak, sonra da mağlûb olacaklardır. Nihayet bu Küfredenler cehenneme sürüleceklerdir.

37- (Onların cehenneme sürülmeleri), Allah'ın murdarı temizden ayırması ve murdarı birbiri üzerine yığarak hepsini birden cehennemde toplaması içindir. İşte asıl ziyana uğrayanlar bunlardır.

38- (Ey Muhammedi) O küfredenlere, "eğer (küfürlerine ve düşmanlıklarına) son verirlerse geçmiş günâhlarının bağışlanacağını, yok eğer devam ederlerse. geçmiş kavimlerin (akıbetleri hakkında cereyan eden Allah'ın) Kanununun (ibret almaları için önlerinde) geçtiğini" söyle.

39- Fitne kalmayıncaya ve dîn, tamamen Allah'a âit oluncaya kadar onlarla savaş. Eğer vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah, yaptıklannı görmektedir.

40- Eğer (sizi dinlemekten) yüz çevirirlerse, iyice bilin ki, Allah sizin mevlânızdır. Ne güzel mevlâ ve ne güzel yardımcı.

41- Şunu da bilin ki, eğer Allah'a ve (hak ile bâtılın) ayrıldığı gün, iki topluluğun karşılaştığı (Bedir) günü kulumuza indirdiğimiz (âyetler) e îman etmişseniz, (savaşta) ganîmet olarak aldığınız bir şeyin beşte biri, mutlaka Allah'a. Rasûlüne. hısımlara, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Allah her şeye kaadirdir.

42- (Bedir günü) siz, vadînin yakın bir kenarında idiniz; onlar da uzak bir yanında idiler; kervan ise, sizden daha aşağıda bulunuyordu. Sözleşmiş olsanız bile, buluşma vaktinde yine de ayrılığa düşerdiniz. Fakat Allah, yapılmış olması gereken bir işi gerçekleştirmesi ve böylece helak olacak kişinin apaçık bir delille helak olması, yaşayacak olan kişinin de keza apaçık bir delille yaşaması için (sizi, savaş alanında böylece yerleştirmişti) Allah, şüphesiz, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyle bilendir.

43- Allah, onları uykunda sana (sayıca) az göstermişti. Eğer onları çokça gösterseydi, muvaffak olamazdınız ve savaş işinde birbirinizle çekişirdiniz; Fakat Allah, (sizi bundan) kurtarmıştı. O, şüphesiz göğüste olanları hakkıyle bilir.

44- Allah, işlenmesi gereken bir işi gerçekleştirmek için (savaş alanında) karşılaştığınızda, onları gözlerinizde size az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Zaten bütün işler Allah'a döndürülür.

45- Ey îman edenler! Bir toplulukla karşılaştığınız zaman, sebat edin ve kurtuluşa eresiniz diye de Allah'ı çok zikredin.

46- Allah'a ve Rasûlüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Aksi nalde başarısızlığa uğrarsınız ve kuvvetiniz yok olup gider Sabredîn: şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

47- Çalım satarak ve insanlara gösteriş yaparak ülkelerinden çıkan ve Allah'ın yolundan alıkoyan kimseler gibi olmayın. Allah, onların bütün yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

48- Şeytan, onlara amellerini süslemiş ve "bugün, insanlardan size gâlib gelecek yok! Ben sizinle beraberim" demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce de, topukları üzerinde dönmüş ve "ben sizden uzağım. Ben sizin görmediklerinizi görüyorum. Ben Allah'tan korkarım. Allah'ın azabı çok şiddetlidir" demişti

49- Münafıklar ve kalblerinde maraz olanlar da şöyle demişlerdi: 'Şu müslümanları dînleri aldattı". Oysa kim Allah'a dayanıp güvenirse, muhakkak Ki Allah Azîz'dir; hikmet sahibidir.

50- O küfredenleri ölürken bir görseydin: Melekler yüzlerine ve arkalarına vuruyorlar ve "tadın o yangının azabını" diyorlardı.

51- "Bu, ellerinizin yapıp çıkarmış olması dolayısıyladır. Yoksa Allah, elbette kullarına zulmedici değildir".

52- Tıpkı Firavun hanedanı ile, onlardan öncekilerin hali gibi.. Onlar da Allah'ın âyetlerini inkâr etmişlerdi de, Allah da onları kendi günahlarıyla yakalamıştı. Şüphesiz Allah, çok kuvvetli ve azabı da çok şiddetlidir.

53- Bu, bir kavmin, kendilerindeki iyi hali değiştirmedikçe, Allah'ın da o kavme ihsan ettiği bir nimeti değiştirici olmaması sebebiyledir. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyle iş it en d ir; hak kıy. e bilendir.

54- Tıpkı Firavun hanedanı ile. onlardan öncekilerin hali gibi. Onlar da Rablarının âyetlerini yalanlamışlardı da, kendi günahlarıyla onları helak etmiştik; Firavun hanedanını da (denizde) boğmuştuk. Hepsi de zâlim idiler.

55- Allah katında hayvanların en şerlisi, küfredenlerdir. Onlar asla îman etmezler.

56- İçlerinden andlaşma yaptığın, sonra da her seferinde andlaşmalarını bozanlar, (Allah'tan) hiç korkmayanlardır.

57- Böylelerini, ya savaşta yakalarsın, bu takdirde onları, arkalarındakilerden ayır ki, düşünüp ibret alırlar.

58- Yahutta bir kavmin (andlaşmaya) hainlik etmesinden korkarsan, bu takdirde de (andlaşmalarını) onlara geri çevirip onlar gibi yap. Allah, hâinleri asla sevmez.

59- Küfredenler geçip kurtulduklarını sanmasınlar. Onlar (bizi) kesinlikle âciz bırakamazlar.

60- On'ara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Bununla hem Allah düşmanını, hem kendi düşmanınızı hem de bunlar dışında sizin bilmediğiniz, fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz Allah yolunda ne sarfederseniz, size hiç haksızlık edilmeden karşılığı size aynen ödenir.

61- Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, ona sen de yanaş ve Allah'a dayan; O, hakkıyle işitendin hakkıyle bilendir.

62- Eğer sana hile yapmak isterlerse, Allah elbette sana yeter; zira yardımıyle ve bütün mü'minlerle seni destekleyen.

63- Ve kalblerini birleştiren O'dur. Sen, yeryüzünde bulunan şeylerin hepsini birden verseydin, kalblerini yine de birleştiremezdin; fakat Allah, onları birleştirmiştir. Şüphesiz O, Azîz'dir; hikmet sahibidir.

64- Ey Peygamber! Allah, sana da sana tâbi olan mü'minlere de yeter.

65- Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi olursa, bunlar, iki yüz kişiye gâlib gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, bunlar, küfredenlerden bin kişiye, anlamayan kimseler olmaları sebebiyle, gâlib gelirler.

66- Şimdi Allah, sizde zaaf olduğunu bilmiş ve (yükünüzü) hafifletmiştir. Buna göre, eğer sizden sabırlı yüz kişi olursa, iki yüz kişiye gâlib gelirler; eğer sizden bin kişi olursa. Allah'ın izniyle, iki bin kişiye gâlib gelirler. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67- Hiçbir peygamberin, yeryüzünde ağırlığını koymadıkça esirler alması doğru olmaz. Siz. dünya malı isliyorsunuz; Allah ise. âhireti istiyor. Allah, Azîz'dir, hikmet sahibidir.

68- Eğer Allah'tan bir yazı (konuyla ilgili bir takdîr-i ilahî) bulunmamış olsaydı, aldığınız fidye yüzünden, size büyük bir azâb dokunurdu.

69- (Savaşta) ganîmet olarak aldığınız şeylerden helâl ve temiz bir şekilde yeyin; Allah'tan sakının. Allah, şüphesiz, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

70- Ey Peygamberi Elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınan (fidye) dan daha hayırlısını verir ve sizin günâhlarınızı bağışlar; Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir."

71- Yok eğer sana hainlik etmek istiyorlarsa, zaten daha önce de Allah'a hainlik etmişlerdi de, onlara (gâlib gelecek) imkânı, Allah sana vermişti. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir.

72- îman edenler, hicret edenler, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri barındırıp onlara) yardım edenler, işte bunlar, biribirlerinin velîleridirler. îman ettikleri halde hicret etmeyenler ise, hicret etmedikçe, sizin onlara hiçbir veliliğiniz yoktur. Bununla beraber, eğer onlar, dîn hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aranızda bir andlaşma bulunan kavme karşı olmamak üzere yardım etmeniz, üzerinize borçtur Allah, ne yaptığınızı hakkıyle görendir.

73- Küfredenler de biribirlerinin velîleridirler: (bu itibarla siz, birbirinize gerekli yardımı) yapmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük kargaşa olur.

74- îman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihâd edenler ve (Muhacirleri) barındırıp yardım edenler, işte hakkıyle mü'min olanlar bunlardır. Bağışlanma ve hudutsuz rızık onlar içindir.

75- Sonradan îman edenler, hicret edenler ve sizinle birlikte cihâd edenler, işte bunlar da sizdendir. Allah'ın Kitabi'na göre, hısımlar, biribirlerine daha yakındırlar. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyle bilendir.

009-TEVBE SURESI

Kur'ân-ı Kerim'in dokuzuncu sûresi olup 129 âyetten müteşekkildir. Hicretin 9. uncu yılında Medine'de nazil olmuştur ; nüzulü; Mâide sûresinin nüzulünden sonraki devreye rastlar ve en son nazil olan sûre sayılır. Sûre, 104 üncü âyetinde, Allah "in kullarından tövbe edenlerin tövbesini kabul ettiğinden söz edildiği için "Tevbe sûresi" diye adlandırıldığı gibi, ilk âyette, Allah'tan ve Rasûlünden müşriklere yöneltilen bir ihtara işaret edilmesi dolayısıyle, Berâa sûresi diye de adlandırılmıştır Kur'ân-Kerîm'de, başında "besmele" bulunmayan tek sûredir. Bunun başlıca sebebi de kendisinden önceki Enfâl süresiyle yakın irtibatı ve ikisinin tek bir sûre gibi sayılmasıdır.

1- Allah ve Rasûlünden, andlaşma yaptığınız müşriklere bir ihtardır.

2- Yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı asla âciz bırakacak kimseler değilsiniz. Fakat Allah, kâfirleri mutlaka rezil edecektir.

3- Allah ve Rasûlünden, hacc-ı ekber günü, insanlara bir ilândır ki, Allah da Rasûlü de müşriklerden uzaktır. Eğer tövbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki siz, Allah'ı asla âciz bırakacak kimseler değilsiniz. (Ey Muhammedi) Küfredenlere elîm azabı müjdele.

4- Ancak müşriklerden andlaşma yapıp da. (andlaşma şartların-dan) size karşı hiçbir şeyi eksik bırakmamış ve aleyhinize hiç kimseye de yardımda bulunmamış olanların andlaşmalannı, müddetlerinin sonuna kadar tamamlayın. Allah, şüphesiz, sakınanları sever,

5- Haram aylar çıkınca, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları tutun; hapsedin; bütün gözetleme yerlerinde onları gözetlemek için oturun. Fakat tövbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı da verirlerse, artık yolların: serbest bırakın. Allah, şüphesiz, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

6- Ve eğer müşriklerden biri, sana sığınmak isterse, ona güven ver ki, Allah'ın kelamını işitsin; sonra da güven içinde bulunacağı yerine kadar onu ulaştır. Bu, onların, iyi bilmeyen kimseler olmalarındandır.

7- Mescid-i Harâm'da andlaşma yaptıklarınız dışında, müşrikler için Allah ve Rasûlü yanında nasıl bir andlaşma olabilir? Bu itibarla, onlar size. (andlaşmalarına sâdık kalacak) dürüst

davrandıkları sürece, siz de onlara dürüst davranın. Allah, şüphesiz (andlaşmalarını bozmaktan) sakınanlar, sever.

8- (Allah ve Rasûlü yanında, onlar için bir andlaşma) nasıl olsun ki, eğer size gâlib gelirlerse, hakkınızda ne yakınlık gözetirler, ne de andlaşma... Kalbleri istemediği ve çoğu fâsık olduğu halde, ağızlanyle sizi güya hoşnud ederler.

9- Allah'ın âyetlerini yok pahasına değişmişler ve yolundan (hem kendilerini, hem de halkı) alıkoymuşlardır. Şüphesiz, onların yapmış oldukları bu şey çok kötüdür.

10- Bu sebepledir ki, bir mü'min hakkında ne vecîbe gözetirler ve ne de ahid gözetirler. İşte asıl mütecavizler bunlardır.

11- Bununla beraber, eğer bu hallerinden tövbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı da verirlerse, bu takdirde, sizin dîn kardeşinizdirler. Biz, bilen kimselere âyetleri işte böyle uzun uzun açıklarız.

12- Ve eğer andlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dîninize saldırırlarsa, siz de küfrün bu liderleriyle savaşın; zira onların yeminleri yok dernektir. (Onlarla savaşın); belki böylece(küfürden ve düşmanlıktan) vazgeçerler.

13- (Ey mü'minler!) Yeminlerini bozan ve Peygamberi (yurdundan) çıkarmaya kalkışan bir kavimle, size karşı ilk defa onlar başlamış oldukları halde savaşmaz mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Oysa. gerçekten mü'min kişiler iseniz, asıl korkmanız gereken Allah'tır.

14- (Onlarla savaşın ki:) Allah sizin ellerinizle onlara azâb etsin; onları zelil etsin: onlara karşı size yardımda bulunsun ve mü'minlerin gönüllerini ferahlandırsın

15- (Onlarla savaşın ki:) Kalblerinin öfkesini gidersin. Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder, Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

16- Yoksa siz, Allah, içinizden cihâd edenleri, Allah'tan, Rasûlünden ve mü'minlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılıvereceğinizi mi zannediyorsunuz? Allah, yaptıklarınızın hepsinden haberdârdır.

17- Müşriklerin, kendi küfürlerine bizzat kendileri şâhidlik edip dururken, Allah'ın mescidlerini tamir etmeleri olacak iş değildir. Bunlar, iyi amelleri boşa gitmiş kimselerdir; cehennemde de onlar dâimidirler.

18- Oysa Allah'ın mescidlerini, yalnız Allah'a ve âhiret gününe îman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve sadece Allah'tan korkan kimseler tamir ederler, işte onların doğru yolda olmaları muhtemeldir.

19- (Bununla beraber) siz, hacılara Su vermeyi ve Mescid-i Haram onarımını. Allah'a ve âhiret gününe îman eden ve Allah yolunda cihada çıkan kimselerin işleriyle bir mi tutuyorsunuz? Allah katında onlar bir olmazlar. Allah, zâlim olan kimselere hidayet etmez.

20- îman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler, Allah katında en büyük dereceye sahiptirler. İşte asıl kurtuluşa erenler bunlardır.

21- Rabları onlara, kendi katından bir rahmet, bir hoşnudluk ve içinde hiç tükenmeyecek nimetler bulunan cennetler müjdelemektedir.

22- Orada daimî ve ebedîdirler. Şüphesiz en büyük mükâfat Allah katındadır.

23- Ey îman edenler! Eğer küfrü "imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi dost edinmeyin. İçinizden kimler onları dost edinirse, işte zâlimler onlardır.

24- (Ey Muhammedi) De ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz kabileniz, elde ettiğiniz mallar, kesad gitmesinden korktuğunuz ticaret ve hoşlandığınız evler, eğer size Allah'tan, Rasûlünden ve Allah yolundaki cihaddan daha sevimli geliyorsa, Allah' in emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, fâsık kimselere hidayet etmez."

25- Allah size bir çok yerlerde ve (özellikle) çokluğunuzun sizi böbürlendirdiği ve fakat size hiçbir fayda sağlamadığı, geniş olmasına rağmen yeryüzünün size dar geldiği, sonra da arkanızı dönüp kaçtığınız Huneyn gününde yardım etmişti.

26- Sonra Allah, Rasûlüne ve mü'minlere sekînetini indirmiş, görmediğiniz askerler göndermiş, küfredenleri de azaba uğratmıştı. Zaten kâfirlerin cezası da bu idi.

27- Sonra da Allah, bunun ardından, dilediği kimsenin tövbesini kabul etmiştir. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

28- Ey îman edenler! Müşrikler pistir; bu itibarla, bu yıllarından sonra Mescid-i Harâm'a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkarsanız, elbette Allah dilerse, fazlu keremiyle sizi zenginleştirecektir. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

29- Kendilerine kitap verilenler-den Allah'a ve âhiret gününe îman etmeyenlerle, Allah'ın ve Rasûlünün haram kıldığını haram saymayanlarla ve hak dîni dîn edin-meyenlerle, boyun eğip kendi elleriyle cizye vermedikçe savaşın.

30- Yahudiler, "Uzeyr, Allah'ın oğludur' 'demişler; hıristiyanlar da "Mesih, Allah'ın oğludur* demişlerdir. Bu, onların kendi ağızlarıyla geveledikleri sözleridir ki, kendilerinden önceki kâfirlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah, onları kahretsin; nasıl da uyduruyorlar!.

31- Onlar, Allah'ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem'in oğlu Mesîh'i kendilerine Rab edinmişler. Halbuki onlar da tek bir ilâha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmamışlardı. Zira O'ndan başka ilâh yoktur. O, onların şirk koştuklarından münezzehtir.

32- Onlar, Allah'ın nurunu kendi ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kâfirler hoşlanmasalar bile, kendi nurunu tamamlamaktan başkasına rıza göstermiyecektir.

33- Zira yine müşrikler hoşlanmasalar bile, hak dîni bütün dînlere üstün kılmak için, Rasûlünü hidayetle ve hak dîn ile gönderen O'dur.

34-35- Ey îman edenler! Hahamların ve râhiblerin çoğu, halkın mallarını haksız yere yemekte ve (onları)AJJah'ın yolundan alıkoymaktadırlar. (Ey Muhammedi) Altın ve gümüşü biriktirip de onu Allah yolunda sarf etmeyenleri, cehennem ateşinde kızdırılıp, onunla, alınlarının yanlarının ve sırtlarının dağlanacağı, "işte bu. kendiniz için biriktirdiğiniz şeylerdir; o halde bu biriktirmiş olduğunuz şeyleri tadın" denileceği günkü acı azâb ile müjdele

36- Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısına göre, ayların sayısı, Allah katında on ikidir.Bunlardan dördü, haram (ay)lardır. Doğru nizam budur. O halde bu (haram)aylar içinde kendinize zulmetmeyin. Müşriklerin, sizinle topluca savaştıkları gibi, siz de onlarla topluca savaşın. Ve bilin ki Allah, sakınanlarla beraberdir.

37- Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uydurmak ve böylece Onun haram kıldığını helâl saymak için bir yıl helâl bir yıl da haram kılarak ancak küfredenlerin şaşırtıldığı (haram ayların) geciktirilmesi, küfürde ileri gitmektir Bu fiillerin kötülüğü (şeytan tarafından) kendilerine câzib gösterilmiştir. Allah, kâfir kavme hidayet etmez.

38- Ey îman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın" denildiği zaman, yere çakılıp kaldınız? Âhiret hayatı yerine dünya hayatını mı yeterli gördünüz? Oysa dünya hayatının faydası, âhirete göre çok azdır.

39- Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah size çok acı bir şekilde azâb eder; yerinize başka millet getirir ve siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, her şeye kaadirdir.

40- Eğer Muhammed'e yardım etmezseniz, Allah, elbette ona yardım edecektir. Nitekim kâfirler, iki kişiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkardığında, her ikisi de mağarada iken arkadaşına: "Üzülme, Allah bizimle beraberdir' demişti, işte Allah o zaman, ona sekînetini indirmiş (ona soğukkanlılık vermiş) ve görmediğiniz askerlerle onu desteklemiş ve küfredenlerin sözünü de alçaltmıştır. Zira yüce olan, ancak Allah'ın sözüdür, Allah, Azîz'dir, hikmet sahibidir.

41- (Ey Mü'minler! Genç ihtiyar) hafif ağır, hep birden savaşa çıkın; mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır.

42- Eğer (davet olundukları şey) yakın bir menfeat ve vasat bir sefer olsaydı, sana uyarlardı. Fakat meşakkatli yol onlara uzak geldi. Bununla beraber, yine de Allah'a yemin edecekler ve "eğer gücümüz yetseydi, sizinle birlikte (savaşa) çıkardık" diyeceklerdir. Böylece onlar, kendilerini helake sürüklemişlerdir. Halbuki Allah bilmektedir ki onlar, (yeminlerine rağmen) yalancıdırlar.

43- Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sence belli olmadan ve yalancıları bilmeden onlara niçin izin verdin?

44- Zira Allah'a ve âhiret gününe îman edenler, mallarıyle ve canlarıyla cihad etmek hususunda senden izin istemezler. Allah, sakınanları hakkıyle bilendir.

45- Senden ancak Allah'a ve âhiret gününe inanmayanlar ve kalbleri şüpheye düşüp şüpheleri içinde bocalayıp duranlar izin isterler.

46- Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarını kötü görmüş onları (savaşa çıkmaktan) menetmiştir. Onlara "(evde) oturanlarla beraber oturun" denilmiştir.

47- Eğer sizinle birlikte (savaşa) çıksalardı sizi bozmaktan başka bir işe yaramazlar, içinizde fitne çıkarmak için hemen aranıza sokulurlardı; zira içinizde onlara kulak veren kimseler vardı. Allah, zalimleri hakkıyla bilendir.

48- Nitekim onlar, daha önce de fitne çıkarmak istemişler ve sana işleri ters çevirmişlerdi. Nihayet K* gelmiş ve onlar, hoşlanmadıkları halde, Allah'ın dîni galebe çalmıştır.

49- Onlardan bir kısmı da "(savaşa katılmamak için) bana izin ver ve beni fitneye düşürme" diyen kimselerdir. Oysa bilesin ki, onlar, zaten fitnenin içindedirler; ve cehennem de kâfirleri mutlaka çepeçevre kuşatacaktır.

50- Sana bir iyilik isabet etse, onlara kötü gelir: fakat sana bir musibet gelirse, "biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinerek dönüp giderler.

51- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Bize, Allah'ın yazdığından başka birşey isabet etmez. O, bizim mevlâmızdır. Bu itibarla mü'minler, yalnız Allah'a güvenip dayansınlar."

52- Yine de ki: "Bizim için (ya şehidlik, ya da zafer olmak üzere) iki iyilikten birini beklemiyor musunuz? Biz ise, Allah'ın kendi tarafından, yahutta bizim elimizle size bir azâb ulaştırmasını bekliyoruz. O halde bekleyiniz; biz de sizinle birlikte bekleyenlerdeniz."

53- Keza de ki: (Malınızdan) ister gönüllü ister gönülsüz infak edin; yine de sizden (hayır olarak) kabul edilmiyecektir; zira siz, fâsık bir topluluksunuz."

54- Verdiklerinin, kendilerinden (hayır olarak) kabul edilmesine engel olan şey, Allah'ı ve Rasûlünü inkar etmelerinden, namaza ancak üşenerek gelmelerinden ve gönülsüz sadaka vermelerinden başka bir şey değildi.

55- Bu sebepledir ki, onların ne malları ve ne de evlâdları, seni imrendirmesin. Allah, bunlar sebebiyle onlara dünya hayatında azâb etmeyi ve kâfir olarak canlarının çıkmasını murad ediyor.

56- Onlar, sizden olduklarına dair Allah'a yemin ediyorlar; oysa sizden değillerdir: ve fakat korkak bir topluluktur.

57- Bu sebeple, sığınacak bir yer, yahut mağara, yahutta yeryüzünde bir delik bulsalar, koşarak oraya yönelirler. •

58- Onlardan bir kısmı da, sadakalar konusunda sana saldıran kimselerdir. Eğer kendilerine o sadakalardan verilirse hoşnud olurlar; ondan verilmezse, hemen kinleniverirler.

59- Eğer onlar, Allah'ın ve Rasûlünün kendilerine verdiklerinden hoşnud olsalar ve "Allah bize yeter; Allah, bize fazl-u kereminden verecek; Peygamberi de.. Biz ancak Allah'a rağbet ederiz" deselerdi, (bu kendileri için daha hayırlı olurdu).

60- Sadakalar, Allah'tan bir farz olmak üzere, sadece fakirlere, düşkünlere, sadaka toplayan memurlara, kalbleri İslam'a ısındırılacak olanlara kölelerin kurtarılmasına, borçlulara, Allah yoluna ve yolda kalmışlara aittir. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

61- Onlardan bir kısmı da Peygambere eziyet eden ve "o. (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır" diyenlerdir. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: Sizin için bir hayır kulağı; Allah'a inanır; mü'minlere inanır. İçinizden îman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Rasûlüne eziyet edenler için acı bir azâb vardır."

62- Size, sizi hoşnud etmek için Allah'a yemin ederler. Oysa kendileri mü'min olsalardı, bilirlerdi ki, Allah ve Rasûlü hoşnud edilmeye daha lâyıktır.

63- Şunu halâ anlamadılar mı ki, kim Allah'a ve Rasûlüne yan çizerse, onun için, içinde daimî kalacağı bir cehennem ateşi vardır. Bu ise, en büyük zillettir.

64- Münafıklar, kalblerinde olan (nifak)ı kendilerine haber verecek bir sûrenin mü'minlere indirilmesinden korkuyorlar. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: 'Siz, yine de alay edin; Allah, korktuğunuz şeyi elbette çıkaracaktır."

65- Onlara, (o tarz konuşmalarının sebebini) sorsan, "dalmışız; oyalanıyorduk* diyeceklerdir. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Siz, Allah'la, âyetleriyle ve Peygamberiyle alay mı ediyorsunuz?"

66- Boşuna özür dilemeyin; zira siz, îmanınızdan sonra küfrettiniz. İçinizden bir zümreyi affetsek bile, suçlu olmaları dolayısıyla bir zümreye de azâb ederiz.

67- Erkek olsun kadın olsun, bütün münafıklar biribirlerine benzerler. Kötülüğü emredip iyilikten nehyederler. (Cimrilikleri dolayısıyle) ellerini de sıkı sıkı yumarlar. Allah'ı unutmuşlardır Allah da onları unutmuştur. Münafıklar, işte asıl fâsık olanlar onlardır,

68- Allah, erkek ve kadın münafıklara ve bütün kâfirlere, içinde daimî kalacakları cehennem ateşini va'detmiştir. Bu, onlara yeter. Allah, onlara lanet etmiştir. Onlar için, hiç değişmeyecek bir azâb vardır.

69- (Ey münâıklar!) Siz. sizden daha kuvvetli olan, daha çok mal ve evlâdları bulunan ve bu sebeple nasîblerince bunlardan faydalanan sizden öncekiler gibisiniz. Onların, kendi nasîblerince dünya lezzetlerinden faydalandıkları gibi, siz de kendi nasîbinizce bunlardan faydalandınız. Onların bâtıla daldıkları gibi, siz de daldınız, işte bunlar, dünya ve âhirette amelleri boşa gidenlerdir. İşte asıl hüsrana uğrayanlar da bunlardır.

70- Kendilerinden öncekilerin, Nûh, Âd ve Semûd kavminin, İbrahim kavminin. Medyen ve altüst olmuş şehirler halkının haberi onlara gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getirmişlerdi. Aslında Allah onlara zulmetmemiş, fakat asıl onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

71- Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar da birbirlerinin dostları olup iyiliği emreder, kötülükten alıkorlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah'a ve Rasûlüne itaat ederler. İşte, Allah bunlara rahmet edecektir. Allah, Azizdir; Hakîm'dlr.

72- Allah, mü'min erkek ve mü'min kadınlara içinde daimî kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetler, Adn cennetlerinde güzel meskenler va'detmiştir. Allah'ın hoşnudluğu ise, çok daha büyüktür. İşte, en büyük kurtuluş budur.

73- Ey Muhammedi Kâfirlerle ve münafıklarla savaş; onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir ve ne kötü bir gidiştir.

74- (O sözü) söylemediklerine dâir Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür kelimesini söylemişler ve islam olduktan sonra tekrar küfre düşmüşlerdir; bir de başaramayacakları bir işe kalkışmışlardır. Halbuki onlar, sırf Allah ve Rasûlü, Allah'ın fazl-u keremiyle onları zengin ettiği için öç almaya yeltenmişlerdir. Eğer bunlar tövbe ederlerse, kendileri için daha hayırlı olur. Yok, eğer yüz çevirirlerse, Allah onlara dünya ve âhirette çok acı bir şekilde azâb eder. Zira onların, yeryüzünde ne bir dostları ve ne de bir yardımcıları vardır.

75- O münafıklardan bir kısmı da, "Allah, bize fazl-u keremiyle verirse, biz de elbet tasadduk ederiz ve iyilerden oluruz" diye Allah'a söz veren kimselerdir.

76- Fakat Allah onlara fazl-u keremiyle verince, o verdiğinde cimrilik edip yüz çevirmişlerdir; zaten onlar dönektirler.

77- Münafıkların Allah a verdikleri sözden dönmeleri ve yalan söylemiş olmalar dolayısıyie, Allah da onları, kendisiyle karşılaşacakları güne kaaar kalkerine nifak sokarak cezalandırmıştır.

78- O münafıklar bilmiyorlarmıydı ki, Allah onların sırlannı da, gizli konuşmalarını da bilir ve O, gaybleri çok iyi bilendir.

79- Allah, mü'minlerden gönlünden kopup fazla sadaka verenleri ayıplayanlarla fakatları dışında bir şey bulamayanları alaya alanları, (kendi davranışlarıyle cezalandırır ve onları) maskara eder. Onlar için acı bir azâb vardır.

80- Onlar için ister af dile, ister dileme. Onlar için yetmiş defa da af dilesen, Allah onları asla affetmiyecektir. Bu, onlann, Allah'ı ve Rasûlünü inkar etmeleri sebebiyledir. Zira Allah, (âşık olan kimselere asla hidayet etmez.

81- Allah'ın Rasûlünün hilâfına evlerinde (savaşa çıkmaktan) geri kalanlar, (bu yüzden) sevinmekte ve Allah yolunda mallanyle ve canlarıyle cihad etmeyi hoş görmeyerek, "sıcakta savaşa çıkmayın- demektedirler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır." Keşke bunu anlamış olsalardı.

82- irtikâb ettiklerine ceza olmak üzere az gülüp çok ağlasınlar.

83- Allah, seni onlardan bir guruba geri döndürüp karşılaştırır ve onlar da (savaşa) çıkmak için senden izin İsterlerse, (onlara) de ki:"Benimle birlikte hiçbir zaman (bir savaşa) çıkamayacak ve benimle birlikte asla bir düşmanla savaşamayacaksınız. Zira siz, baştan oturup kalmaya rıza göstermiştiniz. O halde geride kalan (kadın, çocuk ve ihtiyar)larla birlikte oturun.

84- (Ey Peygamberi) Münafıklardan ölen bir kimsenin namazını sakın kılma ve kabri başında da durma. Zira onlar Allah ı ve Rasûlünü inkâr etmişler ve fâsık olarak ölmüşlerdir.

85- Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; zira Allah, onlara, bunlar sebebiyle dünyada azâb etmeyi ve onlar kâfir iken canlarının çıkmasını istiyor.

86- "Allah'a îman edin ve Rasûlü ile birlikte savaşın" diye bir sûre indirildiği zaman, içlerinden servetçe ileri gelenler senden izin istemekte ve "bizi bırak da gende kalanlarla olalım" demektedirler.

87- Böylece onlar, (savaşta) işe yaramayan kadınlarla bir olmayı hoş görmektedirler. Zaten onların kalbleri mühürlenmiştir; bu sebeple hiçbir şey anlamazlar.

88- Fakat Peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyle ve canlarıyle savaşmışlardır. İşte (îmanlarının semeresi olan bütün hayırlar onlarındır ve asıl kurtuluşa erenler de onlardır.

89- Allah, onlar için, içinde ebedî kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır, işte en büyük kurtuluş budur.

90- Bedevîlerden özür beyan edenler de, kendilerine izin verilmesi için gelmekte, Allah'a ve Rasûlüne yalan söyleyenler ise, (savaşa çıkmayıp) oturmaktadırlar. içlerinden (yalan söyleyip) küfredenlere acı bir azâb erişecektir.

91- (Ancak) zayıflara, hastalara ve infâk edecek bir şey bulamayanlara, Allah ve Rasûlü için nasihat etmeleri şartıyle (savaşa çıkmamalarında) bir mahzur yoktur. Zira iyilik edenleri muaheze etmek için hiçbir yol mevcut değildir. Allah çok bağışlayandır; çok merhametlidir.

92- Keza kendilerine hayvan vermen için sana geldiklerinde, "sizi üzerine bindirecek hayvan bulamıyorum" deyince, (seninle birlikte savaşa katılmak için hayvan satın almaya) sarfedecek bir şey de bulamadıklarından üzüntü ıç.nde gözyaşı dökerek dönüp gidenlere de (savaşa katılmamalarında) bir mahzur yoktur.

93- (Muâhaze etmek için) asıl yol, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) sizden izin isteyenleredir. Çünkü bunlar, (savaşta işe yaramayan) kadınlarla beraber olmaya nza göstermişler ve Allah da onlann kalblerini mühürlemiştir; bu sebeple hiçbir şey anlamazlar.

94- Savaştan döndüğünüz zaman size özür beyan etmektedirler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Özür beyan etmeyin; zira size asla inanmıyoruz . Allah, sizinle ilgili haberleri bize bildirdi. Allah ve sonra da Rasûlü amelinizi görecektir. Sonunda (kıyamet günü), gaybı da hazır" olanı da bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O da, işlemiş olduklarınızı size haber verecektir.

95- (Savaştan) onların yanına döndüğünüz zaman, (özürlerini kabul edip) kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a yemin edeceklerdir. Onlardan vazgeçin; zira onlar pistir. irtikâb etmiş oldukları şeyden dolayı ceza olarak varacakları yer cehennemdir.

96- Kendilerinden hoşnud olmanız için size yemin etmektedirler. Halbuki siz onlardan hoşnud olsanız bile, Allah fâsık kimselerden asla hoşlanmaz.

97- Bedeviler, küfür ve nifak yönünden daha beter ve Allah'ın, Rasûlüne indirdiği (ahkâm) in hududunu bilmemek, onlara daha layıktır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

98- Bedevîlerden bir kısmı, (Allah yolunda) sarfettiğini angarya sayan ve başınıza bir takım musibetlerin gelmesini bekleyen kimselerdir. O kötü musibetler kendi üzerlerine olsun. Allah, hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

99- Bedevilerden bir kısmı ise, Allah'a ve âhiret gününe îman eden, (Allah yolunda) sarfettiğini, Allah katında yakınlıklara ve Peygamberin dualarına vesîle sayan kimselerdir. Şurası muhakkaktır ki, o sarfettikleri, kendileri için yakınlık (vesîlesi)tır. Allah, onları rahmetine garkedecektir. Allah çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

100- Muhacirlerden ve Ensardan (İslam yolunda) yarışanların öncüleriyle, onlara güzellikle tâbi olanlardan Allah hoşnud olmuş, onlar da Allah'tan hoşnud olmuşlardır. Allah onlara, içinde dâimi kalacakları, (ağaçlan) altından ırmaklar akan cennetler va'detmiştir. işte bu, en büyük kurtuluştur.

101- Çevrenizdeki bedevilerden ve Medine halkından bir kısmı da, münafıklardır ve nifakı âdet haline getirmişlerdir; siz onları bilemezsiniz; fakat biz biliriz. Onlara iki defa azâb edeceğiz; sonra da çok büyük bir azaba uğratılacaklardır.

102- Diğer bir kısım kimseler de vardır ki, (bunlar, savaşa katılmamak hususundaki) günâhlannı itiraf etmişler, iyi olan işi, diğer kötü olanıyla karıştırmışlardır. Allah'ın, onların tövbelerini kabul etmesi muhtemeldir. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

103- (Ey Muhammedi) Müslümanların mallarından (belirli miktarda) bir sadaka al ki,

bununla onları temizleyesin ve (nefislerini) yükseltesin; onlara duâ da et; zira senin duan, onlar için bir rahatlıktır. Allah, her şeyi hakkıyle işitendir: her şeyi hakkıyle bilendir.

104- Onlar, kullarının tövbesini kabul edenin ve sadakaları alanın Allah olduğunu bilmiyorlar mı? Evet, tövbeleri kabul eden, (kulları için) çok merhametli olan Allah'tır.

105- (Ey Muhammedi Onlara)de ki: "Dilediğinizi yapın. Allah, Rasûlü ve mü'minler amelinizi görecektir. Sonra gaybı da hazır olanı da bilen Allah'a döndürüleceksiniz; O da size yapmış olduğunuzu haber verecektir."

106- Diğer bir kısım kimseler ise, Allah'ın emrine bırakılmışlardır. Allah, onlara ya azâb eder; ya da tövbelerini kabul eder. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

107- (Müslümanlara) zarar vermek, küfrü artırmak, müminlerin arasını açmak ve daha önce Allah'a ve Rasûlüne karşı savaşmış kimseleri beklemek için bir mescid inşa edenler de vardır ki, "(biz bu mescidi) yaparken, iyilikten başka bir şey murad etmedik" diye yemin edeceklerdir. Oysa Allah şehadet eder ki, onlar yalancıdırlar.

108- (Ey Muhammedi) Orada sakın namaza durma. İlk gününden itibaren takva üzere tesis edilmiş olan bir mescid içinde namaza durmak daha lâyıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da temizlenenleri sever.

109- Binasını Allah korkusu ve (Allah) rızası üzerine yapan kimse mı daha hayırlıdır, yoksa yapısını, çökmeye yüz tutan bir vadi kenarına yapıp da onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanıp giden kimse mi? Allah, zâlim olan kavme hidayet etmez.

110- Yaptıkları binaları, kalbleri parçalanıncaya kadar orada bir şüphe (kaynağı) olarak kalacaktır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

111- Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'ân'da kendi üzerine vadedilmiş bir borç olmak üzere Allah, Allah yolunda dövüşüp öldüren ve öldürülen mü'minlerden, cennet kendilerinin olmak şartıyle canlarını ve mallarını satın almıştır. Allah'tan daha çok kim ahdini yerine getirir ki? Bu itibarla, (ey mü'minler!) yaptığınız bu alışveriş dolayısıyie sevinin! İşte en büyük kurtuluş budur.

112- (Canları ve .Malları karşılığında cenneti Allah'tan satın alanlar), tövbe edenlerdir, ibadet edenlerdir; hamdedenlerdir, seyahat edenlerdir, rükû ve secde edenlerdir; iyiliği emredip kötülükten menedenlerdir; Allah'ın (yasakladığı) hududu koruyan (ve onu tecavüz etmeyen) lerdir. (Ey Muhammedi İşte bu vasıftaki) mü'minleri müjdele.

113- Kendilerinin cehennem ehlinden oldukları iyice belli olduktan sonra, yakın akraba da olsalar, müşrikler için (Allah'tan) af ve mağfiret dilemek ne Peygamber için, ne de mü'minler için yapılacak iş değildir.

114- İbrahim'in, babası için af ve mağfiret dilemesi, sadece, ona, bunu vadetmesindendir. Nitekim, onun, Allah'ın bir düşmanı olduğu anlaşılınca ondan uzaklaşmıştı. Zaten İbrahim çok içli idi; çok yumuşak idi.

115- Allah'ın, sakınacakları şeyleri kendilerine açıklamadıkça, bir kavmi doğru yola ilettikten sonra sapıklığa düşürmesi olacak iş değildir. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir.

116- Göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinin olan Allah, hem diriltir, hem öldürür: sizin için, Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

117- Allah, Peygamberin ve içlerinden bir kısmının kalbleri neredeyse (îmandan) kaymak üzereyken güçlük ânında Peygambere tâbi olan Muhacirlerle Ensarın tövbelerini kabul etmiştir. Kabul etmiştir, çünkü O, onlara karşı çok müşfik, çok merhametlidir.

118- (Keza Peygamberle birlikte savaşa çıkmaktan) geri bırakılan üç kişinin tövbesini de kabul etmiştir; çünkü bunlar (savaştan geri kalınca), bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmış ve Allah (in gazabın) dan, yine Allah'ın kendisinden

başka sığınacak yer olmadığını anlamışlardı. Sonra da Allah, (hep Allah'a sığınıp) tövbe etsinler diye, onların tövbesini kabul etmişti. Şüphesiz tövbeleri en çok kabul eden, çok merhametli olan yalnız Allah'tır.

119- Ey îman edenler! Allah tan korkun ve sadıklarla bir olun.

120- Gerek Medîne halkı için ve gerekse çevrelerindeki bedeviler için. (savaşta) Allah'ın Peygamberinden geri kalmaları ve kendi canlarını onunkine tercih edip üstün tutmaları olacak şey değildir. Bu, Allah yolunda maruz kalacakları bir susuzluğun, bir yorgunluğun, bir açlığın, kâfirleri kızdıracak bir yeri işgal etmenin ve düşmana karşı bir zafer kazanmanın karşılığı olarak kendilerine iyi bir amel sevabı yazılmış olması sebebiyledir. Allah, iyilik edenlerin sevabını asla zayi etmez.

121- Keza küçük olsun büyük olsun, sarfedecekleri bir nafakanın ve kat edecekleri bir vadinin sevabı da, yapmış oldukları şeyin en güzelini Allah'ın kendilerine ödemesi için onlara yazılır.

122- Mü'minlerin toptan savaşa çıkmaları da olacak şey değildir. Her topluluktan bir gurup, dînde derinleşmek ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onları uyarmak için, böylece onlar da (Allah'ın yasaklarından) sakınırlar diye savaşa çıkmasalar olmaz mı?

123- Ey îman edenler! Kâfirlerden size yakın bulunanlarla savaşın ki, sizde, kendilerine karşı bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah sakınanlarla beraberdir.

124- Bir sûre indirildiği zaman, o münafıklar arasında, "bu sûre hanginizin îmanını artırdı?" diyenler vardır. İşte o îman edenler var ya, onların îmanını artırmıştır Ve bunu, birbirlerine müjdelerler.

125- Halbuki kalblerinde bir hastalık bulunanlar ise, onların pisliklerine bir pisiik daha katmış ve kâfir olarak ölmüşlerdir.

126- Onlar görmüyorlar mı ki, her sene, bir yahut iki defa sınanıyorlar da, yine de tövbe etmiyorlar ve ibret almıyorlar.

127- Bir sûre indirildiği zaman, biribirlerine bakarlar; "sizi birisi görüyor rnu?" derler, sonra da çekip giderler. Bunlar, anlamayan bir güruh olmaları dolayısıyle, Allah, onların kalblerini îmandan döndürmüştür.

128- (Ey mü'minler!) Size, kendi içinizden, sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelen, size düşkün, mü'minlere karşı müşfik, merhametli bir Peygamber gönderilmiştir.

129- Bununla beraber {ey Muhammedi Senden ve senin getirdiklerinden yine de) yüz çevirirlerse, de ki: "Allah bana yeter. Ondan başka ilâh yoktur. O'na güvenip dayandım. O, büyük Arş'ın Rabbıdır."

010-YÛNUS SÛRESİ

Kuran-ı Kerim'in onuncu sûresi olup 109 âyetten müteşekkildir. 40. 94, 95 ve 96 ncı âyetleri dışında sûre, Mekke'de İsrâ sûresinden sonra ve Hûd sûresinden önce nazil olmuştur. Tevhid inancının isbatı, buna karşılık şirkin çökertilmesi, keza peygamberliğin, öldükten sonra dirilmenin, âhirette ceza ve mükâfatın isbatı. Yûnus sûresinin en önemli konularını teşkil eder ki, bu konular, umumiyetle Mekkî sûrelerin konularıdır. Sûreye Yûnus adının verilmesi, 98 inci âyette, azabı gördükten sonra inananlara, bu inançlarının hiçbir fayda sağlamayacağına işaret edildikten sonra, yalnız Yûnus kavminin kendilerine azâb inmeden inanmış olmaları üzerine dünyevi azâbtan kurtulduklarının bildirilmesi dolayısıyledir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adiyle

1- Elif. Lam. Râ. İşte bunlar, hikmet dolu Kitab'ın âyetleridir.

2- Kendi içlerinden bir adama "insanları uyar ve îman edenlere de, kendileri için Rablan katında yüksek mertebeler bulunduğunu müjdele" diye vahyetmemiz, insanlara acaib mi geldi ki, kâfirler, "bu, besbelli bir sihirbazdır' demişlerdir.

3- Oysa sizin Rabbınız, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da, işi idare ettiği Arş üzerine istiva eden Allah' tır. O'nun izni olmadan hiç kimse şefaat edemez, işte Rabbınız Allah budur: o halde O'na ibadet edin. Hiç düşünmüyor musunuz?

4- Allah'ın hak olan vadi gereğince hepinizin dönüşü O'nadır. O. evvelâ mahlûkatı yaratır, sonra da îman edenleri ve iyi amelde bulunanları adaletle mükâfatlandırmak için, (öldükten sonra) tekrar yaratır. Küfredenlere ise, küfretmiş olmaları dolayısıyle kaynar bir içecek ve acı bir azâb vardır.

5- Güneşi ışık (kaynağı), ayı nûr yapan, senelerin sayısını ve hesabı bilmeniz için, aya konak yerleri takdir eden O'dur. Allah, bütün bunları, ancak hak ile yaratmıştır. Âyetleri, bilen kimselere (işte böyle) uzun uzun beyan eder.

6- Gece ve gündüzün birbiri arkasından gelmesinde. Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde, sakınan kimseler için deliller vardır.

7- Bize kavuşmayı ummayanlar dünya hayatından hoşnud olup onunla yetinenler ve âyetlerimizden de gafil olanlar,

8- İşte, kazanmış oldukları günâh sebebiyle bunların sığınakları ateştir.

9- îman edenler ve iyi amel işleyenler ise, îmanlarına karşılık Rabları onları, kendilerini (ağaçları) altından ırmaklar akan nimet cennetlerine götürecek olan doğru yola iletir.

10- Oradaki duaları: "Allahım, seni tenzih ederiz-, oradaki temennileri "selâm" ve dualarının sonu da, "hamd, âlemlerin Rabbı Allah'a mahsustur" sözleridir.

11- İnsanların hayra acelecilikleri gibi, Allah da onlara şerri vermekte acele etseydi, hemen ecellerine hükmolunurdu. Oysa biz, bize kavuşmayı ummayanlan azgınlıkları içinde bırakırız da, bocalayıp dururlar.

12- insana bir darlık gelince, ya yanı üzerinde yatarken, yahut otururken, yahutta ayakta olduğu halde bize, (bu darlığın kaldırılması için) yalvarıp yakarır Biz darlığını giderince de, başına gelen darlık yüzünden sanki bize hiç yalvarmamışa döner, işte haddi aşanlara işlemiş oldukları şeyler, süslü ve câzib gösterilmiştir.

13- Biz, sizden önce de nice nesilleri zulmetmeleri dolayısıyle helak etmiştik;halbuki peygamberleri onlara da apaçık deliller getirmişlerdi; fakat îman etmek onların işi değildi.İşte günahkar kavimleri, biz böyle cezalandırırız.

14- Sonra, onların ardından, nasıl amel edeceğinizi görüp anlamak için sizi, yeryüzünün halîfeleri yaptık.

15- Kendilerine âyetlerimiz açık açık okununca, bize kavuşmayı ummayanlar, (Peygamberimize): "Bundan başka bir Kur'ân getir, yahut bunu değiştir" demektedirler. (Ey Muhammedi Sen de onlara) de ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem olacak iş değildir. Ben, ancak bana vahyolunana uyarım. Ben, Rabbıma isyan ettiğim takdirde, o büyük günün azabından korkarım."

16- Yine de ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmezdim. Daha önce aranızda bir ömür boyu kalmıştım. Hiç aklınız ermiyor mu?"

17- Allah'a yalan isnad eden, yahut âyetlerini yalanlayan kimseden daha zâlim kim olabilir? Hiç şüphe yoktur ki, suçlular, asla felah bulmazlar.

18- (O müşrikler), Allah'ı bırakarak, kendilerine zararı da faydası da dokunmayan şeylere ibadet ederler ve 'bunlar, Allah katında bizim şefâatçilerimizdir" derler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Siz, göklerde ve yerde olup da Allah'ın bilmediği bir şeyi mi O'na haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir ve çok yücedir."

19- İnsanlar, önceden, tek bir ümmetten başka bir şey değildiler; fakat sonradan ayrılığa düştüler. Eğer Rabbın tarafından evvelce verilmiş bir söz olmasaydı, aralarında, ayrılığa düştükleri şeyde hüküm verilirdi.

20- (Yine müşrikler:) "Rabbından Peygambere bir mucize indirilseydi, ne olurdu?" demektedirler. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Gaybı bilmek, sadece Allah'a mahsustur; bekleyin. Ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim."

21- Başlarına gelen herhangi bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında yine hemen hileye başvururlar (Ey Muhammedi Onlara) de ki: Allah, hilenize karşılık vermek yönünden daha çabuktur. Elçilerimiz, başvurduğunuz hileleri elbette yazmaktadırlar."

22- Sizi karada ve denizde yürüten O'dur; hattâ gemide olduğunuz zamanda da. Nitekim gemi, tatlı bir rüzgarla içindekileri götürür; onlar da bunuma neşelenirler. Derken gemiye şiddetli bir fırtına gelir çatan her taraftan onlara dalgalar çarpar; sanırlar ki, o dalgalarla çepeçevre kuşatılmışlardır. İşte o zaman, Allah'ın dînine sımsıkı sarılmış kimseler olarak "eğer bizi bu durumdan kurtarırsan, muhakkak şükredenlerden olacağız" diye O'na duâ ederler.

23- Allah onları kurtarınca da, yeryüzünde haksız yere taşkınlık ederler. Ey insanlar! Taşkınlığınız dünya hayatının geçici bir kazancı olmak üzere sizin aleyhinizedir. Sonra dönüşünüz yine bize olacak ve yapmış olduğunuz bütün bu taşkınlıkları size haber vereceğiz.

24- Dünya hayatının misali, gökyüzünden indirdiğimiz su gibidir. O su sayesinde insanların ve hayvanların yedikleri yeryüzü bitkileri yetişip birbirine karışmıştır. Yer, ziynetini takınıp süslendiği ve sahipleri (onların meyvelerinden faydalanmaya) kaadir olduklarını sandıkları bir sırada, gece yahut gündüz, ona emrimiz gelir ve sanki dün hiçbir şey yokmuş gibi onu hasad edilmişe çeviriveririz. İşte biz, düşünen kimselere âyetleri böyle uzun uzun açıklarız

25- Allah, (kullarını, cennete,) selâm evine çağınr ve dilediğini doğru yola iletir.

26- iyi iş yapanlara,(mükâfat olarak) daha iyisi ve bir de "ziyade" vardır. Onların yüzlerine ne bir toz bulaşır, ne de zillet. İşte asıl cennet ehli bunlardır ve orada dâimidirler.

27- Kötülük işleyenlere ise, kötülüğün cezası misliyle verilir. Onlara bir de zillet ulaşır. Onların Allahtan herhangi bir kurtancıları yoktur. Yüzleri, sanki zifir karanlıktan bir parça ile kaplanmıştır. İşte bunlar da. cehennem ehlidir ve orada daimîdirler.

28- O gün, hepsini birden toplayacağız. Sonra şirk koşanlara: "Haydi siz ve ortaklarınız (olan putlar) yerlerinize"., diyeceğiz. Böylece aralarını ayırmış olacağız. Ortakları (olan putlar) da diyeceklerdir ki: "Siz bize tapmıyordunuz ki..*

29- "Allah, bizimle sizin aranızda şâhid olarak yeter. Yoksa biz, sizin tapınmanızdan habersizdik".

30- İşte orada her nefis, geçmişte yaptığının karşılığını bulacaktır. Asıl mevlâları olan Allah'a döndürülecekler ve (ilâh olarak, yahut dost veya şefaatçi olarak) uydurdukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp gidecektir.

31- (Ey Muhammedi) De ki: "Gökten ve yerden sizi rızıklandırıp duran kimdir? Yahut (faydalanıp durduğunuz) kulak ve gözlerinize asıl sahip olan kimdir? Ölüden diriyi, diriden de ölüyü kim çıkarıyor? Bütün işleri bir düzen içinde-kim idare ediyor? Onlar "Allah" diyeceklerdir. De ki: "O halde niçin sakınmıyorsunuz"?

32- İşte hak olan Rabbınız Allah budur. Hakkın dışında ise, sadece sapıklık vardır. O halde nasıl yüz çeviriyorsunuz?

33- Böylece Rabbının, fâsık olanlar hakkındaki "onlar îman etmezler" sözü gerçekleşmiş olmaktadır.

34- (Ey Muhammedi O müşriklere) de ki: "Ortak koştuklarınızdan, ilk önce yaratan (öldükten sonra da tekrar diriltip) eski haline getiren bir kimse var mı?" Y^ne de ki: "Allah, ilk önce yaratır: sonra da (tekrar dirilterek) onu eski haline getirir. O halde nasıl olup da haktan dönüyorsunuz?"

35- (Ey Muhammedi Yine müşriklere)de ki: "Ortak koştuğunuz (ilâhlar) arasında, hiç hakka hidayet eden biri var mı"? De ki: "Yalnız Allah hakka hidayet eder. Buna göre, hakka hidayet eden mi uyulmaya daha layıktır; yoksa hidayet olunmadıkça hakka yönelemeyen kimse mi? O halde sizin neyiniz var; nasıl hükmediyorsunuz"?

36- Onların çoğu, zandan başka bir şeye tâbi olmamaktadırlar; oysa zan, hiçbir şekilde hakkın yerini tutmaz. Allah, onların yaptıklarına elbette hakkıyle vâkıftır.

37- Bu Kur'an, Allah'tan başkasına isnad edilebilecek bir kitap değildir. Fakat o, kendinden önceki kitapların tasdîki ve asıl kitabın açıklamasıdır. Onda hiç şüphe yoktur; âlemlerin Rabbı tarafından indirilmiştir.

36- Yoksa onu (Muhammed'in) uydurduğunu mu söylüyorlar? (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Eğer sözünüzde doğru iseniz. Allah'tan başka, gücünüzün yettiği kimseleri (yardıma) çağırın da, Kur'an sûresi gibi bir sûre getirin,

39- Hayır, onlar, ilmini kavrayamadıkları, ve tevili kendilerine gelmemiş olan bir şeyi yalanlamaktadırlar. Nitekim kendilerinden öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Bu itibarla, işte o zâlimlerin akıbetlerinin ne olduğunu bir gör

.40- Onlardan bir kısmı Kur'âna inanmıştır: bir kısmı da ona inanmaz. Rabb'ın, fesad çıkaranları daha iyi bilir.

41- Eğer onlar seni yalanlarlarsa, (onlara) de ki: "Benim amelim bana, sizin ameliniz de size aittir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız; ben de sizin yaptığınızdan uzağım.

42- Onlardan bir kısmı sana kulak verirler. Eğer akıllarını kullanmıyorlarsa, (bu yüzden) sağır (gibi olanlar) a sen mi uyuracaksın?

43- Onlardan bir kısmı da sana bakar, fakat eğer (bakmalarına rağmen hakkı) görmüyorlarsa, âmâları doğru yola sen mi hidayet edeceksin.

44- Allah, hiçbir surette insanlara zulmetmez; fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler.

45- Allah'ın onları topladığı (kıyamet) günü, sanki (dünyada), aralarında tanıştıkları gündüzden sadece bir saat kadar kalmış gibi olacaklardır. (İşte o gün) Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar ve doğru yolu bulmamış olanlar, mutlaka hüsrana uğrayacaklardır.

46- Ya (dünyada).onlara vadettiğimiz azabın bir kısmını sana gösteririz; ya da seni öldürürüz; nasıl olsa onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, onların yapageldikleri şeylere de şâhiddir.

47- Her ümmetin bir peygamberi vardır. (Kendilerine) peygamberleri gelince aralarında adaletle hükmolunmuş ve hiç zulmedilmemişlerdir.

48- "Eğer sözünüzde sâdık iseniz, bu (azab) va'di ne zaman?' diyorlar.

49- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Allah dilemedikçe ben kendime ne zarar verebilirim ve ne de herhangi bir fayda. Her ümmetin bir eceli vardır; ecelleri gelince, ne bir saat gecikirler; ne de öne geçerler".

50- (Yine onlara) de ki: "(Hem bu azabın ne zaman geleceğini niçin soruyorsunuz?) Eğer Allah'ın azabı, gece yahut gündüz size gelirse ne yapacaksınız? Hele suçluların azabın gelmesi için acele etmelerine sebep nedir?

51- Yoksa azâb bilfiil geldikten sonra mı ona inanacaktınız? (O zaman size denir ki:) Şimdi mi (aklınız başınıza geldi)? Halbuki (daha biraz önce onu inkâr manâsında) onun gelmesi için acele edip duruyordunuz.

52- Sonra (o inkâr ile) zulmedenlere denir ki "Dâimi azabı tadın. Yalnız kendi kazanmış olduğunuz cezadan başka bir şeyle mi cezalandırılıyorsunuz"?

53- Sana o azabın hak olup olmadığını, sormaktadırlar. (Onlara) de ki: "Evet, Rabbıma yemin ederim ki o haktır ve siz, (azabı göndermekten Allanıl aciz bırakamazsınız".

54- Yeryüzünde bulunan her şey (küfür işleyerek) zulmeden kimseye âit olsaydı(azâbtan kurtulmak için) onu fidye olarak verirdi. Azabı gördükleri zaman pişmanlık duyacaklardır. Yine de aralarında adaletle hükmolunacak ve kendilerine hiç zulmedilmiyecektir.

55- Şunu iyice bilin ki, göklerde ve yerde her ne varsa Allah'a aittir; şunu da bilin ki, Allah'ın va'di haktır; buna rağmen çokları yine de bilmezler.

56- Hayat veren de, öldüren de O'dur. Sonunda yine Ona döndürüleceksiniz.

57- Ey İnsanlar! Rabbınızdan size bir öğüt, göğüslerdeki (dert ve sıkıntılar) için bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet gelmişir.

58- (Ey Muhammedi Sen de) de ki: "Allah'ın fazl u rahmetiyle (bu gelmiştir). Binâanalyh bununla ferahlasınlar. O, onlann topladıkları (altın, gümüş, vs.) şeylerden daha hayırlıdır.

59- (Ey Muhammedi) De ki: "Biliyormusunuz, Allah size nzık olarak her ne indirmişse, onun kimini haram kıldınız, kimini helâl"? Yine de ki: 'Allah mı bunun için size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz"?

80- "Allah'a yalan iftirada bulunanlar kıyamet gününü ne zannediyorlar ki? Allah insanlara karşı elbette lutûf sahibidir, fakat çokları yine de şükretmezler.

61- (Ey Muhammedi) Ne işte olursan ol, ona dâir Kur'an'dan ne okursan oku; (ve ey insanlar!) ne amel işlerseniz işleyin, siz ona daldığınız sırada, biz sizi mutlaka görürüz. Ne yerde ve ne de gökte zerre miktarı hiçbir şey Rabbından gizli kalmaz. İster bundan daha küçük olsun, ister büyük, hepsi de Kitâb-ı Mübîn (Levh-ı Mahfuz) dedir.

62- Haberiniz olsun ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur; mahzun olacaklar da onlar değildir.

03- Onlar, îman edenler ve takvaya ermiş olanlardır.

64- Dünya hayatında da âhiret hayatında da müjde onlaradır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte en büyük kurtuluş budur.

65- (Ey Muhammedi) Müşriklerin sözleri seni üzmesin; çünkü bütün galebe Allah'a aittir. O, her şeyi hakkıyle işiten, hakkıyle bilendir.

66- Haberiniz olsun ki. göklerde ve yerde kim varsa, hepsi de Allah'ındır. Allah'ı bırakıp da başkalarına yalvaranlar, aslında koştukları ortaklara değil, ancak zanna uyuyorlar ve sadece yalan tahminde bulunuyorlar.

67- Geceyi, size, içinde dinleneseniz diye (karanlık), gündüzü de (çalışıp kazanasınız diye) aydınlık yapan Odur. İşte bunda, (Allah'ın kelâmını) dinleyen kimseler için (alınacak) ibretler vardır,

68- "Allah bir çocuk edindi" demişlerdir. Hâşâ; O, bundan uzaktır. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun çocuk edindiğine dâir elinizde hiçbir delil yoktur. O halde Allah'a karşı bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz?

69- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'a karşı yalan uyduranlar asla felah bulmazlar".

70- Dünyada biraz geçimlik; sonra dönüşleri yine bize olacaktır. Biz de onlara küfretmiş olmaları sebebiyle şiddetli azabı taddıracağız.

71- Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim! İçinizde bulunmam ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam eğer size ağır geliyorsa -ben, Allah'a zaten tevekkül etmişimdir- ortaklarınızla birlikte işinizi kararlaştırın da sonra işiniz size dert olmasın. Sonra da hükmü bana tatbik edin, hiç mühlet de vermeyin".

72- "Eğer yüz çevirirseniz, (ben, yaptığım işe karşılık) sizden herhangi bir ücret istemiyorum; benim ecrim sadece Allah'a aittir. Ben müslüman olmakla em rolündüm".

73- Onu yalanlamışlardı. Biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtarmış, âyetlerimizi yalanlayanları ise, suda boğmuştuk. İşte bak, (peygamberlerimiz vasıtasıyle) uyarılanların akıbeti nasıl oluyormuş!

74- Nuh'tan sonra da kavimlerine peygamberler göndermiştik de (bu peygamberler) onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden (diğerlerinin) yalan saydıklarına bunlar da îman etmeye yanaşmamışlardı. Haddi aşanların kalblerini işte böyle mühürleriz.

75- Sonra onların ardından Mûsâ ve Harun'u âyetlerimizle Firavun ve adamlarına göndermiştik: fakat kibirlenmişlerdi. Zaten onlar suçlu bir kavim idiler.

76- Nitekim onlara tarafımızdan hak gelince "bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi.

77- Mûsâ da: 'Size gelen hak için mi bunu söylüyorsunuz? Bu sihir midir? Oysa sihirbazlar asla iflah olmazlar" demişti.

78- Onlar ise, şöyle demişlerdi:"Sen bize, babalarımızı üzerinde bulduğumuz (dîn) dan uzaklaştırmak için ve yeryüzündeki büyüklük sadece sizin ikinize âit olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmıyoruz".

79- Firavun ise, "bütün bilgili sihirbazları bana getirin" demişti.

80- Sihirbazlar gelince, Mûsâ onlara şöyle demişti: "Atacağınız şeyleri siz atın".

81- Onlar atınca Mûsâ: "Yaptığınız şey sihirdir; fakat Allah, elbette onu boşa çıkaracaktır. Allah bozguncuların amelini asla düzeltmez".

82- "Suçlu olanlar hoşlanmasalar bile, Allah, sözleriyle hakkı gerçekleştirecektir' demişti.

83- Mûsâ "ya- Firavun ve adamlarının kendilerine işkence yapmalarından korkmaları dolayısıyla, sadece kavminin küçük çocukları îman etmişti. Firavun, yeryüzünde mutlak bir müstebid ve aşırı gidenlerden idi.

84- Mûsâ demişti ki: "Ey kavmim! Eğer Allah'a îman etmişseniz ve müslüman da olmuşsanız, O'na tevekkül ediniz".

85- Onlar da şöyle demişlerdi: "Allah'a tevekkül ettik. Rabbımız' Bizi, zalim kavme fitne konusu yapma".

86- "Ve bizi rahmetinle kâfir kavimden kurtar'".

87- Biz de Mûsâ ve kardeşine, "Mısır'da kavimleriniz için evler hazırlayın ve evlerinizi kıble yapıp namaz kılın; müminleri de müjdeleyin" diye vahyetmiştik.

88- Mûsâ şöyle demişti: "Rabbımız! Sen, Firavuna ve adamlarına, dünya hayatında süs ve mallar verdin. Rabbımız! (Bunu, kullarını) senin yolundan saptırmaları için mi verdin? Onların mallarını yok et; kalblerini iyice sık. Zira onlar, acı azabı görmedikçe îman etmezler".

89- (Buna karşılık Allah) buyurmuştu ki: "ikinizin de duası kabul olunmuştur. Dosdoğru olun; bilmeyenlerin yoluna da uymayın".

90- İsrail oğullarını denizden geçirmiştik. Firavun ve askerleri ise, zâlim ve düşman olarak onlan takip etmişlerdi. Nihayet Firavun suda boğulacağını iyice anlayınca şöyle demişti: "İsrail oğullarının iman ettiğinden başka İlâh olmadığına îman ettim. Ben de müslümanlardanım".

91- (Ona denildi ki:) "şimdi mi (îman etmek aklına geldi)? Daha önce isyan etmiştin ve bozguncuiardan idin".

92- "Bugün, seni, sadece cesedini, senin arkandan geleceklere bir ibret olmak üzere karada yüksek bir yerde bırakacağız. Şu muhakkakdır ki, insanların çoğu bizim âyetlerimizden gafildir.

93- israil oğullarını hoşlarına gidecek evlere yerleştirmiş, temiz yiyeceklerle onları rızıklandırmıştık. Kendilerine ilim gelinceye kadar da ihtilâfa düşmemişlerdi. Şüphesiz Rabbın, kıyamet günü ihtilâfa düşmüş oldukları hususlarda, aralarında hükmünü verecektir.

94- Eğer sana indirdiğimiz (geçmiş peygamberlere âit kıssalar) den şüphede isen senden önceki kitapları okuyanlara sor. Şurası gerçektir ki, sana Rabbından hak gelmiştir. Bu itibarla sakın şüphecilerden olma.

95- Ve sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan da olma. Aksi halde hüsrana

düşenlerden olursun. 96-97 Üzerlerine Rabbının (azâb) sözü gerçekleşmiş olanlar, kendilerine bütün

mucizeler gelmiş olsa bile, o acı azabı görmedikçe, yine de îman etmezler.

98- Keşke (azabı gördükten sonra) îmân eden bir memleket (halkı) olsaydı da imanı ona fayda sağlasaydı; yalnız Yûnus'un kavmi müstesna. Onlar (azabı görüp de) îman edince, dünya hayatında onlardan zillet azabını kaldırmış ve belirli bir süre daha (dünyadan) onları faydalandırmıştık.

99- Eğer Rabbın dileseydi, yeryüzünde bulunan herkes, topyekun îman ederdi. Hal böyle olunca, sen, insanları mü'min oluncaya kadar zorlayıp duracak mısın?

100- Bir kimsenin îman etmesi, ancak Allah'ın izniyledir; pisliği de akıllarını kullanmayanların üzerine verir.

101- (Ey Muhammedi) De ki: "Göklerde ve yerde nelerin var olduğuna bakın; zira âyetler ve uyarmalar, îman etmeyen kavme fayda sağlamaz".

102- Onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş (kavim) lerin günleri gibi bir günden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Bekleyin bakalım; ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim".

103- Sonra biz, peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarırız. (Ey Muhammedi) Mü'minleri de, üzerimize bir hak olarak (seninle birlikte) kurtaracağız.

104- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dînimden şüphede iseniz,

şunu biliki, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmem; fakat ben, sizi öldürecek olan

105- Allah'a ibadet ederim. Bana, mü'minlerden olmam emredildi".

105- "(Bana) Hanîf (Allah'ın birliğini tanıyan bir kimse)olarak yüzünü dîne çevir ve sakın müşriklerden olma" (diye emredildi). (Keza:)

106- "Allah'ı bırakıp da sana faydası da zararı da dokunmayacak başka şeylere duâ edip yalvarma; eğer bunu yaparsan, zâlimlerden olursun" (diye emredildi}.

107- (Bana denildi ki:) "Eğer Allah sana bir sıkıntı verirse, yine O'ndan başka o sıkıntıyı giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır murad ederse, O'nun lûtfunu geri çevirecek yoktur. O hayra da, kullarından dilediği kavuşur. O, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir"

108- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey insanlar! Rabbınızdan size hak gelmiştir. Kim o hakkın yoluna girerse, kendi nefsi için girmiş olur; kim de o yoldan saparsa, kendi aleyhine sapmış olur. Zira ben size vekil kılınmadım".

109- (Ey Muhammedi) Sana vahyolunana uy; Allah hükmünü verinceye kadar da sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

011-HUD SURESİ

Kuranı Kerimin on birinci sûresi olup 123 âyetten müteşekkildir. Sûrenin tamamı Mekke'de ve Yûnus sûresinden sonra nazil olmuştur. Bu süre de, bundan önceki sûre gibi, tevhîd, peygamberlik, öldükten sonra dirilme, hesab ve ceza gibi İslam'ın esasını teşkil eden konuları ihtiva eder.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif.Lâm.Râ. Bu, hikmet sahibi olan ve herşeyden haberi bulunan Allah tarafından âyetleri muhkem kılınmış, sonra da iyice açıklanmış bir kitaptır.

2- (Âyetlerinin muhkem kılınıp açıklanması), Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz diyedir. Ben de size, Allah tarafından gönderilen bir uyarıcı ve müjdeciyim.

3- (Keza bu kitap), Rabbınızdan mağfiret dilemeniz, sonra da tövbe etmeniz içindir; tâ ki Allah, sizi belirli bir süreye kadar güzel dünya nimetlerinden faydalandırsın ve her fazîlet sahibine kendi fazl u kereminden versin. Eğer yüz çevirir-seniz, bu takdirde ben, başınıza gelecek o büyük günün azabından korkarım.

4- Dönüşünüz Allah'adır ve O, her şeye kaadirdir.

5- İyi bilin ki, müşrikler, Peygamberden gizlenmek (ve okuduğu Kur'ânı duymamak) için (karınlarına birleştirecek şekilde) göğüslerini eğmektedirler. Şunu da bilin ki, elbiselerine büründüklerinde bile, Allah, gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. O, göğüslerin gizliliklerini hakkıyle bilendir.

6- Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, onun rızkı, Allah'ın üzerine olmasın. O, canlının duracağı yeri de. konulacağı yeri de bilir. Bunların hepsi de Kıtâb-ı Mübîn (Levh-ı Mahfuz) de (yazılı) dir.

7- Hanginizin amelinin daha güzel olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. (Kâinatı yaratırken) O'nun Arş'ı su üzerinde idi. (Ey Muhammedi Sen müşriklere) "öldükten sonra tekrar dirileceksiniz" desen, küfredenler, bu, apaçık bir sihirdir" derler.

8- Onlardan belli bir süre azabı geciktirsek, "onu tutan nedir?" derler. Fakat şunu iyice bilin ki, onlara azabın geldiği gün, artık onlardan geri çevrilecek değildir. Alaya aldıkları şey, onları çepeçevre kuşatacaktır.

9- İnsana kendimizden bir rahmet taddırıp da sonra onu ondan geri çeksek, şiddetli bir ümidsizliğe düşüp nankör olur.

10- Başına gelmiş bir sıkıntıdan sonra kendisine bir hayır taddırsak,"kötülükler artık benden gitti" der. O sırada kendisi son derece neşeli ve kibirlidir.

11- Ancak sabredenler ve amel-i sâlih (iyi iş) işleyenler böyle değildir. İşte bunlar için, mağfiret ve büyük mükâfat vardır.

12- (Ey Muhammedi Müşriklerin) "ona bir hazine indirilemez miydi?" yahut "onunla birlikte bir melek gelemez miydi?" demeleri dolayısıyle sen, sana vahyolunanın bazısını terk mi edeceksin ve onu onlara teblîğ etmekten göğsün mü daralacak? Oysa sen, sadece bir uyarıcısın. Her şeye vekîl olan ise, sadece Allah'tır.

13- Yoksa Kur'ânı "Peygamber uydurdu" mu diyorlar? Onlara de ki: "O halde, eğer iddanızda samimi iseniz, uydurma olarak, siz de onun (sûreleri) gibi on sûre getirin ve gücünüzün yettiği Allah'tan başka kimseleri de yardıma çağırın".

14- Eğer (bu çağrıya) onlar da cevap veremezlerse, bilin ki, Kur'ân, Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilâh yoktur. (Bu apaçık delil karşısında) artık siz müslüman mısınız?

15- Her kim dünya hayatını ve süsünü isterse, orada amellerine karşılık tastamam veririz. Onlar bu hususta hiç eksikliğe uğratılmazlar.

16- Fakat işte bunlar, âhirette ateşten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir. Dünyada her ne yapmışlarsa fâsid olmuş, işledikleri ameller de boşa gitmiştir.

17- Böyleleri, Rabbından gelen ve şahidin takip ettiği ve önünde de bir rehber ve bir rahmet olmak üzere Musa'nın kitabının bulunduğu apaçık bir delil üzerinde olan kimse gibi midir? İşte bunlar

Kur'âna inanırlar. Topluluklardan hangisi Kukanı inkâr ederse, ateş, varacağı yerdir. Bu itibarla Kur'an hususunda, hiç şüphe içinde olma. O, Rabbından gelen bir haktır fakat insanların çoğu îman etmez.

18- Allah'a yalan iftirada bulunan kimseden daha zâlim kim olabilir? Bunlar (kıyamet günü) Rablarına arzolunurlar. Şâhidler de: 'İşte bunlar, Rablarına karşı yalan söyleyenlerdir" derler. Şunu iyice bilesiniz ki, Allah in laneti zâlimleredir.

19- (İşte bu zâlimler, insanları da) Allah'ın yolundan çevirirler ve o (dosdoğru) yolu eğri olarak tanıtırlar. İşte, âhireti de inkâr edenler onlardır.

20- Bunlar, dünyada (mâruz kalacakları cezadan Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Bunların Allah'tan başka (kendilerini yine Allah'ın azabından koruyacak) hiçbir dostları yoktur. Azâb, onlar için kat kat artırılacaktır. Zira onlar, (küfürleri dolayısıyla kalbleri mühürlendiği için, hakkı) işitemiyorlar ve göremiyorlardı.

21- İşte kendilerini hüsrana uğratanlar bunlardır. (Allah'a şirk koşarak) uydurdukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp gitmiştir.

22- Hiç şüphesiz, âhirette daha çok hüsrana uğrayacak olanlar da onlardır.

23- îman edenler ve güzel işler yapanlarla, huzû ve huşu içinde Rablarına boyun eğenler ise, işte asıl cennet ehli bunlardır ve orada dâimidirler.

24- Bu iki gurubun durumu, kör ve sağır kimseyle, gören ve işiten kimsenin durumlarına benzer. Bunlar hiç eşit olurlar mı; hiç düşünmüyor musunuz?

25-26- Nuh'u kavmine göndermiştik (O da onlara demişti ki:) "Ben, Allah'tan başkasına ibadet etmemeniz için size (Allah tarafından gönderilen) apaçık bir uyarıcıyım. Ben, başınıza gelecek acı bir günün azabından korkuyorum".

27- Kavminin inkâr eden ileri gelenleri ise şöyle demişlerdi: "Biz, seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz. Keza sana, bizim en bayağı ve en düşüncesiz olanlarımızdan başkasının tâbi olmadığını da görüyoruz. Ve yine sizin, bizim üzerimizde herhangi bir üstünlüğe sahip olduğunuzu düşünmüyoruz; aksine sizin yalancı olduğunuzu sanıyoruz".

28- Nûh da onlara demişti ki: "Ey kavmimi Şimdi bana söyleyin, Rabbımdan apaçık bir delile sahip olsam ve bana kendi katından bir de rahmet verse, bunlar da size gizli kalsa, siz istemediğiniz halde bunları size zorla mı kabul ettiririz"?

29- "Ey kavmim! Buna karşılık sizden bir mal talep etmiyorum; benim ecrim sadece Allah'a aittir. Ben, îman edenleri kovacak da değilim; zira onlar, Rablarına kavuşacak (bir yoldadır) lar. Fakat ben sizi, cahillik eden bir kavim olarak görüyorum".

30- "Ey kavmim! Eğer o mü'minleri kovacak olursam, Allah'a karşı bana kim yardım eder? Hiç düşünmüyor musunuz"?

31- "Size, yanımda Allah'ın hazineleri bulunduğunu söylemiyorum; gaybı bilmem; ben meleğim, demiyorum; gözlerinizin hor gördüğüne Allah hayır vermez de demem; Allah, onların içlerinde olanı daha iyi bilir. Aksi halde ben, muhakkak zâlimlerden olurum*.

32- (Nuh'un bu sözlerine karşı ona şöyle) demişlerdi: "Ey Nûh! Bizimle iyi münakaşa ettin; (bütün delillerini zikredip) münakaşayı da uzattın. O halde şimdi, eğer güvenilir kimselerden isen, sözünü ettiğin (o dünyevî azabı) bize getir".

33- Nûh da demişti ki: "Onu size, eğer dilerse, yalnız Allah getirir ve siz O'nu bundan asla âciz bırakamazsınız".

34- "Size nasihat etmeyi istediğimde, eğer Allah sizi azdırmayı murad etmişse, benim nasihatim size hiçbir fayda vermez. Zira Allah, sizin Rabbınızdır ve O'na döndürüleceksiniz".

35- Yoksa "onu, o uydurdu" mu diyorlar? (Onlara) de ki: "Eğer onu ben uydurmuş isem, bunun günahı elbet banadır: (bundan size ne?) Nitekim ben de sizin işlediğiniz cürümlerden uzağım."

36- Nûh 'a şöyle vahyedilmişti: Kavminden, artık şimdiye kadar îman edenlerden başkası îman etmiyecektir. Bu itibarla onların yapmış oldukları şeylerden dolayı üzülme".

37- "Bizim nezaretimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap. (Küfür işleyip) zulmedenler hakkında bana hiçbir müracaatta bulunma. Onlar suda boğulacaklardır".

38- Nûh gemiyi yapıyor, kaviminin ileri gelenleri ise, oradan her geçişte onunla alay ediyorlardı. (Bu yüzden onlara şöyle) demişti: "Eğer bizimle alay ederseniz, sizin alay ettiğiniz gibi, biz de sizinle alay edeceğiz".

39- "Çok yakında kendisini zelil edecek (dünyevî) azabın ve daha sonra da daimî olan (uhrevî) azabın kimin başına geleceğini (görüp) anlayacaksınız".

40- Nihayet emrimiz gelip de fırın kaynayınca, (Nuh'a) şöyle demiştik: "Her hayvandan ikişer çifti, daha önce (îman etmiyecekleri için boğulacakları hususunda) hükmümüzün geçtiği kimseler dışında, aileni ve mü'minleri gemiye yükle". Zaten onunla birlikte çok az kimse îman etmişti.

41- Nûh onlara şöyle demişti: "Onun gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır; muhakkak ki Rabbım çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir, (diyerek) gemiye binin".

42- Gemi onlan dağlar gibi dalgalar üzerinde götürüyor, Nûh da tek başına kalmış oğluna şöyle sesleniyordu: "Ey oğlum! Bizimle beraber (gemiye) bin; kâfirlerle bir olma".

43- Oğlu ise şöyle diyordu: "Beni sulardan koruyacak bir dağa sığınacağım". Nûh'da diyordu ki: "Bu gün Allah'ın merhamet ettiği kimseler dışında O'nun emrinden korunacak hiçbir şey yoktur". Nitekim (o sırada) aralarına bir dalga girmiş ve oğlu boğulanlardan olmuştu.

44- (Daha sonra da) "ey yer! suyunu çek; ey gök! sen de tul" denilmiş, su çekilmiş, iş tamamlanmış ve gemi Cûdî üzerine oturmuş; zâlim kavimlere de, "(Allah'ın rahmetinden) uzak olsunlar" denilmişti.

45- Nûh Rabbına seslenmiş ve şöyle demişti: "Rabbım! Oğlum, şüphesiz benim âlemdendi ve şüphesiz senin va'din haktır ve sen hâkimler hâkimisin".

46- Allah da şöyle buyurmuştu "Ey Nûh! O senin ailenden değildir; çünkü (onun ameli) iyi olmayan bir ameldi. Bu itibarla hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Ben sana câhillerden olmamanı nasihat ederim."

47- Nûh ise şöyle demişti: "Rabbım" Ben, hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten yine sana sığınırım. Ve eğer bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum".

48- (Sonra ona)denilmişti ki: "Ey Nûh! Sana ve seninle birlikte olan milletlere bizden bir selâmet ve bereketlerle (geminin oturduğu Cûdî'den) in. Ve bir kısım milletler de olacaktır ki onları, (yeryüzünde dünya nimetlerinden) faydalandıracağız; sonra da onlara bizden acı bir azâb dokunacaktır".

49- (Ey Muhammedi) Bunlar sana vahyettiğimiz gayba âit haberlerdendir. Bundan önce ne sen ve ne de kavmin bunları bilmiyordunuz. Bu itibarla sabret; akıbet, elbette Allah'tan sakınanlar içindir.

50- Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u göndermiştik. O da şöyle demişti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ibadet edin. O'ndan başkasına ibadet etmekle O'na iftira etmiş olursunuz".

51- "Ey kavmim' Buna karşılık sizden bir ücret taleb etmiyorum. Benim ücretim, ancak beni salim bir fıtrat üzerine yaratan (Allah) a aittir. Siz hiç aklınızı kullanmaz mısınız"?

52- Ey kavmim! Rabbınızdan mağfiret dileyin, sonra da O'na tövbe edin ki. üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkârlar olarak yüz çevirmeyin.'

53- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Ey Hûd! Bize bir mucize getirmedin. Biz, ne sözünden dolayı ilâhlarımızı terkedecek ve ne de sana inanacak kimseleriz."

54- Bazı ilâhlarımızın seni çarpmış olduklarını söylemekten başka bir şey demeyiz. Hûd da demişti ki: Ben Allah'ı şâhid tutarım ve siz de şâhid olun ki, ben sizin Allah'a ortak koştuklarınızdan uzağım".

55- "Hem O'nu bırakıp da ortak koştuklarınızdan... Öyleyse hep birden tuzak kurun, sonra da hiç bekletmeyin".

56- "Ben, benim ve sizin Rabbınız olan Allah'a tevekkül ettim. Hiçbir canlı yoktur ki. onun perçeminden tutacak olan O olmasın. Rabbım, hiç şüphesiz doğru yoı üzerindedir".

57- "Eğer yüz çevirirseniz ki ben size ne ile gönderilmiş isem, onu size tebliğ ettim Rabbım, (sizi helak eder ve yerinize) sizden başka bir kavim gönderir ve siz. O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Rabbım, şüphesiz, her şeyi koruyup gözetendir".

58- Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla birlikte îman edenleri, bizden bir rahmetle kurtarmıştık. Onları şiddetli bir azâbtan korumuştuk.

59- İşte bu; Rablarının âyetlerini inkâr eden, peygamberlerine karşı gelen ve her inatçı zorbanın emri peşinden giden Âd kavmidir.

60- Hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lanete tâbi kılınmışlardır. Şunu iyice bilin ki, Âd kavmi, Rablarını inkâr etmişlerdir. Şunu da bilin ki, (Allah'ın rahmetinden ebediyyen) uzaklık, Hûd'un kavmi Âd içindir.

61- Semûd kavmine de kardeşleri Salih gönderilmişti. Salih, kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh bulunmayan Allah'a ibadet edin.

Sizi yerden meydana getiren ve orada imar ile görevlendiren Odur. Bu itibarla O'ndan mağfiret dileyin; sonrada O'na tövbe edin. Rabbım, şüphesiz(kullarına) çok yakındır ve duaları kabul edendir."

62- Onlar ise şöyle demişlerdi. "Ey Salih! Bundan önce sen, içimizde ümid beslenen bir kimseydin. Sen şimdi bizi, babalarımızın ibadet ettikleri şeye ibadet etmekten men mi ediyorsun? Şurası muhakkaktır ki biz. senin bizi davet ettiğin şeyden şüphe içindeyiz, kuşkuluyuz".

63- Salih de demişti ki: "Ey Kavmim! Şimdi bana söyleyin, Rabbımdan apaçık bir delile sahip olsam ve bana kendi katından bir rahmet verse, Allah'a karşı geldiğim takdirde, yine O'na karşı bana kim yardım eder? Siz, benim başarısızlığımı artırmaktan başka bir şey yapmıyorsunuz".

64- "Ey kavmim! Bu, size bir mucize olmak üzere Allah'ın bir devesidir. Bu sebeple onu bırakınız, Allah'ın arzında yeyip içsin. Ona kötülük etmeyin; aksi halde sizi, yakın bir azâb yakalar".

65- Buna rağmen onu yine de kesmişlerdi. Bu yüzden Salih, onlara şöyle demişti: "Yurdunuzda üç gün daha (dünya nimetlerinden) faydalanın. Bu, yalanlanamayacak bir sözdür".

66- Nitekim emrimiz gelince, Salih'i ve onunla birlikte îman edenleri, kendi katımızdan bir rahmetle o günün azabından kurtarmıştık. Rabbın, asıl kuvvetli ve gâlib olan, işte Odur.

67- (İşte o zaman küfür işleyip) zulmedenleri şiddetli bir yıldırım sesi yakalamış ve yerlerinde (hiç kimsenin kurtaramayacağı bir şekilde) yüzüstü çöke kalmışlardı.

68- Semûd, sanki orada hiç ikamet etmemiş gibi olmuştu. Çünkü bilesiniz ki Semûd, Rablannı inkâr etmişlerdi ve yine bilesiniz ki (Allah'ın rahmetinden) uzak kalmak, Semûd içindi.

69- Elçilerimiz (melekler) ibrahim'e müjdeyle gelmişler "sana selâm" demişlerde O da onlara "selâm" demiş, sonra da hemen kızarmış bir buzağı getirmişti.

70- (Yemek için) ellerinin ona uzanmadığını görünce onların bu davranışını anlamamış ve içinde bir Korku hissetmişti. Onlar: "Korkma, biz Lût kavmine gönderildik" demişlerdi.

71- Bu sırada İbrahim'in karısı (hizmet için) ayakta duruyordu ve (elçilerin "korkma" sözü üzerine) gülmüştü. Biz de ona Ishâk'ı, Ishâk'ın da ardından Yakûb'u müjdelemiştik.

72- (Ancak İbrahim'in karısı) demişti ki: "Vay başıma gelenlere! Ben kocakarı, kocam da yaşlı bir adam olduğu halde çocuk mu doğuracağım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey."

73- (Buna karşılık elçiler şöyle) demişlerdi: "Allah'ın işine mi kaşıyorsun? Ey ev halkı! Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizedir O, hamdolunmaya lâyıktır; hayır ve ihsan sahibidir."

74- İbrahim'den korku gidince ve müjde de kendisine gelince, Lût kavmi hakkında bizimle mücadeleye girişmişti.

75- Zira İbrahim çok yumuşak, çok içli ve her işinde Allah'a başvuran bir kimseydi.

76- Ona şöyle demişlerdi: "Ey ibrahim! Bu mücadeleden vazgeç; gerçek olan şudur ki, Rabbının emri gelmiştir ve geri döndürûlemeyecek olan azâb mutlaka kendilerine gelecektir."

77- Elçilerimiz Lut'a gelince, bundan çok kötüleşmiş, iyice sıkılmış ve "çok kötü bir gün" demişti.

78- Bu sırada kavmi de ona koşarak gelmişlerdi. Zaten önceden çok kötülük işliyorlardı. Lût onlara şöyle demişti: "Ey kavmim! İşte bunlar kızlarım; onlar sizin için daha temizdir; Allah'tan korkun. Beni misafirlerimin içinde küçük düşürmeyin. İçinizde aklı başında hiçbir adam yok mu?"

79- Onlar ise şöyle demişlerdi. "Bizim, kızlarınız üzerinde hiçbir hakkımız olmadığını çok iyi biliyorsun. Ayrıca bizim ne istediğimizi de iyi bildiğine hiç şüphe yok."

80- Lût da demişti ki: "Ah keşke size yetecek bir kuvvetim olsaydı, yahut çok sağlam bir kaleye sığınsaydım."

81- Elçiler de şöyle demişlerdi: "Ey Lût! Biz Rabbının elçileriyiz. Onlar sana asla ilişemeyeceklerdir. Gecenin bir vaktinde ailenle birlikte çık. Karın dışında içinizden hiçbiri geriye dönüp bakmasın. Zira kavminin başına gelecek olan (azâb) onun da başına gelecektir. Onlara vadedilen (azâb) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?

82- Emrimiz gelince, oranın üstünü altına getirmiş, üzerine birbiri arkasından taşlaşmış çamur yağdırmıştık.

83- Rabbın katında işaretlenmiş (taşlardı bunlar). (Bu hâdisenin cereyan ettiği yer ise, bugünkü Mekkeli) zâlimlerden hiç de uzak değildi.

84- Medyen halkına da kardeşleri Şu'ayb'ı göndermiştik. Şu'ayb kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ibadet edin. Ölçüyü ve tartıyı eksik

tutmayın. Ben sizi bolluk içinde görüyorum ve sizin hesabınıza kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum."

85- "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle yerine getirin. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Müfsidlik ederek yeryüzünü İfsada boğmayın."

86- "Eğer inanan kimseler iseniz, (ölçü ve tartınızdan) Allah'ın size (kâr olarak bıraktığı), sizin için daha hayırlıdır. Zira ben, (her kötü davranış için) sizin gözcünüz değilim."

87- Onlar da şöyle demişlerdi: "Ey Şu'ayb! Babalarımızın ibadet ettikleri şeylerden yahut mallarımız hakkında dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi, sana, senin namazın mı emrediyor? Zira sen, bir gerçektir ki, yumuşak huylu, aklı başında bir kimsesin."

88- Şu'ayb ise onlara şöyle demişti: "Ey kavmim! Bana söyler misiniz, eğer ben Rabbımdan gelen apaçık bir delil üzerinde isem ve bana güzel bir rızık da vermiş ise (başka ne yapabilirim)? Ben, size menettiğim şeyleri yaparak size muhalefet etmeyi istemem. Ben, gücümün yettiği kadar sizi ıslâh etmekten başka bir arzuya sahip değilim. Benim başanm, ancak Allah'ın yardımıyladır. Ben O'na tevekkül ettim ve O'na yöneldim."

89- "Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz, Nûh kavminin, yahut Hûd kavminin, yahutta Salih kavminin başlarına gelenlerin benzerini sizin de başınıza getirmesin. Lût kavmi sizden uzak değildir (ve başlarına geleni hepiniz yakînen bilirsiniz.)"

90- "Rabbınızdan mağfiret dileyin, sonra O'na tövbe edin. Şüphesiz Rabbım çok merhametlidir, çok sevgi doludur."

91- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Ey Şu'ayb! Söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve seni de içimizde zayıf görüyoruz. Eğer taraftarların olmasaydı, seni recmeder (taşla öldürür) dik. Sen, bizim üzerimizde bir güç sahibi de değilsin."

92- Şu'ayb da şöyle demişti: "Ey kavmim! Benim taraftarlarım mı. size karşı Allah'tan daha güçlüdür de O'nu arkanızda nisyana terkettiniz? Oysa Rabbım, (ilmiyle) yaptıklarınızı çepeçevre kuşatmıştır."

93- "Ey Kavmim! Yapacağınızı gücünüzün yettiğince yapın. Elbet ben de yapacağım. Kendisini perişan edecek azabın kime geleceğini ve asıl kimin yalancı olduğunu öğreneceksiniz. Bekleyiniz; elbette sizinle birlikte ben de bekleyeceğim."

94- Emrimiz gelince, Şu'ayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri kendi katımızdan bir rahmetle kurtarmıştık. Zulmedenleri ise, bir azâb nöbeti yakalamış ve kendi yerlerinde yüzüstü çöke kalmışlardı.

95- Sanki orada hiç ikamet etmemişlerdi. Şunu bilin ki, Semûd, (Allanın rahmetinden) uzak kaldıysa, Medyen halkı da ondan uzak kalıp yok olsun.

96-97- Musa'yı da, âyetlerimizle ve apaçık delil ve mucizelerle Firavun ve ileri ge.en adamlarına göndermiştik. (Ancak bu adamlar, her işte) Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri akıllıca değildi.

98- O, kıyamet gününde de kavminin önünde gider ve onları ateşe götürür. O vardıkları yer ne kötü bir yerdir.

99- Onlar, bu dünyada da lanete uğramışlardır, kıyamet gününde de. Onlara verilen (bu lanet), ne kötü bir vergidir,

100- (Ey Muhammedi) İşte sana bu anlattıklarımız, birtakım kasabaların haberlerindendir. O kasabaların bir kısmı halen ayaktadır; bir kısmı da yok olup gitmiştir. v

101- Biz onlara (yok olup gitsinler diye) zulmetmemişizdir; fakat onlar, kendilerine zulmetmişlerdir. Rabbının emri geldiği zaman, onların Allah'ı bırakıp da yalvardıkları kendi ilâhları da onlara hiçbir şekilde fayda sağlamamış ve onların helakini artırmaktan başka bir işe yaramamıştır.

102- işte Rabbın, zâlim kasabalar halkını yakaladığı zaman, O'nun yakalayışı böyledir ve O'nun bu yakalayışı da, çok acı ve çok şiddetlidir.

103- Şüphesiz bunda, âhiret azabından korkan kimseler için bir ibret vardır. (Ahıret azabının vaki olacağı) bu gün, insanların toplanacakları bir gündür; bu gün. (insan olsun cin olsun, bütün mahlûkat tarafından) görülecek bir gündür.

104- Biz bu günü, ancak (kendi ilmimizde) malûm olan bir süreye kadar erteleriz.

105- O gün gelince de, hiç kimse Allah'ın izni olmadan konuşamaz. (O gün toplanacak olanların) kimi isyankardır, kimi de mutlu...

106- İsyan edenler cehennemdedirler. Orada, onların (ıztırabtan ileri gelen) ağlayışlı bir nefes alışverişleri vardır.

107- Onlar, Rabbının dilemesi dışında, gökler ve yer durduğu sürece orada daimîdirler. Şüphesiz Rabbın istediğini yapacaktır.

108- Mutlu olanlara gelince, onlar da cennette olup, Rabbının dilemesi dışında, gökler ve yer durduğu sürece, kesintisiz bir ihsan olarak orada daimîdirler.

109- (Ey Muhammedi) Daha önce, ancak babalarının taptıkları gibi tapan o müşriklerin taptıkları putlardan (ve bunun kötü akıbetinden) sakın şüphe etme. Biz, elbette onların nasîblerini hiç eksiksiz ödeyeceğiz.

110- Musa'ya kitabı vermiştik; fakat hakkında ayrılığa düşüldü. Eğer Rabbın tarafından önceden verilmiş bir söz olmasaydı, aralarında elbette çoktan hüküm verilmiş olurdu. Onlar, kitabın Allah katından olduğunda şüphe ve tereddüt içindedirler.

111- Şüphe yoktur ki Rabbın, hepsine, yaptıklarının karşılığını tastamam ödeyecektir. O, onların yaptıklarından hakkıyle haberdârdır.

112- (Ey Muhammedi) Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Seninle birlikle tövbe edenler de (doğru olsunlar), aşırı gitmeyin. Zira Allah, yaptıklarınızı hak< y e görür.

113- (Allah'a şirk koşup) zulmedenlere güvenme; aksi halde ateş size de dokunur. Sizin için Allah'tan başka hiçbir dosl yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz.

114- Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın vakitlerinde namazı dosdoğru kıl. İyilikler kötülükleri giderir. Bu, ibret alacak olanlara bir öğüttür.

115- Sabret; şüphesiz Allah, iyilik edenlerin ecrini zayi etmez.

116- Sizden önceki nesillerden aklı başında olanlar, (küfürleriyle zulmedenleri) yeryüzünde fesad çıkarmaktan alıkoyamazlar mı idi? Halbuki onlar arasında kurtardıklarımızdan ancak çok azı bunu yapmış; o zulmedenler ise, kendilerini ifsad eden nimetlerin peşine düşmüşler ve suçlu olmuşlardır.

117- Yoksa Rabbın, ahalisi ıslah edici kimseler olan şehirleri zulm ile helak edecek değildir.'

118- Eğer Rabbın dileseydi, insanları tek bir ümmet yapardı. Oysa, işte ihtilaf edip durmaktadırlar.

119- Ancak Rabbının merhamet ettikleri, (bu ihtilaftan) istisna teşkil ederler. Zaten Allah, insanları bunun için yaratmıştır. Ve böylece, Rabbının "muhakkak cehennemi bütün cin ve insanlarla dolduracağım" sözü yerine gelmiş olacaktır.

120- Peygamberlerin haberlerinden sana anlattığımız bütün bu kıssalarla senin kalbini pekiştiriyoruz. Ayrıca bu kıssalardan, sana (dînin esasını teşkil eden) hak ile, mü'minler için bir öğüt ve ibret gelmiştir.

121- (Ey Muhammedi) îman etmeyenlere de ki: "Gücünüzün yettiğince (küfrünüzü) işleyin. Biz de (gücümüzün yettiğince Allah'ın bize verdiği görevi) yapacağız.

122- "(Neticeyi) bekleyin; biz de bekleyeceğiz."

123- Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Her iş O'na döndürülür. Bu itibarla O'na ibadet et ve O'na güvenip dayan. Rabbın yaptıklarınızdan elbette gafil değildir.

012-YÛSUF SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in on, ikinci sûresi olup 111 âyetten müteşekkildir. Mekke'de nazil olmuştur. Sûrede, başından sonuna kadar Hazreti Yûsuf un kıssası anlatıldığı için ona Yûsuf suresi denilmiştir.

Bundan önceki sûrede muhtelif peygamberlerin kıssaları anlatılmış, bu sûrede ise. yalnız Yûsuf (a.s.)'un kıssasına yer verilmiş olduğu için, her iki sûre arasında belli bir bağlantının bulunduğu ve Yûsuf suresini,diğerin in tamamlayıcısı olduğu kolayca anlaşılır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif Lâm. Râ. Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

2- Biz onu iyice anlayasınız diye arapça bir Kur'ân olarak indirdik.

3- Biz bu Kur"ân'ı sana vahyetmekle, kıssaların en güzelini anlatmış oluyoruz; halbuki sen, önceden, bunlardan tamamiyle habersizdin.

4- Yûsul, (bir gün) babasına demişti ki: "Ey babam! Ben rüyamda on bir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Hepsini de bana secde ederken gördüm.'

5- O da şöyle demişti: "Ey oğulcuğum! Rüyanı sakın kardeşlerine anlatma; yoksa sana, kötülük etmek için) bir tuzak hazırlarlar. Zira şeytan, insana apaçık bir düşmandır."

6- "Rabbın seni böylece seçecek ve sözlerin tevilini öğreterek tıpkı daha önce ataların İbrahim ve Ishak'a yaptığı gibi, sana ve Yâkub ailesine nimetini tamamlayacaktır. Zira Rabbın, her şeyi hakkıyle bilendir, hikmet sahibidir."

7- Şurası bir gerçektir ki, Yûsul ve kardeşlerinde, gerçekleri araştıranlar için ibretler vardır.

8- Yine bir gün, kardeşleri şöyle demişlerdi: "Muhakkak ki Yûsuf ve onun Öz kardeşi, biz daha kuvvetli bir cemaat olduğumuz halde, babamızın yanında bizden daha sevimlidir. Şurası bir gerçektir ki, babamız, apaçık bir yanılma içindedir."

9- "Bu sebeple Yûsuf'u öldürün, yahut onu ıssız bir yere atın ki, babanızın yüzü yalnız size âit olsun ve siz de ondan sonra sâlih kişiler olasınız."

10- İçlerinden biri ise, şöyle demişti: "Yûsufu öldürmeyin. Eğer herhalde bir şey yapacak iseniz, onu bir kuyunun dibine atın ki, bir yolcu kafilesi onu bulup alsın."

11- Babalarına da şöyle demişlerdi: "Ey babamız! Biz Yûsuf a nasihat eden kimseler olduğumuz halde, onun hakkında bize neden güvenmiyorsunuz?"

12- "Yarın onu bizimle gönder; gülüp oynasın. Biz onu elbette koruruz."

13- Babaları ise şöyle demişti: "Sizin onu götürmeniz beni kaygılandırıyor. (Oyun yüzünden onu ihmal ettiğiniz anda, bir kurdun onu yermesinden korkuyorum"

14- Onlar da demişlerdi ki: "Biz, güçlü kuvvetli bir gurup olduğumuz halde, eğer onu kurt yerse, biz, işe yaramayan kimseleriz demektir."

15- Neticede kardeşleri onu dışarı götürünce, bir kuyunun dibine atmaya karar vermişlerdi. Biz de Yûsufa "ileride bir gün onlara bu yaptıklarını, hiç farkında değillerken haber vereceksin" diye vahyetmiştik.

16- Kardeşleri, akşam vakti ağlayarak babalarına gelmişlerdi.

17- Ona demişlerdi ki: "Ey babamız! biz, yarış yapmak için gitmiş, Yûsufu da eşyamızın yanında bırakmıştık. Onu kurt yemiş. Biz ne kadar doğru söylesek de, sen bize inanmayacaksın."

18- Kardeşleri, sahte kana bulanmış Yûsufun gömleğini de getirmişlerdi. Babaları ise, şöyle demişti: "Hayır. Nefisleriniz bir işi size kolaylaştırmış. Artık benim için yapılacak iş, güzel bir sabırdır. Şu anlatışınıza göre, yardımına sığınılacak kimse, yalnız Allah'tır."

19- Bir kervan gelmiş ve sucularını (kuyuya) göndermişlerdi. Sucu kovasını sarkıtmış, sonra da şöyle demişti: "Müjde! Bir oğlan!" Onu, (sahibi çıkmasın diye), bir ticaret malı gibi saklamışlardı. Oysa Allah, onların ne yapacaklarını hakkıyle bilendir.

20- Onu ucuz fiyatla, sayılı birkaç dirheme satmışlardı. Onun hakkında istekli değillerdi.

21- Onu satın alan bir Mısırlı, karısına şöyle demişti: "Ona iyi davran;belki bize faydası dokunur; yahut onu evlâd ediniriz." Böylece Yûsufa, sözlerin tevilini öğretmek için yeryüzünde bir mevki sağladık. Allah, işinde gâlib ve hâkimdir; fakat insanlardan çoğu bunu bilmezler.

22- Yûsuf, ergenlik çağına girince, ona hüküm ve ilim verdik, işte biz, iyileri böyle mükâfatlandırırız.

23- Yûsuf'un, evinde kaldığı kadın, ondan talebte bulunmuş, kapıları kilitleyip "haydi gelsene!" demişti. Fakat Yusuf: "Mâzallah; efendim bana iyi davrandı. Zâlimler asla felah bulmazlar" diye karşı koymuştu.

24- Kadın onu niyetine iyice almıştı; eğer Rabbının delilini görmemiş olsaydı, Yûsuf da onu niyetine alırdı. İşte biz, kötülüğü ve fuhuşu ondan uzak tutmak için böyle takdir etmiştik. Zira Yûsuf, bizim halis kullarımızdandı.

25- ikisi birden kapıya koşmuşlardı. Kadın Yûsufun gömleğini arkadan boydan boya yırtınıştı. Kapının önünde kadının kocasını bulmuşlardı. Kadın şöyle demişti: "Senin ailene kötülük etmek isteyen kimsenin cezası, ya hapsoiunmak, ya da acı bir azâbtan başka birşey değildir."

26- Yûsuf ise şöyle demişti: "Hayır. O beni istedi." Kadının ailesinden bir şâhid ise, şöyle şâhidlik etmişti: "Eğer Yûsuf'un gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemektedir; o ise, yalancılardandır."

27- "Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemektedir; o ise, doğrulardandır."

28- Kadının kocası, gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce, kadına şöyle demişti: "Şüphesiz bu sizin tuzağınızdır; sizin tuzağınız ise çok büyüktür."

29- "Yûsuf! Sen de (bu tuzağı ona buna anlatmaktan) uzak dur. (Sen ise, ey kadın!) Günâhından dolayı mağfiret dile. Şurası muhakkak ki, sen

suçlulardansın."

30- Şehirde bir takım kadınlar şöyle konuşmuşlardı: "Azîz'in karısı delikanlısından talebte bulunmuş; sevda onu iyice sarmış. Doğrusu biz, onu apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz.

31- Kadın, onların bu konuşmalarını iştince onlara haber göndermiş ve onlar için sedirler hazırlamıştı. Onlardan her birinin eline de birer bıçak vermiş, Yûsuf'a da "onlann huzuruna çık" demişti. Kadınlar birden bire onu görünce (güzelliğinden) dehşete kapılıp ellerini kesmişler, sonra da şöyle demişlerdi: "Allah için hâşâ! Bu bir beşer değildir; bu, ancak şerefli bir melektir."

32- Bunun üzerine Azîz'in karısı demişti ki: "İşte, hakkında beni kötülediğiniz bu; ondan kendisini taleb ettim; fakat o, iffeti dolayısıyle reddetti. Fakat emrettiğimi yapmazsa, mutlaka haps olunacak ve zillete uğrayanlardan olacaktır."

33- Yûsuf ise şöyle demişti: "Rabbım! Benim için hapishane, yapmamı istedikleri şeyden daha iyidir. Eğer onlann tuzaklarını benden uzak tutmazsan, onlara meyleder ve câhillerden olurum."

34- Rabbı da onun duasını kabul etmiş ve onların tuzaklarını ondan uzak tutmuştu. Hiç şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyle işitendir; hakkıyle bilendir.

35- Sonra (Yûsuf'un suçsuzluğunu ortaya koyan) delilleri görmelerini müteakip da, onu bir süre hapsetmeleri kendilerine uygun gelmişti.

36- Yûsuf'la birlikte hapse iki de genç girmişti. Bunlardan biri şöyle demişti: "Ben rüyamda, kendimi şarap yapmak için üzüm sıkarken gördüm." Diğeri de söyle demişti: "Ben de, kendimi başımın üstünde ekmek taşırken gördüm. Kuşlar da o ekmekten yiyorlardı, Bize bu rüyanın tabirini bildir, zira biz seni, iyilik eden kimselerden görüyoruz."

37- Yûsuf da şöyle demişti: "Rızık olarak verilen hiçbir yiyecek size gelmez ki, ben, onun size gelmesinden önce tevilini haber vermemiş olayım. Bu. Rabbımın

bana öğrettiği ilimlerdendir. Ben, Allah'a îman etmeyen, âhiret gününü de inkâr eden bir kavmin dînini terkettim."

38- "Ben, atalarım İbrahim, Ishak ve Yakûb'un dînine uydum. Bizim, herhangi bir şeyle Allah'a şirk koşmamız, bizim için olacak iş değildir. Bu, bize ve insanlara, Allah'ın bir lurfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler."

39- "Ey hapis arkadaşlarım! Birbirinden ayrı Rablar mı daha hayırlıdır; yoksa her şeye hâkim ve gâlib olan tek bir Allah mı?"

40- "Sizin, Allah'ı bırakıp da tapındığınız şeyler, sizin ve atalarınızın verdiği bir takım isimlerden ibarettir. Allah, onlarla ilgili hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm, yalnız Allah'a aittir,

Kendisinden başka hiçbir şeye ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru olan dîn budur. Fakat insanların çoğu bunu bilmez."

41- 'Ey hapis arkadaşlanm! (Rüyanıza gelince), biriniz, efendisine şarap sunacak: diğeri ise, asılacak ve başını kuşlar yiyecek, işte hakkında soru sorduğunuz mesele böyle olup bitmiştir."

42- İki kişiden kurtulacağını zanneden gence de Yûsuf şöyle demişti: 'Efendinin yanında benden bahset (ki, bu hapisten kurtulayım). Ne var ki şeytan, ona Yûsuf'u efendisine hatırlatmayı unutturmuş, o da hapiste bir kaç yıl daha kalmıştı.

43- Bir gün hükümdar şöyle demişti: "Rüyamda, yedi şişman ineği, yedi zayıf ineğin yediğini ve yedi yeşil başakla, diğer yedi kuru başak gördüm. Ey erkân! Eğer rüya tâbir ediyorsanız, benim bu rüyam hakkında da bana (onun hükmünü açıklayan) bir fetva verin."

44- Onlar da şöyle demişlerdi: "Bir takım karışık rüyalar.. Biz böyle rüyaların tabirini bilen kimseler değiliz."

45- (Hapisteki iki gençten) kurtulan ve uzun zaman geçtikten sonra (Yûsuf'u) hatırlayan kimse demişti ki: "Ben size bu rüyanın tabirini haber vereceğim. Beni hemen gönderin."

46- "Ey doğru sözlü Yûsuf! Yedi şişman ineği yiyen yedi zayıf inekle yedi yeşil başak ve diğer yedi kuru başak hakkında bize fetva ver. Ümid ederim ki (verdiğin bilgiyle) halka dönerim de, onlar da (senin kadr u kıymetini) anlarlar."

47- Yusuf ona şöyle demişti: Yedi sene boyunca devamlı ekersiniz; mahsulden yiyeceğiniz az miktarda olanı dışındakini (rutubetlenip bozulmaması için) başağında bırakırsınız."

48- "Sonra bu (yedi sene)nun ardından, yedi zor (ve kurak geçecek seneler) gelir. Halk tohumluk için ayırdığınız az bir şey dışında kendileri için biriktirdiğinizi yer."

49- "Sonra bunun ardından, bir yıl gelecektir ki, bu yıl içinde insanlar bol yağmur görecekler ve yine bu yıl içinde (bol meyve) sıkacaklardır."

50- (Rüya tabirini haber alan hükümdar) şöyle demişti: "Onu bana getirin." Elçi Yûsuf'a gelince, Yûsuf ona demişti ki: "Efendine dön ve ellerini kesen kadınların işinin ne olduğunu ona sor. Rabbım, şüphesiz onların tuzaklarını hakkıyle bilendir."

51- Bunun üzerine hükümdar kadınlara şöyle demişti: "Yûsuf'tan kendisini taleb ettiğiniz zaman durumunuz ne idi?" Kadınlar da demişlerdi ki: "Allah için hâşâ! Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Azîz'in karısı ise, şöyle demişti: "işte şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben ondan kendisini taleb ettim, şüphesiz o, doğruyu söyleyen kimselerdendir."

52- (Yûsuf, kadınların hükümdara gerçeği itiraf ettiklerini öğrenince şöyle demişti:) Bu, Azîz'in yokluğunda (karısıyla) ona ihanet etmediğimi bilmesi içindi. Allah, şüphesiz, hâinlerin tuzağını başarıya ulaştırmaz.

53- , "Ben nefsimi temize çıkaramam; zira nefis Rabbımın acıdıkları dışında, dâima

kötülüğü emredicidir. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

54- Hükümdar şöyle demişti: "Onu bana getirin de kendime has (müşavir) yapayım." Onunla konuşunca da demişti ki: "Bugün artık sen, nezdimde güvenilir bir mevki sahibisin."

55- Yûsuf da demişti ki: "Beni, ülkenin hububat anbarının bakımına memur et. Zira ben çok iyi bir koruyucu ve bilgili bir idareciyim."

56- Böylece Yûsuf'u Mısır arazisinde yerleştirmiştik. Onun neresinde dilerse orada kalabilirdi. (İşte böyle) rahmetimizi dilediğimiz kimselere nasîb ederiz. İyilik etienlerin ecrini de zayi etmeyiz.

57- Âhiretin ecri ise, şüphesiz, kötülüklerden sakınarak îman edenler için daha hayırlıdır.

58- Yûsuf'un kardeşleri gelmişler ve yanına girmişlerdi. Onlar Yûsuf'u tanımadıkları halde o, onları tanımıştı.

59- (Dönüş için yolculuk hazırlıklarını ikmal edip) gerekli eşya ile onları donatınca demişti ki: "Bababir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tastamam tutuyorum ve konukseverlerin de en iyisiyim."

60- "Eğer onu bana getirmezseniz, benim yanımda size tartılıp verilecek hiçbir şey yok; bana da hiç yaklaşmayın."

61- Onlar da şöyle demişlerdi: "Onu babasından isteyeceğiz ve mutlaka yapacağız"

62- Yûsuf, yardımcılarına şöyle demişti: "Bize ödedikleri ticaret bedelini de eşyaları arasına koyun. Ailelerine döndükleri zaman, belki anlarlar da tekrar dönerler."

63- Babalanna dönünce demişlerdi ki: "Ey babamız! Ölçüyle bir şey almak bize yasaklandı. Kardeşimizi bizimle birlikte gönder. Biz onu mutlaka koruruz."

64- Babaları ise onlara şöyle demişti: "Daha önce kardeşini size emanet ettiğim gibi onu da mı size emanet edeyim? Halbuki Allah, koruyucu olarak en hayırlıdır ve O, merhamet edenlerin de en merhametlisidir."

65- Eşyalarını açtıkları zaman (zahire karşılığı ödedikleri) mallannın kendilerine iade edildiğini görmüşler, babalanna şöyle demişlerdi: "Ey babamız! Daha ne istiyoruz? İşte bunlar, karşılığında zahire aldığımız mallarımız; bize geri çevrilmiş.. Onunla ailemize yeniden yiyecek alırız; kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü daha yiyeceğimizi artırırız. Zaten bu yük az bir ölçüdür."

66- Babalan da şöyle demişti: "Hepinizin bir tehlike ile kuşatılıp engellenmeniz dışında, bana Allah katında geçerli bir söz vermedikçe onu sizinle birlikte asla göndermem." Oğulları, sağlam sözlerini Ona verince de demişti ki: "Allah, söylediğimize vekîldir."

67- Ve yine demişti ki: "Ey oğullarım! (Bu vezirin huzuruna girerken) tek bir kapıdan girmeyin; ayrı ayrı kapılardan girin (hasedi size dokunmasın). Gerçi ben, Allahtan gelecek bir şeyi defedemem; çünkü hüküm, yalnız Allah'a mahsustur. Ben de yalnız O'na güvenip dayandım. Güvenecek olanlarda O'na güvenip dayansınlar."

68- Babalarının kendilerine emrettiği şekilde (ayrı ayrı kapılardan) girdiklerinde, bu, Yakûb'un içindeki bir arzuyu ortaya koyması dışında, Allah'tan gelecek bir şeyi,

onlardan defetmiş değildi. Zira Yakûb, kendisine öğretmiş olmamız dolayısıyle ilim sahibiydi. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69- Yûsuf'un yanına girdiklerinde, Yûsuf, kardeşi (Bunyamin) ni bağrına basmış ve "ben senin kardeşinim. Bu itibarla, onların yapmış olduklarına sakın tasalanma" demişti.

70- (Yol hazırlıklannı ikmal edip) onları gerekli eşya ile donalınca. bir su kabını kardeşinin eşyası içine koydurmuş; sonra da bir dellala 'ey kervancılar! Şurası muhakkak ki siz bir hırsızsınız" diye çığırttırmıştı

71- Yûsuf'un kardeşleri ise, onlara dönerek "ne kaybettiniz?" demişler.

72- Onlar da, "hükümdânn su kabını kaybettik. Onu getiren kimseye bir deve yükü mükâfat var; ben buna kefilim" diye karşılık vermişlerdi.

73- Yûsuf'un kardeşleri de şöyle demişlerdi: "Allah'a yemin ederiz ki (bizim hal ve hareketimizden, Mısır'a âit bu) arazide fesad çıkarmak için gelmediğimizi ve bizim hırsız olmadığımızı herhalde anlamışsınızdır."

74- Onlar da demişlerdi ki: "Eğer yalan söyleyen kimseler iseniz, bunun cezası nedir?"

75- Yûsuf'un kardeşleri ise, şöyle demişlerdi: "Cezası, kap kimin yükünde bulunursa, o, onun cezasıdır. Biz zâlimleri böyle cezalandırırız."

76- Yûsuf, kardeşinin yükünden önce onlann yüklerini aramaya başlamış, sonra da kabı kardeşinin yükünden çıkarmıştı. İşte biz, Yûsuf'a öyle bir çare ilham etmiştik. Aksi halde, Allah dilemedikçe hükümdarın şeriatına göre, Yûsuf un kardeşini alıkoyması mümkün olmazdı. Biz, dilediğimiz kimseleri derecelerle yükseltiriz. Bu bakımdan, her ilim sahibinin üstünde daha âlim kimseler vardır.

77- Yûsufun kardeşleri şöyle demişlerdi: "Eğer o çaldıysa, daha önce onun kardeşi (olan Yûsuf) de çalmıştı." Yûsuf, (onlara verilecek cevabı) içinde saklamış ve onlara hiçbir şey belli etmemiş, (kendi kendine) şöyle demişti: "Sız mevki itibariyle (iftira ettiğiniz kimseden) daha kötüsünüz. Allah, sizin vasfertiğinizi (sizden) daha iyi bilir."

78- Kardeşleri Yûsuf'a demişlerdi ki: "Ey Azizi (O küçük kardeşimizin) çok yaşlı bir babası var; bu itibarla onun yerine birimizi al. Biz seni iyilik eden kimselerden görüyoruz."

79- Yûsuf ise şöyle demişti: "Malımızı, yanında bulduğumuz kimseden başkasını almaktan Allah korusun. Aksi halde biz zâlim oluruz."

80- Yûsuf'tan ümidlerini kesince, aralarında müzakere etmek için bir kenara çekilmişlerdi. Büyükleri demişti ki: "Babanızın, sizden, Allah katında geçerli bir söz aldığını ve önceden de Yûsuf hakkında ifrata gittiğinizi bilmiyor musunuz? Bu sebeple ben, babam bana izin verinceye, yahut Allah, hakkımda hüküm verinceye kadar bu yerden asla ayrılmayacağım. Allah, hükmedenlerin en iyisidir."

81- "Babanıza dönünüz ve ona deyiniz ki: "Ey babamız! Oğlun, bir hırsızlık yaptı. Biz, sadece bildiğimize şâhidlik ediyoruz. Yoksa gayba bekçi olacak değiliz."

82- "İçinde bulunduğumuz şehir (halkına) ve beraberinde geldiğimiz kervana sor. Biz, şüphesiz,' doğruyu söyleyen kimseleriz."

83- (Babalarına gelip bunları söyledikleri zaman, babaları onlara şöyle) demişti: "Hayır; nefisleriniz size bir başka tuzak telkin etmiş. (Artık bana düşen) güzel bir sabırdır. Ümid olunur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.*

84- Sonra onlardan uzaklaşmış ve (kendi kendine) "vay Yûsuf'a" demiş, bu arada da üzüntüsünden (perde indiği için) iki gözü de bembeyaz kesilmişti. (Evladlarınâ karşı olan kırgınlığını) içinde gizliyordu.

85- Çocukları şöyle demişlerdi: "Allah'a yemin ederiz ki sen halâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Öyle ki, ya hasta olacaksın, ya helak olup gideceksin.'

86- Yakûb ise şöyle demişti:"Ben acımı ve üzüntümü sadece Allah'a şikâyet ediyorum ve Allah'tan, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

87- 'Ey oğullarım! Gidin ve Yûsuf ile kardeşini araştırın; Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin; zira Allah'ın rahmetinden, kâfir olanlardan başkası ümid kesmez."

88- (Yakûb'un oğulları Mısır'a dönüp) Yûsufun yanına girdiklerinde şöyle demişlerdi: "Ey Aziz! Bize ve ailemize darlık gelip çattı. Çok değersiz bir mal getirdik. Bu sebeple bize yine tam ölçü ver ve tasadduk et. Zira Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır."

89- Yûsuf ise şöyle demişti: "Siz cahil iken, Yûsuf ve kardeşine ne yaptığınızın farkında mısınız?"

90- Onlar da şöyle demişlerdi: "Yoksa sen Yûsuf musun?" O da demişti ki: "Ben Yûsufurn; bu da kardeşim. Allah bize lütfetti. Şurası muhakkaktır ki, kim Allah'tan korkar ve sabrederse, Allah, iyilik edenlerin ecrini zayi etmez."

91- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Allah'a yemin ederiz ki, O, seni bize üstün kılmıştır. Biz ise, (sana yaptığımız işte) elbette hatalı idik." Yûsuf da şöyle demişti: "Bu gün artık sizi suçlamanın faydası yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

93- "Şu gömleğimi götürün ve babamın gözüne sürün de, hemen gören bir kimse olsun.Ve bütün ailenizle birlikte bana gelin."

94- Kervan (ülkesine dönmek üzere Mısır'dan) ayrıldığı sırada, babaları şöyle demişti: Eğer bana bunak demezseniz, ben Yûsuf'un kokusunu alıyorum."

95- (Yanındakiler ise,) demişlerdi ki: "Allah 'a yemin ederiz ki, sen, hâlâ (Yûsuf hakkındaki) eski şaşkınlığındasın."

96- Fakat müjdeci gelip de Yûsuf'un gömleğini atınca, hemen gözleri geri gelmiş, o da şöyle demişti: "Ben size, Allah'tan sizin bilmediğiniz şeyleri muhakkak bilirim, dememiş miydim?"

97- Oğulları ise demişlerdi ki: "Ey babamız! Bizim için günâhlarımızın bağışlanmasını dile. Biz, hiç şüphesiz hatalı idik."

98- O da şöyle demişti: "Sizin için Rabbımdan mağfiret dileyeceğim. Zira O, çok bağışlayandır; çok merhametlidir."

99- (Bütün aile Mısır'a gidip) Yûsufun yanına girdiklerinde, Yûsuf ebeveynini bağrına basıp şöyle demişti: "Inşaallah Mısır'a güven içinde girin."

100- Ebeveynini kendi makamına çıkarıp oturtmuş, onlar da onun önünde (saygı) secdesine kapanmışlardı. Yûsuf şöyle demişti: "Ey babam! (Bu secde), daha önceki rüyamın tevilidir. Rabbım onu, (şimdi) gerçekleştirdi. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni hapisten çıkarmakla ve sizi çölden getirmekle Rabbım bana çok ihsanda bulundu. Şüphesiz Rabbım, dilediğini hikmetle ve rızk ile tedbir edendir. Zira O, her şeyi hakkıyla bilendir; hikmet sahibidir."

101- "Rabbım! Bana hükümranlık verdin ve sözlerin tevilini öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratanı! Sen, dünya ve âhirette benim velîmsin. Beni müslüman olarak öldür ve salih kullarının arasına kat."

102- (Ey Muhammedi) İşte sana vahyeMğimiz bu (Yûsuf kıssası), gayba âit haberlerdendir. Kardeşleri hile yapıp (onu kuyuya atmayı) kararlaştırdıklarında, sen onlann yanında değildin.

103- Ne kadar istersen iste, insanların çoğu, yine îman etmez.

104- Sen, onlardan, yaptığın işe karşılık bir ücret de istemiyorsun. (Rabbının seninle gönderdiği) Kitap ise, âlemler için öğütten başka bir şey değildir.

105- Göklerde ve yerde (îman etmek için) nice deliller vardır ki, onlann yanından yüz çevirerek geçerler.

106- Onlann çoğu da, Allah'a, ancak müşrik oldukları halde îman ederler.

107- Onlar, Allah'tan kendilerini çepeçevre kuşatacak bir azabın, yahut haberleri olmadan kendilerini ansızın yakalayacak kıyamet saatinin gelmeyeceğinden (bu kadar) emîn midirler?

108- (Ey Muhammedi) De ki: "İşte bu, benim yolumdur. Ben bana tabi olanlarla birlikte, basiretle Allah'a davet ediyorum. Allah'ı (her çeşit noksan ve kusurdan) tenzih ediyorum. Ben, asla müşriklerden değilim."

109- Senden önce de, şehir halkından kendilerine vahyettiğimiz kimselerden başkasını göndermemiştik. Onlar, kendilerinden öncekilerin akıbetinin ne olduğunu görmek için yeryüzünde hiç dolaşmamışlar mı? Halbuki âhiret yurdu, Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

110- İşte o peygamberler, ümidsizliğe düşüp yalanlandıklarını sandıkları bir sırada, onlara hemen yardımımız gelmiştir. Bu itibarla biz, dilediğimizi kurtarırız. Azabımız, suçlu kavimlerden hiç geri döndürülmez.

111 - Onların kıssalarında akıl sahipleri için bir ibret vardır. Bu kıssalar, uydurulmuş bir söz değil; fakat kendilerinden öncekilerin tasdiki ve her şeyin açıklamasıdır; İman edenler için hidayet ve rahmettir.

013-RA'D SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in on üçüncü sûresi olup 43 ayetten müteşekkildir. Tamamı Medine'de ve Muhammed sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede, bundan önceki sûrede işaret olunan tevhid delilleri açıklanmış, yine daha önceki sûrelerde olduğu gibi, peygamberleriyle birlikte geçmiş kavimlerin kıssalarına yer verilerek kâfir olanların nasıl bir zillete uğrayıp dünyevî azaba maruz kaldıkları, buna mukabil, peygamberleriyle birlikte mümin olanların da, Hazreti Peygamberi ve ona inanan müslümanları müşrikler karşısında teselli etmek ve îmanlarını kalplerinde pekiştirmek için, nasıl Allah 'in yardımını görüp saadete ulaştıkları anlatılmıştır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lâm. Mîm. Râ. İşte bunlar Kitab'ın âyetleridir ve sana Rabbından indirilen (bu Kitab) haktır; (bunda hiç şüphe yoktur); fakat insanların çoğu inanmaz.

2- Gördüğünüz gibi gökleri direksiz yükselten, sonra Arş üzerinde istiva eden, her ikisi de belirli bir süreyle hareket eden güneşi ve ayı emri altında tutan, her işi (bir nizam içinde) idare eden ve (bütün bunlara delâlet etmek üzere) Rabbınıza kavuşacağınızı yakînen bilesiniz diye âyetlerini uzun uzun açıklayan Allah'tır.

3- Keza yeryüzünü yayan, üzerinde sabit dağlar ve nehirler vücûda getiren, her çeşitten ikişer çift meyve yaratan ve geceyi gündüze örtü yapan yine O'dur. işte bütün bunlarda düşünen kimseler için mutlaka deliller vardır.

4- Yeryüzünde, birbirine yakın toprak parselleri, üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurma ağaçlan vardır ki, hepsi de aynı su ile sulanır; fakat biz, yemek hususunda bazısını bazısına üstün tutarız. İşte bunda da aklını kullanan kimseler için deliller vardır.

5- Eğer şaşacaksan, onların "biz toprak olduğumuz zaman mı yeniden yaratılacağız?" sözüne şaşmak gerekir, işte Rablarını inkâr edenler bunlardır. Boyunlarında demir halkalar bulunanlar bunlardır. İşte bunlar cehennem ashabıdırlar ve orada daimîdirler.

6- Müşrikler senden, iyilikten önce (kendilerine) alelacele kötülük gelmesini istemektedirler. Oysa kendilerinden önce (istedikleri cezaya uğratılmış) emsalleri gelip geçmiştir. Gerçek şudur ki, Rabbın, zulümlerine rağmen, (tövbe eden) insanlar için mağfiret sahibidir. Şu da bir gerçektir ki, Rabbın, (küfründe ısrar edenlere karşı da) cezası çok şiddetlidir.

7- O küfredenler, "kendisine Rabbından bir mucize indirilmez miydi?" demektedirler. Halbuki sen, sadece bir uyarıcı ve her kavmin hidayet rehberisin.

8- Allah, her dişinin neye hâmile olduğunu ve rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını bilir. O'nun katında her şeyin muayyen bir ölçüsü vardır.

9- Gaybın ve hazır olanın âlimi olup, çok yücedir: herşeyin üstündedir.

10- İçinizden, sözünü gizleyen de. açığa vuran da, geceleyin gizlenip gündüzün ortaya çıkan da birdir.

11- O (insan) nun, önünde de arkasında da (meleklerden) takipçileri vardır; Allah'ın emriyle onu korurlar. Bir kavim kendi halini değiştirip bozmadıkça Allah'da şüphesiz onun halini değiştirmez. Fakat Allah, bir kavme kötülük murad ettiği zaman, artık onu geri çevirecek bir şey yoktur. Onların Allah tan başka velileri de yoktur.

12- Korku ve ümide düşüren şimşeği size gösteren ve yağmur yüklü bulutları meydana getiren O'dur.

13- Gökgürültüsü O'na hamd ile, melekler ise O'nun korkusundan teşbih ederler. O, yıldırımları gönderir ve onları dilediğine isabet ettirir. Böyle olduğu halde, onlar, Allah hakkında yine de mücadele ediyorlar. Halbuki O, kendisine galib gelinemiyecek kadar çetindir.

14- Hak olan duâ, yalnız O'na mahsustur. Ondan başkasına duâ edenlere, (yalvarıp yakaranlara), onlar hiçbir şekilde cevap veremezler. Bu, ağzına gelmesi için suya avuç açan kimse gibidir ki, su, ona asla gitmez. İşte kâfirlerin duası da, böyle boşunadır.

15- Göklerde ve yerde bulunan herkes, gölgeleriyle beraber, ister istemez, sabah akşam Allah'a secde ederler.

16- (Ey Muhammedi) De ki: "Göklerin ve yerin Rabbı kimdir?" De ki: "Allah". Ve yine de ki: "öyle ise, O'nu bırakıp da kendilerine ne faydası ve ne de zararı dokunan şeyleri niçin dost edindiniz?" Keza de ki: "Hiç âmâ ile gören kimse bir olur mu? Yahut karanlıklarla nur eşit olur mu? Yoksa Allah'a bir takım ortaklar bulup çıkardılar da. bunlar, Allah'ın yarattığı gibi yarattılar, sonra da bu mahlukât birbirine karışmış mı göründü? (Ey Muhammedi) De ki: "Her şeyin yaratanı sadece Allah'tır ve O birdir; her şeye gâlibtir."

17- Allah, gökten su indirmekte; dereler, aldıkları su miktarınca çağlayıp akmakta; akıntı, üste çıkan köpüğü alıp götürmekte; nitekim süs yahut eşya yapmak maksadıyla ateşte erittikleriniz üzerinde de onun gibi köpük vardır, işte Allah,

hak ve bâtıla böyle misal vermektedir: Köpük, dere boyunca yok olup gider; fakat insanların asıl faydalandığı su, arz üzerinde kalır. İşte Allah, misalleri böyle verir.

18- Rablarının davetine uyanlar için en güzel karşılık vardır. O'nun davetine uymayanlar ise, yeryüzünde bulunan her şey ve bir o kadarı daha kendilerinin olsa da, onu, (kurtuluş için) fidye olarak verseler, böyleleri için yine de en kötü hesap vardır. Varacakları yer de cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

19- (Ey Muhammedi) Rabbından sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (bunu bilmeyen ve) âmâ olan kimse gibi midir? (İşte bu gibi misallerden) ancak akıl sahipleri ibret alırlar.

20- Allah'ın ahdini yerine getirenler ve andlaşmayı bozmayanlar.

21- Allah'ın birleştirilmesini emrettiği (akrabalık bağlarını) birleştirenler, Rablarından korkanlar ve kötü hesaptan çekinenler.

22- Rablarının yüzü suyu hürmetine sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar, kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden gizli veya açık verenler ve kötülüğü iyilikle defedenler; işte âhiret yurdunda en güzel akıbet bunlar içindir.

23- (Bu âhiret yurdu), onların, iyi amel işleyen atalarının, zevcelerinin ve çocuklarının girecekleri Adn cennetleridir. Orada melekler de her kapıdan yanlarına girecekler;

24- Ve "sabretmiş olmanız dolayısıyle (her türlü korkudan, endişeden ve üzüntüden) selâmette olunuz. Dünyanın akıbeti olan bu cennet ne güzel!" diyeceklerdir.

25- İyice sağlamlaştırdıktan sonra Allah'ın ahdini bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği (akrabalık bağlan)nı koparanlar ve yeryüzünde fesad çıkaranlar ise, işte lanet bunlar içindir. Onlara kötü bir âhiret yurdu vardır.

26- (Ahidlerini bozmuş olsalar bile) Allah bunlardan dilediğine rızkını genişletir; (dilediğine de) daraltır. (Rızkı genişletilenler) bu dünya hayatıyla sevinirler. Halbuki âhirete kıyasla dünya hayatı geçici bir metadan başka bir şey değildir

27- Küfredenler demektedirler ki: "O Peygambere Rabbından bir mucize indirilemez miydi?' (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "(Mucizenin ne faydası var?) Allah, dilediğini saptırır; hakka döneni de kendisine hidayet eder."

28- İşte onlar, îman edenler ve kalbleri Allah'ın zikri ile mutmain olanlardır. Şunu iyice biliniz ki, kalbler, Allah'ın zikriyle mutmain olur (rahat ve huzura kavuşur.)

29- îman edenler ve amel-i sâlih işleyenler için iyi bir hayat ve güzel bir gelecek vardır.

30- (Ey Muhammedi) Kendinden önce gelip geçmiş milletlere gönderdiğimiz (peygamberle/) gibi seni de, sana vahyettiklerimizi kendilerine okuman için Rahman'ı inkâr etmekte olan bir millete gönderdik. (Onlara) de ki: "(Sizin inkâr ettiğiniz O Rahman), benim Rabbımdır; O'ndan başka ilâh yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve tövbem O'nadır.

31- Eğer Kur"an, onunla dağlar yürütülseydi, yahut arz parçalansaydı, yahut ölüler onunla konuşturulsaydı bir mucize isteyen kâfirler, ona yine de inanmazlardı. Zira bütün işler Allah'a aittir, iman edenler, Allah'ın dilemesi halinde, bütün insanlara hidayet edebileceğini hâlâ anlamadılar mı? Allah'ın va'di yerine gelinceye kadar, küfredenlere, yaptıkları işler sebebiyle bir felâket isabet edecek, yahut evlerinin yakınına kadar sokulacaktır. Allah, vadinden elbette dönmez.

32- Senden önceki peygamberlerle de alay edilmişti de, o küfredenleri bir süre için kendi hallerine bırakmış, sonra akıbetin nasıl olduğunu göstermek için yakalarına yapışmıştım.

33- Bunun gibi, her nefsi (hayır ve şer olarak) kendi kazandığı şeye göre murakabe eden Allah gibi midir (bu işleri yapmaktan âciz olan o putlar)? Bununla beraber onlar, yine de Allah'a ortaklar uydurmuşlardır. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "O ortaklarınıza bir ad bulun bakalım; yoksa siz, yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz; yoksa boş sözleri mi?" Hayır o küfredenlere, kendi hileleri câzib gösterilmiş ve hak yoldan saptırılmışlardır. Zaten Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur.

34- Onlara dünya hayatında bir azâb vardır; fakat âhiret azabı (şiddeti dolayısıyle) daha zordur. Onları Allah'ın bu azabından koruyacak herhangi bir koruyucu da yoktur.

35- Allah'tan korkanlara va'dolunan cennetin sıfatı; (Ağaçları) altından ırmaklar akar; yiyeceği ve gölgesi dâimidir. Bu, sakınanların akıbetidir; kâfirlerin akıbeti ise, cehennemdir.

36- (Ey Muhammedi) Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle sevinirler. Sana karşı birleşen guruplar içinde ise, Kitabın bir kısmını inkâr edenler vardır. Onlara de ki: "Ben, Allah'a ibadetle ve O'na şirk koşmamakla emrolundum. Ben, (insanları) O'na davet ediyorum; dönüşüm O'nadır."

37- Keza Kitab'ı, arapça bir hüküm olarak indirdik. Eğer sen, sana bu ilim geldikten sonra, o gurupların heveslerine uyacak olursan, Allah'tan senin ne bir dostun ve ne de bir yardımcın olur.

38- Senden önce de peygamberler göndermiş ve onlara eşler ve çocuklar vermiştik. Hiçbir peygamberin, Allah'ın izni olmadan bir mucize getirmesi mümkün değildir. Her sürenin (yazıldığı) bir kitap vardır.

39- Allah, (bu yazılardan) dilediğini siler; dilediğini bırakır. Kendi katında ise, bütün kitapların anası (Allah'ın ilmi) vardır.

40- Onlara vadettiklerimizin bir kısmını sana göstersek de, yahut seni öldürsek de, sana düşen, sadece tebliğ etmektir; hesap ise bize düşer.

41- O müşrikler, bizim, arza girip yanlarından onu eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Allah, (dilediği gibi) hükmeder; O'nun hükmünü iptal edecek hiç kimse yoktur. O, hesabı en süratli olandır.

42- Onlardan öncekiler de (kendi peygamberlerine) tuzak kurmuşlardı. Oysa bütün tuzaklar Allah'ındır. Her nefsin ne kazandığını bilir. Kâfirler de âhiret yurdunda akıbetin kime âit olduğunu anlayacaklardır.

43- O küfredenler demektedirler ki: "Sen, gönderilmiş (bir peygamber) değilsin.' (Sen de onlara) de ki: "Benimle sizin aranızda şâhid olarak Allah ve kendisinde Kitap bilgisi bulunanlar yeter."

14-İBRAHİM SURESİ

Kur'ân-ı Kerim'in on dördüncü sûresi olup 52 âyetten müteşekkildir. Mekke devrinde nazil olmuştur. Sûrede, İbrahim (a.s.)'in ailesinden ve duasından bahsedildiği için ona İbrahim sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lâm. Râ. (Ey Muhammedi) Bu, insanları, Rablarının izniyle karanlıklardan aydınlığa, gâlib ve hamdedilmeye lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için. sana indirdiğimiz bir Kitap'tır.

2- O Allah ki, göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir, şiddetli azâbtan dolayı vay o kâfirlerin haline.

3- Onlar, dünya hayatını âhirete tercih ederler, (insanları) Allah'ın yolundan çevirirler ve onun da eğriliğini isterler, işte bunlar, haktan çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4- Biz, her peygamberi, kendilerine (dînin hükümlerini) iyice açıklayabilmesi için kendi kavminin diliyle göndermişizdir. Bu itibarla Allah, dilediğini dalâlette bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. O, yegâne gâlibtir; hikmet sahibidir.

5- Musa'yı âyetlerimizle göndermiş ve "kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın günlerini onlara hatırlat; zira bunda, her sabreden için ve her şükreden için deliller vardır" diye de emretmiştik.

6- Mûsâ da kavmine şöyle demişti: 'Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın: Hani sizi, Rabbınızdan gelen büyük bir imtihan olmak üzere, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayarak en büyük azabı size çektiren Firavun ailesinden kurtarmıştı."

7- Rabbınız da: "Eğer şükrederseniz (nimetimi) size daha da artıracağım; fakat küfrederseniz, şüphesiz azabım çok şiddetlidir", diye bildirmişti.

8- (Buna istinaden) Mûsâ şöyle demişti: "Siz ve yeryüzündeki herkes, eğer küfrederseniz, şurası muhakkaktır ki Allah, her şeyden müstağnidir ve hamd edilmeye lâyıktır."

9- Sizden öncekilerin, Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin -ki sayılarını Allah'tan başkası bilmez- haberleri size ulaşmadı mı? Onlara da peygamberleri apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp reddetmişler ve: "Biz, sizinle gönderilen şeyi inkâr ettik; biz, sizin bizi davet ettiğiniz şey hakkında da şüphe içindeyiz, mütereddidiz" demişlerdi.

10- Peygamberleri ise demişlerdi ki: "Allah'tan şüphe hal? Günâhlarınızın bir kısmını bağışlamak ve sizi belli bir süreye kadar geciktirmek için davet eden göklerin ve yerin yaratıcısından şüphe ha!?" Onlar da şöyle demişlerdi: "Siz de bizim gibi bir beşersiniz. Atalarımızın ibadet ettiklerinden bizi çevirmek istiyorsunuz. Madem ki öyle, o halde bize açık ve kesin bir delil getirin.

11- Peygamberleri de demişlerdi ki: "Biz de şüphesiz, sizin gibi beşerden başka bir şey değiliz. Fakat Allah, kullarından dilediğine ihsanda bulunur. Allah'ın izni olmadıkça da bizim size apaçık bir delil getirmemiz mümkün değildir. Bu itibarla mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

12- "Bize yollarımızı göstermiş olduğu halde Allah'a neden tevekkül etmeyelim? Bize yaptığınız eziyetlere mutlaka sabredeceğiz. Bu sebeple mütevekkil olanlar, yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

13- Küfredenler peygamberlerine şöyle demişlerdi: "Sizi ülkemizden mutlaka çıkaracağız; yahutta siz, mutlaka bizim dînimize döneceksiniz." Bunun üzerine Rabları, onlara şöyle vahyetmişti: "Zâlimleri muhakkak helak edeceğiz."

14- "Ve sizi, onlardan sonra, yeryüzüne yerleştireceğiz. Bu, makamımdan ve tehdidimden korkanlar içindir."

15- Peygamberler, Allah'tan yardım istemişler, her inatçı zorba da helak olmuştu.

16- Arkasında ise.kendisini bekleyen bir cehennem vardır ve orada irinden bir su ile sulanacaktır.

17- O, bunu yudum yudum içmeye çalışacak, fakat yutamayacak, ona her taraftan ölüm gelecek, fakat ölemeyecek, onun arkasından da şiddetli bir azâb gelecektir.

18- Rablarını inkâr edenlerin amelleri, fırtınalı bir günde, rüzgârın şiddetle savurduğu küle benzer (ki, rüzgar sebebiyle ondan hiçbir eser kalmamış gibi) onlar da kıyamette amellerinden hiçbir şey elde edemezler. İşte bu çok uzak bir sapıklıktır.

19- Görmüyor musun, Allah gökleri ve yeri nasıl hak île yaratmıştır? Dilerse sizi yok eder de (yerinize) yepyeni bir halk getirir.

20- Bu. Allah için imkânsız değildir.

21- (Mahşerde) insanların hepsi Allah'ın huzurunda ortaya çıkarlar da zayii olanlar, büyüklenenlere şöyle der "Biz dünyada iken size tâbi idik. Şimdi siz, Allah'ın azabından bir şeyi bizden defedebilecek misiniz?" Onlar da derler ki: "Eğer Allah bize hidayet etseydi, biz de size hidayet ederdik. Şimdi biz sızlansak da sabretsek de birdir; bizim için kaçıp sığınacak bir yer yoktur."

22- İş bitirilince, şeytan da der ki: "Allah size hak olan bir va'dde bulunmuştu. Ben de size va'detmiştim, fakat sonra sözümden döndüm. Benim, sizin üzerinizde herhangi bir kuvvetim yoktu; ancak ben sizi davet ettim; siz de bana icabet ettiniz. Bu itibarla beni değil kendinizi kötüleyin. Ben sizi kurtaramam; siz de beni kurtaramazsınız. Daha önce, (dünyada iken) sizin beni şirk koşmanızı bugün inkâr etmiş bulunuyorum. Muhakkak ki zâlimler için çok acı bir azâb vardır."

23- îman edenler ve sâlih âmel işleyenler, Rablarının izniyle, içinde dâimi kalacakları (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokulurlar. Oradaki temennileri selâmdır.

24- Allah'ın nasıl bîr mesel irad ettiğini görmüyor musunuz? Güzel söz, kökü yerde sabit, dalları havada güzel bir ağaç gibidir.

25- Meyvesini her zaman Rabbının izniyle verir. İşte Allah, düşünüp taşınsınlar diye insanlar için böyle meseller îrad eder.

26- Kötü sözün meseli ise, toprak üstünde gövdesi alınmış, durma kabiliyeti olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27- Allah, îman edenleri, dünya hayatında ve âhirette sağlam bir söz üzerinde tutar; zâlim olanları da saptırır. Allah, dilediğini yapar.

28- Allah'ın nimetine şükrü nankörlükle değiştiren ve kavimlerini helak yurduna sokanları görmüyor musun?

29- O yurd varıp dayanacakları cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

30- Yolundan saptırmak için Allah'a şirk koşmuşlardır. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Gönlünüzce yaşayın bakalım. Nasıl olsa varacağınız yer cehennemdir,"

31- İman eden kullarıma söyle de içinde ne fidyenin ve ne de dostluğun artık geçerli olmadığı o gün gelmeden önce namazı dosdoğru kılsınlar ve bizim kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler.

32- Gökleri ve yeri yaratan, gökten su indiren, o su ile, sizin için rızık olmak üzere çeşit çeşit meyveler çıkaran, kendi emriyle denizde yüzmesi için gemileri sizin emrinize veren, nehirleri sizin için kolaylaştıra

33- Yörüngelerinde biteviye hareket eden güneşi ve ayı. gece ile gündüzü, sizin istifadenize sunan.

34- İstediğiniz her şeyi size veren, işte O, Allah'tır. Allah'ın nimetlerini saysanız, onları sayamazsınız. Buna rağmen insan, nefsine karşı çok zâlim, çok nankördür.

35- Hani ibrahim bir gün şöyle demişti: "Rabbım! Bu beldeyi emniyetli kıl: beni ve oğullanmı putlara tapmaktan uzak tut"

36- "Rabbım! O putlar insanların çoğunu saptırmışlardır. Her kim bana uyarsa. artık o bendendir; kim de bana karşı gelirse, şüphesiz sen çok bağışlayansın: çok merhametlisin."

37- "Rabbımız! Ben, çocuklarımdan bazısını senin Beyt-i Haramının yanında, ziraata elverişli olmayan bir vadiye, namazı dosdoğru kılabilmeleri için yerleştirdim, insanlara, onlara sevgiyle meyleden bir kalb ver; onları, şükretsinler diye çeşitli meyvelerle rızıklandır."

38- "Rabbımız! Şüphesiz sen, bizim içimizde gizlediğimizi ve açığa vurduğumuzu bilirsin. Zira yerde ve gökte olan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

39- "Yaşlılıkta bana İsmail'i ve Ishak'ı ihsan eden Allah'a hamd olsun. Hiçbir şüphem yoktur1 ki, Rabbım duamı işitir.*

40- "Rabbım! Beni, namazını dosdoğru kılan bir kimse yap; zürriyetimi de. Ve duamı kabul buyur.'

41- "Rabbımız! Hesabın görüleceği gün, beni, anamı babamı ve bütün mü'minleri bağışla."

42- Zâlimlerin yaptıklarından Allah'ın gafil olduğunu zannetme; O, sadece, içinde gözlerin fırlayacağı güne kadar onları erteler.

43- O gün, başları dikilmiş, gözleri kendilerine dönmeyecek ve kalbleri bomboş bir şekilde koşturup dururlar.

44- (Ey Muhammedi) İnsanları, azabın kendilerine geleceği o günü hatırlatarak uyar. (O gün gelince küfürleriyle) zulmetmiş olanlar: "Rabbımız! Bizi yakın bir vakte kadar ertele ki, senin davetine icabet edelim ve peygamberlere uyalım" derler. Halbuki siz daha önce, sizin için (dünyadan âhirete) göçüş olmadığına yemin etmemişmiydiniz?

45- Ve siz, kendilerine zulmeden (Âd ve Semûd gibi kavimlerin) yerlerine oturmamış mı idiniz; onlara ne yaptığımız size açıklanmamış mı idi ve size darb-ı meseller îrad etmemiş mi idik?

46- Onlar tuzaklarını kurmuşlardı; fakat onlann tuzaklarıyla dağlar ortadan kalkacak olsa bile, tuzakları Allah'ın yanındadır.

47- (Ey Muhammedi) Sakın Allah'ı, peygamberlerine verdiği sözden döner zannetme. Şüphesiz Allah, dâima gâlibtir; intikam sahibidir.

48- (O'nun intikamı) yeryüzünün ve göklerin başka bir yeryüzü ve gökle değiştirildiği ve (herkesin kabirlerinden çıkıp) tek ve kahredici olan Allah'ın huzurunda durdukları gündür.

49- İşte o gün. suçluları zincirlere vurulmuş görürsün.

50- Gömlekleri katrandandır; yüzlerini de ateş kaplar.

51- İşte bunlar, Allah'ın, her nefsi kendi kazandığı şeyle cezalandırması içindir. Allah, şüphesiz hesabı çok çabuk olandır.

52- Bu Kur'ân, (Allah'tan) insanlara uyarılmaları için, O'nun tek bir ilâh olduğunu bilmeleri için ve akıl sahiplerinin ibret almaları için bir teblîğdir.

15-HİCR SÛRESİ

Kur' ân-ı Kerîm'in on beşinci sûresi olup 99 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Yûsuf sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûre içerisinde, taşta oydukları yerlerde oturanlardan söz edildiği için ona "Hicr sûresi" denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lam. Râ. Bunlar, Kitab'ın ve apaçık Kur'ân'ın âyetleridir.

2- O küfredenler, (âhirette gerçekle karşılaşınca pişmanlık duyarlar ve) "keşke müslüman olsaydık" derler.

3- (Ey Muhammedi) Onları kendi hallerine bırak, yesinler, eğlensinler ve ümidle avunsunlar; nasıl olsa anlayacaklardır.

4- Helak ettiğimiz hiçbir ülke yoktur ki, onun belli bir eceli olmasın.

5- Hiçbir ümmet,- ne ecelin önüne geçer, ne de geri kalır.

6- O kâfirler demektedirler ki: "Ey kendisine Kur'ân indirilen kimse! Muhakkak sen bir delisin."

7- "Eğer doğru söyleyen kimselerden isen, (şâhid olarak)bize melekleri getirseydin ya."

8- Oysa biz melekleri ancak hak ile (ve bir hikmet gereği) indiririz. O zaman da, (o kâfirler) hiç bekletilmezler, (işleri hemen bitirilir).

9- Kur'ân'ı biz, evet biz indirdik; onu muhafaza edecek olan da elbette biziz

10- Senden önce de, muhtelif görüşe sahip milletlere peygamberler göndermiştik.

11- Ancak kendilerine hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla alay etmesinler

12- İşte biz alayı, suçluların kalbine böyle sokarız.

13- Evvelkilerin (alaya ve tekzibe dayalı gidişatı gelip geçmiş olmasına rağmen, kafirler (yine de geçmişten ibret alıp) Kur'ân'a îman etmezler.

14- Eğer gökten, üzerlerine bir kapı açsaydık da oradan yukarı çıksalardı.

15- Yine de "gözlerimiz engellendi; biz (Muhammed tarafından büyülenmiş kimseleriz) derlerdi.

16- Gökte büyük yıldızlar yarattık ve onları bakanlar için süsledik.

17- Ayrıca taşlanmış olan her şeytandan onları koruduk.

18- Ancak kulak hırsızlığı yapan kimse olursa, parlak bir ateş alevi onu takip eder.

19- Yeri yaydık; üzerine sabit dağlar yerleştirdik. Ve orada ölçülü her şeyi bitirdik.

20- Yine orada sizin için ve sizin rızık veremeyeceğiniz kimseler için geçimler sağladık.

21- Hiç bir şey yoktur ki yanımızda onun hazineleri bulunmasın. Ancak biz onu. belirli miktarda indiririz.

22- Bulut yüklü rüzgârları gönderdik de gökten su İndirdik ve onunla sizi suladık. Yoksa siz suyu toplayamazdınız.

23- Biz, evet biz (ölüye) hayat verir, (diriyi) öldürürüz. Asıl vâris de biziz.

24- Şurası muhakkaktır ki, biz, içinizden gelip geçmiş olanları da biliriz; geride kalanları da biliriz.

25- Şüphesiz hepsini de hasredecek olan Rabbındır; çünkü O, hikmet sahibidir; her şeyi hakkıyle bilendir.

26- Biz İnsanı balçıktan, şekil verilmiş çamurdan yarattık.

27- Cinni ise, insanı yaratmadan önce alevli ateşten yaratmıştık.

28- Rabbın, meleklere demişti ki: "Ben, kuru balçıktan, şekil verilmiş kokuşuk çamurdan bir beşer yaratacağım."

29- "Onu tamamladığım ve ona ruhumdan üfürdüğüm zaman, ona hemen secdeye kapanın."

30- Meleklerin hepsi kamilen secde etmişlerdi.

31- Yalnız İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaktan çekinmişti.

32- Rabbı ona demişti ki; "Ey İblis! Secde edenlerle beraber olmaktan seni alıkoyan nedir"?

33- O da şöyle demişti: "Ben, kuru balçıktan, şekil verilmiş kokuşuk çamurdan yarattığın bir beşere secde etmek için var olmadım".

34- Rabbı da demişti ki: "O halde oradan çık. Sen artık kovulmuş birisin."

35- " Kıyamet gününe kadar lanet senin üzerindedir".

36- Şeytan şöyle demişti: "Rabbım Tekrar dirilinecek güne kadar bana mühlet ver (beni öldürme)".

37- Rabbı da demişti ki: "Haydi sen, mühlet verilenlerdensin".

38- "Hem de bilinen vaktin gününe kadar".

39- Şeytan ise şöyle demişti; "Rabbıml Beni azdırmış olman dolayısıyla yeryüzündeki günâhları Âdem oğullan için süsleyecek ve hepsini azdıracağım".

40- "Ancak içlerinden ihlâslı kılınan kulların müstesna".

41- Rabbı da buyurmuştu ki: "Vazgeçilmesi mümkün olmayan dosdoğru yol budur".

42- "Sana uyan azgınlar dışında, senin kullarım üzerinde hiçbir gücün yoktur".

43- "Cehennem ise,o azgınların hepsinin birden buluşma yeridir".

44- "Onun yedi kapısı, her kapının da, oradan girmek için, ayrılmış bir gurubu vardır".

45- Allah'tan sakınanlar ise, cennetlerde ve pınar başlarındadır.

46- Onlara "selâmetle güven içinde oraya girin" denir.

47- Göğüslerindeki kini çıkarıp attık. Birbirinin kardeşleri olarak karşılıklı sedirler üzerindedlrler.

48- Orada onlara hiçbir güçlük dokunmaz. Oradan çıkarılacak da değillerdir.

49- {Ey Muhammedi) Kullanma, benim, çok bağışlayıcı, çok merhametli olduğumu haber ver.

50- Azabım da en acı azâbtır.

51- Keza onlara, İbrahim'in misafirlerini de haber ver:

52- Hani onun yanına girmişler ve "selâm" demişler, o da "biz sizden korkuyoruz" demişti.

53- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Korkma. Biz sana çok bilgili bir oğlan çocuğu müjdeliyoruz'.

54- O da demişti ki: "İhtiyarlığın bana gelip çatması üzerine mi beni müjdeliyorsunuz? Neye dayanarak müjdeliyorsunuz?

55- Onlar da şöyle demişlerdi: "Sana hak olanı müjdeledik. Bu itibarla ümidsizliğe düşenlerden olma."

56- ibrahim ise demişti ki: "Rabbının rahmetinden, sapıklardan başka kim ümidini keser"?

57- Yine demişti ki: 'O halde ey elçiler! İşiniz nedir"

58- Onlar da şöyle demişlerdi: "Biz, suçlu olan bir kavme gönderildik".

59- "Ancak Lût âilesi hâriç. Biz onlan kamilen kurtaracağız".

60- "Onun da karısı hariç. Zira onun, geride kalanlardan olmasını takdir etmiştik".

61- Nitekim elçiler Lût ailesine gelince.

62- Lût onlara demişti ki: "Siz tanınmadık kimselersiniz"?

63- Onlar da şöyle demişlerdi: "Biz, sana, onların, hakkında şüphe edip durdukları azabı getirdik".

64- "Sana hak olanı getirdik. Hiç şüphesiz biz doğru söyleyen kimseleriz".

65- "Onun için gecenin bir saatında aileni yola çıkar; sen de arkalarından git: içinizden hiçbiri ardına dönüp bakmasın. Emrolunduğunuz yere kadar yürüyün".

66- Lût'a şu işi de vahyetmiştik: "O gecenin sabahında kavminin arkası artık kesilmiş olacaktır".

67- Şehir halkı sevinerek gelmişti.

68- Lût onlara demişti ki: "Bunlar benim misafirlerimdir. Onlara karşı beni mahcûb etmeyin".

69- "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin".

70- Kavmi de Lût'a şöyle demişlerdi: "Seni âlemlerden (birini misafir etmekten) menetmemiş miydik?

71- Lût demişti ki: "Eğer evlenecekseniz, işte bunlar kızlarım".

72- (Ey Muhammedi) Senin hayatına kasem olsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde bocalayıp duruyorlardı.

73- Güneş doğarken helak edici korkunç ses, onları yakalayıvermişti.

74- Şehrin altını üstüne getirmiş ve üzerlerine çamurdan sertleşmiş taşlar yağdırmıştık.

75- İşte bu yaptıklarımızda görebilenler için ibretler vardır.

76- Ve o şehir, hâlen yol üzerinde durmaktadır.

77- Bunda mü'minler için ibretler vardır.

78- Ormanlık Eyke halkı da zâlim kişilerdi.

79- Bu yüzden onlardan da intikam almıştık. Her ikisi de önde, yol üzerinde durmaktadır.

80- Keza Hicr halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

81- Onlara âyetlerimizi gönderdik; yine de onlardan yüz çevirmişlerdi.

82- Dağlarda güvenli evler yontuyorlardı.

83- Onları da sabaha karşı helak edici korkunç bir ses yakalayıvermişti.

84- Kazanmış oldukları şeyler, (başlarına geleni) onlardan defedememişti.

85- Biz, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunan şeyleri hak ile yarattık. Hesap saati mutlaka gelecektir. Bu sebeple en güzel bir şekilde muamele et.

86- Rabbın, yegâne yaratıcı olan ve her şeyi hakkıyle bilen, işte Odur.

87- Sana tekrarlanan yedi âyeti ve büyük Kur'ânı verdik.

88- Onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünyalığa gözlerini dikme; onlara da üzülme. Mü'minleri ise, kanatların altına al.

89- Ve: 'Ben, apaçık bir uyarıcıyım' de.

90- Tıpkı o bölücülere indirdiğimiz (azâb)gibi.

91 - Kur'ânı da bölük pörçük edenlere.

92-93- Rabbına kasem olsun ki, o yapmış olduklarından dolayı, onların hepsine mutlaka soracağız.

94- Bu itibarla (ey Muhammed), emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklerden uzak dur.

95- Biz, alay edenlere karşı mutlaka sana yeteriz.

96- Allah ile birlikte başkasını ilâh edinenler, bunun akıbetini elbette anlayacaklardır.

97- Çok iyi biliyoruz ki, onların söylediklerinden göğsün sıkılıyor.

98- Bu sebeple sen, Rabbını hamd ile tesih et.

99- Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbına ibadet et.

16-NAHL SÛRESİ

Kur'ânı Kerim 'in onaltıncı sûresi olup 128 âyetten müteşekkildir. Sonundaki üç âyet dışında sûrenin tamamı Mekke'de ve Mekke devrinin sonlarına doğru nazil olmuştur. Son üç âyetin indirilişi ise Hazreti Peygamberin Uhud'tan ayrıldığı sıralara rastlar. Bu bakımdan âyetler Medenîdir ve Hazreti Peygamber Mekke ile Medine arasında iken indirilmiştir. Nahl sûresinde, bal arılarının, balı nasıl ilahî kudret eseri yaptıkları anlatıldığı için, sûreye bu ad verilmiştir, zira nahl, arı demektir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-2 -Allah'ın emri yaklaşmıştır; bu itibarla onun gelmesi için boşuna acele etmeyin Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir; çok yücedir. Melekleri, kendinden bir vahiy ile, "insanları uyarın: Benden başka ilâh yoktur; bu sebeple benden korkun" diye kullarından dilediğine gönderir.

3- Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Onların ortak koştuklarından çok yücedir.

4- İnsanı da bir nutfeden yaratmıştır. Böyle olduğu halde o, yine de apaçık bir düşmandır.

5- Hayvanları da yaratmıştır ve onlarda sizin için ısı verici maddeler ve faydalar vardın ve siz onlardan yersiniz.

6- Akşamları mer'adan getirdiğinizde ve sabahları mer"aya gönderdiğinizde, sizin için onlarda bir güzellik vardır.

7- Ancak güçlükle varabileceğiniz bir ülkeye yüklerinizi taşır. Rabbiniz, şüphesiz çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

8- Atlan, katırları ve merkepleri, sizin binmeniz için ve süs olarak yaratmıştır. Daha sizin bilmediğiniz nice şeyleri yaratmaktadır.

9- Doğru yolu göstermek Allah'a aittir. Onun eğrisi de vardır. Allah dileseydi hepinizi birden doğru yola iletirdi.

10- Sizin için gökten su indiren de Allah'tır. İçilecek su ondandır; hayvanlarınıza yedirdiğiniz ağaçlar da ondandır.

11- O su ile Allah, sizin için ekin, zeytin, hurma, üzüm ve her çeşit meyveden bitirir. Bunlarda, düşünen kimseler için muhakkak bir ibret vardır.

12- Geceyi, gündüzü, güneşi, ve ayı sizin hizmetinize vermiştin yıldızlar da O'nun emrine tâbi kılınmışlardır. Bunda, şüphesiz aklını kullanan kimseler için ibretler vardır.

13- Yeryüzünde sizin için yarattığı çeşitleri muhtelif şeyleri de sizin istifadenize sunmuştur. Bunda, şüphesiz öğüt alan kimseler için bir ibret vardır.

14- İçinden taptaze et yemeniz, takındığınız süs eşyasını çıkartmanız ve Allah'ın ı lûtfundan rızkınızı aramanız için denizi de sizin hizmetinize sunan Allah'tır.

Nitekim gemilerin denizi yara yara gittiğini görürsün. Böylece belki şükredersiniz.

15- Yeryüzünde sizi sarsılmaktan koruması için sabit dağlar, yolunuzu bulmanız için de nehirler ve yollar yaratmıştır.

16- Keza bir takım alametleri de yaratan O'dur. Nitekim insanlar, yıldızla da doğru yolu bulurlar.

17- Yaratan, hiç yaratmayan kimse gibi midir? Hiç düşünmüyor musunuz?

18- Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız, onları sayamazsınız. Allah, gerçekten çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

19- Allah, içinizde gizlediğinizi de bilir; açığa vurduğunuzu da..

20- Allah'ı bırakıp da yalvarıp yakardıkları şeyler, hiçbir şey yaratamazlar. Aslında onların kendileri yaratılmışlardır.

21- Onlar ölüdürler; diri değil. (Kendilerine ibadet edenlerin) ne zaman dirileceklerini de bilmezler.

22- Oysa ilâhınız tek bir ilâhtır. Âhirete îman etmeyenler, kalbleri de inkarcı olan ve büyüklük taslayan kimseledir.

23- Fakat şurası bir gerçektir ki, Allah, onların içlerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları hiç sevmez.

Onlara "Rabbınız ne indirdi?" denildiği zaman, "evvelkilerin masalları" derler.

25- Bunu da, kıyamet günü, kendi günâhlarını tam olarak, bilgisizce saptırdıklarının günâhlarını da kısmen yüklenmek için söylerler. Bilesiniz ki, yüklendikleri ne kötü bir şeydir.

26- Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı da, Allah, binalarını temellerinden yıkmış, çatı üzerlerine çökmüş ve azâb, kendilerine hiç anlayamadıkları bir taraftan gelivermişti.

27- Sonra da Allah, kıyamet günü onları rezil edecek ve "hani haklarında münakaşa ettiğiniz ortaklarım nerede?" diyecektir. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise, bugünkü rezilliğin ve kötülüğün kâfirler üzerine olduğunu söyleyeceklerdir.

28- Kendilerine zulmetmiş kimseler olarak, meleklerin canlarını aldıkları kimseler, "biz herhangi bir kötülük yapmamıştık" diyerek teslim olurlar. "Hayır. Allah, sizin ne yapmış olduğunuzu elbette bilmektedir".

29- "Bu itibarla, içinde dâimi olacağınız cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin bu ikametgâhı ne kötü bir yerdir".

30- Allah'tan korkanlara "Rabbımız ne indirdi?" denilince, "hayır' derler. Bu dünyada iyilik edenlere iyilik vardır. Âhiret yurdu (onlar için) daha hayırlıdır. Allah'tan korkanların yurdu ne güzeldir.

31- O girdikleri yer, Adn cennetleridir ki, (ağaçları) altından ırmaklar akar. Onlar için orada diledikleri her şey vardır, işte, Allah, kendisinden korkanları böyle mükâfatlandırır.

32- Melekler, iyi kimseler olarak canlarını aldıkları bu kimselere "Allah'ın selâmı üzerinize olsun. Yapmış olduklarınıza karşılık cennete girin" derler.

33- Onlar, kendilerine ille de meleklerin, yahut Rablarının (azâb) emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Kendilerinden öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah, onlara, (azâb indirmekle) zulmetmemiş, fakat onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir.

34- Bu yüzden da onlar, yaptıklarının akıbetine uğramışlar ve (ceza olmak üzere) alay ettikleri şey, kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

35- Allah'a şirk koşanlar, "eğer Allah dileseydi, ne biz ne de atalarımız, O'ndan başka hiçbir şeye ibadet etmez, O'nun rızası olmadıkça hiçbir şeyi haram kılmazdık" demektedirler. Kendilerinden öncekiler de böyle yapmışlardı. Halbuki peygamberlere düşen açıkça tebiîğ etmekten başka bir şey değildir.

36- Biz her ümmete, yalnız Allah'a ibadet etmeleri ve şeytandan da sakınmaları için bir peygamber gönderdik. Bu ümmetlerden bir kısmına Allah hidayet etmiş; bir kısmına da sapıklık hak olmuştur. Nitekim yeryüzünde bir dolaşın da, (peygamberleri) yalanlayanların akıbetinin ne olgunu görün.

37- (Ey Muhammedi) Sen kavminin doğru yol üzerinde olmasını ne kadar istesen de, Allah, saptırdığı kimselere asla hidayet etmez; onların herhangi bir yardımcıları da yoktur.

38- Onlar, Allah'ın, ölen bir kimseyi diriltmeyeceğine dâir bütün güçleriyle Allah’a yemin etmişlerdir. Fakat hayır; gerçek bir va'd olarak (ölüleri diriltecektir). Ancak insanların çoğu bunu bilmez.

39- Hem de bu hususta ihtilâf edenlere açıkça göstermek için, ve küfredenlerin de yalan söylediklerini anlamaları için ölüleri diriltecektir.

40- Zira bizim, bir şeyin olmasını istediğimiz zaman sözümüz, ona "ol' demektir; o da hemen oluverir.

41- Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri biz, dünyada mutlaka güzel bir yere yerleştiririz. Halbuki bilmiş olsalar âhiret sevabı daha büyüktür.

42- İşte bunlar, sabredenler ve Rablarına güvenip dayananlardır.

43- Biz senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını (peygamber olarak) göndermedik. Eğer bunu bilmiyorsanız kitap ehline sorun.

44- Onları apaçık deliller ve kitaplarla gönderdik. Sana da, insanlara, kendilerine indirileni açıklayasın diye Kur'an'ı indirdik. Belki onlar da düşünürler.

45- Sinsice kötülük peşinde koşanlar, Allah'ın kendilerini yenn dibine geçirmeyeceğinden, yahut anlayamadıkları bir yerden kendilerine azabın gelmeyeceğinden;

46- Yahut (rızk için yeryüzünde) dolaşıp dururlarken azabın kendilerini yakalamıyacağından ki onlar buna engel olamayacaklardır.

47- Yahutta kendilerini korku üzerinde yakalamıyacağından emin midirler? Şüphesiz Rabbınız çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

48- Allah'ın yarattığı bir takım şeyleri görmüyorlar mı, nasıl gölgeleri boyun eğip Allah'a secde ederek sağa ve sola düşüyor.

49- Zaten göklerde ve yerde bulunan bütün canlılar ve melekler, hiç büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

50- Üstlerindeki Rablarından korkarlar ve yalnız emrolunduklarını yaparlar.

51- Allah buyurmuştur ki: "İki ilâh edinmeyin. O, sadece tek bir ilahtır. Bu itibarla yalnız benden korkun".

52- Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur; itaat dâima O'na yapılır. Hal böyle olunca Allah' tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53- Size ulaşan her nimet Allah'tandır. Sonra bir sıkıntıya uğradığınız zaman, yine O 'na yalvarırsınız.

54- Sonra o sıkıntıyı sizin üzerinizden kaldırınca da, içinizden bir güruh Rablarına şirk koşarlar.

55- Bunu da kendilerine verdiğimize nankörlük etmek için yaparlar. Eğlenin bakalım! Nasıl olsa anlayacaksınız!

56- Kendilerine verdiğimiz rızıktan bilmeyen putlar için pay ayırıyorlar. Allah'a kasem olsun ki iftira etmiş olduğunuz şeylerden mutlaka sorulacaksınız.

57- Allah'a kızlar isnad ediyorlar. O bundan münezzehtir. Kendilerine de erkek çocuklan ayırıyorlar.

58- İçlerinden birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman, öfkesinden yüzü kapkara kesilir.

59- Kendisine verilen müjdenin kötülüğü dolayısıyle kavminden gizlenir. Şimdi onu zillet altında kalarak mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün? Bak ne kötü hükmediyorlar.

60- Âhirete îman etmeyenlerin kötülük örneği sıfatları vardır; Allah'ın ise en yüce sıfatları. O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

61- Eğer Allah, insanları haksızlıkları yüzünden cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat O, onları belli bir süreye kadar tehir eder. Ecelleri geldiği zaman da, ne bir saat geride kalırlar, ne de bir saat öne geçerler.

62- (Kendilerine) hoş görmediklerini Allah'a nisbet ediyorlar; dilleri de güzel akıbetin kendilerine âit olduğunu ileri sürüp yalan söylüyor. Gerçek şudur ki, onlara cehennem vardır ve onlar, mutlaka oraya sürüleceklerdir.

63- Allah'a kasem olsun ki, senden önceki milletlere de peygamberler göndermiştik; ne var ki şeytân.onlara amellerini süslü göstermiştir. Bugün de o onların dostudur ve onlar için acı bir azâb vardır.

64- Biz sana Kftab'ı, hakkında ihtilâfa düştükleri şeyi insanlara açıklaman için ve inanan kimselere hidayet ve rahmet olmak üzere indirdik.

65- Allah, gökten bir su indirmiş ve onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermiştir. Şüphesiz bunda, söz dinleyen kimseler için ibretler vardır.

66- Keza bir takım hayvanlarda da sizin için muhakkak bir ibret vardır. Karınlarında yarı sindirilmiş gıda ile kandan oluşan, içenlere içimi kolay hâlis bir süt içirmekteyiz.

67- Yine hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden edindiğiniz içki ve güzel nzıktan da size içiriyoruz ki, bunlarda da aklını kullanan kimseler için muhakkak bir ibret vardır.

68- Rabbın bal arısına şöyle vahyetmiştir. "Dağlardan, ağaçlardan ve çardaklardan kendine evler edin."

69- "Sonra her çeşit meyveden ye ve Rabbının (sana ilham ettiği) yoluna boyun eğerek gir." Karınlarından, kendisinde insanlar için şifa bulunan muhtelif renklerde bal çıkar. Şgphe yoktur ki bunda, düşünen kimseler için mutlaka bir ibret vardır.

70- Allah sizi yaratmıştır; sonra da öldürecektir. İçinizde, bir takım şeyleri öğrendikten sonra hiçbir şey bilmesin diye ihtiyarlık düşkünlüğüne itilenler olacaktır. Allah şüphesiz her şeyi hakkıyle bilendir; her şeye kaadirdir.

71- Allah, rızık hususunda, bazınızı bazınıza üstün kılmıştır. Rızıkça üstün kılınanlar, gözetimleri altında bulunanlara, kendileriyle eşit olurlar diye rızıklarını vermemektedirler. Yoksa Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72- Oysa Allah, sizin için kendi nefislerinizden eşler yaratmış ve kendi eşlerinizden de size oğullar ve torunlar vermiş, sizi temiz yiyeceklerle rızıklandırmıştır. O halde onlar, bâtıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkâr ediyorlar?

73- Ve Allah'ı bırakıp, göklerden ve yerden kendileri için hiçbir rızka sahip olmayan ve sahip olmaya da güçleri bulunmayan şeylere mi ibadet ediyorlar?

74- Allah'a meseller vermeyin. Allah, şüphesiz her şeyi bilir, fakat siz bilmezsiniz.

75- Allah hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile, kendisine verdiğimiz nzıktan gizli ve açık olarak infak eden kimseyi mesel olarak vermiştir. Hiç bunlar eşit olur mu? Hamd, Allah'a mahsustur; fakat çoğu bilmez.

76- Keza Allah, şu iki adamı da mesel olarak vermiştir: Bunlardan biri dilsiz olup hiçbir şeye gücü yetmez; efendisine de yüktür: Onu nereye göndersen hayır getirmez. Şimdi, bu adamla, dosdoğru yol üzerinde olup da adaleti emreden adam eşit olur mu?

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyamet saatinin vakti bir göz açıp kapama gibidir; yahut daha yakındır. Şüphe yoktur ki Allah, her şeye kaadirdir. 78- Allah sizi. analarınızın karınlarından çıkarmıştır. Hiçbir şey bilmiyordunuz. Fakat, şükredersiniz diye size kulak, göz ve kalb vermiştir.

79- Gök boşluğunda Allah'ın emrine boyun eğmiş kuşu görmüyorlar mı? Onları Allah'tan başka hiçbir şey orada tutmaz. Bunda da îman eden kimseler için ibretler vardır.

80- Allah size evlerinizden ikamet edeceğiniz yerler, hayvan derilerinden, yolculuğunuzda ve ikametinizde kendilerini kolayca taşıyabileceğiniz evler, yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından belirli bir süreye kadar kullanabileceğiniz örtüler ve eşyalar yapmıştır.

81- Allah size, yarattığı (ağaç v.s. gibi) şeylerden gölgelikler; dağlardan (mağara v.s. gibi) sığınaklar; sizi sıcaktan koruyan zırhlar yapmıştır. İşte Allah, müslüman olasınız diye, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlar.

82- Buna rağmen yine de yüz çevirirlerse, bu takdirde (ey Muhammedi) senin üzerine düşen, sadece, açık bir şekilde tebliğ etmektir.

83- Onlar, Allah'ın nimetini hem bilirler, hem de onu inkâr ederler ve çoğu da kâfirdir.

84- Kıyamet günü her ümmetten bir şâhid getiririz; ancak küfredenlere itiraz için izin verilmez ve onlardan mazeret de istenmez.

85- (Küfürleriyle) zulmedenler, azabı gördükleri zaman, artık onların üzerindeki bu azâb, ne hafifletilir, ne de onlara mühlet verilir.

86- Allah'a şirk koşanlar, şirk koştukları(putları) nı gördükleri zaman; "Rabbımız! Seni bırakıp kendilerine yalvardığımız ortaklarımız işte bunlar" derler. Onlar da bunlara: "Siz muhakkak yalancısınız" diye söz atarlar.

87- İşte o gün hepsi Allah'a teslim olurlar ve böylece(dünyada iken) uydurmuş oldukları putlar da onlardan uzaklaşıp giderler.

88- Küfredenlere ve Allah'ın yolundan saptıranlara, ifsad etmiş olmaları dolayısıyle azâb üstüne azâb veririz.

89- Kıyamet günü, her ümmete kendi içlerinden bir şâhid getiririz; seni de (ey Muhammedi) bunlara şâhid getireceğiz. Sana, her şeyi açıklayan, hidayet, rahmet ve Müslümanlar içinde müjde olan bu Kitab'ı indirdik.

90- Allah, adaletli olmayı, iyilik etmeyi ve yakınlara vermeyi emreder; (her çeşit) haramdan, kötülükten ve zorbalıktan da meneder; öğüt alasınız diye size va'z ve nasihat eder.

91- Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin; pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; hani Allah'ı kendinize şâhid tutmuştunuz? Allah, şüphesiz yaptığınız şeyleri bilir.

92- Bir ümmetin, bir ümmetten sayıca daha çok olması dolayısıyla, aranızdaki yeminleri hile kılarak, ipini iyice büktükten sonra bozan kadın gibi olmayın. Zira Allah, bununla sizi imtihan etmektedir. Kıyamet günü de, üzerinde ihtilaf ettiğiniz şeyleri size elbette açıklayacaktır.

93- Eğer Allah dileseydi, sizi muhakkak tek bir ümmet yapardı. Fakat o, dilediğini saptırır; dilediğine de hidayet eder. İşlediğiniz işlerden (kıyamet günü) mutlaka sorguya çekileceksiniz.

94- Yeminlerinizi, aranızda hile edinmeyin. Aksi halde ayak, yere iyice bastıktan sonra kayar ve Allah yolundan saptırmanız sebebiyle kötülüğü tadarsınız. Kıyamet günü de büyük azâb sizin olur.

95- Allah'ın ahdini, yok pahasına satmayın. Eğer bilirseniz, Allah'ın yanında olan sizin için daha hayırlıdır.

96- Hem sizin yanınızda olan tükenir de, Allah'ın yanında olan bakîdir. Sabredenlerin ecrini, işlemiş olduklarının en güzeliyle ödeyeceğiz.

97- Erkek olsun kadın olsun, mü'min olduğu halde kim iyi iş işlerse, ona güzel bir hayat yaşatırız. (Kıyamet günü de) onlara ecirlerini, işlemiş olduklarının en güzeliyle öderiz.

98- Kur'ân okuduğun zaman, taşlanmış olan şeytandan Allah'a sığın.

99- Şu bir gerçektir ki, şeytanın, iman edenler ve Rabbına güvenip dayananlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktur.

100- Onun nüfuzu, sadece kendisini dost tutanlar ve onun yüzünden müşrik olanlar üzerindedir.

101- Biz, bir âyetle bir âyetin yerini değiştirdiğimiz zaman -ki Allah ne indirdiğini çok iyi bilir -'Sen bir iftiracısın" derler. Hayır, öyle değil; fakat çoğu bilmiyor.

102- (Ey Muhammedi) De ki: "Kurân'ı Rûhu'l-Kudüs (Cebrail), iman edenlerin imanlarını sağlamlaştırmak ve müslümanlara hidayet ve rahmet olmak üzere Rabbından hak ile indirmiştir.

103- Onların, "Muhammed'e (söylediklerini) öğreten bir insandır." dediklerini elbette biliyoruz. Oysa haktan saparak kendisine meylettikleri adamın dili yabancıdır. Kur'ân İse, fasîh bir arapçadır.

104- Allah'ın âyetlerine îman etmeyenlere Allah hidayet etmez. Onlar için acı bir azâb vardır.

105- Allah'ın âyetlerine îman etmeyenler, ancak iftirada bulunurlar. Yalancı olanlar da işte bunlardır.

106- Kalbi îman ile dopdolu oldu-ğu halde küfre zorlanan kimse dışında, îmanından sonra Allah'ı inkar eden ve küfre göğüs açan kimselere, Allah katından bir azab gelir. Onlar için büyük bir azab vardır.

107- Bu, dünya hayalını âhirete tercih etmeleri ve Allah'ın kâfir olan kimselere hidayet etmemesi sebebiyledir.

108- Bunlar, Allah'ın, kalblerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar da bunlardır.

109- Âhirette asıl hüsrana uğrayacakların da bunlar olacağına şüphe yoktur.

110- Sonra Rabbın (ey Muhammedi), zulme uğradıktan sonra hicret eden, sonra savaşan ve sabreden kimseler için, evet Rabbın, onların "bu fiillerinden sonra çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

111- O gün, herkes kendi canını kurtarmak için uğraşır ve herkese kendi işlediğinin tam karşılığı verilir. Onlar asla haksızlığa uğramazlar.

112- Allah, bir kasabayı misal olarak verir: (Bu kasaba) güven ve huzur içinde idi; rızkı her taraftan bol bol kendisine geliyordu. Fakat bir gün, Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük etti. Allah da o kasabaya, yapmış oldukları yüzünden, açlık ve korku libasını giydirdi.

113- Kendilerine içlerinden bir de peygamber gelmişti; fakat onu yalanladılar. Bunun üzerine zulümleri içinde azâb, onları yakalayıverdi.

114- O halde (ey mü'minleri), eğer Allah'a ibadet ediyorsanız, O'nun helâl ve temiz olarak size verdiği rızıktan yeyin ve Allah'ın nimetine şükredin.

115- O size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkasının adına kesilenleri haram kılmıştır. Her kim (ölüm korkusuyle) yemek zorunda kalırsa saldırmadan ve aşırı gitmeden (bunlardan yiyebilir); şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

116- Dillerinizin yalan vasfetmesi dolayısıyla 'şu helâldir; bu da haramdır" demeyin; aksi halde Allah'a iftira etmiş olursunuz. Allah'a iftira edenler ise, asla felah bulmazlar.

117- Onlar için (dünyada) az bir menfâat (âhırette de) acı bir azâb vardır.

118- Sana anlattıklarımızı, daha önce yahudi olanlara da haram kılmıştık ve onlara zulmetmemiştik; fakat onlar, kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119- Sonra Rabbın, bilmeden kötülük işleyen, sonra bunun ardından tövbe edip halini düzelten kimseler için, evet Rabbın böyle yapanlar için çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

120- Şüphesiz İbrahim, Allah'a itaatkar, hak dîne yönelmiş ve asla müşriklerden olmamış (başlı başına) bir ümmetti.

121- Allah'ın nimetlerine karşı da şükredici idi. Allah onu seçmiş ve dosdoğru yola hidayet etmişti.

122- Dünyada ona iyilik vermiştik, Âhirette de sâlihlerden idi.

123- Sonra (ey Muhammedi) sana: "Hakka yönelmiş olan ve müşriklerden olmayan İbrahim'in dînine tâbi ol" diye vahyettik.

124- Cumartesi (ibadeti), onun üzerinde ihtilâf edenlere (farz) kılınmıştı. Şüphesiz Rabbın, kıyamet günü, üzerinde ihtilaf ettikleri meselede, aralarında elbette hükmünü verecektir.

125- (Ey Muhammedi) Rabbının yoluna, hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel bir şekilde münakaşa et. Şüphesiz kendi yolundan sapanları en iyi bilen Rabbındır; doğru yolda olanları da en iyi O bilir.

126- Eğer (bir suçtan dolayı) ceza verecek olursanız, size yapılanın aynı ile cezalandırın. Sabrettiğiniz takdirde, bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127- Sabret. Sabrın ancak Allah'ın yardımıyladır. Onlara üzülme Başvurdukları oyunlardan da endişeli olma.

128- Allah, şüphesiz, sakınanlarla ve kulluk görevini iyi yapanlarla beraberdir.

17-İSRA SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in on yedinci sûresi olup 111 âyetten müteşekkildir. Bazılarına göre sekiz âyet dışında sûre, Mekke'de indirilmiştir, "İsra", gece yürütmek mânasına gelir. Hazreti Peygamber de, Mekke'de iken, Mescid-i Harâm'dan, Kudüs'te bulunan Mescid-i Aksa 'ya miraç için gece götürüldüğü ve sûrenin başında bu yolculuktan söz edildiği için, ona İsrâ sûresi denilmiştir. İsrail oğullarından bahsedilmesi dolayısıyle bir adı da Beni İsrail süresidir. Tirmizî, Nesa'î ve Ahmed b. Hanbel'in naklettikleri bir hadîsten öğrenildiğine göre, Hazreti Peygamber, Benû israil ve Zumer sûrelerini her gece okurdu.*

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Kulu Muhammed'i, geceleyin, Mescid-i Harâm'dan, kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Her şeyi hakkıyle işiten, hakkıyla gören O'dur.

2- Musa'ya Kitabı vermiş ve onu, "benden başkasını vekil edinmeyin" diye. İsrail oğullarına rehber kılmıştık.

3- Ey Nûh ile birlikte (boğulmaktan kurtarıp gemi ile) taşıdığımız kimselerin torunlar;! Nûh, çok şükreden bir kul idi.

4- işte o Kitapta, İsrail oğullarına: "Yeryüzünde iki defa fesad çıkaracak ve çok kibirlenip isyan edeceksiniz" diye bildirmiştik.

5- Nitekim ilkinin vakti gelince, üzerinize savaşta çok şiddetli olan kullarımızı göndermiştik. Onlar da ülke dâhilinde kontrolü ele almışlardı. Bu, yapılması gereken bir va'd idi.

6- Sonra size yine galibiyet vermiştik. Mallar ve oğullarla size yardım etmiş, sayınızı arttırmıştık.

7- Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz. Kötülük ederseniz, o da kendinizedir. Sonuncu va'd geldiği zaman da, kötülük yaparak yüzlerinizi karartmaları, ilk girdikleri gibi mescide girmeleri ve ele geçirdikleri her şeyi mahvetmeleri için düşmanlarınızı üzerinize göndermiştik.

8- . (Eğer bundan sonra tövbe ederseniz) belki Rabbınızın size merhamet etmesi

umulur. Yok eğer (küfrünüze yine) dönerseniz, biz de (size azâb göndermeye) devam ederiz. Biz zaten cehennemi kâfirler için zindan yaptık.

9- Bu Kur"ân da en doğru yola iletir ve ameli salih işleyen mü'minlere büyük mükâfat bulunduğunu müjdeler.

10- Âhirete îman etmeyenler ise, onlara da acı bir azâb hazırladık

11- İnsan, hayra duâ ettiği gibi şerre duâ etmektedir. Zaten insan acelecidir.

12- Biz, geceyi ve gündüzü iki delil kıldık. Gecenin delilini silip, Rabbınızdan rızık istemeniz ve senelerin sayısını ve hesabını bilmeniz için gündüzün delilini aydınlık kıldık. Her şeyi uzun uzun açıkladık.

13- Her insanın boynuna kendi amelini doladık. Kıyamet günü de kendisine açık göreceği bir kitap (veya amel defteri) çıkarırız.

14- (Ona:)"Kitabı oku; bugün nefsin, bir hesapçı olarak sana yeter" (deriz).

15- Kim hak yola girerse kendisi için girmiş olur. Kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Hiçbir günahkâr başkasının günâhını çekmez. Biz bir peygamber göndermedikçe (hiçbir kavme) azab etmeyiz.

16- Bir kasabayı helak etmek istediğimiz zaman ileri gelenlerine, (itaat:) emrederiz; fakat onlar orada (itaattan çıkıp) fisk u fücur işlerler. Bunun üzerine kasabaya azâb vâcib olur. Biz de onu yerle bir ederiz.

17- Nuh'tan sonra nice nesilleri (böyle) helak etmişizdir. (Ey Muhammedi) Kullarının günâhlarını hakkıyle bilen ve gören (bir ilâh) olarak Rabbın yeter

18- Kim çabucak gelip geçen dünyayı dilerse, biz de orada ona dilediğimiz şeyi dilediğimiz kimse için vermekte acele ederiz; sonra da ona cehennemi hazırlarız. Yerilmiş ve kavulmuş olarak oraya girer.

19- Her kim de mü'min olarak âhireti ister ve çalışmasını oraya uygun bir şekilde yaparsa, işte böylelerinin çalışmaları (Allah katında) mükafatlandırmaya değer bulunur.

20- (Fakat ister mü'min olsun, ister kâfir olsun, dünyada) hem onlara, hem onlara, hepsine de Rabbının bir kısım nimetlerini ulaştırırız. Zaten Rabbının ihsanı hiç kimseye menedilmiş değildir.

21- Nitekim bak, (mü'min olsun kâfir olsun, rızık yönünden) bazısını bazısından nasıl üstün kılmışızdır. Oysa âhirette daha büyük dereceler ve daha büyük üstünlükler vardır.

22- Allah ile birlikte bir başka ilâh edinme. Aksi halde kötülenmiş ve terkedilmiş olursun.

23- Rabbın kendisinden başkasına ibadet etmemenizi ve anaya babaya iyilik etmenizi emretmiştir. Eğer onlardan biri, yahut her ikisi de senin yanında ihtiyarlığa erişirse onlara "uf" bile deme. Onları azarlama. Onlara güzel söz söyle.

24- Onlara, merhametten ileri gelen tevazu kanadını indir ve "Rabbım! Onların küçükken bana bakıp terbiye ettikleri gibi. sen de onlara merhamet et" de.

25- Rabbınız içinizdekini daha iyi bilir Eğer iyi kimseler olursanız, O, şüphesiz, kendisine sığınanlar için çok bağışlayıcıdır.

26- Akrabaya, düşküne ve yolda kalmışa hakkını ver; lakat saçıp savurma.

27- Zira saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbına karşı çok nankördür.

28- Eğer Rabbından umduğun rızkı talebetmek maksadıyla onlardan uzaklaşırsan. hiç olmazsa onlara yumuşak söz söyle.

29- Elini boynuna asıp bağlama; onu büsbütün de açıp yayma. Aksi halde kötülenmiş olur, pişmanlık duyarsın.

30- Rabbın şüphesiz dilediği kimsenin rızkını genişletir ve daraltır; zira O, kullarını hakkıyle bilendir; görendir.

31- Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin; biz onlara da size de rızık veririz. Onların öldürülmesi, büyük günâhtır.

32- Zinaya asla yaklaşmayın; çünkü zina, çok çirkin bir fiildir; kötü bir yoldur.

33- Allah'ın haram kıldığı canı, haklı bir sebep olmadıkça asla öldürmeyin. Kim haksız yere öldürülürse, velisine (onun hakkını almak için) bir yetki verdik. Ancak veli (kısas île katili) öldürmede aşırı gitmesin; zira ona, (diyet almak, yahut kısas yapmak hususunda yetki verilmekle) yardım edilmiştir.

34- Ergenlik çağına erişinceye kadar, güzel bir surette olmadıkça yetimin malına yaklaşmayın. Ahdi de yerine getirin. Zira (ahdini bozan, bozduğu) ahid yüzünden sorguya çekilecektir.

35- Bir şey tarttığınız zaman, tartıyı tam yapın; doğru terazi ile tartın.Bu, daha hayırlı ve sonu daha güzeldir.

36- Bilmediğin şeyin ardına düşme; zira kulak, göz ve kalb, bunların hepsi de, ondan sorguya çekilecektir.

37- Yeryüzünde kuruna kuruna yürüme. Sen, hiçbir zaman yeri yaramaz, boyca da dağlara erişemezsin.

38- Bunların hepsi de, Rabbın katında, kötü olup hoş görülmeyen şeylerdir.

39- İşte bunlar, Rabbının sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdendir. Bu sebeple Allah ile bir başka ilâh edinme. Aksi halde kötülenmiş ve Allah'ın merhametinden uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.

40- Rabbınız, size oğulları tahsis etti de, kendisi meleklerden kız mı edindi? Siz, muhakkak büyük lâf ediyorsunuz.

41- Biz, bu Kur'ânda, ibret almaları için âyetleri çeşitli şekillerde anlattık. Fakat buna rağmen anlattıklarımız, onların, sadece nefretlerini artırmaktadır.

42- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: Dedikleri gibi eğer Allah ile birlikte ilâhlar olsaydı, bu takdirde onlar, muhakkak Arş'ın asıl sahibine (kendilerini ulaştıracak) bir yol ararlardı.

43- Fakat Allah, çok yüce ve çok büyük olup onların söylediklerinden münezzehtir.

44- Yedi tabaka gök ve yer ile bunların içindekiler Allah'ı teşbih ederler. Onu hamdile teşbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların teşbihlerini anlamazsınız. O, Halîm'dir, çok bağışlayıcıdır.

45- (Ey Muhammedi) Sen Kur'ân okuduğun zaman, seninle âhirete îman etmeyenler arasına gizli bir perde çekmişizdir.

46- Keza Kur'ân'ı anlamalarına engel olmak için kalbelerine örtüler, kulaklarına da ağırlıklar koymuşuzdur. Kur'ân'da Rabbını tek olarak zikrettiğin zaman, onlar da hoşnudsuzluk içinde dönüp kaçarlar.

47- Seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini, gizli konuşurlarken de, o zâlimlerin "siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediklerini biz çok iyi biliyoruz.

48- Bak sana nasıl da misaller veriyorlar. Bu yüzden sapmışlardır da doğru yolu bulamamaktadırlar.

49- Müşrikler demektedirler ki: "Biz, (kabirlerimizde) kemik haline geldikten ve ufalanıp toprak olduktan sonra, yeni bir yaratık olarak tekrar dirilecek miyiz"?

50- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "İster taş olun, ister demir".

51- "İsterse içinizde büyüyen herhangi bir yaratık olun, (yine de dirileceksiniz)". "Bizi yeniden kim diriltir"? diyeceklerdir. De ki: "Sizi ilk defa ve hiç yoktan yaratan". Sana alaylı alaylı başlarını sallayacaklar ve "o ne zaman?" diyeceklerdir. De ki: "Yakında olması mümkündür".

52- "Sizi çağırdığı gün, O'na hamdederek uyarsınız da, (kabirlerinizde) çok az kaldığınızı zannedersiniz".

53- Kullarıma, müşriklerle en güzel bir şekild6 konuşmalarını söyle. Zira şeytan, aralarını bozmak ister. Zaten o, insana karşı apaçık bir düşmandır.

54- Rabbınız sizi daha iyi bilir. Eğer (merhamet etmeyi) dilerse, size merhamet eder; yahutta(azâb etmeyi dilerse), size azâb eder. (Ey Muhammedi) Biz seni onlara vekil olarak göndermedik.

55- Rabbın, göklerde ve yerde olan kimseleri daha iyi bilir. Şurası bir gerçektir ki, biz peygamberlerden bazısını bazısına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.

56- (Ey Muhammed! Müşriklere) de ki: "Allah'tan başka ilâh olduğunu iddia ettiğiniz şeyleri çağırın. Onlar sizden sıkıntıyı ne kaldırabilirler, ne de (başka birinin üzerine) çevirebilirler.

57- Oysa onların (ilâh olarak) çağırdıklarından Allah'a en yakın olanı bile tâat ile Rablarına daha yakın olmak için vesile ararlar ve O'nun rahmetini diler azabından korkarlar. Filhakika Rabbının azabı korkunçtur.

58- Kıyamet gününden önce bizim yok etmeyeceğimiz, yahut şiddetli bir azaba uğratmayacağımız hiçbir kasaba yoktur. Bu, kitapta yazılıdır.

59- Bizim bir takım mucizeler göndermemize engel olan şey, onları, evvelkilerin yalanlamalarından başka bir şey değildir. Nitekim Semûd kavmine apaçık bir

. mucize olarak dişi deve vermiştik de, onu öldürerek kendilerine zulmetmişlerdi. Oysa biz, mucizeleri, korkutmaktan başka bir maksatla indirmeyiz.

60- Sana, "Rabbın bütün insanları kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı ve Kur'ân'daki lanetlenmiş ağacı, insanlar için sadece bir imtihan kılmıştık. Bununla onları korkutuyoruz; fakat bu, onlarda büyük bir taşkınlığı artırmaktan başka bir şeye yaramıyor.

61- Biz, meleklere "Âdem'e secde edin" demiştik de, Iblîs dışında hepsi secde etmiş, Iblîs de, "çamurdan yarattığın kimseye secde mi edeyim?" demişti.

62- Ve yine demişti ki: "Bana üstün kıldığın adam bu mu? Şurası muhakkak ki, eğer beni kıyamet gününe kadar bırakırsan, pek azı dışında onun soyunu, mutlaka boynuna ip takıp çekerim".

63- Rabbı da şöyle buyurmuştu: "Haydi git! Onlardan kim sana uyarsa, artık sizin cezanız, tam bir ceza olmak üzere cehennemdir".

64- "İçlerinden gücünün yettiklerini sesinle titret; atlılarınla ve yayalarınla üzerlerine haykır; mal ve çocuklar hususunda onlara ortak ol, va'dde bulun". Fakat şeytan, onlara, aldatmaktan başka ne va'dde bulunabilir ki?

65- "Şurası da bir gerçektir ki, senin, kullarım üzerinde bir hükümranlığın yoktur. Vekil olarak Rabbın onlara yeter".

66- Allah'ın nimetlerinden rızkınızı aramanız için, denizde gemileri sizin için yüzdüren Rabbınızdır. O, size karşı çok merhametlidir.

67- Denizde başınıza bir felaket geldiği zaman, Allah'tan başka yalvardıklarınız kaybolur; fakat sizi karaya çıkarıp kurtarınca, yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür

68- Kara tarafında da sizi batırmayacağından, yahut üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil de bulamazsınız.

69- Yoksa sizi tekrar denize gönderip üzerinize kırıp döken bir fırtına göndermeyeceğinden ve böylece sizi, küfretmenizden dolayı suda boğmayacağından emin misiniz? Sonra kendinize, bize karşı bir yardımcı da bulamazsınız.

70- Biz, Âdem oğullarını şereflendirdik; onları karada ve denizde taşıdık; temiz yiyeceklerle rızıklandırdık ve yarattıklarımızdan bir çoğuna tam manâsıyle üstün kıldık.

71- Bütün insanları kendi kitaplarıyle birlikte çağırdığımız gün, kitabı sağından verilen kimseler. İşte bunlar, (sevinç içinde) kitaplarını okurlar. Onlara en küçük bir haksızlık yapılmaz.

72- Her kim bu dünyada kör olursa, o, âhirette de kördür ve yol bakımından da daha sapıktır.

73- (Ey Muhammedi) Müşrikler, bize bir başkasını iftira edebilmen için, neredeyse seni, sana vahyettjğimiz (ahkâm) den uzaklaştırarak fitneye düşürecekler ve işte o zaman seni dost edineceklerdi.

74- Eğer seni sağlam tutmamış olsaydık, neredeyse onlara azıcık meyledecektin.

75- O takdirde de sana, hayatın da, ölümün de kat kat azabını taddırırdık; sonra sen, bize karşı kendine bir yardımcı da bulamazdın.

76- Mekke halkı, seni çok yakında memleketinden çıkarmak için rahatsız etmektedirler. Bu takdirde (eğer seni çıkarırlarsa), onlar da senin ardından çok az kalacaklardır.

77- Bu, senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimiz hakkındaki sünnetimizdir. Bizim sünnetimizde herhangi bir değişme göremezsin.

78- Güneşin batıya yönelmesinden gecenin karanlığına kadarki namazı ve sabah namazını kıl. Sabah namazı, (melekler tarafından) şâhid olunan bir namazdır.

79- Geceleyin de sana mahsus nafile olmak üzere namaza kalk. Belki böylece Rabbın seni övülecek bir makama yükseltir.

80- (Ey Muhammedi) De ki: "Rabbım! Beni (dünya ve âhirette koyacağın yere) doğrulukla koy; (çıkaracağın yerden de) doğrulukla çıkar. Bana katından yardım edici bir delil ver".

81- Ve de ki: "Hak geldi, bâtıl yok oldu. Zaten bâtıl yok olmaya mahkûmdur".

82- Biz Kur'ândan, mü'minler için şifa ve rahmet olan âyetler indiriyoruz. O, zâlimlerin ise, hüsranını artırır.

83- İnsana nimet verdiğimiz zaman, (itaatımızdan) yüz çevirip uzaklaşır Başına oır kötülük gelince de ümidsizliğe düşer.

84- De ki:"(ister şükreden olsun, ister nankörlük eden olsun), hepsi de, kendi yoluna göre amel eder. Rabbınız ise, kimin en doğru yolda olduğunu daha iyi bilir".

85- (Ey Muhammedi) Sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh, Rabbımın ermindendir. Onun hakkında size çok az bilgi verilmiştir".

86- Eğer dileseydik, sana vahyettiklerimizi siler götürürdük de, sonra sen, kendin için bize karşı, hiçbir vekîl bulamazdın.

87- Ancak Rabbından bir rahmettir ki, böyle yapmamıştır. Şüphesiz, Onun, senin üzerindeki fazi u keremi çok büyüktür.

88- (Ey Muhammedi) De ki: "İnsanlar ve cinler, bu Kur"ânın bir benzerini getirmek üzere biraraya gelseler, biribirlerine de yardım etseler, onun bir benzerini yine getiremezler".

89- Biz, bu Kur'ânda her misali, insanlar için değişik şekillerde açıklayıp tekrarladık. Buna rağmen insanların çoğu küfürde direnmişler.

90- Ve demişlerdir ki: "Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça sana asla îman etmeyeceğiz"

91- "Yahut senin hurma ağaçlarından ve üzümden bir bahçen olup da aralarından ırmaklar fışkırtmadıkça".

92- "Yahut iddia ettiğin gibi, göğü üstümüze parça parça düşürmedikçe, veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmedikçe;

93- "Yahut altından bir evin olmadıkça, veya göğe yükselmedikçe fakat oradan, okuyacağımız bir kitabı bize indirmedikçe, sana asla inanmayacağız". (Ey Muhammedi Onlara de ki: "Rabbımı tenzih ederim. Ben, elçi olan bir insandan başka neyim"?

94- Kendilerine hidayet gelince, insanların îman etmelerine engel olan şey, "Allah. peygamber olarak bir insan mı gönderdi?" demeleridir.

95- (Ey Muhammedi) De ki: "Eğer yeryüzünde (insanlar yerine), yürüyen, oturan melekler olsaydı, gökten peygamber olarak bir melek indirirdik".

96- De ki: "Benimle sizin aranızda şâhid olarak Allah yeter. O. kullarının işlerinden haberdârdır; onları hakkıyle görür".

97- Allah, kime hidayet ederse, işte o, doğru yolu bulmuştur; kimi de saptırırsa, onlar için O'ndan başka yardımcılar bulamazsın. Kıyamet günü onları, kör, dilsiz ve sağır olarak yüzükoyun hasredeceğiz. Varacaklan yer cehennemdir; ateşi azaldıkça, onlar için (yeniden) alevlendireceğiz.

98- Bu, âyetlerimizi inkar etmeleri ve "biz, kemik olduktan ve ufalanıp toprak haline geldikten sonra mı yeni bir yaratılış olarak diriltileceğiz" demeleri sebebiyle onların cezasıdır.

99- Bilmiyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaralan Allah, onlar gibisini yaratmaya ve yarattıklarına da bir ecel vermeye kaadirdir. Bunda hiçbir şüphe yoktur. Buna rağmen zâlimler, yine de küfürlerinde direnmektedirler.

100- (Ey Muhammedi) De ki: Rabbımın rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, fakirlik korkusunu yine de elden bırakmazdınız. İnsan da çok cimri oluyor".

101- Bir gerçektir ki, Musa'ya apaçık dokuz mucize vermiştik. Şimdi, İsrail oğullarına sor, (sana haber vereceklerdir; Mûsâ, bu mucizelerle onlara gelince, Firavun ona demişti ki: "Ey, Musa! Ben, zannediyorum ki sen büyülenmişsin"

102- Mûsâ da şöyle demişti: "Sen de muhakkak biliyorsun ki, bunları, delil olarak, göklerin ve yerin Rabbından başkası indirmemiştir. Ben de zannediyorum ki, ey Firavun, sen mahvolmuşsun".

103- Bundan sonradır ki, Firavun onları ülkeden çıkarmak istemiş, biz de onu ve onunla beraber olanları toptan suda boğuvermiştik.

104- Ardından da, İsrail oğullarına: "Şu ülkede oturun; âhiret vakti geldiği zaman, (mü'min kâfir) hepinizi birarada hasredeceğim" dedik.

105- Kur'ânı hak ile indirdik; o da hak ile indi. Seni de, (ey Muhammedi) ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

106- Sana Kur'an'ı verdik ve onu, insanlara yavaş yavaş okuman için kısım kısım ve ihtiyaç hasıl oldukça indirdik.

107- (Ey Muhammedi) De ki: "Ona ister îman edin ister etmeyin, Kur'andan önce kendilerine ilim verilenlere o (Kur1 an) okunduğu zaman, yüzüstü secdeye

kapanırlar".

108- "Ve şöyle derler: Rabbımız, her noksandan münezzehtir. Rabbımızın vadi mutlaka yerine gelecektir.

109- Ağlayarak yüzüstü yere kapanırlar ve giderek artan bir huşu duyarlardı.

110- (Ey Muhammedi) De ki: "İster Allah'a dua edin, ister Rahmana dua edin; hangisiyle dua ederseniz, en güzel isimler O'nundur". Namazda kıraatini çok yükseltme; gizli de okuma. Bunun arasında orta bir yol bul.

111- De ki: "Hamd, çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan, acizlik sebebiyle bir yardımcıya da ihtiyacı bulunmayan Allah'a mahsustur. O'nu, şanına lâyık bir şekilde tekbîr et"

18-KEHF SURESİ

Kur'ânı Kerîmin on sekizinci sûresi olup 110 âyetten müteşekkildir. Sûrenin tamamı Mekke'de nazil olmuştur. Kehf, lugatta "geniş mağara" manasına gelir; daha küçük mağaralara da gâr denilmiştir. Sûrede bir mağaraya sığınan ve orada üç asır (üç yüzyıl) boyunca uyuyarak hayatlarını sürdüren bazı gençlerden söz edildiği ve onların kıssaları anlatıldığı için ona Kehf sûresi denilmiştir. Ashab-ı Kehf'in ne uyudukları ve ne de uyandıktan sonra yaşadıkları devir hakkında hiçbir bilgi bulunmadığı gibi, bunların kimler oldukları ve nerede yaşadıkları da bilinmemektedir. Keza Kur'ânı Kerîm, Kehf ashabının kıssasını anlatmış olmakla beraber, bunların kaç kişi olduklarını da açıklamamıştır. Kıssadan anlaşılan şudur ki, Allah 'a inanan ve inançlarında sebat ve metanet gösteren bazı gençler, dinsiz bir kralın dinsizliğe davetine karşı gelmişler, onun, bu davete icabet etmeyenlere karşı yürüttüğü zulüm ve katliâmdan kurtulmak için bir mağaraya gizlenmişler ve Allah'a yalvararak O ndan bir kurtuluş yolu dilemişlerdir, inanan insanlardan yardımını esirgemeyen Allah Ta'alâ da, onlara uzun bir uyku vermiş ve bu uyku üç asır sürmüştür.

Uyandıkları zaman, dinsiz kralın devri sona ermiş, inanan insanların yaşadığı bir devir başlamıştır. Bazı rivayetlerden öğrenildiğine göre, gençlerden biri, uyandıktan sonra, yiyecek almak için şehre inmiş, ancak alış veriş yaparken elinde bulunan paralar, onun hazine bulmuş bir kimse sanılmasına sebep olmuştur. Tabiatiyle mesele bundan sonra ortaya çıkmış ve gençlerin uzun seneler uyudukları anlaşmıştır Kehf kıssası, bu gençlerin üç asır uyuduktan sonra tekrar uyanmalarını, öldükten sonra yeniden dirilmenin mutlaka gerçekleşeceğine delil kılan müstesna sûrelerden biridir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-4- Hamd, kendi katından gelecek şiddetli azâbla (kâfirleri) korkutmak, iyi iş işleyen mü'minlere, içinde ebedî kalacakları güzel bir mükâfat olduğunu müjdelemek ve "Allah kendisine bir çocuk edindi" diyenleri korkutmak için, içinde hiçbir eğriliğe yer vermeden dosdoğru olarak, kulu Muhammed'e Kitabı indiren Allah'a mahsustur.

5- Ne Allah'ın bir çocuk edindiğini söyleyenlerin ve ne de atalarının, bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Ağızlarından çıkan söz, küfür olarak ne büyüktür. Onlar yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

6- Demek onlar Kur'ân'a inanmazlarsa, arkalarından üzülerek kendini helak edeceksin.

7- Biz, yeryüzünde bulunan şeyleri, insanlardan hangilerinin daha güzel iş işlediklerini denemek için yeryüzüne süs kıldık.

8- Bununla beraber yine biz, yerin üzerindekileri (vakti gelince) elbette çorak bir toprak haline getireceğiz.

9- Yoksa sen (Ey Muhammedi), Kehf ve Rakîm ashabını, bizim şaşılacak âyetlerimizden mi sandın? (Oysa şaşılacak o kadar çok şey var ki!).

10- O gençler mağaraya sığınınca, demişlerdi ki: "Rabbımız! Bize katından bir rahmet ver ve şu işimizden bizim için bir kurtuluş yolu hazırla".

11- Bunun üzerine biz de, kulaklarına (perde) vurup mağarada onları senelerce uyuttuk.

12- Sonra da uykuda kaldıkları süreyi iki taraftan hangisinin daha iyi hesap edeceğini anlamak için onları tekrar uyandırdık.

13- {Ey Muhammedi) Onların haberlerini sana dosdoğru anlatacağız: Onlar, Rablarına îman etmiş gençlerdi; biz de onların hidayetlerini artırmıştık.

14- (Kendilerini dinsizliğe çağıran krala karşı, dikilip de: "Rabbımız, göklerin ve yerin Rabbıdır; ilâh olarak O'ndan başkasına asla yalvarmayız; aksi halde bâtıl söz söylemiş oluruz".

15- "Şu bizim halkımız O'ndan başka ilâhlar edindiler; onların ilâh olduklarına açık delil getirmeleri gerekmez mi? Allah'a karşı yalan uyduran kimseden daha zâlim kim olabilir?" dediklerinde, onların kalblerini (sabır ve) metanetle kuvvetlendirmiştik.

16- (Onlara şöyle denilmişti:) "Mademki siz (o dinsizlerden ve) Allah'tan başka taptıkları şeylerden kaçtınız, o halde mağaraya sığının ki, Rabbınız rahmetini yaysın ve işinizde kolaylık hazırlasın".

17- Baksaydın, güneşin doğduğu zaman mağaranın sağ tarafına meylettiğini, battığı zaman da sol taraftan onları makaslayıp geçtiğini ve onların da, mağaranın içinde (rahatsız olmadan) geniş bir sahada bulunduklarını görürdün. İşte bu, Allah'ın âyetlerindendir. Allah, kime hidayet ederse, o doğru yoldadır. Kimi de sapıklıkta bırakırsa, artık onun için doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın.

18- (İşte o mağaradakiler) uykuda oldukları halde, sen onları uyanık sanırdın: (uyudukları yerde) biz onları sağa sola çeviriyorduk; köpekleri de girişte, (kendine hâs yatışıyle) ön ayaklarını ileri doğru uzatmıştı; onları {o halde) görseydin, için onlardan korku ile dolar, geri dönüp kaçardın.

19- Biribirlerine (şöyle) sormaları için onları tekrar uyandırmıştık. İçlerinden biri demişti ki: "Uykuda ne kadar kaldınız"? Diğerleri de şöyle demişlerdi: 'Bir gün. yahut daha az kaldık". Ve yine demişlerdi ki: "Rabbınız ne kadar kaldığınızı daha iyi bilir. Şimdi siz, içinizden birini, şu gümüş paranızla şehre gönderin; baksın, hangi yiyecek daha temiz ise.ondan size azık getirsin. Çok dikkati davransın ve sakın ha sizi birisine sezdirmesin".

20- "Zira sizi fark ederlerse, taşa tutarlar, yahut kendi dinlerine döndürürler. Bu takdirde, hiçbir zaman iflah olmazsınız".

21- Onları önce uyutup sonra tekrar uyandırdığımız gibi, Allah'ın (insanları öldükten sonra tekrar dirilteceği hususundaki) va'dinin gerçek olduğunu ve kıyamet vaktinin geleceğinde şüphe bulunmadığını herkesin bilmesi için, bazı kimselerin onları bulmalarını sağladık. (Onları mağarada bulanlar), aralarında durumlarını münakaşa ediyorlardı. (Bazıları) demişlerdi ki: "Üzerlerine bina yapın; Rabları onları çok iyi bilir". Onların durumlarını yakından bilip gâlib gelenler de şöyle demişlerdi: "Üzerlerine muhakkak bir mescid yapacağız".

22- (Mağara ehli hakkında münakaşa devam edecek ve bazıları) gayba taş atar gibi diyeceklerdir ki: "Onlar üç kişi idiler; dördüncüleri köpekleridir. (Bazıları:) "Beş kişi idiler; altıncıları köpekleridir" diyeceklerdir. (Bazıları:) "Yedi kişi idiler; sekizincileri köpekleridir" diyeceklerdir. (Ey Muhammedi) De ki: "Onların sayılarını en iyi Allah bilir. Onları bilen çok azdır. Bu sebeple onlar hakkında bu bildirilenler dışında münakaşaya girişme ve hiç kimseye de bir şey sorma".

23- Hiçbir şey için "ben bunu yarın yapacağım" deme.

24- Ancak Allah dilerse (yapacağım de). Unuttuğun zaman Rabbını an ve şöyle de: "Rabbım, ola ki beni. doğruya bundan daha yakın olana eriştir".

25- Onlar, mağaralarında üç yüz yıl kalmışlar, dokuz yıl da ilâve etmişlerdir.

26- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah, kaldıkları süreyi daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'na mahsustur. Allah ne güzel görendir ve ne güzel işitendir. İnsanlar için O'ndan başka hiçbir yardımcı yoktur. Ve O, hükmünde hiç kimseyi ortak etmez".

27- (Ey Muhammedi) Rabbının Kitabından sana vahyolunanı oku. O'nun sözlerini değiştirecek hiç kimse yoktur. O'ndan başka sığınılacak bir kimse de asla bulamazsın.

28- Nefsini sabah akşam rızasını isteyerek Rablarına yalvaranlarla bir tut. Dünya hayatının süsüne kanarak gözlerini onlardan ayırma. Kalbini bizi zikretmekten gafil kıldığımız kendi nefsinin arzusuna uyan ve işi aşırılık olan kimseye itaat etme.

29- (Ey Muhammedi) De ki: "Hak, Rabbınızdan gelmiştir. Dileyen îman etsin, dileyen küfretsin". Biz, zâlimler için, alevi kendilerini kuşatacak olan bir ateş hazırladık. Eğer yardım isterlerse, yüzleri kızartan erimiş maden gibi bir su ile yardım olunurlar. (O su) ne kötü bir içecektir ve (o ateş) ne kötü bir dayanaktır.

30- İman edenler ve iyi amel işleyenler ise, biz amellerini iyi işleyenlerin mükâfatını elbette zayi etmeyiz.

31- İşte böyleleri için,(ağaçları) altından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bilezik takınırlar; sedirler üzerinde oturmuş oldukları halde, ince ve kalın ipekten yeşil bir elbise giyerler. Ne güzel sevab ve ne güzel dayanak.

32- Onlara iki adamı misal göster: Onlardan birisine iki üzüm bağı vermiş ve her ikisinin etrafını hurma ağaçlarıyla çevirmiş, aralarını da ekinlik yapmışız.

33- Her iki bahçe de meyvelerini vermiş, bundan hiçbir şeyi eksik etmemiş. Aralarından bir de nehir akıtmışız.

34- Bahçe sahibinin başka gelirleri de vardır. Bir gün arkadaşıyla konuşurken ona şöyle der: "Mal yönünden senden daha zenginim; adam yönünden de üstünüm.

35- Adam, bu şekilde kendine zulmederek bağına girer ve şöyle der: "Ben, bu bağın ebediyyen yok olacağını zannetmiyorum".

36- "Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Rabbıma geri döndürülsem bile, Orada bundan daha hayırlı bir yer bulurum".

37- Kendisiyle konuşan arkadaşı ise, der ki: "Seni topraktan, sonra nutfeden yaratan, sonra da bir adam haline getiren Allah'ı inkâr mı ediyorsun"?

38- "Fakat O, benim Rabbım Allah'tır. Ben, Rabbıma hiç kimseyi ortak koşmam".

39- "Mal ve çocuk bakımından sen beni kendinden daha fakir görsen bile. bağına girince, "maşallah, kuvvet ancak Allah'a mahsustur" demen gerekmez mi"?

40- "Mümkündür ki, Rabbım bana senin bağından daha iyisini verir ve seninkine gökten bir felâket gönderir de, o, kupkuru bir toprak kesilir".

41 - "Yahut suyu çekilir de, onu bir daha bulamazsın".

Nitekim bağının bütün mahsûlü helak olur ve çardakları, üzerine yıkılmış bağına sarfettiği karşısında el oğuşturup "keşke hiç kimseyi Rabbıma ortak koşmasaydım" demeye başlar.

Onun, Allah'tan başka, kendisine yardım edecek adamları yoktur ve Allah'a karşı kendi kendine de yardımcı olamamıştır.

44- İşte bu durumda yardım, yalnız hak olan Allah'a aittir; O, sevab yönünden daha hayırlıdır; akıbet yönünden de daha hayırlıdır.

45- (Ey Muhammedi) Onlara, dünya hayatının su gibi olduğunu da misal göster Biz onu gökten indiririz; yerin bitkisi onunla karışır; sonunda da o bitki, rüzgârların eğip büktüğü bir çöpe döner. Allah, her şeye muktedirdir.

46- Mal ve oğullar, dünya hayatının süsüdür; bakî kalacak olan iyi ameller ise, Rabbın katında sevâb yönünden de, ümid yönünden de daha hayırlıdır.

47- Bir gün dağları yürütürüz ve sen yeryüzünü apaçık(ve dümdüz) görürsün. Gelmiş geçmiş herkesi hasrederiz; tek birini bile terketmeyiz.

48- Rabbına saf halinde arzolunurlar. (Onlara denir ki:) "ilk defa sizi yarattığımız gibi bize geldiniz. Fakat siz, sizin için böyle bir buluşma zamanı tayin etmeyeceğimizi zannediyordunuz".

49- Amel defteri (önlerine) konur, işte o zaman, suçlulann, onun içindekilerden korktuklarını ve: "Yazıklar olsun bize! Bu defter nasıl olup da küçük büyük hiçbir şeyi bırakmadan (bütün günahları) saymış" dediklerini görürsün. Böylece onlar, yaptıklarını önlerinde hazır bulurlar. Rabbın, hiçbirine zulmetmez.

50- Meleklere "Âdem'e secde edin" dediğimizde, cinlerden olan İblis dışında hepsi secde etmişti de İblis Rabbının emrinden çıkmıştı. (Ey insan oğulları!) Şimdi beni bırakıp da sizin düşmanınız olduğu halde bu İblisi ve onun soyunu dostlar mı ediniyorsunuz? Zâlimler için Allah'a karşılık ne kötü bir bedel!

51- Oysa ben, ne göklerin ve yerin yaratılışında ve ne de kendilerinin yaratılışında ' onları hazır bulundurdum. Yoldan çıkaranları kendime dost da edinmedim.

52- O gün Allah der ki: "(Ey kâfirler!) Ortaklarım zannettiklerinizi çağırın". Onları çağırırlar; fakat onlara hiç kimse cevap vermez. Çünkü müşriklerle putları arasına ateşlen bir engel koymuşuzdur.

53- Suçlular ateşi görürler ve ona gideceklerini anlarlar; fakat kaçacak bir yer de bulamazlar.

54- Biz, bu Kuranda her çeşit misali tekrar tekrar açıkladık; fakat insan her şeyden çok mücadelecidir.

55- Kendilerine hidayet gelince insanların îman etmelerine ve Rablarından mağfiret dilemelerine, evelkilerin sünnetinin yahut çeşit çeşit azabın kendilerine de gelmesinden başka bir engel yoktur.

56- Biz, peygamberleri yalnız müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Küfredenler ise, hakkı bâtılla ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar; ayetlerimi ve korkutuldukları şeyleri alaya alıyorlar.

57- Rabbının âyetleriyle nasihat edilip de onlardan yüz çeviren ve bizzat yaptıklarını unutan kimseden daha zâlim kim olabilir? Biz, böylelerinin kalblerine, Kur'ân'ı anlamak istememeleri dolayısıyle örtüler ve kulaklarına da ağırlık koymuşuzdur. İşte bu sebepledir ki, onları hidayete davet etsen bile hiçbir zaman hidayete ermezler.

58- Buna rağmen çok bağışlayıcı, çok merhametli olan Rabbın, kazandıkları günâh sebebiyle onları cezalandıracak olsaydı, onlar için azabı çabuklaştırırdı. Fakat onlara va'dedilen bir zaman vardır ki, ondan başka sığınacak bir yer asla bulamazlar.

59- Nitekim işte şu kasabalar, onları zulmetmiş olmaları dolayısıyle helak etmiş. helak etmek için de bir vakit tayin etmiştik.

60- Hani Mûsâ, hizmetçisine şöyle demişti: "İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar yürümeye devam edeceğim; yahutta bir asır yürüyeceğim".

61- İkisi birden iki denizin birleşme yerine varınca, balıklarını unutuvermişlerdi. Balık da denizde yolunu bulup kaybolmuştu.

62- O yeri geçtikleri zaman, Mûsâ hizmetçisine demişti ki: "Yiyeceğimizi getir. Bu yolculuğumuzda bir hayli yorgun düştük".

63- Genç de ona şöyle demişti: "Gördün mü, kayaya sığınınca ben balığı unuttum; onu hatırlamamı unutturan da, şeytandan başkası değildir. Balık, şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitti".

64- Mûsâ da demişti ki: "Bizim istediğimiz de bu idi". Hemen izlerini takip ederek aynı yoldan geri dönmüşlerdi.

65- Orada, katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan birini bulmuşlardı.

66- Mûsâ ona şöyle demişti: "Sana tam olarak öğretilenlerden bana da öğretmen için sana tâbi olabilir miyim"?

67- O da demişti ki: "Şu bir gerçektir ki, sen, benimle beraber bulunmaya asla sabredemezsin".

68- "Zaten bilginle kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredeceksin"?

69- Mûsâ ise şöyle demişti: "Beni inşallah sabreden bir kimse olarak göreceksin. Senin hiçbir emrine karşı gelmeyeceğim".

70- O da demişti ki: "O halde, eğer benimle geleceksen, ben, hakkında sana bir şey anlatmadıkça, sen, ondan bana hiçbir şey sormayacaksın".

71- Beraberce yola koyulmuşlardı. Nihayet gemiye bindikleri zaman o kul gemiyi delmiş, Mûsâ da ona "gemi halkını suda boğmak için mi onu deldin? Kötü bir iş yaptın" demişti.

72- O da demişti ki: "Benimle birlikte bulunmaya sabredemeyeceksin, diye söylememiş mi idim"?

73- Mûsâ da şöyle demişti: "Unuttuğum şeyden dolayı beni suçlama; şu işimden dolayı bana güçlük yükleme",

74- Yollarına devam etmişlerdi. Nihayet bir oğlan çocuğuna rastladıkları zaman o kul onu da öldürmüştü. Mûsâ demişti ki: "Bir nefsin karşılığı olmaksızın onu öldürdün mü? Gerçekten çok kötü bir iş yaptın".

75- O da demişti ki: 'Sana söylememiş mi idim benimle beraber olmaya sabredemezsin diye"?

76- Mûsâ ona şöyle demişti: "Bundan sonra sana herhangi bir şey soracak olursam, benimle arkadaşlık etme. Benim tarafımdan mazur sayılırsın".

77- Yine yollarına devam etmişlerdi. Nihayet bir kasaba halkına geldikleri zaman, onlardan yiyecek istemişler, onlar ise bundan kaçınmışlardı. Bu sırada orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar bulmuşlardı ki, o kul onu hemen doğrultuvermişti. Mûsâ da ona şöyle demişti: "Eğer dileseydin buna karşılık bir ücret alırdın".

78- O ise demişti ki: "İşte bu (itiraz), benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin tevilini haber vereceğim.

79- "Önce o gemi, denizde çalışan bir takım yoksullarındı. Onu kusurlu yapmak istedim; zira arkalarında bir hükümdar vardı ki, bütün gemileri zorla alıyordu".

80- Çocuğa gelince, "anası babası mü'min kişiydiler. Çocuğun onları isyana ve küfre sürüklemesinden korktuk".

1- "İstedik ki, Rabları onlara din ve îman yönünden daha hayırlısını ve merhametçe onlara daha yakınını versin."

82- "Duvar ise, şehirdeki iki yetim çocuğa aitti ve altında onlara ait bir hazine vardı. Babaları salih bir kişiydi. Rabbın istedi ki, çocuklar buluğ çağına erişsinler ve rabbından bir rahmet olmak üzere hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunları kendiliğimden yapmış değilim. İşte senin sabredemediğin şeylerin açıklaması bu.

83- (Ey Muhammedi) Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. De ki: "Size onun hakkında (Kur'an'dan) bir haber okuyacağım".

84- Biz ona yeryüzünde sağlam bir yer temin etmiş ve dilediği her şeye kendisini ulaştıracak bir de yol vermiştik. .

85- O da bir yol tutmuştu.

86- Nihayet güneşin battığı yere varınca, onun siyah, çamurlu bir suda battığını görmüş, onun yanında bir de kavim bulmuştu. Ona şöyle demiştik: "Ey Zülkarneyn! Onlara azâb da edebilirsin".

87- O da demişti ki: "Zulmedene azâb edeceğiz; sonra Rabbına geri döndürülecek; O da ona görülmemiş bir azâbla azâb edecektir".

88- "îman eden ve sâlih amel işleyene gelince, ona da en güzel mükâfat vardır. Ona emrimizin kolay olanını söyleyeceğiz".

89- Sonra Zülka'meyn, bir yol daha tutmuştu.

90- Nihayet güneşin doğduğu yere varınca, onun, kendilerine güneşten başka hiçbir şeyi örtü yapmadığımız bir kavmin üzerine doğduğunu görmüştü.

91- İşte o böyle (bir kimse) idi ve biz onun (gizli ve açık) sahip olduğu bilgiye muttali idik.

92- Sonra bir yol daha tutmuştu.

93- Nihayet iki şeddin arasına varınca, orada, hemen hiç söz anlamayan bir kavim bulmuştu.

94- Demişlerdi ki: "Ey Zülkarneyn! Ye'cûc ve Me'cûc yeryüzünde fesad çıkaran kimselerdir. Bizimle onların arasında bir sed yapman için sana vergi verelim mi?"

95- Zülkarneyn de şöyle demişti: "Rabbımın, (ilim, kudret ve saltanat olarak) bana verdikleri (sizin vereceğiniz haraçtan) daha hayırlıdır. Bununla beraber bana, gereken güçle yardım edin ki, sizinle onların arasına en sağlam şeddi yapayım".

96- "Bana demir külçeleri getirin". Nihayet iki dağ (arası demir külçeleriyle dolup) aynı seviyeye varınca, Zülkarneyn "körükleyin" demişti. Demiri ateş haline getirince de: "Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim" demişti.

97- Artık Ye'cûc ve Me'cuc. ne şeddin üzerinden aşabilmişler, ne de onu delebilmişlerdi.

98- Zülkarneyn şöyle demişti: Bu, Rabbımdan bir rahmettir. Rabbımın va'di geldiği zaman, onu yerle bir eder. Rabbımın va'di haktır".

99- (Şeddin yerle bir edildiği) o gün, birbirlerine girerler; sûra üflenince de, hepsini biraraya getiririz.

100-101-lşte o gün, beni anmaya (vesile olan âyetlere) karşı, gözleri örtülü olan ve dinlemeye de tahammül edemeyen kâfirlere, cehennemi öyle bir gösteririz ki!..

102- O küfredenler, beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edinebileceklerini mi sanmaktadırlar? Oysa biz cehennemi kâfirler için kalacakları bir yer olarak hazırladık.

103-104 (Ey Muhammedi) De ki: "Dünya hayatında yaptıklarının güzel olduğunu sanıp da gayretleri boşa gittiği için (âhirette) amel yönünden en çok ziyana uğrayanları size haber verelim mi"?

105- "İşte onlar, Rablarının âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenlerdir. Bu yüzden onların amelleri boşa gitmiştir. Kıyamet günü onlar için bir tartı da yapmayacağız.

106- İşte bu, küfretmiş olmaları, âyetlerimi ve peygamberlerimi eğlence edinmeleri dolayısıyle, onların cehennem cezalarıdır.

107- İman edenler ve sâlih amel işleyenler ise, onlar için, kalacak Firdevs cennetleri vardır.

108- Orada daimîdirler. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109- (Ey Muhammedi) De ki: "Rabbımın sözleri için deniz mürekkeb olsaydı ve bir o kadarını da yardım için getirseydik, Rabbımın sözleri tükenmeden önce deniz mutlaka tükenirdi".

110- Ve yine de ki: "Ben de sizin gibi bir insanım. İlahınızın tek bir ilâh olduğu bana vahyediliyor. Her kim Rabbına kavuşmayı umuyorsa iyi amel işlesin ve Rabbına ibadette hiç kimseyi ortak koşmasın.

19-MERYEM SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in on dokuzuncu sûresi olup 98 âyetten müteşekkildir. Medine'de nazil olan 58 ve 71 inci âyetler dışında sûre Mekke'de ve Fâtır sûresinden sonra indirilmiştir. Sûrede İsâ (a.s.)'nın, anası Meryem'den doğuşu anlatıldığı için ona Meryem süresi denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Kât Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

2- Bu, Rabbının, kulu Zekeriyya'ya rahmetinin zikridir.

3- Hani o, Rabbına sessizce yalvarmıştı.

4- Demişti ki: "Rabbım! Kemiklerim iyice zayıfladı: baş, ihtiyarlık ateşiyle alevlendi. Rabbım! Sana duâ sebebiyle hiç bedbaht olmadım."

5- "Arkamdan gelecek yakınlarımın, (dîn hususunda üzerlerine düşeni yapmayacaklarından) korkuyorum. Karım da kısırlaştı. Sen kendi katından bana (yerime geçecek) bir oğul ver.*

6- O, hem bana, hem de Yakûb oğullarına mirasçı olsun. Rabbım! Onu hoşnud olacağın bir kimse yap.

7" (Rabbı da ona buyurmuştu ki:) "Ey Zekeriyya! Biz sana, ismi Yahya olan bir oğlanı müjdeleriz. Daha önce hiç kimseyi bu isme ortak kılmamıştık

8- Zekeriyya ise şöyle demişti: "Rabbım! Karım kısır olduğu ve ben de ihtiyarlığın sonuna vardığım halde, benim nereden çocuğum olacak?"

9- Allah da buyumıuştu ki: "Rabbın böyle buyurdu: Bu bana kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım."

10- Zekeriyya ise şöyle demişti: "Rabbım! (çocuğumun olacağına dâir) bana bir işaret ver." Rabbı da şöyle buyurmuştu: "Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde, insanlarla üç gece boyunca konuşmamandır."

11- Bunun üzerinedir ki Zekeriyya mescidden kavminin karşısına çıkmış ve onlara, gece gündüz Allah'ı teşbih etmelerini işaretle bildirmişti.

12- (Sonra, doğan ve büyüyen Yahya'ya): "Ey Yahya! Kitaba sımsıkı sarıl" daha çocukken ona hikmet vermiştik.

13- Ve kendi katımızdan insanlara karşı bir yumuşaklık, bir temizlik vermiştik. O da sakınan bir kimse olmuştu.

14- Anasına babasına karşı da iyi idi. Zorba ve isyankâr değildi.

15- Doğduğu gün, öldüğü gün ve yeniden hayata döndürüleceği gün, ona selâm!.

16- (Ey Muhammedi) kitapta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğuda bir yere çekilmişti.

17- Kendisini onlardan gizlemek için bir de perde çekmişti. Ona ruhumuzu göndermiştik; o da ona tam bir insan suretinde görünmüştü.

18- Meryem ona şöyle demişti: Eğer sakınan bir kimse isen, senden Rahmana sığınırım.*

19- O ise demişti ki: "Ben, sana tertemiz bir oğlan çocuğu bağışlamak için Rabbının bir elçisiyim."

20- Meryem de şöyle demişti: "Bana hiçbir insan dokunmamış ve ben hiçbir zaman kötü olmamış iken, nereden benim çocuğum olacak?"

21- Melek de demişti ki: "Rabbın buyurdu ki, "İnsanlara onu bir delil ve bizden bir rahmet kılmak için böyle yapacağız" bu bize kolaydır." Bundan sonra da iş olup bitmişti.

22- Nitekim Meryem, çocuğa gebe kalmış ve onunla birlikte uzak bir yere çekilmişti.

23- Doğum sancısı, onu bir hurma ağacına sığındırmış; "keşke ben, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim" demişti.

24- İşte o zaman, altından ona bir ses seslenmiş ve demişti ki: "Üzülme, Rabbın altındakini şerefli kıldı."

25- "Hurma ağacını kendine doğru silkele de üzerine taze hurma dökülsün."

26- "Ye, iç; gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görecek olursan de ki: "Ben, Rahman'a bir oruç adadım. Bu itibarla, bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."

27- Meryem, çocuğu taşıyarak kavmine getirmiş, onlar da söyle demişlerdi. "Ey Meryem! Çok kötü bir iş yaptın."

28- "Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi; annen de yoldan çıkmış değildi?"

29- Meryem İsa'yı göstermiş, onlar ise şöyle demişlerdi: "Henüz beşikte olan çocukla nasıl konuşalım?"

30- Çocuk demişti ki: "Ben Allah'ın kuluyum; O bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı."

31- "Nerede bulunursam bulunayım, beni mübarek kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti."

32- "Anneme de iyi davranmamı emretti. Beni zorba ve asî yapmadı."

33- "Doğduğum gün, öleceğim gün ve tekrar hayata döndürüleceğim gün bana selam!"

34- İşte Meryem oğlu İsa budur; şüphe ettikleri hususta biz bunu gerçek bir söz olarak söylüyoruz.

35- Allah için bir çocuk edinmek olacak şey değildir. O bundan münezzehtir. Bir işe hükmettiği, zaman, ona sadece "ol" der; O da oluverir.

36- Allah, şüphesiz, benim de Rabbımdır. sizin de Rabbınızdır. O'na ibadet edin. işte dosdoğru yol budur.

37- (Hıristiyan) fırkalar aralarında ihtilâl etmişlerdir. O büyük günün azabını görecek olmaları dolayısıyla vay o küfredenlerin haline.

38- Bize gelecekleri gün ne iyi işitip ne iyi görürler fakat zâlimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

39- (Ey Muhammedi) Onlar gaflet içinde ve îman etmezlerken işin bitmiş olacağı o pişmanlık gününe karşı onları uyar.

40- Şüphesiz, yeryüzünün ve üzerindeki herkesin vârisi biz olacağız. Hepsi bize döndürülecektir.

41- (Ey Muhammedi) Kitapta İbrahim'i de an. O, çok doğru bir peygamber idi.

42- Babasına bir gün şöyle demişti: "Ey babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin ibadet ediyorsun?"

43- "Ey babacığım! Şu bir gerçektir ki, sana gelmeyen ilim bana geldi. Bu sebeple bana tabi ol ki seni doğru yola hidayet edeyim."

44- "Ey babacığım! Şeytana ibadet etme; zira şeytan, Rahman'a âsî olmuştu."

45- "Ey babacığım! Ben, Rahman'dan gelecek bir azabın sana da dokunmasından korkuyorum: bu takdirde cehennemde de şeytana dost olursun.

46- Babası ise, ona şöyle demişti: "Benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrahim? Eğer bundan vazgeçmezsen seni muhakkak taşlarım. Benden ebediyyen uzaklaş."

47- İbrahim de demişti ki: "Sana selâm olsun.Senin için Rabbımdan mağfiret dileyeceğim. Zira O, bana çok lütufkâr olmuştur."

48- "Sizden ve Sizin Allah'tan başka yalvardıklarınızdan uzaklaşıyor ve Rabbıma yaJvarıyorum. Belki Rabbıma yalvarmakla gayretleri boşa gitmiş bir kimse olmam."

49- İbrahim, onlardan ve Allah'tan başka ibadet ettikleri şeylerden ayrılınca, ona Ishak ve Yakûb'u bağışladık ve hepsini de peygamber yaptık.

50- Onlara rahmetimizden bağışladık ve en üstün medh u senaları onlar için kıldık.

51- (Ey Muhammedi) Kitapta Musa'yı da an. O, çok temiz bir kimse ve tarafımızdan gönderilmiş bir peygamber idi.

Ona, Tûr'un sağ tarafından seslenmiş, onunla vasıtasız konuşmak için kendimize onu yaklaştırmıştık.

53- Ona, rahmetimizden, kardeşi Harun'u bir peygamber olarak vermiştik.

54- (Ey Muhammedi) Kitapta İsmail'i de an. O, va'dine sâdık bir kimse ve tarafımızdan gönderilmiş bir peygamber idi.

55- Ailesine namazı ve zekâtı emrederdi; Rabbı katında hoşnudluğa ermişti.

56- (Ey Muhammedi) Kitapta Idrîs'i de an. O, çok doğru bir peygamber idi.

57- Biz onu yüksek bir mevkiye de yükseltmiştik

58- İşte bunlar, Âdemin, Nûh île birlikte (gemide) taşıdıklarımızın, İbrahim in, İsmail'in ve hidayet edip seçtiklerimizin soyundan gelen, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Peygamberlerdir W, Allah'ın âyetleri okunduğu zaman, ağlayıp hemen secdeye kapanırlardı.

59- Onlardan sonra namazı bırakan ve şehvetlerine uyan bir nesil gelmiştir. Bunlar da hüsrana uğrayacaklardır.

60- Ancak tövbe edenler, inananlar ve iyi iş yapanlar, işte bunlar, cennete girecekler ve hiç haksızlığa uğramayacaklardır.

61- (Onların girecekleri bu cennet), Adn cennetleri olup, Rahmanın, kullarına gaybdeki va'didir. O'nun va'di mutlaka yerine gelir.

62- Orada boş söz değil, ancak selâm işitirler. Sabah akşam rızıklarını da orada hazır bulurlar.

63- İşte, kullarımızdan Allah korkusuna sahip olanları mirasçı kılacağımız cennet budur.

64- Biz, Rabbının emrinden başka bir şeyle inmeyiz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan herşey O'na aittir. Rabbın asla unutkan değildir.

65- Zira O, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki şeylerin Rabbıdır. Bu itibarla O'na ibadet et ve ibadetinde sabırlı ol. Hem O'nun bir benzerini biliyor musun?

66- (İnançsız) insan, "öldükten sonra yine diriltilecek miyim?" demektedir.

67- O insan, önceden hiçbir şey değil iken kendisini (nereden) yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68- Rabbına yemin olsun ki, onları ve şeytanları (âhirette) mutlaka toplayacak ve hepsini cehennemin etrafında diz üstü hazır tutacağız.

69- Sonra da her cemaattan Rahman'a karşı en çok büyüklük taslayanı çekip çıkaracağız.

70- Sonra biz, oraya girmeye.en lâyık olanları elbette daha iyi biliriz.

71- (Ey insanlar!) İçinizde hiç kimse yoktur ki, cehenneme yaklaşmış (ve onun çevresinde bulunmuş) olmasın. Bu, Rabbının yapmayı üzerine aldığı kesinleşmiş bir hükümdür.

72- Sonra Allah'tan sakınanları kurtarır, zâlimleri ise, orada dizüstü bırakırız.

73- Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman, küfredenler, îman edenlere derler ki: "Bu iki guruptan hangisinin yeri daha hayırlıdır ve hangisinin meclisi daha güzeldir?"

74- Oysa biz, onlardan önce öyle nesiller helak etmiştik ki, onlar, gerek eşya yönünden ve gerekse görünüş yönünden daha güzel idiler.

75- (Ey Muhammedi) De ki: "Dalalet içinde olan bir kimseye. Rahman, belirli bir süre tanışa bile, kendilerine va'dolunanı ya azâb, ya da kıyamet olarak gördükleri zaman, kimin yerinin daha kötü ve kimin taraftarının daha zayıf olduğunu öğreneceklerdir."

76- Oysa doğru yolda olanların hidayetini Allah daha da artıracaktır. Sevabı kalacak olan iyi ameller, Rabbın katında sevâb yönünden daha hayırlıdır; netice olarak da daha iyidir.

77- (Ey Muhammedi) Âyetlerimizi inkar eden ve "bana mal da çocuk da elbet verilecektir"diyen kimseyi görüyor musun?

78- O, gayba mı muttali oldu, yoksa Rahman katından bir söz mü aldı?

79. Hayır, asla! Söylediğini yazacak ve azabını artırdıkça artıracağız.

80- O söylediği mal ve çocuğa biz varis olacağız; o da tek başına bize gelecektir.

81 - Kendilerine kuvvet olması için Allah'tan başka ilahlar edinmektedirler.

82- Hayır; o ilahlar, onların kendilerine ibadetlerini inkâr edecekler ve onlara düşman olacaklardır.

83- Nitekim kâfirler üzerine gönderdiğimiz şeytanların onları günâh işlemeye teşvik ettiklerini biliyor musunuz?

84- Bu itibarla (onların helak olmaları için) acele etme. Biz günlerini sayıp duruyoruz.

85- O gün, Allah'tan sakınanları konuk bir heyet olarak Rahman'ın huzurunda toplayacağız.

86- Suçluları ise, susuz bir halde cehenneme sevkederiz.

87- Rahman'ın katında, bir ahid almış olanlar dışında hiç kimse şefaat edemez.

88- "Rahman bir çocuk edindi" demişlerdir.

89- (Bunu söylemekle) çok kötü bir şey ileri sürmüş oldunuz.

90-91- Rahman için çocuk edindiği iddiasında bulunmaları yüzünden, neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp dağılacaktı.

92- Oysa Rahman'ın çocuk edinmesi yakışık almaz.

93- Zira göklerde ve yerde olan herkes, Rahman'a ancak kul olarak gelir.

94- Allah onlann hepsini kuşatmış ve hepsini saymıştır.

95- Ve hepsi de kıyamet günü O'na tek başına gelecektir.

96- İman edenler ve iyi iş yapanlar için Rahman, (mü'minlerin kalblerinde) bir sevgi yaratacaktır.

97. (Ey Muhammedi) Allah'tan Sakınanları müjdelemen ve düşman bir kavmide korkutman için Kur'an'ı senin dilinde indirerek kolaylaştırdık.

98- Onlardan önce de nice nesilleri helak etmiştik Hiç onlardan birini duyuyor, yahut onlara âit gizli bir ses işitiyor musun?

20. TÂHÂ SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in yirminci sûresi olup 135 âyetten müteşekkildir. 130 ve 131 inci âyetler dışında sûre Mekke'de ve Meryem sûresinden sonra nâzii olmuştur. Nitekim kendisinden önceki Meryem sûresinin bitiş âyetleriyle bu sûrenin başlangıç âyetleri arasındaki irtibat da buna delâlet eder. Sûre Tâ ve Hâ harfleriyle başladığı için, ona Tâ-hâ sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-2 Tâ. Hâ. (Ey Muhammedi) Kur'an'ı sana güçlük çekesin diye indirmedik.

3- Ancak Allatılan korkanlara bir öğüt olmak üzere

4- Yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından bir kitap olarak indirilmiştir.

5- Rahman Arş üzerinde istiva etmiştir.

6- Göklerde, yerde, ikisinin arasında ve toprak altında bulunan her şey O'nundur.

7- Sözü açık söylesen bile O, gizliyi de, en gizliyi de bilir.

8- Allah; işte O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler de O'nundur,

9- Musa'nın haberi sana geldi mi?

10- Hani bir ateş görmüştü de ailesine: "Siz durun. Ben bir ateş gördüm.Belki size ondan bir kor getiririm; yahut ateşin yanında bir yol gösteren bulurum" demişti.

11- Ateşin yanına geldiği zaman kendisine seslenilmişti: "Ey Mûsâ!"

12- "Ben, senin Rabbınım! Pabuçlarını çıkar; sen, mukaddes vadide, Tuvâ'dasın.'

13- "Ben seni seçtim, sana vahyolunanı dinle.*

14- "Gerçek şudur ki ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl."

15- "Kıyamet vakti gelmektedir. Herkes kendi işlediğinin karşılığı ile cezalandırılsın diye neredeyse onu gizleyeceğim."

16- "Kıyamete îman etmeyen ve nefsinin nevasına uyan kimse, seni de ona inanmaktan alıkoymasın. Aksi halde helak olursun."

17- "Şu sağ elindeki nedir, ey Mûsâ?"

18- Mûsâ da şöyle demişti; "O, asam; ona dayanırım ve koyunlarıma onunla yaprak silkerim. Onda, benim için daha başka faydalar da vardır."

19- Rabbı da şöyle buyurmuştu: "Onu at, ey Mûsâ."

20- O da onu atmıştı, işte o zaman âsâ, koşan bir yılan oluvermişti.

21 - Rabbı demişti ki: "Onu al; korkma. Onu ilk haline döndüreceğiz."

22- "Elini koynuna koy; başka bir mucize olarak kusursuz, bembeyaz çıksın."

23- "Sana büyük mucizelerimizden de göstermiş olalım."

24- "Firavun'a git; çünkü o azdı";

25- Mûsâ şöyle demişti: "Rabbım! Göğsümü aç";

26- "Bana işimi kolaylaşlır";

27- "Dilimden şu düğümü çöz"

28- "Sözümü anlasınlar";

29- "Ailemden bana bir vezir çıkar";

30- "Kardeşim Harun'u"

31- "Beni onunla kuvvetlendir";

32- "İşimde onu bana ortak kıl";

33- "Seni daha çok teşbih edelim"

34- "Ve daha çok analım";

35- "Şüphesiz sen bizi görmektesin."

36- Rabbı da şöyle buyurmuştu:"İstediklerin sana verildi, ey Mûsâ!"

37- "Sana başka bir defa daha lutufta bulunmuştuk."

38- "Hani annene emredilecek şeyi emretmiş."

39- (Ve ona demiştik ki:) "Musa'yı bir sandığa koy ve nehre at; nehir onu kıyıya atsın. Bana da ona da düşman olan biri onu alsın. Ey Mûsâ! gözümün önünde terbiye olup yetişesin diye de üzerine kendimden bir sevgi koydum."

40- Kız kardeşin (Firavun'un sarayına) gitmiş ve ona bakacak birini size getireyim mi?" demişti. Böylece seni, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye annene iade etmiştik. Ve sen bir adam öldürmüştün de seni yine üzüntüden kurtarmıştık.Bu şekilde seni bir çok imtihana tabi tutmuştuk: Senelerce Medyen halkı arasında kalmış, sonra yine takdir ettiğimiz vakte gelmiştin ey Mûsâ."

41- "Şimdi de seni (Peygamber olarak) seçmiş bulunuyorum."

42- "(Ey Mûsâ!) Sen, kardeşinle beraber mucizelerimle git; beni anmakta kusur etme."

43- "Firavun'a gidin; çünkü o azmıştır."

44- "Ona yumuşak söz söyleyin; belki öğüt alır, yahut korkar."

45- Onlar da demişlerdi ki: Onun bize karşı taşkınlık etmesinden yahut azmasından korkuyoruz"

46- Allah da onlara şöyle buyurmuştu: "Korkmayın; ben sizinle beraberim; işitir ve görürüm."

47- "Ona gidin ve deyin ki: Biz, Rabbınızın iki elçisiyiz. İsrail oğullarını bizimle gönder. Onlara eziyet etme. Sana Rabbından bir mucize ile geldik. Hidayete uyanlara selâm olsun."

48- "Bize şu da vahyolundu ki, Allah'ı yalanlayan ve yüz çevirenlere de azâb vardır."

49- Firavun onlara şöyle demişti: "Sizin Rabbınız kim, ey Mûsâ?"

50- O da demişti ki: "Rabbımız, her şeye yaratılışını veren ve sonra da hidayete erdirendir."

51 - Firavun şöyle demişti: "Geçmiş nesillerin durumu ne olacak?"

52- Mûsâ da demişti ki: "Onlarla ilgili bilgi, Rabbım n katındaki bir kitaptadır. Rabbım şaşırmaz ve unutmaz."

53- Yeryüzünü sizin için beşik gibi yapan, orada size yollar açan ve gökten su indiren O'dur. İşte o su ile, muhtelif bitkilerden çiftler çıkardık.

54- Yeyin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda, akıl sahipleri için (Allah m varlığına ve birliğine) deliller vardır.

55- Sizi işte o yerden yarattık; yine oraya döndürecek ve bir kere daha oradan çıkaracağız.

56- Firavun'a delillerimizin hepsini göstermiştik; fakat o, yine yalanlamış ve kabule yanaşmamıştı.

57- Musa'ya da şöyle demişti: "Bizi sihrinle yurdumuzdan çıkarmak için mi geldin

ey Mûsâ?"

58- "O halde biz de sana, senin sihrin gibi bir sihir getireceğiz. Bu sebeple bizimle senin aranda bir yer ve zaman tayin et ki, bizim de senin de caymayacağımız uygun bir yer olsun.

59- Mûsâ demişti ki: "Buluşma vaktiniz bayram günü, halkın toplandığı kuşluk vaktidir."

60- Firavun oradan ayrılmış, sihirbazlannı ve âletlerini toplamış, sonra da buluşma yerine gelmişti.

61- Mûsâ onlara şöyle demişti: Yazıklar olsun size! Allah'a yalan iftirada bulunmayın. Yoksa sizi, şiddetli bir azâb ile helak eder. Şurası muhakkaktır ki, iftira eden perişan olmuştur."

62- (Firavun'un sihirbazları) işlerini aralarında müzakere etmişler ve son derece gizli konuşmuşlardı.

63- Demişlerdi ki: "Bu Mûsâ ve Hârûn, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek dîninizi ortadan kaldırmak isteyen iki sihirbazdır."

64- "Onun için tuzaklarınızı birleştirin, sonra da saf haline gelin. Bugün gâlib gelen başarmıştır."

65- Musa'ya da şöyle demişlerdi Ey MûsâlYa sen at, (marifetini göster) ya da ilk atan biz olalım."

66- Musa'da demişti ki: "Hayır, siz atın." Bunun üzerine (onlar marifetlerini önce göstermişler), ipleri ve bastonları, sihirleri sebebiyle, Musa'ya sanki yürüyormuş gibi görünmüştü.

67- Bu yüzden de Mûsâ, içinde bir korku hissetmişti.

68- Biz de ona şöyle demiştik: "Korkma! Üstün gelecek olan sensin."

69- Sağ elindekini at da onların yaptıklarını yutsun. Onlar, sadece bir sihirbazın hilesini yaptılar. Sihirbaz ne maksatla gelirse gelsin, iflah olmaz."

70- (Mûsâ elindeki Asasını atıp da âsâ yılan olup sihirbazların yaptıklarını yutunca)sihirbazlar secdeye kapanmışlar ve şöyle demişlerdi:"Harûn ve Musa'nın Rabbına îman ettik."

71- Firavun ise şöyle demişti: "Ben size izin vermeden ona îman mı ettiniz? O,size sihiri öğreten bir büyüğünüzdür. Madem ki öyle, ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama mutlaka keseceğim ve sizi mutlaka hurma dalına asacağım, işte o zaman hangimizin azabı daha şiddetli ve devamlı imiş,

öğreneceksiniz."

72- Onlar da demişlerdi ki: "Yine de seni, bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana üstün tutmayacağız. Ne hüküm verirsen ver; ancak bu dünya hayatında hüküm verebilirsin."

73- "Biz, hatalarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın sihiri bağışlaması için Rabbımıza iman ettik. Allah, daha hayırlı ve daha devamlıdır."

74- Kim Rabbına suçlu olarak gelirse, onun için cehennem vardır; orada ne ölür, ne de yaşar.

75- Kim de O'na iyi amel işlemiş bir mtfmin olarak gelirse, işte böyleleri için en yüksek dereceler vardır.

76- İçinde daimî kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Bu, (küfürden) temizlenenlerin mükâfatıdır.

77- Musa'ya: "Kullarımı geceleyin yürüt onlara, denizde kuru bir yol aç; (Firavun'un sana) yetişmesinden ve (denizde boğulmaktan) korkma" diye vahyetmiştik.

78- Firavun ise. askerleriyle onları takip etmişti. Fakat denizde, onları kaplayacak olan su kaplamış ve onları boğmuştu.

79- Firavun, kavmini sapıklığa sevketmiş, doğru yolu gösterme-mişti.

80- (Musa'nın kavmine şöyle demiştik:) "Ey israil oğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr"un sağ tarafını size va'dettik; kudret helvası ve bıldırcın indirdik."

81- "Size verdiğimiz rızıklann temizlerinden yeyin; fakat bunda haddi aşmayın; aksi halde üzerinize gazabım iner; üzerine gazabımın indiği kimse ise, helak olur."

82- Şüphesiz ben, tövbe eden, iman edip sâlih amel işleyen ve sonra da doğru yola girenler için çok bağışlayıcıyım.

83- (Musa'ya da şöyle demiştik:) "Acele edip kavminden önce gelmene sebep nedir ey Mûsâ?

84- Mûsâ ise şöyle demiş-ti: "Onlar arkamdan geliyorlar.Hoşnud olman için sana acele geldim, Rabbım."

85- Rabbı da şöyle buyurmuştu; "Biz, senden sonra kavmini denedik; Sâmiri onları saptırdı."

86- Bunun üzerine Mûsâ, kızgın ve üzgün bir şekilde kavmine dönmüş ve onlara şöyle demişti: "Ey kavmim! Rabbınız size güzel bir va'dde bulunmamış mı idi; aradan uzun bir zaman mı geçti; yoksa Rabbınızdan, bir gazabın üzerinize inmesini mi istediniz de bana olan va'dinlzden döndünüz?"

87- Onlar da demişlerdi ki: "Sana olan va'dimizden kendi başımıza dönmedik. Fakat (şu Mısırlı) kavmin süs eşyasından yük yük bize taşıttırıldı. Bunun üzerine biz de onları ateşe attık; aynı şekilde Sâmirî de attı."

88- (Sâmirî ateşte eritilen altın madeninden) onlar için böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkarmış, (adamlarıyle birlikte) onlara şöyle demişlerdi: "Bu, sizin ve Musa'nın ilâhınızdır; fakat o unuttu."

89- Halbuki onlar, bu heykelin kendilerine söz söyleyip cevap vermediğini, ne zararının ve ne de faydasının dokunmayacağını görmüyorlar mı idi?

90- Daha önce Hârûn onlara şöyle demişti: "Ey kavmim! Siz onunla fitneye düşürülmüşsünüz. Rabbınız, Rahman'dır. Bu itibarla siz bana uyun ve emrime itaat edin."

91- Onlar ise demişlerdi ki: "Mûsâ bize dönünceye kadar ona ibadet etneye devam edeceğiz."

92- Mûsâ da Harun'a şöyle demişti: "Ey Hârûn! Onların saptıklarını görünce, sana ne engel oldu ki",

93- "Bana tâbi olmadın? Benim emrime karşı mı geldin?"

94- Hârûn ise demişti ki: "Ey anamın oğlu! Sakalımı ve başımı tutma. Ben senin, İsrail oğullarının arasını açtın, sözümü tutmadın, demenden korktum."

95- Mûsâ Sâmiri'ye de şöyle demişti: "Senin maksadın neydi, ey Sâmirî?"

96- O da demişti ki: "Onların görmediklerini gördüm. Bu itibarla (Mûsâ) peyamberin sünnetine ve şeriatına yapıştım; sonra onu terkettim. Nefsim böyle yapmayı bana hoş gösterdi."

97- Mûsâ da ona demişti ki: "Haydi git; artık bundan sonra hayatta senin için hiç kimseyle temas yok, demekten başka yapacağım bir şey yok ve senin için. kendisinden asla döndürülmeyeceğin bir azâb va'di var. Şimdi sen. ibadet ettiğin ilâhına bak: Onu yakacağız, sonra da küllerini denize saçacağız."

98- "Sizin ilâhınız, sadece, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. O, ilmiyle her şeyi kuşatmıştır."

(Ey Muhammedi) Geçmişin haberlerini sana işte böyle anlatırız. Kendi katımızdan sana bir de Kitap verdik.

100- Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü o, ağır bir günâh yüklenecektir.

101- O yükün altında dâimidirler. Kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür.

102- O gün, Sûr'a üflendiği gündür. İşte o gün biz. suçluları, korkudan yüzleri kararmış bir halde toplarız.

103- (Yine korkudan) seslerini iyice kısarak aralarında "dünyada on günden fazla kalmadınız" diye konuşurlar.

104- Biz, en akıllılarının "sadece bir gün kaldınız" dediğinde, onlann ne dediklerini daha iyi biliriz.

105- (Ey Muhammedi) Sana dağlar hakkında sormaktadırlar. Onlara de ki: "Rabbım, onlan (kıyamet günü) unufak edecektir."

106- Yerlerini de çırılçıplak ve dümdüz bırakacaktır.

107- Artık orada ne bir çukur ve ne de bir tümsek görebileceksin.

108- O gün hiç kimseye meyletmeden herkesi mahşere davet edene uyarlar. Rahman için sesler kısılır: fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109- Yine o gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnud olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez.

110- Onların önlerindekini de arkalarındakini de bilir: fakat onlar, bilgileriyle Onu kuşatamazlar.

111 - Yüzler, Hayy ve Kayyûm (olan Allah) a boyun eğerler. Yükü zulüm olanlar ise, hüsrana uğrarlar.

112- Mü'min olarak iyi işler işleyen kimse ise, ne zulümden korkar, ne de hakkının yenmesinden.

113- İşte biz onu, Arapça bir Kur*ân olarak indirdik ve belki sakınırlar, yahut onlara öğüt verir diye de ondaki ikazları çeşitli şekillerde açıkladık.

114- Asıl hükümdar olan Allah yücedir. (Ey Muhammedi) Onun vahyi sana henüz tamamlanmadan önce Kur'ânı okumakta acele etme; fakat "Rabbım, ilmimi artır" de.

115- Biz önceden "Âdem'e de tavsiye etmiştik; fakat o unutmuştu; onda bir sebat bulamamıştık.

116- Meleklere "Âdem'e secde edin" demiştik de onlar secde etmişler, ancak İblis, (secde etmekten) çekinmişti.

117- Âdem'e demiştik ki: "Ey Âdem! Bu, senin için ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; yoksa bedbaht olursunuz".

118- "Cennette sana ne acıkma vardır, ne de çıplak kalma".

119- "Orada ne susarsın, ne de güneş altında kalırsın".

120- Ne var ki şeytan, ona vesvese vermiş ve "ey Âdem ! Sana ebedilik ağacını ve hiç yok olmayacak hükümranlığı göstereyim mi demişti

121- Bunun üzerine Âdem ve eşi o ağaçtaran1 yemişler, ayıp yerleri kendilerine görünüverince de cennet yapraklarıyle üzerlerini örtmeye başlamışlardı. Âdem Rabbına karşı gelmiş ve yolunu şaşırmıştı.

122- Sonra Rabbı yine onu seçmiş ve tövbesini kabul edip ona hidayet etmişti.

123- Onlara şöyle buyurmuştu: "Hepiniz cennetten yere inin. Bundan böyle artık birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet elbette gelecektir. Kim benim hidayetime uyarsa, ne sapıtır, ne de bedbaht olur.

124- Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, onun için dar bir geçim vardır. Kıyamet günü de onu kör olarak hasrederiz.

125- O, "Rabbım! Niçin beni kör olarak hasrettin; halbuki ben gören bir kimse idim"3" der.

126- Allah da şöyle buyurur: "Öyle. Sana ayetlerimiz gelmişti de, sen onları unutmuştun; bugün de sen öyle unutulursun'.

127- İşte, haddi aşanları ve Rabbının ayetlerine îman etmeyenleri böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, şüphesiz daha şiddetli ve daha devamlıdır.

128- Kendilerinden önce yerlerinde gezip dolaştıkları nice nesilleri helak etmiş olmamız, onlan yola getirmemiş mi? Bunda akıl sahipleri için muhakkak deliller vardır.

129- Eğer Rabbın taralından verilmiş bir söz ve belirli bir süre olmasaydı, (onlar üzerine de azab) hemen lazım gelirdi.

130- (Ey Muhammed) Onların söylediklerine sabret; güneşin doğuşundan ve batışından önce ve gece saatlerinde Rabbım hamd ile teşbih et. Ve gündüzün taraflarında da teşbih et ki, sevabından hoşnud olasın.

131- Kendilerini denemek için, onlardan bir sınıfı, dünya hayatı-nın süsü olarak kendisiyle faydalandırdığımız şeylere gözlerini dikme. Rabbının rızkı daha hayırlı ve daha devamlıdır.

132- Ailene namazı emret ve sen de ona devamlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz; fakat seni biz rızıklandırıyoruz. İyi akıbet Allahtan sakınanlarındır.

133-" Rabbından bize bir mucize getiremez miydi?" demektedirler. Onlara, önceki kitaplarda bulunanların apaçık delili (olan Kur'an) gelmedi mi?

134- O gelmezden önce biz onları helak etmiş olsaydık, muhakkak"Rabbımız! Bize bir

peygamber gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık, olmaz mıydı?" derlerdi.

135- (Ey Muhammed Onlara) de ki: "Herkes gözlemektedir. Bu itibarla sız de gözleyin. Nasıl olsa yakında kimin doğru yol ehli olduğunu ve kimin hidayete erdiğini öğreneceksiniz.

21-ENBİYÂ SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yirmi birinci sûresi olup 112 âyetten müteşekkildir. Mekke devrinin ortalannda' ve İbrahim sûresinden sonra nazil olmuştur. İçinde peygamberlerden bahsedilmiş olması dolayısıyle, sûreye "peygamberler" manasına gelen "Enbiyâ" adı verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- İnsanların hesap vakti gelmiştir; fakat onlar halâ yüz çevirmiş olarak gaflet içindedirler.

2-3- Kendilerine Rablarından gelen her yeni İhtarı, ancak onunla alay ederek ve kalbleri (Allah'ın zikrinden) gafil olduğu halde dinlerler. O zulmedenler, kendi aralanndaki "bu da sizin gibi bir insan değil mi? Şimdi siz, göre göre sihire mi kapılacaksınız?' sırrını başkalarından gizlerler.

4- Peygamber: "Benim Rabbım gökteki ve yerdeki her sözü bilir. O, hakkıyla işiten hakkıyla bilendir, demiştir.

5- Fakat onlar: "Rüya saçmalıktır"; "onu o uydurdu'; "hayır, o şairdir"; "evvelki (peygamberlerin) gönderildiği gibi o da bize bir mucize getirsin bakalım' demektedirler.

6- Kendilerinden önce helak ettiğimiz kasaba halkları da îman etmemişlerdi; bunlar mı îman edecekler?

7- Senden önce de kendilerine vahyettiğimiz bir takım adamları göndermiştik. Eğer bilmiyorsanız (inanan) kitap ehline sorun.

8- Onları yiyecek yemez bir ceset yapmamıştık; ebedî de değillerdi.

9- Sonra, onlara verdiğimiz söze sâdık kaldık;hem onları, hem de dilediğimiz kimseleri kurtardık; haddi aşanları da helak ettik.

10- Size de içinde nasihatimizin bulunduğu bir kitap indirdik: hiç aklınızı kullanmıyor musunuz?

11- Zâlim olan nice kasaba halkını kırıp geçirdik ve onlardan sonra da başkalarını getirdik.

12- Azabımızı hissettikleri zaman, ondan süratle kaçıyorlardı.

13- (Onlara denilir ki:) "İçinde bulunduğunuz refaha ve evlerinize dönün; belki (gördükleriniz bildikleriniz) size sorulur".

14- (Fakat onlar kaçmaktan ümidleri kesilince): "Vah bize!" derler. "Biz gerçekten nefislerimize zulmeden kimseler idik".

15- Onların bu sözleri devam edip giderken, onları biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çeviririz.

16- Biz, gökleri ve yeri ve bu ikisi arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

17- Eğer kendimize bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Fakat biz bunu asla yapmayız.

18- Ancak hakkı batıla fırlatırız; böylece o da onu helak eder; bâtıl da yok olur gider. Allah'a isnad ettiğiniz vasıflardan dolayı size yazıklar olsun.

19- Göklerde ve yerde kim varsa Allah'ındır. O'nun katındakiler O'na ibadet etmekten büyüklenmezler ve yorulmazlar.

20- Gece ve gündüz usanmadan (O'nu) teşbih ederler.

21- Yoksa onlar, yeryüzünde bir takım tanrılar edindiler de ölüleri onlar mı diriltecek?

22- Oysa yerde ve gökte Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, her ikisi de bozulur giderdi. Arş'ın Rabbı olan Allah onların vasfettikleri şeylerden münezzehtir.

23- O, yaptığı şeyden sorulmaz; fakat onlar sorulurlar.

24- Yoksa O'nu bırakıp bir takım ilâhlar mı edindiler? (Ey Muhammedi Onlara)de ki: "Öyleyse (ilâhlar edinmenizin) kesin delilini getirin. İşte benimle beraber olanlara ve benden öncekilere gönderilen kitap bu; fakat onların çoğu hakkı bilmiyorlar; bu yüzden de ondan yüz çeviriyorlar.

25- Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona, "benden başka ilâh yoktur; bu itibarla bana ibadet edin" diye vahyetmiş olmayalım.

26- Müşrikler: "Rahman bir çocuk edindi" demektedirler. Hâşâ. Onlar, ikram edilmiş kullardır.

27- Sözleriyle O'nun önüne geçmezler ve yalnız O'nun emriyle amel ederler.

28- Allah, onların önlerindekini de bilir, arkalarındakini de. Rıza gösterdiği kimselerden başkasına şefaat edemezler; O'nun korkusundan titrerler.

29- Onlardan herhangi biri Allah'ı bırakıp da "ben ilâhım" derse, bu yüzden onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.

30- Şu küfredenler bilmezler mi ki gökler ve yer, (bir zamanlar) bitişik idi de,, biz onları ayırdık ve bütün canlı şeyleri sudan yarattık. (Yine de bunlardan ibret alıp)îman etmezler mi?

31- Yeryüzünde insanları sarsmaması için üzerinde sabit dağlar, dosdoğru gidebilsinler diye dağlar arasında geniş yollar yarattık.

32- Gökyüzünü (karışıklıktan) korunan bir çatı yaptık. Böyle olduğu halde onlar, yine de O'nun delillerinden yüz çevirmektedirler.

33- Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan Odur; bunların herbiri bir yörüngede yüzer.

34- Senden önce de hiçbir insanı ölümsüz kılmadık. Sen ölüp de onlar ebedi mi kalacaklar?

35- Her nefis ölümü tadacaktır. Bir imtihan olarak sizi şerle ve hayırla deneriz. Zaten yine bize döndürüleceksiniz.

36- Küfredenler seni gördükleri zaman, Rahman'ın zikrini inkâr edenler kendileri oldukları halde, seni alaya alırlar ve "sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mu'" derler.

37- İnsan aceleci yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim. Bu itibarla acele etmeyin.

38- Kâfirler demektedirler ki: "Bu va'dedilen azâb, eğer sözünüzde sâdık iseniz ne zamandır"?

39- O küfredenler, ne yüzlerini ve ne de sırtlarını ateşten koruyamayacakları ve kendilerine yardım da edilmeyeceği zamanı keski bilselerdi.

40- Oysa azâb onlara aniden gelecek ve onları dehşete düşürecektir. Fakat onu ne geri çevirebileceklerdir, ne de kendilerine bir süre tanınacaktır.

41- Senden önceki peygamberlerle de alay edilmişti; ne var ki onlarla alay edenleri, kendisiyle alay ettikleri şey kuşatıvermişti.

42- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Gece ve gündüz Rahman'ın azabından sizi kim koruyacak"? Fakat böyle olmasına rağmen onlar, yine de Rablarını anmaktan yüz çevirmektedirler.

43- Yoksa onların, kendilerini bizim azabımızdan koruyacak ilâhları mı var? O ilâhlar ki, kendilerine bile yardım edemiyorlar. Onlar, bizden de yakınlık görmezler.

44- İşte biz bunları ve atalarını ömürleri uzadığı sûrece (dünya nimetlerinden) faydalandırdık. Şimdi onlar görmüyorlar mı ki, (oturdukları) yerleri her tarafından eksiltip duruyoruz. Buna galip gelen onlar mı (yoksa biz miyiz)?

45- (Ey Muhammedi O müşriklere) de ki: "Ben sizi vahiyle uyarıyorum Ancak sağırlar, uyarıldıkları zaman davete kulak asmazlar".

46- Kendilerine Rabbının azabından ufacık bir şey dokunsa mutlaka şunu söyleyeceklerdi^: "Yazıklar olsun bize; biz gerçekten zâlim kişiler imişiz".

47- Kıyamet günü adalet terazileri kuracağız. Bu itibarla hiçbir nefis, hiçbir şekilde haksızlığa uğramayacaktır. Ameli, bir hardal tanesi kadar bile olsa. onu getirir (karşılığını veririz). Hesap gören (bir Hâkim-i Mutlak) olarak biz yeteriz.

48- Biz Musa'ya ve Harun'a hak ile bâtılı ayıran ve sakınanlar için bir ışık ve öğüt olan kitabı verdik.

49- İşte o sakınanlar, görmedikleri halde Rablarından korkarlar; onlar kıyamet vaktinden de korkan kimselerdir

50- Bu da, (Muhammed'e) indirdiğimiz mübarek bir öğüttür. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?

51- Biz, daha önce de ibrahim'e nübüvvet alametini vermiştik. Zaten onu biliyorduk.

52- Bir gün babasına ve kavmine şöyle demişti: "Kendilerine ibadet ettiğiniz bu

heykeller ne"?

53- Onlar da demişlerdi ki: "Atalarımızı onlara ibadet eden kimseler olarak bulduk".

54- O da şöyle demişti: "Hiç şüphe yok ki siz ve atalarınız, apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorsunuz".

55- Onlar ise demişlerdi ki: "Sen bize hakkı mı getirdin, yoksa şakacılardan mısın"?

56- ibrahim de şöyle demişti: "Hayır: Rabbınız, kendi yarattığı göklerin ve yerin de Rabbıdır. Ben de buna şâhid olanlardanım".

57- "Allah'a yemin olsun ki, sizin dönüp gitmenizden sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım".

58- Nihayet ibrahim, belki ona başvururlar diye, onların büyüğünü bırakıp diğer putları parçalamıştı.

59- (ibrahim'in kavmi, putlarının parçalanmış olduğunu görünce) şöyle demişlerdi. 'İlâhlarımıza bunu kim yaptı? Muhakkak ki o, zâlimlerden biridir".

60- Bir kısmı da demişlerdi ki: "Kendisine İbrahim denilen bir gencin, onları diline doladığını işitmiştik .

61- Bir kısmı ise: "Kendisine ne yapıldığını görmeleri için onu insanların huzuruna getirin, demişlerdi.

62- ibrahim'e de demişlerdi ki: "Bunu ilâhlarımıza sen mi yaptın, ey İbrahim"?

63- İbrahim de şöyle demişti: "Hayır, onu şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşurlarsa onlara sorun".

64- Bunun üzerine kendi kendilerine dönüp şöyle demişlerdi: "Siz, hakikaten haksızsınız".

65- Sonra tekrar eski kafalarına dönmüşler ve "sen de bilirsin ki bunlar konuşmazlar" demişlerdi.

66- İbrahim ise şöyle demişti: "Siz, Allah'ı bırakıp da, size hiçbir şeyle faydası olmayan ve zararı da dokunmayan şeylere mi ibadet ediyorsunuz"?

67- "Size ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettiğiniz şeylere yazıklar olsun. Hiç aklınızı kullanmıyor musunuz"?

68- Onlar da demişlerdi ki: "Eğer bir şey yapacaksanız, onu yakın ve ilâhlarınıza yardım edin".

69- (Nitekim onu yakmaya kalkıştıkları zaman, ateşe) şöyle demiştik: "Ey ateş! İbrahim'e serin ve selâmet ol".

70- Ona bir tuzak kurmak istemişler, buna karşılık biz de onları hüsrana uğrayan kimseler yapmıştık.

71- Onu da Lût'u da âlemlere mübarek kıldığımız arza ulaştırıp kurtarmıştık.

72- Ayrıca ona, ishak ve Yakûb'u bir bağış olarak vermiş, herbirini sâlihlerden eylemiştik.

73- Hepsini de, emrimizle (insanları) doğru yola davet eden imamlar kılmış, onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı ve zekât vermeyi vahyetmiştik. Hepsi de bize ibadet eden kimselerdi.

74- Lût'a da hüküm ve ilim vermiş, onu, habis fiiller işleyen bir kasabadan kurtarmıştık. Kasaba halkı, Allah'ın itaatından çıkmış kötü bir kavim idi.

75- Lût u da rahmetimize sokmuştuk; o da sâlih kişilerdendi.

76- Diğerlerinden önce Rabbına duâ eden Nuh'a da (yardım etmiştik). Onun duasını kabul edip. onu ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77- Ve ona, âyetlerimizi yalanlayan kavme karşı yardım etmiştik, kötü bir kavim idi; bu yüzden hepsini suda boğmuştuk.

78- Keza Dâvûd ve Süleyman'a da yardım etmiştik. Hani bir kavmin koyunlarının otladığı ekin hakkında hüküm vermişlerdi de,biz de onların hükümlerine şâhid olmuştuk.

79- Süleyman'a bu hükmü öğretmiştik; zaten hepsine de hüküm ve ilim vermiş, Dâvûd'la beraber Allah'ı teşbih eden dağları ve kuşları teshîr etmiştik. Bunları yapan bizdik.

80- Biz ona, sizin için, sizi savaşlarınızın tehlikesinden korumak için zırh sanatını da öğretmiştik. Şimdi siz, şükreden kimseler misiniz?

81- Ayrıca Süleyman'a, emriyle, mübarek kıldığımız arza doğru esip giden şiddetli rüzgârları da teshîr etmiştik. Her şeyi bilen bizdik.

82- Süleyman'a teshîr ettiğimiz, (ona boyun eğdirdiğimiz) onun için denizlere dalan şeytanlar da vardı. Bunlar, bundan başka işler de yapıyorlardı. Hepsini de gözeten bizdik.

83- "Başıma bir belâ geldi; sen merhametlilerin en merhametlisisin" diye duâ eden Eyyûb'a da yardım etmiştik.

84- Onun duasını kabul etmiş, başına gelen belâyı da kaldırmıştık. Ona, kendi katımızdan bir rahmet ve ibadet edenlere bir ibret olmak üzere, ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını vermiştik.

85- ismail, idrîs ve Zulkifl'e de yardım etmiştik. Hepsi de sabredenlerdendi.

86- Onları da rahmetimize soktuk. Zira onlar sâlih kişilerdendi.

87- Zunnûn'a da yardım etmiştik. Hani kavmine kızıp gitmişti. Zannetmişti ki, biz kendisine güç yetiremiyeceğiz. Bu sebeple karanlıklar içinde şöyle seslenmişti: "Senden başka ilâh yoktur. Seni tenzih ederim. Ben muhakkak zâlimlerden oldum".

88- Onun da duasını kabul etmiş ve onu üzüntüden kurtarmıştık. Biz, mü'minleri işte böyle kurtarırız.

89- Zekeriyya da yardım etmiştik. Hani Rabbına: "Rabbım! Beni tek başıma bırakma. Sen vârislerin en hayırlısı sın" diye seslenmişti.

90- Onun da duasını kabul etmiştik. Ona Yahya'yı vermiş, eşini de kendisi için ıslâh etmiştik. Hayırlı iş yapmakta biribirleriyle yarışırlar, (rahmetimizi) ümid ederek ve (azabımızdan da) korkarak bize duâ ederlerdi. Bize karşı son derece saygılı idiler.

91- Irzını koruyan (kız) a da yardım etmiştik. Ona ruhumuzdan üflemiş, kendisini ve oğlunu âlemlere bir delil kılmıştık

92- İşte, sizin bu. dîniniz tek bir dîndir; ben de sizin Rabbınızım. O halde bana ibadet edin.

93- (Buna rağmen insanlar), dînlerini aralarında bölük pörçük etmişlerdir. Halbuki hepsi de bize döneceklerdir.

94- Bu itibarla, her kim mü'min olarak iyi işlerden yaparsa, onun ameli inkâr edilmeyecektir. Biz bunu, onun amel defterine yazmaktayız.

95- Helak ettiğimiz ülke (halkı) nin (kıyamete kadar dünyaya tekrar) dönmeleri mümkün değildir.

96- Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc şeddi açıldığı zaman, her tepeden boşanırlar.

97- Gerçek vad olan kıyamet artık yaklaşmıştır, işte o zaman, küfredenlerin gözleri donakalır ve "yazıklar olsun bize! Biz, bundan gaflet içinde idik; daha zâlimdik" derler.

98- (Ey kâfirler!) Siz ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz cehennem odunusunuz. Siz oraya mutlaka gireceksiniz.

99- Eğer bunlar ilâh olsalardı, oraya girmezlerdi. Hepsi de orada ebedîdirler.

100- Orada onlara (azâb yönünden) bir inleme vardır. Onlar orada hiçbir şey işitmezler.

101- Kendileri hakkında bizden güzel söz yazılmış olanlar ise, cehennemden uzak tutulacak olanlardır.

102- Onlar, cehennemin uğultusunu bile işitmezler. Canlarının istediği şey içinde ebedîdirler.

103- O en büyük korku onları tasalandırmaz. Melekler onları "size vad olunan gün, işte bugündür" diyerek karşılarlar.

104- İşte o gün, göğü kitap sahîfesini dürer gibi düreriz. Onu ilk yaratmaya başladığımız gibi (hesab için) yeniden yaratırız. Üzerimize bir vad olarak bunu mutlaka yapacağız.

105- Tevrat'tan sonra (indirdiğimiz) Zebûrda da, yeryüzüne sâlih kullarımın vâris olacakların yazmıştık.

106- İşte bunda, ibadet eden bir kavim için yeterli ibretler vardır.

107- (Ey Muhammedi) Biz seni âlemlere ancak bir rahmet olarak gönderdik.

108- De ki: "Bana, ilâhınız tek bir ilâhtır, diye vahyolunuyor. Böyle olunca artık siz de müslüman olacak mısınız"?

109- Eğer yüz çevirirlerse, yine de ki: "Size eşitlik üzere bildirdim. Artık size vadolunan cezanın yakın mı, yoksa uzak mı olduğunu ben bilemem".

110- "Gerçek şudur ki. O, sözün açığını da bilir, gizlediğinizi de bilir".

111- "(Cezanın gecikme sebebini) bilemem; belki sizi denemek ve bir süreye kadar (dünyada) faydalandırmak içindir".

112- (Peygamber) demiştir ki: "Rabbım! (Benimle beni yalanlayan müşrikler arasında) hak ile hükmet. Rabbımız çok merhametlidir. Sizin vasfettiklerinize karşı da yalnız O'na sığınılır".

22-HAC SURESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yirmi ikinci sûresi olup 78 âyetten müteşekkildir. 52-55 inci âyetleri dışında sûre Medinede nazil olmuştur. Bununla beraber sûrenin Medine de mi, yoksa Mekkede mi nazil olduğunun kesinlikle bilinemediğini gösteren görüşler de vardır. Gerçek olan şudur ki, sûre içerisinde, hem Mekke, hem de Medine devrinde nazil olmuş âyetler yer almıştır. Sûrede Hacc erkânı anlatıldığı için, ona Hacc sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey insanlar! Rabbınızdan korkun; kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2- Onu gördüğünüz gün, her emzikli emzirdiğinden geçer; her hâmile çocuğunu düşürür. İnsanları, sarhoş olmadıkları halde sarhoş gibi görürsün.Fakat Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3- İnsanlardan, Allah hakkında bilgisizce mücadele eden ve her azılı şeytana uyan kimseler vardır.

4- O şeytan hakkında şu takdir olunmuştur ki , kim onu dost edinirse, o onu saptırır ve cehennem azabına sevkeder.

5- Ey insanlar! Eğer öldükten sonra tekrar dirilmekten şüphe içinde iseniz, biliniz ki, (kudretimizi) size göstermek için. sizi önce topraktan, sonra nutfeden ve sonra asılı hücre kümesinden, sonra yaradılışı belli belirsiz bir parça etten yarattık. Sizi dilediğimiz belli bir süreye kadar rahimlerde tutarız. Sonra sizi çocuk olarak çıkarırız. Sonra da siz bulûğ çağına ulaşırsınız, içinizden kimi ölür, kimi de her şeyi bilip öğrendikten sonra hiçbir şeyi bilmez hale gelsin diye, ömrün en düşkün dönemine ulaştırılır. Yeryüzünü kupkuru görür-sün; fakat üzerine yağmur suyunu indirdiğimiz zaman, (toprak) harekete geçer; kabarır ve her çeşit güzel bitkilerden bitirir.

6- İşte bütün bunlar, Allah'ın hak olduğunu, ölüleri dirilttiğini ve her şeye kaadir olduğunu gösterir.

7- Kıyamet vakti mutlaka gelecektir: Bunda hiçbir şüphe yoktur. Ve Allah, kabirlerde olanları tekrar diriltecektir.

8-9- İnsanlardan, bilgisi, delili ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan, sırt Allah'ın yolundan saptırmak için büyüklük taslayarak Allah hakkında mücadele edenler vardır. Dünyada rezillik onlar içindir. Âhirette de onlara yangın azabını taddıracağız.

10- Onlara denilecektir ki: "Bu azâb, kendi işlediklerinizden dolayıdır".

11- Bir de insanlardan, Allah'a gönülsüzce ibadet eden vardır ki, eğer ona bir hayır isabet ederse, onunla içi rahatlar; fakat başına bir kötülük gelirse, yüzüstü (dînden) döner; böylece dünyayı da âhireti de kaybeder. İşte bu, apaçık bir kayıptır.

12- Allah'ı bırakıp kendisine ne zararı ve ne de faydası dokunan şeylere yalvarır. İşte çok uzak sapıklık budur.

13- Zararı faydasından daha yakın olana yalvarır. Ne kötü bir yardımcı ve ne kötü bir arkadaş!..

14- Allah, îman edenleri ve iyi iş yapanları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, şüphesiz istediğini yapar.

15- Her kim, Allah'ın dünya ve âhirette Peygamberine asla yardım etmiyeceğini zannediyorsa, kendini asmak için göğe bir ip uzatsın, sonra da kessin. Bakalım bu hilesi, kendisini öfkelendiren (yardımı) giderecek mi?

16- İşte biz, Kur'ânı apaçık âyetler olarak böyle indirdik. Allah, şüphesiz, istediğini doğru yola iletir.

17- îman eden (müslüman)ler Yahudi olanlar, sabitler, hıristiyanlar, mecûsîler ve müşrikler arasında, kıyamet günü Allah hüküm verecektir. Allah, şüphesiz her şeye şâhiddir.

18- Bilmiyor musun, göklerde ve yerde olan herkes, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar ve hayvanlar, insanların da çoğu Allah'a secde ederler; çoğunun üzerine de azâb vâcib olmuştur. Allah kimi hor yaparsa, artık ona ikram edecek kimse yoktur. Allah, şüphesiz dilediğini yapar.

19- İşte şu iki hasım, Rabları hakkında çekişmeye girmişler. Küfredenler için ateşten bir gömlek biçilmiştir. Başlarının üzerinden de kaynar su dökülür.

20- Bu su ile karınlarındaki şeyler ve deriler eritilir.

21- Onlar için demirden kırbaçlar vardır.

22- Oradan, uğradıkları o şiddetli üzüntüden her çıkmak isteyişlerinde, oraya tekrar döndürülürler ve onlara "yangın azabını tadın" denir.

23- îman edenleri ve iyi iş yapanları ise, Allah, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Orada, altın ve inciden bilezikler takınırlar. Oradaki elbiseleri de ipektir.

24- Bunlar, sözün güzeline ve çok hamdedilen Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25- Küfredenlere, insanları hem Allah'ın yolundan, hem de ister yerli olsun ister dışarıdan gelsin, bütün insanlar için eşit kıldığımız Mescid-i Harâm'a girmekten menedenlere ve orada zulm ile doğru yoldan saptırmak isteyenlere acı bir azâb taddırırız.

26- Hani "bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, namaza duranlar, rükû edenler ve secdeye varanlar için evimi temiz tul" diyerek İbrahim'i Kabe'nin bulunduğu yere indirmiştik.

27- İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya deve üzerinde bütün uzak yollardan

sana gelsinler.

28- Kendi menfaatlerine şâhid olsunlar ve belirli günlerde, kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları kurban ederken, Allah'ın adını zikretsinler. Siz de ondan yeyin ve çaresiz kalmış fakire yedirin.

29- (Saç ve tırnak gibi) pis olan yerleri temizlesinler; adaklarını yerine getirsinler ve Kabe'yi tavaf etsinler.

30- İşte böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygılı davranırsa, bu, kendisi için Rabbı katında daha hayırlıdır. Size, (Kitapla) okunanlar dışında bütün hayvanlar helâl kılınmıştır.Pis putlardan ve yalan sözden sakının.

31- (Bütün bunları), Allah'ı birleyerek ve O'na şirk koşmadan yapın. Kim Allah'a şirk koşarsa, sanki o, gökten düşmüş de kuş kapmış, yahut rüzgâr kendisini uzak bir yere sürüklemiş gibi olur.

32- İşte bu da böyledir. Kim Allah'ın alâmetlerine saygılı davranırsa, bu, kalblerin takvasındandır.

33- Bu alâmetlerde, belirli bir süreye kadar sizin için faydalar vardır. Sonra onların varacakları yer Beyt-i Atik (Kabe) dir.

34- Allah'ın kurbanlık hayvanlardan kendilerine rızık olarak verdiği şeyler üzerine Allah ismini zikretmeleri için her ümmete kurban ibadeti koyduk. Zira ilâhınız tek bir ilâhtır. Bu itibarla O'na teslim olun. (Ey Muhammedi) O huzû ve huşu duyanları müjdele.

35- Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalbleri titrer; başlarına gelene karşı sabırlıdırlar; namazı kılarlar; kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

36- Biz o kurbanlık deveyi de Allah'ın alâmetlerinden yaptık. Onda sizin için bir hayır vardır. Onları ayakları üzerinde durur vaziyette kurban ederken Allanın ismini anın. Yanları üzerine düşünce de (ondan kesip) yeyin. Kıt kanaat geçinip istemeyene de, isteyecek durumda olana da yedirin. Belki şükredersiniz diye, o büyük hayvanları sizin emrinize işte böyle boyun eğdirdik.

37- Onların etleri de kanları da Allah'a elbette ulaşmayacaktır. Fakat O'na sizden takva ulaşacaktır. Allah'ın size (dînin esaslarını öğrenmek hususunda) hidayet etmesi dolasıyısle, O'nu tekbîr etmeniz için o koca hayvanları size işte böyle boyun eğdirmiştir, (Ey Muhammedi) ibadetlerini iyi yapanları müjdele.

38- Allah, şüphesiz, îman edenleri savunur. Allah, hiçbir hâin nankörü de sevmez.

39- Kendileriyle savaş edilenlere, zulmedilmeleri dolayısıyle (savaşmalarına) izin verilmiştir. Allah, şüphesiz onlara yardım etmeye kaadirdir

40- Onlar, "Rabbımız Allah'tır" demekten başka bir sebep yokken, haksız yere yurtlarından çıkarılmıştır. Eğer Allah'ın, insanları biribirleriyle defetmesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah isminin çok zikredildiği mescidler yıkılıp giderdi. Allah, kendisine yardım edene muhakkak yardım eder. Allah, şüphesiz çok kuvvetlidir; dâima gâlibdir.

41- O yurtlarından çıkarılanları, biz yeryüzünde yerleştirdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekâtı verirler; iyiliği emredip kötülükten menederler. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir.

42- (Ey Muhammedi) Eğer seni yalanlıyorlarsa, (sen, yalanlananların ilki değilsin). Onlardan önce Nûh kavmi, Âd ve Semûd kavimleri de (peygamberlerini) yalanlamışlardı.

43- Keza İbrahim kavmi ile Lût kavmi de yalanlamıştı.

44- Medyen halkı da yalanlamıştı. Mûsâ da yalanlanmıştı. Bunun üzerine kâfirlere mühlet verdim; sonra da onları yakaladım. Şimdi inkâr nasılmış görsünler.

45- Nice kasabalar vardır ki, zâlim oldukları için onları helak etmişizdir; artık onların duvarları, çökük çatıları üzerine yıkılmıştır. Keza köreltttiğimiz nice kuyu ve yıktığımız nice yıkık saray vardır.

46- Bu yalanlayanlar yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı ki, orada onların akıl edecek kalbleri, işitecek kulakları olsun. Gerçi bazan gözler kör olmaz da, yalnız göğüsteki kalbi ar kör olur.

47- (Ey Muhammedi) Senden, azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah, va'dinden asla dönmez. Rabbının katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.

48- Nice kasabalar vardır ki, zâlim oldukları halde, onlara mühlet vermişimdir. Sonra da onları yakalamışımdır. Sonunda dönüş yalnız banadır.

49- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım"

50- îman edenler ve iyi iş işleyenler için mağfiret ve bol rızık vardır.

51- Âyetlerimizin reddi hususunda yarış edercesine gayret sarfedenler ise,

cehennem ehlidirler

52- (Ey Muhammedi) Senden önce hiçbir rasûl, hiçbir nebiy göndermedik ki, o bir temennide bulunduğu zaman, şeytan onun temennisine bir şey sokmuş olmasın. Fakat Allah, şeytanın soktuğu şeyi iptal eder; sonra da âyetlerini sağlamlaştırır. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir;hikmet sahibidir.

53- Bu, şeytanın soktuğu şeyi, kalblerinde hastalık elan ve kalbleri katılaşan kimselere bir imtihan vesilesi yapmak içindir. Zâlimler, şüphesiz çok uzak bir ayrılık içindedirler.

54- Ve yine bu, kendilerine ilim verilenlerin (Kur'ân'ın), Rabbından gelen bir hak olduğunu bilmeleri, ona îman etmeleri ve kalblerinin mutmain olması içindir. Allah, şüphesiz îman edenleri doğru yola hidayet edecektir.

55- Küfredenler ise, kendilerine ölüm birden bire gelinceye, yahut müstesna bir günün azabı gelip çatıncaya kadar ondan şüphe içindedirler.

56- İşte o gün, hükümranlık yalnız Allah'a mahsustur; aralarında O hüküm verir, îman edenler ve iyi iş işleyenler nimet cennetlerindedirler.

57- Küfredenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar ise, işte bunlar için zelil edici bir azâb vardır.

58- Allah yolunda hicret edenler, sonra öldürülenler, yahut ölenler, işte, Allah onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Allah, şüphesiz rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59- Onları, hoşnud olacakları bir yere sokacaktır. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir; ceza vermekte de aceleci değildir.

60- İşte bu böyledir. Kim cezalandırıldığı kadar cezalandırır, sonra da kendisine yine saldırılırsa, Allah ona muhakkak yardım eder. Allah, çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

61- Bu da böyledir; çünkü Allah, geceyi gündüze sokar; gündüzü de geceye sokar. Allah, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

62- Keza bu da böyledir; çünkü Allah, işte, hak olan asıl O'dur. O'nun yerine ilâh olarak yalvardıkları ise, bâtıldır. Allah, işte çok yüce, çok büyük olan da O'dur.

63- Görmüyor musun, Allah, gökten bir su indiriyor da, yer yemyeşil oluyor. Allah, şüphesiz Latîf'tir, her şeyden haberdârdır.

64- Göklerde ve yerde her ne varsa O'na aittir. Allah, işte her şeyden müstağnî olan O'dur; hamdolunmaya lâyıktır.

65- Görmüyor musun, Allah, yeryüzündeki her şeyi ve kendi emriyle denizde yüzen gemileri size boyun eğdirmiştir. Keza izni olmaksızın yer üzerine düşmemesi için göğü de tutmaktadır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı çok şefkatlidir; çok merhametlidir.

66- Size önce hayat veren, sonra öldürecek olan, sonra tekrar hayata döndürecek olan O'dur. Fakat insan çok nankördür.

67- Biz, her ümmet için, yapa geldikleri bir takım ibadet tarzları koymuşuzdur. Bu itibarla, (ey Muhammed.) bu hususta seninle münakaşaya kalkışmasınlar. Rabbına davet et. Hiç şüphe yoktur ki, sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

68- Eğer seninle mücadeleye kalkışırlarsa, de ki: "Allah, sizin yaptıklarınızı daha iyi

bilir.'

69- Allah, kıyamet günü, ihtilaf ettiğiniz hususlarda, aranızda hüküm verecektir.

70- Bilmiyor musun ki Allah, gökte ve yerde olan her şeyi bilir; bu Levh-ı Mahfûz'da yazılıdır. Bu, şüphesiz Allah'a kolaydır.

71- Müşrikler, Allah'ı bırakıp (ibadet edilebilecekleri hakkında) Allah'ın hiçbir delil indirmediği ve kendilerinin de hakkında hiçbir bilgileri olmadığı şeylere ibadet etmektedirler. Oysa (küfürleriyle) zulmedenler için hiçbir yardımcı yok.

72- Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman, küfredenlerin yüzlerindeki inkar alâmetlerini hemen tanırsın. Neredeyse ayetlerimizi kendilerine okuyanlara saldıracak olurlar. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın küfredenlere va'd ettiği ateşi.. O, ne kötü bir akıbettir."

73- Ey insanlar! Size bir misal veriliyor: onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvarıp yakardıklarınız, biraraya gelseler bile, bir sineği dahî yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu, ondan kurtaramazlar. İsteyen de âciz, istenen de.

74- Allah'ı hakkıyla takdir edememişlerdir. Gerçek şudur ki, Allah çok kuvvetlidir; dâima gâlibtir.

75- Allah, meleklerden de insanlardan da elçiler seçmiştir. Allah, şüphesiz hakkıyla işitendir; hakkıyla görendir.

76- Önlerindekini de bilir, arkalarındakini de. Bütün işler Allah'a döndürülür

77- Ey îman edenleri Rükû edin; secde edin; Rabbınıza ibadet edin; hayır işleyin.Belki böylece kurtuluşa erersiniz.

78- Allah yolunda, O'na lâyık bir şekilde cihad edin. O, sizi seçmiş ve dînde babanız İbrahim'in dîni olarak, üzerinize herhangi bir güçlük yüklememiştir. Daha önceki kitaplarda ve bu Kitapla, Peygamberin size şâhid olması, sizin de diğer insanlara şâhid olmanız için, sizi müslüman diye isimlendirmiştir. Bu itibarla namazı dosdoğru kılın; zekâtı verin ve Allah'a sımsıkı sarılın. O sizin mevlânızdır. O, ne güzel bir mevlâ ve ne güzel bir yardımcıdır.

23-MU'MİNÛN SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in yirmi üçüncü sûresi olup 118 âyetten müteşekkildir, Mekke'de Enbiyâ sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede mü'minlerin zaferlerinden ve müşriklerin de kötü akıbetlerinden bahsedildiği için, ona Mu'mimûn sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1 - Mü'minler kurtuluşa ermişlerdir.

2- Çünkü namazlarında huşu duyanlar onlardır;

3- Boş şeylerden yüz çevirenler onlardır.

4. Zekâtı verenler onlardır.

5- Irzlarını koruyanlar onlardır.

6- Ancak eşleri, yahut sahibi oldukları cariyeler bunun dışındadır ve bunlar yüzünden kötülenmezler.

7- Bundan başkasını isteyenler ise, işte bunlar haddi aşanlardır.

8- Keza emanetlerine ve ahidlerine riayet edenler onlardır.

9- Namazlarını koruyanlar onlardır.

10- İşte asıl vârisler bunlardır.

11- Ve bunlar, Firdevs cennetlerine vâris olacaklar ve orada ebedî kalacaklardır.

12- Şu bir gerçektir ki, biz insanı çamurun safından yarattık.

13- Sonra onu sağlam bir kalış yerinde, bir nutfe yaptık,

14- Sonra nutfeyi asılı bir hücre kümesine çevirdik; hücre kümesini bir et parçası haline getirdik; et parçasından kemik yaratık; kemiğe et giydirdik; nihayet onu bambaşka bir varlık olarak inşa ettik. Yaratanların en güzeli olan Allah ne yücedir.

15- Sonra siz, bunun arkasından mutlaka öleceksiniz.

16- Sonra, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.

17- Şu da bir gerçek ki, biz, sizin üzerinizdeki yedi tabaka göğü de yarattık ve yaratılanlardan hiçbir surette gâfil olmadık.

18- Gökten kâfi miktarda bir su indirdik ve onu yerde tuttuk. Biz onu gidermeye de elbet kaadiriz.

19- İşte o su ile, sizin için içinde yeyip durduğunuz bir çok meyveler bulunan hurma ve üzüm bağları yetiştirdik.

20- Keza Tûr-i Sînâ'da çıkan ve yiyenlere yağ ve katık veren zeytin ağacını da (o su ile yetiştirdik).

21- Ehlî hayvanlarda da sizin için mutlaka bir ibret vardır. Karınlarındaki sütten size içiriyoruz. Onlarda sizin için pek çok menfaat vardır ve onlardan yiyip duruyorsunuz.

22- Hem o hayvanlarda ve hem de gemilerde taşınıp durmaktasınız.

23- Nuh'u kavmine göndermiştik de, onlara şöyle demişti: "Ey kavmim! Sizin için kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ibadet edin. Hiç sakınmaz mısınız?"

24- Kavminin küfreden İleri gelenleri de demişlerdi ki: "Bu (adam), sizden üstün olmak isteyen sizin gibi bir insandan başka bir şey değil. Eğer Allah dileseydi melekler gönderirdi. İlk atalarımızdan bunu hiç işitmemiştik."

25- "O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir. Bu itibarla onu bir süre göz altında bulundurun."

26- Nûh ise şöyle demişti: "Rabbıml Onların beni yalanlamalarına karşı bana yardım et."

27- Biz de ona şunu vahyetmiştik: "Nezaretimiz altında ve vahyimize göre bir gemi yap. Emrimiz gelip sular kaynayınca, her cinsten birer çiftle, aleyhlerine hüküm verilmiş olanlar dışında aileni gemiye sok. Zulmedenlerin bağışlanmaları için bana başvurma. Onlar boğulacaklardır,"

28- Sen ve seninle beraber olanlar gemiye yerleşince de, bizi zâlim kimselerden kurtaran Allah'a hamd olsun de"

29- "Ve yine de ki: Rabbım! Beni mübarek bir yere indir. Sen, indirenlerin en hayırlısısın."

30- Biz. h«r ne kadar onları imtihan etmiş olsak bile, bunda, (insanlar için) ibretler vardır.

31- Bunlardan sonra başka bir nesil getirdik. .

32- Onlara da kendi içlerinden "sizin için kendisinden başka ilah olmayan Allah'a ibadet edin. Hiç sakınmaz mısınız?" diyen bir peygamber gönderdik.

33- Fakat kavminin küfreden ileri gelenleri, âhirete kavuşmayı yalanlayanlar ve kendilerini dünya hayatında refaha kavuşturduklarımız da demişlerdi ki: "Bu da

sizin gibi bir insandan başkası değil; sizin yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor."

34- "Kendiniz gibi bir insana itaat ettiğiniz takdirde, siz, muhakkak hüsrana uğrarsınız."

35- "Size, öldüğünüz, toprak ve kemik olduğunuz zaman, tekrar (kabirlerinizden) çıkarılacağınızı mı va'd ediyor?

36- "Oysa va'dolunduğunuz şey ne kadar uzak, ne kadar!"

37- Hayat sadece şu dünya hayatımızdır; ölürüz ve yaşarız. Tekrar dirilecek değiliz.'

38- "O, Allah'a karşı yalan iftirada bulunan bir adamdan başkası değil. Biz ona inananlardan değiliz."

39- O peygamber de şöyle demişti. "Rabbım Onların beni yalanlamalarına karşılık bana yardım el."

40- Allah da buyurmuştu ki: "Birazdan muhakkak pişman olacaklardır."

41- Nitekim onları o korkunç azâb yakalayıvermişti . Onları bir çöp yığını haline getirmiştik."; Uzak olsun öyle zâlim kavim.

42- Sonra bunların ardından başka nesiller var ettik.

43- Hiçbir ümmet ne kendi ecelinin önüne geçebilir; ne de ondan geri kalır.

44- Sonra birbiri arkasına peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi gelince, onu yine yalanladılar. Biz de onları birbiri arkasına helak ettik ve onları, (halkın biribirleririe anlattıkları) efsaneler yaptık. İman etmeyen böyle kavimler yok olsun.

45- Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve apaçık delillerle gönderdik.

46- Onları, Firavun ve adamlarına göndermiştik. Fakat onlar da büyüklendiler. Zaten kibirli bir kavim idiler.

47- Bu yüzden: "Kavimleri bize kulluk edip dururken, bizim gibi iki insana mı îman edeceğiz?" demişlerdi.

48- Böylece o iki peygamberi yalanlamışlar ve helak edilenlerden olmuşlardı.

49- (Yahudiler) belki doğru yolu bulurlar diye, Musa'ya da kitap vermiştik.

50- Meryem'in oğlunu ve annesini bir mucize kılmış ve her ikisini de, akar suyu olan, yüksek, meskûn bir yere yerleştirmiştik.

51- Ey Peygamberler! Temiz yiyeceklerden yiyin; iyi iş işleyin; zira ben, sizin ne yaptığınızı hakkiyle bilirim.

52- Gerçek şu ki, sizin dîniniz tek bir dîndir; ben de sizin Rabbınızım; bu itibarla benden sakının.

53- Ne var ki peygamberlerin tabileri, dînlerini aralarında bölük pörçük etmişlerdir. Bu sebeple her gurup kendi yanındakiyle ferahlanmaktadır.

54- Azabı görecekleri vakte kadar sen onları bırak.

55-56- Kendilerine bol bol mal ve oğul vermemizden, iyiliklerine koşuştuğumuzu mu zannediyorlar? Asla. Fakat onlar anlamıyorlar.

57- Oysa Rablarının korkusundan titreyenler;

58- Rablarının âyetlerine îman edenler;

59- Rablarına şirk koşmayanlar.

60- Rablarına döneceklerinden, verdiklerini kalbleri korkarak verenler;

61- İşte, iyilik hususunda yarış edenler ve öne geçenler bunlardır.

62- Biz, hiçbir nefse gücünün üstünde bir şey teklif etmeyiz. Yanımızda hakkı dile getiren bir kitap vardır. Onlar, asla haksızlığa uğratılmazlar.

63- Fakat o müşriklerin kalbleri, bu kitaptan gaflet içindedir. Onların bundan başka da amelleri vardır ve onları yapıp durmaktadırlar.

64- Onların varlıklarını azâbla yakalayıp aldığımız zaman feryadı basacaklardır.

65- (Fakat onlara deriz ki:)"Bugün feryad etmeyin. Artık bizden yardım göremezsiniz.

66-67- "Âyetlerim size okunuyordu da siz büyüklük taslayıp gece vakti hezeyanlar savurarak topuklarınız üzerinde geri dönüyordunuz."

68- Onlar Kur*»1! hiç düşünmüyorlar mı? Yoksa onlara gelip geçmiş atalarına gelmeyen bir şey mi gelmiş?

69- Yahut peygamberlerini tanımamışlar da, onu o yüzden mi inkâr etmektedirler?

70- Yahutta onda delilik olduğunu mu söylüyorlar? Hayır, Peygamber onlara hakkı getirmiştir; fakat onların çoğu haktan hoşnud değillerdir.

71- Eğer hak, onların hevâ ve heveslerine tâbi olsaydı, gökler, yer ve içindeki herkes, mutlaka boğulurdu. Oysa biz onlara, şân ve şereflerini ihtiva eden Kur'ân'ı getirdik; fakat onlar, bundan yüz çevirmektedirler.

72- (Ey Muhammedi (Yoksa sen onlardan ücret mi istiyorsun ki? Rabbının ücreti daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73- Aslında sen onları dosdoğru bir yola davet ediyorsun.

74- Âhirete inanmayanlar ise, o doğru yoldan sapmaktadırlar.

75- Onlara merhamet etsek ve sıkıntılarını gidersek bile, sürdürüp geldikleri azgınlıklarına yine devam edeceklerdir.

76- ' Bu sebeple onları azâb ile yakaladık; fakat onlar yine de Rablarına boyun

eğmemişler ve yalvarmamışlardır.

77- Sonunda üzerlerine şiddetli bir azâb kapısı açtığımız zaman, içinde şaşkın ve ümidlerini kaybetmiş bir halde kalacaklardır.

78- Oysa sizin için kulak, göz ve kalb yaratan O'dur. Ne kadar da az şükrediyorsunuz.

79- Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O'dur. Ve yine O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80- Size hayat veren ve öldüren de keza O'dur. Gece ve gündüzün birbiri arkasına gelip gitmesi de O'na aittir; hiç aklınızı kullanmıyor musunuz?

81- Fakat onlar, evvelkilerin söyledikleri gibi söylemektedirler.

62- Demektedirler ki; "Biz öldükten, toprak ve kemik olduktan sonra tekrar diriltilecek miyiz?'

83- "Biz ve daha önce atalarımız da bununla tehdit olunmuştuk. Oysa bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir."

84- (Ey Muhammedi O müşriklere) de ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), yeryüzü ve yeryüzünde bulunanlar kimindir?"

85- Diyeceklerdir ki: "Allah'ın." De ki: "O halde hiç düşünmüyor musunuz?"

86- Yine de ki: "Yedi tabaka göğün Rabbı ve büyük Arş'ın Rabbı kimdir?"

87- Onlar da diyeceklerdir ki: "Allah'tır." De ki: "O halde hiç korkmuyor musunuz?"

88- Keza de ki: "Eğer biliyorsanız, (söyleyin bakalım) her şeyin hükümranlığı elinde olan, her şeyi himaye eden ve fakat kendisi himayeye muhtaç olmayan kimdir?"

89- Diyeceklerdir ki: "Allah". De ki: "O halde nasıl aldanıyorsunuz?"

90- Hayır, biz onlara hakkı getirdik; onlar ise yalancıdırlar.

91- Allah, hiçbir surette bir çocuk edinmemiştir ve O'nunla beraber hiçbir ilâh olmamıştır. Eğer öyle olsaydı, her ilâh kendi yarattığı ile gider ve birbirine üstün gelmeye çalışırdı. Oysa Allah, onların tavsif ettikleri şeylerden münezzehtir.

92- O, gaybın da. hazır olanın da âlimidir. Allah, onların şirk koştukları şeylerden çok yücedir.

93- (Ey Muhammedi) De ki: "Rabbım! Eğer onların tehdit olundukları azabı bana da gösterecek olursan";

94- "Rabbım! Beni o zâlim kavmin içinde bulundurma."

95- Biz, şüphesiz onlan tehdit ettiğimiz şeyi sana göstermeye kaadiriz.

96- Sen, yine de kötülüğü en güzel ile sav. Biz, onların vasf ettiklerini çok daha iyi biliriz.

97- De ki: "Rabbım! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım."

98- "Onların, yanımda bulunmalarından sana sığınırım, Rabbım!

99- Nihayet onlardan birine ölüm gelince demektedir ki: "Rabbım! Beni dünyaya geri döndür."

100- "Ta ki yapmadan bıraktığım iyi işleri yapayım." Asla Söylediği sadece kendi sözüdür. Tekrar dirilecekleri güne kadar, arkalarında (dönüşlerine mâni olacak) bir engel vardır.

101- Sûr'a üflendiği zaman, artık o gün, aralarında ne soy sop kalır; ne de biribirlerine onu sorarlar.

102- Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtuluşa erenler onlardır.

103- Kimin tartılan da hafif gelirse, işte ebedi kalacakları cehennemde kendilerine yazık edenler bunlardır.

104- Ateş onların yüzlerini dağlayacak ve dişleri sırıtıp kalacaktır.

105- Onlara denilecektir ki: "Âyetlerim size okunmamış ve siz de onları yalanlamamış mıydınız?"

106- Onlar ise, şöyle diyeceklerdir "Rabbimiz! İsyankârlığımız, üzerimize galebe çalmış ve sapık bir kavim olmuştuk."

107- "Rabbimiz! Bizi ateşten çıkar; (dünyaya geri döndür). Eğer yine (eski halimize) dönersek, işte o zaman, biz zâlim kişileriz (ve cezayı hak etmiş oluruz)"

108- Allah da onlara buyuracaktır ki: "Susun orada ve konuşmayın."

109- Zira kullarımdan bir gurup, "Rabbimiz! Biz îman ettik; bizi bağışla ve bize merhamet eyle. Sen merhametlilerin en hayırlısısın" diyorlardı da,

110- "Siz onları, beni anmayı size unutturacak kadar eğlence edinmiştiniz ve alay edip onlara gülüyordunuz."

111- "Ben de onları bugün, sizin eziyetlerinize sabretmeleri dolayısıyla mükâfatlandırdım. İşte asıl kurtuluşa erenler onlardır."

112- Allah onlara buyuracaktır ki: "Yıllar sayısınca yeryüzünde ne kadar kaldınız?"

113- Onlar da şöyle diyeceklerdir: "Bir gün, yahut bir günden daha az. Sayanlara sor."

114- Allah da şöyle buyuracaktın "Çok az kaldınız. Keşke bunu gerçekten bilmiş olsaydınız...'

115- "Bizim sizi boşuna yarattığımızı ve bize geri döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

116- Kendisinden başka ilâh olmayan gerçek hükümdar, şerefi büyük Arşın Rabbı olan Allah çok yücedir.

117- Kim Allah ile beraber, varlığına hiçbir delil bulunmayan başka bir ilâha ibadet ederse, onun hesabı Rabbı yanındadır. Gerçek şudur ki, kâfirler asla iflah olmayacaktır.

118- (Ey Muhammedi) De ki: "Rabbim! Bağışla ve merhamet et. Sen, merhametlilerin en hayırlısısın."

24-NUR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm in yirmi dördüncü sûresi olup 64 âyetten müteşekkildir. Medine'de Haşr sûresinden sonra nazil olmuş, 35 inci ayetinde Allah 'in nurunu tasvir etmesi dolayısıyla "Nûr sûresi denilmiştir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Bu, indirdiğimiz ve hükümlerini (arz kıldığımız bir sûredir. Düşünüp öğüt alasınız diye bu süre içinde apaçık âyetler indirdik.

2- Zina eden kadın ve erkekten her birine yüzer değnek vurun. Eğer Allah'a ve âhir e t gününe iman ediyorsanız, Allah'ın dîni huşusunda onlara karşı acıma duygusu sizi engellemesin. Onların cezalarının infazına mü'minlerden bir topluluk da şahit olsun.

3- Zina eden bir erkek, zina eden veya müşrik olan bir kadından başkasıyla, zina eden bir kadın da zina eden veya müşrik olan bir erkekten başkasıyla evlenemez. Bu, bütün mü'minlere haram kılınmıştır.

4- iffetli kadınlara zina isnad eden, sonra da dört şâhid getiremeyen kimselere seksen değnek vurun ve bir daha onların sahiciliklerini kabul etmeyin. İşte onlar fasık olan kimselerdir.

5- Ancak bundan sonra tövbe edenler ve hallerini düzeltenler, bunun dışındadır. Şüphe yoktur ki Allah çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir

6- Eşlerine zina isnad eden ve kendilerinden başka şâhidlerî de olmayan kimselerden her birinin şâhidliği, doğruyu söyleyenler olduğuna dâir Allah'a dört defa yemin etmekle olur.

7- Beşincisi ise, eğer yalan söylüyorsa, Allah'ın lanetini kendi üzerine olmasını dilemektir.

8- Kocasının yalancılardan olduğuna dâir Allah'a dört defa yemin etmesi, zina cezasını ondan kaldırır.

9- Beşincisi ise, eğer erkek doğruyu söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemektir.

10- Ya Allah'ın lûttu ve merhameti üzerinize olmasaydı ve Allah, tövbeleri kabul eden, aynı zamanda hikmet sahibi olmasaydı, (haliniz nice olurdu?)

11- (Peygamberin eşi hakkındaki) o iftirayı yapanlar, içinizden bir topluluktur. Bunu kendiniz için bir şer sanmayın; aksine o, sizin için hayırlı olmuştur. Onlardan her biri için kazandığı günâh nisbetinde ceza vardır, iftiranın en büyüğünü yüklenene ise, büyük azâb vardır.

12- Bu iftirayı işittiğiniz zaman, mû'min erkek ve kadınların güzel zanda bulunup kendi kendilerine "bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13- Bu iftiraya dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Şâhidlerî getirmediklerine göre, bunlar, Allah katında yalancı olanlardır.

14- Eğer Allah'ın dünyada üzerinizdeki lûtfu ve âhirette de rahmeti olmasaydı, içine daldığınız bu İftirada size büyük bir azab dokunurdu.

15- O zaman, siz onu dillerinizle alıyor ve hakkında bilgi sahibi olmadığınız şeyi ağızlarınızla söylüyordunuz ve bunu, Allah katındaki büyüklüğüne rağmen kolay sanıyordunuz.

16- Halbuki o iftirayı işittiğiniz zaman, "bunu bizim konuşmamız bize yakışmaz; hâşâ, bu, büyük bir iftiradır" deseniz ne olurdu?

17- Eğer mû'min kişiler iseniz, bunun gibi bir şeye bir daha dönmemeniz için, Allah size vâz u nasihat ediyor.

18- Ve Allah size âyetleri böylece açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir, hikmet sahibidir.

19- îman edenler arasında fuhşun yayılmasını arzu edenlere, dünya ve âhirette çok acı bir azâb vardır; Allah her şeyi bilir ve fakat siz bilmezsiniz.

20- Üzerinizde ya Allah'ın lûtfu ve merhameti olmasaydı; ya Allah çok şefkatli ve merhametti olmasaydı, (haliniz nice olurdu?).

21- Ey îman edenler! Şeytanın adımlarına ayak uydurmayın. Her kim ona ayak uy durursa, bilsin ki o, hayasızlığı ve kötülüğü emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın lûtfu ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbiri, ebediyyen temize çıkmazdı. Fakat Allah, dilediğini temize çıkarır, Allah, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

22- İçinizden fazilet ve servet sahipleri, yakınlarına, düşkünlere, Allah yolunda hicret edenlere vermemek hususunda yemin etmesinler; fakat affetsinler, geçsinler.

Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

23- Namuslu, hiçbir şeyden haberi olmayan mû'min kadınlara (zina ile) iftira edenler, dünya ve âhirette lanetlenirler. Onlar için büyük bir azâb vardır.

24- O kıyamet günü, dilleri, elleri ve ayakları, işlemiş olduklan kötülüklerden dolayı aleyhlerine şahidlik edecektir.

25- O gün Allah, onlara hakkettikleri cezalarını verecek ve onlar da Allah'ın apaçık bir hak olduğunu anlayacaklardır.

26- Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler de kötü kadınlara mahsustur. Keza iyi kadınlar iyi erkeklere, iyi erkekler de iyi kadınlara mahsustur. Bunlar, diğerlerinin söylediklerinden uzaktırlar. Onlar için Rabları katında mağfiret ve bol rızık vardır.

27- Ey îman edenler! Evlerinizden başka evlere izin almadan ve ev halkına selâm vermeden girmeyin. Eğer düşünecek olursanız, bu sizin için daha hayırlıdır.

28- Eğer evde hiç kimseyi bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeri girmeyin. Eğer geri dönün denilirse, siz de geri dönün. Bu, sizin için daha temizdir. Allah, sizin yaptıklarınızı hakkıyla bilir.

29- içinde, eşyanızın bulunduğu meskûn olmayan evlere girmenizde size bir beis yoktur. Allah, açığa vurduğunuzu da gizlediğinizi de bilir.

30- (Ey Muhammedi) Mü'min erkeklere söyle de, gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar ve mahrem yerlerini korusunlar, bu, onlar için daha temizdir. Şüphe yoktur ki Allah, onların ne yaptıklarından hakkıyla haberdârdır.

31- Mü'min kadınlara da söyle: Onlar da gözlerini haramdan sakınsınlar ve İffetlerini (zinadan) korusunlar. Kendiliğinden görünenler dışında ziynetlerini gösterme sinler. Başörtülerini yakalarının üzerine koysunlar ve kocalarından, babalarında, kocalarının babalarından, oğullarından, kocalarının oğullarından, kardeşlerinden, kardeşlerinin oğullarından, kızkardeşlerinin oğullarından, mü'min kadınlarından, elleri altındaki cariyelerinden, kadına ihtiyacı olmayan iktidarsız erkeklerden, tabileri olan hizmetçilerden ve kadınların avret yerlerini henüz bilmeyen çocuklardan başkasına ziynetlerini gösterme sinler. Ziynetlerinden gizledikleri şeylerin görünmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminleri Hep birden Allah'a tövbe edin de kurtuluşa ere siniz.

32- içinizden bekâr olanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden iyileri evlendirin; eğer fakir iseler, Allah, lûtfu ile onları zenginleştirir. Allah, çok lûtufkârdır, her şeyi hakkıyla bilendir.

33- (Fakirlik sebebiyle) evlenme imkânı bulamayanlar, Allah, lûtfu ile kendilerini zenginle ştirinc ey e kadar İffetlerini korusunlar. Elleriniz altında bulunup da mükâtebe (yaparak hürriyetlerini satın almak) isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır olduğunu bilirseniz, mükâtebe yapın. Allah'ın size verdiği maldan da onlara verin. Dünya hayatından bir menfaat elde etmek için, kendileri namuslu kalmak istedikleri takdirde, cariyelerinizi zinaya teşvik etmeyin. Her kim onları zorlarsa, şüphesiz Allah, onların zorlanmalarından sonra onlara karşı çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

34- (Ey müslümanlar!) Size apaçık âyetler ve sakınacak olanlar için, sizden önce gelip geçmiş kavimlere ait meseller ve va'z ve nasihatlar indirdik.

35- Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun bir örneği, içinde ışık bulunan bir kandil yuvası gibidir. Işık bir cam içindedir; cam ise, şarka da garba da ait olmayan, ateş değme s e bile yağı neredeyse ışık verecek mübarek bir zeytin ağacından yakılan sanki inci bir yıldız gibidir. Nûr

üzerine nurdur. Allah, dilediğini nuruna hidayet e der. Allah böyle misalleri insanlar için verir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

36- (İşte, içinde ışık bulunan o kandil yuvaları da) mescidlerdedir ki, Allah, onların temiz tutulup yüceltilmesini ve içinde isminin anılmasını emretmiştir. Adamlar, sabah akşam O'nu oralarda teşbih ederler. Mükâtebe, köle veya cariyenin, efendilerine ücretlerini ödeyerek kendi hürriyetlerini satın almak üzere efendileriyle yaptıkları andlaşmadır. Bu anlaşma gereğince efendisine belli bir ücret veya bedel ödeyen köle hürriyetini satın almış olur ve kölelikten kurtulur.

37- O adamlar ki, ne ticaret ve ne de alış veriş, Allah'ı anmaktan, namazı kılmaktan ve zekâtı vermekten onları alıkor. Kalblerin ve gözlerin korkudan ters döneceği kıyamet gününden korkarlar.

38- (Bütün bunlar) Allah'ın, onları yaptıklarına karşılık en iyi bir şekilde mükâfatlandırması ve lûtfûndan onlara daha da artırması içindir. Allah, dilediklerine hesapsız rızık verir.

39- Küfredenler ise, onların amelleri de, dümdüz sahradaki serab gibidir. Susuz kalmış insan onu su zanneder; fakat oraya gelince hiçbir şey bulamaz; fakat yanında Allah'ı bulun O da onun hesabım görür. Allah, hesabı çabuk görendir.

40- Yahutta (küfredenlerin amelleri), üzeri dalgalarla örtülmüş engin denizdeki karanlıklar gibidir; öyle ki, onun da üzerinde bir dalga daha, sonra bulut ve karanlıklar. Hepsi birbiri üzerinde.. Birisi elini çıkarsa, onu hemen hemen hiç göremez. (İşte böyle bir durumda) Allah'ın nûr vermediği kimsenin hiçbir nuru yoktur.

41- Bilmiyor musun, göklerde ve yerde olan herkes, gökte kanat çırpan her kuş, Allah'ı teşbih ederler. Hepsi de duasını ve teşbihini bilir. Allah, onların ne yaptıklarını bilir.

42- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, varış da O'nadır.

43- Görmüyor musun, Allah bulutları sürüyor, sonra biraraya getirip üstüste yığıyor. İşte o zaman aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulut indirir de, bu doluyu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de uzak tutar. Şimşeğinin parıltısı ise, neredeyse gözleri kamaştırır.

44- Allah, gece ile gündüzü de çevirir. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için bir ibret vardır.

45- Allah, bütün hayvanları sudan yaratmıştır. Bunlardan bir kısmı kamı üzerinde yürür; bir kısmı iki ayak üzerinde yürür, bir kısmı da dört ayak üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır, şüphe yoktur ki Allah, her şeye kaadirdir.

46- Biz apaçık âyetler indirdik. Allah, dilediği kimseyi dosdoğru yola hidayet eder.

47- (Bir takım kimseler) "Allah'a ve Peygambere îman ve itaat ettik" derler; sonra da onlardan bir gurup, bunun ardından yüz çevirir. Bunlar mü'min değillerdir.

48- Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Rasûlüne davet olundukları zaman, yine onlardan bir gurup yüz çevirir.

49- Eğer hak kendilerinde olursa, ona boyun eğerek gelirler.

50- Kalblerinde bir hastalık mı vardır; yoksa şüpheye mi düşmüşlerdir; yahutta Allah'ın ve Peygemberinin kendilerine haksızlık yapacaklarından mı korkmuşlardır? Hayır, (hiçbiri değil); bunlar, zâlim olan kimselerdir.

51- Oysa aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamberine davet olunan mü'minlerin sözü ise, "işittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha erenler de bunlardır.

52- Kim, Allah'a ve Peygamberine itaat eder ve O'ndan korkar, sakınırsa, işte kurtuluşa erenler de bunlardır.

53- (Ey Muhammedi) Kendilerine emrettiğin takdirde, savaşa mutlaka çıkacaklarına dâir bütün güçleriyle Allah'a yemin etmektedirler. Onlara de ki: "Yemin etmeyin, itaatiniz (bizce) malumdur. Allah, elbette yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

54- Yine de ki: "Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin," Eğer yüz çevirirseniz (siz zararlı çıkarsınız); çünkü Peygamber, yüklendiği (tebliğ görevinden) sorumludur; siz ise, yüklendiğiniz (itaat) den sorumlusunuz. Eğer ona itaat ederseniz, hidayete erersiniz. Peygambere düşen, apaçık beyan etmekten başka bir şey değildir.

55- Allah, içinizden îman edenlere ve iyi iş işleyenlere, kendilerinden öncekileri hükümran kıldığı gibi, onları da yeryüzünde hükümran kılacağını, kendileri için hoşnud olduğu dînlerini, yine onlar için iyice yerleştireceğini ve korkulu hallerini güvene çevireceğini va'detmiştir. Çünkü onlar, yalnız bana ibadet ederler ve hiçbir şeyi bana şirk koşmazlar. Bundan sonra her kim küfrederse, işte asıl fâsık olanlar onlardır.

56- (Ey Müslümanlar!) Namazı dosdoğru kılın; zekâtı verin ve Peygambere itaat edin ki rahmet olunasınız.

57- (Ey Muhammedi) Küfredenlerin yeryüzünde Allah'ı âciz bırakacak kimseler olduklarını
sanma; onların varacakları yer ateştir. Ne kötü bir gidiştir o!.. 58- Ey îman edenler! Ellerinizin
altında bulunan köle, câriye veya hizmetçilerinizle, içinizden ergenlik çağına erişmemiş olanlar, (odanıza girebilmek için) sizden üç defa izin istesinler: Sabah namazından önce; öğle sıcağının bastırdığı vakit elbisenizi çıkarıp koyduğunuzda ve bir de. yatsı namazından sonra.. Bunlar, sizin çıplak bulunabileceğiniz üç vakittir. Bunun dışındaki vakitlerde, sizin yanınıza girip çıkmalarında, gerek size ve gerekse onlara bir günâh yoktur. Allah, âyetlerini size işte böyle açıklar. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir: hikmet sahibidir.

59- Çocuklarınız ergenlik çağına eriştikleri vakit de, büyüklerinin izin istedikleri gibi izin istesinler. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi hakkıyla bilendir; hikmet sahibidir.

60- Evlenme ümidi kalmamış yaşlı kadınların ziynetlerini açığa vurmaksızın üstlüklerini çıkarmalarında, üzerlerine herhangi bir günâh yoktur. Fakat sakınıp örtünmeleri, kendileri için daha hayırlıdır. Allah, hakkıyla işitendir: hakkıyla bilendir.

61- Köre bir sorumluluk yoktur; topala ve hastaya da bir sorumluluk yoktur. Keza size de kendi evinizde yemenizde yahut babalarınızın evlerinde, yahut anneleriniz evlerinde, yahut erkek kardeşlerinizin evlerinde yahut kız kardeşlerinizin evlerinde, yahut amcalarınızın evlerinde, yahut halalarınızın evlerinde yahut dayılarınızın evlerinde, yahut teyzelerinizin evlerinde, yahut anahtarları elinizde bulunan kâhyası olduğunuz evlerde, yahutta arkadaşınızın evinde yemenizde bir günâh yoktur. Topluca veya ayrı ayrı yemenizde de size bir günâh yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, kendinizden olan içindekilere, Allah katından esenlik, bereket ve iyilik dileyerek selâm verin. İşte Allah, aklınızı kullanasınız diye size âyetlerini böyle açıklar.

62- Asıl mü'minler, Allah'a ve Peygamberine îman eden ve Peygamberle beraber bir iş üzerinde biraraya geldikleri vakit, ondan izin almadan gitmeyenlerdir. (Ey Muhammedi) Senden izin isteyenler, Allah'a ve Peygamberine îman eden kimselerdir. Bazı işleri dolayısıyle senden izin talebinde bulundukları zaman, onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphe yoktur ki Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

63- (Ey müslümanlar!) Peygamberi kendi aranızda çağırmayı, birbirinizi çağırmakla bir tutmayın. Allah, içinizden birbiri arkasına gizlice sıvış anları elbette bilmektedir. Bu itibarla, Allah'ın emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden, yahut acı bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64- Şunu iyice bilesiniz ki, göklerde ve yerde olan her şey, Allah'a aittir. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi ve kendisine döndürülecekleri günü mutlaka bilir; yaptıklarım da kendilerine haber verir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

25-FURKÂN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yirmi beşinci sûresi olup 77 âyetten müteşekkildir. Sûre. 68-70 inci âyetleri dışında hepsi Mekke'de ve Yâ-Sîn sûresinden sonra nazil olmuştur Diğer üç âyet ise, Medenîdir. Sûrenin ilk âyetinde, Hakkı bâtıldan ayıran manâsında Türkân'dan söz edilmesi ve Kur'ân in bir adının da "Furkân" olması dolayısıyla. sûreye "Furkân sûresi' denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Âlemlere uyarıcı olması için kuluna Furkân'ı indiren Allah ne yücedir.

2- Göklerin ve yerin hükümranlığı O'na mahsustur. Hiçbir oğul edinmemiştir ve hükümranlıkta hiç bir ortağı yoktur. Her şeyi O yaratmış ve bir düzen içinde O takdir etmiştir:

3- Fakat müşrikler, Allah'ı bırakıp hiçbir şey yaratamayan ve fakat kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne zarar ve ne de fayda verecek güçleri olmayan, ne ölüm ne hayat verebilen ve ne de ölüleri diriltip kabirden çıkarabilecek olan ilâhlar edinmişlerdir.

4- Küfredenler ise, "bu Kur'ân, Muhammed'in uydurduğu bir yalandan başka bir şey değildir. Bu yalanda, ona başka kimseler de yardım ettiler" demişler ve böylece en büyük haksızlık ve yalan ile ortaya çıkmışlardır.

5- Ve yine demişlerdir ki: "Kur'ân, başkasına yazdırıp (ezberlemesi için) sabah akşam kendisine okunan evvelkilerin masallarıdır."

6- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Onu, göklerdeki ve yerdeki bütün esrarı bilen Allah indirmiştir. O, aynı zamanda, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir."

7- Keza demişlerdir ki: "Şu da ne biçim Peygamber? Yemek yiyor, pazar yerlerinde yürüyor.. Ona bir melek indirilseydi de onunla beraber bir uyarıcı olsaydı ya."

8- "Yahut kendisine bir hazine verilseydi; yahut bir bahçesi olsaydı da oradan yeseydi olmaz mıydı?" Zâlimler demişlerdir ki: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasının peşinden gitmiyorsunuz."

9- (Ey Muhammedi) Bak, sana nasıl misal getiriyorlar. Onlar doğru yoldan sapmışlardır ve bir daha da o yolu bulamayacaklardır.

10- Dilediği takdirde sana bundan daha hayırlısını, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetleri veren ve senin için köşkler yapan Allah çok yücedir.

11- Onlar zaten kıyameti de yalanlamışlardı. Fakat biz, kıyameti yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

12- Bu ateş, onlara uzak bir yerden göründüğü zaman, onun öfkesini ve uğultusunu da işitirler.

13- Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman da, orada yok olup gitmeyi dilerler.

14- (Fakat onlara) "Bugün bir defa yok olmayı dilemeyin; bir çok defa yok olmayı dileyin" denir.

15- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Şimdi bu mu hayırlıdır, yoksa Allah'tan sakınanlara vadolunan ve onlar için bir mükâfat ve varılacak yer olan ebedî cennet mi?"

16- Orada diledikleri her şey, ebedi oldukları halde ve Rabbının kendisinden istenen bir va'di olarak onlarındır.

17- (Müşriklere gelince) Allah kıyamet günü onları ve Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleri şeyleri toplar ve onlara şöyle buyurur: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa doğru yoldan sapanlar kendileri mi?"

18- Onlar da derler ki: "Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmemiz bize yakışmaz. Fakat sen onlara ve babalarına çok nimet verdin; o derecede ki seni anmayı unuttular ve helak olmayı hak eden bir kavim olup çıktılar."

19- (Ey kâfirler!) işte ibadet ettikleriniz, söylediklerinizde sizi yalanlıyorlar. Artık kendinizden azabı ne çevirebilirsiniz, ne de kendinize bir yardım bulabilirsiniz. İçinizden kim (küfrü ile) zulmederse, ona büyük bir azâb tattıracağız.

20- Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki yemek yememiş ve sokaklarda yürümemiş olsun. (Ey insanlar!) Biz, sizin bazınızı bazınız için sınama vesilesi yapmışızdır. Hiç sabrediyor musunuz? Rabbın her şeyi hakkiyle görendir,

21- Bize kavuşacaklarını ümîd etmeyenler, "bize melekler indirilemez miydi; yahut Rabbımızı göremez miydik?" demektedirler. Muhakkak ki bunlar kendi kendilerine büyüklük taslamışlar ve haddi son derece aşmışlardır.

22- Onlar melekleri gördükleri gün, suçlular için artık hayırlı bir müjde yoktur ve melekler onlara diyeceklerdir ki: "(Mağfiret ve cennet) size artık yasak!"

23- (İyi de olsa) işledikleri her ameli alırız da hepsini toz duman ederiz.

24- Cennet ehlinin ise, o gün kalacağı yer daha hayırlı, dinlenecekleri mekân daha güzeldir.

25- O gün gök, bulutlar gibi parçalanacak ve melekler arka arkaya (amel defterleriyle) indirilecektir.

26- Asıl hükümranlık, işte o gün Rahman'a aittir. Kâfirlere ise, çok güç bir gün olacaktır.

27- Zâlim, o gün elini ısıracak ve: "Ah ne olurdu. Peygamberle bir yol edinseydim":

28- "Yazıklar olsun bana! Ne olurdu filânı dost edinmeseydim";

29- "İşte o beni, bana Rabbımdan geldikten sonra Kitaptan uzaklaştırdı. Zaten şeytan insanı yalnız bırakır" diyecektir.

30- Peygamber de diyecektir ki: "Ey Rabbım! Kavmim bu Kur'ân ı terketti."

31- İşte biz, her peygamber için, suçlulardan böyle bir düşman yapmışızdır. Fakat yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbın yeter.

32- Küfredenler "Kur'ân, Peygambere, hepsi bir defada indirilseydi ya!" demektedirler. Halbuki (ey Muhammedi) biz onu senin kalbini iyice pekiştirmek için azar azar indirdik ve ağır ağır okuduk

33- Sana hiçbir misal getirmezler ki, biz sana hak ve açıklaması en güzel olanını getirmemiş olalım.

34- Cehennemde yüzükoyun haşr olunacak olanlar, işte yerleri en kötü ve yolları en sapık olanlar bunlardır.

35- Biz, Musa'ya kitap vermiş ve onunla beraber kardeşi Harun'u da vezir yapmıştık.

36- Onlara demiştik ki: "Âyetlerimizi yalanlayan kavme gidin". Sonra da onları yerle bir etmiştik.

37- Peygamberleri yalanlayınca Nûh kavmine de aynı şeyi yapmıştık. Onları suda boğmuş ve insanlar için bir ibret kılmıştık. Biz, zâlimler için acı bir azâb hazırlamışızdır.

38- Ad kavmini, Semûd kavmini, Ress ahalisini ve bunlar arasında daha bir çok nesilleri hep helak etmişizdir.

39- Bunlardan herbirine misaller vermiş, fakat dinlemedikleri için hepsini de kırıp geçirmişizdir.

40- O müşrikler, üzerine belâ yağmuru yağdırılmış bir kasabaya da uğramışlardı. Onu görmemişler miydi? Hayır; onlar, öldükten sonra tekrar dirilmeyi ümid etmiyorlardı.

41- Seni gördükleri zaman "Allah'ın Peygamber olarak gönderdiği bu mu?" diyerek seni alaya almaktan başka bir şey yapmıyorlar.

42- "İlâhlarımıza ibadet etmekte direnmeseydik, neredeyse bizi onlardan saptıracaktı demektedirler. Fakat onlar azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu anlayacaklardır.

43- (Ey Muhammed) Kendi nevasını ilâh edinen kimseyi gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın?

44- Yoksa sen onlardan çoğunun söz dinleyip akıl ettiklerini mi sanıyorsun? Oysa onlar hayvanlar gibidirler; hatta yol itibariyle onlardan daha sapıktırlar.

45- Görmüyor musun Rabbın, gölgeyi nasıl uzatıyor; eğer dileseydi onu sabit kılardı. Sonra güneşi ona delil kılmışızdır.

46- Sonra da onu kendimize yavaş yavaş çekmişizdir.

47- Geceyi örtü, uykuyu dinlenme ve gündüzü de dirilip çalışma zamanı yapan Allah'tır.

48-49- Rahmetinin önünden rüzgârları müjdeci olarak gönderen de Allah'tır. Nitekim gökten, ölü bir beldeye hayat vermek ve yarattığımız bir çok hayvan ve insanı sulamak için tertemiz bir su indirmişizdir.

50- Sonra da ibret almaları için bu suyu aralarında, muhtelif vakitlere göre değiştirmişizdir. Buna rağmen insanların çoğu yine de nankörlükten vazgeçmemiştir.

51 - Eğer dileseydik, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik.

52- Bu itibarla sen, kâfirlere itaat etme ve onlara karşı Kur'ân'la bütün gücünü kullanarak savaş.

53- Birinin suyu son derece tatlı, birinin suyu da son derece tuzlu iki denizi salıveren, buna rağmen aralarına sanki birbirine karışmalarını önleyici bir engel koyan Allah'tır.

54- Sudan bir insan yaratan, sonra da ona soy sop veren de Allah'tır. Rabbın her şeye kadirdir.

55- Allah'ı bırakıp, kendilerine faydası da zararı da dokunmayan şeylere ibadet ediyorlar. Kâfir, Rabbına karşı (şeytana) yardımcıdır.

56- (Ey Muhammedi) Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

57- De ki: "Ben, bu göreve karşılık, sizden, herhangi bir ücret değil, ancak Rabbına doğru bir yol edinmeyi dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

58- Hiç ölmeyen diriye güvenip dayan ve O'nu hamdile teşbih et. Kullarının günâhlarından O'nun haberdâr olması yeter.

59- Gökleri, yeri ve bunların arasındaki şeyleri altı günde yaratan, sonra Arş üzerinde istiva eden Rahman'dır. Bunu, bir haberdâr olana sor.

60- O müşriklere "Rahman'a secde edin' denildiği zaman. "Rahman nedir? (O'nun ne olduğunu bilmeden) senin bize emrettiğin şeye mi secde edeceğiz?" derler; bu da onların (Rahman'a karşı) nefretlerini daha da artırır.

61- Oysa gökte burçlar yaratan ve orada aydınlatıcı olarak güneşi ve ayı var eden Allah ne yücedir.

62- İbret almak, yahut şükretmek isteyen kimseler için, gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de Allah'tır.

63- Rahman'ın kullan, yeryüzünde tevazu île yürüyen, câhiller kendilerine lâf attıkları zaman, (aynı şekilde mukabele etmeyip) selam diyen kimselerdir.

64- Gecelerini. Rabları için secde ederek ve kıyama durarak geçirenlerdir.

65- "Rabbımız! Cehennem azabını bizden çevir. Onun azabı devamlıdır."

66- "Orası kalmak için kötü bir yer ve kötü bir makamdır" diyenlerdir.

67- Sarfettikleri zaman, hem israf, hem de cimrilik etmeyen, takat ikisi arasında orta bir yol tutanlardır.

68- Allah île beraber başka bir ilâha yalvarmayanlar, hak yolla olmadıkça Allah'ın haram kıldığı nefsi öldürmeyenler ve zina etmeyenlerdir. Kim bunları yaparsa, günahının cezasını bulur.

69- Kıyamet günü, onun azabı kat kat artırılır; orada, zelîl olarak ebediyyen kalır.

70- Ancak tövbe eden, îman eden ve iyi iş yapanlar başka. Allah, onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

71- Kim tövbe eder ve iyi iş yaparsa, tövbesi makbul olarak Allah'a döner.

72- (Keza Rahman'ın kullan), Yalan yere şâhidlik etmeyen ve boş laf edenlerle karşılaştıklarında vakarla geçip gidenlerdir.

73- Rablarının âyetleri zikrolunduğu zaman, onlara karşı sağır ve kör davranmayanlardır.

74- "Rabbımız! Bize eşlerimizden ve nesillerimizden gözlerimizin bebeği iyi insanlar ihsan et. Bizi, Allah'tan sakınanlara önder yap" diyenlerdir.

75- İşte bunlar.sabretmeleri dolayısıyle cennette en yüksek derecelerle mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik ve selâmet dileğiyle karşılanacaklardır.

76- Orada ebedidirler; kalınacak ne güzel bir yer ve makam!,

76- (Ey Muhammedi) De ki: "İbadetiniz olmazsa, Rabbınız size neden değer versin? Oysa siz yalanladınız; bu yüzden azâb sizi bırakmayacaktır."

26-ŞUARÂ SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yirmi altıncı sûresi olup 227 âyetten müteşekkildir. Sûre, 197 inci âyetle 224-227 inci âyetler dışında hepsi Mekke'de ve Vakı'a sûresinden sonra nazil olmuştur. Diğer âyetler ise, Medenidir. 224 üncü âyette şâirlerden söz edilmiş olması dolayısıyla sûreye bu ad verilmiştir. Bakara sûresinden sonra, âyet sayısı yönünden Kur'ân-ı Kerîm'in en uzun sûresi sayılır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Tâ. Sîn. Mîm.

2- Bunlar, apaçık Kitabın âyetleridir.

3- İman etmiyorlar diye neredeyse kendini mahvedeceksin.

4- Eğer dilersek, üzerlerine gökten bir mucize indiririz de boyunları ona eğik kalır.

5- Rahman'dan kendilerine yeni hiçbir ihtar gelmez ki, ondan, yüz çeviren kimseler olmasın.

6- Onlar yalanlamışlardır; fakat alay edip durdukları şeyin haberleri kendilerine elbette gelecektir.

7- Hiç yere bakmıyorlar mı, orada nice güzel çiftler bitirmişizdir?

8- Bunda elbette bir işaret vardır; buna rağmen çoğu, yine de mü'min değillerdir.

9- Şüphesiz Rabbın, dâima gâlibtir ve çok merhametlidir.

10- hani Rabbın, Musa'ya "zâlim kavme git" diye seslenmişti.

11- Firavun'un kavmine.. Hiç sakınmıyorlar mı?"

12- O da şöyle demişti: "Rabbım! Onların beni yalanlamaların-dan korkuyorum."

13- "Göğsüm daralıyor; dilim çözülmüyor. Bu itibarla Harun'a (Cebrail'i) gönder."

14- "Onlara göre üzerimde bir de suç var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum."

15- Rabbı da buyurmuştu ki: "Asla. Her ikiniz de âyetlerimizle gidin. Biz de sizinle beraber dinleyeceğiz."

16- "Firavun'a varın ve deyin ki: "Biz, âlemlerin Rabbı olan Allah'ın elçisiyiz."

17- "İsrail oğullarını bizimle beraber gönder."

18- Firavun ise Musa'ya şöyle demişti: "Çocukken seni yanımız-da terbiye etmedik mi? Ömründen nice yıllar yanımızda kalmadın mı?"

19- "Sen nankörlerden biri olarak, nihayet yapacağını da yaptın."

20- Mûsâ da demişti ki: "Ben onu o zaman cahillerden biri olarak yapmıştım.'

21- Sizden korktuğum için de kaçmıştım.Fakat Rabbım bana hikmet verdi ve beni Peygamber yaptı."

22- "Başıma kaktığın bu nimet de.İsrail oğullarını köle yapman-dan dolayıdır'

23- Firavun ona şöyle demişti: Âlemlerin Rabbı nedir?"

24- Mûsâ da demişti ki: "Eğer gerçekten anlayabilecek kimseler iseniz, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbıdır."

25- Firavun etrafındakilere şöyle demişti: "İşitmiyor musunuz?"

26- Mûsâ da demişti ki: "Sizin de Rabbınız, sizden evvelkilerin de Rabbıdır."

27- Firavun şöyle demişti: "Size gönderilen peygamberiniz mutlaka bir delidir."

28- Mûsâ ise demişti ki: "Eğer aklınızı kullanacak olursanız, doğunun, batının ve bu ikisi arasındakilerin de Rabbıdır."

29- Firavun da şöyle demişti: "Eğer benden başkasını ilâh edinirsen, seni mutlaka zindana atılanlardan ederim."

30- Mûsâ ise demişti ki: "Sana apaçık bir şey, (bir delil) getirmiş olsam da mı"*

31- Firavun da şöyle demişti: "Eğer doğruyu söyleyenlerden isen, haydi getir"

32- İşte bunun üzerine Mûsâ, asasını atmış ve o da hemen apaçık bir yılan oluvermişti.

33- Bu sırada elini de (cebinden) çıkarmıştı ki, o da, bakanlar için bembeyaz kesilmişti.

34- Firavun ise, etrafındaki ileri gelenlere şöyle.demişti: "Bu, muhakkak çok bilgili bir sihirbazdır.

35- "Sihirleriyle sizi ülkenizden sürüp çıkarmak istiyor. O halde ne emrediyorsunuz"?

36- Etrafındakiler de ona şöyle demişlerdi: "Onu ve kardeşini alıkoy; bütün şehirlere toplayıcılar gönder."

37- "Sana bütün bilgili sihirbazları getirsinler."

38- Bunun üzerinedir ki sihirbazlar, belirli günün bilinen bir vaktinde toplanmışlardı.

39- Halka da "siz de toplanır mısınız?denilmişti.

40- "Eğer gâlib gelenler sihirbazlar olursa herhalde biz de onlara uyarız."

41- Sihirbazlar gelince Firavun'a şöyle demişlerdi: "Eğer gâlib gelenler biz olursak, bize bir ücret var mı?"

42- Firavun ise demişti ki: "Evet. Ayrıca, gâlib gelirseniz gözdelerden olursunuz.'

43- Mûsâ sihirbazlara şöyle demişti: "Ne atacaksanız atın."

44- Bunun üzerine sihirbazlar iplerini ve değneklerini atmışlar ve "Firavun'un kudretiyle gâlib gelecek olanlar muhakkak biziz" demişlerdi.

45- O sırada Mûsâ da asasını atmıştı ki, onların uydurduklarını hemen yutmaya başlamıştı.

46- Bunun üzerine sihirbazlar da secdeye kapanmışlardı.

47- Demişlerdi ki: "Âlemlerin Rabbına îman ettik."

48- "Mûsâ ve Harun'un Rabbına."

49- Firavun ise. onlara şöyle demişti: "Ben size izin vermeden, siz ona îman mı ettiniz? Şüphe yoktur ki o, sihri size öğreten bir büyüğünüzdür. Şimdi anlayacaksınız, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama mutlaka keseceğim; ve sizin hepinizi asacağım."

50- Onlar da demişlerdi ki: "Zararı yok; nasıl olsa biz Rabbımıza döneceğiz."

51- "Mü'minlerin ilki olmamızdan, Rabbımızın kusurlarımızı bize bağışlamasını ümid ediyoruz."

52- Musa'ya "kullarımı geceleyin yola çıkar; mutlaka takip olunacaksınız" diye vahyetmiştik.

53- Bu sırada Firavun da şehirlere toplayıcılar göndermişti.

54- "Bu İsrail oğulları, şüphesiz azınlıkta olan bir cemaattır."

55- "Onlar bizi son derece kızdırmaktadırlar."

56- "Biz ise, tedbirli bir topluluğuz" diyorlardı.

57-58- Biz de Firavun ve adamlarını bahçelerden, su başlarından, hazinelerden ve şerefli makamdan çıkarmıştık.

59- Her şey böyle olmuş ve İsrail oğullarını da bütün bunlara mirasçı kılmıştık.

60- Firavun ve adamları ise, güneşin doğuşu ile onların peşine düşmüşlerdi.

61- İki topluluk birbirini görünce Musa'nın adamları "işte yakalandık"demişlerdi

62- Mûsâ ise şöyle demişti: "Asla; Rabbım benimle beraber olup bana gösterecektir."

63- İşte o sırada Musa'ya, "âsânı denize vur" diye vahyetmiştik ki, deniz ikiye ayrılmış her parçası büyük bir dağ gibi olmuştu.

64- Oraya arkadakileri de yaklaştırmıştık.

65- Musa'yı ve onunla beraber olanların hepsini kurtarmıştık.

66- Sonra arkadan gelenleri ise suda boğmuştuk.

67- İşte bunda mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu, yine de inanmış değildi.

68- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan, asıl merhamet eden O'dur.

69- (Ey Muhammedi) Kavmine İbrahim'in haberini de oku.

70- Hani babasına ve kavmine, neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.

71- Onlar da demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz. Gece gündüz onların ibadetindeyiz."

72- İbrahim ise şöyle demişti: "Çağırdığınızda sizi işitiyorlar mı?"

73- "Yahut size faydalan veya zararları dokunuyor mu?"

74- Onlar da şöyle demişlerdi: "Hayır ama biz atalarımızı böyle yapar bulduk."

75-76- İbrahim de demişti ki: "Şimdi, gerek sizin ve gerekse daha evvelki atalarınızın nelere ibadet ettiğinizi görüyor musunuz?"

77- "Onların hepsi benim düşmanımdır; yalnız âlemlerin Rabbı hâriç."

78- "Beni yaratan O'dur; bana hidayet eden de O'dur."

79- "Keza beni yediren ve içiren O'dur."

80- "Hasta olduğum zaman yine O bana şifa verir."

81- "Beni öldürecek, sonra yine diriltecek olan O'dur."

82- "Kıyamet günü hatalarımı bağışlamasını ümid ettiğim O'dur."

83- "Rabbım! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat."

84- "Benden sonrakiler içinde, beni iyi dille anılanlardan eyle."

85- "Beni nimet cennetinin vârislerinden kıl."

86- "Babamı da bağışla; o, şüphesiz sapıklardan biriydi."

87- "İnsanların yeniden diriltilecekleri gün beni rezil etme."

88- "Zira o gün, ne mal fayda verir; ne de oğullar!"

89- "Meğer ki insan, Allah'a tertemiz bir kalble gelmiş olsun."

90- "O gün cennet Allah'tan korkanlara yaklaştırılır."

91 - Cehennem de hak yoldan sapanlara gösterilir.

92-93- Onlara: "Hani Allah'ı bırakıp da ibadet etmiş olduğunuz putlar nerede? Hiç size yardım ediyorlar mı, yahut kendileri-ne yardımları dokunuyor mu?" denir.

94-95- Onlar, hak yoldan sapmış azgınlar ve İblîs'in askerleri, hepsi oraya yüzüstü atılırlar.

96- Orada putlarıyla çekişerek derler ki;

97- "Vallahi biz apaçık bir sapıklıkta idik."

98- "Zira sizi âlemlerin Rabbı ile eşit tutmuştuk."

99- "Bizi o suçlulardan başkası saptırmamıştır."

100- "Bizim şimdi hiçbir şefaatçimiz yok."

101 - "Candan bir dost da."

102- "Keşke bizim dünyaya dönüşümüz olsaydı da, biz de müminlerden olsaydık.

103- işte bunda mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu.yine de inanmış değildi.

104- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan.asıl merhamet eden O'dur.

105- Nuh'un kavmi de peygamberleri yalanlamıştı:

106- Kardeşleri Nûh, onlara demişti ki: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

107- "Ben, sizin için güvenilir bir peygamberim "

108- "Bu itibarla Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

109- "Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbı olan Allah'a aittir."

110- "Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

111- Onlar da demişlerdi ki: "En rezil olanlar senin peşinden gidip dururken sana mı iman edeceğiz1"

112- Nûh da demişti ki "Onların yaptıkları hakkında hiçbir bilgim yoktur."

113- "Eğer anlarsanız, onların hesapları ancak Rabbıma aittir."

114- Ben, mü'minleri kovacak değilim."

115- "Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım."

116- Onlar ise demişlerdi ki: "Ey Nûh! Eğer buna son vermezsen, muhakkak taşlananlardan olacaksın."

117- Nûh şöyle demişti: "Rabbım! Kavmim beni yalanlıyor."

118- "Bu itibarla, benimle onlar arasında sen hüküm ver; beni ve benimle beraber olan mü'minleri kurtar."

119- Bunun üzerine biz de onu ve onunla bir gemi dolusu beraber olanları kurtarmıştık.

120- Sonra geride kalanları ise suda boğmuştuk.

121- İşte bunda, mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu yine de inanmış değillerdir.

122- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan, asıl merhamet eden O'dur.

123- Âd kavmi de peygamberleri yalanlamıştı.

124- Kardeşleri Hûd onlara demişti ki: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

125- "Ben sizin için güvenilir bir peygamberim."

126- "Bu itibarla Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

127- Bu işe karşılık sizden bir ücret İstemiyorum; Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbı Allah'a aittir."

128- "Siz, her yüksek yere bir köşk yapıp abesle mi uğraşıyorsunuz?"

129- "Sanki dünyada ebedî kalacakmışsınız gibi binalar ediniyorsunuz."

130- "Tuttuğunuz zaman zorbalar gibi tutuyorsunuz."

131 - "Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

132- "Bildiğiniz şeyleri sizin emrinize veren Allah'tan sakının."

133- "Size nimetler ve oğullar vermiştir."

134- "Bahçeler ve pınarlar vermiştir.*

135- "Ben, sizin hesabınıza o büyük günün azabından korkuyorum."

136- Onlar da şöyle demişlerdi: "Öğüt versen de öğüt verenlerden olmasan da bizim için birdir."

137- "Bu, şüphesiz, evvelkilerin âdetlerinden başka bir şey değildir."

138- "Biz azab edilecek değiliz."

139- İşte peygamberi bu şekilde yalanlamışlardı. Biz de onları helak etmiştik. Bunda, mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu yine de inanmış değillerdir.

140- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan, asıl merhamet eden O'dur.

141- Semûd kavmi de peygamberleri yalanlamıştı.

142- Kardeşleri Salih, onlara demişti ki: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

143- "Ben sizin için güvenilir bir peygamberim."

144- "Bu itibarla Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

145- "Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbı Allah'a aittir."

146- "Siz burada güven içinde mi bırakılacaksınız."

147- "Hem de bahçeler ve pınarlar içinde."

148- "Ekinler ve tomurcukları yumuşak hurmalıklar arasında."

149- "Dağlarda neşe içinde evler de yontuyorsunuz."

150- "O halde Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

151- "Aşırı gidenlerin emrine itaat etmeyin."

152- "Onlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyor, fakat ıslâh etmiyorlar."

153- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Sen ancak büyülenmiş kimselerden birisin."

154- "Bizim gibi bir insandan başkası da değilsin. Eğer doğruyu söyleyenlerden isen, bir mucize getir,"

155- Salih de şöyle demişti: "İşte şu. bir devedir: onun belli bir gün su içme hakkı vardır; sizin de bir gün su içme hakkınız var."

156- "Sakın ona bir kötülük etmeyin. Aksi halde sizi, o büyük günün azabı yakalar.'

157- Buna rağmen onlar deveyi kesmişler, sonra da pişman olmuşlardı.

158- Çünkü azâb onları yakalayıvermişti. İşte bunda, mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu yine de inanmış değillerdir.

159- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan, asıl merhamet eden O'dur.

160- Lût kavmi de peygamberleri yalanlamışlardı.

161 - Kardeşleri Lût, onlara demişti ki:"Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

162- "Ben sizin için güvenilir bir peygamberim."

163- "Bu itibarla Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

164- "Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbı Allah'a aittir."

165-166- "Rabbınızın sizin için yarattığı zevcelerinizi bırakıp da, âlemlerin içinde erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Hayır, siz haddi aşan bir kavimsiniz."

167- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Ey Lût! Eğer buna son vermezsen, mutlaka sürülenlerden olacaksın."

168- Lût da demişti ki: "Yaptığınıza çok kızanlardanım."

169- "Rabbım! Beni ve ailemi onların yaptıklarından kurtar."

170-171- Bundan sonradır ki, geride kalan yaşlı bir kadın dışında, onu ve ailesini hep kurtarmıştık.

172- Sonra, diğerlerini ise, helak etmiştik.

173- Üzerlerine şiddetli bir yağmur yağdırmıştık. Uyarılmış olanların yağmuru da ne kötüdür.

174- İşte bunda mutlaka bir ibret vardır fakat onların çoğu yine de inanmış değillerdir.

175- Şüphesiz Rabbın, işte asıl galip olan, asıl merhamet eden O'dur

176- Eyke halkı da Peygamberleri yalanlamıştı.

177- Şuayb onlara demişti ki: "Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz?"

178- "Ben sizin için güvenilir bir peygamberim."

179- "Bu itibarla Allahtan korkun ve bana itaat edin."

180- "Bu işe karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbı Allah'a âttır."

181- "Ölçüyü tam yapın ve eksik tartanlardan olmayın."

182- "Doğru terazi ile tartın."

183- "İnsanların hakkını eksiltmeyin; yeryüzünde bozgunculuk yapmayın."

184- "Sizi ve daha evvelki nesilleri yaratan Allahtan korkun."

185- Onlar ise şöyle demişlerdi: "Sen ancak büyülenmiş kimselerden birisin."

186- "Sen bizim gibi sadece bir insansın ve seni yalancılardan sanıyoruz."

187- "Eğer doğruyu söyleyen kimselerden isen, üzerimize gökten bir parça düşür."

188- Şuayb da demişti ki: "Rabbım, yaptıklarınızı daha iyi bilir."

189- İşte onu böyle yalanlamışlar ve bu yüzden de bulutlu bir günün azabı onları yakalıyı vermişti. O, büyük bir günün azabı idi.

190- İşte bunda mutlaka bir ibret vardır; fakat onların çoğu yine de inanmış değillerdir.

191- Şüphesiz Rabbın, işte asıl gâlib olan, asıl merhamet eden O'dur.

192- Şurası bir gerçektir ki, Kur"ân, âlemlerin Rabbının indirdiği (bir Kitap) dır.

193-195- Uyarıcılardan olman için (ey Muhammedi) onu senin kalbine apaçık bir Arapçayla Cebrail indirmiştir.

196- O, daha öncekilerin kitaplarında da zikredilmiştir.

197- İsrail oğulları âlimlerinin bunu bilmeleri, onlar için bir delil değil midir?

198-199- Biz Kur'ân'ı (arapça bilmeyen) bazı yabancıya indirseydik, o da, onu onlara okusaydı, ona yine de îman etmezlerdi.

200- Suçluların kalblerine biz onu böyle sokarız.

201- Öyle ki, acı azabı görmedikçe, onlar Kur'ân'a yine de îman etmezler.

202- İşte o azâb, onlara, farkında olmadan, birden bire gelir.

203- Gelince de, onlar, "(îman etmemiz için) acaba bize mühlet verilir mi?' derler.

204- Halbuki azabımızın gelmesi için acele etmiyorlar mıydı?

205- Şimdi sen söyle ey Peygamber, onları senelerce nimet içinde yüzdürsek.

206- Sonra onlara, tehdit olundukları azâb gelip çatsa,

207- Nimet içinde yüzdürülmeleri onlara ne fayda sağlar?

208-209- Biz, hiçbir kasabayı, oraya uyarıcılar göndermeden ibret olmak üzere helak etmemişizdir. Biz. hiçbir sûrette zâlim olmamışızdır.

210- Kur'ân'ı şeytanlar indirmemiştir.

211- (Onu indirmek) onlara düşmez; zaten buna güçleri de yetmez.

212- Onlar, (vahiy sırasında Kur'ân'ı) dinlemekten menolunmuşlardır.

213- Allah ile birlikte başka bir ilâha yalvarma; aksi halde azâb görenlerden olursun

214- (Ey Muhammedi) Önce en yakın akrabanı uyar.

215- Mü'minlerden sana uyanlara da kanadını ger.

216- Eğer sana karşı gelirlerse, de ki: "Ben, sizin yaptıklarınızdan uzağım".

217-219- Namaza kalktığın zaman seni ve secde edenler arasında (rükûdan secdeye, secdeden kıyama) değişmeni gören, dâima gâlib olan, çok merhamet eden Allah'a tevekkül et.

220- Her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilen, muhakkak ki O'dur.

221 - Size, şeytanların kimlere indiğini haber vereyim mi?

222- Onlar, çok günâh işleyen yalancılara inerler.

223- Bunlar, şeytanlara kulak verirler; çoğu yalancıdırlar.

224- Şâirler de, onlara da azgınlar uyar .

225- Bilmez misin ki onlar, her vâ-dide şaşkın dolaşırlar;

226- Ve yapmadıklarını (yaptık diye) söylerler.

227- Ancak îman edenler, iyi iş yapanlar, Allah'ı çok zikredenler ve zulme uğradıktan sonra üstün gelenler, bunların dışındadır. O zulmedenler, nereye döneceklerini çok yakından öğreneceklerdir.

27-NEML SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in yirmi yedinci sûresi olup 93 âyetten müteşekkildir. Sûre, Mekke'de Şuarâ sûresinden sonra nazil olmuştur. 18 inci âyetinde karıncalardan söz edilmiş olması dolayısıyla sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Tâ-Sîn. Bunlar, Kur'ân'ın ve apaçık Kitâb'ın âyetleridir.

2-3- Namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve âhirete de yakinen inanan mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir.

4- Âhirete îman etmeyenler ise, biz onlara amellerini öyle süsledik ki, bu yüzden bocalayıp dururlar.

5- Bunlar, azabın en kötüsünü görecek olan kimselerdir.Âhirette en büyük hüsrana uğrayacak olanlar da bunlardır.

6- (Ey Muhammedi) Şurası muhakkaktır ki Kuran sana. hikmet sahibi, her şeyi hakkıyla bilen Allah tarafından verilmektedir.

7- Hani Mûsâ, ailesine "ben bir ateş gördüm; oradan size bir haber getireceğim; yahutta ısınasınız diye bir ateş getireceğim" demişli.

8- Oraya geldiği zaman, ona "ateşin olduğu yerde ve çevresinde bulunanlar mübarek kılındı. Âlemlerin Rabbı Allah, bütün kusurlardan münezzehtir" diye seslenilmişti.

9- (Ve yine ona denilmişti ki:) "Ey Mûsâl Ben, Azîz ve Hakîm olan Allah'ım."

10- "Asanı at." Mûsâ, âsânın sanki bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan dönüp kaçmıştı. (Ona denilmişti ki:) 'Ey Mûsâ Korkma. Benim yanımda peygamberler korkmazlar."

II- "Ancak (diğer insanlardan) zulmedenler müstesna.. Kötülüğü (tövbe edip) iyilikle değiştirenler ise. şurası bir gerçektir ki, ben, çok bağışlayıcıyım; çok merhametliyim."

12- "Elini koynuna sok; Firavun ve kavmine gelecek dokuz mucize içinde, kusursuz, bembeyaz çıksın. Zira onlar yoldan çıkmış bir kavimdir."

13- Nitekim kendilerine apaçık delillerimiz gelince, "bu, besbelli bir sihirdir" demişlerdi.

14- Gönülleri, o delillerin hak olduğuna kanaat getirdiği halde, sırf zulüm ve kibir yüzünden onları inkâr etmişlerdi. Şimdi sen (ey Muhammed) o bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak.

15- Davud'a ve Süleyman'a da ilim vermiştik de şöyle demişlerdi: "Mü'min kullarından çoğuna bizi üs- tün kılan Allah'a hamdolsun."

16- Süleyman, Davud'a vâris olmuş ve demişti ki: "Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve her şey verildi. İşte bu, apaçık bir lûtuftur."

17- Süleyman için cinlerden, insanlardan ve kuşlardan bir ordu toplanmıştı; hepsi düzenli bir şekilde (Süleyman tarafından) sevk ve idare ediliyordu.

18- Nihayet karıncalar vadisine geldikleri zaman, bir karınca şöyle demişti "Ey karıncalar! Yuvalarınıza geri girin" Süleyman ve askerleri, farkına varmadan sizi ezme-sin."

19- Süleyman, karıncanın sözüne tebessüm etmiş ve demişti ki: "Rabbım! Bana ve anama babama verdiğin nimetine şükretmemi ve hoşnud olacağın işi yapmamı bana kolaylaştır ve beni rahmetinle iyi kulların arasına sok."

20- Süleyman kuşları araştırıp şöyle demişti "Hüdhüd'ü neden göremiyorum; yoksa kayıplara mı karıştı?"

21- "Ona şiddetle azâb edeceğim; yahut keseceğim; yahutta o bana mutlaka açık bir delil getirmelidir."

22- Çok geçmeden Hüdhüd gelmiş ve demişti ki: "Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebâ'dan gerçek bir haber getirdim1"

23- "Ben orada, bir kadını, Sebâ halkına hükümdarlık eder buldum. Bu kadına her şey verilmiş; onun, bir de büyük tahtı var."

24-25- "Şu da var ki, kadının ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini de gördüm. Şeytan, onların, göklerde ve yerde bulunan gizlilikleri ortaya çıkaran ve gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilen Allah'a ibadet etmemeleri için, onlara amellerini süslemiş ve doğru yoldan onları saptırmıştır. Bu yüzden de doğru yolu bulamazlar"

26- "Büyük Arş'ın Rabbı olan Allah'tan başka ilâh yoktur."

27- Süleyman da demişti ki: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz."

28- "Bu mektubumu götür ve onlara at; sonra onlardan biraz ayrıl da bak, neye başvuracaklar."

29- Nitekim kadın şöyle demişti: "Ey ileri gelenleri Bana çok önemli bir mektup atıldı."

30-31- "Bu mektup, Süleyman'dan gelmekte ve Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla başlayıp, bana karşı büyülenmeyin ve bana teslim olarak gelin, diye yazmaktadır."

32- Yine demişti ki: "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana fikir verin. Siz yanımda bulunmadıkça, bir iş hak- kında kesin hüküm veremiyorum."

33- Onlar ise demişlerdi ki: "Biz kuvvetli kimseler ve doğru savaşçılarız; fakat emir senindir. Bu itibarla sen neyi emredeceğine bak."

34- Kadın hükümdar da şöyle demişti: "Hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orayı ifsad eder, bozarlar; ahalisinin şereflerini alçaltırtar. Böyle yaparlar."

35- "Ben onlara bir hediye göndereceğim; sonra da elçilerin ne ile döneceklerini bekleyeceğim.

36- Nitekim elçi, Süleyman'a geldiği zaman, Süleyman ona şöyle demişti:"Siz bana mal île yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiklerimize verdiklerinden daha hayırlıdır.Hediyenizle siz sevinirsiniz; (fakat ben sevinmem)".

37- "Onlara geri dön (ve şunu bildir ki): Onlara, karşı koyamıyacakları bir ordu ile geliriz ve onları hor ve hakîr oldukları halde oradan sürer çıkarırız."

38- (Sonra Süleyman kendi adamlarına) demişti ki: "Ey ileri gelenler! Onlar, boyun eğerek bana gelmeden önce, o kadının tahtını bana hanginiz getirecek?"

39- Cinlerden bir ifrit de şöyle demişti: "Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Ben buna kesinlikle eminim."

40- Kendisinde kitaptan bir ilim bulunan kimse ise demişti ki: "Ben onu sana, gözünü açıp kapamadan getiririm." Nitekim Süleyman, o anda tahtın, yanında durduğunu görünce, "buna, şükür mü edeceğim.yoksa nankörlük mü edeceğim

diye beni sınamak için Rabbımın bir lütfudur. Kim şükrederse, yalnız kendisi için şükretmiş olur; kim de nankörlük ederse şurası bir gerçektir ki, Rabbım onun şükrüne muhtaç değildir; çok kerem sahibidir."

41- Süleyman, askerlerine de "Tahtının şeklini değiştirin; bakalım onu tanıyabilecek mi, yoksa tanımayanlardan biri mi olacak."

42- Nitekim (kadın hükümdar Belkîs) geldiği zaman, ona denilmişti ki: "Senin tahtın da böyle mi?" O da şöyle demişti: "Tıpkı o. Bize daha önce bilgi verilmiş ve biz müslüman olmuştuk."

43- Onu, Allah'tan başka ibadet ettiği şeyler (İslam'dan) alıkoymuştu; çünkü o, kâfir bir kavme mensuptu.

44- Ona "saraya gir" denilmişti. Kadın saray zeminini görünce, onu su zannetmiş ve ayaklarını sıvamıştı. Süleyman da demişti ki: 'O, camdan yapılmış cilâlı bir satıhtır." Kadın ise şöyle demişti: "Rabbım! Ben, kendime zulmetmişim. Süleyman eliyle Âlemlerin Rabbı Allah'a teslim oldum.

45- Semûd kavmine de Allah'a ibadet etmeleri için kardeşleri Salih'i göndermiştik. Hemen birbirleriyle mücadele eden iki fırka oluvermişlerdi.

46- Salih demişti ki: "Ey kavmim! iyilikten önce niçin kötülüğe acele ediyorsunuz? Merhamet olunasınız diye Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mıydı?"

47- Onlar da şöyle demişlerdi: "Senin ve seninle birlikte olanların yüzünden başımıza uğursuzluk geldi." Salih de demişti ki: "Sizin uğursuzluğunuz, Allah katındaki (kaderiniz) dir. Zaten siz, (Allah tarafından) sınanmakta olan bir kavimsiniz."

48- Şehirde dokuz kişi vardı ki, yeryüzünde bozgunculuk ediyor, fakat ıslah etmiyorlardı.

49- Aralarında Allah'a yemin ederek demişlerdi ki: 'Geceleyin Salih'e ve ailesine baskın yapalım; sonra velîsine, ailesinin yok edilişine biz şâhid olmadık biz doğru söyleyen kimseleriz, diyelim."

50- Onlar bu şekilde bir tuzak kurarlarken, biz de, onların farkına varmadıkları bir tuzak kurmuştuk.

51- Tuzaklarının akıbetinin nasıl olduğuna bir bak. Onları ve kavimlerini tamamen helak ettik,

52- İşte, zulmetmeleri sebebiyle çökmüş evleri... Bunda, bilen bir kavim için muhakkak bir ibret vardır.

53- îman edenleri de kurtardık; çünkü onlar, (Allah'ın gazabından) korkuyorlardı.

54- Peygamber olarak gönderdiğimiz Lüt da kavmine demişti ki: "Göz göre göre bu fuhşu mu işliyorsunuz?"

55- "Kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Siz, muhakkak cahillik eden bir kavimsiniz."

56- Buna karşılık kavminin cevabı Lüt ailesini memleketinizden çıkarın zira onlar, (sizin yaptığınız şeyden) temiz kalmak isteyen insanlardır" demekten başka bir şey olmamıştır.

57- Buna rağmen biz, Lüt ve ailesini kurtarmış, yalnız karısının azâbta kalanlardan olmasını takdir etmişizdir.

58- Üzerlerine şiddetli bir yağmuru yağdırmışızdır. Allah tarafından korkutulanların bu yağmuru ne kötüdür.

59- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'a hamdolsun; selâm da, O'nun seçtiği kullarına olsun. Allah mı hayırlıdır, yoksa onların ortak koştukları şeyler mi?"

60- "(Onlar mı daha ha-yırlıdır) yoksa gökleri ve yeri yaratan ve sizin için gökten bir su indiren mi?' işte biz o su ile, sizin bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel bahçeler bitirmişizdir, Allah ile birlikte bir de ilah mı? Hayır, onlar doğru yoldan sapan bir kavimdir,"

61- (Onlar mı daha hayırlıdır,) yoksa yeryüzünü karargâh yapan, aralarına ırmaklar koyan, üzerine sabit dağlar diken ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah ile birlikte bir de ilâh mı? Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.*

62- "(Onlar mı daha hayırlıdır) yoksa kendisine duâ ettiği zaman, darda kalana yardım eden, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün halîfeleri yapan mı? Allah ile birlikte bir de ilâh mı? Ne kadar az düşünüyorsunuz?"

63- "(Onlar mı daha hayırlıdır.) yoksa karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren ve rahmetinin önünden rüzgarları bir müjdeci olarak gönderen mi? Allah ile birlikte bir de ilâh mı? Allah, sizin ortak koştuğunuz şeylerden çok yücedir."

64- "(Onlar mı daha hayırlıdır.) yoksa mahlûkatı yaratan, sonra onu iade edecek olan ve size hem gökten, hem de yerden rızık veren mi? Allah ile birlikte bir de ilâh mı? (Ey Muhammedi Onlara) de ki: 'Eğer söylediklerinizde doğru iseniz, delilinizi getirin"

65- Yine de ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman diriltileceklerinin de farkına varmazlar".

66- Aslında onların âhiret hakkındaki bilgileri giderek artmaktadır; buna rağmen onlar, âhiretten yine de şüphe içindedirler ve ona karşı kördürler.

67- O küfredenler demektedirler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduğumuz zaman da mı mutlaka çıkarılacağız"?

68- "Şurası bir gerçek ki, biz ve daha önce de atalarımız, bununla tehdit olunmuştuk. Oysa bu, şüphesiz, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir".

69- (Ey Muhammedi O kâfirlere) de ki: "Yeryüzünde bir yürüyün ve suçluların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın".

70- Onlara sakın üzülme: kurdukları tuzaklardan da sıkıntıya düşme.

71- Onlar: "Eğer sözüne güvenilir kimseler iseniz, va'dolunan bu tehdit ne zaman?" demektedirler.

72- Onlara de ki: "Acele ettiğiniz şeyin bir kısmı başınıza hemen gelebilir".

73- Rabbın insanlara karşı şüphesiz lütuf sahibidir, fakat onların çoğu şükretmez.

74- Rabbın, onların içlerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da mutlaka bilir.

75- Gökte ve yerde, Kitab-ı Mübîn'de bulunmayan gizli hiçbir şey yoktur.

76- İşte bu Kur'ân. İsrail oğullarına, onların ihtilaf ettikleri şeylerin çoğunu anlatmaktadır.

77- Ve bu Kitap, hiç şüphesiz, mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir.

78- Rabbın onların arasında elbette kendi hükmünü verecektir. O, dâima galiptir: her şeyi hakkıyla bilendir.

79- Bu itibarla Allah'a tevekkül et. Muhakkak ki sen, apaçık hak üzerindesin.

80- (Ey Muhammedi) Sen elbette ölülere duyuramazsın; arkalarına donup gidenlere de çağrıyı işittiremezsin.

81- Sen, o körleri sapıklıklarından çevirip hidayet edici değilsin. Sen ancak, âyetlerimize îman eden kimselere duyurabilirsin; işte asıl müslümanlar

onlardır.

82- O söylenen, başlarına geldiği zaman, kendileri için yerden bir "dâbbe" çıkartırız da, o onlara, insanların âyetlerimize yakînen inanmadıklarını haber

83- O gün, her ümmetten, âyetlerimizi yalanlayanlardan, kalabalık bir cemaat toplarız; hepsi de (hesaba çekilecekleri yerde) hapsolunurlar.

84- Nihayet o yere geldikleri zaman. Allah onlara şöyle buyurur: Âyetlerimi iyice anlamadığınız halde onları yalanladınız mı; yahut yapdığınız neydi"?

85- Zulmetmeleri dolayısıyla o söz başlarına gelmiştir; bu itibarla hiç konuşmazlar.

86- İçinde dinlenmeleri için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü yarattığımızı görmediler mi? Bunlarda îman eden kimseler için mutlaka deliller vardır.

87- Sûr"a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde kim varsa korku içinde kalır. Hepsi de, (hesap vermek üzere) hor ve hakir, Allah'a gelirler.

88- Donup kalmış sandığın dağları görürsün halbuki onlar bulut geçişi gibi geçerler. Bu her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın yapısıdır. O sizin yaptıklarınızdan da elbet haberdârdır.

89- Oraya iyilikle gelen bir kimse için iyiliğinden daha hayırlı mükâfat vardır. O gün onlar korkudan da emîn kalırlar.

90- Kim de kötülükle gelirse, yüzüstü cehenneme atılır. Onlara, "yapmış olduklarınızdan başka bir şeyle mi cezalandırılacaksınız?" denir.

91- (Ey Muhammedi De ki:) "Ben, bizzat kendisinin haram kıldığı bu şehrin Rabbına ibadet etmekle emrolundum. Her şey O'na aittir. Ve ben, müslümanlardan olmakla emrolundum".

92- "Keza Kur'ân okumakla da emrolundum".Her kim doğru yola girerse, kendisi için girmiş olur. Kim de saparsa, (ey Muhammedi Böylelerine) de ki: "Ben ancak uyarıcılardanım".

93- Ve yine de ki: "Hamd Allah'a mahsustur. Size O âyetlerini gösterecek ve siz de onları tanıyacaksınız". Rabbın, yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

28-KASAS SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in yirmi sekizinci sûresi olup 88 âyetten müteşekkildir. Sûre, Mekke devrinde Nemi sûresinden sonra nazil olmuştur. Bazı rivayetlerde, 52-55 inci âyetlerin Medine'de nazil olduğu söylenir. 85 inci âyet de Mekke'den Medine'ye hicret sırasında, Cuhde'de nazil olmuştur. Sûrenin 25 inci âyetinde "kasas" dan söz edilmesi dolayısıyla ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Tâ. Sîn. Mîm.

2- Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3- Mûsâ ve Firavun'un haberlerinden bir kısmını mümin kimseler için hak ile okuyacağız.

4- Firavun, ülkeye hâkim olmuş ve halkını fırkalara ayırmıştı. Onlardan bir

gurubu, oğullarını boğazlayarak, kadınlarını da hayatta bırakarak zayıflatıyordu. O, bozgunculardan biriydi.

5-6- Yeryüzünde zayıf bırakılanlara lûtufta bulunmak, onları İmam yapmak, vâris kılmak, onlara yeryüzünde bir mekan vermek, Firavun'a, Hâmân'a ve onlardan olan askerlerine, çekindikleri şeyi göstermek istedik.

7- Musa'nın annesine, "onu emzir, başına gelecekten korktuğun zaman onu denize at; korkma ve üzülme. Onu sana mutlaka geri vereceğiz ve onu peygamberlerden kılacağız* diye ilham etmiştik.

8- Firavun ailesi de onu, kendilerine bir düşman ve başlarına bir dert olmak üzere bulup, almıştı. Firavun, Hâmân ve askerleri hatalı idiler.

9- Firavun'un karısı şöyle demişti. Benim için de senin için de bir gözbebeği. Sakın onu öldürmeyin. Belki size faydası dokunur; yahut onu evlâd ediniriz". Oysa onlar, işin farkında değillerdi.

10- Musa'nın annesi, kalbi bomboş olarak sabahı etmişti. Müminlerden olması için eğer kalbini pekiştirmeseydik, neredeyse çocuğu açığa vuracaktı.

11- Musa'nın kız kardeşine şöyle demişti: "Onu takip et". Oda, kimse farkına varmadan onu gözetliyordu.

12- Önceden süt analarım ona haram kılmıştık. Bu sebeple Musa'nın kız kardeşi, Firavun'un ailesine şöyle demişti: "Sizin için ona bakacak ve ona öğütler verecek bir ev halkını size tavsiye edeyim mi"?

13- Böylece, ferahlasın, üzülmesin ve Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilsin diye Musa'yı annesine geri verdik. Fakat onların çoğu bilmez

14- Mûsâ, ergenlik çağına erişip olgunlaşınca, ona hikmet ve ilim vermiştik. Biz, iyileri işte böyle mükafatlandırırız.

15- Mûsâ, ahalisinin habersiz bulunduğu bir sırada şehre girmiş ve orada, biri kendi taraftarlarından, diğeri de düşmanlarından olan iki adamın dövüştüğünü görmüştü. Bunun üzerine, düşmanına karşı kendi taraftarlarından olana yardım etmişti. Bu maksatla Mûsâ, onu itmiş ve öldürmüştü. "Bu, şeytanın işinden. O, apaçık yoldan saptıran bir düşman" demiş.

16- Yine demişti ki: "Rabbım! Ben nefsime zulmettim; beni bağışla". Rabbı da onu bağışlamıştı. Çünkü O, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

17- Keza demişti ki: "Rabbım! Bana verdiğin nimet hakkı için suçlulara asla yardımcı olmayacağım".

18- Böylece şehirde, korkarak, (başına gelebilecek belaları) bekleyerek sabahlamıştı. Bir gün önce kendisine yardım ettiği kimse, yine kendisinden yardım İstiyordu. Mûsâ ona demişti ki: "Şüphesiz sen, apaçık bir sapıksın".

19- Mûsâ, kendilerinin düşmanı olan kimseyi yakalamak isteyince, adam şöyle demişti: "Ey Mûsâl Dün öldürdüğün kimse gibi beni de mi öldürmek istiyorsun? Sen, yeryüzünde ıslâh edicilerden olmak istemiyorsun da sadece bir zorba olmak istiyorsun".

20- Şehrin uzak semtinden bir adam koşarak gelmiş ve demişti ki: "Ey Mûsâ ileri gelen bazı kimseler, seni öldürmek için seninle ilgili görüşme yapıyorlar. Hemen çık. Ben sana tavsiye ediyorum".

21- Bunun üzerine Mûsâ, korku içinde, başına gelebilecekleri gözetleyerek oradan çıkmıştı. Bu sırada da demişti ki: "Rabbım! Beni zâlim kavimden kurtar".

22- Medyen istikametine yöneldiği zaman da şöyle demişti: "Belki Rabbım bana doğru yolu gösterir".

23- Medyen suyuna gelince, orada insanlardan bir topluluğun hayvanlarını suladığını, onların aşağısında iki kadının da kendi koyunlarını sudan menettiklerini görmüş ve kadınlara "işiniz ne?" demişti. İki kadın da demişlerdi ki: "Çobanlar suyun başından ayrılmadıkça biz hayvanları sulamayız. Babamız yaşlı bir ihtiyardır".

24- Mûsâ, onların hayvanlarını da sulamış. sonra gölgeliğe çekilip demişti ki: "Rabbım Ben, senin bana indireceğin mala muhtacım".

25- O sırada kadınlardan birisi, utana utana yürüyerek ona gelmiş ve şöyle demişti : "Babam sana, bizim için hayvanları sulamanın ücretini ödemek için seni çağırıyor". Mûsâ gelip de ona başından geçenleri anlatınca, adam demişti ki: 'Korkma; zâlim kavimden kurtuldun".

26- Kadınlardan biri de şöyle demişti: "Ey babacığım! Onu ücretli tut; ücretli tuttuğun kimselerin en hayırlısı, kuvvetli ve güvenilir olandır".

27- Adam da demişti ki: "Bana sekiz yıl ücretli durmana karşılık şu iki kızımdan birini, seninle evlendirmek istiyorum. Eğer on seneyi tamamlarsan, bu. senden bir iyilik olur. Ben sana güçlük vermek istemem. İnşaallah beni iyilerden bulacaksın*.

28- Mûsâ da şöyle demişti: "Bu, benimle senin arandadır. Hangi süreyi tamamlarsam bana karşı düşmanlık yok demektir. Söylediklerimize Allah vekildir".

29- Mûsâ, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola çıkınca, Tûr'un yanında bir ateş görmüş ve ailesine şöyle demişti: "Durun; ben bir ateş gördüm; belki size oradan bir haber, yahut ateşten alevli bir odun getiririm de ısınırsınız."

30- Mûsâ oraya gelince mukaddes arazide vadinin sağ kıyısındaki ağaçtan, kendisine: "Ey Mûsâ! Ben, muhakkak ben, âlemlerin Rabbı Allah'ım" diye seslenilmişti.

31- "Âsânı at". Mûsâ, asanın, sanki küçük bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasını dönüp kaçmış ve geri dönmemişti. (Ona denilmişti ki:) "Ey Mûsâ! Gel, korkma; sen güven içinde olanlardansın".

32- "Elini koynuna sok; kusursuz, bembeyaz çıksın. Kollarını kendine çek, korkun yok olsun. Bunlar, Firavun ve ileri gelenlerine karşı Rabbından iki delildir. Onlar, bir gerçektir ki, yoldan çıkmış bir kavim idi".

33- Mûsâ şöyle demişti: "Rabbım! Ben, onlardan bir insan öldürdüm. Ve şimdi, onların beni öldürmelerinden korkuyorum".

34- "Kardeşim Harun dil yönünden benden daha açık konuşur. Onu, beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum".

35- Allah da şöyle buyurmuştu: "Seni kardeşinle kuvvetlendireceğiz ve size öyle bir üstünlük vereceğiz ki, size asla ulaşamayacaklar. Siz ikiniz ve size uyanlar, âyetlerimizle dâima galipsiniz".

36- Nitekim Mûsâ, apaçık mucizelerimizle onlara gelince demişlerdi ki: "Bu uydurulmuş sihirden başka bir şey değildir. Biz bunu, evvelki atalarımızdan bile işitmedik".

37- Mûsâ da demişti ki: "Rabbım, kendi katından hidayeti getireni ve dünyanın iyi akıbetinin kime ait olacağını daha iyi bilir. Şu muhakkaktır ki zalimler, asla iflah olmazlar".

38- Firavun ise şöyle demişti: "Ey ileri gelenler! Sizin için, benden başka bir ilâh tanımıyorum. Çamur üzerine benim için bir ateş yak, ey Haman! Sonra da bana bir kule yap, belki Musa'nın ilâhına ulaşabilirim. Ben onun mutlaka yalancılardan biri olduğunu zannediyorum".

39- Firavun ve askerleri ülkede haksız bir şekilde büyüklük taslamışlar ve bize hiç döndürülmeyeceklerini zannetmişlerdir.

40- Oysa biz onu ve askerlerini yakalamış, sonra da denize atıvermişizdir. Bak, zâlimlerin akıbeti nasıl oluyormuş.

41- Onları, ateşe davet eden önderler yapmışızdır; kıyamet günü de yardım edilmeyeceklerdir.

42- Bu dünyada onların peşine bir lanet takmışızdır; kıyamet günü ise kötülenenlerden olacaklardır.

43- İlk nesilleri helak ettikten sonra, insanlar için, belki düşünürler diye kalb gözü, hidayet ve rahmet olmak üzere Musa'ya Kitap da verdik.

44- (Ey Muhammedi) Biz, Musa'ya (peygamberlik) işini verdiğimizde sen (mukaddes vadinin) ne batı tarafında idin, ne de şâhid olanlardan idin.

45- Bununla beraber biz bir çok nesiller yarattık; onların üzerinden seneler geçti ve sen, Medyen halkı içinde bulunup da onlara âyetlerimizi okumamıştın; fakat onları sana gönderen biziz.

46- Musa'ya seslendiğimiz zaman, sen, Tûr'un yanında da değildin. Fakat senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için ve belki onlar da düşünürler diye Rabbından bir rahmet olmak üzere (Kur'ânı bu haberlerle sana biz gönderdik.)

47- Seni gönderdik ki, kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde, "Rabbımız! Bize bir peygamber gönderseydin de senin ayetlerine uysaydık ve müminlerden olsaydık" demesinler.

48- Nitekim, yanımızdan kendilerine hak geldiği zaman, "Musa'ya verilen (mucizeler) gibi ona da verilseydi ya" demişlerdir. Halbuki önceden Musa'ya verilenleri inkar edip "birbirine destek olan iki sihir dememişler mi idi; "biz, hepsini de inkâr ediyoruz" dememişler mi idi?

49- (Ey Muhammedi) De ki: "Eğer sözüne güvenilir kimseler iseniz, Allah katından Kur"ân ve Tevrat'tan daha hidayet edici bir kitap getirin de ona uyayım".

50- Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, kendi bâtıl heveslerine uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir hidayet olmaksızın kendi bâtıl hevesine uyan kimseden daha sapık kim vardır? Allah, zâlim olan kimselere asla hidayet etmez.

51- Şu muhakkaktır ki, belki düşünürler diye Kur"ân âyetlerini birbiri arkasına indirdik.

52- Önceden kendilerine kitap verdiklerimiz Kur'âna da îman ederler.

53- Kendilerine bu Kitap okunduğu zaman, "biz ona îman ettik; o Rabbımızdan gelen bir haktır; ondan önce de biz müslüman idik" derler.

54- İşte bunlara mükafatları, sabretmeleri dolayısıyla iki kere verilir. Bunlar, kötülüğü iyilikle savarlar; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden hayra sarf ederler.

55- Boş söz işittikleri zaman, ondan yüz çevirirler. "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size aittir. Size selâm olsun; câhillerden olmak istemeyiz" derler.

56- (Ey Muhammedi) Sen, sevdiğin kimseye hidayet edemezsin; fakat Allah dilediğine hidayet eder. O, hidayete lâyık olanları daha iyi bilir.

57- "Eğer seninle beraber hidayete uyarsak, ülkemizden sürülürüz" demektedirler. Halbuki biz onları, kendi katımızdan her şeyin ürünlerinin içinde toplandığı hürmetli ve güvenli bir yere yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmemektedirler.

58- Biz, yaşayışını inkâr eden nice şehirler helak etmişizdir. İşte yerleri; kendilerinden sonra oralarda çok az oturulmuştur. Oralara vâris biz olmuşuzdur.

59- Rabbın, ana şehirlere, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamber göndermedikçe hiçbir şehrin helak edicisi olmamıştır. Biz, ancak ahalisi zâlim olan şehirleri helak etmişizdir.

60- Size verilen her şey, dünya hayatının bir geçimliği ve süsüdür. Allah katında olan şeyler ise daha hayırlı ve daha devamlıdır. Hiç aklınızı kullanmıyor musunuz?

61- Kendisine, ileride kavuşacağı güzel bir va'dde bulunduğumuz kimse, kendisine dünya hayatının geçimliğini verdiğimiz, sonra da kıyamet günü azâb için hazır edilecek kimse gibi midir?

62- O gün, Allah onlara seslenir ve der ki: "Sizin iddia etmiş olduğunuz ortaklarım hani nerede"?

63- Azâb hükmü aleyhlerine kesinleşmiş olanlar da şöyle derler: "Rabbımız! Şunlar, bizim azdırdıklarımızdır; onları, kendimizi azdırdığımız gibi azdırdık. Onlardan uzaklaşıp sana sığınıyoruz; zaten onlar, bize de ibadet etmiyorlardı".

64- Onlara "koştuğunuz ortaklarınızı çağırın" denir. Onlar da çağırırlar; takat kendilerine cevap vermezler; cehennem azabını görürler; doğru yolda olmadıklarına yanarlar.

65- O gün Allah onlara seslenir ve der ki: "Peygamberlere ne cevap verdiniz"

66- O gün bütün haberler, sanki kendilerine kör olmuştur; (söyleyecekleri sözü) biribirlerine bile soramazlar.

67- Oysa (dünyada iken) tövbe eden, îman eden ve sâlih amel işleyen kimsenin, kurtuluşa erenlerden olması umulur.

68- Rabbın dilediğini yaratır ve seçer; onların seçme hakları yoktur. Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir ve çok yücedir.

69- Rabbın, göğüslerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

70- O, kendisinden başka ilâh bulunmayan Allah'tır. Dünyada ve âhirette hamd, O'na mahsustur; hüküm O'nundur; yine O'na döndürüleceksiniz.

71- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah, kıyamet gününe kadar geceyi üzerinizde devamlı kılsa, Allah'tan başka hangi ilah size bir ışık getirir, haydi söyleyin; hiç işitmiyor musunuz?

72- Ve yine de ki: "Allah, kıyamet gününe kadar gündüzü üzerinizde devamlı kılsa, Allah'tan başka hangi ilâh size bir gece getirir de, o gecede dinlenirsiniz, haydi söyleyin; hiç görmüyor musunuz"

73- O, geceyi ve gündüzü, içinde dinlenmeniz ve lûtfundan rızık aramanız için size kendi rahmetinden yaratmıştır; belki böylece şükredersiniz.

74- O gün Allah onlara seslenir ve der ki:"Sizin iddia etmiş olduğunuz ortaklarım hani nerede"

75- Her ümmetten bir şâhid çıkarır ve deriz ki: "Haydi delillerinizi getirin". İşte o zaman bilirler ki, hak Allah'ındır ve iftira etmiş oldukları şeyler, kendilerinden kaçıp gitmiştir.

76- Karun, Mûsâ kavminden idi; fakat onlara karşı azmıştı. Biz de ona öyle bir hazine vermiştik ki, onun anahtarları, kuvvet sahibi kalabalık bir cemaata ağır gelirdi. Bir gün kavmi ona şöyle demişti: "Şımarma; Allah, şımaranları sevmez".

77- "Allah'ın sana verdiği şeylerde âhiret yurdunu ara; dünyadaki nasibini de unutma. Allah'ın sana iyilik ettiği gibi sen de iyilik et. Yeryüzünde tesad peşinde koşma; Allah fâsidleri hiç sevmez".

78- Karun da demişti ki: "Bu hazine bana bende olan bir ilme göre verilmiştir". O hiç bilmez mi ki, Allah, ondan evvelki nesillerden ondan daha kuvvetli ve topladığı mal daha çok olan nice kimseleri helak etmiştir. Suçluların günâhları kendilerinden asla sorulmaz.

79- Bir gün kavmine ziynetleriyle çıkmıştı. Dünya hayatını isteyenler de demişlerdi ki: "Keşke Karun'a verilen şeyler gibisi bizim de olsaydı. Doğrusu o çok talihli imiş".

80- Kendilerine ilim verilen kimseler ise, şöyle demişlerdi: "Size yazıklar olsun! îman eden ve sâlih amel işleyen kimseler için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler erişebilir".

81- Sonunda Karun'u da evini de yerin dibine geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek hiçbir yardımcısı yoktu; kendi kendine yardım edebilecek kimselerden de değildi.

82- Daha dün onun yerinde olmak isteyenler ise: "Vay! Demek ki Allah, kullarından dilediğine rızkını genişletiyormuş ve sıkıyormuş. Eğer üzerimizde Allah'ın lûtfu olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay! Demek ki kâfirler asla iflah olmuyorlarmış." demeye başlamışlardı.

83- İşte âhiret yurdu. Biz onu, yeryüzünde büyüklük taslamayan ve fesad istemeyen kimselere veririz. (Sözel akıbet, Allah'tan sakınanlarındır.

84- Kim iyilikle gelirse, ona, yaptığı iyiliğin daha hayırlısı vardır. Kim de kötülükle gelirse, o kötülükleri işleyenler, ancak işlemiş oldukları kadar cezalandırılırlar.

85- (Ey Muhammedi) Kur'ân'ı sana farz kılan Allah, döneceğin yere seni elbette döndürecektir. De ki: Rabbım, kimin hidayetle geldiğini, kimin de apaçık sapıklıkta bulunduğunu daha iyi bilir".

86- Sen. bu Kitab'ın sana indirileceğini beklemiyordun. Ancak Rabbından bir rahmet olmak üzere sana indirildi. Bu itibarla sakın kâfirlere arka çıkma.

87- Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, sakın seni onlardan alıkoymasınlar. İnsanları Rabbına davet et ve sakın müşriklerden olma.

88- Sakın Allah'la beraber başka bir ilâha ibadet etme; zira O'ndan başka ilâh yoktur. O'ndan başka her şey yok olacaktır. Hüküm Onundur.Yine Ona döndürüleceksiniz.

29-ANKEBÛT SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yirmi dokuzuncu sûresi olup 69 âyetten müteşekkildir. Başındaki ilk 11 âyet dışında sûre Mekke'de Rûm sûresinden sonra diğer 11 âyet ise, Medine'de nazil olmuştur. "Örümcek" manasına gelen ankebûttan sûrenin 41 inci âyetinde söz edildiği ve kâfirlerin işleri örümcek ağına benzetildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lâm. Mim.

2- İnsanlar. "îman ettik' demekle, hiç denenmeden hemen bırakılıvereceklerini mi zannediyorlar?

3- Halbuki biz, kendilerinden öncekileri de denemiştik. Deneneceklerdir ki, Allah, doğru söyleyenleri de bilecek, yalan söyleyenleri de bilecek.

4- Yoksa kötülükleri işleyenler, bizden kaçabileceklerini mi zannediyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

5- Kim Allah'a kavuşmayı ümid ediyorsa, bunun için Allah'ın belirlediği süre işte gelmektedir. Allah, her şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

6- Her kim, (gerek düşmana karşı ve gerekse nefsine karşı) savaşırsa, sadece kendisi için savaşmış olur. Zira Allah, âlemlerden müstağnidir.

7- îman edenlerin ve Salih amel işleyenlerin kötülüklerini mutlaka örter ve onları, mutlaka işlemiş olduklarının en güzeli ile mükâfatlandırırız.

8- Biz insana, ana ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Bununla beraber eğer onlar, senin bana hiç bilmediğin bir şeyi ortak koşman için seni zorlarlarsa, o zaman onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

9- İman edenleri ve salih amel işleyenleri mutlaka iyiler arasına koruz.

10- İnsanlar arasında, "Allah'a îman ettik" diyen kimseler vardır. Fakat Allah uğrunda eziyet olundukları zaman, insanların eziyetini Allah'ın gazabı gibi tutarlar. Rabbından bir yardım gelirse, "biz seninle beraberdik" derler. Allah, sanki, herkesin kalbinde olanları daha iyi bilmiyor mu?

11- Allah, elbette îman edenleri de bilir, münafıkları da bilir.

12- Küfredenler, îman edenlere "bizim yolumuza uyun da sizin günâhlarınızı biz taşıyalım" demektedirler. Halbuki onların günâhlarından hiç bir şey taşıyacak değillerdir.

13- Onlar, mutlaka kendi ağırlıklarını ve kendi ağırlıklarıyla beraber daha nice ağırlıkları taşıyacaklar ve kıyamet günü iftira ettikleri şeylerden mutlaka sorguya çekileceklerdir.

14- Nuh'u kendi kavmine (peygamber olarak) göndermiştik. Nûh, onların içinde elli yılı hâriç bin sene (950 yıl) kalmıştı. Sonunda onlar zalimliklerini sürdürürken tufan onları yakalayıvermişti.

15- Buna rağmen Nuh'u ve gemi halkını kurtardık ve bunu âlemlere ibret kıldık.

16- Keza İbrahim de kavmine şöyle demişti: "Allah'a ibadet edin ve O'ndan korkun. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır".

17- "Siz, Allah'ı bırakıp bir takım pullara ibadet ediyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakıp da sizin ibadet ettikleriniz, size hiçbir rızık vermeye muktedir değillerdir. Siz, rızkı Allah katında arayın: O'na, ibadet edin ve O'na şükredin. Sonunda O'na döndürüleceksiniz".

18- Eğer yalanlayacak olursanız bilin ki. sizden önceki milletler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen sadece apaçık tebliğdir".

19- Allah, yaratmayı nasıl başlatıyor, sonra da nasıl onu iade edecek, anlamıyorlar mı? Oysa bu Allah'a daha kolaydır.

20- De ki: "Yeryüzünde dolaşın ve Allah'ın yaratmaya nasıl başladığını araştırın. Sonra Allah, son yaratmayı da yapacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye kaadirdir.

21- Dilediğine azâb eder, dilediğine de merhamet eder. O'na döndürüleceksiniz.

22- Siz, ne yeryüzünde ve ne de gökyüzünde Allah'ı âciz bırakabilirsiniz ve sizin için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı vardır.

23- Allah'ın âyetlerini ve Allah'a kavuşmayı inkâr edenler, işte bunlar, benim merhametimden ümidlerini kesmiş olanlardır. Bunlar için çok acı bir azâb vardır.

24- (Bütün bu delillere karşı) İbrahim kavminin cevabı, "onu öldürün, yahut onu yakın" demekten başka bir şey olmamıştı. Buna rağmen Allah, İbrahim'i ateşten kurtarmıştı. İşte bunda, îman eden kimseler için muhakkak ki ibretler vardır.

25- İbrahim demişti ki: "Dünya hayatında, Allah'ı bırakıp bir takım putları, kendi aranızda muhabbet vesilesi yaptınız. Sonra kıyamet günü, bir birinizi inkâr edip birbirinizi lanetleyeceksiniz. Varacağınız yer ateştir ve sizin için hiçbir yardımcı da yoktur".

26- Lût da ibrahim'e îman etmişti. Demişti ki: "Ben, Rabbıma hicret ediyorum; zira O, dâîma gâlibtir; hikmet sahibidir".

27- Ona Ishak ve Yakûb'u bağışladık; nesli içine peygamberlik ve kitap koyduk. Ona dünya mükâfatını verdik; o, âhirette de muhakkak iyilerdendir.

28- Lût'u da (peygamber olarak göndermiştik). Kavmine demişti ki: "Siz, âlemden hiç kimsenin sizden önce yapmadığı fuhşu yapıyorsunuz".

29- "Siz erkeklere yanaşıyor, yol kesiyor ve toplantılarınızda kötü şeyler yapıyorsunuz, değil mi"? Buna kavminin cevabı, "eğer doğruyu söyleyen kimselerden isen, Allah'ın azabını bize getir" demekten başka bir şey olmamıştı.

30- Lût da demişti ki: "Rabbım! Bozgunculuk yapan bu kavme karşı bana yardım et".

31- Elçilerimiz, müjde ile İbrahim'e gelince şöyle demişlerdi: "Biz şu şehrin halkını helak edecek kimseleriz. Zira oranın halkı zâlim kimselerdir".

32- İbrahim de şöyle demişti: "Fakat orada Lût vardır". Elçiler ise, demişlerdi ki: "Orada kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Azâbta kalacak olan Lût'un karısı dışında, onu ve ailesini elbette kurtaracağız".

33- Elçilerimizin Lût'a gelmesi, onun fenasına gitmiş, onlarla ilgili bir tedbir almaktan âciz kalmıştı. Onlar da demişlerdi ki: "Korkma ve üzülme. Azâbta kalacaklardan olan karın dışında seni ve aileni kurtaracağız*.

34- "Biz, işlemiş oldukları büyük günâh sebebiyle bu şehir halkına gökten bir azâb indireceğiz.

35- Şurası bir gerçektir ki biz, aklını kullanabilen kimseler için, bu şehirle ilgili apaçık bir delil bırakmışızdır.

36- Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı göndermiştik, O da demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin ve (O'na ibadetinizle) âhiret gününün sevabını umutlanın. Yeryüzünde bozguncular gibi fesad çıkarmayın".

37- Ne var ki kavmi onu yalanlamıştı. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakalamış ve yerlerinde çakılıp kalmışlardı.

38- Ad ve Semûd kavimlerini de helak etmiştik. Oturdukları yerlerden bu size açıkça belli olmuştur. Şeytan, onlara amellerini süslü göstermiş ve böylece onları doğru yoldan alıkoymuştu. Oysa kendileri bunu anlayabilecek kimseler idiler.

39- Karun'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da helak etmiştik. Mûsâ, onlara apaçık mucizeler getirmişti de, onlar, yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Fakat helak olmaktan kurtulamamışlardı.

40- Herbirini kendi günâhı île yakalamışızdır. İçlerinde, üzerlerine taş savuran kasırga gönderdiğimiz kimseler vardır; kendilerini şiddetli bir sesin yakaladığı kimseler vardır, kendilerini yerin dibine geçirdiğimiz kimseler vardır; kendilerini suda Doğduğumuz kimseler vardır. Allah onlara zulmetmiyordu; fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41- Allah'tan başka dostlar edinenlerin durumu, kendine ev yapan örümceğin durumu gibidir; zira evlerin en çürüğü, şüphe yoktur ki, örümceğin evidir. Keski bunu bilselerdi.

42- Allah, kendisinden başka nasıl bir şeye yalvardıklarnıı elbette bilir. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

43- Biz bu misalleri insanlar için veriyoruz. Onları da ancak ilim sahibi olanlar anlayabilir.

44- Allah, gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Bunda, mü'minler için mutlaka bir ibret vardır.

45- (Ey Muhammedi) Kitap'tan sana vahyolunanları oku; namazı da dosdoğru kıl; zira namaz, hayasızlıklardan ve kötülüklerden korur. Allah'ın zikri, şüphesiz, (sizin için faydası) daha büyüktür. Allah, yaptıklarınızı bilir.

46- İçlerinden zâlim olanlar dışında, kitap ehline karşı, en güzel bir şekilde mücadele edin ve deyin ki: "Bize indirilene de, size indirilene de îman ettik. Bizim ilâhımız da, sizin ilâhınız da birdir ve biz Ona teslim olan kimseleriz"?

47- (Ey Muhammedi Senden önceki peygamberlere indirdiğimiz gibi) sana da böylece bir kitap indirdik. Bu itibarla kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanıyorlardı; bunlardan da ona inananlar vardır. Âyetlerimizi kâfirlerden başkası inkâr etmez.

48- (Ey Muhamed! Kur'ân'dan Önce sen herhangi bir yazı okumuş değildin; onu elinle de yazmamıştın. Aksi halde o bâtıla uyanlar, şüpheye düşerlerdi.

49- Hayır, Kur"ân. kendlerine ilim verilenlerin gönüllerine yerleşmiş apaçık âyetlerdir. Âyetlerimizi zâlim olanlardan başkası inkâr etmez.

50- Müşrikler demektedirler ki: "Ona, Rabbından mucizeler indirilmeliydi". (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Mucizeler sadece Allah'ın yanındadır. Ben ancak, apaçık bir uyarıcıyım".

51- Kendilerine okunan Kitab'ı sana indirmiş olmamız, onlara yetmedi mi? Bu kitap'ta îman eden bir kavim için, muhakkak ki bir rahmet ve bir öğüt vardır.

52- De ki: "Benimle sizin aranızdan şahit olarak, göklerde ve yerde olan her şeyi bâtıla inananları ve Allah'ı inkâr edenleri bilen Allah yeter. İşte, hüsrana uğrayacak olanlar bunlardır.

53- Senden, azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Eğer belirli bir süre olmasaydı, azâb onlara hemen gelirdi. Fakat onlar farkına varmadan birden bire onlara yine gelecektir.

54- Senden, azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Oysa cehennem, kâfirleri çepeçevre mutlaka kuşatacaktır.

55- O kıyamet günü azâb, onları, üstlerinden ve ayaklarının altından örtecek ve Allah onlara "yaptıklarınızın karşılığını tadın" diyecektir.

56- Ey îman eden kullarım! Arzım geniştir; bu itibarla (nerede olursa) bana ibadet edin.

57- Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

58- İman edenleri ve sâlih amel işleyenleri, içinde ebedî kalacakları, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetteki odalara yerleştireceğiz. Amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir.

59- İşte onlar, sabredenler ve Rablarına tevekkül edenlerdir.

60- Nice canlılar vardır ki, rızıklarını kendileri temin edemezler de, Allah, onları da sizi de rızıklandırır. O, hakkıyla işitendir; hakkıyla bilendir.

61- Eğer onlara "gökleri ve yeri kim yarattı; güneşi ve ayı kim emrine âmâda kıldı?" diye sorarsan, muhakkak "Allah" diyeceklerdir. O halde nasıl olup da (tevhîd inancından, döndürülüyorlar?

62- Allah, kullarından dilediğine rızkı bol bol verir dilediğine de kısar. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

63- Eğer onlara "gökten su indirip onunla ölümünden sonra arza hayat veren kimdir?* diye sorarsan, muhakkak "Allah" diyeceklerdir. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur; fakat çoğu aklını kullanmaz".

64- Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir.Âhiret yurdu. işte asıl hayat odur; keşke bunu bilmiş olsalardı.

65-66- Gemiye bindikleri zaman, dîni Allah'a hâs kılarak O'na yalvarırlar, fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, kendilerine verdiklerimize nankörlük etmek ve dünya zevklerinden faydalanmak için, hemen Allah'a şirk koşarlar.

67- Çevrelerindeki insanlar tutulup öldürülürken, Mekke'yi haram ve güvenli bir yer kıldığımızı hiç görmüyorlar mı? Bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68- Allah'a yalan iftira edenden, yahut kendisine geldiğinde hakkı yalanlayandan daha zâlim kim vardır? Kâfirler için cehennemde bir durak yok mudur?

69- Bizim uğrumuzda cihad edenleri biz mutlaka kendi yolumuza irşad ederiz. Allah, şüphesiz iyilik edenlerle beraberdir.

30-RÛM SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'i n otuzuncu sûresi olup 60 âyetten müteşekkildir. Mekke'de, Inşikak sûresinden sonra nazil olmuştur. 18 inci âyet Medenîdir. Sûrenin ilk âyetlerinde, kitap ehlinden olan Bizanslıların, mecûsî İranlılara gâlib geleceklerinden söz edilmesi dolayısıyle sûreye bu ad verilmiştir. Hicrete yakın senelerde Bizanslılarla iranlılar arasında yapılan savaşlarda, İranlılar gâlib gelmişler, Şam'ı, Kudüs'ü ve daha sonra da Mısır'ı ele geçirmişlerdi.

Müşrik İranlıların, hıristiyan Bizanslılar karşısındaki bu galibiyeti müşrik Araplan sevindirmiş ve Hazreti Peygambere ve ashabına sataşarak "siz kitap ehlisiniz: hıristiyanlar da kitap ehli. Bizim İranlı kardeşlerimiz, sizin gibi kitap ehlinden olan kardeşlerinize gâlib geldiler. Eğer bizimle savaşırsanız, biz de size gâlib geliriz" demeye başlamışlardı. Bunun üzerine Allah Ta'âlâ, bu sûre başındaki âyetleri indirmiş ve bu âyetlerle Rumların kısa bir zaman içinde müşrik İranlılara galebe çalacaklarını müjdelemiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lam. mim.

2-5- Rumlar, (Arablara) en yakın bir yerde mağlûb oldular. Bu mağlûbiyetlerinden sonra onlar, üç ile dokuz yıl içerisinde gâlib geleceklerdir. Eninde sonunda emir Allah'ındır. Ve işte o zaman mü'minler, dilediğine yardım eden Allah'ın yardımına sevineceklerdir. O, dâima gâlibtir; çok merhametlidir.

6- Bu, Allah'ın va'didir.. Allah, va'dinden asla dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7- Onlar; dünya hayatının açık olanını bilirler; âhiretten ise, gafildirler.

8- O inkarcılar, kendi kendilerine, Allah'ın gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri, ancak hak ile ve belli bir sürede yarattığını hiç düşünmemişler midir? Nitekim insanların çoğu Rablarına kavuşmayı inkâr etmektedirler.

9- Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin akıbetinin nasıl olduğuna hiç bakmamışlar mıdır? Halbuki onlar, kendilerinden çok daha kuvvetli idiler: toprağı kazıp onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi. (Fakat onlar, yine de helak olmuşlardır). Böylece Allah onlara zulmetmemiş, takat onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir.

10- Sonra, Allah'ın âyetlerini yalanlayarak ve onları alaya alarak kötülük edenlerin akıbeti de azâb olmuştur.

II- Allah, mahlukatı önce (hiç yoktan) yaratır; (ölümünden) sonra da onu yeniden eski haline getirir. Sonra O'na döndürülürsünüz.

12- Kıyamet saati koptuğu gün suçlular susarlar.

13- O gün onların ortak koştuklarından şefâatçıları da yoktur; ortaklarını inkâr etmişlerdir.

14- Kıyamet saatinin koptuğu gün (mü'minler ve kâfirler biribirlerinden) ayrılırlar.

15- îman edenler ve salih amel işleyenler cennet bahçelerinde neşelenirler.

16- Küfredenler, âyetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalanlayanlar ise, işte bunlar da azâb içinde bulundurulurlar.

17- Akşamı ettiğiniz ve sabaha erdiğiniz vakitlerde Allah'ı teşbih edin.

18- Göklerde ve yerde, yatsı vaktinde ve öğleye eriştiğinizde hamd O'na mahsustur.

19- O, ölüden diriyi çıkarır; diriden de ölüyü çıkarır. Ölümünden sonra da arza hayat verir, işte siz de böyle çıkarılacaksınız.

20- Sizi topraktan yaratması, O'nun (kudretinin) delillerindendir. Sonra siz, birer insan olur, yeryüzünde yayılırsınız.

21- Size, kendi nefsinizden, kendisiyle huzura kavuşabileceğiniz eşler yaratıp aranıza sevgi ve merhamet koyması da O'nun delillerindendir. Bunda, hiç şüphesiz düşünen kimseler için ibretler vardır.

22- Keza gökleri ve yeri yaratması, dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da O'nun âyetlerindendir. Bunda da, şüphesiz âlimler için ibretler vardır.

23- Geceleyin uyumanız, gündüzün O'nun lâtfundan rızık aramanız da O'nun delillerindendir. Bunda da, şüphesiz dinleyen kimseler için ibretler vardır

24- Size korku ve ümid veren şimşeği göstermesi, gökten su indirmesi, bu su ile Ölümünden sonra arza hayat vermesi, hep O'nun delillerindendir. Aklını kullanan kimseler için bunlarda da ibretler vardır.

25- O'nun emriyle göğün ve yerin ayakta durması.da keza O'nun (kudretinin) delillerindendir. Sonra sizi kabirlerinizden bir defa çağırdı mı, hemen çıkar gelirsiniz.

26- Göklerde ve yerde olan herkes O'nundur: hepsi O'na boyun eğmiştir,

27- Mahlûkatı ilk defa yaratan, ölümünden sonra onu tekrar varedecek olan O'dur. Bu, O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüksek sıfatlar O'nundur. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

28- Allah size kendi nefsinizden bir misal vermektedir: Emriniz altında bulunan kölelerden, size rızık olarak verdiklerimizde size ortak olan ve sizinle eşit hakka sahip bulunup birbirinizden korktuğunuz gibi kendilerinin istedikleri şekilde tasarruf etmelerinden korktuğunuz ortaklar var mı? İşte biz, aklını kullanan kimseler için âyetleri bu şekilde uzun uzun açıklarız.

29- Fakat (küfürleriyle) zulmedenler, bilgisizce kendi heveslerine uymuşlardır. Zaten Allah'ın saptırdığına kim hidayet eder? Onların, herhangi bir yardımcıları da yoktur.

30- (Ey Muhammedi) Dosdoğru olarak yüzünü dîne, Allah'ın fıtratına çevir ki, insanlan o fıtrat üzere yaratmıştır. Allah'ın yaratışında hiçbir değişme yoktur, işte dosdoğru dîn budur; fakat insanların çoğu bilmez.

31-32- O'na ihlâs ile yönelin, O'ndan korkun ve namazı dosdoğru kılın. Sakın dinlerini parçalayan, fırka fırka olan ve her fırkası, kendi elindekiyle sevinen müşrikler gibi olmayın.

33-34- insanlara bir zarar dokunduğu zaman, tövbe ile Rablarına yönelerek yalvarırlar; sonra onlara kendinden bir rahmet taddırınca da onlardan bir gurup, kendilerine verdiğimize nankörlük etmek için Rablanna şirk koşarlar. Faydalanın bakalım. Nasıl olsa yakında anlayacaksınız.

35- Yoksa onlara, şirk koştukları şeylerle konuşan (ve onları tasdîk eden) bir delil mi indirmişiz?

36- İnsanlara bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinirler; fakat kendi yaptıkları yüzünden kendilerine bir kötülük gelirse, hemen ümidsizliğe düşerler.

37- Görmüyorlar mı ki, Allah, rızkı dilediğine genişletir ve daraltır. İşte bunda, îman eden kimseler için ibretler vardır.

38- Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya hakkını ver. Bu, Allah'ın rızasını isteyenler için daha hayırlıdır.

39- İnsanların malları içinde artması için verdiğiniz mal, Allah katında artmaz. Fakat Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz zekâttan bir şey böyle değildir. Bunu yapanlar, sevablarını kat kat artıranlardır.

40- Sizi yaratan, sonra size rızık veren, sonra ölüm veren, sonra da tekrar hayat verecek olan Allah'tır. Sizin ortaklarınız içinde bunlardan her hangi bir şeyi yapan var mı? O, onların ortak koştuklarından münezzehtir; çok yücedir.

41- İnsanların elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde fesad çıkmıştır. Allah da belki yaptıklarından dönerler diye, onlardan bir kısmının cezasını onlara taddırır.

42- (Ey Muhammedi) De ki: "Yeryüzünde bir dolaşın ve çoğu müşrik olan evvelkilerin âkibetlerinin nasıl olduğuna bir bakın."

43- Allah'tan, reddedilmesi mümkün olmayan insanların bölük bölük olduğu o gün gelmezden önce, yüzünü dosdoğru olan o dîne çevir.

44- Kim inkâr ederse, inkârı onun aleyhinedir; sâlih amel işleyenler ise, kendileri için rahat bir yer hazırlamış olurlar.

45- (O gün, insanların bölük bölük olmaları da), îman edenleri ve sâlih amel işleyenleri, Allah'ın lûtfu ile mükâfatlandırması içindir. Kâfirleri ise. O asla sevmez.

46- Rahmetinden size taddırması, gemileri emriyle yürütmesi, sizin de O'nun lûtfundan rızkınızı aramanız ve böylece şükretmeniz için, rüzgârları müjdeci olarak göndermesi, (O'nun vahdaniyetini ve kudretini! gösteren) delillerindendir.

47- (Ey Muhammedi) Senden önce de kendi kavimlerine peygamberler göndermiştik de onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat suç işleyenlerden intikam almışlık. Mü'minlere yardım etmek de üzerimize borç olmuştu.

48-49- Rüzgârları sevk edip bulutları harekete getiren, sonra onları gökte nasıl isterse yayan ve parça parça yapan Allah'tır. Nitekim bu bulutların arasından yağmurun çıktığını görürsün. Yağmuru, kullarından dilediğine verdiği zaman, önceden yağmurun kendilerine indirilmesinden ümidsizliğe kapılmış olsalar bile, hemen sevinirler.

50- Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak; nasıl arza, ölümünden sonra hayat vermiş.. İşte bu da gösterir ki, ölüleri yeniden dirilten O'dur, ve O, herşeye kaadirdir.

51- Bir rüzgar göndersek de (onun yüzünden bütün yeşillikleri) sararmış görseler, bunun ardından hemen nankörlüğe başlarlar.

52- (Ey Muhammedi) Şüphe yoktur ki sen, ölülere işittiremez, dönüp gittikleri zaman da sağırlara çağırıyı duyuramazsın.

53- Körleri sapıklıklarından çevirip onlara hidayet edemezsin. Sen ancak âyetlerimize îman eden kimselere işittirebilirsin. Çünkü onlar müslümandırlar.

54- Sizi güçsüz olarak yaratan, sonra bu güçsüzlüğün ardından kuvvetli kılan, sonra bu kuvvetliliğin ardından yeniden zayıflık ve ihtiyarlık veren Allah'tır. O, dilediğini yaratır. O, hakkıyla bilendir; her şeye kaadirdir.

55- Kıyamet saatinin koptuğu gün, suçlular, bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. Zaten dünyada da onlar böyle döndürülüyorlardı.

56- Kendilerine ilim ve îman verilmiş olanlar da 'Allah'ın Kitabına göre siz, yeniden dirilme gününe kadar kaldınız, işte bu, yeniden dirilme günüdür. Fakat siz. hiç anlamıyordunuz" derler. İşle o gün, küfürleriyle zulmedenlerin mazeretleri hiç fayda etmez. Artık onlardan, Allah'ın rızasını kazanmaları da istenmez.

58- Şurası bir gerçektir ki, biz bu Kur'ân'da, insanlar için her çeşit misali vermişizdir. Buna rağmen sen, onlara bir mucize de getirsen, o inkâr edenler, mutlaka "siz, iptalcilerden başka bir şey değilsiniz" derler.

59- Allah, bilmeyenlerin kalblerini işte böyle mühürlemiştir.

60- Bu itibarla (ey Muhammedi) sabret. Şüphe yoktur ki, Allah'ın va'di haktır. İnanmayanlar, sakın seni sıkıntıya düşürüp gevşetmesin

31. LOKMAN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in otuz birinci süresi olup 34 âyetten müteşekkildir. Saffât sûresinden sonra Mekke'de nazil olmuştur.27, 28 ve 29 uncu âyetleri Medenîdir. Hazreti Peygamber Medine ye hicret ettiği zaman, bazı Yahudi hahamları ona, "size ilimden pek az şey verildi" (İsra sûresi, 85) diyormuşsun. Bu sözünle bizi mı kastediyorsun, yoksa kendi kavmini mi? diye sormuşlar, Hazreti Peygamberde, "hepinizi kastediyorum" cevabım vermişti. Yahudilerin, "sen de çok iyi biliyorsun ki, bize Tevrat verildi. Onun içinde her şeyin beyanı var" demeleri üzerine de. Hazreti Peygamber, "bu, Allah'ın ilmine göre çok azdır" buyurmuş, bundan sonra da, yukarıda işaret ettiğimiz Lokman sûresinin Medenî ayetleri kendisine indirilmiştir. Lokman sûresi ise, Mekke'de Kureyş'in Hazreti Peygambere Lokman ve oğlunun kıssasını sormaları üzerine nazil olmuştur.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif. Lâm. Mîm.

2-4- Bunlar, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve âhirete de yakînen inanan iyi davranışlı kimseler için hidayet ve rahmet olan hikmetli kitabın âyetleridir.

5- Bu kimseler, Rablarından gelen bir hidayet üzerindedirler; kurtuluşa erecek olanlar da onlardır.

6- İnsanlar arasında, başkalarını bilgisizce Allahın yolundan saptırmak ve onu alaya almak için boş sözleri satın alanlar bulunmaktadır. İşte bunlar için alçaltıcı bir azâb vardır.

7- Âyetlerimiz ona okunduğu zaman, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış da okunanı hiç işitmemiş gibi büyüklenerek sırt çevirir, işle ona da acı azabı haber ver.

8- iman edenler ve sâlih amel işleyenler için nimet cennetleri vardır.

9- Allah'ın hak va'di olarak orada daimîdirler. Allah, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

10- Gördüğünüz gibi, gökleri direksiz yaratmış, sizi sarsmasın diye de, yeryüzüne sabit dağlar atmış ve orada her çeşit hayvanı yaymıştır. Gökten bir su indirip. orada her güzel çifti bitirmişizdir.

11- Bu, Allah'ın yarattıklarıdır. Şimdi (ilâh deyip şirk koştuğu-nuz) Allah'tan başkasının neler yarattığını bana gösterin. Fakat hayır, gösteremezler. Zâlimler, apaçık bir sapıklık içindedirler.

12- Allah'a şükret diye Lokman'a hikmet vermiştik. Zira kim şükrederse, kendisi için şükretmiş olur. Kim de küfrederse, elbette Allah onun şükründen müstağnidir; hamdolunmaya layıktır.

13- Lokman, oğluna nasihat ederek demişti ki: "Ey oğulcuğum! Allah'a sakın şirk koşma; zira şirk en büyük zulümdür."

14- Biz insana, ana ve babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Anası onu kamında, giderek artan bir güçlükle taşımıştır. Memeden ayrılması iki yılda olur. Bu itibarla insana, "bana ve ana-babana şükret. Dönüş banadır" diye tavsiye etmişizdir.

15- Eğer ana-baba, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Dünya işlerinde onlara iyilik üzere muamele et. Bana yönelen kimsenin yoluna uy; sonra dönüşünüz yine banadır. O zaman, size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

16- "Ey oğulcuğum! Yaptığın şey, bir hardal tanesi ağırlığında da olsa, ister bir kaya içinde bulunsun, ister göklerde veya yerin içinde olsun, Allah onu getirir. Şüphesiz Allah, Latîf'tir: her şeyden haberdârdır."

17- "Ey oğulcuğum! Namazı dosdoğru kıl; iyiliği emret; kötülükten menet; başına gelene de sabret. Bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir."

18- "Büyüklenerek yüzünü insanlardan çevirme. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Muhakkak ki Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez."

19- "Yürüyüşünde mutedil ,pl; sesini de kıs; zira seslerin en çirkini muhakkak ki eşeklerin sesidir."

20- Hiç görmüyor musunuz, Allah, göklerde ve yerde olan her şeyi sizin emrinize vermiş, açık ve gizli bütün nimetlerini size ihsan etmiş? Buna rağmen insanlar arasında Allah'a karşı bilgisiz, delilsiz ve aydınlatıcı kitapsız mücadele eûen kimseler vardır.

21- Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" denildiği zaman, "hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız" derler. Şeytan onları, alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı onlara uyacaklar?

22- Kim itaatkâr davranarak işini Allah'a bırakırsa, en sağlam kulpa yapışmış olur. Zaten işlerin akıbeti de, Allah'a varır.

23- (Ey Muhammed !) Kim de inkâr ederse, onun inkârı, sakın seni üzmesin; zira onların dönüşü bizedir. İşte o zaman, yaptıklarını onlara haber vereceğiz. Şüphesiz Allah, kalblerde olanı hakkıyla bilendir.

24- Dünyada onları az bir süre faydalandırırız; sonra da ağır bir azaba onları mecbur bırakırız.

25- Eğer onlara, gökleri ve yeri kimin yarattığını sorarsanız, muhakkak ki "Allah" diyeceklerdir. (Ey Muhammed!) De ki: "Hamd Allah'a mahsustur"; fakat onların çoğu bilmez.

26- Göklerde ve yerde olan her şey Allah'a aittir. Allah, her şeyden müstağnidir; hamd olunmaya lâyıktır.

27- Yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, yedi denizin yardım ettiği denizle' de mürekkep olup onunla yazılsa, Allah'ın kelimeleri yine de tükenmez. Şüphesiz Allah dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

28- Sizin yaratılmanız ve yeniden diriltilmeniz, ancak tek bir kişinin yaratılıp diriltilmesi gibidir. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

29- Hiç görmüyor musun, Allah, geceyi gündüze katıyor, gündüzü de geceye katıyor. Güneşi ve ayı emre âmâde kılmış. Her biri belirli bir vakte doğru akıp gidiyor. Allah, şüphesiz yaptıklarınızdan haberdârdır.

30- Bu, şüphesiz Allah'ın hak, O'ndan başka yalvardıkları şeylerin ise, bâtıl olması sebebiyledir. Allah; çok yüce olan, çok büyük olan işte O'dur.

31- Size delillerini göstermek için, gemilerin denizde Allah'ın nimetiyle gittiğini hiç görmüyor musun? Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden kimseler için ibretler vardır.

32- Onları dağlar gibi dalgalar örttüğü zaman, dîni Allah'a hâs kılarak O'na yalvarırlar. Onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden bir kısmı doğru yolu tutar. Zaten ayetlerimizi gaddar ve nankör olanlardan başkası inkâr etmez.

33- Ey insanlar! Rabbınızdan sakının ve babanın çocuğu, çocuğun da babası adına hiçbir şey ödeyemeyeceği o günden korkun. Şurası muhakkaktır ki, Allah'ın va'di haktır. Bu itibarla, dünya hayatı sizi aldatmasın. Şeytan da Allah'a 'güvendirerek sizi kandırmasın.

34- Kıyamet gününün vakti hakkındaki bilgi, şüphesiz Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır; rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez ve hiç kimse, hangi yerde öleceğini bilmez Allah, şüphesiz her şeyi hakkıyla bilendir; her şeyden haberdârdır.

32-SECDE SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in otuz ikinci sûresi olup 30 âyetten müteşekkildir. Mekke'de, Mü'minûn sûresinden sonra nazil olmuştur. 16-20 inci âyetleri Medenîdir. 15 inci âyetinin secde ayeti olması dolayısıyla sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Elif; Lâm. Mîm.

2- Kendisinde şüphe bulunmayan bu Kitap, âlemlerin Rabbı tarafından indirilmiştir.

3- Yoksa "onu, (Muhammed) uydurdu' mu diyorlar? Hayır (Ey Peygamber!) O, senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için Rabbından gelen haktır. Belki onlarda doğru yolu bulurlar.

4- Gökleri, yeri ve bu ikisi arasındaki şeyleri altı günde yaratan, sonra da Arş üzerine istiva eden Allah'tır. Sizin için O'ndan başka ne bir dost ve ne de bir şefaatçi vardır. Hiç düşünmüyor musunuz?

5-6- Gökten yere bütün işleri O tanzim eder; sonra sizin saydığınızla süresi bin sene olan bir günde işler, O'na yükselir. İşte bu işlerin idarecisi, gaybın da hazırın da âlimidir; dâima gâlibtir; çok merhametlidir.

7-8-9- Her şeyin yaratılışını güzel yapan, insanı yaratışına çamurdan başlayan, sonra neslini hakîr bir sudan, bir meniden meydana getiren; sonra (organlarına) şekil veren, ruhundan ona üfleyen, öylece size kulaklar, gözler ve kalbler veren işte O'dur. Buna rağmen ne kadar az şükrediyorsunuz.

10- Müşrikler demektedirler ki: "Biz toprağa karışıp yok olduktan sonra, yeniden mi yaratılacağız?" Aslında onlar, Rablarına kavuşmayı da inkâr eden kimselerdir.

11- {Ey Muhammed! Onlara) de ki: "Ruhunuzu almakla görevlendirilen ölüm meleği, canınızı alır; sonra da Rabbınıza döndürülürsünüz."

12- Suçluların, Rablarının huzurunda başlarını önlerine eğmiş oldukları halde "Rabbımız! Gördük ve dinledik; bizi dünyaya geri çevir de sâlih amel işleyelim. Artık biz inancı sağlam kimseleriz" deyişlerini bir görsen.

13- Eğer dileseydik herkese hidayet ederdik. Fakat benden bir söz sâdır olmuştur: "Cehennemi mutlaka oraya lâyık cin ve insanlarla dolduracağım."

14- (Ve onlara diyeceğim ki:) "Bu gününüze kavuşmayı unutmuş olmanız dolayısıyle onun azabını tadın. Biz de sizi unuttuk. Yapmış olduklarınızdan dolayı ebedî azabı tadın.

15-16- Âyetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, büyüklük taslamadan hamd ile Rablannı teşbih edenler, korkarak ve ümid ederek Rablarına yalvarmaktan yanları yataklardan uzak kalanlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden Allah yolunda sarfedenler inanır.

17- Yaptıklarına mükâfat olmak üzere hoşlarına gidecek nimetlerden kendileri için gizli tutulan şeyleri hiç kimse bilemez.

18- Hiç mü'min olan kimse fâsık olan gibi midir? Bunlar asla eşit olamazlar.

19- İman edenler ve sâlih amel işleyenler için, yaptıklarına karşı mükâfat olarak kalınacak cennetler vardır.

20- Büyük günah işleyenler ise, onların kalacakları yer de ateştir. Oradan her çıkmak isteyişlerinde oraya geri döndürülürler ve onlara "yalanlamış olduğunuz ateşin azabını tadın" denir.

21- Belki günâhlarından dönerler diye, onlara büyük azabı değil, fakat hafif dünya azabından mutlaka taddıracağız.

22- Kendisine Rabbının âyetleri hatırlatılıp da sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kim vardır? Biz suçlulardan elbette intikam alacağız.

23- Biz Musa'ya da kitap vermiş ve onu israil oğullan için bir hidayet kılmıştık. Bu itibarla (ey peygamber!) sakın sen de Kufân'a kavuşmaktan şüphe etme.

24- Sabretmeleri ve âyetlerimize yakinen inanmalan dolayısıyle, içlerinden bir kısmım, emrimizle doğru yola sevkeden önderler yapmıştık.

25- Şüphesiz Rabbın, ihtilafa düştükleri şeylerde, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

26- Halen yurtlarında dolaştıklan, kendilerinden önceki nice nesilleri helak etmiş olmamız, onları doğru yola sevketmez mi? Bunda, şüphesiz alınması gereken dersler vardır; hiç dinlemezler mi?

27- Bizim, suyu çorak arazîye sürüp de, onunla, hayvanlarının ve kendilerinin yedikleri bir ekini çıkardığımızı hiç görmemişler midir? Hiç görmüyorlar mı?

28- Bir de "eğer sözüne güvenilir kimseler iseniz bize karşı bu zafer ne zaman?" diyorlar.

29- (Ey Muhammed! O müşriklere) de ki: "Zafer günü inkâr edenlere îmanları fayda vermeyecek, kendilerine mühlet de verilmeyecektir.

30- Onlardan uzaklaş ve bekle ,onlar da zaten beklemektedirler.

33-AHZÂB SÛRESİ

Kuran-ı Kerîm'in otuz üçüncü sûresi olup 73 âyetten müteşekkildir. Medine de Âl-i Imrân sûresinden sonra nazil olmuştur. Parti, gurup, topluluk manâsındaki hızb 'in çoğulu olan ahzâb kelimesi, Hazreti Peygambere karşı mücadele eden çeşitli hiziblere delâlet eder ve sürenin adı da bu manâdan alınmıştır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Ey Peygamber! Allah'tan sakın; kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir; hikmet sahibidir.

2- Rabbından sana vahyolunana uy. Allah, şüphe yoktur ki yapmış olduklarınızdan haberdârdır.

3- Allah'a tevekkül et, Allah, vekil olarak yeter.

4- Allah, insanın içinde iki kalb yaratmamıştın kendilerinden zıhâr yaptığınız eşlerinizi analarınız yapmamıştır: evlatlıklarınızı oğullarınız kılmamıştır. Bütün bunlar, kendi ağızlarınızla söylediklerinizdir, Allah ise, hak olanı söyler ve doğru yola iletir.

5- Evladlıkları babalarına nisbet ederek çağırın ; bu, Allah yanında daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız, artık onlar sizin din kardeşleriniz ve mevalînizdir. Hata yaptığınız hususlarda üzerinize bir günâh yoktur Fakat kalplerinizin kasıtlı olarak yaptıkları böyle değildir. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

6- Peygamber, mü'minlere kendi nefislerinden ileridir. Onun zevceleri de analandır. Allah'ın Kitabında akraba olanlar, biribirlerine, diğer mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza uygun vaziyette iyilikte bulunmanız hâriç. Bu, Kitap'ta yazılı (bir hüküm) dır.

7-8- Peygamberlerden (görevlerini yapmak ve dîni tebliğ etmek üzere) sözlerini almıştık. Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu isa'dan, doğrulara doğruluklarından sormak, kâfirlere de acı bir azâb hazırlamak için bunların hepsinden söz almıştık.

9- Ey îman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani üstünüze (müşrik kabilelerden müteşekkil) ordular gelmişti de biz de onların üzerine bir rüzgâr ve sizin göremediğiniz ordular sevketmiştik. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görüyordu.

10- Size üstünüzden ve alt tartınızdan gelmişlerdi; gözler dönmüş, yürekler boğazlara gelip dayanmıştı. Allah hakkında çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11- İşle orada mü'minler denenmişler ve şiddetli bir şekilde sarsılmışlardı.

12- Münafıklar ve kalblerinde bir illet bulunanlar, "Allah ve Rasûlü bize boş vaadden başka bir şeyde bulunmadı" diyorlardı.

13- Onlardan bir gurub da "ey Medine halkı! Artık burada durmanıza gerek yok; geri dönün" demişler; yine onlardan bir başka gurub da "evlerimiz açıktır" diyerek Peygamberden izin istemişlerdi. Aslında evleri açık değildi; fakat sadece kaçmak istiyorlardı.

14- Halbuki evlerinin çeşitli taraflarından yanlarına girilseydi, sonra da mü'minlere karşı savaşmaları işlenseydi, buna katılıp istenileni yapmaktan geri kalmazlardı.

15- önceden, arkalarını dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen sözden kıyamet günü sorulacaktır.

6- (Ey Muhammedi) De ki: "Eğer ölümden, yahut öldürülmekten kaçıyorsanız bu

kaçış size hiçbir fayda sağlamayacaktır. Kaçtığınızda da, ancak çok az yaşatılırsınız."

17- Ve yine de ki: "Eğer Allah size bir kötülük murad etse, yahut size rahmet dilese. O'ndan sizi kim kurtarır? Kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulamazlar.

18-19- Allah, içinizden savaştan alıkoyanları ve kardeşlerine "bize gelin" diyenleri elbette bilir. Kendileri savaşa ancak nadiren ve fakat size karşı cimri olarak katılırlar. İçlerine korku düştüğü zaman, üzerine ölüm baygınlığı gelmiş kimse gibi, gözleri dönmüş olarak sana baktıklarını görürsün. Korku gittiği zaman da, ganimet malına karşı hırslı olarak sivri dilleriyle size eziyet ederler.Bunlar îman etmemişlerdir. Bu yüzden Allah, onların amellerini boşa çıkarmıştır.Bu. Allah için çok kolaydır.

20- Bunlar korkuları yüzünden müşrik orduların gitmediklerini zannediyorlardı. Eğer bu ordular tekrar gelselerdi, kendilerinin Medine'den uzak bedevi araplar arasında olmalannı ve sizinle ilgili haberleri sormalarını dilerlerdi. Zaten içinizde bulunsalar bile çok az dövüşürlerdi.

21- Sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü arzu eden ve Allah'ı çok zikreden kimseler için, Allah'ın Rasûlünde güzel bir örnek vardır.

22- Mü'minler, müşrik orduları görünce: "İşte bu, Allah'ın ve Rasûlünün bize vadettikleri şeydin Allah ve Rasûlü doğru söyledi" demişlerdir. Bu bakımdan, düşmanın gelişi onların sadece îmanlarını ve teslimiyetlerini arttırmıştır.

23- Mü'minler içinde Allah'a verdikleri söze sâdık kalanlar vardır. Bu itibarla onlardan kimi şehid olmuştur; kimi de beklemektedir. Verdikleri sözü hiç değiştirmemişlerdir.

24- Bunlar, Allah'ın, sözüne sâdık kalanları doğruluklarıyla mükâfatlandırması, münafıklara da dilerse ya azâb, yahutta (tövbe ettikleri takdirde) tövbelerini kabul etmesi içindir. Allah, şüphesiz çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

25- Allah, inkâr edenleri öfkeleriyle geri çevirmiş, onlar da hiçbir hayra nail olmamışlardır. Allah, savaşla mü'minlere yeter. Allah, dâima kuvvetlidir; dâima gâlibdir.

26- Kitap ehlinden olup müşriklere yardım eden (Yahudi) leri kalelerinden indirmiş, bir kısmını öldürerek bir kısmını da esir ederek kalblerine korku salmıştır.

27- Sizi de, onların arazilerine, ülkelerine, mallarına ve ayağınızın basmadığı yerlere vâris kılmıştır. Allah her şeye kaadirdir.

28- Ey Peygamber! Eşlerine de ki: "Eğer dünya hayatını ve dünya ziynetini istiyorsanız, gelin, size boşanma bedelini vereyim ve sizi güzellikle salıvereyim."

29- "Yok eğer Allah'ı, Rasûlünü ve âhiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah, içinizden iyi davrananlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır."

30- Ey Peygamber kadınları! Sizden kim apaçık bir edepsizlik yaparsa, onun azabı iki kat artırılır. Bu, Allah için çok kolaydır.

31- İçinizden kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve sâlih amel işlerse, ona da mükâfatı iki kere veririz. Onun için, (dünyada ve âhirette) kusursuz bir rızık hazırlamışadır.

32- Ey Peygamber kadınları! Siz, sair kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah'tan sakınıyorsanız, edalı konuşmayın; aksi halde, kalbinde bozukluk olan kimse, kötü ümidlere kapılır. Dâima uygun söz söyleyin.

33- Evlerinizde kalın ve ilk câhiliye kadınları gibi açılıp saçılmayın. Namazı dosdoğru kılın; zekâtı verin; Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah, sizden günâh kirini gidermek ve sizi tertemiz kılmak istiyor.

34- Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Allah, şüphesiz lütuf sahibidir her şeyden haberdârdır.

35- Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mümin kadınlar, itaatkâr erkekler ve itaatkâr kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, huşu duyan erkekler ve huşu duyan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar, işte Allah bunlar için mağfiret ve büyük mükâfat hazırlamıştır.

36- Allah ve Rasülü. birşeye hükmettikleri zaman, mü'min erkek ve mümin kadının kendi işlerinde artık başka bir şeyi seçmeye hakları yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37- (Ey Muhammedi) Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de nimete kavuşturduğun kimseye "eşini kendinde tut; Allah'tan sakın" diyor, Allah'ın açıklayacağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan korkuyordun. Oysa Allah, kendisinden korkmana daha lâyıktır. Nitekim Zeyd, onunla evlilik münasebetine son verip onu boşayınca, mü'minlere evlâdlıkları eşlerini boşadıklannda onlarla evlenmelerinde bir beis olmadığını göstermek için onu sana eş yaptık. Allah'ın emri herhalde yerine gelecektir.

38- Allah'ın, önceden gelip geçmiş peygamberler hakkında değişmez bir kanunu olarak, Peygambere tarz kıldığı şeylerde ona hiçbir beis yoktur. Allah'ın emri, takdir olunmuş bir kaderdir.

39- İşte o peygamberler, (peygamberlik görevi olarak) Allan'ın emir ve yasaklarını tebliğ ederler ve O'ndan korkarlar. O'ndan başka da hiç kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40- Muhammed, adamlarınızdan herhangi birinin babası değil, fakat Allah'ın Rasûlü ve peygamberlerin de sonuncusudur, Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

41- Ey iman edenler! Allah'ı çok zikredin.

42- Sabah ve akşam O'nu teşbih edin

43- Karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size mağfiret eden ve rahmet dileyen Allah ve melekleridir. Allah, mü'minlere karşı çok merhametlidir.

44- O'na kavuştukları gün meleklerin onlara temnennileri "selam" dır. Allah, onlar için kusursuz bir mükâfat hazırlamıştır.

45-46- Ey Peygamber! Biz seni, şâhid olarak, müjdeci olarak, uyarıcı, kendi izniyle Allah'a davet edici ve aydınlatıcı bir ışık olarak gönderdik.

47- Müminlere, Allah'tan kendileri için büyük bir lütuf bulunduğunu müjdele,

48- Kâfirlere ve münafıklara itaat etme; onların eziyetlerine aldırma; Allah'a tevekkül et; Allah, vekîl olarak yeter.

49- Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikahladığınız, sonra kendileriyle temas etmeden onlan boşadığınız zaman, artık sizin için onlara iddet saymanıza

gerek yoktur. Onlara geçimliklerini verin ve onları güzel bir şekil-de serbest bırakın.

50- Ey Peygamber! Mahirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında olan (câriye) lan, seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halalarının kızlarını,

dayının kızlarını, teyzelerinin kızlarını ve kendisini Peygambere hibe ettiği, Peygamberin de diğer mü'minler dışında onu sırf kendisine hâs kılarak nikâhlamayı istediği takdirde mü'min kadınları sana helâl kıldık. Biz, sana herhangi bir güçlük olmaması için, mü'minlerin eşleri ve cariyeleri hakkında neleri farz kıldığımızı elbette biliyoruz. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

51- Ey Peygamber! Kadınlarından dilediğini bırakır, dilediğini kendine alırsın. Ayrıldığın eşlerinden arzu ettiğini almanda sana bir sakınca yoktur. Bu. onların sevinmeleri, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğin şeylere razı olmaları için en uygun olanıdır. Allah, kalblerinizde olan her şeyi bilir. Allah, hakkıyla bilendir; Halîm'dir.

52- Ey Peygamber! Bundan sonra, cariyeler dışında, hoşuna gitse bile herhangi bir kadınla evlenmek, onları başka eşlerle değiştirmek sana helâl değildir. Allah, herşeyi gözeöeyendir.

53- Ey îman edenler! Peygamberin evine, ancak yemeğe çağrıldığınız zaman ve yemeğin hazırlanmasını beklemeyecek şekilde girin. Davet olunduğunuz zaman girin, yediğiniz zaman da hemen dağdın. Söze dalmayın. Bu, Peygambere ezâ veriyor, size söylemekten de utanıyor. Allah ise, gerçeği söylemekten utanmaz. Peygamberin eşlerinden bir şey istediğiniz zaman, örtü arkasından isteyin; bu hem sizin kalbleriniz ve hem de onların kalbleri için daha temizdir. Sizin, Allah'ın Rasûlüne eziyet etmeniz ve ondan sonra da onun eşlerini nikahlamanız asla olmaz. Bu, Allah katında çok büyük bir iştir.

54- Bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de, Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

55- Peygamberin kadınlarına, babalarının, oğullarının, kardeşlerinin, kardeşleri oğullarının, kız kardeşleri oğullarının, kadınlarının ve cariyelerinin yanında (örtüyü terk etmelerinde) bir günâh yoktur. Ey kadınlar! Allah'tan sakının; şüphesiz Allah, her şeye şâhiddir.

56- Allah ve melekleri Peygambere salât etmektedirler; ey îman edenler! Siz de ona salât ve selâm edin.

57- Allah ve Rasûlüne eza verenlere Allah, dünya ve âhirette lanet etmiş ve onlar için rezil edici bir azâb hazırlamıştır.

58- Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara hiç hak etmedikleri halde eziyet edenler de, bir iftira ve apaçık bir günâh yüklenmişlerdir.

59- Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle ki, örtülerini üzerlerine örtsünler; bu, (iffetli olarak) tanınmaları ve eziyet olunmamaları için en uygun olandır. Allah,çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

60- Eğer münafıklar, kalblerinde bozukluk olanlar ve Medine'de kötü haber yayanlar davranışlarına son vermezlerse seni onlara mutlaka musallat ederiz ve senin yanında da çok az kalabilirler.

61-62- Lanetlenmiş olarak nerede bulunurlarsa, Allah'ın önceden gelip geçmiş kimseler hakkındaki bir kanunu olarak yakalanırlar ve hemen öldürülürler. Allah'ın kanununda hiçbir değişme bulamazsın.

63- (Ey Muhammedi) İnsanlar senden kıyamet vaktini sormaktadırlar. De ki: "Onur bilgisi Allah kalındadır; nereden bileceksin; belki de vakit yakındır."

64-65- Şüphesiz Allah, kâfirlere lanet etmiş ve onlar için, içinde ebedî olarak kalacakları ve hiç bir dost ve hiçbir yardımcı bulamayacakları alevli bir ateş hazırlamıştır.

66- Ateşte yüzlerinin çevrildiği o gün, "keşke Allah'a itaat etseydik ve keşke Rasûle itaat etseydik" derler.

67- Ve yine derler ki; "Rabbımız! Biz, kendi liderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik; onlar da bizi doğru yoldan saptırdılar."

68- "Rabbımız! Onlara iki kat azâb ver ve onlara büyük lânet et."

69- Ey îman edenler! Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; nitekim Allah onu, onların söylediklerinden temize çıkarmıştı. O. Allah yanında itibarlı bir kimseydi.

70-71- Ey îman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin ki, Allah, amellerinizi ıslâh etsin ve günâhlarınızı bağışlasın; kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72- Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara sunduk; fakat onu yüklenmekten çekindiler; ondan korktular. Onu insan yüklendi. O çok zâlim ve çok câhil idi.

73- Onun bu emaneti yüklenmesi, Allah'ın, erkek münafıklara ve kadın münafıklara, erkek müşriklere ve kadın müşriklere azab etmesi, erkek mü'minlerin ve kadın mü'minlerin de tövbelerini kabul buyurması içindi. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

34-SEBE' SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim 'in oluz dördüncü süresi olup 54 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Lokman sûresinden sonra nazil olmuştur. 6 inci âyeti Medenîdir. Sûrenin 15 inci âyetinde Sebe' kabîlesinden söz edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hamd, göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'a mahsustur. Âhirette de hamd O'na mahsustur. O, hikmet sahibidir; her şeyden haberdârdır.

2- Arza giren şeyleri ve oradan çıkan şeyleri, gökten inen şeyleri ve oraya çıkan şeyleri bilir. O, çok merhametlidir; çok bağışlayıcıdır.

3- İnkâr edenler "kıyamet bize gelmeyecek" demektedirler. (Ey Muhammedi) De ki: "Hayır; Rabbıma yemin ederim ki, o size mutlaka gelecektir. Göklerde ve yerde olan zerre miktarı hiçbir şey

gaybı bilen Allah'tan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta bulunmasın.

4- Her şeyin bir kitapta bulunması, Allah'ın, îman edenleri ve sâlih amel işleyenleri mükâfatlandırması içindir, işte bunlar için mağfiret ve kusursuz rızık vardır.

5- Ve, âyetlerimizi iptal etmek hususunda yarışırcasına gayret sarfedenleri de cezalandırmak içindir. İşte bunlar için de acı ve çok şiddetli bir azâb vardır.

6- Kendilerine ilim verilenler, Rabbından sana indirilenin hak olduğunu ve dâima gâlib ve dâima hamde lâyık olan Allah'ın yoluna hidayet ettiğini bilirler.

7- İnkâr edenler demektedirler ki: "Size paramparça olduğunuz zaman, sizin yeni bir yaratılışla diriltileceğinizi haber veren bir adam gösterelim mi?"

8- "O, Allah'a yalan mı iftira ediyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, âhirete îman etmeyenler azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler.

9- Gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Dilersek onları yere batırır, yahut göğün bir kısmını üzerlerine çökertiriz. İşte bunda, her itaatkâr kul için mutlaka bir ibret vardır.

10-11-"Ey dağlar ve kuşlar! Dâvûd'la beraber teşbih edin." diyerek katımızdan Davud'a, lutufta bulunmuş; Ona da "geniş zırhlar yap; dokumasını da sağlam tut" diyerek demiri onun için yumuşatmıştık. (Ey Dâvûd ve ailesi!) Sâlih amel işleyin. Şüphesiz ben, yaptıklarınızı hakkıyle görürüm.

12- Süleyman'a da, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay süren rüzgârı boyun eğdirmiş, erimiş bakırı, onun için sel gibi akıtmıştık. Cinlerden bir kısmı da, onun önünde Rabbının izniyle çalışırdı. Bunlardan, emrimizden çıkan olursa, ona şiddetli dünya azabı taddırırdık.

13- Cinler, onun için dilediği her şey, kaleler, heykeller, havuza benzer çanaklar ve sabit kazanlar yaparlardı. "Ey Dâvûd ailesi! Şükür olmak üzere Allah'ın itaatına çalışın. Zira kullarımdan şükredenler azdır."

14- Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, ancak değneğini yiyen kurt, cinlere onun ölümünü fark ettirmişti. O ölü olarak yere kapaklanınca, ortaya çıkmıştı ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o rezil edici azâb içinde kalmazlardı.

15- Sebelilerin ülkesinde Allah'ın varlığına delâlet eden bir işaret vardı: Sağlı sollu iki bahçe. Onlara denilmişti ki: "Rabbınızın rızkından yeyin ve O'na şükredin. İşle size güzel bir belde ve çok bağışlayıcı bir Rab!".

16- Fakat onlar yüz çevirmişler; biz de üzerlerine Arîm selini göndermiş ve bahçelerini buruk meyveli, ılgın ve biraz da sedir ağaçlan olan iki bahçeye çevirmiştik.

17- Nankörlük etmelerinden dolayı onları işte böyle cezalandırmıştık. Biz, nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız?

18- Onlarla mübarek kıldığımız şehirler arasında, birbirlerinden görülen şehir-ler yapmış ve birbiri arasına gidip gelmeyi takdir etmiştik. Onlara da demiştik ki: "Geceleri ve gündüzleri oralarda güven içinde dolaşın.

19- Onlar, "Rabbımız! Yolculuklarımızın mesâfesini uzat" demişler ve böylece kendilerine zulmetmişlerdi. Biz de onları efsane haline getirmiş ve darmadağın etmiştik. İşte bunda, bütün sabredenler ve şükredenler için ibretler vardır.

20- Iblîs, onlar hakkındaki zannını doğru çıkartmış ve mü'minlerden bir gurup dışında hepsi uymuşlardı.

21- Aslında Iblis'in onlar üzerinde bir nüfuzu yoktu; ancak biz. âhirete îman edenle, ondan şüphe içinde olanı ayırıp göstermek istemiştik. Rabbın, her şeyi hakkıyle koruyandır.

22- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah ı bırakıp da, ne göklerde ve ne de yerde zerre kadar bir o: şeye sahip olmadıkları, bunlarda hiçbir ortaklıkları bulunmadığı ve onlardan hiçbiri Allah'ın yardımcısı olmadığı halde, ilâh diye ileri sürdüklerinizi haydi çağırın."

23- Allah katında, şefaat etmesine izin verdiği kimseden başkasının şefaati fayda vermez. Sonunda kalblerinden korku giderilince, birbirlerine: "Rabbınız ne buyurdu?" derler. Diğerleri de 'hakkı* diye cevap verirler. O, çok yücedir, büyüktür.

24- De ki: "Göklerden ve yerden size kim rızık verir?" Yine de ki: "Allah O halde doğru yolda veya apaçık bir sapıklıkta olan ya biziz, ya da sizsiniz."

25- (Ey Muhammedi) De ki: "İşlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; sizin işlediklerinizden de biz sorumlu olmayız."

26- Yine de ki: "Kıyamet günü, Rabbımız hepimizi toplar; sonra da aramızda adaletle hükmeder. O, adaletle hüküm verendir; her şeyi hakkıyle bilendir."

27- De ki: "Allah'a ortak olarak ileri sürdüklerinizi bana gösterin. Asla gösteremezsiniz. Fakat O, yegâne galip olan, hikmet sahibi olan Allah'tır.'

28- (Ey Muhammedi) Biz seni, ancak bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat onların çoğu bilmiyor.

29- Ve diyorlar ki: "Eğer sözüne güvenilir kimseler iseniz, bu va'd ne zaman'"

30- De ki: "sizin için va'dolunan bir gün vardır. Ne ondan bir saat geri kalırsınız, ne de öne geçersiniz".

31- inkâr edenler demektedirler ki: "Biz. bu Kurân'a asla inanmayız; ondan önceki kitaplara da".. Oysa o zâlimlerin, Rablarının huzurunda durmuş, suçu birbirlerine atıp durduklarını bir görsen.. Dünyada iken zayıf görülenler, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer siz olmasaydınız, biz mutlaka mü'min kimseler olacaktık."

32- Büyüklük taslayanlar da, zayıf görülenlere şöyle derler: "Size hidayet geldikten sonra, sizin hidayete ermenize biz mi engel olduk? Hayır, siz zaten suçlu kimseler idiniz."

33- Zayıf görülenler ise, büyüklük taslayanlara derler ki: "Hayır, gece gündüz dolap kurar, bize Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na ortaklar koşmamızı emrederdiniz." Azabı görünce hepsi de pişmanlıklarını gizlerler. Fakat biz, inkâr edenlerin boyunlarına ateşten halkalar takarız. İşlemiş olduklarından başka bir şeyle mi cezalandırılacaklardı?

34- Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek. oranın varlıklıları, "siz ne ile gönderilmişseniz, biz onu mutlaka inkâr edeceğiz" demişlerdir.

35- Ve yine demişlerdir ki: "Biz, gerek mal yönünden ve gerekse evlâd yönünden daha çoğuz; bu itibarla azâb görecek kimseler değiliz."

36- (Ey Peygamberi) De ki: "Şüphesiz Rabbım, dilediğine rızkı genişletir ve daraltır. Fakat insanların çoğu bilmez,"

37- (Ey insanlar!) Sizi bize yaklaştıracak olan ne mallarınız ve ne de evlâdlarınızdır. Ancak îman eden ve sâlih amel işleyen kimseler için böyle değil. Onlar için, yaptıklarına karşılık kat kat mükâfat vardır. Onlar cennet odalarında güven içindedirler.

38- Bizi âciz bırakarak' âyetlerimizi iptal etmeye çalışanlar ise, azâb için hazırlanmışlardır.

39- (Ey Muhammedi) De ki: "Şüphesiz Rabbım, kullarından dilediğine rızkı genişletir; ve dilerse ona daraltır. Allah yolunda sarfettiğiniz bir şeyin yerine O, başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

40- O gün onların hepsini toplar, sonra da meleklere der ki: "Size bunlar mı ibadet ediyorlardı?"

41- Onlar da şöyle derler: Seni tenzih ederiz. Bizim velimiz, onlar değil sensin. Hayır, onlar cinlere ibadet ediyorlardı. Çoğu onlara îman eden kimselerdi."

42- işte o gün, biribirinize ne fayda verebilirsiniz, ne de zarar. O zulmeden kimselere deriz ki: "Yalanladığınız ateşin azabını tadın "

43- Kendilerine açık açık âyetlerimiz okunduğu zaman, demişlerdir ki: "Bu adam, atalarınızın ibadet ettikleri şeylerden sizi çevirmek isteyenden başka biri değil." Ve yine demişlerdir ki: "Bu Kur'ân, uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değil." Hakkı inkâr edenler de, kendilerine o hak gelince, şöyle demişlerdir: "Bu, apaçık sihirden başka bir şey değil."

44- Oysa biz onlara, ne okuyacakları bir kitap vermiş ve ne de, senden önce kendilerine bir uyarıcı göndermiştik.

45- Kendilerinden öncekiler de yalanlamışlardı. Oysa bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine erişmiş değillerdir. Buna rağmen yine de peygamberlerimizi yalanlamışlardı. Fakat beni inkâr nasıl olurmuş gör.

46- (Ey Muhammedi) De Ki: "Size tek bir öğüt vereyim. O da, ikişer ikişer ve birer birer Allah için kalkmanız ve sonra da düşünmeniz. Neticede göreceksiniz ki, arkadaşınızda hiçbir delilik yoktur. O sadece, şiddetli bir azabın öncesinde sizin için bir uyarıcıdır."

47- Ve yine de ki: "Sizden herhangi bir ücret istemiyorum; o, sizin olsun. Benim ücretim ancak Allah'a aittir. O, her şeye şâhidtir.'!

48- De ki: "Rabbım, (dilediğinin kalbine) hakkı süratle atar. O, gizli olan şeyleri hakkıyle bilendir."

49- De ki: "Hak gelmiştir. Artık bâtıl,ne yeniden bir şey başlatır, ne de onu gerigetirir."

50- Ve yine de ki: "Eğer yoldan saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete erersem, bu da, Rabbımın bana vahyetmesi dolayısıyledir. Şüphesiz O, hakkıyle işitendir; çok yakındır."

51- Azabı görünce, birdenbire düştükleri o korkulu hallerini bir görsen.. Hiç kaçış yoktur. Yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52- İşte o zaman derler ki: "Allah'a îman ettik." Bu kadar uzak yerden îmanı kolayca almak, onlar için nasıl mümkün olur?

53- Oysa önceden O'nu inkâr etmişlerdi. Uzak yerden gayba taş atıyorlardı,

54- Daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu duydukları şey arasına engel konulmuştur. Çünkü onlar, dünyada iken endişe verici bir şüphe içindeydiler.

35-FÂTIR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in otuz beşinci sûresi olup 45 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Furkân sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetinde, önceden hiçbir örnek veya modeli olmadan bir şeyi icad edip yaratan manasına gelen fâtır kelimesine yer verildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hamd, gökleri ve yeri hiç yoktan var eden. melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler yapan, yaratmada dilediği kadar da artıran Allah'a mahsustur. Allah, şüphe yoktur ki her şeye kaadirdir.

2- Allah, insanlara rahmetten her neyi açarsa, artık onu tutan olmaz; her neyi de tutarsa, O'ndan sonra onu salıveren olmaz. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

3- Ey insanlar! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini düşünün; hiç Allah'tan başka, gökten ve yerden size rızık veren bir yaratıcı var mı? O'ndan başka ilâh yoktur. Nasıl olup da haktan döndürülüyorsunuz?

4- (Ey Muhammedi) Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önce de peygamberler yalanlanmalardı. Bütün işler Allah'a döndürülür.

5- Ey insanlar! Allah'ın va'di şüphesiz haktır. Dünya hayatı sizi aldatmasın. Şeytan da Allah'a güven yolu ile sizi kandırmasın.

6- Zira şeytan size düşmandır; bu itibarla onu düşman edinin. O, kendi taraftarlarını alevli ateş ehlinden olmaya çağırır.

7-İnkâr edenler için şiddetli bir azâb vardır. İman edenler ve sâlih amel işleyenler ise, işte onlar için de mağfiret ve büyük mükâfat vardır.

8- Kötü ameli kendisine süslü gösterilip de onu güzel gören kimse böyle midir? Şüphesiz Allah, dilediğini saptırır; dilediğine de hidayet eder. Bu itibarla nefsin onların üzüntüsüyle harab olup gitmesin. Allah, şüphesiz onların yaptıklarını hakkıyla bilendir.

9- Rüzgârları gönderip de bulutu harekete getiren Allah'tır. Böylece biz onu ölü bir beldeye sevkeder, sonra da arzı ölümünden sonra onunla yeniden diriltiriz. İşte ölülerin dirilmesi de böyledir.

10- Kim şeref isterse, şerefin tamamı Allah'ındır. Güzel sözler O'na çıkar; sâlih amel O'na yükselir. Kötülük için tuzak kuranlara şiddetli bir azâb vardır. Bunların tuzağı da mutlaka bozulacaktır.

11- Allah sizi topraktan, sonra nutfeden yaratmış, sonra da çift çift yapmıştır. Bir dişi, O'nun ilmi olmadan ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömrü uzatılan ve ömründen kısaltılan hiç kimse yoktur ki, bir kitapta bulunmasın. Şüphesiz bu, Allah'a çok kolaydır.

12- İki deniz bir değildir: Biri, suyu tatlı, doyurucu ve içimi kolaydır; diğeri tuzlu ve acıdır. Fakat siz herbirinden de taze bir et yersiniz ve takınacağınız kolyelik süs eşyası çıkarırsınız. Ayrıca orada gemilerin, Allah'ın lûtfunu aramak İçin ve şükredesiniz diye, suyunu yararak gittiğini görürsün.

13- Geceyi gündüze sokar, gündüzü de geceye sokar. Güneşi ve ayı emre âmâde kılmıştır. Hepsi de belirli bir süreye kadar akıp gider. İşte Rabbınız Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka yaşardıklarınız, bir çekirdek lifine bile sahip değildirler.

14- Eğer onlara duâ ederseniz, duanızı işitmezler; işitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet günü sizin ortak koşmanızı inkâr ederler. Her şeyden haberdâr olan Allah gibi hiç kimse sana haber veremez.

15- Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız; her şeyden müstağni ve dâima hamd edilmeye lâyık olan da işte O, Allah'tır.

16- Eğer dilerse, sizi yok eder de, yeni yaratılanlar getirir.

17-Bu ise, Allah'a zor değildir.

18- Hiçbir günahkâr, başkasının günâhını da yüklenmez. Günâhı ağır olan kimse. onun bir başkasına yüklenmesini istese, o yakını bile olsa, hiç bir şey ondan yüklenmez. (Ey Muhammedi) Sen ancak, görmeden Rablarından korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim günâh kirinden arınırsa, kendisi için arınmış olur. Dönüş Allah'adır.

19- Körle gören bir değildir.

20- Karanlıklarla aydınlık da bir olmaz.

21- Gölge ile sıcak da öyle.

22- Dirilerle ölüler de bir değildir. Allah, dilediğine işittirir. (Fakat ey Muhammedi) sen kabirlerde olanlara işittiremezsin.

23- Sen sadece bir uyarıcısın.

24- Şurası muhakkak ki, biz seni müjdeci ve uyarıcı olmak üzere hak ile gönderdik. Zaten hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı bulunmamış olsun.

25- Eğer seni yalanlarlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı Onlara da peygamberleri apaçık deliller, sahîfeler ve aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi

26- Sonra ben de onları yakaladım. Şimdi akıbetleri nasıl oldu, bir bak!

27- Allah'ın gökten bir su indirdiğini görmüyor musun? Biz o su ile renkleri muhtelif meyveler çıkarmış, dağlarda da beyaz, kırmızı, simsiyah, renkleri muhtelif yollar yapmışızdır.

28- Keza insanlardan, hayvanlardan ve davarlardan, böyle renkleri muhtelif olanlar vardır. Allah' tan, ancak kullarından âlim olanlar korkar. Allah dâima gâlibtir: çok bağışlayıcıdır.

29- Allah'ın Kitab'ını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve bizim kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, Allah yolunda gizli ve açık sarfedenler, asla zarar etmeyecek bir ticaret beklerler.

30- Çünkü Allah, onların ecirlerini kendilerine aynen öder ve lûtfundan daha da artırır; zira O, çok bağışlayıcıdır; çok ihsan edicidir.

31- (Ey Muhammedi) Sana vahyettiğimiz bu Kur'ân, kendinden önceki kitapları tasdik eden hak Kitap'tır. Şüphe yoktur ki Allah, kullarından haberdârdır; hakkıyle görendir.

32- Sonra bu Kitab'ı, kullarımızdan seçtiğimiz kimselere miras olarak bıraktık. Şu var ki, bunların içinde, kendisine zulmeden vardır; mutedil olan vardır ve Allah'ın izniyle hayır işlerinde koşturan vardır. İşte bu miras, Allah'tan büyük lûtuftur.

33- Bu mirasa konanlar Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezik ve incilerle süslenirler. Oradaki elbiseleri de ipektir.

34- Derler ki: "Korkuyu bizden; gideren Allah'a hamdolsun. Şüphe yoktur ki Rabbımız çok bağışlayıcıdır: çok ihsan edicidir."

35- "Çünkü lûtfu ile bizi temelli kalınacak olan cennete yerleştirecek olan Odur. Bize orada ne bir yorgunluk dokunur, ne de bir usanç gelir."

36- İnkâr edenlere de cehennem ateşi vardır. Onlara, ne ölüp de kurtulsunlar diye ölümle hükmedilir; ne de onlardan cehennem azabı hafifletilir. Bütün kâfirleri, biz, işte böyle cezalandırırız.

37- Orada bütün güçleriyle şöyle bağırırlar: "Rabbımız! Bizi çıkar da, dünyada iken yapmış olduklarımızdan başka, faydalı iş yapalım". Halbuki biz size, öğüt alacak kimsenin öğüt alabileceği Kadar ömür vermemiş miydik? Size uyarıcı gelmemiş miydi? Şimdi o azabı tadın. Zâlimler için hiçbir yardımcı yoktur.

38- Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalblerde olanı da hakkıyle bilendir.

39- Sizi, yeryüzünün halîfeleri olarak yaratan O'dur. Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfürleri, Rabları katında, onlara karşı Allah'ın gazabından başka bir şeyi artırmaz. Kâfirlerin küfürleri, onların hüsranından başka bir şeyi artırmaz.

40- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızdan haber verin; yer yüzünden neyi yarattıklarını bana gösterin". Yoksa onların, göklerin yaratılışında ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de, o kitaptan bir delilleri mi var? Hayır, o zâlimler, birbirlerini aldatmaktan başka bir va'dde bulunmuyorlar.

41- Yerlerinden oynamamaları için gökleri ve yeri Allah tutmaktadır. Onlar yellerinden oynarsa, Allah'tan başka hiç kimse onları tutamaz. Onun içindir ki Allah, Halîm'dir; çok bağışlayıcıdır.

42-43- Bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi: Eğer kendilerine bir uyarıcı gelecek olursa, doğru yolda olan milletlerin içinde en doğru yola girenlerden bin olacaklardı. Fakat kendilerine bir uyarıcı gelince de, bu, haktan uzaklaşmalarını, yeryüzünde büyüklük taslamalarını ve kötü tuzaklar kurmalarını artırmaktan başka bir fayda sağlamadı. Oysa kötü tuzak, ancak kendi lâyığına dolaşır, O müşrikler, ille de evvelkilere uygulanan kanundan başkasını mı bekliyorlar? Fakat sen, Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın. Ve sen, Allah'ın kanununda asla bir tahvil de bulamazsın.

44- Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin akıbetinin nasıl olduğunu hiç görmüyorlar mı? Halbuki onlar, bunlardan çok daha kuvvetli idiler. Ne göklerde ve ne de yerde, Allah'ı âciz bırakacak hiçbir şey yoktur. O, her şeyi hakkıyle bilendir; her şeye hakkıyle kaadirdir,

45- Eğer Allah, insanları işledikleri yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde

hiçbir canlı bırakmazdı; fakat onları belirli bir süreye kadar tehir eder. Süreleri gelince de, mükellefleri, işledikleriyle cezalandırır. Şüphesiz Allah, kullarını hakkıyle görendir.

36. YASİN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in otuz altıncı sûresi olup 83 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Cin sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûre, adını, ilk âyetini teşkil eden hurûf-ı mukattaadan sayılan yasin harflerinden almıştır.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Yâsîn.

2-3-4-5-6-(Ey Muhammed !) Dâima gâlib ve çok merhametli olan Allah'ın indirdiği Kur'ân-ı Hakîme yemin ederim ki, sen, daha önce ataları uyarılmayan ve bu yüzden gaflet içinde bulunan bir kavmi uyarman için dosdoğru bir yol üzere gönderilmiş bir Peygamber-sin.

7- Şurası muhakkaktır ki, onların çoğu hakkındaki hüküm kesinleşmiştir; bu yüzden artık îman etmezler.

8- Biz onların boyunlarına, çenelerine kadar varan halkalar geçirmişizdir: bu itibarla başları kalkıktır.

9- Önlerine bir sed, arkalarına da bir sed çekmiş ve böylece onları örtmüşüzdür; bu yüzden artık görmezler.

10- Onları korkutsan da korkutmasan da birdir; yine iman etmezler.

II- Sen ancak, Kur'âna uyan ve görmeden Rahman'dan korkan kimseleri uyanabilirsin; onları ;.mağfiretle ve bol mükâfatla müjdele.

12- Bütün ölüleri diriltecek olan, işledikleri amelleri ve bıraktıkları eserleri yazan elbette biziz. Her şeyi biz, apaçık bir kütükte saymışızdır.

13- (Ey Muhammed!) Kendilerine elçiler gelen kasaba halkını, onlara misal olarak anlat.

14- Hani kendilerine iki elçi göndermiştik de her ikisini de yalanlamışlar, bunun üzerine biz de üçüncü bir elçiyle teyîd etmiştik. Elçiler demişlerdi ki: "Biz, size gönderilmiş elçileriz."

15- Onlar da şöyle demişlerdi: "Siz de bizim gibi insanlardan başka bir şey değilsiniz. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

16- Elçiler ise demişlerdi ki: "Rabbımız bilir ki, biz, size gönderilmiş elçileriz."

17- "Bize düşen, apaçık tebliğden başka bir şey değildir."

18- Onlar da şöyle demişlerdi: "Sizin yüzünüzden bize uğursuzluk geldi. Eğer buna son vermezseniz, sizi mutlaka taşa tutacağız ve size bizden mutlaka acı bir azab dokunacaktır."

19- Elçiler de demişlerdi ki: "Sizin uğursuzluğunuz, sizin kendinizdendir, size öğüt verildiği için mi? Hayır, aslında siz, isyanda aşırı giden bir kavimsiniz."

20- Şehrin çok uzak bir yerinden koşarak bir adam gelmiş ve "ey kavmim, elçilere uyun" demişti.

21- "Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun; onlar, doğru yolda olan kimselerdir."

22- "Sonra, beni yaradana, ben neden kulluk etmeyeyim? nasıl olsa Ona döndürüleceksiniz."

23- "O'ndan başkalarını hiç kendime ilâh edinir miyim? Rahman bana bir zarar vermek islerse, onların şefaatlan bana hiç fayda sağlamaz ve beni de kurtaramazlar.'

24- "İşte o zaman ben, apaçık bir sapıklık içinde olurum."

25- "Ben, sizin Rabbınıza iman ettim; bu itibarla beni dinleyin."

26-27- (İşte bu elçiye, kıyamette) "cennete gir" denir. O da der ki: "Keşke kavmim, rabbımın beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar olan kimselerden kıldığını bilseydi."

28- Kendisinden sonra, kavmine gökten hiçbir asker indirmemiştik. İndirecek de değildik.

29- Olduysa bile, sadece tek bir sayha {korkunç ses) olmuş ve işte o zaman da yok olup gitmişlerdi.

30- Yazıklar olsun o kullara! Kendilerine bir peygamber gelmeye görsün; onu hemen alaya alırlardı.

31- Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, onların kendilerine bir daha geri dönüp gelmeyeceklerini bilmiyorlar mı?

32- Kıyamet günü hepsi de huzurumuza muhakkak getirileceklerdir.

33- İşte, ölü yeryüzü onlar için bir delildir: Onu diriltir ve oradan bir takım hububat çıkarırız da ondan yerler.

34-35- Ayrıca orada, meyvelerinden ve ellerinin yetiştirdiklerinden yemeleri için hurma ve üzüm bahçeleri yaratmış ve içlerinde pınarlar fışkırtmışızdır. Yine de şükretmeyecekler mi?

36- Yerin yetiştirdiklerinden, kendilerinden ve daha bilmedikleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir.

37- Gece de onlar için bir delildir. Gündüzü ondan sıyırıp alırız da karanlık içinde kalıverirler.

38- Güneş, kendine âit bir yer çevresinde akar gider. Bu, dâima gâlib olan ve her şeyi hakkıyle bilen Allah'ın takdiridir.

39- Aya da, eski hurma salkımının eğri dalı haline gelinceye kadar konaklar tayın etmişizdir.

40- Ne güneşin aya yetişip onunla birleşmesi mümkündür, ne de gecenin gündüzü geçmesi. Hepsi de bir yörüngede yüzerler.

41-42 Zürriyetlerini dolu gemide taşımamız ve kendileri için onun gibi, bindikleri nice şeyler yaratmamız da onlar için bir âyettir.

43- Dilesek, onları suda boğarız da, ne kendileri için bir koruyucu bulunur: ne de kendileri kurtulabilirler.

44- Ancak bizden bir rahmet ve bir süreye kadar da yaşatma olmak üzere onları koruruz.

45- Onlara, "önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının, belki rahmet olunursunuz" denildiği zaman yüz çevirirler.

46- Zaten onlara Rablarının âyetlerinden hiçbir âyet gelmemiştir ki, ondan yüz çevirmemiş olsunlar.

47- Onlara, "Allah'ın size nzık olarak verdiklerinden yine Allah yolunda sarfedin" denildiği zaman, o kâfirler îman edenlere derler ki: "Allah'ın, dilediği takdirde yedireceği kimseye mi yedirelim? Siz ancak apaçık bir sapıklık içindesiniz."

48- Diyorlar ki: "Eğer sözünüze sâdık kimseler iseniz, bu va'd ne zaman?"

49- Onlar, çekişip dururlarken, kendilerini ansınız yakalayacak olan o tek bir sayha (korkunç ses) dan başkasını beklemiyorlar.

50- (Fakat o korkunç ses gelip de kendilerini çepeçevre kuşatınca) ne mallarını vasiyyet edebilecekler ve ne de ailelerine geri dönebileceklerdir.

51- Sûr'a üflenince, kabirlerinden çıkıp Rablarına koşacaklardır.

52- Ve diyeceklerdir ki: "Vay bize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı?" İşte bu, Rahman'ın va'dettiği ve peygamberlerin de dosdoğru söyledikleri ba's (yeniden dirilme) tır.

53- (Onların öldükten sonra dirilmeleri anı) sadece tek bir sayhadan ibarettir. İşte o zaman, hepsi huzurumuza getirilmiş olurlar.

54- O gün, hiçbir kişi, hiçbir şekilde haksızlığa uğramaz; ve işlediklerinizden başka bir şey yüzünden cezalandırılmazsınız.

55- O gün cennet ehli bir zevk ve eğlence ile meşguldür.

56- Onlar ve eşleri, gölgeliklerde, süslü sedirler üzerine yaslanmışlardır.

57- Orada onlar için meyveler vardır; onlar için, istedikleri her şey vardır;

58- Bir de, çok merhametli olan Rabtan sözlü selâm.

59- Bugün mû'minlerden ayrılın ey suçlular!

60-61 Ey Âdem oğulları! Size, "şeytana tapmayın; zira o, sizin için apaçık bir düşmandır. Bana ibadet edin. En doğru yol budur" diye tavsiye etmemiş miydim?

62- O, içinizden pek çok cemaatları saptırmıştı hiç aklınızı kullanmadınız mı?

63- İşte size va'dolunan cehennem bu.

64- İnkar etmiş olmanız dolayısıyla bugün oraya girin

65- O gün onların ağızlarına kilit vururuz da bizimle elleri konuşur ayakları da yapmış olduklarına şahitlik eder.

66- Eğer dileseydik gözlerini tamamen silerdik de yolda koşturup dururlardı. Nereden görecekler?

67- Eğer dileseydik, onları halleri üzere başka bir surete sokardık da ne ileri gidebilirler, ne de geri dönebilirlerdi.

68- Kime uzun ömür vermişsek, onun yaratılışını ters çevirmişizdir. Hiç akıllarını kullanmıyorlar mı?

69-70 Biz Muhammed'e şiir öğretmedik; ona yaraşmazdı da. Fakat bu Kitap, hayatta olanları uyarması ve kâfirlere verilen azâb sözünün gerçekleşmesi için bir öğüttür; apaçık Kurandır.

71- O müşrikler, ellerimizin yapıp da kendileri için yarattığımız ve onların da sahibi oldukları şu hayvanları hiç görmüyorlar mı?

72- Onları kendileri için uysallaştırmışızdır da, binekleri onlardandır; bir kısmının da etini yerler.

73- Onlar için bu hayvanlarda birçok menfaatler ve içecekler vardır.Böyle olduğu halde hiç şükretmeyecekler mi?

74- Belki yardım olunurlar diye kendilerine Allah'tan başka ilâhlar edinmişlerdir.

75- Ne var ki o sahte ilâhlar, onlara yardım etmeye muktedir olamazlar: fakat aksine o müşrikler onları korumak için hazırlanmış askerlerdir.

76- (Ey Muhammedi) Müşriklerin sözleri seni üzmesin. Biz, şüphesiz onların gizlediklerini de, ilân ettiklerini de biliriz.

77- İnsan, Kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmüyor mu da şimdi apaçık bir düşman kesiliyor

78- Kendi yaratılışını unutup bize misal veriyor ve diyor ki: "Çürümüş olduğu halde bu kemikleri kim diriltecek"?

79- (Ey .Muhammedi) De ki "Onları ilk defa yoktan var edip yaratan, diriltir. O. bütün yaratmayı hakkıyla bilendir."

80- Sizin için yeşil ağaçtan bir ateş yaratan O'dur. Nitekim siz ondan ateş yakıyorsunuz.

81- Gökleri ye yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya kaadir olmaz mı? Elbette olur; O, herşeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır.

82- Bir şeyin olmasını istediği zaman, O'nun işi, ona "ol" demekten ibarettir; o da hemen olur.

83- Her şeyin melekûtu elinde olan Allah, her türlü noksan sıfattan münezzehtir. Sonunda O'na döndürüleceksiniz.

37-SAFFAT SURESİ

Kur'ân-ı Kerîm 37nci sûresi olup 182 âyetten müteşekkildir. Mekke'de En'âm Sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûre adını.ilk âyetinde, saf saf olmuş melekler üzerine yemin edilirken onların durumunu ifade eden "sâffât kelimelerinden almıştır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-5- Sâf sâf olan, sürdükçe süren andıkça anan meleklere yemin ederim ki, göklerin ve yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbı ve doğuların Rabbı olan

İlâhınız, muhakkak ki birdir.

6-7- Biz, dünya semasını, itaatten çıkan her türlü şeytandan korumak için bir ziynette, yıldızlarla süsledik.

8-9- Artık o şeytanlar 'mele-i âlâ'yı (yüce âlemi) dinleyemezler; her taraftan kovularak atılırlar.

10- Ancak kim bir haber kapacak olursa, onu da delici bir alev takip eder.

11- (Ey Muhammedi) Şimdi o müşriklere sor: Yaratılış yönünden onlar mı daha zor, yoksa bizim şu yarattıklarımız mı? Oysa biz onları yapışkan bir çamurdan yaratmıştık.

12- Hayır, sen bu deliller karşısında hayret ediyorsun; onlar da seni alaya alıyorlar.

13- Kendilerine öğüt verildiği zaman, öğüt almıyorlar.

14- Bir mucize gördükleri zaman onunla alay ediyorlar.

15- Ve diyorlar ki: "Bu, apaçık sihirden başka bir şey değil."

16-17- Öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman, biz, yahut evvelki atalarımız muhakkak dirilecek miyiz"?

18- (Ey Muhammedi) De ki: "Evet; hem de zelil olarak."

19- O, sadece korkunç tek bir sayha (ses)dir ki, işte o zaman, onlar, her şeyi göreceklerdir.

20- Ve diyeceklerdir ki: "Yazıklar olsun bize; bu, ceza günüdür."

21- "Evet, bu, sizin yalanlamış olduğunuz iyiyle kötüyü birbirinden ayırt etme günüdür,"

22-23- (Meleklere denir ki:) "Küfürleriyle o zulmedenleri, eşlerini ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri toplayın; sonra da cehennem yoluna şevke din".

24- "Bir yerde onları durdurun; çünkü sorguya çekileceklerdir".

25- (Onlara da denir ki:) "Size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz"?

26- Hayır edemezler; onlar artık teslim olmuşlardır.

27- Yine de biribirlerine dönüp sorarlar;

28- Ve derler ki: "Dünyada iken siz bize hep sağdan gelir (sûret-i haktan görünür) diniz".

29- Diğerleri de şöyle derler: "Hayır, aksine; siz, mü'min kimseler değildiniz".

30- "Bizim, sizin üzerinizde bir nüfuzumuz yoktu; fakat siz, isyan etmiş bir kavim idiniz".

31- "Artık üzerimize Rabbımızın azâb sözü vacib oldu. Biz onu herhalde tadacağız".

32- "Sizi azdırdık; zira biz de azgınlardan idik".

33- Velhâsıl o gün onlar azâbta birleşirler.

34- Biz, şüphesiz, suçlulara işte böyle yaparız.

35- Zira onlar, kendilerine "Allah'tan başka ilâh yoktur" denil-diği zaman, büyüklük taslarlardı.

36- Ve derlerdi ki: "Biz, deli bir şâir için ilâhlarımızı mı terk edeceğiz"?

37- Hayır, (o ne deli ve ne de şâirdir; fakat) hakkı getirmiş ve peygamberleri doğrulamıştır.

38- Siz, muhakkak o acı azabı tadacaksınız.

39- Şu var ki, yapmış olduklarınızdan başka bir şeyle cezalandırılmazsınız.

40- Ancak amellerinde ihlâs sahibi olan Allah'ın kulları bunun dışındadır. 41.44. İşte onlar için belirli bir rızık, meyveler vardır. Onlar, nimet cennetlerinde, karşılıklı sedirler üzerinde ikram olunurlar.

45-46- Aralarında, içenlere lezzet veren, bembeyaz kaynaktan doldurulmuş kadehler

dolaştırılır.

47- O, ne baş ağrısı verir; ne de ondan sarhoş olurlar,

48-49- Yanlarında da, sanki hiç el değmemiş yumurta renginde, gözlerini yalnız

kendilerine çevirmiş güzel gözlü eşler vardır.

50- Birbirlerine dönüp sorarlar.

51 - İçlerinden biri der ki: "Benim bir arkadaşım vardı".

52- "Bana derdi ki: Sen gerçekten yeniden dirilmeyi tasdik edenlerden misin"'?

53- 'Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, yeniden diriltilip cezalandırılacağız"?

54- (Yine o kişi, cennetteki arkadaşlarına)der ki: "Şimdi onun halini bilir misiniz"?

55- İşte o zaman, (dünyada iken bunları söyleyen arkadaşının haline) muttali' olur ve onu cehennemin ortasında görür.

56- der ki: "Allah'a yemin ederim ki, sen, neredeyse beni de mahvedecektin'.

57- 'Eğer Rabbımın nimeti olmasaydı, ben de azâb için oraya şevke dilenlerden olacaktım".

58-59- "De ki ölümümüzden sonra, artık biz bir daha ölecek değiliz, değil, mi? Ve biz hiç azâb görmeyeceğiz"?

60- işte bu, muhakkak ki en büyük kurtuluştur.

61 - Çalışanlar da, bunun gibi bir netice almak için çalışsınlar.

62- Şimdi misafire ikram olarak bu mu daha iyidir, yoksa zakkum ağacı mı?

63- Biz o ağacı zâlimlere âhiret azabı yaptık.

64- O, cehennemin dibinde çıkan bir ağaçtır.

65- Tomurcuklan, sanki şeytanların başları gibidir.

66- İşte cehennemdekiler, onun bu meyvelerinden yerler ve karınlarım onunla doldururlar.

67- Sonra onlar için, bunun üzerine kaynar su ile karıştırılmış bir içecek vardır.

68- Sonra onların dönüşleri yine cehennemedir.

69- Onlar, babalarım şüphesiz sapık kimseler olarak bulmuşlardı.

70- Ve bu yüzden de, onların izleri üzerinden koşturmuşlardı.

71- Kendilerinden önce, evvelkilerin çoğu da doğru yoldan çıkmışta.

72- Onlara da, elbette uyarıcılar göndermiştik.

73-74- Allah'ın ihlâs sahibi kulları dışında, o uyarılanların akıbeti ne oldu, bir bak:

75- Nuh, yardım istemek için bize seslenmişti. Biz ne güzel, duaya icabet edenleriz.

76- Nitekim onu ve ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77- Onun soyunu ise, bakî kılmıştık.

78-79- Daha sonrakiler arasında ona, "âlemlerden Nuh'a selâm olsun* diye bir ün bırakmıştık.
80- İşte biz, iyileri böyle mükâfatlandırırız. 81 - O, şüphesiz mü'min kullarımızdan idi.

82- Diğerlerini ise suda boğmuştuk.

83- ibrahim de, muhakkak onun yolunda gidenlerden idi.

84- Hani Rabbına salim bir kalb ile gelmişti.

85- Babasına ve kavmine demişti ki: "Siz nelere ibadet ediyorsunuz1?

86- Allah'tan başka, uydurma ilahlar mı istiyorsunuz"?

87- "Alemlerin Rabbı hakkında sizin zannınız nedir"?

88-90- (Bir bayram günü) yıldızlara göz atmış ve demişti ki: "Ben hastayım". Bunun üzerine, diğerleri arkalarını dönüp ondan uzaklaşmışlardı

91-92- O da gizlice onların putlarına gitmiş ve demişti ki: "Hiç yemiyor musunuz? Neyiniz var ki konuşmuyorsunuz"?

93-94- Sonra sessizce üzerlerine gitmiş ve şiddette vurmuştu. Putperest kavmi de koşarak ona gelmişlerdi.

95-96- Onlara şöyle demişti: "Yonttuğunuz putlara mı ibadet ediyorsunuz? Halbuki sizi ve yaptığınız şeyleri Allah yaratmıştır".

97- Onlar da demişlerdi ki: "Onun için bir bina inşa edin ve onu ateşe atın".

98- Ona bir tuzak kurmak istemişler, biz de onları zelil etmiştik.

99- ibrahim şöyle demişti: "Burayı terke dip Rabbıma gideceğim; O beni doğru yola iletecektir".

100- "Rabbım! Bana iyilerden bir çocuk ihsan eyle" diye duâ etmişti.

101 - Biz de ona yumuşak huylu bir oğlan müjdelemiştik,

102- Çocuk kendisiyle birlikte yürüyebilecek yaşa erişince, ona şöyle demişti: "Ey oğulcuğum! Ben rüyamda, seni kestiğimi görüyorum; s en ne dersin, bak"? O da demişti ki: "Ey babam! Sana emrolunanı yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın".

103- Her ikisi de Allah'ın emrine teslim olunca, ibrahim onu alnı üzerine yatırmıştı. 104 - Ey ibrahim!" diye seslenmiştik

105- "Rüyayı gerçekleştirdin. Şüphesiz biz, iyi davrananları işte böyle mükâfatlandırırız".

106- Bu, muhakkak ki apaçık bir imtihandı.

107-109- Ona fidye olarak büyük bir kurbanlık vermiş, ve sonra gelenler arasında,

onun hakkında "ibrahim'e selâm olsun" denilecek bir ün bırakmıştık. 110- İşte biz, iyi davrananları böyle mükafatlandırırız.

111 - ibrahim de mü'min kullarımızdan idi.

112- Ona, sâühlerden bir peygamber olarak İshak’ı müjdelemiştik.

113- Kendisini de, İshak’ı da mübarek kılmıştık, ikisinin de soyundan hem iyi olanlar gelmişti, hem de kendisine apaçık zulmedenler gelmişti.

114- Mûsâ ve Harun'a da lûtufta bulunmuş,

115- Hem onları, hem de kavimlerini büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.

116- Onlara yardım etmiştik de galip gelenler onlar olmuşlardı.

117- ikisine de açık anlaşılan bir kitap vermiş;

118- Her ikisini de dosdoğru yola hidayet etmiştik.

119-120- Daha sonrakiler arasında kendilerine "Mûsâ ve Harun'a selam olsun denilecek bir de ün bırakmıştık.

121 - Şüphesiz biz, iyi davrananları işte böyle mükafatlandırırız.

122- Her ikisi de mü'min kullarımızdan idiler.

12 3 - İlyas da, muhakkak peygamb erlerdendi.

124- Kavmine demişti ki: 'Hiç Allah'tan korkmuyor musunuz"?

125-126- "Yaratıcıların en güzelini, Rabbınız ve evvelki atalarınızın Rabbı Allah'ı terkedip Ba'l putuna mı yalvarıyorsunuz"?

127-128- Buna rağmen onu yine de yalanlamışlardı. Bu yüzden onlar, Allah'ın hâlis kulları hariç, hepsi de azâb için mutlaka getirileceklerdir.

129-130- Daha sonrakiler arasında "llyas'a selâm olsun" denilecek bir ün bırakmıştık.

131 - Şüphesiz biz, iyi davrananları işte böyle mükâfatlandınız.

13 2 - O, mü'min kullarımızdan idi.

13 3 - Lût da muhakkak ki peygamberlerden idi.

134-135- Geride kalanlar içinde bulunan yaşlı bir kadın dışında, onu da ailesini de hepbirden kurtarmıştık.

136- Sonra diğerlerini helak etmiştik.

137-138- Siz (ey insanlar!) halen sabah akşam onların üzerinden gelip geçiyorsunuz da hiç aklınızı kullanmıyor musunuz?

139- Muhakkak ki Yûnus da peygamberlerdendi.

140-141- Efendisinden izinsiz dolu bir gemiye binmişti de kur'aya katılmış ve kaybedenlerden olmuştu.

142- Kınanacak bir iş yapmış olduğu halde (kendisini denize atmış), bir balık da onu yutmuştu.

143-144-Eğer Allah'ı teşbih edenlerden olmasaydı yeniden diriltilecekler) güne kadar balığın kamında kalırdı.

145-146- Buna rağmen biz onu, hasta olduğu halde boş bir yere çıkarmış üzerine de (gölgelik olarak) geniş yapraklı bir ağaç bitirmiştik.

147- Sonra da onu, yüz bin, yahut daha fazla insana peygamber olarak göndermiştik.

148- Onlar îman etmişler, biz de onları bir süreye kadar (dünya hayatından) faydalandım! işlik.

149- (Ey Muhammedi) Müşriklere sor bakalım, kızlar Rabbının da oğlanlar kendilerinin mi?

150- Yoksa onların huzurunda mı biz melekleri dişi olarak yarattık?

151-152- Bilesiniz ki, onlar, iftiraları yüzünden Allah doğurdu diyorlar ve elbette yalan söylüyorlar

153- Allah, kızları oğlanlara tercih mi etmiştir?

154- Sizin neyiniz var; nasıl hükmediyorsunuz?

15 5 - Hiç düşünmüyor musunuz?

156- Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?

157- Eğer böyle ise, sözünüzde de sadık iseniz kitabınızı getirin.

158- Allah ile cinler arasında bir soy birliği uydurmuşlardır. Şurası gerçektir ki, cinler bile, bu iftirayı yapanların azab için cehenneme getirileceklerini bilmişlerdir

159- Allah, onların isnad ettikleri sıfatlardan münezzehtir.

160- Ancak Allah'ın ihlaslı kullan, cehenneme getirileceklerden müstesnadır.

161-163-Ey müşrikleri Ne siz ve ne de ibadet ettikleriniz, cehenneme girecek olanlardan başka hiç kimseyi Allah'a karşı ifsad edemezsiniz.

164- Melekler derler ki: "İçimizden her birinin belli bir makamı vardır".

165- "Saf saf olanlar biziz".

166- Allah'ı her an teşbih edenler biziz".

167-169- Gerçi müşrikler: "Evvelkilerde olduğu gibi bizim de yanımızda bir kitap olsaydı Allah'ın ihlaslı kulları olurduk" demişlerdir.

170- Fakat o kitap gelince de, onu inkar etmişlerdir. Şu var ki, bu inkarlarının akıbetini çok yakında göreceklerdir. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

171 - Gerçek olan şudur ki peygamber olarak gönderilen kullarımız hakkında önceden söz vermişizdir:

17 2 - Onlara mutlaka yardım e dile c ektir.

173- Ve galip gelecek olanlar mutlaka bizim ordumuzdur.

174- (Ey Muhammed) Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175- (Azab kendilerine gelince) onları gözle. Onlar da çok yakında göreceklerdir

176- Azabımızı görmeye acele mi ediyorlar?

177- O azab bulundukları yere indiği zaman, o korkutulanların sabahı ne kötü olacaktır.

178- (Ey Muhammed!)

179- (Azab kendilerine gelince) onları gözle. Onlar da çok yakında göreceklerdir.

180- Daima kuvvet ve galebenin Rabbı olan Rabbın, onların isnad ettikleri Sıfatlardan münezzehtir.

181 - Peygamberlere selam olsun

182- Hamd, alemlerin Rabbı Allah'a mahsustur.

38-SÂD SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm 'in oluz sekizinci sûresi olup 88 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kamer sûresinden sonra nazil olmuştur, İlk ayeti, hurûf-ı mukattaadan sayılan "sad" harfiyle başlamış olması dolayısıyla sûreye bu harfin adı verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-2- Sâd. Şerefli Kur'âna yemîn ederim ki, o inkarcılar, aslında kibir ve ayrılık içindedirler.

3- Oysa kendilerinden önce, bu yüzden nice nesiller helak etmiştik de feryadı basıp yardım istemişlerdi; fakat artık kaçıp kurtulma zamanı değildi ki.

4- Müşrikler, kendi içlerinden bir uyancının gelmesine şaşırmışlar ve demişlerdi ki: "Bu, yalancı bir sihirbazdır".

5- "İlâhları tek bir ilâh mı yapıyor? Gerçekten bu çok acaib bir şey".

6- Onların ileri gelenleri de kalkıp giderken demişlerdi ki: "Yürüyün; ilâhlarınıza bağlılıkta da direnin. İşte bu, asıl istenen şeydir".

7- "Biz bunu son dînde de işitmedik. Bu, şüphesiz ki uydurmadan başka bir şey değildir".

8- "Kur'ân, aramızdan Muhammed'e mi indirilmeliydi"? Hayır; görülüyor ki onlar Kur'ân'ımdan şüphe içindedirler; çünkü azabımı henüz tadmamışlardır.

9- Yoksa yanlarında, dâima gâlib ve ihsan sahibi olan Rabbının Rahmet hazineleri mi vardır?

10- Yahutta göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkiyeti onlara mı aittir? Öyleyse sebeplere yapışarak göklere yükselsinler.

11- Oysa onlar, çeşitli kabilelerden meydana gelmiş, şurada mağlûb olmaya mahkûm çok kalabalık bir ordudur.

12-13- Onlardan önce de Nûh kavmi, Âd. saltanat sahibi Firavun, Semûd, Lût kavmi ve Eyke ahalisi de peygamberlerini yalanlamışlardı. Bunlar da peygamberlere karşı birleşmiş guruplardan oluşmuştu.

14- İstisnasız hepsi de peygamberleri yalanlamışlar ve azabımı hak etmişlerdir.

15- Bunlar da, bir an bile gecikmesi olmayan Sûr'un o tek korkunç sesinden başka bir şey beklememektedirler.

16- (Alay ederek) demektedirler ki: "Rabbımız! Hesab gününden önce nasibimizi bize çabucak ver.

17- (Ey Muhammedi) Onların bu söylediklerine sabret ve laatta güçlü olan kulumuz Davud'u hatırla O, dâima Allah'a rücû eden bir kimse idi.

18-19- Biz dağları ve topluca kuşları emre âmâde kılmıştık da, onunla beraber sabah akşam teşbih ederlerdi. Hepsi de ona itaat ediyorlardı.

20- Davud'un hükümranlığını kuvvetlendirmiş, ona hikmet ve dâvada hükmetme gücü vermiştik.

21-22- (Ey Muhammedi) Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani odasına tırmanıp Davud'un yanına girmişlerdi de, o da onlardan korkmuştu. Ona demişlerdi ki: 'Korkma; birbirimizin hakkına tecavüz etmiş iki davacı. Aramızda adaletle hükmet; haktan ayrılma. Bizi de yolun ortasına çıkar,"

23- (İkisinden biri demişti ki:) Bu, benim kardeşimdir. Onun, doksan dokuz dişi koyunu, benim ise bir dişi koyunum var. Böyle iken, (benim koyuna da göz dikti) ve 'onu bana ver dedi. Bana hitabında da benden üstün çıktı'.

24- Dâvûd da şöyle demişti: "Senin koyunu kendi koyunlarına istemekle sana haksızlık etmiş. Ortakların çoğu, biribirlerinin haklarına tecavüz ederler; ancak îman edenler ve sâlih amel işleyenler hâriç; bunlar da ne kadar azdır"!.. Dâvûd, kendisini denediğimizi zannetmiş, hemen Rabbından mağfiret dileyip secdeye kapanmış ve Allah'a rûcü etmişti.

25- Böylece biz de onu bağışlamıştık. Zira onun, katımızda bize bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.

26- (Ona şöyle demiştik:) Ey Dâvûd! Biz seni yeryüzünde bir halîfe kıldık. İnsanlar arasında adaletle hükmet; keyfine tabi olma; aksi halde Allah'ın yolundan seni saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara ise, hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azâb vardır.

27- Göğü, yeri ve ikisinin arasında bulunanları boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşe girecek olan o inkarcıların vay haline!...

28- Yoksa, îman edenleri ve sâlih amel işleyenleri, yeryüzünde fesad çıkaranlar gibi mi tutacağız? Yahutta Allah'tan korkanları, kötülük işleyenler gibi mi tutacağız?

29- Bu Kur'ân, akıl sahiplerinin, âyetlerini düşünmeleri ve ibret almaları için sana indirdiğimiz mübarek bir Kitaptır.

30- Davud'a oğlu Süleyman'ı ihsan etmiştik;o, ne güzel bir kuldu; dâima Allah'a rûcü ederdi.

31- Bir akşam üzeri kendisine,bir ayağını, tırnağı üzerine diken safkan koşu atları gösterilmişti.

32- Bunun üzerine demişti ki:*Ben. malı, Rabbımın zikrine vesile olması dolayısıyle seviyorum". Nihayet atlar, toz perdesi arkasında kaybolup gitmişlerdi.

33- Süleyman da: "onları bana geri getirin" demiş; gelince de, ayaklarını ve boyunlarını okşamaya başlamıştı.

34- Biz, Süleyman'ı, bir imtihana da tâbi tutmuştuk: Onu, tahtı üzerine (bir hastalık yüzünden) cesed haline getirmiştik; sonra yine eski haline dönmüştü.

35- Demişti ki: "Rabbıml Beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimseye nasîb olmayacak bir hükümranlık İhsan el. Şüphesiz dâima ihsan eden sensin".

36-38- Emriyle istediği yere yumuşak bir şekilde esip giden rüzgârı, bina yapan ve dalgıçlık eden şeytanları ve yine şeytanlardan zincire vurulmuş diğerlerini ona tâbi kılmıştık.

39- "Bu, bizim (sana) ihsanımızdır; ister ver, ister tut; hesapsızdır"(demiştik).

40- Şüphesiz onun, katımızda bize bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.

41- Kulumuz Eyyûb'u da hatırla.Hani Rabbına "şeytan, bana bir yorgunluk ve azâb verdi" diye seslenmişti.

42- Biz de ona "ayağını yere vur; (yerden kaynayacak olan su,) yıkanacak ve içilecek soğuk bir sudur "d e mistik.

43- Ona, bizden bir rahmet ve akıl sahiplerine bir ibret olmak üzere, ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını daha vermiştik.

44- Ona demiştik ki: "Eline bir demet sap alıp onunla vur; fakal yemîni bozma". Biz onu sabırlı bulduk. O, ne iyi bir kuldu; daima Allah'a rücu ederdi.

45- Kuvvet ve basiret sahibi kullarımız. İbrahim, Ishak ve Yakub'u da hatırla.

46- Biz onları, daima arîret yurdunu hatırlama özellikleri dolayısıyle de ihlaslı kimseler kılmıştık.

47- Onlar, bizim katımızda şüphesiz hayırlı, seçkin kimselerden idiler.

48- Keza İsmail'i, Elyesa' ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de hayırlı kişilerden idiler.

49- Bu bir hatırlatmadır. Allah'tan korkanlar için, muhakkak güzel bir gelecek vardır.

50- O da, kendileri için kapıları açılmış Adin cennetleridir.

51- Orada, sedirlere yaslanmış olarak çeşitli meyveler ve içecekler isterler.

52- Yanlarında, gözlerini (yalnız kendi eşlerine) çevirmiş yaşıtları olan kadınlar vardır.

53- İşte bu, hesap günü için size va'dolunanlardır.

54- Şüphesiz bunlar, tükenişi hiç olmayan rızıklarımızdır.

55- Bu, (mü'minlerin mükafatı) dır. Haddi aşan kafirlere ise, elbette kötü bir gelecek vardır.

56- Onlar, cehenneme gireceklerdir. Ne kötü bir yataktır orası.

57- İşte azab bu; öyle ise onu tadsınlar: Kaynar su ve irin.

58- Ve bunun benzeri başka cinsten azab.

59- (Onların ileri gelenlerine de şöyle denir) "Bu, sizinle birlikte girecek olan topluluk. Onlar rahat yüzü görmesinler; çünkü ateşe gireceklerdir"

60- Onlar da derler ki: "Hayır; asıl siz, siz rahatlık görmeyin. Onu siz önümüze getirdiniz. Orası ne kötü durak".

61- Ve yine derler ki: "Rabbımız! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse, onun ateşteki azabını kat kat artır".

62- Müşrikler şöyle derler: "Bize ne oluyor ki dünyada iken kötülerden saydığımız adamları burada göremiyoruz".

63- "Onları eğlence edinmiştik. Yoksa gözlerimiz onlardan kaydı da göremez mi olduk"?

64- İşte cehennem ehlinin bu tartışması, muhakkak ki bir gerçektir.

65- (Ey Muhammedi) De ki: "Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahredici Allah'tan başka hiç bir ilâh yoktur".

66- "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan şevlerin Rabbıdır. Dâima gâlibtir: çok bağışlayıcıdır".

67- De ki: "O (Kuran), büyük bir haberdir".

68- "Fakat siz ondan yüz çeviriyorsunuz".

69- "Münâkaşasını yaptıkları Mele-i âlâ (yüce âlem) hakkında hiçbir bilgim yoktur'.

70- "Eğer bana vahyolunuyorsa, bu da benim, ancak apaçık bir uyarıcı olmamdandır".

71- Rabbın meleklere demişti ki: "Ben, çamurdan bir insan yaratacağım".

72- "Onu tamamlayıp ruhumdan ona üflediğim zaman, ona hemen secdeye kapanın".

73- Meleklerin hepsi ona secde etmişti.

74- Yalnız iblis müstesna. O, büyüklenmiş ve kâfirlerden olmuştu.

75- Rabbı ona şöyle demişti: "Ey İblîs! Ellerimle yarattığım insana secde etmekten seni alıkoyan nedir? Büyüklük mü tasladın, yoksa yücelerden mi oldun"?

77- İblis de demişti ki: "Ben ondan hayırlıyım. Çünkü beni ateşten yarattın. Onu ise çamurdan yarattın".

•77- Rabbı ise şöyle demişti: "Oradan çık; sen artık kovulmuş birisin".

78- "Ceza gününe kadar lanetim, muhakkak senin üzerine olacaktır".

79- O da demişti ki: "Rabbım! Dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver".

80- Rabbı şöyle demişti: "Öyleyse sana mühlet verilmiştir".

81- "Hem de malûm vakte kadar".

82-83- İblîs ise demişti ki: "Senin izzetine yemin ederim ki, onlardan ihlâslı kulların dışında hepsini azdıracağım."

84- Rabbı da şöyle demişti: "İşte bu gerçek. Ben de gerçeği söylerim."

85- 'Cehennemi, senden olanların ve onların içinden sana uyanların hepsiyle dolduracağım".

86- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Ben, teblîğ işine karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben. kendiliğimden bir şey iddia edenlerden de değilim",

87- "Bu Kurân, alemler için ancak bir öğüttür".

88- "Onun haberlerini bir süre sonra mutlaka öğreneceksiniz".

39. ZÜMER SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in otuz dokuzuncu sûresi olup 75 ayetten müteşekkildir. Mekke'de Sebe' sûresinden sonra nazil olmuştur. 52, 53 ve 54 üncü âyetleri Medenîdir. 71 inci âyetinde kâfirlerin cehenneme, 73 üncü âyetinde de mü'minlerin gurup gurup veya zümreler halinde cennete

gireceklerinden söz edilmesi ve bu mânâda "zumer' kelimesinin kullanılmış olması dolayısıyla, sûreye de bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Kitab'ın indirilmesi, dâima gâlib olan hikmet sahibi Allah'tandır.

2- Ey Muhammedi Kitab'ı sana hak ile indirdik, Bu itibarla dîni Allah'a halis kılarak O'na ibadet et.

3- Bilesiniz ki, hâlis dîn Allah'ındır. O'ndan başkasını "biz onlara, ancak bizi Allah'a daha çok yaklaştırmaları için ibadet ediyoruz" diyerek dost edinenler ise, Allah, onların ihtilâf ettikleri hususlarda, aralarında elbette hüküm verecektir. Elbette Allah, kâfir yalancı olan kimseye hidayet etmez.

4- Eğer Allah bir oğul edinmek isteseydi, yarattıkları içinden dilediğini seçerdi. O bundan münezzehtir. O, kahredici tek Allah'tır..

5- Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine örter, gündüzü de gecenin üzerine örter. Güneşi ve ayı emre âmâde kılmıştır. Her ikisi de belli bir süreyi doldurmak için akıp gitmektedir. Bilesiniz ki Allah, dâima gâlibtir; çok bağışlayıcıdır.

6- Sizi tek bir nefisten yaratmış, sonra da ondan eşini meydana getirmiştir. Sizin için hayvanlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi analarınızın karınlarında, bir yaratmadan sonra bir diğer yaratmaya geçerek üç karanlık safhada yaratır, işte bunları yapan Rabbınız Allah'tır. Hükümranlık O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. O halde nasıl olup da O'ndan yüz çevirip başkalarına ibadet edersiniz.

7- Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz Allah, sizden müstağnidir. Kullarının inkâr etmelerine rıza göstermez; eğer şükrederseniz, sizin için ondan hoşnud olur. Hiçbir günahkar, başkasının günâhını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbınızadır. İşte o zaman size yapmış olduklarınızı haber verir. Şüphesiz O, göğüslerin içindekileri hakkıyla bi!ir.bilir.

8- İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Rabbına yönelerek O'na duâ eder; sonra Rabbı ona, kendi katından bir nimet verince, önceden O'na yalvarmış olduğunu unutur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na ortaklar koşar. (Ey Muhammedi Böylelerine) de ki: "İnkârınla biraz eğlen; fakat sen, muhakkak cehennem ehlindensin".

9- (Şimdi, böyle bir kimse mi daha iyidir,) yoksa gece saatlerini secde ederek ve ayakta durarak taat içinde geçiren, âhiretten çekinen ve Rabbının rahmetini bekleyen mi? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu"? Ancak akıl sahipleri öğüt alır.

10- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey îman eden kullarım! Rabbınızdan sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Sabredenlere ecirleri hesapsız ödenecektir."

11- De ki: "Ben, dîni Allah'a hâlis kılarak O'na ibadet etmekle emrolundum".

12- "Ve müslümanların ilki olmakla da emrolundum".

13- Yine de ki: "Ben Rabbıma karşı geldiğim takdirde, büyük bir günün azabından elbette korkarım".

14- De ki: "Dînimi Allah'a hâlis kılarak O'na ibadet ederim".

15- "Siz de, O'ndan başka dilediğinize ibadet edin". De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü, kendilerini ve ailelerini hüsrana uğratanlardır. Bilesiniz ki, işte apaçık hüsran budur".

16- Onların üstlerinde ateşten tabakalar vardır; altlarında da böyle tabakalar vardır. Allah, kullarını işte bununla korkutuyor. "Ey kullarım, benden korkun".

17-18- Şeytana kulluk etmekten sakınanlara ve Allah'a yönelenlere müjde var. (Ey Muhammedi) Sözü dinleyip de güzeline uyan kullarımı müjdele. Bunlar. Allah'ın kendilerine hidayet ettiği kimselerdir; akıl sahipleri de bunlardır.

19- (Ey Muhammedi) Hakkında azâb sözü gerçekleşmiş olan kimseyi ateşten sen mi kurtaracaksın?

20- Fakat Rablarından korkanlar için, cennette, (ağaçları) altından ırmaklar akan kat kat inşa edilmiş odalar vardır. Bu Allah'ın bir va'didir. Allah va'dinden asla dönmez.

21- Görmüyor musun, Allah gökten bir su indiriyor da onu yer içinde bir takım mecralara sokuyor; sonra o su ile, renkleri muhtelif nebat çıkarıyor; sonra da bu nebat kuruyor; nitekim sen onu sararmış görüyorsun. Sonra da onu bir çöpe çeviriyor. Şüphesiz bunda, akıl sahipleri için bir ibret vardır.

22- Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı kimse Rabbından gelen bir nur üzerinde değil midir? Kalbleri, Allah'ın zikrine karşı katılaşmış olanlara yazıklar olsun. Bunlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

23- Allah, sözün en güzelini, âyetleri güzellikte birbirine benzeyen ve mükerrer olarak gelen bir kitap şeklinde indirmiştir. Allah'tan korkanların ondan tüyleri ürperir. Sonra Allah'ın zikriyle derileri ve kalbleri sükûna kavuşur. İşte bu Kitap Allah'ın rehberidir ve onunla dilediğine hidayet eder. Allah, kimi de sapıklıkta bırakırsa, arlık onun için hiçbir yol gösteren bulunmaz.

24- Kıyamet günü yüzünü en kötü azâblan koruyan kimse gibi midir, (îman edip de güven içinde olanlar)? İşte o gün zâlimlere, "dünyada iken kazanmış olduklarınızı şimdi tadın" denir.

25- Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da, anlayamadıkları yerden bir azâb kendilerine gelivermişti.

26- Allah onlara dünya hayatında rezilliği taddırmıştı. Halbuki âhiret azabı, eğer bilmiş olsalar, çok daha büyüktür.

27-28- Biz bu Kuranda, insanlara, belki ibret alırlar, hem de sakınırlar diye, hiçbir ihtilafı bulunmayan arapça bir Kur'ân olarak her çeşit misali vermişizdir.

29- Allah, üzerinde ihtilaflı ortakları bulunan bir adamla yalnız bir kişiye bağlı bir adamı misal olarak verir. Hiç bu iki adam bir olur mu? Hamd Allah'a mahsustur; fakat çoğu bilmez.

30- (Ey Muhammedi) Elbet sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31- Sonra siz, kıyamet günü Rabbınızın huzurunda muhakeme olunacaksınız.

32- Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğru olanı yalanlayandan daha zâlim kim vardır? Cehennemde kâfirler için bir mesken olmayacak mıdır?

33- Doğruyu getirenler ve onu tasdik edenler, işte asıl Allah'tan sakınanlar bunlardır.

34- Onlara, Rabları katında diledikleri her şey vardır. Bu, iyi davrananların mükâfatıdır.

35- Bu da, işlemiş oldukları en kötü amelin günâhını Allah'ın örtmesi, işlemekte oldukları iyi amellerin en güzeliyle de onları mükâfatlandırması içindir.

36- Allah, kuluna kâfi değil midir? (Ey Muhammedi) Onlar seni, Allah'tan başkasıyle korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onu doğru yola getirecek hiç kimse bulunmaz.

37- Allah, kime de hidayet etmişse, onu da saptıracak hiç kimse yoktur. Allah, dâima gâlib. intikam sahibi değil mi?

38- Onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, muhakkak ki "Allah" diyeceklerdir. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "O halde bana söyler misiniz, Allah bana bir zarar vermek istese, sizin Allah'tan başka yaşardıklarınız, O'nun zararını benden giderebilirler mi? Yahut Allah bana bir rahmet murad etse, onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi?" Ve yine de ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler, yalnız O'na tevekkül ederler".

39- De ki: "Ey kavmim! Siz kendi yönünüzden yapacağınızı yapın. Şüphesiz ben de yapacağım. Yakında öğreneceksiniz".

40- "Bakalım kime', kendisini rezil edecek bir azâb gelecek ve kimin üzerine sürekli bir azâb inecek".

41- (Ey Muhammedi) Kitabî sana, insanlar için hak ile indirdik. Buna göre, kim doğru yolu bulursa, kendi lehinedir. Kim de sapıtırsa, kendi aleyhinedir. Sen onlara vekîl değilsin.

42- Allah, eceli gelenlerin ruhlarını ölümleri ânında, eceli henüz gelmeyenlerin de uykularında alır. Haklarında ölüme hükmettiklerini tutar, diğerlerini ise, belli bir süreye kadar salıverir. Bunda, düşünebilen kimseler için, muhakkak ibretler vardır.

43- Yoksa o müşrikler, Allah'tan başka şefâatçılar mı edindiler? (Ey Muhammedi) De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmasalar ve hiç akıl edemeseler de mi şefaatçi olacaklar"?

44- De ki: "Şefaatin hepsi Allah'a mahsustur. Göklerin ve yerin mülkü Onundur. Sonra yine O'na döndürüleceksiniz".

45- Allah'ın adı tek başına zikredildiği zaman, âhirete îman etmeyenlerin kalbleri kinle dolar; fakat Allah'tan başkası, (yani putları) zikredildiği zaman da. hemen neşelenirler.

46- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey göklerin ve yerin hiç yoktan yaradanı, gaybın ve hazırın âlimi olan Alla- hıml ihtilafa düştükleri hususlarda kulların arasında sen hüküm verirsin".

47- Yer yüzünde bulunan şeylerin hepsi ve onunla birlikte bir de o kadarı zâlimlerin olsa, kıyamet günü en kötü azaba karşı onu fidye olarak verirlerdi. Zira onlara Allah katından hiç hesap etmemiş oldukları bir azâb ortaya çıkmıştır.

48- Keza onlara, kazandıkları kötülükler de zahir olmuş ve alay etmiş oldukları azâb. kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

49- Ne garibtir ki, insana bir zarar dokunduğu zaman, bize yalvarır; sonra ona kendi katımızdan bir nimet verdiğimiz zaman da, "bu bana sadece bilgim sayesinde verildi" der. Fakat onların çoğu bilmezler.

50- Gerçek şu ki, bunları onlardan öncekiler de söylemişlerdi. Fakat kazanmış oldukları şey, onlara hiçbir fayda sağlamamıştı.

51- Sonunda kazandıkları şeylerin kötülükleri de başlarına gelmişti. Bu müşriklerden zulmedenlerin başlarına da kazandıklarının kötülükleri gelecektir. Buna hiçbir surette engel olabilecek değillerdir.

52- Hiç bilmiyorlar mı ki, Allah Rızkını dilediğine yayar ve kısar, işte bunda iman eden kimseler için muhakkak ki bir takım ibretler vardır.

53- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey kendilerine karşı günâh işlemekte aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Zira Allah bütün günahları bağışlar.Ö, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir".

54- "Azâb size gelmeden önce, Rabbınıza dönün ve O'na teslim olun: sonra yardım göremezsiniz".

55-58 "Azâb, siz farkına varmadan ve size birdenbire gelmeden, kişi, Allah'a itaatta işlediğim kusurdan dolayı bana yazıklar olsun; gerçekten alay edenlerden idim; yahut, Allah bana hidayet etseydi, muhakkak sakınanlardan olurdum; yahutta azabı görünce, benim için dünyaya tekrar dönüş olsaydı da ben de iyilerden olsaydım, demeden önce, Rabbınızdan size indirilen en güzel şeye uyun!"

59- Evet, ey insanoğlu! Âyetlerim sana gelmişti de, onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştun.

60- Kıyamet günü, Allah'a yalan söyleyenleri göreceksin; yüzleri kapkara kesilmiştir. Büyüklük taslayanlar için cehennemde bir mesken olmayacak mı?

61- Allah, (şirkten ve günâhtan) sakınanları, umduklarına kavuşmadaki başarılarıyla cehennemden kurtaracaktır. Onlara hiçbir kötülük dokunmayacak, mahzun da olmayacaklardır.

62- Allah, her şeyin yaratıcısıdır; O, her şeye vekildir.

63- Göklerin ve yerin anahtarları O'na aittir. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler, işte asıl hüsrana uğrayacak olanlar bunlardır.

64- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'tan başkasına mı ibadet etmemi bana emrediyorsunuz, ey câhiller"?

65- Gerçektir ki, sana da senden öncekilere de vahyolunmuştur: "Eğer Allah'a şirk koşarsan, muhakkak bütün amelin boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan

olursun".

66- Bu itibarla yalnız Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol.

67- Allah'ı gerektiği gibi takdir edememişlerdir. Kıyamet günü, yeryüzü bütünüyle O'nun kabzasında, gökler de elinde durulmuş olacaktır. Allah, onların şirk koştukları şeylerden münezzehtir ve çok yücedir.

68- Sûr'a üflenince, Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar baygın bir halde kendilerinden geçerler. Sonra Sûr'a tekrar üflenir. İşte o zaman, onlar dirilip kalkarlar ve bakınırlar.

69- Yeryüzü, Rabbının nuru ile aydınlanır; amel defterleri açılır; peygamberler ve şâhidler getirilir ve aralarında, kendilerine hiç haksızlık edilmeden adaletle hüküm verilir.

70- Herkese, yaptığının karşılığı tastamam ödenir. Allah, onların yaptıklarını daha iyi bilir.

71- Küfredenler, cehenneme bölük bölük sevk olunurlar. Oraya geldikleri zaman, cehennemin kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle der İçinizden size, Rabbınızın ayetlerini okuyan ve bugününüzle karşılaşacağınızı size ihtar eden elçiler gelmedi mi"? Onlarda, "evet, geldi" derler. Fakat azâb sözü, kâfirler hakkında böylece gerçekleşir.

72- Onlara, "içinde devamlı kalacağınız cehennemin kapılarından girin" denir. Büyüklük taslayanlara ne kötü bir meskendir orası!

73- Rablarından korkanlar da, bölük bölük cennete sevk olunurlar. Oraya geldikleri ve kapıları açıldığı zaman, bekçileri onlara der ki: "Selâm size; hoş geldiniz. Artık ebediyyen kalmak üzere cennete girin".

74- Onlar da şöyle derler: "Verdiği sözde bize sâdık olan ve cennetin dilediğimiz yerinde yerleşelim diye arzı bize miras bırakan Allah'a hamdolsun. İyi amel sahiplerinin bu mükâfatı ne güzeldir!

75- Orada melekleri, Rablarını hamd île teşbih ederek Arş'ın etrafını kuşatmış görürsün. İnsanlar arasında adaletle hükmolunur ve "hamd, alemlerin Rabbı Allah'a mahsustur" denir.

40-MÜ'MİN (GÂFİR) SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in kırkıncı sûresi olup 85 âyetten müteşekkildir, Mekke'de Zümer sûresinden sonra nazil olmuştur. Yalnız 56 ve 57 inci âyetleri Medenîdir. Sûre, hem Mü'min, hem de Gâfir adını taşır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Hâ.Mîm.

2-3- Kitab'ın indirilmesi, dâima gâlib, hikmet sahibi olan, günâhı bağışla-yan, tövbeyi kabul eden, azabı şiddetli ve lütuf sahibi olan Allah'tandır. O'ndan başka ilâh yoktur; dönüş O'nadır.

4- Allah'ın âyetlerine karşı kâfirlerden başkası mücadele etmez. Bu itibarla onların şehirler arasında dolaşmaları seni aldatmasın.

5- Onlardan önce Nuh kavmi, onların ardından da peygamberlere karşı gelen hizipler, peygamberlerini yalanlamış, her ümmet kendi peygamberini yakalamayı kasdetmiş ve hakkı ortadan kaldırmak için bâtıl yoldan mücadele etmiştir. Bunun üzerine ben de onları yakaladım, Bak azabım nasılmış!

6- Rabbının küfredenler hakkındaki azâb sözü de böylece vâcib olmuştur; zira onlar cehennem ehlidirler.

7- Arşı taşıyanlar ve onun etrafında bulunanlar, Rablarını hamd ile tesbîh ederler; O'na inanırlar ve îman edenlere şöyle mağfiret dilerler: "Rabbımız! Rahmetin ve ilmin her şeyi kaplamıştır. Tövbe edenlere ve yolundan gidenlere mağfiret et; onları cehennem azabından koru".

8- "Rabbımız! Onları, atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları, kendilerine va'dettiğin Adin cennetlerine koy. Şüphe yoktur ki, dâima gâlib olan, hikmet sahibi olan sensin".

9- "Onları kötülüklerden koru; sen, kimi kötülüklerden korursan, kıyamet günü ona rahmet etmiş olursun, işte asıl büyük kurtuluş budur".

10- Küfredenlere de şöyle seslenilir: "Allah'ın size olan kızgınlığı, sizin kendinize olan kızgınlığınızdan elbette daha büyüktür; zira siz, imana davet olunurken küfrederdiniz".

11- Onlar da derler ki: "Rabbımız Bizi iki defa öldürdün, iki defa da diriltin günahlarımızı da itiraf ettik. Buna göre, buradan çıkışa bir yol var mı"?

12- Bu, dünyada iken yalnız Allah'a duâ edildiği zaman inkâr etmeniz, O'na ortak koşulduğunda da bunu tasdik etmeniz dolayısıyledir. Artık hüküm, O yüce ve büyük olan Allah'a aittir.

13- Ayetlerini size gösteren ve gökten sizin için rızık indiren O'dur. Bu âyetlerden, Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

14- Kâfirler hoş görmeseler bile, dîni Allah'a hâlis kılarak yalnız Ona duâ edin. .

15- En yüksek derecelerin ve Arş'ın sahibi olan Allah, kıyamette kavuşma gününü ihtar etmek için, kendi emrinden olan vahyi, kullarından dilediğine indirir.

16- O gün onların hepsi ortaya çıkarlar; onlardan hiçbir şey, Allah'a gizli kalmaz. O gün mülk kimindir? Şüphesiz, kahredici bir tek Allah'ın.

17- O gün her kişi, yalnız kendi kazancı île cezalandırılır. O gün haksızlık yoktur. Allah, şüphesiz hesapları çok çabuk görendir.

18- (Ey Muhammedi) Onları, iyice yaklaşmış olan o kıyamet günüyle uyar. O gün, yürekler boğazlara kadar gelip dayanır da, çıkmaması için yutkunur dururlar. O gün zâlimler için ne bir dost ve ne de sözü dinlenir bir şefaatçi vardır,

19- Allah, gözlerin hainliğini ve göğüslerin gizlediğini bilir.

20- Allah, adaletle hükmeder.'O'ndan başka yalvardıkları putlar ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyle işitendir; hakkıyle görendir.

21- Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden önce yaşayan ve gerek kuvvet yönünden, gerekse yeryüzünde bıraktıkları eserler yönünden kendilerinden daha üstün olan kavimlerin akıbetinin nasıl olduğuna hiç bakmazlar mı? Allah onları kendi günâhlarıyla yakalayıvermiştir. Onların, Allah'ın azabından kendilerini koruyacak hiçbir koruyucuları da olmamıştır.

22- Bu, kendilerine peygamberlerinin apaçık deliller getirmesi, onların da inkâr etmeleri sebebiyledir. Allah da onları bu yüzden yakalamıştır. Şüphesiz O. çok kuvvetlidir; azabı da çok şiddetlidir.

23-24- Gerçek şu ki, Musa'yı mucizelerimizle ve apaçık âyetlerimizle Firavuna, Hâmân'a ve Karun'a göndermiştik de onlar: "Yalancı bir sihirbaz" demişlerdi.

25- Onlara kendi katımızdan hakkı getirdiği zaman da, "onunla birlikte îman edenlerin oğullarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın" demişlerdi. Ne var ki kâfirlerin tuzağı ancak boşa gitmeye mahkûmdur.

26- Firavun şöyle demişti: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim; o Rabbına yalvara-dursun. Ben, dîninizi değiştirmesinden, yahut yeryüzünde fesad çıkarmasından korkuyorum'.

27- Mûsâ da demişti ki: "Ben, hesap gününe îman etmeyen her kibirliden Rabbıma ve Rabbınıza sığındım".

28- Firavun ailesinden mü'min olan ve îmanını gizleyen bir adam da şöyle demişti: "Rabbım Allah'tır, diyen bir adamı, size Rabbınızdan apaçık deliller getirmiş olmasına rağmen öldürecek misiniz? Eğer yalancı ise, yalanı kendi aleyhine: yok eğer sâdık ise, sizi tehdit ettiği şeylerden bazısı başınıza gelebilir. Şüphesiz Allah haddi aşan yalancılara asla hidayet etmez".

29- Ey kavmim! Yeryüzünde bugün galip olarak hükümranlık sizin elinizde fakat Allah'ın hışmı bize gelip çatarsa O'na karşı bize kim yardım eder"? Firavun da demişti ki: "Ben size, sadece kendi görüşümü söylüyorum. Ben size, ancak kurtuluş yolunu gösteriyorum",

30-31- İman etmiş olan adam da şöyle demişti: "Ey kavmimi Ben, sizin adınıza peygamberlerini yalanlayan hiziplerin günü gibi bir günün gelmesinden, Nûh kavminin, Ad, Semüd ve onlardan sonra gelenlerin durumuna düşmenizden korkuyorum. Allah, kullarına zulmü asla istemez",

32- "Ey kavmimi Ben, sizin adınıza, kıyamette o bağırış gününden korkuyorum".

33- "O gün arkanızı dönüp kaçarsınız; fakat Allah'ın azabından sizi koruyacak hiçbir şeyiniz olmaz. Allah kimi saptırırsa, artık onun hiçbir rehberi yoktur".

34- "Daha önce size, apaçık delillerle Yûsuf gelmişti de size getirdiklerinden şüphe edip durmuştunuz. Nihayet o öldüğü zaman, "Allah ondan sonra bir daha herhangi bir peygamber göndermez" demiştiniz. Allah, haddi aşan şüpheciyi işte böyle saptırır*.

35- "Bunlar, Allah'ın âyetleri üzerinde, kendilerine gelmiş herhangi bir delil olmaksızın münakaşa ederler. Bu münakaşa, Allah katında ve iman etmiş olanların yanında büyük bir kızgınlık sebebidir. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler".

36-37- Firavun şöyle demişti: "EyHâmân! Bana bir kule yap; belki onunla göklerin kapılanna erişir ve böylece Musa'nın ilahını görürüm. Ben, onun bir yalancı olduğunu zannediyorum". Firavuna kötü ameli, işte böyle süslü gösterilmiş ve doğru yoldan saptırılmıştır. Firavun’un tuzağı, başarısız olmaya mahkûmdu.

38- İman etmiş olan o kimse demişti ki: "Ey kavmim! Bana uyun da, sizi kurtuluş yoluna hidayet edeyim".

39- "Ey kavmim! Bu dünya hayatı, geçici bir menfaatten ibarettir; âhiret ise, işte asıl kalınacak-yer orasıdır."

40- "Kim bir kötülük işlerse, ancak misliyle cezalandırılır. Erkek veya kadın, mümin olarak, kim de bir iyilik işlerse, işte bunlar, içinde hesapsız rızıklandırılacakları cennete girerler".

41- "Ey kavmim! Benim neyime ki, ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz ise beni ateşe çağırıyorsunuz'.

42- "Beni, Allah'ı inkâr etmeye, bilmediğim bir şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, dâima gâlib, çok bağışlayıcı olan Allah'a çağırıyorum".

43- "Gerçek şu ki, sizin beni kendisine davet ettiğiniz şeyin, ne dünyada ve ne de âhirette hiçbir duaya icabeti yoktur. Bizim dönüşümüz Allah'adır. Haddi aşanlar, işte asıl cehennem ehli onlardır".

44- "Size söylediklerimi elbette hatırlayacaksınız. Sen, işimi Allah'a havale ediyorum. Allah, şüphesiz kullarını hakkıyle görendir".

45- Allah, o mü'min adamı, kurdukları tuzağın kötülüklerinden korumuş. Firavun ailesini de, en kötü azâb kuşatıvermişti.

46- Onlar, sabah akşam ateşe sunulmaktadırlar. Kıyametin koptuğu gün de, "Firavun ailesini en şiddetli azaba sokun* denilecektir.

47- (Ey Muhammedi) Cehennem ehlinin cehennemdeki münâkaşalannı kavmine hatırlat birbirleriyle münakaşa ederlerken zayıf olanlar, kibirlenenlere derler ki:

"Biz dünyada iken size tâbi idik. Şimdi ateşin bir kısmını bizden savabilir misiniz"?

48- Büyüklük taslayanlar da şöyle derler: "Biz, hepimiz onun içindeyiz. Allah, şüphesiz kulları arasında hükmünü vermiştir".

49- Ateştekiler, cehennemin bekçilerine derler ki: "Rabbınıza duâ edin de, bizden bir gün azabı hafifletsin".

50- Onlar da şöyle derler "Size peygamberleriniz apaçık deliller getirmemişler miydi"? Onlar: "Evet, getirmişlerdi" derler. Bunun üzerine bekçiler de derler ki: "O halde kendiniz duâ edin. Zaten kâfirlerin duası boşunadır".

51- Şüphesiz biz, peygamberlerimize ve îman edenlere, hem dünya hayatında, hem de şâhidlerin şâhidlik etmek üzere dikilecekleri kıyamet gününde yardım ederiz.

52- O gün zâlimlere mazeretleri hiç fayda vermez. Lanet onlar içindir; en kötü mesken de onlar içindir.

53-54- Musa'ya hidayet vermiş, israil oğullarına da, akıl sahipleri için bir hidayet ve öğüt olmak üzere kitabı miras bırakmıştık.

55- Ey Muhammedi) Şimdi sen de sabret. Allah'ın va'di, şüphesiz haktır. Günâhın içtin istiğfar et; Rabbını. akşam sabah hamd ile teşbih et.

56- Kendilerine gelmiş herhangi bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında ateşli münâkaşa edenlerin göğüslerinde, hiçbir surette ulaşamayacakları bir büyüklükten başka bir şey yoktur Bu itibarla Allah'a sığın; çünkü her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla gören O'dur.

57- Göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir iştir. Fakat insanlann çoğu bilmez.

58- Kör ile gören, îman edip sâlih amel işleyenlerle kötülük eden bir olmaz. Ne kadar az düşünüyorsunuz.

59- Kıyamet vakti gelmekledir; bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmamaktadırlar.

60- Rabbınız şöyle buyurmuştur: "Bana ibadet edin ki size karşılığını vereyim". Bana ibadet etmekten kibirlenenler, zelil olarak cehenneme gireceklerdir.

61- içinde istirahat etmeniz için geceyi sizin için yaratan, gündüzü de aydınlık yapan Allah'tır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı çok lûtufkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62- İşte, her şeyin yaratıcısı Rabbınız Allah budur. O'ndan başka ilâh yoktur. Nasıl olup da îmandan döndürülüyorsunuz?

63- İşte Allah'ın âyetlerini bilerek inkâr edenler de böyle döndürülüyorlar.

64- Yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü de bina yapan, sizi en güzel bir surette yaratan ve size temiz şeylerden rızık veren Allah'tır. İşte, Rabbınız Allah budur. Bütün âlemlerin Rabbı ne yücedir.

65- O diridir; O'ndan başka ilâh yoktur. Dîni O'na hâlis kılarak yalnız O'na ibadet edin. Hamd, âlemlerin Rabbı olan Allah'a mahsustur.

66- (Ey Muhammedi) De ki: "Rabbımdan bana apaçık deliller gelince, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmekten menolundum ve âlemlerin Rabbına teslim olmakla emrolundum".

67- Sizi önce topraktan, sonra nutfeden, sonra kan pıhtısından yaratan, sonra bulûğ çağına erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için sizi çocuk olarak dünyaya

çıkaran O'dur. içinizde önceden öldürülenler de vardır. Bu, belli süreye erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız içindir.

68- Hayat veren ve öldüren O'dur. Bir işe hükmettiği zaman, ona sadece "ol" der; o da hemen olur.

69- Allah'ın âyetleri üzerinde ateşli münâkaşaya girişenleri görmüyor musun? Nasıl da döndürülüyorlar?

70-74- İşte bunlar, Kitab'ı ve peygamberlerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Fakat boyunlarında halkalar ve zincirler olduğu halde, kaynar suya sürüldüklerinde, sonra da ateşte yakıldıklarında ve kendilerine "Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarınız hani nerede?" denilip de, onların "bizden uzaklaşıp gittiler. Biz zaten hiçbir şeye ibadet etmiyorduk' dediklerinde, artık her şeyi; anlamış olacaklardır, işte Allah kâfirleri böyle saptınr.

75- işte bu, yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve aşırı derecede böbürlenmeniz sebebiyledir.

76- 0"~" halde.içinde ebedî kalacağınız cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin ne kötü meskenidir orası...

77- (Ey Muhammed) Sabret; muhakkak ki Allah'ın va'di haktır. Biz, ya onlara va'dettiğimiz azabın bir kısmını dünyada sana gösteririz; yahutta seni vefat ettiririz. Onlar nasıl olsa bize döndürüleceklerdir.

78- Senden önce de peygamberler göndermiştik. Bunlardan bir kısmının kıssalarını sana anlattık; bir kısmının kıssalarını da sana anlatmadık. Allah'ın izni olmadan bir peygamberin mucize getirmesi mümkün değildir. Allah'ın emri geldiği zaman da, hak ile hükmolunur. Ve işte o zaman, boşa gayret sarfedenler hüsrana uğrarlar.

79- Bir kısmına binmeniz, bir kısmından da yemeniz için, hayvanları sizin için yaratan Allah'tır.

80- Onlarda, sizin için başka faydalar da vardır. Gönüllerinizdeki ihtiyaca onların üzerinde erişirsiniz. Yine onlar ve gemiler üzerinde taşınırsınız.

81- Allah size âyetlerini gösteriyor. Allah'ın âyetlerinden hangisini inkâr edebilirsiniz?

82- Hiç yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden daha çok, yeryüzünde bıraktıkları eserler yönünden ve kuvvet yönünden daha üstün olan öncekilerin âkibetinin nasıl olduğuna bir bakmazlar mı? Kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir fayda sağlamamıştır.

83- Peygamberleri, kendilerine apaçık deliller getirince, yanlarında bulunan (ve yanlış zan ve şüpheden ibaret olan) ilim yüzünden şımarmışlar, fakat alaya aldıkları şey, kendilerini çepeçevre kuşatıvermişti.

84- Ne var ki, azabımızı görünce de, "bir tek Allah'a îman ettik; O'na ortak koştuklarımızı da inkâr ettik* demişlerdi.

85- Fakat azabımızı gördükleri zamanki îmanları kendilerine hiçbir fayda sağlamamıştır. Bu, Allah'ın, kullan hakkında öteden beri câri olan kanunudur. İşte o zaman kâfirler hüsrana uğrarlar.

41-FUSSİLET SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm 'İn kırk birinci sûresi olup 54 ayetten müteşekkildir. Mekke'de Mü'min (Gafir) sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin üçüncü âyetinde Kuranı Kerîmden söz edilirken, âyetleri açıklanmış manasında "fussilet" kelimesinin kullanılmış olması dolayısıyla, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hâ.Mîm.

2-4- Bu, hem uyarıcı, hem de korkutucu olarak, anlayan bir kavme, âyetleri açıklanmış arapça bir Kur"ân olmak üzere Rahman ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiş bir Kitaptır. Böyle olmasına rağmen, müşriklerin çoğu ondan yüz çevirmiş, ona kulak asmamıştır.

5- Demişlerdir ki: "Bizi davet ettiğin şeye karşı kalblerimizde örtüler, kulaklarımızda da ağırlık vardır; bizimle senin aranda ise, bir perde bulunuyor Sen istediğini yap; biz de yapacağız.*'

6- (Ey Muhammedi) De ki: "Ben de sizin gibi sadece bir beşerim. Bana ilâhınızın bir tek ilâh olduğu vahyediliyor. O halde yalnız O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Allah'a ortak koşanlara yazıklar olsun".

7- Onlar zekât vermezler; âhireti inkâr edenler de onlardır.

8- ' İman edenler ve sâlih amel işleyenler ise, onlar için kesintisiz bir mükâfat

vardır.

9- (Ey Muhammedi) De ki: "Arzı iki günde yaratan Allah'ı siz mi inkâr ediyor ve O'na ortaklar koşuyorsunuz? Halbuki O, âlemlerin de Rabbıdır."

10-11- Arz üzerinde sabit dağlar yaratmış ve onları bereketli kılmıştır. Çeşitli rızıklarını arayıp soranlar için tam dört günde takdir etmiş, sonra yaratmak için, gaz halinde bulunan gökyüzüne yönelmiştir, Gerek ona ve gerekse yeryüzüne şöyle buyurmuştur: "Gönüllü veya gönülsüz, nasıl olursa, gelin". Onlar da, gönüllü olarak geldik" demişlerdir.

12- Böylece onları, iki gün içinde yedi gök olarak var etmiş ve her bir göğe kendi işini bildirmiştir 'Dünya göğünü de yıldızlarla süsledik ve onu tam bir koruma altına aldık". Bu, dâima gâlib olan ve her şeyi hakkıyle bilen Allah'ın takdiridir.

13- (Ey Muhammedi) Eğer kavminin müşrikleri yine de yüz çevirirlerse, onlara de ki: "Sizi, Âd ve Semûd kavminin başına gelen yıldırım gibi şiddetli bir azâbla uyardım".

14- Kendilerine, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin" diye, önlerinden ve arkalarından peygamberler gelince, "Rabbımız dileseydi, muhakkak ki melekler indirirdi. Bu itibarla biz, sizinle gönderilen şeyi tanımıyoruz" demişlerdi.

15- Âd kavmi ise, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamış ve "bizden daha kuvvetli kim vardır?" demişlerdi. Halbuki onlar görmüyorlar mı idi ki kendilerini yaratan Allah, yine kendilerinden çok daha kuvvetlidir. Aslında onlar bile bile âyetlerimizi İnkâr etmişlerdi.

16- Bu yüzden biz de onların üzerine, dünya hayatında rezillik azabını onlara taddırmak için, o uğursuz günlerde buz gibi bir rüzgar göndermiştik.

17- Semûd kavmine gelince, onlara da doğru yolu göstermiştik. Fakat onlar, körlüğü doğru yola tercih etmişlerdi. Bunun üzerine onları da, yaptıklarına karşılık zelil edici bir azabın sarsıntısı yakalamıştı.

18- İman edenleri ise, bu azâbtan kurtarmıştık. Onlar Allah'tan korkuyorlardı.

19- O gün Allah'ın düşmanları topluca ateşe sürüleceklerdir.

20- Nihayet oraya vardıkları zaman da, kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları hakkında aleyhlerine şâhidlik edecektir.

21- Derilerine şöyle diyeceklerdir: "Niçin aleyhimize şâhidlik ettiniz"? Onlar da diyeceklerdir ki: "Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. Sizi ilk defa O yaratmıştı!; yine O'na döndürüleceksiniz".

22- "Siz, kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin sizin aleyhinize şâhidlik etmelerinden çekinmemiştiniz. Fakat zannediyordunuz ki Allah, sizin yaptıklarınızın çoğunu bilmez".

23- "İşte Rabbınız hakkındaki bu zannınız sizi helak etti ve bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldunuz".

24- Şimdi eğer sabredebilirlerse, ateş, artık onların meskenidir. Eğer hoşnutluk isteyecek olurlarsa, bu istekleri de yerine getirilmeyecektir.

25- Onlara bir takım dostlar musallat etmişizdir de, bunlar, onların önlerinde ve arkalarında olan şeyleri onlara süslü göstermişler ve kendilerinden önce gelip geçmiş milletlerden cinler ve insanlar üzerine vâcib olan azâb sözü, bunlar üzerine de vâcib olmuştur. Onlar, zaten hüsrana uğramış kimseler idiler.

26- O inkâr edenler demişlerdir ki: "Bu Kur'ânı dinlemeyin: okunurken gürültü çıkann: belki bastırırsınız".

27- O inkâr edenlere mutlaka şiddetli bir azâb taddıracak ve onları yapmış olduklarının en kötüsü ile cezalandıracağız.

28- Allah'ın düşmanları için hazırlanan bu ceza ateştir. Orası, âyetlerimizi inkâr etmiş olmaları sebebiyle onlar için ebediyyen kalacakları bir yerdir.

29- O inkâr edenler derler ki: "Rabbımız! Bizi doğru yoldan saptıran cinleri ve insanları bize göster, en altta kalanlardan olmaları için, onları, ayaklarımızın altına alalım".

30-32- "Rabbımız Allah'tır" deyip sonra da dosdoğru olanların üzerine melekler "korkmayın; üzülmeyin; size va'dolunan cennetle sevinin; biz, dünya hayatında da, âhiret hayatında da sizin dostlarınızız. Çok bağışlayan ve çok merhametli olan Allah'tan bir ikram olmak üzere, orada size, canınızın çektiği ve istediğiniz her şey vardır* diyerek inerler.

33- Allah'a davet eden, sâlih amel işleyen ve "ben müslümanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?

34- İyilikle kötülük bir değildir; kötülüğü en güzel olanla sav; işte o zaman, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki yakın bir dost gibi olur.

35- Bu güzel haslete ancak sabredenler kavuşturulur; buna ancak büyük nasibi olanlar kavuşturulur.

36- Eğer şeytandan gelen bir vesvese seni dürtûklerse, Allah'a sığın; zira her şeyi hakkıyle işiten ve hakkıyle bilen O'dur.

37- Gece ile gündüz, güneş ile ay, Allah'ın âyetlerindendir. Güneşe secde etmeyin; aya da secde etmeyin. Fakat gerçekten Allah'a ibadet ediyorsanız, yalnız O'na secde edin.

38- Eğer müşrikler büyüklük taslarlarsa, bunun Allah'a hiçbir zaran dokunmaz. Rabbının yanındaki melekler, hiç usanmadan gece ve gündüz O'nu tesbîh ederler.

39- O'nun âyetlerinden biri de şudur: Sen, yeryüzünü kupkuru görürsün; üzerine su indirdiğimiz zaman da, toprak harekete geçer ve kabarır. işte, yeryüzüne böyle hayat veren, muhakkak ki ölüleri de diriltendir. Şüphesiz O, her şeye kaadirdir.

40- Âyetlerimiz hakkında yanlış yorumda bulunanlar bize gizli değillerdir. Kıyamet günü ateşe atılan mı daha hayırlıdır, yoksa güven içinde gelen mi? Siz, yine dilediğinizi yapın; zira O, her şeyi hakkıyla görendir,

41- Kitap kendilerine geldiği zaman, o yorumcular onu inkâr etmişlerdir. Oysa o, eşsiz bir kitaptır.

42- Ona ne önünden ve ne de ardından hiçbir bâtıl girmez. O, hikmet sahibi ve hamde lâyık olan Allah tarafından indirilmiştir.

43- (Ey Muhammedi) Sana söylenen, senden önceki peygamberlere söylenenden başka bir şey değildir. Şüphesiz Rabbın, hem mağfiret sahibidir, hem de acı bir azâb sahibidir.

44- Biz bu kitabı yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, "âyetleri açıklansaydı ya.. Bir araba yabancı dilde Kur'ân mı...?" derlerdi. (Ey Muhammedi) De ki: "Bu Kur'an, îman edenler için bir

hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin kulaklarında bir ağırlık vardır. Kur'ân, onlara karşı bir körlüktür. Sanki onlara uzak bir yerden sesleniyor."

45- Musa'ya da kitap vermiştik de, onda da ayrılığa düşülmüştü. Eğer Rabbın tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, muhakkak ki aralarında hükmedilirdi. Onlar yine de Kur'an hakkında şüphe ve endişe içindedirler.

46- Kim sâlih amel işlerse, kendi menfaatinedir. Kim de kötülük ederse, kendi aleyhinedir. Rabbın, hiçbir surette kulları için zalim olmamıştır.

47- Kıyametin vakti hakkındaki bilgi Allah'a havale edilir. O'nun bilgisi olmadan, ne meyveler kabuklarından çıkar, ne dişi, hamile kalır ve ne de doğurur. Allah müşriklere "hani ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, onlar, "sana bildiririz ki, bizden buna dâir hiçbir şâhid yoktur" derler.

48- Önceden ibadet ettikleri şeyler, kendilerinden uzaklaşıp gitmişler, onlar da şunu iyice anlamışlardır ki, kendileri için azâbtan herhangi bir kaçış yoktur.

49- İnsan, Rabbına duâ ederek iyilik istemekten usanmaz; fakat kendisine bir kötülük dokunduğu zaman, hemen ümitsizliğe düşer.

50- Kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona kendi katımızdan bir rahmet taddıracak olsak, "bu benim hakkımdır; kıyametin kopacağını zannetmiyorum; fakat Rabbıma döndürülürsem, O'nun yanında, şüphesiz benim için daha güzeli vardır" der. O inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber verecek ve mutlaka en ağır azabı onlara taddıracağız.

51- İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve büyüklük taslar. Kendisine bir kötülük dokunduğu zaman da, Allah'a yalvarır durur.

52- (Ey Muhammedi) De ki: "Eğer Kur'ân, Allah katından gelmiş olup da, sonra siz onu inkâr etmişseniz, bana söyler misiniz, uzak bir ayrılık içinde bulunandan daha sapık kim vardır"?

53- Kurânın hak olduğu onlar için iyice belirinceye kadar, bütün alemde ve kendi içlerinde delillerimizi onlara göstereceğiz. Rabb'nın her şeye şâhid olması yetmez mi?

54- Bilesiniz ki, o müşrikler, Rablarına kavuşmaktan şüphe içindedirler; ve yine bilesiniz ki, O her şeyi kuşatmıştır.

42. ŞÛRA SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in kırk ikinci sûresi olup 53 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Fussilet sûresinden sonra nazil olmuştur. 23-27 inci âyetler Medenîdir. 38 inci âyetinde mü'minlerin sıfatlarından bahsederken, onların, işlerini şûra ile, yani birbirlerine danışarak gördükleri zikredildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adiyle

1- Hâ.Mîm.

2- Ayn. Sîn. Kâf.

3- (Ey Muhammedi) Dâima gâlib ve hikmet sahibi olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyeder.

4- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O, çok yücedir; çok büyüktür.

5- Gökler, üstlerindekinin azametinden neredeyse yarılacaklar. Melekler de Rablarını hamd ile tesbîh ederler ve yeryüzündekiler için mağfiret dilerler. Bilesiniz ki, Allah, işte asıl bağışlayıcı olan, asıl merhametli olan O'dur.

6- O'ndan başkasını dost edinenleri Allah gözetleyip durmakta-dır. Sen onların üstünde bir vekil değilsin.

7- (Ey Muhammedi) Mekke ve çevresindekileri uyarman ve kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan toplanma gününden onları korkutman için, sana böyle arapça bir Kur'ân variyettik. O gün insanların bir kısmı cennette bir kısmı da ateştedir.

8- Eğer Allah dileseydi, onları elbette tek bir ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine sokar. Zâlimlerin ise, ne bir dostu ve ne de bir yardımcısı vardır.

9- Yoksa onlar, Allah'tan başka dostlar mı edinmişlerdir? Halbuki asıl dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir; O, her şeye kaadirdir.

10- "Üzerinde ihtilâf ettiğiniz şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte benim Rabbım bu. O'na güvenip dayandım; O'na döneceğim."

11- Göklerin ve yerin hiç yoktan var edicisi, kendi cinsinizden size eşler, hayvanlardan da çiftler yaratmıştır. Sizi bu şekilde çoğaltmaktadır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyle işitendir; hakkıyle görendir.

12- Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkını yayar ve daraltır; her şeyi hakkıyle bilendir.

13- "Dîni dosdoğru tutun ve onda tefrikaya düşmeyin" diye Allah'ın Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi, size dînden şeriat olarak koymuştur. Fakat müşrikleri kendisine davet ettiğin bu dîn, onlara zor gelmiştir. Allah, dilediğini kendine seçer. Kendine yöneleni de hidayet eder.

14- Milletler, kendilerine ancak ilim geldikten sonra aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düşmüşlerdir. Eğer belirli bir süreye ka dar Rabbın tarafından verilmiş bir söz olmasaydı,

şüphesiz aralarında hemen hüküm verilirdi. Onlardan sonra kitaba vâris kılınanlar da, ondan mutlak bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15- Bu sebepledir ki, (ey Muhammedi), sen insanları birliğe davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma. Ve de ki:"Allah'ın indirdiği bütün kitaplara îman ettim; aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbımızdır, sizin de Rabbınızdır. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size aittir. Bizimle sizin aranızda husumet ve delile gerek yoktur. Allah, aramızı birleştirir. Dönüş nasıl olsa O'nadır.

16- İnsanlar tarafından kabul gördükten sonra, Allah'ın dîni üzerinde münakaşaya girişenlerin delilleri, Rabları katında bâtıldır. Üzerlerine bir gazâb vardır. Şiddetli bir azâb da onlar içindir.

17- Hak île Kitab'ı ve adalet ölçüsünü indiren Allah'tır. Nereden bileceksin, belki de kıyamet vakti çok yakındır.

18- Ona "iman etmeyenler, (alay ederek) onun çabuk gelmesini istiyorlar, iman edenler ise, ondan korkarlar ve onun hak olduğunu bilirler. Bilesiniz ki kıyamet hakkında münâkaşaya kalkışanlar uzak bir sapıklık içindedirler.

19- Allah, kullarına karşı çok lûtufkârdır dilediğini rızıklandırır. O, çok kuvvetlidir; dâima gâlibdir.

20- Kim âhiret sevabını isterse, onun sevabını arttırırız. Kim de dünya lezzetlerini İsterse ona da ondan veririz. Onun artık âhiretten hiçbir nasibi yoktur.

21- Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için dinden bir şeriat koyan ortakları mı var? Eğer önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, muhakkak aralarında hükmolunurdu. Şüphesiz zâlimler için acı bir azâb vardır.

22- Zâlimleri, işledikleri şeylerin azabından korkan kimseler olarak görürsün ki, bu, mutlaka onların başına gelecektir. İman edenler ve sâlih amel işleyenler ise, cennet bahçelerindedirler. Onlar için, Rabları katında diledikleri her şey vardır. Bu, büyük bir lûtuftur.

23- Allah'ın, îman eden ve sâlih amel işleyen kullarına müjdelediği işte budur. (Ey Muhammedi) De ki: "Buna karşılık sizden yakınlara sevgi dışında, herhangi bir ücret istemiyorum. Kim bir iyilik işlerse, biz de onun bu hususta iyiliğini artırırız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır; iyiliklere çok karşılık verendir.

24- Yoksa onlar, "Allah'a yalan iftira etti'mi diyorlar? Eğer Allah dileseydi, senin kalbini de mühürlerdi. Fakat Allah, bâtılı yok eder, hakkı sözleriyle sabit kılar. O, göğüslerde olanı da hakkıyla bilir.

25- Kullarından sâdır olacak tövbeyi kabul eden, günâhları bağışlayan ve yaptıklarınızı bilen O'dur.

26- İman edenlerin, sâlih amel işleyenlerin duâlarını kabul eder. Lütuf ve keremiyle onlara istediklerini artırarak verir. Kâfirler ise, onlar için şiddetli bir azâb vardır.

27- Eğer Allah, kullan için rızkını bollaştırsaydı, yeryüzünde muhakkak ki azarlardı. Fakat O, rızkını dilediği ölçüde indirir. O, şüphesiz her şeyden haberdârdır; her şeyi hakkıyla görür.

28- Kullarının ümidlerini kestikleri bir sırada yağmuru indiren ve rahmetini yayan O'dur. O, hamdolunmaya lâyık Velidir.

29- Göklerin, yerin ve bunlar içinde yaydığı çeşitli hayvanların yaratılışı, Onun (varlığının) delillerindendir. Dilediği zaman, onların hepsini bir araya getirmeye de hakkıyle kaadirdir.

30- Başınıza gelen her musîbet, sizin kendi ellerinizin yaptıkları işler yüzündendir. Böyle olduğu halde Allah çoğunu affeder.

31- Yoksa siz, kaçarak, yeryüzünde O'nu aciz bırakamazsınız. Ve sizin, Allah'tan başka ne bir dostunuz ve ne de yardımcınız vardır.

32- Denizde dağlar gibi gemilerin akıp gitmesi, O'nun varlığının delillerindendir.

33- Dilerse rüzgarı durdurur da yelkenliler su yüzünde durakalır. Şüphesiz bunda, sabırlı olanlar ve şükredenler için deliller vardır.

34- Yahutta, içindekilerin yaptıkları yüzünden gemileri suda helak eder; çoğunu da bağışlar.

35- Âyetlerimiz üzerinde ateşli, münâkaşaya girişenler bilsinler ki, kendileri için hiçbir surette kaçıp kurtuluş yoktur.

36-39- Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının geçimliğidir. Halbuki Allah katında olan bir şey. îman edenler ve Rablarına güvenip dayananlar, büyük günâhlardan ve hayasızlıklardan çekinenler, öfkelendikleri zaman bağışlayanlar, Rablannın çağırışına icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, aralarındaki işlerini danışarak halledenler, kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda sarfedenler ve zulme uğradıkları zaman kendi aralarında yardımla-şanlar için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

40- Bir kötülüğün cezası, misliyle bir kötülüktür. Fakat kim affeder ve arayı düzeltirse, onun mükâfatı Allah a aittir. O, zâlim olanları hiç sevmez.

41- Her kim zulüm gördükten sonra nefsini müdâfa edip öç alırsa, işte böylelerine herhangi bir ceza yoktur.

42- Ceza, ancak, insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenleredir. İşte acı azâb böyleleri içindir.

43- Fakat sabreden ve bağışlayan kimse ise, muhakkak onun işi, şükredilmeye değer bir iştir.

44- Allah kimi saptırırsa, O'ndan sonra onun İçin artık bir dost yoktur. Nitekim zâlimlerin, azabı görünce "dönüş için bir yol yok mu?" dediklerini görürsün.

45- Keza onların, zillet sebebiyle başlarını öne eğmiş, göz ucuyla gizli gizli bakınırken ateşe sunulduklarını görürsün, iman edenler de derler ki: "Asıl hüsrana uğrayanlar, hem kendilerini, hem de ailelerini kıyamet günü hüsrana uğratanlardır. Bilesiniz ki zâlimler, devamlı bir azâb içindedirler.

46- Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için herhangi bir kurtuluş yolu da bulunmaz.

47- Ey İnsanlar! Allah katından, reddedilmesi mümkün olmayan kıyamet günü gelmezden önce Rabbınızın davetine icabet edin. O gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır, ne de onu inkâr edebilirsiniz.

48- Eğer yine de yüz çevirirlerse, bilsinler ki, (ey Muhammedi), biz seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen, sadece tebliğ etmektir. Şurası muhakkaktır ki, biz. insana kendimizden bir rahmet taddırdığımız zaman, onunla sevinin fakat kendi elleriyle işledikleri yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, işte o zaman insan pek nankör olur.

49- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. Dilediğini yaratır. Dilediği kimseye kızlar ihsan eder; dilediği kimseye de erkek evlâdlar verir.

50- Yahut onları erkekler ve kızlar olarak çift verir; dilediğinide kısır yapar. O, şüphesiz her şeyi hakkıyla bilendir; her şeye hakkıyla kaadirdir.

51- Allah'ın bir insanla karşılıklı konuşması asla olacak şey değildir. Ancak ya vahiy (ilham) yoluyla, ya da perde arkasından konuşur; yahutta bir elçi gönderir ve izniyle dilediğini vahyeder. O, şüphesiz her şeyi hakkıyla bilendir; hikmet sahibidir.

52- İşte sana da (ey Muhammedi) emrimizden bir ruh (Kurân)u böyle vahyettik. Önceden sen, Kitap nedir, îman nedir, biliniyordun. Fakat biz, o Kitabı, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle hidayet edeceğimiz bir nûr kıldık. Şüphesiz sen de bu Kitap vasıtasıyle insanları dosdoğru yola iletiyorsun.

53- Hem de göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna... Bilesiniz ki bütün işler Allah'a varır.

43-ZUHRUF SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in kırk üçüncü sûresi olup 89 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Şûra sûresinden sonra nazil olmuştur. Zuhruf, süs manasına gelir. 35 inci âyette, onun, dünya hayatının geçici ve aldatıcı mâhiyetinden söz edildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hâ.Mîm.

2-3- Apaçık Kitab'a yemin ederiz ki, biz bu Kitab'ı, aklınızı kullanasınız diye arapça bir Kur'ân kıldık.

4- O, yanımızdaki Ummül-Kitab (Ana Kitap - Levh-i Mahfuz) Çok yücedir ve hikmet doludur.

5- Aşırı giden bir kavim olmanız dolayısıyla sizi Kuranı ile uyarmayı terk mi edeceğiz?

6- Biz, öncekilere nice peygamberler göndermiştik.

7- Onlara hiçbir peygamber gelmemişti ki, onunla alay etmemiş olsunlar.

8- Bu yüzden, biz de bunlardan daha kuvvetli olanları helak etmiştik. Öncekilerle ilgili pek çok örnek geçmiştir.

9-14- Onlara, "gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, "onları, dâima gâlib olan ve her şeyi hakkıyle bilen; yeryüzünü size beşik kılan ve belki doğru gidersiniz diye orada yollar yapan; gökten ölçülü miktarda su indiren -ki biz o su ile ölü bir beldeyi canlandırırız. İşte siz de öyle çıkarılacaksınız- mahlûkatın bütün sınıflarını yaratan; gemilerden ve hayvanlardan, sırtlarında durabilmeniz, sonra da Rabbınızın nimetini hatırlamanız, üzerinde durduğunuz zaman da, "bunları emrimize âmâde kılan Allah'ın şanı yücedir; yoksa bizim takatimiz buna yetmezdi. Şüphesiz biz, Rabbımıza döneceğiz" demeniz için gemilerden ve hayvanlardan bindiğiniz şeyleri var eden Allah yarattı" diyeceklerdir.

15- Buna rağmen Allah'a kendi Kullarından evladlar isnad etmişlerdir, Zaten insan apaçık bir nankördür.

16- Demek kendi yarattıklarından kızları kendine aldı da oğulları size ayırdı, öyle mi?

17- Fakat içlerinden biri, Rahman'a isnad ettiği bir kızla müjdelenince, içi kinle dolu olduğu halde yüzü simsiyah kesilir.

18- Yoksa süs içinde yetiştirilen, fakat mücadelede yeterli olmayan kızı m: Allah'a isnad ediyorlar?

19- Rahmân'ın kulları olan melekleri de dişi saymışlardır. Onların yaratılışına şâhid mi olmuşlardır? Onların bu şahadetleri yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.

20- Demişlerdir ki: "Eğer Rahman dileseydi, putlara ibadet etmezdik". Bu hususta hiçbir bilgileri yok. Onlar, sadece yalan söylüyorlar.

21- Yoksa daha önceden kendilerine bir kitap verdik de, onlar o kitaba mı tutunuyorlar?

22- Bir de şöyle demişlerdir: "Biz, atalarımızı bir dîn üzerinde bulduk; şimdi onların izleri üzere gitmekteyiz".

23- Senden önce de, (ey Muhammedi) biz bir ülkeye herhangi bir uyarıcı gönderdiğimizde, oranın varlıklıları da, hemen "biz, atalarımızı bir dîn üzerinde bulduk; şimdi biz de onların izine uyuyoruz" derlerdi.

24- Uyarıcı da onlara: "Size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz dînden daha doğrusunu getirmiş olsam da mı?" der, onlar da: "Biz, sizinle gönderilen dîni tanımıyoruz ki" derlerdi.

25- Bu yüzden biz de onlardan intikam almıştık. Bak, yalanlayanların akıbeti nasıl oluyormuş.

26-27- Hani İbrahim de babasına ve kavmine şöyle demişti: "beni yaratan Allah hariç -çünkü beni doğru yola O iletecektir- sizin ibadet ettiğiniz putlardan uzağım"

28- İbrahim bunu, belki gerçek dîne dönerler diye, ardından gelecek olanlar arasında bakî kalacak bir söz yapmıştı.

29- Ben de bunları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayıcı bir peygamber gelinceye kadar nimetlendirmiştim.

30- Kendilerine hak geldiği zaman da, "bu bir sihirdir; biz onu asla tanımayız" demişlerdir.

31- Ve yine demişlerdir ki: "Bu Kur'ân, iki şehirden büyük bir adama indirilemez miydi"?

32- (Ey Muhammedi) Rabbının rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Biz, dünya hayatında onların geçimlerini kendi aralarında taksim ettik ve biribirlerine iş gördürebilmeleri için bazılarını derece yönünden bazılarından üstün kıldık. Rabbının rahmeti, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.

33-35- Eğer insanlar (kâfirlere çok vermemizi yanlış anlayıp küfürde birleşerek) tek bir ümmet olmayacak olsalardı, Rahman'ı inkâr edenlerin evlerinin çatılarını, üzerinde yükseldikleri merdivenleri, evlerinin kapılarını ve üzerlerine yaslandıkları sedirleri gümüşten yapar, her tarafı süslerdik. Bunların hepsi, dünya hayatının geçici metaından başka bir şey değildir. Âhiret ise, Rabbın katında sakınanlara aittir.

36- Allah'ın zikrini kim umursamazsa, ona bir şeytanı musallat ederiz de, artık o, ondan hiç ayrılmayan bir arkadaş olur.

37- O şeytanlar, onları doğru yoldan ayırırlar da onlar kendilerinin doğru yolda olduklarını zannederler.

38- Nihayet bize geldiği zaman, arkadaşı şeytana der ki: "Keski benimle senin aranda doğu ile batı uzaklığı (kadar bir uzaklık) olsaydı. Ne kötü bir arkadaşl...

39- Fakat bu pişmanlığınız, bugün size asla fayda sağlamayacaktır; çünkü zulmettiniz. Artık azâbta şeytan kardeşlerinizle müştereksiniz.

40- (Ey Muhammedi) şimdi sağıra sen mi duyuracak, yahut köre ve apaçık sapıklıkta olan kimseye sen mi hidayet edeceksin?

41-42- Bu itibarla biz, ya seni alıp götürecek ve sonra da onlardan intikam alacağız: yahutta onlara vadettiğimizi sana da göstereceğiz. Biz onlara karşı elbette muktediriz.

43- (Ey Muhammedi) Sana vahyolunana sıkıca tutun. Şüphesiz sen, dosdoğru yoldasın.

44- O Kur'ân, senin için ve kavmin için, muhakkak ki büyük bir şereftir ve ondan sorulacaksınız.

45- (Ey Muhammedi) Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor bakalım, Rahmandan başka ibadet olunan ilahlar yaratmış mıyız?

46- Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve ileri gelen adamlarına göndermiştik de onlara demişti ki: "Ben, alemlerin Rabbının elçisiyim".

47- Mûsâ onlara mucizelerimizi getirdiği zaman, onlara gülüvermişlerdi.

48- Onlara gösterdiğimiz her mucize, bir evvelkinden daha büyüktü. Belki küfürlerinden dönerler diye de onları zaman zaman azabımızla yakalamıştık.

49- Nihayet şöyle demişlerdi: "Ey sihirbaz! Sana verdiği söze dayanarak, bizim için Rabbına duâ et, biz mutlaka yola geleceğiz".

50- Fakat onlardan azabı kaldırdığımız zaman da, sözlerinden dönmüşlerdi.

51- Firavun kavmine seslenmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Mısır'ın ve altımda akan şu ırmakların hakimiyeti bana âit değil mi? Görmüyor musunuz'?

52- "Yoksa ben, hakîr olan ve neredeyse hiç konuşamayan şu adamdan daha hayırlı değil miyim"?

53- "(Eğer gerçekten Allah'ın elçisi ise), üzerine altın bilezikler atılamaz, yahut onunla birlikte ona yardım edecek melekler gelemez miydi"?

54- Böylece Firavun, kavmini küçümsemiş, onlar da ona itaat etmişlerdi. Zaten onlar fâsık kimseler idiler.

55- Onlar bizi bu halleriyle kızdırınca, biz de onlardan intikam almış, onların hepsini suda boğmuştuk.

56- Böylece de onları, sonradan gelecek olan benzerlerine selef ve ibret kıldık.

57-58- (Ey Muhammedi) Meryem'in oğlu misal olarak zikredilince kavmin gürültü çıkarmaya başlamış ve demişlerdir ki: "Bizim ilâhlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu"? Sana böyle demeleri, sadece münakaşa açmak içindir. Zaten onlar kav- gacı kimselerdir.

59- Oysa Meryem'in oğlu, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrail oğullarına örnek kıldığımız bir kuldan başkası değildir.

60- Eğer dileseydik, yeryüzünde melekleri size halef kılardık.

61- Şüphe yoktur ki o, kıyamet vaktinin bir alametidir. Bu itibarla sakın ondan şüphe etmeyin. Bana uyun. Bu dosdoğru bir yoldur.

62- Şeytan sakın sizi doğru yoldan alıkoymasın. O sizin için apaçık bir düşmandır.

63- Isa, apaçık delillerle gelince kavmine demişti ki: "Size hikmetle ve üzerinde ihtilafa düştüğünüz bazı şeyleri açıklamak için geldim. Bu itibarla Allah'tan korkun ve bana itaat edin'..

64- "Şüphe yoktur ki Allah, benim de Rabbımdır sizin de Rabbınızdır. Bu sebeple O'na ibadet edin. İşte bu, dosdoğru yoldur".

65- Buna rağmen hizibler aralarında ihtilafa düşmüşlerdi. O acı günün azabını çekecek olan zâlimlerin vay haline!

66- Onlar, farkında olmadıkları bir sırada kıyamet vaktinin birdenbire kendilerine gelip çatmasını mı bekliyorlar?

67- O gün Allahtan sakınanlar dışında, dostlar, biribirlerinin düşmanıdırlar.

68- Allah o sakınanlara şöyle buyurur "Ey kullarımı!' Bugün size hiçbir korku yoktur. Mahzun olacaklar da sizler değilsiniz".

69- Bunlar, âyetlerimize îman edenler ve müslüman olanlardır.

70- Onlara denir ki: "Siz ve eşleriniz, sevinçli bir halde cennete girin".

71- Önlerinde altın kadehler ve tepsiler dolaştırılır. İçlerinde nefislerin çektiği, canların ve gözlerin hoşlandığı her şey vardır. Siz orada ebedîsiniz.

72- Yapmış olduklarınıza karşılık size mîras bırakılan cennet işte budur.

73- Sizin için orada yiyeceğiniz pek çok meyve vardır.

74- Suçlular İse, cehennem azabında ebedîdirler.

75- Üzerlerindeki azaba hiç ara verilmez; orada ümitsizdirler.

76- Böyle olmakla biz onlara zulmetmiş değiliz, fakat asıl zâlim olanlar kendileridir.

77- Cehennem bekçisine şöyle seslenirler: "Ey Malik! Rabbın işimizi bitirsin". O da der ki: Siz burada kalacaksınız".

78- Şurası bir gerçek ki, biz size hakkı getirmiştik; fakat çoğunuz haktan hoşlanmadınız.
79- Yoksa bir işe mi karar vermişlerdir? Fakat biz de kararlıyız.

80- Yahutta bizim, aralarındaki gizli ve açık konuşmalarını işitmeyeceğimizi mi zannediyorlar? Hayır, işitiyoruz ve elçilerimiz de yanlarında yazıyorlar.

81- (Ey Muhammedi) De ki: "Eğer Rahman olan Allah'ın bir çocuğu olsaydı, ben ona ibadet edenlerin İlki olurdum".

82- Göklerin ve yerin Rabbı, Arş'ın Rabbı, onların vasfettiklerinden münezzehtir.

83- Bırak onları, kendilerine va'dolunan günlerine kavuşuncaya kadar bâtıllarına dalıp oyalansınlar.

84- Gökte de yerde de ilah O'dur; O, hikmet sahibidir; her şeyi hakkıyle bilendir.

85- Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan şeylerin mülkiyeti kendisine âit olan Allah.çok yücedir.Kıyametin vakti hakkındaki bilgi, yalnız O'nun yanındadır. Hepiniz O'na döndürüleceksiniz.

86- Bilerek hakka şâhidlik edenler dışında, Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleri şeyler şefâata sahip değillerdir.

87- Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, muhakkak ki "Allah" derler. O halde nasıl haktan döndürülüyorlar?

88- Muhammed'in "Ya Rab. bunlar inanmayan bir kavimdir" demesini de Allah biliyor.

89- (Ey Muhammedi) Şimdi sen onlardan geç ve esenlik dile; yakında Öğreneceklerdir.

44-DUHÂN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in kırk dördüncü sûresi olup 59 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Zuhruf sûresinden sonra nazil olmuştur. Duhân, duman demektir. 10 ve 11 inci âyetlerinde gökyüzünde çıkacak olan bir dumanın insanları saracağından söz edilmesi dolayısıyle sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hâ.Mîm.

2-3- Apaçık Kitab'a yemin olsun ki, biz onu mübarek bir gecede indirdik. İnsanları onunla uyarıyoruz.

4-7- O gece, kendi katımızdan bir emirle her muhkem iş apaçık ayırt edilir. Rabbından bir rahmet olmak üzere onunla Peygamberi biz gönderiyoruz. Her şeyi hakkıyle işiten, hakkıyle bilen O'dur. Eğer yakînen bilip inanıyorsanız, O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbıdır.

8- O'ndan başka ilâh yoktun hem diriltir, hem öldürür; hem sizin Rabbınızdır, hem de evvelki atalarınızın Rabbıdır.

9- Fakat onlar bundan şüphe içinde alay etmektedirler.

10-11- (Ey Muhammedi) Göğün, insanları saran apaçık bir duman getireceği günü bekle. Bu acı bir azâbtır.

12- "Rabbımız! Azabı bizden kaldır; biz mü'min kişileriz".

13-14- Onlar nereden öğüt alacak? Halbuki kendilerine her şeyi açıklayan bir Peygamber gelmişti; sonra da ondan yüz çevirmişler ve "öğretilmiş bir deli" demişlerdi.

15- Bu sebeple, biz azabı biraz kaldırırız; siz de şüphesiz küfrünüze dönersiniz.

16- Fakat o büyük azâb gününde biz de intikamımızı mutlaka alırız.

17- Onlardan önce de Firavun'un kavmini denemiştik. Bu maksatla onlara üstün meziyetleri olan bir peygamber gelmiş ve demişti ki:

1B- "Allah'ın kullan (İsrail oğullarını) bana bırakın. Gerçek şudur ki ben sizin için gönderilmiş güvenilir bir peygamberim".

19- "Allah'a karşı üstünlük taslamayın. Ben size apaçık bir delil getiriyorum".

20- "Bana eziyet etmenizden sizin de Rabbiniz olan Rabbıma sığınırım.

21- "Eğer bana îman etmezseniz, benden uzaklasın*.

22- Bundan sonradır ki Mûsâ, 'bunlar suçlu bir kavimdir" diyerek Rabbına duâ etmişti.

23- Rabbı da ona şöyle buyurmuştu: "Kullarımı geceleyin yola çıkar. Şüphe yoktur ki siz takip olunacaksınız".

24- "Denizi geçtikten sonra onu kendi halinde terket. Onlar boğulacak bir ordudur".

25-27- Ne kadar bahçeler, pınarlar, ekinler, güzel makamlar ve içinde eğlenip durdukları nimetleri terketmişlerdir.

28- İşte böyle yaptık ve bunları başka bir kavme miras bıraktık.

29- Onların helaki ile gök de yer de üzerlerine ağlamamış, kendilerine mühlet de verilmemiştir.

30-31-Gerçek şu ki, İsrail oğullarını, o zelil edici azâbtan, yani Firavun'dan kurtardık. O, haddi aşanlardan bir zorba idi.

32- İsrail oğullarını bilerek âlemlere üstün kıldık.

33- Onlara, içinde apaçık bir imtihan bulunan mucizeler verdik.

34-36- Bu Mekkeli müşrikler de demektedirler ki: "İlk ölümümüzden sonra hiçbir şey yoktur. Ve biz, yeniden dirilecek de değiliz. Eğer sözüne güvenilir kimseler iseniz, babalarımızı getirin".

37- Bunlar mı daha hayırlıdır, yoksa Tubba kavmi ve onlardan öncekiler mi? Suçlu oldukları için hepsini de helak etmiştik.

38- Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakiler! oyun olsun diye yaratmadık.

39- Her ikisini de ancak hak ile yarattık; fakat onların çoğu bilmiyorlar.

40- Hüküm günü, onların hepsinin buluşma günüdür.

41- O gün, dostun dosta hiçbir şeyle faydası dokunmaz; onlar yardım da görmezler.

42- Yalnız Allah'ın rahmet ettiği kimseler bunun dışındadır. Şüphesiz O, dâima galiptir; çok merhametlidir.

43-46- Zakkum ağacı, günahkârların yiyeceğidir; bu, suyun kaynayışı gibi karınlarda kaynayan erimiş maden gibidir.

47-50- Zebanilere şöyle denir: "Suçluyu tutun; sonra onu cehennemin ortasına doğru sürün; sonra da başının üstünden kaynar su azabını dökün. (Ve ona deyin ki:) Tad bakalım şu azabı. Hani azîz ve kerîm olan sendin? İşte bu. sizin şüphe edip durduğunuz şeydir".

51-52- Oysa Allah'tan sakınanlar, emin bir yerde, bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

53- İnce atlastan ve parlak ipekten elbiseler giyerek karşılıklı otururlar.

54- İşte böyle yaparız ve onları iri gözlü hurilerle evlendiririz.

55- Orada her korkudan emîn olarak her çeşit meyveden isterler.

56-57- Orada, tattıkları ilk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Rabbından bir lütuf olarak, Allah onları cehennem azabından korumuştur. İşte bu, büyük bir kurtuluştur.

58-59- (Ey Muhammedi) Belki öğüt alırlar diye Kur'ânı senin dilin-de indirerek onu kolaylaştırdık. Şimdi sen bekle; onlarda beklemektedirler.

45-CÂSİYE SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in kırk beşinci sûresi olup 37 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Duhân sûresinden sonra nazil olmuştur. Fail vezninde diz üstü çöken manâsına gelen câsiye kelimesine 28 inci âyette yer verilmiş olması dolayısıyle sûreye bu ad verilmiştir. Dehr sûresi de denilmiştir.

Rahmin ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Ha.Mîm.

2- Kitab'ın indirilmesi, dâima gâlib ve hikmet sahibi olan Allah tarafındandır.

3- Şüphesiz göklerde ve yerde mü'minler için ibretler vardır.

4- Keza sizin yaratılışınızda ve yeryüzünde yaydığı çeşit çeşit hayvanların yaratılışında kesin olarak inanan kimseler için ibretler vardır.

5- Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten indirdiği ölümünden sonra kendisiyle arza hayat verdiği rızık (su) da ve rüzgârları çeşitli yönlere şevketlisinde aklını kullanan kimseler için ibretler vardır.

6- (Ey Muhammedi) İşte bunlar, sana hak ile okuduğumuz Allah'ın âyetleridir. Artık Allah'tan ve O'nun âyetlerinden sonra hangi söze inanacaklardır?

7-8- Kendisine okunan Allah'ın âyetlerini işiten, sonra da büyüklük taslayarak sanki onları hiç işitmemiş gibi inkârında ısrar eden bütün o günahkâr yalancıya yazıklar olsun. Acı azabı ona müjdele.

9-10- Âyetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, onu alaya alıyor. İşte bunlar için zelil edici bir azâb, ardlarında da cehennem vardır. Ne kazandıkları şeyler ve ne de Allah'ı bırakıp dost edindikleri putlar, onlara hiçbir fayda sağlamaz. Onlar için büyük bir azâb vardır.

11- Bu Kur"ân, doğru yolu gösteren bir rehberdir. Rablarının âyetlerini inkâr edenlere çok acı bir azâb vardır.

12- Emri gereğince üzerinde gemilerin yüzüp gitmesi, lûtfunda nasibinizi aramanız ve kendisine şükretmeniz için denizi emrinize âmâde kılan Allah'tır.

13- Keza göklerde ve yerde bulunan şeylerin hepsini yine O, sizin emrinize âmâde kılmıştır. Düşünen kimseler için bunlarda muhakkak ibretler vardır.

14- (Ey Muhammedi) İman edenlere söyle: İşlemiş oldukları yüzünden Allah'ın onları cezalandıracak günlerinin geleceğini beklemeyen kimseleri bağışlasınlar.

15- Kim sâlih amel işlerse kendi lehine, kim de kötülük yaparsa, o da aleyhine olur; sonra Rabbınıza döndürülürsünüz.

16- Gerçek şu ki, İsrail oğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik vermiş, onları temiz yiyeceklerden rızıklandırmış ve âlemlere üstün kılmıştık.

17- Keza onlara din işlerinde apaçık deliller vermiştik. Fakat kendilerine ancak ilim geldikten sonra, biribirlerini çekememezlik yüzünden ayrılığa düşmüşlerdi. Şüphesiz Rabbın, hakkında ayrılığa düştükleri şeylerde, kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

18- (Ey Muhammedi) Sonra sana dinden yeni bir şeriat verdik. Ona uy. Bilmeyenlerin heveslerine uyma.

19- Zira onlar, Allah'tan gelecek bir şeyi senden asla savamazlar. Zâlimler birbirlerinin dostudurlar; Allah ise, sakınanların dostudur.

20- Bu Kur'ân, insanlara kurtuluş yollarını gösteren delillerdir: inancı sağlam olanlar için de bir rehber ve rahmettir.

21- Yoksa kötülükleri işleyenler, hayatlarında ve ölümlerinde, kendilerini, iman eden ve sâlih amel işleyen kimselerle bir tutacağımızı mı zannediyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22- Allah, gökleri ve yeri hak ile ve her nefsin, hiç haksızlığa uğratılmadan, kendi kazandığı ile cezalandırılması için yaratmıştır.

23- (Ey Muhammedi) Şu heva ve hevesini kendisine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi görüyor musun? Şimdi ona Allah'tan başka kim hidayet eder? Hiç düşünmüyor musunuz?

24- Müşrikler demişlerdir ki: "Dünya hayatımızdan başka hiçbir şey yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman yokluğa sürükler". Onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece böyle zannediyorlar.

25- Âyetlerimiz kendilerine okunduğu zaman, eğer doğruyu söyleyen kimseler iseniz, babalarımızı getirin de görelim" demekten başka söyleyecek hiçbir delilleri yoktur.

26- (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Allah sizi diriltir; sonra Öldürür; sonra da kendisinde hiç şüphe bulunmayan kıyamet gününde sizin hepinizi bir araya getirir. Fakat insanların çoğu bilmiyor".

27- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Kıyametin koptuğu gün, işte o gün bâtıl ehli hüsrana uğrar.

28- O gün her ümmeti diz üstü çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılır ve onlara, "bugün yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız" denir.

29- Bu, aleyhinize yalnız hakkı konuşan kitabımızdır. Yapmış olduklarınızı biz elbette yazıyorduk.

30- İman edenler ve sâlih amel işleyenlere gelince, Rabları onları rahmetine sokar, işte apaçık kurtuluş budur.

31- İnkâr edenler ise,onlara da denir ki: "Âyetlerim size okunmadı mı? Fakat siz büyüklük tasladınız ve suçlu bir kavim oldunuz".

32- Size "Allah'ın va'di haktır; kıyamette asla şüphe yoktur" denildiği zaman, "kıyamet nedir, bilmiyoruz; ancak olmadığını zannediyoruz; fakat emin değiliz" diyordunuz.

33- İşledikleri şeylerin kötülükleri kendilerine açıklanmış ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşatmıştır.

34- Onlara "bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi, biz de sizi bugün unuttuk. Varacağınız yer ateştir; sizin için herhangi bir yardımcı da yoktur" denir.

35- "Bu azâb, sizin, Allah'ın âyetlerini alaya almanız ve dünya hayatının sizi aklatması sebebiyledir". O gün onlar, oradan ne çıkarılırlar, ne de onlardan Allah'ı hoşnud etmeleri istenir.

36- Hamd, göklerin Rabbı, yerin Rabbı ve âlemlerin Rabbı Allah'a mahsustur.

37- Göklerde ve yerde azamet O'nundur; O, daima gâlibtir; hikmet sahibidir.

46-AHKÂF SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm'in kırk altıncı sûresi olup 35 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Câsiye süresinden sonra nazil olmuştur. 10, 15 ve 35 inci âyetleri Medenîdir. 21 inci âyette Güney Arabistan'da yaşayan Ahkâf kavminden söz edildiği için, süreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Hâ.Mîm.

2- Kitap'ın indirilmesi, dâima gâlib ve hikmet sahibi olan Allah tarafındandır.

3- Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları, biz. ancak hak ile ve belirli bir süre için yarattık. Buna rağmen inkarcılar, uyarıldıkları şeylerden yine de yüz çevirmektedirler.

4- (Ey Muhammedi) De ki: "Allah'ı bırakıp da ibadet etliğiniz şeyleri görüyor musunuz? Yeryüzünde ne yarattıklarını bana gösterin. Yoksa onların, göklerin yaratılışında ortaklıkları mı vardır? Eğer sözünüzde sâdık iseniz, bu Kitap dışında bana bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin"

5- Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine hiç cevap vermeyecek olan kimseye ibadet edenden daha sapık kim vardır? Halbuki onların ibadetlerinden de habersizdirler.

6- Nitekim insanlar haşr olundukları zaman, putlar onlara düşman olurlar ve onların ibadetlerini inkâr ederler.

7- Apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman, kendilerine geldiğinde hakkı inkâr edenler, "bu apaçık bir sihir" demişlerdir.

8- Yahut "Muhammed onu uydurdu' diyorlar. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Eğer onu ben uydurmuşsam, beni Allah'ın cezasından kurtaracak hiçbir şeye sahip değilsiniz. O, Kur'ân hakkında yaptığınız iftiraları daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şâhid olarak Allah yeter. O, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir".

9- Yine de ki: "Ben, peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size neler yapılır bilemem. Ben, ancak bana vahyolunana uyarım ve ben ancak apaçık bir uyarıcıyım"

10- Keza de ki: "Bana söyler misiniz, eğer bu Kur'ân Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz, İsrail oğullarından bir şâhid de bunun bir benzerine şâhidlik edip ona inanmışsa ve siz de büyüklük taslamışsanız (bu takdirde siz. insanların en sapığı olmaz mısınız)? Şüphesiz Allah, zâlim olan kavme asla hidayet etmez".

11- İnkâr edenler, îman edenler için demişlerdir ki: "Eğer Islam'-da hayır olsaydı. ona ulaşmakta şunlar bizi geçemezlerdi*. Onunla hidayete eremedikleri için de. elbette "eski bir yalan" diyeceklerdir.

12- Kur'ândan önce rehber ve rahmet olmak üzere gönderilen Musa'nın kitabı vardır. Kur'ân ise, zulmedenleri uyarmak, iyilik edenleri de müjdelemek için Arapça olarak gönderilmiş, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitaptır,

13- "Rabbımız Allah'tır" diyen, sonra da dosdoğru olanlara hiçbir korku yoktur. Mahzun olacaklar da onlar değildir.

14- Bunlar, cennet ehli olup, yapmış olduklarına mükâfat olarak, orada ebedî kalacaklardır.

15- Biz insana, anasına babasına iyilikte bulunmasını tavsiye ettik. Anası onu güçlükle taşımış ve güçlükle doğurmuştur. Onun taşınması ile memeden kesilmesi otuz ay sürer. Nihayet bulûğ çağına eriştiği ve kırk yaşına vardığı zaman, der ki; "Rabbım! Bana ve anama babama verdiğin nimetine şükretmeme ve hoşlanacağın amelleri yapmama beni muvaffak eyle; benim için zürriyetimde de iyiliği devam ettir. Ben sana tövbe ettim ve ben sana teslim olanlardanım".

16- İşte bunlar, en doğru va'd olarak, yaptıklarını en güzel bir şekilde kendilerinden kabul ettiğimiz ve kötülüklerinden geçtiğimiz cennet ehli içindeki kimselerdir.

17- Anasına babasına "öf ikinize; benden önce nice nesiller gelip geçtiği halde, benim yeniden diriltilip çıkartılmamla mı beni tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye, anası babası, Allah'a sığınarak "sana yazıklar olsun; îman et.Muhakkak ki Allah'ın va'di haktır" derler; fakat o, "bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir" diye cevap verir.

18- Bunlar, kendilerin den önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları içinde, haklarında azâb hükmünün gerçekleştiği kimselerdir. Bunlar da muhakkak hüsrana uğrayanlardır.

19- İşledikleri şeylerden dolayı, herbirinin dereceleri vardır. Hiç haksızlığa uğratılmadan amellerinin karşılığını Allah kendilerine verir.

20- İnkâr edenler cehenneme sunuldukları gün, onlara: "Siz dünya hayatınızda bütün iyi şeylerinizi tükettiniz ve onlardan gönlünüzce faydalandınız. Fakat bugün, dünyada hem haksız yere büyüklük taslamış hem de yoldan çıkmanız dolayısıyla alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız" denilir.

21- (Ey Muhammed!) Kavmine, Âd'ın kardeşi (Hûd) ni hatırlat Hani Hûd, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin" diye önünden ve ardından nice uyarıcıların gelip geçtiği Ahkaf'taki kavmini uyarmış ve "ben, sizin hesabınıza büyük bir günün azabından korkuyorum" demişti.

22- Onlar da demişlerdi ki: "Sen bizi ilâhlarımızdan ayırmak için mi geldin? Eğer sözüne güvenilir kimselerden isen, bizi kendisiyle tehdit ettiğin şeyi bize getir".

23- O da şöyle demişti: "Bu husustaki bilgi sadece Allah katındadır. Ben size, benimle size gönderilen şeyi tebliğ ediyorum. Fakat görüyorum ki siz cahillik eden bir kavimsiniz".

24-25- Azabın bir bulut halinde vadilerine doğru gelişini görünce de demişlerdi ki: "Bu bize yağmur getiren bir buluttur". Hayır o, acele gelmesini istediğiniz bir şey, içinde acı bir azâb bulunan bir rüzgardır. Rabbının emriyle herşeyi tahrib eder. Nitekim kaldıkları yerden başka hiç görünmez olmuşlardı. İşte suçlu olan kimseleri böyle cezalandırırız.

26- Oysa onlara, size vermediğimiz şeyleri vermiştik. (Ey Mekkeliler) Onlara, kulaklar, gözler ve kalbler vermiştik. Fakat ne kulakları, ne gözleri ve ne de kalbleri onlara hiçbir fayda sağlamadı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlardı. Alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi.

27- (Ey Mekkeliler) Gerçek şu ki, biz, sizin çevrenizde bulunan kasabaları da helak etmiştik. Belki sapıklıklarından dönerler diye de âyetleri çeşitli şekillerde açıklamıştık.

28- Halbuki Allah'ı bırakıp da O'na yakınlaştırıcı diye edindikleri ilâhlar kendilerine yardım etselerdi ya! Hayır, onlardan uzaklaşıp gitmişlerdir. Bu, onların yalanı ve uydurmuş oldukları şeylerdir.

29- (Ey Muhammed!) Hani birara cinlerden bir gurubu Kur'ân dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onun yanına gelince, biribirlerine "susun" demişler, okuma bitince de uyancılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi.

30- Onlara demişlerdi ki: "Ey kavmimiz! Biz Musa'dan sonra, Muhammed'e indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola hidayet eden bir kitap dinledik".

31- "Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine icabet edin ve ona inanın ki Allah, sizin için günâhlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi o acı azâbtan korusun."

32- Kim Allah'ın davetçisine icabet etmezse yeryüzünde Allah'ı âciz bırakıp kendini kurtaramaz. Kendisinin O'ndan başka dostları olamaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedir.

33- Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratışında acizlik göstermeyen Allah'ın, ölüleri diriltmeye kaadir olduğunu görmüyorlar mı? Evet, O, hiç şüphe yok herşeye kaadirdir.

34- Bunu inkâr edenler, ateşe sunulacakları gün, Allah onlara "bu, hak değil miymiş?" der. Onlar da "evet, Rabbımız hakkı için doğruymuş" derler. Bunun üzerine Allah da şöyle buyurur: "Öyleyse inkâr etmiş olmanız dolayısıyle azabı tadın".

35- (Ey Muhammedi) Sabır sahibi peygamberlerin sabrettikleri gibi sabret. Onlar için acele etme. Onlar, kendilerine vadolunan şeyi gördükleri gün, sanki dünyada gündüzün sadece bir saat kalmış gibi olurlar. Bu bir tebliğdir. Allah'ın tâatından çıkmış kimselerden başkası helak edilir mi?

47-MUHAMMED SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim in kırk yedinci sûresi olup 38 âyetten müteşekkildir. Medine'de Hadîd sûresinden sonra nazil olmuştur. Yalnız 13 üncü âyetin Mekke'den Medine'ye hicret sırasında, yolda nazil olduğu bilinmektedir. Sûrenin 2 inci âyetinde Hazreti Peygamberin adının zikredilmiş olması dolayısıyle ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- İnkâr edenlerin ve Allah'ın yolundan saptıranların amellerini Allah boşa çıkarır.

2- İman edenlerin, sâlih amel işleyenlerin ve Muhammed'e Rablarından hak olarak indirilen Kur'ân'a inananların kötülüklerini ise örter ve hallerini ıslâh eder.

3- Bu da, inkâr edenlerin bâtıla; îmân edenlerin ise Rablarından gelen hakka tâbi olmaları dolayısıyledir. İşte Allah insanlara kendileriyle ilgili misallerini böyle verir.

4- İnkâr edenlerle savaşta karşılaştığınız zaman boyunlarını vurup öldürün; onları çokça öldürüp iyice sindirdiğiniz zaman da onları esir edin. Savaştan sonra da ya karşılıksız onları salıverin, yahutta savaş, ağırlıklarını bırakıp hiç kalmayıncaya kadar fidye alarak bırakın. Eğer Allah dileseydi

onlardan kendisi intikam alırdı. Fakat savaş, bazınızı bazınızla imtihan etmek içindir. Allah yolunda öldürülenlerin amellerini Allah asla zayi etmiyecektir.

5- Onlara hidayet edecek ve hallerini düzeltecektir,

6- Onları, kendilerine tarif ettiği cennete koyacaktır.

7- Ey îman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve tâatında sizi devamlı kılar.

8- İnkâr edenlere gelince, yüzüstü gidiş de onlar içindir. Allah onların âmellerini de iptal etmiştir.

9- Bu, onların, Allah'ın indirdiklerinden hoşlanmamaları sebebiyledir. Allah da onların amellerini iptal etmiştir.

10- Yeryüzünde hiç dolaşıp da kendilerinden öncekilerin âkıbetlerinin nasıl olduğuna bir bakmıyorlar mı? Allah onları (malları, mülkleri ve evlâdlarıyle) helak etmiş. Kâfirler için işte böyle akıbetler vardır.

11- Bu, Allah'ın, îman edenlerin dostu olması, kâfirlerin ise hiçbir dostlarının bulunmaması dolayısıyladır

12- Allah, îman edenleri ve salih amel işleyenleri (ağaçlan) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, dünyada faydalanırlar, hayvanların yedikleri gibi yerler; fakat ateş, onların meskenleridir.

13- (Ey Muhammedi) Seni içlerinden çıkaran kasaba halkından çok daha kuvvetli nice kasaba halkları helak etmişizdir; onların hiçbir yardımcısı yoktu.

14- Rabbından apaçık bir delil üzerinde olan kimse, kötü ameli kendisi için süslenilen ve heveslerine uyan kimse gibi olur mu?

15- Allah'tan korkanlara va'dolunan ve içinde tadı ve kokusu değişmeyen sudan, tadı bozulmayan sütten, içenlere lezzet veren şaraptan ve süzme baldan ırmaklar, her çeşit meyveler ve Rablarından bir de mağfiret bulunan cennetteki bir kimse, ateşte dâimi olan, kaynar su içirilip de bağırsakları parça parça dökülen kimse gibi midir?

16- İçlerinde, seni dinleyip de yanından çıktıkları zaman, kendilerine ilim verilmiş olanlara "demincek ne söyledi?" diyenler vardır, işte bunlar, Allah'ın kalblerini mühürlediği kendi heveslerine tâbi olan kimselerdir.

17- Hidayete erenler ise, Allah, onların hidayetlerini arttırmış ve takvalarını korumuştur.

18- (Artık herşeylerini tamamlamışlardır da, şimdi onlar) sadece kıyametin ansızın kendilerine gelmesini mi bekliyorlar? Oysa onun alâmetleri gelmiştir. O halde bekledikleri kıyamet kendilerine geldiği zaman İbret almaları neye yarar?

19- (Ey Muhammedi) Bil ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Günâhların için, erkek ve kadın mü'minlerin günâhları için Allah'tan mağfiret dile. Allah, dolaştığınız yeri de, varıp duracağınız yeri de bilir.

20-21- İman edenler "(cihadı emreden) sûre indirilemez miydi?" demektedirler. İçinde savaşın zikredildiği muhkem bir sûre indirildiği zaman, kalblerinde bozukluk olan kimselerin, sana, ölüm korkusundan üzerine baygınlık gelmiş kimsenin bakışıyle baktıklarını görürsün. Oysa onlara düşen itaat ve güzel sözdür. İş ciddileşip karar verilince de ona uymak. Eğer Allah'a bağlı kalsalardı bu kendileri için daha hayırlı olurdu.

22- Ey münafıklar! Halkın işlerini üstlendiğiniz takdirde, sizden yeryüzünde bozgunculuk etmeniz ve akrabalık bağlarını kesmeniz beklenmez mi?

23- İşte bunlar, Allah'ın kendilerine lanet ettiği ve bu yüzden kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24- Bunlar Kuranı hiç düşünmüyorlar mı? Yoksa kalbleri üzerinde kilitleri mi var?

25- Kendileri için hidayet apaçık belli olduktan sonra arkalarını dönüp tekrar küfre yönelenlere şeytan işlerini kolaylaştırmış, ümidlerini artırmıştır.

26- Bu da, onların, Allah'ın indirdiklerinden hoşnud olmayanlara, "biz, bazı hususlarda size itaat edeceğiz" demiş olmalarındandır. Oysa Allah, onların bütün sırlarını bilir.

27- Melekler, yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını almaya geldikleri zaman, halleri nasıl olacak?

28- Bu da, Allah'ı gazâblandıran şeylere uymalarından ve O'nun rızasından hoşnud olmamalarındandır. Bu yüzden de Allah, onların amellerini boşa çıkartmıştır.

29- Yoksa kalblerinde bozukluk olanlar, kinlerini Allah'ın asla açığa çıkaramayacağını mı zannediyorlar?

30- Eğer dileseydik (ey Muhammedi), onları sana muhakkak gösterirdik. Sen de onları simalarından tanırdın. Bununla beraber sen onları, konuşmalarının üslûbundan yine de bilirsin. Allah, bütün amellerinizi bilir.

31- Sizi mutlaka deneyeceğiz; tâ ki içinizden cihada çıkanları ve sabredenleri bilelim; îmanınızı deneyelim.

32- Kendilerine hidayet apaçık belli olduktan sonra, inkâr edenler, insanları Allah'ın yolundan saptıranlar ve Peygambere karşı gelenler, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, onların bütün işlerini boşa çıkaracaktır.

33- Ey îman edenleri Allah'a itaat edin; Rasûlüne de itaat edin ve amellerinizi heder etmeyin.

34- İnkâr edenleri, insanları Allah'ın yolundan saptıranları, sonra da kâfir olarak ölenleri, Allah asla bağışlamaz.

35- Ey mü'minler! Düşmanlardan üstün olduğunuz halde, onların karşısında gevşeklik göstermeyin ve bağış istemeye kalkışmayın. Allah, sizinle beraberdir. Amellerinizin sevabını eksiltmeyecektir.

36- Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman eder ve sakınırsanız, Allah size ecirlerinizi verir ve sizden mallarınızın tamamını istemez.

37- Eğer tamamını isteyip de sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz ve kininizi ortaya çıkarırdı.

38- Nitekim işte sizler, Allah yolunda sarfetmeye davet olunuyorsunuz; içinizde yine de cimrilik edenler vardır. Oysa cimrilik eden, ancak kendine karşı cimrilik etmiş olur. Allah zengindir; sizler ise, fakirsiniz. Eğer yüz çevirirseniz, Allah sizi başka bir kavimle değiştirir de, onlar sizin gibi olmazlar.

48-FETİH SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in kırk sekizinci sûresi olup 29 âyetten müteşekkildir. Sûre, hicretin 6 ncı senesinde, müşriklerin, Hazreti Peygamberin Mekke'ye girip haccetmesine engel olmaları üzerine Hudeybiye'de yapılan andlaşmadan sonra Medine'ye dönüşü sırasında nazil olmuştur. Sûrenin bazı âyetlerinde "Fetih- kelimesi geçtiği için ona bu ad verilmiştir. Her ne kadar Hazreti Peygamber ve ashabının Mekke'ye gitmelerinin müşrikler tarafından engellenmesi, onları büyük bir üzüntüye sevketmiş ise de, bu engellemeyi takip eden Hudeybiye andlaşması, müslümanlar için büyük bir zafer olmuştur. İşte Fetih sûresi, bu büyük zaferin Hudeybiye dönüşünde gelen ve gönüllere ferahlık veren müjdesidir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- (Ey Muhammedi) Allah'ın, senin geçmiş ve gelecek bütün günâhlarını bağışlaması, senin üzerindeki nimetini tamamlaması, seni dosdoğru yola hidayet etmesi ve sana, hiç kimsenin karşı koyamayacağı şekilde yardımda bulunması için sana apaçık bir fetih verdik.

4- İmanlarına îman katmaları için, mü'minlerin kalblerine huzuru indiren O'dur. Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

5- (Onun, âlemler üzerindeki ilmine ve hikmetine dayalı tedbîri) mü'min erkek ve kadınları, içinde ebediyyen kalacakları, (ağaçlan) altından ırmaklar akan

cennetlerine koymak ve onların kötülüklerini örtmek içindir. Bu, Allah katında en büyük kurtuluş olmuştur.

6- (Yine O'nun bu tedbîri) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkek ve kadınlarla müşrik erkek ve kadınlara da azâb etmek içindir. Onların zanları, kendi başlarına gelsin. Allah onlara gazab etmiş, onları lanetlemiş ve onlar için cehennemi hazırlamıştır. Ne kötü bir yerdir orası.

7- Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

8- (Ey Muhammedi) Biz seni, insanlara şâhid, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

9- Ey insanlar! (Muhammed'i size gönderişimiz) sizin. Allah'a ve Rasûlüne inanmanız, Onun dînine yardım etmeniz, O'nu yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu tesbîh etmeniz içindir.

10- (Ey Muhammedi) Gerçek olan şudur ki, sana bey'at edenler, aslında Allah'a bey'at etmişlerdir. Allah'ın eli, onların elleri üzerindedir. Kim ahdinden dönerse, kendi aleyhine dönmüş olur. Kim de Allah'a olan ahdine vefa gösterirse, Allah ona büyük bir mükâfat verecektir,

11- (Ey Muhammedi) Senin sohbetinden ve seferlerinden geri kalan bedeviler, sana diyeceklerdir ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. Bu sebeple, bizim için mağfiret dile". Onlar, dilleriyle kalblerinde olmayan şeyi söylemektedirler. Onlara de ki: "Eğer Allah size bir zarar gelmesini isterse, yahut size bir menfaat dilerse, Allah'a karşı bunu engelleyecek şeye kim sahiptir?" Hayır. Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdârdır.

12- Aslında siz, Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine asla dönmeyeceklerini zannetmiştiniz ve bu düşünce, kalblerinize çok cazip gelmişti; fakat kötü bir zanda bulundunuz ve böylece helak olmayı hak etmiş bir kavim oldunuz.

13- Kim, Allah'a ve Rasûlüne îman etmezse, gerçek şu ki, biz, kâfirler için alevli bir ateş hazırladık.

14- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azâb eder. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

15- Seferlerinizden geri kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken, diyeceklerdir ki: "Bizi bırakında sizinle beraber gelelim". Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Bizimle asla gelemezsiniz. Önceden Allah da böyle buyurmuştu". Bunun üzerine onlar şöyle diyeceklerdir: "Aslında Siz bizi kıskanıyorsunuz". Hayır, onlar iyice anlamıyorlar.

16- Seferlerinizden geri kalan bedevilere de ki: "Çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmak üzere davet olunacaksınız; yahut ta onlar müslüman olacaklardır. Buna göre, eğer itaat ederseniz,

Allah size güzel bir mükâfat verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız, size çok acı bir şekilde azâb edecektir".

17- (Sefere katılmamaları yüzünden) köre herhangi bir günâh yoktur; topala bir günâh yoktur; hastaya da bir günâh yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse, Allah onu (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de yüz çevirirse, ona da çok acı bir şekilde azâb eder.

18-19- Ağaç altında sana bey'at etmeleri dolayısıyla Allah müminlerden hoşnud olmuştur. Gönüllerindekini bilmiş, üzerlerine huzur indirmiş ve onlara, yakın bir fetih ve elde edecekleri pek çok ganimet vermiştir. Allah, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

20- Allah size, ele geçireceğiniz pek çok ganimet va'detmiş. mü'minler için bir işaret olması ve sizi dosdoğru yola hidayet etmesi için de bu ganimeti sizin için çabuklaştırmış, insanların ellerini de sizden çekmiştir.

21- Bundan başka, Allah'ın sizin için hazırladığı, fakat henüz ele geçirmediğiniz ganimetler de vardır. Allah, her şeye kaadirdir.

22- İnkâr edenler, sizinle savaşa kalkışsalar bile arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da, ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulabilirler.

23- Bu, Allah'ın, bundan önce gelip geçmiş kavimler hakkındaki kanunudur. Allah'ın kanununda hiçbir değişme bulamazsın.

24- Sizi onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

25- İnkâr edenler, sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar ve kurbanları tutarak yerine varmasına engel olanlar ise, işte o müşriklerdir. Eğer orada bilmeden kendilerini öldüreceğiniz ve bu yüzden de bir takım güçlüklere uğrayacağınız tanımadığınız mümin erkekler ve mü'min kadınlar olmasaydı, Allah savaşa engel olmazdı. Bu, Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer mü'minler ve kâfirler ayrılmış olsalardı, onlardan kâfir olanlarına çok acı bir şekilde azâb ederdik.

26- Bunu da, kâfirlerin, kalblerindeki asabiyeti câhiliye asabiyeti haline getirdiklerinde yapardı. Buna rağmen Allah, Rasûlüne ve mü'minlere huzurunu indirmiş, onların takva kelimesine bağlı kalmalarını sağlamıştı. Zaten onlar, buna lâyık ve onun ehli idiler. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

27- Gerçek şu ki, Allah, Rasûlünün rüyasını doğrulamıştır. Inşaallah güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Harâm'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Oraya girmeden önce de , yakın bir fetih vermişti.

28- Diğer bütün dinlere üstün kılmak üzere, hidayetle ve hak dîn ile Rasûlünü gönderen O'dur. Allah, şâhid olarak yeter.

29- Muhammed Allah'ın Rasûlüdür. Onun beraberinde bulunanlar, kâfirlere karşı sert, kendi aralarında da merhametlidirler. Onları, rükû ve secde ederek Allah'ın lütuf ve rızasını aradıklarını görürsün. Onların alâmetleri, yüzlerindeki secde eseridir. Bu, onlann Tevrat'ta anlatılan vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları ise, filizini vermiş bir ekin gibidir ki, onu kuvvetlendirmiş, o da ekicilerin hoşuna gidecek şekilde kalınlaşmış ve gövdesi üzerine dikilmiştir. Mü'minlerin böyle olması da, kafirleri onlara karşı öfkelendirmek içindir. Allah, onlardan îman edip sâlih amel işleyenlere mağfiret ve büyük bir mükâfat va'detmiştir.

48-FETİH SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in kırk sekizinci sûresi olup 29 âyetten müteşekkildir. Sûre, hicretin 6 ncı senesinde, müşriklerin, Hazreti Peygamberin Mekke'ye girip haccetmesine engel olmaları üzerine Hudeybiye'de yapılan andlaşmadan sonra Medine'ye dönüşü sırasında nazil olmuştur. Sûrenin bazı âyetlerinde "Fetih- kelimesi geçtiği için ona bu ad verilmiştir. Her ne kadar Hazreti Peygamber ve ashabının Mekke'ye gitmelerinin müşrikler tarafından engellenmesi, onları büyük bir üzüntüye sevketmiş ise de, bu engellemeyi takip eden Hudeybiye andlaşması, müslümanlar için büyük bir zafer olmuştur. İşte Fetih sûresi, bu büyük zaferin Hudeybiye dönüşünde gelen ve gönüllere ferahlık veren müjdesidir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- (Ey Muhammedi) Allah'ın, senin geçmiş ve gelecek bütün günâhlarını bağışlaması, senin üzerindeki nimetini tamamlaması, seni dosdoğru yola hidayet etmesi ve sana, hiç kimsenin karşı koyamayacağı şekilde yardımda bulunması için sana apaçık bir fetih verdik.

4- İmanlarına îman katmaları için, mü'minlerin kalblerine huzuru indiren O'dur. Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

5- (Onun, âlemler üzerindeki ilmine ve hikmetine dayalı tedbîri) mü'min erkek ve kadınları, içinde ebediyyen kalacakları, (ağaçlan) altından ırmaklar akan

cennetlerine koymak ve onların kötülüklerini örtmek içindir. Bu, Allah katında en büyük kurtuluş olmuştur.

6- (Yine O'nun bu tedbîri) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkek ve kadınlarla müşrik erkek ve kadınlara da azâb etmek içindir. Onların zanları, kendi başlarına gelsin. Allah onlara gazab etmiş, onları lanetlemiş ve onlar için cehennemi hazırlamıştır. Ne kötü bir yerdir orası.

7- Göklerin ve yerin askerleri Allah'ındır. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

8- (Ey Muhammedi) Biz seni, insanlara şâhid, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

9- Ey insanlar! (Muhammed'i size gönderişimiz) sizin. Allah'a ve Rasûlüne inanmanız, Onun dînine yardım etmeniz, O'nu yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu tesbîh etmeniz içindir.

10- (Ey Muhammedi) Gerçek olan şudur ki, sana bey'at edenler, aslında Allah'a bey'at etmişlerdir. Allah'ın eli, onların elleri üzerindedir. Kim ahdinden dönerse, kendi aleyhine dönmüş olur. Kim de Allah'a olan ahdine vefa gösterirse, Allah ona büyük bir mükâfat verecektir,

11- (Ey Muhammedi) Senin sohbetinden ve seferlerinden geri kalan bedeviler, sana diyeceklerdir ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. Bu sebeple, bizim için mağfiret dile". Onlar, dilleriyle kalblerinde olmayan şeyi söylemektedirler. Onlara de ki: "Eğer Allah size bir zarar gelmesini isterse, yahut size bir menfaat dilerse, Allah'a karşı bunu engelleyecek şeye kim sahiptir?" Hayır. Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdârdır.

12- Aslında siz, Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine asla dönmeyeceklerini zannetmiştiniz ve bu düşünce, kalblerinize çok cazip gelmişti; fakat kötü bir zanda bulundunuz ve böylece helak olmayı hak etmiş bir kavim oldunuz.

13- Kim, Allah'a ve Rasûlüne îman etmezse, gerçek şu ki, biz, kâfirler için alevli bir ateş hazırladık.

14- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azâb eder. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

15- Seferlerinizden geri kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken, diyeceklerdir ki: "Bizi bırakında sizinle beraber gelelim". Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. (Ey Muhammedi Onlara) de ki: "Bizimle asla gelemezsiniz. Önceden Allah da böyle buyurmuştu". Bunun üzerine onlar şöyle diyeceklerdir: "Aslında Siz bizi kıskanıyorsunuz". Hayır, onlar iyice anlamıyorlar.

16- Seferlerinizden geri kalan bedevilere de ki: "Çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmak üzere davet olunacaksınız; yahut ta onlar müslüman olacaklardır. Buna göre, eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız, size çok acı bir şekilde azâb edecektir".

17- (Sefere katılmamaları yüzünden) köre herhangi bir günâh yoktur; topala bir günâh yoktur; hastaya da bir günâh yoktur. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse, Allah onu (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de yüz çevirirse, ona da çok acı bir şekilde azâb eder.

18-19- Ağaç altında sana bey'at etmeleri dolayısıyla Allah müminlerden hoşnud olmuştur. Gönüllerindekini bilmiş, üzerlerine huzur indirmiş ve onlara, yakın bir fetih ve elde edecekleri pek çok ganimet vermiştir. Allah, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

20- Allah size, ele geçireceğiniz pek çok ganimet va'detmiş. mü'minler için bir işaret olması ve sizi dosdoğru yola hidayet etmesi için de bu ganimeti sizin için çabuklaştırmış, insanların ellerini de sizden çekmiştir.

21- Bundan başka, Allah'ın sizin için hazırladığı, fakat henüz ele geçirmediğiniz ganimetler de vardır. Allah, her şeye kaadirdir.

22- İnkâr edenler, sizinle savaşa kalkışsalar bile arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da, ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulabilirler.

23- Bu, Allah'ın, bundan önce gelip geçmiş kavimler hakkındaki kanunudur. Allah'ın kanununda hiçbir değişme bulamazsın.

24- Sizi onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

25- İnkâr edenler, sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyanlar ve kurbanları tutarak yerine varmasına engel olanlar ise, işte o müşriklerdir. Eğer orada bilmeden kendilerini öldüreceğiniz ve bu yüzden de bir takım güçlüklere uğrayacağınız tanımadığınız mümin erkekler ve mü'min kadınlar olmasaydı, Allah savaşa engel olmazdı. Bu, Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer mü'minler ve kâfirler ayrılmış olsalardı, onlardan kâfir olanlarına çok acı bir şekilde azâb ederdik.

26- Bunu da, kâfirlerin, kalblerindeki asabiyeti câhiliye asabiyeti haline getirdiklerinde yapardı. Buna rağmen Allah, Rasûlüne ve mü'minlere huzurunu indirmiş, onların takva kelimesine bağlı kalmalarını sağlamıştı. Zaten onlar, buna lâyık ve onun ehli idiler. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

27- Gerçek şu ki, Allah, Rasûlünün rüyasını doğrulamıştır. Inşaallah güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Harâm'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Oraya girmeden önce de , yakın bir fetih vermişti.

28- Diğer bütün dinlere üstün kılmak üzere, hidayetle ve hak dîn ile Rasûlünü gönderen O'dur. Allah, şâhid olarak yeter.

29- Muhammed Allah'ın Rasûlüdür. Onun beraberinde bulunanlar, kâfirlere karşı sert, kendi aralarında da merhametlidirler. Onları, rükû ve secde ederek Allah'ın lütuf ve rızasını aradıklarını görürsün. Onların alâmetleri, yüzlerindeki secde eseridir. Bu, onlann Tevrat'ta anlatılan vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları ise, filizini vermiş bir ekin gibidir ki, onu kuvvetlendirmiş, o da ekicilerin hoşuna gidecek şekilde kalınlaşmış ve gövdesi üzerine dikilmiştir. Mü'minlerin böyle olması da, kafirleri onlara karşı öfkelendirmek içindir. Allah, onlardan îman edip sâlih amel işleyenlere mağfiret ve büyük bir mükâfat va'detmiştir.

50-KAF SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in ellinci sûresi olup 45 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Murselât sûresinden sonra nazil olmuştur. Ancak 38 inci âyeti Medenîdir. Müslim, Ebü Davûd, Nesâ'i, ibn Mâce, Ahmed b.Hanbel ve Beyhakî tarafindan nakledilen muhtelit haberlerden öğrenildiğine göre, Hazreti Peygamber, Kaf sûresini, sabah namazının ilk rekatında, bayram namazlarında ve Cuma günü hutbede okurdu. Bu da göstermektedir ki, Kaf sûresi, yaratılıştan, öldükten sonra dirilmeden,mezarlardan çıkıştan, hesaptan, cennetten, cehennemden, sevabtan, ıkabtan, terğib ve terhîbten bahsetmesi dolasıyle dâima büyük topluluklarda okunmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-3-Kâf Çok şerefli Kur'âna yemin olsun , kâfirler kendi içlerinden bir uyarıcının yine kendilerine gelmesine şaşırmışlar ve demişlerdir ki: "Bu. acâib bir şey, biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı yeniden dirileceğiz? Bu çok uzak bir ihtimal".

4- Biz, toprağın onların cesetlerinden neleri yeyip eksilttiğini elbette biliyoruz. Yanımızda her şeyi kaydedip muhafaza eden bir kitap vardır.

5- Aslında onlar hak kendilerine gelince onu inkâr etmişlerdir. Bu itibarla onlar bir şaşkınlık içindedirler.

6- Üstlerindeki göğe hiç bakmıyorlar mı? Onu nasıl bina etmiş ve süslemişiz; hiçbir çatlağı da yoktur.

7- Keza arzı nasıl uzatmış, üzerinde sabit dağlar yerleştirmişiz ve her çeşitten güzel bitkiler yetiştirmişiz.

8- Bunları da Allah'a yönelen her kulun kalb gözünü açmak ve ona ibret vermek için yapmışızdır.

9-11- Gökten bereketli bir su indirdik de. onunla bahçeler, kullara rızık olmak üzere biçilecek ekinler ve birbiri üzerine kümelenmiş tomurcukları olan boylu hurma ağaçları bitirdik. Yine o su ile ölü bir ülkeye hayat verdik. İşte kabirden çıkış da böyledir.

12-14- Onlardan önce de Nün kavmi. Re s ahalisi, Semûd, Ad, Firavun, Lût'un kardeşleri, Eyke halkı ve Tubba kavmi, bunların hepsi de peygamberleri yalanlamışlardı da bu yüzden azabımı hak etmişlerdi.

15- Biz ilk yaratmada acizlik mi gösterdik ki (yeniden diriltmede de âciz kalalım?) Hayır onlar, yeniden yaratılıştan şüphe içindedirler.

16- Şu bir gerçektir ki insanı biz yarattık; nefsinin ona ne fısıldadığını da biliriz; çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.

17-18- Çünkü onun sağında ve solunda oturan iki alıcı melek, söylediği hiçbir söz olmasın ki yanında onu gözetleyip yazmasın.

19- Bir gün ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir ki işte bu, senin kaçıp durduğun şeydir.

20- Sûra da üfürülür ki bu da kâfirler için tehdidin gerçekleştiği gündür.

21 - İşte o gün her kişi, yanında bir sürücü ve şâhidle gelir.

22- Oysa sen bütün bunlardan gafildin. Şimdi o gaflet örtüsünü senden kaldırıp açtık. Artık bugün gözün keskindir.

23- Yanındaki arkadaşı melek: "Şu benim elimdeki hazırdır' der.

24-26- (Bunun üzerine Allah, sürücüye ve şahide şöyle buyurur:) "Bütün inatçı kâfirleri, iyiliğe engel olanı, mütecavizi, ve Allah hakkında şüpheye düşüp O'nunla beraber başkasını ilâh edinen kişiyi cehennem'e atın".

27- Yanında arkadaşı olan şeytan der ki: "Rabbımız! Onu ben azdırmadım, fakat o, aşırı bir sapıklık içinde idi".

28- Allah da şöyle buyurur. "Önümde çekişmeyin. Size önceden tehdidimi göndermiştim."

29- "Benim katımda söz değiştirilmez ve ben kullarıma karşı zâlim de değilim".

30- O gün, cehenneme "doldun mu?" deriz; o da "daha var mı?" der.

31 - Cennet de Allah'tan sakınanlara uzak düşmeyecek şekilde yaklaştırılır.

32-34- İşte bu, Allah'a her yönelen, hududuna riayet eden, görmediği halde Rahmandan korkan ve ihlâslı bir kalb ile gelen sizlere va'dolunan cennettir.Oraya selametle girin. Bu, ölümü olmayan ebedîlik günüdür.

35- Orada diledikleri her şey vardın yanımızda da fazlası.

36- O kâfirlerden önce kendilerinden daha kuvvetli olan ve bu sebeple bütün rızık yollarını tutan nice nesiller mahvettik. Kaçıp kurtuluş mümkün mü?

37- işte bunda, kalbi olan, yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için muhakkak bir ibret vardır.

38- Şu da bir gerçek ki, biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri altı günde yarattık da bize hiç bir yorgunluk dokunmadı.

39- (Ey Muhammedi) Onların söylediklerine sabret. Rabbını, güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbîh et.

40- Geceleyin ve secdelerin ardından da O'nu tesbîh et.

41 - O gün çağmanın yakın bir yerden seslenişine kulak ver.

42- O gün herkes o korkunç sesi işitecektir. İşte bu, kabirlerden çıkış günüdür.

43- Dirilten de öldüren de biziz ve dönüş bizedir.

44- O gün yer, onların süratle ayrılmaları için yarılır. Bu bir toplanmadır ki, bize göre kolaydır.

45- Biz onların söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin. Bu itibarla sen, tehdidimden korkan kimselere Kur1 an ile öğüt ver.

51-ZÂRİYÂT SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in elli birinci sûresi olup 60 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Ahkâf sûresinden sonra nazil olmuştur Rüzgar manasına gelen "zâriyât" kelimesi, sûrenin ilk ayetinde geçtiği ve esip savuran rüzgârlar üzerine yemin edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-6- Savurarak esen ve bu yüzden yağmur bulutlarını taşıyan, gemileri kolayca yüzdüren ve yağmurları taksim eden rüzgârlara yemin olsun ki, size va'dolunan kıyamet gerçektir ve hesaplaşma mutlaka vâki olacaktır.

7-8- Çeşitli yolları olan göğe kasem olsun ki, ey müşrikler siz, birbirini tutmaz sözler içindesiniz.

9- Döndürülecek olan kimse ondan döndürülür.

10-11- Derin bir cehalet ve büyük bir gaflet İçinde bulunan o birbirini tutmaz sözlerin yalancıları kahrolsun.

12- "Ceza günü ne zaman?" diye soruyorlar.

13- O gün, onların, ateşte yakılacakları gündür.

14- İşte o gün onlara denir ki: "Sizin için hazırlanan azabı tadın; gelmesi için acele edip durduğunuz işte bu idi".

15-16- Allah'tan korkanlar ise, Rablarının kendilerine verdiğini almış oldukları halde, cennetlerde ve pınar başlarındadırlar. Çünkü onlar, bundan önce iyi davrananlardan idiler.

17- Geceleyin de az uyuyorlardı.

18- Seherde ise, Allah'tan mağfiret diliyorlardı.

19- Mallarında, isteyen için de yoksul için de bir hak vardır.

20-21- Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde mü'minler için nice deliller vardır, hiç görmüyor musunuz?

22- Gökte de rızkınız ve size va'dolunan şeyler vardır.

23- Göğün ve yerin Rabbına kasem olsun ki, size bu va'dolunanlar, tıpkı sizin konuştuğunuz şeyler gibi gerçektir.

24- (Ey Muhammedi) İbrahim'in şerefli konuklarının haberi sana ulaştı mı?

25- Hani konuklar onun yanına gelmişler ve "selâm" demişlerdi de, İbrahim de "selâm; bilinmeyen kavim* demişti.

26- Sonra da gizlice ailesine gitmiş ve besili bir dana getirmişti.

27- Bunu onlara yaklaştırmış ve "yemez misiniz?" demişti.

28- Bu sırada da içine onlardan bir korku düşmüştü. Onlar ise, "korkma" demişler ve ona bilgili bir oğul müjdelemişlerdi.

29- Bunun üzerine İbrahim'in eşi, bir çığlık içinde gelmiş ve ellerini yüzüne vurarak "ben, kısır bir kocakarıya mı?" demişti.

30- Onlar da "Rabbın böyle buyurdu; O, hikmet sahibidir ve her şeyi hakkıyle bilendir" demişlerdi.

31- İbrahim onlara demişti ki: "İşiniz nedir, ey elçiler"?

32-34- Onlar da şöyle demişlerdi: "Biz suçlu bir kavme, Rabbın katında haddi aşanlar için işaretlenmiş çamurdan taşlar atmak için gönderildik"

35- Bunun üzerine, mü'minlerden orada olanları çıkardık.

36- Zaten orada kendilerini Allah'a teslim etmiş olanlardan yalnız bir tek ev bulmuştuk.

37- Orada o acı azabtan korkanlara da bir ibret bıraktık.

38- Musa kıssasında da alınması gereken ibretler vardır. Hani onu apaçık bir mucize ile Firavun'a göndermiştik.

39- Firavun ise, askerlerine güvenerek yüz çevirmiş ve "Musa, bir sihirbazdır, yahut mecnundur" demişti.

40- Bunun üzerine biz de onu ve askerlerini yakalamış ve Firavun, pişmanlık duyup kendi kendini kötüler bir halde iken onları denize atmıştık.

41-42- Ad kavminin kıssasında da ibretler vardır. Hani üzerlerine kurutucu bir rüzgar göndermiştik de üzerine uğradığı herşeyi ancak toz haline getirip bırakmıştı.

43- Semüd kavminde de alınacak ibretler vardır. Hani onlara "bir süreye kadar dünya nimetlerinden faydalanın" demiştik.

44- Buna rağmen büyüklük taslayıp Rablarının emrinden çıkmışlardı da baka baka Onları helak edici bir sarsıntı yakalayıvermişti.

45- Bu yüzden ne ayağa kalkacak bir güç bulabilmişler ve ne de yardım edilenlerden olmuşlardı.

46- Daha önce de Nuh kavmini helak etmiştik. Onlar da fasık kimseler idiler.

47- Gökyüzünü ellerimizle biz bina ettik. Biz şüphesiz çok güçlüyüz.

48- Yeryüzünü de biz yaydık. Ne güzel yayıcıyız.

49- İbret alasınız diye her şeyi çift çift yarattık.

50- "Bu itibarla Allah'a sığının. Ben, sizin için O'nun tarafından gönderilen apaçık bir uyanayım."

51- "Allah'la beraber bir başkasını ilah kılmayın. Ben, sizin için O'nun tarafından gönderilen apaçık bir uyarıcıyım."

52- Bunun için, kendilerinden önce gönderilen hiçbir peygamber yoktur ki, ona sihirbaz yahut mecnûn dememiş olsunlar.

53- Birbirine bunu mu tavsiye ettiler? Hayır; onlar, isyan etmiş kimselerdir.

54- Bu itibarla {ey Muhammedi) onlardan uzak dur. Sen, (onların davranışları yüzünden elbette) kötülenecek değilsin.

55- Sen yine de nasihat et; zira nasihat mü'minlere fayda verir.

56- Ben, cinleri ve insanlan, ancak bana ibadet etmeleri için yarattım.

57- Ben onlardan bir rızık istemiyorum.

58- Şüphesiz asıl rızık veren, çetin kuvvet sahibi olan Allah'tır.

59- Zulmedenlerin, geçmiş kavimlerdeki benzerlerinin günâhları gibi günâhları vardır. Bu itibarla benden cezalarını istemekte acele etmesinler.

60- Kendilerine va'dedilen o günlerden dolayı kâfirlerin vay haline.

52-TÛR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in elli ikinci sûresi olup 49 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Secde sûresinden sonra nazil olmuştur. Tûr, Allah Ta'âlâ' nın Mûsâ (a.s.) ile konuştuğu dağın adıdır. Sürenin ilk âyetinde bu dağa kasem edildiği içindir ki ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-10- Tûr'a, yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış kitaba, mamur Kabe'ye, yükseltilmiş gök kubbeye ve dopdolu duran denize yemin olsun ki, göğün sarsıldıkça sarsıldığı ve dağların harekete geçip yürüdüğü gün. Rabbının azabı mutlaka vuku bulacak ve onu def eyleyecek hiçbir şey bulunmayacaktır.

11-12-0 gün, bâtılın içinde oynayıp duran yalancılara yazıklar olsun.

13-16- Cehennem ateşine itilerek atıldıkları gün. onlara denecektir ki: "İşte bu, sizin yalanlamış olduğunuz ateş. Bu bir sihir midir, yoksa siz mi görmüyorsunuz? Oraya girin bakalım. İster sabredin, ister sabretmeyin; sizin için birdir. Fakat sadece dünyada yapmış olduklarınızla cezalandırılacaksınız.

17-18- Allah'tan sakınanlar da, Rablarının kendilerine verdikleriyle ve kendilerini cehennem azabından koruması sebebiyle sevinçli bir halde cennetlerde ve nimetler içindedirler.

19-20- Onlara denir ki: "Dünyada işlemiş olduklarınıza karşılık sıra sıra dizilmiş olan sedirlere dayanmış olduğunuz halde afiyetle yeyin ve için." Ayrıca onları hurilerle evlendiririz.

21- İman edip de zürriyetlerinin îmanda kendilerine tâbi oldukları kimselere, zürriyetlerini de katarız. Âmellerinden hiçbir şeyi eksiltmeyiz. Her kişi kendi kazandığıyla tutulur.

22- Onlara canlarının çektiği şeylerden meyve ve eti bol bol veririz.

23- Orada bir kadeh çekiştirirler ki, bunda ne bir saçmalık ve ne de günâh vardır.

24- Etraflarında, sanki dizilmiş inciler gibi, kendilerine hâs gençler dolaşır.

25- Birbirlerine dönüp sorarlar.

26-28- Derler ki: "Önceden biz, kendi ailemiz içinde geleceğimizden korkardık. Fakat Allah bize lütfetti ve o kavurucu ateşin azabından bizi korudu. Biz, önceden de O'na ibadet ederdik. Çünkü O, ihsanı boldur; çok merhametlidir."

29- (Ey Muhammedi) Sen öğüt vermene devam et. Rabbının nimeti dolayısıyle sen ne bir kâhinsin, ne de bir mecnûn.

30- Yoksa "o bir şairdir; biz, zamanın helak edici hadiselerini onda bekliyoruz" mu diyorlar?

31- Onlara de ki: "Bekleyîn bakalım. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.".

32- Yoksa bunu kendilerine akılları mı emrediyor; yahut onlar, azgın bir kavim midir?

33- Yoksa "Kur'ân'ı o uydurdu" mu diyorlar? Hayır, onlar îman etmiyorlar.

34- Eğer öyle ise ve onlar da sözlerine güvenilir kimseler iseler, onun gibi bir söz getirsinler.

35- Yoksa onlar, hiçbir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar; yahutta onlar, kendileri mi yaratıcıdırlar?

36- Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, onlar, kesin olarak îman etmiyorlar.

37- Yoksa Rabbının hazineleri onların yanında mıdır? Yahutta yegâne hâkim onlar mıdır?

38- Yoksa onların göğe tırmanacak bir merdivenleri vardır da, göğün sırlarını oradan mı dinliyorlar? O halde dinleyicileri apaçık bir delil getirsin.

39- Yoksa kızlar Allah'ın da, oğullar sizin mi?

40- Yoksa (ey Muhammedi), sen onlardan bir ücret istiyorsun da, onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

41 - Yoksa yanlarında gayba âit bilgiler var da onlar mı yazıyorlar?

42- Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat bu tuzağa düşecek olanlar, asıl kâfirlerdir.

43- Yoksa onların Allah'tan başka tanrıları mı vardır? Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

44- Gökten bir parçanın düştüğünü görseler, kümelenmiş buluttur derler.

45- (Ey Muhammedi) Cezalandırılacakları günlerine kavuşuncaya kadar onları (kendi hallerine) bırak.

46- O gün tuzakları, kendilerine hiçbir şekilde fayda sağlamayacak; hiçbir yardım da görmeyeceklerdir.

47- Hiç şüphesiz, küfürleriyle kendilerine zulmedenler için başka azâblar da vardır; fakat onların çoğu bilmiyor.

48- (Ey Muhammedi) Rabbının hükmü gelinceye kadar sabret. Zira sen, bizim gözümüz önündesin. Kalkarken de Rabbını hamd ile teşbih et.

49- Geceleyin ve yıldızların kaybolduğu sabah vaktinde de O'nu tesbîh et.

53-NECM SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm in elli üçüncü sûresi olup 62 âyetten müteşekkildir. Mekke'de İhlas sûresinden sonra nazil olmuştur. Yalnız 32 inci âyet Medenidir. İlk âyetinde yıldıza kasem edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Batmakta olan yıldıza yemin olsun ki, arkadaşınız (Muhammed) ne sapmış, ne de azmıştır.

3-4- Çünkü o hevâdan konuşmaz; onun konuşması, kendisine vahy edilen vahiyden başka bir şey değildir.

5-8- Ona, her söylediğini, çetin kuvvetleri olan üstün akıl sahibi (Cebrail) öğretmiştir. En yüksek ufukta iken doğrulmuş, sonra da yaklaşıp inmiştir.

9-10- İşte o zaman araları, iki yay arası kadar, belki daha da yakın olmuş; o sırada da Allah, kuluna vahy edeceğini etmiştir.

11- Muhammed'in kalbi, gözünün gördüğünü asla yalanlamamıştır.

12- Ey kâfirler! Şimdi siz, onun gördüğü şey hakkında onunla mücadele mi edeceksiniz?

13-14- Muhammed, Cebrail'i, başka bir inişinde Sidre-i Müntehâ'da yine görmüştü.

15-16- Sidre'nin yanında da varılacak cennet vardı. Sidre'yi ise, kaplayan şey kaplamıştı.

17-18- Muhammed'in gözü, görülecek şeyden ne sapmış, ne de onu aşmıştır; fakat

Rabbının varlığının en büyük delilini görmüştür.

19-20- Ey kâfirler! Şimdi bütün bunlardan sonra Lât ve Uzza'ya ve bundan başka bir de üçüncü putunuz Menat'a ne dersiniz?

21- Demek erkek sizin, dişi Allah'ın öyle mi?

22- O halde bu haksız bir taksim.

23- Putların bu isimleri, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değil. Allah, onlar hakkında herhangi bir delil de indirmemiştir. Onlar sadece zanna ve canlarının istediği şeye tâbi oluyorlar. Oysa onlara, Rablarından rehber de gelmişti.

24- Yoksa temenni ettiği her şey insanın mıdır?

25- Gerçek şudur ki, son da ilk de Allah'a aittir.

26- Nitekim göklerde nice melekler vardır ki, ancak Allah'ın, dilediği ve hoşnud olduğu kimse için izin vermesinden sonra şefâatları bir işe yarar.

27- Gerçek şu ki, âhirete îman etmeyenler, meleklere "dişi" ismi takıyorlar.

28- Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanna tâbi oluyorlar; zan ise, haktan hiçbir şey sağlamaz.

29- (Ey Muhammedi) Bizi zikretmekten yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimseden de sen yüz çevir.

30- işte onların bilgi seviyeleri budur. Şüphesiz yolundan sapan kimseleri de, doğru yolda olanları da en iyi bilen işte O Rabbındır.

31-32- Kötülük yapanları, işledikleriyle cezalandırmak ve bazı küçük günâhlar dışında günâhların büyüklerinden ve hayasızlıklardan sakınıp iyilik edenleri de daha güzeliyle mükâfatlandırmak için göklerde olan ve yerde bulunan her şey Allah'a aittir. Şüphesiz Rabbının bağışlaması çok geniştir. Sizi topraktan yaratması ve analarınızın karnında bir cenîn iken size şekil vermesi itibariyle sizi en iyi o bilir. Bu sebeple kendinizi siz temize çıkarmayın; O, sakınan kimseyi daha iyi bilir.

33-34- (Ey Muhammedi) Şu haktan yüz çevireni ve birazcık verip de sonra vazgeçeni görüyor musun?

35- Gayba âit bilgi onun yanında da, o mu görüyor?

36-37- Yoksa Musa'nın ve Allah'a verdiği sözü yerine getiren İbrahim’in sahîfelerinde olan şu hususlar kendisine bildirilmedi mi?

38- "Hiçbir günahkar, başkasının günâhını yüklenmez."

39- "insan için ancak çalıştığı kadarı vardır."

40- "Çalışması mutlaka görülecektir."

41- "Sonra da karşılığı eksiksiz ona verilecektir."

42- "En son gidiş Rabbınadır."

43- "Güldüren de O'dur, ağlatanda

44- "Öldüren de O'dur, dirilten de."

45-46- "Rahme atıldığı zaman nutfeden erkek ve dişi çifti yaratan O'dur."

47- "Tekrar diriltmek de elbet O'na aittir."

48- "Zengin eden de O'dur, fakir eden de."

49- "Şi'râ yıldızının Rabbı da O'dur."

50-54- "İlk Âd'ı ve Semûd'u helak edip onlardan hiç birini bırakmayan, daha önce de en zâlim ve en azgın Nuh kavmini yok eden, Lût ülkesini yere batıran ve sonra da örttüğünü örten O'dur."

55- O halde (ey insan oğlu!) Rabbının hangi nimetlerinden şüphe edersin?

56- İşte bu (Muhammed) da ilk uyarıcılardan bir uyarıcı...

57- Kıyamet vakti yaklaştı.

58- Allah'tan başka onun vaktini bilen de yok.

59- Siz şimdi bu söze mi şaşıyorsunuz?

60- Gülüyor da ağlamıyorsunuz. 61 - Ve hem de gafilsiniz.

62- Haydi şimdi Allah'a secde edin ve kulluğunuzu yerine getirin.

54-KAMER SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in elli dördüncü sûresi olup 55 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tarık sûresinden sonra nazil olmuştur. Ancak 44-46 inci âyetleri Medenîdir, ilk âyette ayın yarılıp ikiye aynlmasından söz edildiği için sûreye "Kamer sûresi" denilmiştir. Başta Buhârî ve Müslim olmak üzere çeşitli hadîs kitaplarında yer alan ve bir çok sahabîden rivayetle mütevâtir derecesine ulaşan hadîslerden anlaşıldığına göre Mekkeli müşriklerin Hazreti Peygamberden bir mucize göstermesini istemeleri üzerine, Allah, peygamberliğinin bir delili olmak üzere Rasûlüne Şakku'l- kamer (ayın yarılması) mucizesini vermiştir.

Misal olmak üzere yalnız Buhari'nin Sahih (Kilabu't-tefsîr) inde yer alan bir kaç hadîs şöyledinibn Mesûd'tan Rasûlullah:" (s.a.s) zamanında ay iki parçaya ayrıldı. Bir parçası dağın üzerinde, bir parçası da onun önünde idi. Rasûlullah (s.a.s) buyurdu ki: Şâhid olun" Ibn Mes 'ûd'tan Nebiy (s.a.s) île birlikte bulunuyorduk. Ay yarıldı ve iki oldu. Bunun üzerine bize şöyle buyurdu ;Şahit olun şâhid olun." İbn Abbaslan: "Nebiy (s.a.s) zamanında ay yarıldı."Enes'ten: "Mekke halkı, kendilerine bir mucize Gösterilmesini istediler. Rasûlullah (s.a.s) da onlara ayın yarılması gösterdi." Enes'ten: "Ay iki parçaya ayrıldı."

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1 - Kıyamet vakti yaklaşmış ve ay yarılmıştır.

2- Bir mucize görseler, yüz çeviriyorlar ve "devam edegelen bir sihir" diyorlar.

3- Hakkı yalanlamışlar ve kendi heva ve heveslerine tâbi olmuşlardır. Halbuki her iş bir gayede sona erer.

4-5- Gerçek şudur , onlara, (kendilerini küfürden) vazgeçirecek hikmet dolu nice haberler gelmiştir de, uyanlar hiç fayda vermemiştir.

6-8- Bu sebeple (ey Muhammed!) onlardan yüz çevir; o çağırıcının, nefislerin hoşlanmadığı bir şeye çağırdığı gün, gözleri (gördükleri şeylerin korkusu ile) zelil olarak, sanki etrafa yayılmış çekirgeler gibi çağırana koşarcasına kabirlerden çıkarlar ve o kâfirler derler ki: "Bu zor bir gün."

9- Onlardan önce de Nûh kavmi yalanlamıştı. Kulumuzu yalanlamışlar, "mecnûn" demişler ve engel olmuşlardı.

10- O da, "ben yenildim; yardım et" diye Rabbına duâ etmişti.

11-12- Bunun üzerine biz de göğün kapılarını boşalan bir su ile açmış, yerin pınarlarını da fışkırtmıştık. Böylece (yere ve göğe âit) sular, takdir olunan bir iş için birleşmişti.

13-14- Onu, tahta levhalardan çivilenip yapılmış, inkâr edilen Nuh'a mükâfat olarak verilmiş, nezaretimiz altında yüzüp giden bir gemiye bindirmiştik.

15-16- Gerçek şu ki, o gemiyi bir ibret kılmıştık; şimdi öğüt alacak yok mu? Benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

17- Kur'ân'ı, öğüt olması için kolaylaştırdık; şimdi öğüt alacak yok mu?

18- Âd kavmi de yalanlamıştı; azabım ve uyarmam nasılmış, şimdi görün.

19-20- Üzerlerine, devamlı uğursuz bir günde, sanki köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi insanları yerlerinden koparıp atan dondurucu bir rüzgâr göndermiştik.

21- Azabım ve uyarmam nasılmış, gördünüz mü?

22- Kur'ân'ı öğüt olması için kolaylaştırdık; şimdi öğüt alacak yok mu?

23- Semûd kavmi de uyarıcıları yalanlamıştı

24- Demişlerdi ki: "İçimizden tek bir insana mı uyacağız? Bu takdirde biz, mutlaka bir sapıklık ve delilik içinde oluruz."

25- "Vahiy, içimizden ona mı gönderilecek? Hayır, o, yalancı küstahın biridir."

26- Fakat yarın, yalancı küstahın kim olduğunu öğreneceklerdir.

27- (Ey Salih!) Onları denemek için kendilerine dişi deveyi göndereceğiz. Onları gözetle ve sabret.

28- Onlara, suyun aralarında taksim edildiğini, herkesin kendi sırasında su alacağını haber ver.

29- Fakat onlar, bir arkadaşlarına seslenmişler, o da kılıcını çekip deveyi öldürmüştü.

30- Azabım ve uyarmam nasılmış, şimdi gör:

31- Üzerlerine öyle bir sayha (korkunç ses) gönderdik ki, hepsi de, hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluvermişlerdi.

32- Kur'ân'ı öğüt olması için kolaylaştırdık; şimdi öğüt alacak yok mu?

33- Lût kavmi de uyarıları yalanlamıştı.

34-35- Biz de üzerlerine taş yağdıran bir rüzgâr göndermiş, fakat Lût ailesini, katımızdan bir nimet olmak üzere seher vakti kurtarmıştık. Şükreden kimseyi, biz işte böyle mükâfatlandırırız.

36- Lût onları, şiddetli azabımızı haber vererek uyarmıştı; fakat onlar, uyanlardan şüphe etmişlerdi

37- Bir de ondan müsafirlerini almaya kalkışmışlardı da, biz de gözlerini görmez hale getirivermiş ve "azabımı ve uyarılarıma kulak asmamanın neticesini tadın" demiştik.

38- Sabah vakti, erken, arkası kesilmeyen bir azâb onları yakalayıvermişti.

39- Şimdi tadın bakalım azabımı ve uyanlarımın neticesini.

40- Gerçek şu ki, biz Kur'ân'ı öğüt olması için kolaylaştırdık; şimdi öğüt alacak yokmu?

41 - Firavun ailesine de uyarılar gelmişti.

42- Fakat mucizelerimizin hepsini de yalanlamışlardı. Biz de onları, dâima gâlib ve güçlü bir hükümdarın yakaladığı gibi yakalayıvermiştik.

43- (Ey Kureyşli müşrikler!) Şimdi sizin kâfirleriniz, bu saydıklarımızdan daha mı hayırlıdır; yoksa kitaplarda, sizi azâbtan kurtaran bir ayrıcalığınız mı vardır?

44- Yoksa onlar, "biz, muzaffer bir topluluğuz" mu diyorlar?

45- Fakat o topluluk, hezimete uğratılacak ve dönüp kaçacaklardır.

46- Onların, va'dolunan azabı asıl görecekleri vakit kıyamettir. Kıyamet azabı daha korkunç ve daha acıdır.

47- Şüphesiz suçlular, sapıklık ve ateşler içindedirler.

48- O gün, yüzleri üstü cehenneme sürülecekler ve kendilerine "cehennemin hararetini tadın" denilecektir.

49- Şüphesiz biz, her şeyi bir kadere göre yarattık.

50- Bizim emrimiz, gözün açılıp kapanması gibi, ancak tek bir emirdir.

51- Gerçek olan şudur ki, biz, geçmiş kavimlerden sizin benzerlerinizi de helak etmiştik. Hiç öğüt alacak yok mu?

52- Yaptıkları her şey kitaplarda yazılıdır.

53- Küçük büyük her şey satırlarda kayıtlıdır.

54-55- Şüphesiz takva sahipleri de, cennetlerde, aydınlık içinde, kudret sahibi hükümdarın katında hoşnut olunacak bir yerdedirler.

55-RAHMAN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in elli beşinci sûresi olup 78 âyetten müteşekkildir. Mekke de Ra'd sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin adı, ilk âyetinde zikredilen Allahu Ta'âlâ'nın ismidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2-3-4- Rahman olan Allah, Kur'ân'ı belletmiş, insanı yaratmış ve ona konuşmayı da öğretmiştir.

5- Güneş ve ay, çok ince bir hesaba göre hareket ederler.

6- Bitkiler ve ağaçlar, secde edip boyun eğerler.

7-8- Göğü dikmiş, tartıda tecavüz etmemeniz için ölçüyü vazetmiştir.

9- O halde ölçüyü adaletli tutun ve onu eksiltmeyin.

10- Yeryüzünü de bütün canlılar için varetmiştir.

11-12- Orada, meyveler, tomurcuktu hurmalar, yapraklı taneler ve güzel kokulu otlar vardır.

13- O halde, (şimdi, ey insanlar ve cinler!) Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

14- İnsanı, kurumuş, çınlayan bir balçıktan yaratmıştır.

15- Cinleri de, dumanı olmayan hâlis bir ateşten yaratmıştır.

16- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

17- İki doğunun da iki batının da Rabbıdır.

18- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz.

19- (Birinin suyu tuzlu, diğerininki tatlı olan) iki denizi birbirine kavuşmaları için • salıvermiştir.

20- Fakat aralarında bir engel vardır ki, birbirine karışıp suların özellikleri bozulmaz.

21- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

22- Her iki denizden de inci ve mercan çıkar.

23- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

24- Denizlerdeki dağlar gibi inşa edilmiş gemiler O'nundur.

25- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

26- Yeryüzünde bulunan her şey fanidir.

27- Ancak celâl ve ikram sahibi Rabbının vechi bakî kalacaktır.

28- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

29- Göklerde ve yerde olan herkes O'ndan ister. O da her gün bir iştedir.

30- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31- Ey cin ve insan topluluğu! Hesabınızı görmek için yakında size yöneleceğiz.

32- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

33- Ey cin ve insan topluluğu! Eğer göklerin ve yerin yanlarından çıkıp kaçmaya gücünüz yeterse kaçın. Fakat gücünüz olmadıkça kaçamazsınız.

34- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

35- Üzerinize hâlis ateşten bir alev ve duman gönderilir de kendinizi koruyamazsınız.

36- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

37- Kıyamet günü geldiği zaman gök yarılır da erimiş yağ gibi kıpkırmızı olur.

38- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

39- O gün hiçbir insana ve hiçbir cinne günâhından sorulmaz.

40- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

41- O gün suçlular simalarından tanınır; sonra da alınlarından ve ayaklarından yakalanıp cehenneme atılırlar.

42- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

43- İşte bu, dünyada iken suçluların yalanladıkları cehennemdir.

44- Onlar da cehennem ateşiyle son derece kaynar su arasında dolaşır dururlar.

45- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

46- Rabbının makamından korkanlara da iki cennet vardır.

47- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

48- Her ikisi de çeşit çeşit ağaçlara ve meyvelere sahiptir.

49- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50- Her iki cennette de akıp giden iki pınar vardır.

51- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52- Her ikisinde de her çeşit meyveden çift çift vardır.

53- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

54- Astarları atla'sdan yataklara dayanırlar. Her iki cennetin de toplanacak meyveleri çok yakındır.

55- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

56- O cennetlerde bakışlarını yalnız kocalarına çeviren, onlardan önce hiçbir insan ve cinnin dokunmadığı kadınlar vardır.

57- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58- Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

59- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

60- İyiliğin karşılığı yalnız iyiliktir.

61 - O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62- Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır.

63- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64- Hem de bu iki cennet koyu yeşildirler.

65- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66- Her ikisinde de fışkıran iki pınar vardır.

67- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68- Her ikisinde de çeşit çeşit meyveler, hurma ve nar vardır.

69- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

70- Her ikisinde de iyi huylu güzel kadınlar vardır.

71- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72- O kadınlar ceylan gözlü olup çadırlara hasredilmişlerdir.

73- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74- Onlara daha önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmuştur.

75- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76- Cennette yeşil yastıklara ve son derecede güzel döşeklere dayanırlar.

77- O halde şimdi Rabbınızın hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

78- Celal ve ikram sahibi Rabbının ismi ne yücedir!

56. VAKIA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in elli altıncı sûresi olup 96 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tâ. Hâ sûresinden sonra nazil olmuştur. Ancak 81-82 inci âyetleri Medenîdir. Sûrenin ilk âyetinde kıyamete delalet etmek üzere vakıa kelimesi geçtiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Kıyamet koptuğu zaman, onun vukuunda hiçbir yalan olmadığı anlaşılacaktır.

3- O, kimi için alçaltıcı, kimi için de yükselticidir.

4-9- Yer sarsıldıkça sarsıldığı, dağlar darmadağın olup toz haline geldiği ve siz de üç sınıf olduğunuz zaman, işte o meymenetli olanlar (amel defteri sağından verilecek olanlar), ne mutludur o meymenetliler. Ve o meymenetsiz olanlar, ne bedbahttır o meymenetsizler!

10-12- Allah'ın tâatında öne geçenler, O'nun rahmetinde de önde olanlardır. İşte bunlar, nimet cennetlerinde Rabları katında gözde olanlardır.

13-16- Bunların çoğu evvelkilerden.azı da sonrakilerden olup mücevherlerle örülmüş sedirler üzerinde karşılıklı yaslanmışlardır.

17-21- Ölümsüzlüğe- erişmiş gençler, başağrısı vermeyen şarab kaynağından doldurulmuş testiler, ibrikler, kadehler, beğenecekleri meyveler ve arzu ettikleri kuş etleriyle çevrelerinde dolaşırlar.

22-24- Dünyada iken işlemiş oldukları iyi amellerine mükâfat olmak üzere, saklı kalmış inciler gibi iri gözlü huriler onlarındır.

25-26- Orada "selâm, selâm" sözünden başka ne boş ve ne de günâha sokacak bir söz işitirler.

27- O meymenetli olanlar, ne mutludur o meymenetliler!

28-34- Onlar, dikensiz sedir ağaçlarının, dallan meyvelerle dolu muz ağaçlarının, uzamış gölgelerin, akıp duran suların, arkası kesilmeyen ve yasaklanmayan pek çok meyvenin bulunduğu cennetlerde, yükseltilmiş döşeklerdedirler.

35-38- Biz oradaki kadınları meymenetliler için yeniden hazırladık. Onlan bakire ve eşlerine sevgiyle bağlı yaşıtlar kıldık.

39-40- Bu meymenetlilerin çoğu evvelkilerden, çoğu da sonrakilerdendir.

41- O meymenetsiz olanlar, ne bedbahttır o meymenetsizler (amel defteri solundan verilecek olanlar}.

42-44- Onlar, insanın içine işleyen bir sıcağın ve kaynar suyun içinde, soğukluğu ve hoşluğu olmayan kapkara bir dumanın gölgesindedirler.

45-46- Zira onlar, bundan önce, dünyada iken refah içinde idiler ve büyük günâh üzerinde ısrar, ediyorlardı.

47-48- Ve diyorlardı ki: "Öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, biz mi ve gelip geçmiş atalarımız mı yeniden dirileceğiz"?

49-50- (Ey Muhammedi) De ki: "Gerçek şu ki, evvelkiler ve sonrakiler, belirli bir zamanın buluşma vaktinde mutlaka toplanacaklardır".

51-55- "Sonra da, siz ey hakkı yalanlayan sapıklar, mutlaka zakkum ağacından yiyecek ve karınları onunla dolduracaksınız. Üzerine de kaynar sular içeceksiniz. Hem de susamış devenin su içişi gibi içeceksiniz".

56- "işte ceza günü onların konuk sofrası budur".

57- Sizi biz yarattık; o halde tasdik etmeniz gerekmez mi?

58-59- Ana rahimlerine attığınız meniden haber verir misiniz? Ondan bir insan yaratan siz misiniz; yoksa asıl yaratıcı biz miyiz?

60-61- Aranızda ölümü biz takdir ettik. Sizi yok edip benzerlerinizi yerinize getirmeyi ve sizi bilmediğiniz bir şekilde yeniden yaratmayı dilesek, önüne geçilmişlerden olmayız.

62- Gerçek şu ki, ilk yaratılışı biliyorsunuz. O halde ibret almanız gerekmez mi?

63-64- Toprağa ektiğiniz tohumdan haber verir misiniz? Onu yerde siz mi bitiriyorsunuz; yoksa asıl bitiren biz miyiz?

65-67- Dilesek, onu kupkuru bir çöp kırıntısı yaparız da şaşar kalırsınız. Sonra da, "borç altına girdik; daha doğrusu mahrum kaldık" dersiniz.

68-69- içtiğiniz sudan haber verir misiniz? Onu bulutlardan siz mi indirdiniz, yoksa asıl indiren biz miyiz?

70- Dilesek, onu acı veya tuzlu kılarız (da, ne içebilir, ne de tarımda kullanabilirsiniz). O halde şükretmeniz gerekmez mi?

71-72- Yaktığınız ateşten haber verir misiniz? Onun ağacını hiç yoktan siz mi var ettiniz; yoksa var eden biz miyiz?

73- Biz onu bir ibret ve çölde yaşayanlar için bir nimet kıldık.

74- O halde (bütün bunları kendi kudretiyle yarattığı için) yüce Rabbının adıyla tesbîh et.

75-80- Hayır, yıldızların yerlerine yemin ederim ki - bilseniz bu, büyük bir yemindir- bu Kitab, âlemlerin Rabbı tarafından indirilmiş, temizlenmiş olanlardan başkasının dokunamaya-cağı, Levh-ı Mahfûz'da bulunan çok yüce Kur'ândır.

81-82- Şimdi siz bu söz (Kur'an) ü mü küçümsüyor ve size verilen rızka karşı şükrü onu yalanlamakla mı yerine getiriyorsunuz.

83-85- Can boğaza dayandığında ve siz de o sırada bakıp dururken, biz ona sizden daha yakınız, fakat siz görmezsiniz.

86-87- Madem ki kıyamet günü hesaba çekilecek değilsiniz, eğer sözünüzde sâdık iseniz, çıkmak üzere olan o canı geri çevirmeniz gerekmez mi?

88-89- Eğer ölen kişi, Allah'a yaklaştırılanlardan ise, o, rahatlık, bol rızık ve nimet

cennetindedir. 90-91 - Ve eğer meymenetlilerden ise, meymenetlilerden sana selâm olsun! 92-94- Yok eğer yalanlayan sapıklardan ise, ona kaynar sudan bir konuk sofrası ve

cehenneme atılış vardır.

95- işte asıl gerçek olan da budur.

96- O halde yüce Rabbının adıyla tesbîh et.

57-HADÎD SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in elli yedinci sûresi olup 29 âyetten müteşekkildir. Medine'de Zelzele sûresinden sonra nazil olmuştur. 25 inci âyette "demir" manâsında "hadîd" ten söz edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı teşbih eder. O dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

2- Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur; diriltir ve öldürür. O, her şeye kaadirdir.

3- O, ilkdir; sondur; zahirdir; bâtındır. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

4- Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş üzerine istiva eden, yere gireni ve yerden çıkanı, gökten ineni ve göğe çıkanı bilen O'dur. Nerede olursanız, O sizinle beraberdir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

5- Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Bütün işler Allah'a döndürülür.

6- Geceyi gündüze sokar; gündüzü de geceye sokar. O, göğüslerde olanı hakkıyla bilendir.

7- Allah'a ve Rasûlüne îman edin. Allah'ın sizin tasarrufunuza bıraktığı maldan Allah yolunda sartedin. İçinizden îman edenler ve Allah yolunda sarfedenler için büyük mükâfat vardır.

8- Peygamber, sizi Rabbınıza îman etmeniz için davet ettiği halde, neden Allah'a îman etmiyorsunuz? Eğer îman edecekseniz, O, sizden söz de almıştı.

9- Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, kuluna apaçık âyetler indiren Odur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10- Göklerin ve yerin mirasçısı Allah olduğu halde, Allah yolunda sarfetmemeniz nedendir? İçinizden Mekke'nin fethinden önce sarfeden ve savaşan kimseler elbette diğerleriyle bir olmazlar. Bunlar, fetihten sonra sarfedip savaşanlardan daha yüksek derecededirler. Allah, hepsine de en güzel mükâfat vadetmiştir. Allah yaptıklarınızdan hakkıyle haberdardır.

11- Kim Allah'a güzel bir ödünç verirse, Allah onu, ona kat kat öder. Ayrıca ona bol bir mükâfat da vardır.

12- Mü'min erkek ve kadınları, nurlarının önlerinden ve sağlarından koştuğunu gördüğün gün, onlara denir ki: "Sizin bugünkü müjdeniz, içinde ebediyen kalacağınız, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlerdir. İşte asıl kurtuluş budur.

13- O gün, münafık erkek ve kadınlar, îman edenlere derler ki: "Bizi bekleyin de, nurunuzdan bir parça alalım". Onlara şöyle denir: "Arkanıza dönün de orada nûr arayın". Bunun üzerine aralarına kapısı olan bir duvar çekilir. Bu kapının içinde rahmet, dış yanında ise, azâb vardır.

14- Münafıklar, mü'minlere şöyle seslenirler: "Sizinle beraber değil miydik"? Onlar da derler ki: "Evet. Fakat siz kendinize kötülük ettiniz; mü'minlerln başına gelecek musibetler beklediniz; âhiretten şüphe ettiniz; Allah'ın emri gelinceye kadar, kuruntular sizi aldattı. Şeytan sizi Allah'a karşı bile aldattı".

15- "Bu itibarla, bugün sizden de, inkâr edenlerden de artık fidye kabul edilmez. Sığınacağınız yer ateştir; lâyığınız da odur. Ne kötü bir gidiş".

16- îman edenlere, Allah'ın ve Kur'ândan nazil olanların zikri İçin, kalblerinin titreme vakti henüz gelmedi mi? Sakın ola ki evvelce kendilerine kitap verilip de aradan geçen zamanın uzaması dolayısıyle kalbleri katılaşan ve çoğu da fâsık olan Yahudî ve hıristiyanlara benzemesinler.

17- Bilesiniz ki Allah, yeryüzüne ölümünden sonra hayat verir. Size, aklınızı kullanasınız diye âyetlerimizi apaçık beyan ettik.

18- Sadaka veren erkek ve kadınlarla Allah'a güzel bir borç verenlere, verdikleri kat kat ödenir; ayrıca onlara bol bir mükâfat da vardır.

19- Allah'a ve peygamberlerine îman edenler, işte Rabları katında "sıddık" ve "şâhid" mertebesinde olanlar bunlardır. Onların mükâfatları ve nurları vardır. İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar ise, işte bunlar da cehennem ehlidirler.

20- Bilesiniz ki, dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, süs, aranızda böbürlenme, mal ve evlâd yönünden çoğalma yarışıdır. Bu öyle bir yağmur gibidir ki, bitkisi önce ekicilerin hoşuna gider de sonra kuruyuverir ve sen onu kısa sürede sararmış görürsün; sonra dağılıp giden kuru bir ot olur. Âhirette ya şiddetli bir azâb vardır: ya da Allah'tan bir mağfiret ve hoşnudluk vardır. Dünya hayatı ise. aldatıcı bir menfâattan başka bir şey değildir.

21- Ey insanlar! Rabbınızdar* bir mağfirete ve genişliği, gök ve yerin genişliği gibi olup, Allah'a ve peygamberlerine îman edenler için hazırlanan cennete kavuşmak için yarış edin. Bu. Allah'ın dilediğine verdiği bir lûtuftur. Allah büyük lütuf sahibidir.

22- Gerek yerde ve gerek kendi nefislerinizde başınıza gelen hiçbir musîbet yoktur ki, biz onu yaratmazdan önce, bir kitapta yazılmamış olsun. Bu, şüphesiz Allah'a çok kolaydır.

23- Bunu önceden yazmış olmamız, elinizden kaçana üzülmemeniz, Allah'ın size verdikleriyle de sevinip şımarmamanız içindir. Allah, büyüklenip Övünen hiç kimseyi sevmez.

24- İşte bunlar, hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimriliği emrederler. Kim (Allah yolunda harcamaktan) yüz çevirirse bilsin ki Allah, onun malına muhtaç değildir, hamdolunmaya layıktır.

25- Gerçek şu ki, biz, peygamberlerimizi apaçık delillerle gönderdik; insanların adaletle hareket etmeleri için onlarla birlikte kitabı ve adalet ölçüsünü indirdik. Keza kendisinde çok büyük bir sertlik ve insanlar için faydalar bulunan demiri yarattık. Bütün bunlar, Allah'ın, kendi dînine ve peygamberlerine, onları görmeksizin yardım edenleri ortaya çıkarması içindir. Allah, şüphesiz çok kuvvetlidir; dâima gâlibtir.

26- Nuh'u ve İbrahim'i de göndermiş, peygamberliği ve kitabı onların neslinden gelenlere vermiştik. Onlardan bir kısmı doğru yolda idi; çoğu da yoldan çıkmıştı.

27- Sonra bunların peşinden ardarda diğer peygamberlerimizi gönderdik.Arkalarından da Meryem'in oğlu îsâ'yı gönderdik ve ona İncil'i verdik. Ona tâbi olanların kalblerine de, şefkat ve merhamet (duyguları) koyduk. Sırf Allah'ın rızasını kazanmak için ilk defa kendilerinin İhdas ettikleri rahbaniyyeti, biz onlara farz kılmamıştık. Buna rağmen ona da hakkıyla riayet etmediler, içlerinden îman edenlere mükâfatlarını yine de verdik; çoğu İse fâsık idiler.

28- Ey îman edenler! Allah'tan korkun ve Peygamberine îman edin ki, size rahmetinden iki kat versin; sizin için ışığında yürüyeceğiniz bir nûr yaratsın ve günâhlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

29- (Allah'ın bunları size vermesi.) kitap ehlinin, (Muhammed'e îman etmedikçe), Allah'ın lûtfundan hiçbir şeye sahip olamıyacaklarını, bütün lütfün Allah'ın elinde olup, onu dilediğine vereceğini bilmeleri içindir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

58-MÜCÂDELE SÛRESİ

Kur'ân'-ı Kerim'in elli sekizinci sûresi olup 22 ayetten müteşekkildir. Medine'de Munâfikûn sûresin den sonra nazil olmuştur. Hazreti Peygamberin ashabından Evs b. Sabit, eşi Havle Bint Sa'lebe'ye 'sen, bana anamın sırtı gibisin" demişti. Arablar arasında kocanın karısına bu sözü söylemesi, "zıhar yapmak" demekti. Bu söz söylendiği zaman, kadın boş düşmese bile, kocasına ebediyen haram oluyor ve dolayısıyla bir ayrılma sebebi sayılıyordu. Evs b. Sabit, eşi Havte'ye bu sözü söyleyince, Havle, ağlayarak Hazreti Peygambere gelmiş ve başına geleni anlatıp bir hal çaresi bulması için yalvarmıştı. Hazreti Peygamberin, "zıhar, ayrılık sebebidir, yapacak bir şey yok" demesi, hiçbir fayda sağlamamış ve kadın bir taraftan sızlanıp şikâyet etmiş, bir taraftan da ısrarını sürdürmüştür. Nihayet Cenab-ı Hak, kadının yalvarıp yakarmalarını karşılıksız bırakmamış ve zıhara keffaretle dönülebilir muvakkat bir mahiyet kazandıran bu sûrenin ilk âyetlerini indirmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Allah, kocası hakkında seninle münakaşa eden ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözlerini elbette işitmiştir. Allah sizin konuşmanızı zaten işitiyordu. Şüphesiz Allah, hakkıyle işitendir; hakkıyle görendir.

2- İçinizden kadınlarını zıhar yapıp analarına benzetenlerin, onlar, hiçbir surette anaları değillerdir. Onların anaları, ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Gerçek şu ki, onlar, çirkin ve yalan olan söz söylemektedirler. Allah, şüphesiz affedicidir, bağışlayıcıdır.

3- Kadınlarına zıhar yapıp, sonra da söylediklerinden dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köle âzad etmeleri gerekir. İşte size bununla öğüt veriliyor. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

4- Fakat kim azad edecek köle bulamazsa, yine birbiriyle temas etmeden önce, bir biri arkasına iki ay oruç tutar. Buna da gücü yetmeyen altmış düşkün doyurur. Bu keffaret, Allah'a ve Rasûlüne îman etmeniz için dir. Bunlar, Allah'ın hudududur. Kâfirler için elîm bir azâb vardır.

5- Kendi koydukları hudûd ile Allah'ın ve Rasûlünün hududuna karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin uğradıkları gibi bir zillete uğratılacaklardır. Gerçek şu ki, biz, apaçık âyetler indirdik. Kâfirler için zelil edici bir azâb vardır.

6- Allah, onların hepsini diriltttiği gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, onları bir bir zabt etmiştir; onlar ise, yaptıklarını unutmuşlardır. Allah, her şeye şâhiddir.

7- Allah'ın, göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini bilmez misin? Üç kişinin hiçbir gizlisi yoktur ki, O, dördüncüleri olmasın; beş kişinin hiçbir gizlisi yoktur ki. O, altıncıları olmasın. İster bundan daha az, ister daha çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar, O, onlarla beraberdir;

sonra da kıyamet günü, kendilerine yaptıklarını haber verecektir. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyle bilendir.

8- Gizli toplantılardan menolunup da sonra menolundukları şeye tekrar dönerek günâh, düşmanlık ve Peygambere karşı gelmek hususunda gizli gizli konuşanları bilmez misin? Sana geldikleri zaman, seni, Allah'ın seni selâmlamadığı bir şekilde selâmlıyorlar. Kendi kendilerine de şöyle diyorlar: Söylediklerimizden dolayı Allah'ın bize azâb etmesi gerekmez mi?" Girecekleri cehennem onlara yeter. Ne kötü gidiştir o.

9- Ey îman edenler! Gizli konuştuğunuz zaman, günâh için, düşmanlık için ve Peygambere karşı gelmek için konuşmayın; iyilik ve takva için konuşun. Kıyamet günü huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

10- (Günâh ve düşmanlık için) gizli buluşup görüşme, îman edenlerin üzülmesi için şeytandandır. Oysa şeytan. Allah'ın izni olmadan hiçbir şekilde zararlı olamaz. Bu itibarla

müminler, Allah'a güvenip dayansınlar.

11- Ey îman edenler! Size "meclislerde yer açın" denildiği zaman, yer açın ki Allah da size cennette yer açsın. "Kalkın" denildiği zaman da. hemen kalkın ki, Allah da içinizden îman edenlerin ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

12- Ey îman edenleri Peygambere gizli bir şey söyleyeceğiniz zaman, konuşmanızın önünden bir sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer verecek bir şey bulamazsanız, şüphesiz Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

13- Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü ki, vermediniz? Allah da sizi bundan affetti. Siz, yine namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

14- Allah'ın gadab ettiği bir kavmi, kendilerine dost edinenleri görmüyor musun? Onlar sizden de değillerdir, onlardan da. Bile bile yalan yere yemin ediyorlar.

15- Allah, onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır. Yapmış oldukları şey çok kötüdür.

16- Yeminlerini kalkan edinmişler ve böylece insanları Allah'ın yolundan saptırmışlardır. Onlar için zelil edici bir azâb vardır.

17- Onların ne mallan ve ne de evladları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan sayamayacaktır. Onlar cehennem ehlidirler; orada daimîdirler.

18- Allah, onların hepsini dirilttiği gün. size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin birşey üzerinde olduklarını zannedeceklerdir Haberiniz olsun ki, işte asıl yalancılar onlardır.

19- Şeytan onları hükmü altına almış ve Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte bunlar, şeytanın taraftarlarıdır. Haberiniz olsun ki, asıl hüsrana uğrayacak olanlar. muhakkak ki şeytanın taraftarlarıdır.

20- Allah'a ve Rasûlüne karşı gelenler, işte bunlar, insanların en alçakları içindedirler.

21- Allah, "ben ve peygamberlerim mutlaka gâlib geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphesiz Allah, dâima kuvvetlidir; gâlibtir.

22- Allah'a ve âhiret gününe îman eden bir kavmin, babaları, yahut oğulları, yahut kardeşleri, yahutta akrabaları bile olsalar, Allah'a ve Rasûlüne karşı gelen kimselere sevgi beslediklerini göremezsin. İşte bunlar, Allah'ın, kalblerine îmanı yazdığı ve kendinden bir rûh ile kuvvetlendirdiği kimselerdir. Onları, içinde ebediyyen kalacakları, (ağaçlan)altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. İşte bunlar da Allah taraftarı olanlardır. Allah onlardan razı olmuştur; onlar da Allah'tan.. Haberiniz olsun ki, asıl kurtuluşa erenler de. şüphesiz, Allah taraftarlarıdır.

59. HAŞR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in elli dokuzuncu sûresi olup 24 âyetten müteşekkildir. Medine'de Beyyine sûresinden sonra nazil olmuştur. Uhud savaşında müslümanların bozguna uğramaları üzerine, Benû Nadir Yahudîleri, Mekkelî müşriklerle, müslümanlara karşı bir andlaşma yapmışlar, müslümanlarla olan andlaşmalarını da bozmuşlardı. Bunun üzerine Yahudilerin reisi Ka'b b. Eşraf, süd kardeşi Muhammed b. Mesleme tarafından öldürülmüş, Hazreti Peygamber de Benû Nadirin köylerini kuşatarak on gün içinde çıkıp gitmelerini emretmiştir. Ancak, bazı münafıklardan da destek gören Yahudilerin, bir taraftan savaş hazırlığına girişmeleri, bir taraftan da Hazreti Peygambere suikast teşebbüsünde bulunmaları, kuşatmanın daha fazla sıkıştırılmasına sebep olmuş ve nihayet yahudiler, Medine'den çıkıp gitmek zorunda kalmışlardır, işte, sûrenin 17 inci âyetine kadar bu olaylardan bahsedilmesi dolayısıyle, ona, bir topluluğu, bir yerden başka bir yere sürüp çıkarmak manâsına "Haşr" adı verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı teşbih etmektedir. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

2- Kitap ehlinden inkâr edenleri kendi ülkelerinden ilk sürgünde çıkaran O'dur. Oysa siz (ey mü'minler), onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'ın cezasından koruyacağını zannediyorlardı. Fakat Allah'ın azabı hiç hesab etmedikleri bir yerden kendilerine gelmiş ve kalblerine bir korku salmıştır. Öyle ki evlerini kendi elleriyle, hem de mü'minlerin elleriyle tahrib etmişlerdir. Ey akıl sahipleri! Bundan ibret alın.

3- Eğer Allah, onlara, yurtlarından çıkarılmayı yazmamış olsaydı, dünyada onlara muhakkak azâb ederdi. Onlar için âhirette de cehennem azabı vardır.

4- Bu ceza, onların, Allah'a ve Rasûlüne karşı gelmeleri sebebiyledir. Kim Allah'a karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

5- Hurma ağaçlarından her neyi kesmiş, yahut kesmeyip kökleri üzerinde dikili bırakmışsanız, o da Allah'ın izniyle ve fâsıklan rezil etmesi içindir.

6- Allah'ın, onların mallarından Rasûlüne verdiği ganimete, siz ne at koşturdunuz, ne de sürdünüz. Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere musallat eder. Allah, her şeye kaadirdir.

7- Allah'ın, şehir halkının mallarından Rasûlüne verdiği ganimetler de, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın diye, Allah'a, Rasûl'e. yakınlara, yetimlere, düşkünlere ve yolda kalan yolculara aittir. Peygamber size neyi verirse, onu alın; neden sizi nehyederse, ondan da sakının. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

8- Keza bu ganimetler, yurtlarından ve mallarından atılmış, Allah'tan bir lütuf ve hoşnudluk arayan, Allah'a ve Rasûlunün dînine yardım eden muhacir fakirlere âttır, işte asıl doğru olanlar da bunlardır.

9- Muhacirler gelmezden önce Medine'yi yurt edinenler ve îmanı kalblerine sindirmiş olanlar, kendilerine hicret edenleri severler; onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir hasedlik hissetmezler; kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile, onlan kendilerinden önce tutarlar. Kim nefsinin mal hırsından korunursa, işle asıl kurtuluşa erenler bunlardır.

10- Onlardan sonra gelenler de derler ki: "Rabbımız! Bizi ve bizden önce îman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla, îman edenlere karşı kalblerimizde bir hasedlik yaratma. Rabbımız! Şüphe yoktur ki sen, çok şefkatli, çok merhametlisin.

11- (Ey Muhammed!) Şu münafıklık edenleri görmüyor musun? Kitap ehlinden inkâr eden Yahudilere diyorlar ki: "Eğer siz yurdunuzdan çıkarılacak olursanız, muhakkak biz de sizinle beraber çıkarız. Size karşı hiç kimseye itaat etmeyiz. Sizinle savaşırlarsa mutlaka size yardım ederiz." Allah şâhidlik eder ki onlar muhakkak yalancıdırlar.

12- Onlar gerçekten çıkarılsalar, münafıklar onlarla beraber asla çıkmazlar; onlarla savaşılsa, onlara asla yardım etmezler. Onlara yardım etseler bile, arkalarını dönüp kaçarlar;sonra da kendilerine bir daha yardım edilmez.

13-14-Şu bir gerçektir ki, sizin, onların kalblerine yerleşmiş olan korkunuz, Allah korkusundan daha şiddetlidir. Bu da, onların anlamayan bir kavim olmaları dolayısıyledir. Sizinle toplu olarak değil de ancak surlarla çevrilmiş kasabalarda, yahut duvarların arkasında dövüşürler. Kendi aralarındaki kavgaları ise, serttir. Sen onları birlik sanırsın; kalbleri dağınıktır. Bu da onların, akıllarını kullanmayan bir kavim olmaları dolayısıyledir.

15- O Yahudilerin durumu, yaptıklarının akıbetini tadmış olanların durumu gibidir. Onlar için çok acı bir azâb vardır.

16- O münâfıklann durumu da, insana "inkâr et" diyen, o inkâr edince de, "ben senden uzağım; ben; âlemlerin Rabbı olan Allah'tan korkarım" diyen şeytanın durumu gibidir,

17- Böylece, her ikisinin de akıbetleri, içinde daimî kalacakları cehennem ateşi olmuştur. Bu, zâlimlerin cezasıdır.

18- Ey îman edenler! Allah'tan korkun. Her nefis, yarın için ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun. Şüphe yoktur ki Allah, yapmış olduğunuz şeylerden hakkıyle haberdârdır.

19- Allah'ı unutan ve bu yüzden de Allah'ın kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte asıl fâsık olanlar bunlardır.

20- Cehennem ehliyle cennet ehli bir değildir. Asıl kurtuluşa erenler de cennet ehlidir.

21- Biz bu Kur'ân'ı bir dağ üzerine indirseydik, onun, Allah korkusundan baş eğip parça parça olduğunu görürdün. Biz bu misalleri, insanlara, belki düşünürler diye veriyoruz.

22- O, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. Gaybı ve hazır olanı bilendir. O, Rahman'dır; Rahîm'dir.

23- O, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. Hükümdardır; Mukaddestir; Selâmdır; güvenlik verendir; gözetip koruyandır; dâima gâlib; istediğini yaptıran ve büyüklükte eşi olmayandır. Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

24- O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde bulunan her şey O'nu tesbîh eder. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

60-MÜMTEHINE SÛRESİ

Kufân-ı Kerîmin altmışıncı sûresi olup 13 âyetten müteşekkildir. Medine'de Ahzâb sûresinden sonra nazil olmuştur. Hudeybiye andlaşması hükümlerine göre, Mekke'den kaçıp müslümanlara sığınan bir Kureyşli, müslümanlar tarafından müşriklere hemen iade edilecekti. Ancak bu sürenin 10 uncu âyetinde. Mekke'den kaçan kadınların imtihan edilmeleri, eğer gerçekten îman etmiş oldukları anlaşılırsa, kâfirlere teslim edilmemeleri emredilmiştir, işte, "İmtihan edilen kadın" manasına gelen mumtehine, bu sebeple süreye ad olarak verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Ey îman edenler! Benim de düşmanım olan, sizin de düşmanınız oian kimseleri dost edinmeyin; zira aranızdaki dostluğa istinaden onlara, (Peygambere ait haberler) sızdırırsınız. Halbuki onlar, size gelen hakkı inkâr etmişlerdir. Peygamberi ve sizi, Rabbınız olan Allah'a îman ettiniz diye yurdunuzdan çıkarıyorlardı. Eğer benim yolumda cihad etmek ve benim hoşnudluğumu kazanmak için çıkmışsanız, onları dost edinmeyin. Zira dostluk sebebiyle onlara gizlice haber bildirmiş

olursunuz. Ben, gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden her kim bunu yaparsa, hak yoldan sapmış olur.

2- Eğer onlar size üstün gelirlerse, size düşman olurlar. Ellerini ve dillerini kötülük etmek için size uzatırlar. Bir küfretseniz diye arzu duyarlar.

3- Kıyamet günü, ne akrabanız ve ne de evlâdlarınız size hiçbir fayda sağlamayacak, Allah onlarla sizin aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

4- İbrahim'in, babasına söylediği "senin için Allah'tan mutlaka mağfiret dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek bir şeyi savmaya gücüm yetmez" sözü dışında, İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için uyulacak güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine demişlerdi ki:"Biz sizden ve sizin Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeylerden uzağız. Biz, sizin putlarınızı inkâr ediyoruz. Siz, tek bir Allah'a îman etmedikçe, bizimle sizin aranızda ebedî olarak kin ve düşmanlık belirmiştir. Rabbımız! Sana tevekkül ettik; sana yöneldik. Dönüş sanadır."

5- "Rabbımız! Bizi, inkâr edenlerle deneme ve bizi bağışla. Şüphesiz dâima gâlib ve hikmet sahibi olan sensin."

6- Gerçek olan şu ki, onlarda, sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü uman kimseler için uyulacak güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse, bilsin ki Allah, onun îmanına muhtaç değildir; hamdolunmaya lâyıktır.

7- Belki Allah'ın, sizinle, onlardan düşman olduğunuz kimseler arasına bir sevgi koyması mümkündür. Allah, buna kaadirdir. Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

8- Allah, dîn hususunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten ve onlara karşı adaletli davranmaktan sizi menetmiyor. Şüphesiz Allah, adil davrananları sever.

9- Allah sizi, ancak dîn hususunda sizinle savaşan, yurdunuzdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan menediyor. Kim onlarla dost olursa, işte asıl zâlim olanlar onlardır.

10- Ey îman edenler! Mü'min kadınlar size muhacir olarak geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların îmanlarını daha iyi bilir. Eğer onların mümin olduklarını anlarsanız, onian kâfirlere geri döndürmeyin. Ne bu kadınlar o kâfirlere helâldir, ne de o kâfirler bu kadınlara helâl olur. Kâfirlere, kadınlar için sarfettiklerini verin. O kadınlara mehirlerini verdiğiniz takdirde, onlarla evlenmenizde size bir günâh yoktur. Kâfir kadınlarla evlilik bağlarını tutmayın. Onlar için sarfetiğiniz mehiri isteyin; onlar da (kâfir erkekler) sarfettikleri mehiri istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; aranızda O hükmeder. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

11- Eşleriniz için sarfettiklerinizden bir şey (eğer onların dînden çıkmaları sebebiyle) kâfirlere gider, siz de onlara gâlib gelirseniz, ganimetten, eşleri giden erkeklere, sarfettikleri kadarını verin. îman ettiğiniz Allah'a karşı gelmekten de sakının.

12- Ey Peygamber! Mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık etmemek, zina işlememek, evlâdlannı öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir yalan düzüp getirmemek ve iyilik hususunda karşı gelmemek üzere sana bey'at etmek için geldiklerinde, onların bey'atlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphe yoktur ki Allah, çok bağışlayıcıdır çok merhametlidir.

13- Ey îman edenler! Allah'ın, kendilerine gazab ettiği bir kavmi dost edinmeyin. Zira onlar. Mezar ehlinden ümidlerini kesen kâfirler gibi, âhiretten ümidlerini kesmişlerdir.

61-SAF SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in altmış birinci sûresi olup 14 âyetten müteşekkildir. Medine'de Teğâbun sûresinden sonra nazil olmuştur. 4 üncü âyetinde mü'minlerin, Allah yolunda saf olup savaşmalarından söz edilmesi dolayısıyla sûreye Saf sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbîh eder. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

2- Ey îman edenleri Yapmayacağınız şeyi yapacağınızı niçin söylüyorsunuz?

3- Yapmayacağınız şeyi yapacağınızı söylemeniz, Allah katında suç olarak çok büyüktür.

4- Şüphesiz ki Allah, tuğlaları birbirine kenetlenmiş binalar gibi saf olarak Allah yolunda savaşanları sever.

5- Hani Mûsâ kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Benim, Allah'ın size gönderdiği peygamberi olduğumu bildiğiniz halde, bana niçin eziyet ediyorsunuz?" Onlar hak yoldan sapınca, Allah da onların kalblerini hidayetten çevirmişti. Allah, fâsık olanlara hidayet etmez.

6- Meryem'in oğlu İsa da şöyle demişti: "Ey İsrail oğulları! Ben, benden önce gönderilmiş olan Tevrat'taki şeyleri doğrulayıcı ve benden, sonra gelecek olan Ahmed ismindeki Peygamberi de müjdeleyici olarak Allah'ın size gönderdiği peygamberiyim." Fakat İsa'nın müjdelediği Peygamber apaçık delillerle gelince de, "bu, besbelli bir sihirdir" demişlerdir.

7- İslam'a davet olunup durduğu halde, Allah'a yalan iftira edenden daha zâlim kim olabilir? Allah, zâlimler güruhuna hidayet etmez.

8- Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar; Allah ise, kâfirler hoş görmeseler bile, kendi nurunu tamamlayacaktır.

9- Müşrikler hoş görmeseler bile, dînini, diğer bütün dînlere üstün kılmak için, Rasûlünü hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur,

10- Ey îman edenler! Sizi çok acı bir azâbtan kurtaracak olan bir ticareti size göstereyim mi?

1- Allah'a ve Rasûlüne îman edersiniz; malınızla ve canınızla Allah yolunda savaşırsınız, işte bu, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

12- (Böyle yaparsanız, Allah.) sizin İçin günâhlarınızı bağışlar; sizi, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki hoşa gidecek meskenlere sokar. İşte bu, büyük kurtuluştur.

13- Hoşlanacağınız diğer bir şey, Allah'tan yardım ve yakın bir fetih... Mü'minleri müjdele.

14- Ey îman edenleri Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem'in oğlu İsa, havarilere şöyle demişti; "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kimdir?" Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları biziz." Bundan sonra da İsrail oğullarından bir gurup, îman, bir gurup da küfretmişti. Bunun üzerine biz de îman edenleri düşmanlarına karşı desteklemiştik de, onlar üstün gelmişlerdi.

62. CUMA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim 'in altmış ikinci sûresi olup 11 âyetten müteşekkildir. Medine'de Saf sûresinden sonra nazil olmuştur.9 uncu âyetinde Cum'a namazının kılınması emredildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey, hükümdar, mukaddes, dâima gâlib ve hikmet sahibi olan Allah'ı tesbîh eder.

2- Ümmî Araplar içinde, kendilerinden olan ve onlara Allah'ın âyetlerini okuyan, onları temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir Rasûl gönderen O'dur. Halbuki önceden bu Araplar, apaçık bir sapıklık içinde bulunuyorlardı.

3- Henüz kendilerine katılmamış olan mü'minlerden daha sonra gelecek olanlara da Rasûlü gönderen O'dur. O, dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

4- Bu, Allah'ın bir lütfü olup onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

5- Kendilerine Tevrat yükletilip de, sonra onu taşımayanların hâli, kitaplar yüklenmiş eşeğin hali gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayanların hâli ne kötüdür. Allah, zâlimler güruhuna hidayet etmez.

6- (Ey Muhammedi) De ki: "Ey Yahudi olanlar! Diğer insanlar bir yana, eğer siz, kendinizin, Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız ve sözünüzde de sâdık iseniz, ölümü temenni ediniz."

7- Fakat onlar, ellerinin yapıp sunduğu işler yüzünden ölümü asla temenni etmezler. Allah, zâlimleri hakkıyle bilendir.

8- (Ey Muhammedi) De ki: "Kendisinden kaçtığınız ölüm, size mutlaka erişecektir. Sonra da gaybı ve hazır olanı bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O da size. yapmış olduklarınızı haber verecektir.

9- Ey îman edenleri Cuma günü namaz için seslenildiğinde, alışverişi bırakarak Allah'ın zikrine koşun. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

10- Namaz kılındığı zaman da, yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lûtfundan nzık arayın. Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz.

11- Bir ticaret, yahut bir eğlence görünce, ayrılıp ona gitmişler ve seni ayakta bırakmışlardı. (Ey Muhammedi) Onlara de ki: "Allah yanında olan şey, eğlenceden de, ticaretten de hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin de en hayır) ısıdır."

63-MUNAFİKÛN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in altmış üçüncü sûresi olup 11 âyetten müteşekkildir. Medine'de Hacc sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede münafıkların sıfatları anlatıldığı için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Münafıklar sana gelince, "şâhidlik ederiz ki sen, Allah'ın Rasûlüsün" derler. Allah da senin kendi Rasûlü olduğunu elbette bilmektedir. Ve şuna da şâhidlik etmektedir ki, münafıklar muhakkak yalancıdırlar.

2- Onlar, yeminlerini bir kalkan edinmişler ve Allah'ın yolundan başkalarını da çevirmişlerdir. Onların yapmış oldukları bu şey ne kötüdür.

3- Bu, onların önce îman, sonra da küfretmiş olmaları dolayısıyladır. Bu yüzden de kalblerinin üzeri mühürlenmiştir; artık hiçbir şey anlamazlar.

4- Onları görünce cisimleri hoşuna gider. Söz söylerlerse sözlerini dinlersin; fakat onlar, sanki elbise giydirilmiş içi boş odun gibidirler. Her sesin, kendi aleyhlerine olduğunu zannederler. Onlar düşmandır; Bu itibarla onlardan uzak dur. Allah onları katletsin. Nasıl olup da haktan döndürülüyorlar.

5- Onlara, "gelin, Allah'ın Rasûlü sizin için mağfiret dilesin" denildiği zaman, başlarını çevirirler. Büyüklük taslayıp yüz çevirdiklerini görürsün.

6- Onlar için mağfiret dilesen de dilemesen de, Allah onlara asla mağfiret etmeyecektir. Allah, fâsık olan kimselere hidayet etmez.

7- "Allah'ın Rasûlünün yanında bulunanlara hiçbir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler" diyenler onlardır. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ndır. Fakat münafıklar anlamazlar.

8- Diyorlar ki: "Eğer Medîne'ye dönersek, şerefli olanlar, zelil olanları oradan mutlaka çıkaracaktır. Oysa şeref, Allah'a, Rasûlüne ve mü'minlere aittir; fakat münafıklar bilmezler.

9- Ey îman edenler! Mallarınız ve evlâdlarınız, sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, iş-te asıl hüsrana uğrayanlar onlardır.

10- İçinizden herhangi birine ölüm gelmezden ve "Rabbım! ölümümü yakın bir zamana kadar ertelesen de, sadaka verip iyilerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda sarfedin.

11- Zira Allah, eceli gelince hiç bir canı asla ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyle haberdârdır.

64-TEĞABUN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîmin altmış dördüncü sûresi olup 18 âyetten müteşekkildir. Medine'de Tahrîm sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin 9 uncu âyetinde, kıyametin toplanma günü, kâfirler için "aldanma" manâsına gelen teğâbun günü olarak tavsif edildiğinden, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbîh eder. Hükümranlık Onundun hamd O'na mahsustur. O, her şeye kaadirdir.

2- Sizi yaratan O'dur. Bir kısmınız kâfir, bir kısmınız da mü'mindir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyle görendir.

3- Gökleri ve yeri hak ile yaratmış, size şekil vermiştir. Şeklinizi de güzel yapmıştır. Dönüş O'nadır.

4- Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilir. Allah, göğüslerde olanı da hakkıyle bilendir.

5- Evvelce küfredip de, yaptıklarının cezasını tadanların haberi size gelmedi mi? Onlar için acı bir azâb vardır.

6- Bu, peygamberlerinin kendilerine apaçık delillerle gelip de, onların, "bize bir insan mı hidayet edecek?" diyerek küfretmiş ve yüz çevirmiş olmalarındandı. Oysa Allah, onların îmanlarına muhtaç değildi. Allah, zengindir; hamd olunmaya lâyıktır.

7- İnkâr edenler, yeniden asla dirilmeyeceklerini iddia etmektedirler. (Ey Muhammedi) De ki: "Hayır, Rabbıma yemin ederim ki, siz, mutlaka diriltileceksiniz; sonra da yaptıklarınızdan mutlaka haber verileceksiniz. Bu, Allah'a göre çok kolaydır."

8- Allah'a, Rasûlüne ve indirdiğimiz nura îman edin. Allah, yaptıklarınızdan

hakkıyle haberdârdır.

9- Sizi toplanma günü için toplayacağı gün, bu, aldanma günüdür. Kim Allah'a îman eder ve sâlih amel işlerse, Allah, onun günâhlarını örter ve onu, içinde daimî olarak kalacağı, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte bu büyük kurtuluştur.

10- İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar ise, bunlar da ateş ehlidirler ve orada daimîdirler. Orası varılacak ne kötü bir yerdir.

11- Hiçbir musibet, Allah'ın izni olmadıkça isabet etmez. Kim Allah'a îman ederse, Allah da onun kalbine hidayet verir. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir.

12- Allah'a itaat edin; Rasûle de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki. Peygamberimize düşen, apaçık tebliğdir.

13- Allah... O'ndan başka ilâh yoktur. Bu itibarla, mü'minler, Allah'a tevekkül etsinler.

14- Ey îman edenler! eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar bulunur. Onlardan sakının. Eğer affederseniz, kusurlarından geçer ve bağışlarsanız, şüphesiz Allah da çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

15- Mallarınız ve evlâlarınız da sizin için birer denemedir. Büyük mükâfat da Allah katındadır.

16- Bu itibarla, gücünüzün yettiği kadar Allah'tan sakının. Dinleyin, itaat edin ve kendi iyiliğiniz için Allah yolunda mal sarfedin. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte asıl kurtuluşa erenler bunlardır.

17- Eğer Allah'a güzel bir borç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah şükre karşılık verendir; ceza vermekte de aceleci değildir.

18- Gaybı ve hazır olanı bilendir; dâima gâlibtir; hikmet sahibidir.

65-TALÂK SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in altmış beşinci sûresi olup 12 âyetten müteşekkildir. Medine'de insan sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetlerinde, boşama (talâk) nin da yer aldığı aile meselelerinden söz edilmesi dolayısıyla ona bu ad verilmiştir.

Rahmin ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Ey Peygamber! Kadından boşayacağınız zaman, onları, iddetleri içinde boşayın ve iddeti sayın; Rabbınız olan Allah'tan da sakının. Apaçık bir haksızlık yapmadıkça, onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmasınlar. Bu, Allah'ın hudududur. Kim Allah'ın hududunu tecavüz ederse, mutlaka kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki bundan sonra Allah, yeni bir durum çıkarıverir.

2- Bekleme süresinin sonuna yaklaştıklarında, onları, ya güzellikle tutun, yahut yine güzellikle onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun; şâhidliği Allah için yapın. İşte, Allah'a ve âhiret gününe îman edenlere bununla Öğüt verilir. Kim Allah'tan sakınırsa, Allah da ona bir çıkış yolu ihsan eder.

3- Ve onu, hiç hesab etmediği bir yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Şüphesiz Allah, hükmünü yerine getirendir. Allah, her şey için bir Ölçü koymuştur.

4- Yaşlılık sebebiyle hayızdan kesilen kadınlarınızın bekleme sürelerinden şüphe ederseniz, onların bekleme süreleri üç aydır. Henüz âdet görmeyenlerin sûresi de böyledir. Hamile kadınların bekleme süreleri ise, yüklerini bırakıncaya kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, Allah da ona işinde bir kolaylık ihsan eder.

5- Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah da onun günâhlarını örter ve ona mükâfatını büyültür.

6- Boşadığınız kadınları, gücünüz yettiği ölçüde, oturduğunuz yerde oturtun; evden çıkmalarını sağlamak için onları sıkıştırıp zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, yüklerini bırakıncaya kadar onları besleyin. Eğer sizin için çocuğunuzu emzirmiş iseler, emzirme ücretlerini onlara verin. Bunu, aranızda, maruf ölçüler içinde görüşüp anlaşarak yapın. Eğer bir güçlükle karşılaşırsanız, çocuğu bir başkası emzirir.

7- Varlıklı olan kimse, nafakayı varlığına göre versin. Rızkı kendisine yetecek kadar dar olan da, Allah'ın kendisine verdiğinden versin. Allah, hiç kimseye, verdiğinden fazlasını yüklemez. Allah, güçlükten sonra kolaylık verir.

8- Rablarının ve peygamberlerinin emirleri karşısında büyüklük taslayan nice kasaba vardır ki, onları çetin bir hesaba çekmiş ve onlara görülmedik bir Şekilde azâb etmişizdir.

9- Böylece onlar da, büyüklük taslamalarının cezasını tatmışlardır. Bunun akıbeti ise, hüsran olmuştur.

10- Allah.onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır. Bu itibarla, ey îman eden akıl sahipleri, Allah'tan korkun; Allah, size Zikr (Kur'ân) i indirmiştir.

11- Ve îman edip sâlih amel işleyenleri karanlıklardan nura çıkarmak için size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir de Peygamber göndermiştir. Kim Allah'a îman eder ve sâlih amel işlerse, Allah da onu, içinde ebediyyen kalacağı, (ağaçları) altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah ona hiç tükenmeyen bir rızık vermiştir.

12- Yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratan Allah'tır. Allah'ın her şeye kaadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilimle kuşattığını bilmeniz için Allah'ın emri bunlar arasında iner durur.

66-TAHRİM SÛRESİ

Kuran-ı Kerîm 'in altmış altıncı sûresi olup 12 âyetten müteşekkildir. Medine'de Hucurât sûresinden sonra nazil olmuştur. Haram kılmak manasına gelen tahrîm, Hazreti Peygamberin bazı yiyecekleri kendisine haram kılması üzerine nazil olan bu sûrenin adı olmuştur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey Peygamber! Allah'ın sana helâl kıldığı şeyi kendine niçin haram kılıyorsun? Bununla, eşlerini hoşnut mu etmek istiyorsun? Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir.

2- Allah, yeminlerinizin kefaretle çözülmesini size meşru kılmıştır. Allah, sizin mevlânızdır. O, her şeyi hakkıyle bilendir; hikmet sahibidir.

3- Peygamber, eşlerin den birine gizli bir söz söylemişti; o da, o sözü diğer bir eşine haber vermiş; Allah da bunu Peygambere açıklayınca, o bunun bir kısmını bildirmiş, bir kısmını da bildirmekten vazgeçmişti. Peygamber bunu eşine haber verince, eşi de "bunu sana kim haber verdi?" demiş, Peygamber de "her şeyi hakkıyle bilen, her şeyden haberdar olan Allah haber verdi" demişti.

4- Ey Peygamber eşleri! Her ikiniz de Allah'a tövbe ederseniz, kalpleriniz, şüphesiz hayra yönelmiş olur. Eğer Peygambere karşı birbirinize arka çıkarsanız, şunu iyice bilesiniz ki, onun dostu Allah'tır. Bundan sonra da, Cebrail, sâlih mü'minler ve melekler de ona yardımcıdırlar.

5- Eğer Peygamber sizi boşayacak olursa Allah, mümkündür ki ona, sizin yerinize, sizden daha hayırlı, Müslüman, mü'min, itaatkâr tövbekar, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

6- Ey îman edenleri Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun. Onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında, emrettikleri şeylerde Allah'a isyan etmeyen ve yalnız emrolunduklarını işleyen katı ve sert melekler vardır.

7- Ey inkâr edenler! Kıyamet günü sakın özür beyan etmeyin; siz ancak işlemiş olduklarınızın karşılığını göreceksiniz.

8- Ey îman edenler! Bir daha dönmemek üzere Allah'a tövbe edin; belki o zaman Rabbınız gühâhlarınızı örter ve sizi, Allah'ın, Peygamberi ve onunla birlikte îman edenleri utandırmayacağı gün, (ağaçları) altından ırmaklar akan

cennetlere sokar. O gün, onların nuru, önlerinden ve yanlarından koşar; onlar da derler ki; "Rabbımız! Nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphe yoktur ki, sen her şeye kaadirsin."

9- Ey Peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla savaş; onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. Orası ne kötü bir yerdir.

10- Allah, inkâr edenlere, sâlih kullarımızdan ikisinin nikâhları altında bulunan Nuh'un karısı ile Lût'un kansını misal göstermektedir. Bu iki kadın, onlara hiyanet etmişlerdi de, kocalan, Allah'ın gazabından hiçbir şeyi onlardan savamamışlardı. Onlara, "ateşe, oraya girenlerle beraber siz de girin" denilmişti.

11- Allah, îman edenlere de, Firavunun karısını misal vermektedir. Hani Firavun'un karısı şöyle demişti: "Rabbım! Cennette senin kendi yanında bana bir ev yap ve beni Firavun'dan ve onun işlerinden kurtar; beni zalim kavimden kurtar."

12- Allah, mü'minlere, iffetini koruyan, bizim de ona ruhumuzdan üflediğimiz İmran kızı Meryem'i de misal göstermiştir. O, Rabbının sözlerini ve kitabını tasdik etmiş ve itaat edenlerden olmuştur.

67-MÜLK SÛRESİ

Kur'ânı Kerîmin altmış yedinci sûresi olup 30 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tûr sûresin den sonra nazil olmuştur. İlk âyette, hakimiyet ve hükümranlık manasına gelen mülkün, yalnız Allah'ın elinde bulunduğu bildirildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- Her şeye hakkıyle kaadir olarak hükümranlığı elinde bulunduran, dâima gâlib ve çok bağışlayıcı olduğu halde, hanginizin daha güzel amel sahibi olduğunuzu denemek için ölümü ve hayatı yaratan, yedi kat göğü tabaka tabaka yoktan var eden Allah'ın şanı ne yücedir. Rahman'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir bak, gökte bir çatlak görecek misin?

4- Sonra gözünü iki defa daha çevir bak; o göz, bitkin bir halde, hor ve hakîr olarak sana geri dönecektir.

5- Gerçek şu ki, dünya semasını kandillerle süsledik ve o kandilleri şeytanlar için taşlamalar kıldık; onlar için alevli ateş azabı da hazırladık.

6- Rablarını inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir gidiştir o.

7- Oraya atıldıkları zaman, kaynar haldeki uğultusunu işitirler.

8- Neredeyse öfkeden çatlayacak olur. Bir kalabalığın oraya her atılışında, oranın bekçileri onlara "size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

9- Onlar da derler ki: "Evet; bize bir uyarıcı gelmişti. Fakat biz onu yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmedi. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz, dedik".

10- Ve yine derler ki: "Eğer dinleseydik, yahut akıl etseydik, cehennem ehlinden olmazdık*.

11- Böylece günâhlarını itiraf ederler. Cehennem ehli Allah'ın rahmetinden uzak olsun.

12- Görmeksizin Rablarından korkanlar için mutlaka bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

13- Sözünüzü ister gizleyin, ister onu açığa vurun, muhakkak ki Allah, göğüslerde olanı hakkıyla bilendir.

14- Zaten yaratan yarattığını hiç bilmez mi? O, lâtiftir; her şeyden hakkıyle haberdârdır.

15- Yeri size tâbi kılan O'dur. Bu itibarla onun sırtlarında yürüyün ve Allah'ın rızkından yeyin. Sonunda dönüş O'nadır.

16- Göktekinin sizi yere batırmayacağından emîn misiniz? İşte o vakit yer sarsılır durur.

17- Yoksa siz, göktekinin üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr göndermiyeceğinden emîn misiniz? Fakat uyarımın nasıl olduğunu öğreneceksiniz.

18- Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Fakat onlara karşı inkârım nasıl oldu?

19- Üzerlerinde, kanatlarını yayıp uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları havada tutan Rahman'dan başkası değildir. O, şüphesiz her şeyi hakkıyle görendir.

20- Yahut Allah'tan başka size yardım edecek şu askeriniz kimdir? Şüphesiz kâfirler, ancak bir aldanma içindedirler.

21- Yahut Allah rızkını kesse, kimdir bu size rızık verecek olan kimse? Hayır, onlar azgınlık ve nefret içinde hakkı kabul etmemekte direnmektedirler.

22- Buna göre yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha çok hidayete ermiştir; yoksa dosdoğru yolda dümdüz yürüyen mi?

23- (Ey Muhammedi) De ki: "Sizi yaratan, sizin için kulaklar, gözler ve kalbler yapan Odur. Buna rağmen ne kadar da az şükrediyorsunuz".

24- Yine de ki: "Yeryüzünde sizi yaratan O'dur ve O'nun huzurunda toplanacaksınız".

25- Diyorlar ki: "Eğer sözünüzde sâdık iseniz şu vaad olunan azâb ne zaman"?.

26- (Ey Muhammedi) De ki: "Buna âlt bilgi, ancak Allah'ın yanındadır. Ben ise, sadece besbelli bir uyarıcıyım".

27- O azabı yakın gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri kötüleşir ve onlara: "işte sizin alay ederek istediğiniz azâb" denir.

28- (Ey Muhammedi) De ki: "Bana haber verir misiniz, eğer Allah beni ve benimle beraber olanları helak edecek olursa, yahut bize merhamet ederse, o acı azâbtan kâfirleri kim kurtaracak?"

29- De ki: "O, bizim îman ettiğimiz ve kendisine güvenip dayandığımız Rahmandır. Kimin apaçık bir sapıklıkta olduğunu yakında öğreneceksiniz."

30- Ve yine de ki: "Bana haber verir misiniz, suyunuz yerin dibine çekilmiş olsa, kim size bir akar su getirebilir?"

68-KALEM SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in altmış sekizinci sûresi olup 52 âyetten müteşekkildir. Alak sûresinden sonra nazil olmuştur; bu sebeple Mekke'de nazil olan ilk sûrelerden sayılır. Ancak 17-33 üncü âyetleriyle 48-50 inci âyetleri Medine'de nazil olmuştur, ilk âyetinde Allah Teâlâ, kaleme ve kalemle yazılan kitaba yemin ettiği için, sûreye Kalem sûresi denilmiştir. Keza ilk âyet, hurûf-ı mukattaadan nün harfiyle başladığı için, sûre, Nün sûresi diye de adlandırılmıştır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Nûn. Kaleme ve onunla yazılanlara yemin ederim ki, (ey Muhammedi) sen Rabbının nimetiyle (Peygamber oldun; yoksa) bir mecnûn değilsin.

3- Gerçek şu ki. senin için kesintisiz bir ecir vardır.

4- Ve sen, büyük bir ahlak üzeresin.

5-6- Hanginizin mecnûn olduğunu yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler.

7- Şüphesiz kendi yolundan sapanları en iyi bilen Rabbındır; doğru yolu bulanları da en iyi bilen O'dur.

8- Bu itibarla, (ey Muhammedi) seni yalanlayanlara asla itaat etme.

9- İsterler ki, sen onların dinlerine karşı müsamahakâr davranasın; böylece onlar da sana müsamaha gösterirler.

10-14- (Ey Muhammedi) Eğriye doğruya hep yemin edene, fakir olana, dâima ayıplayana. lâf getirip götürene, hayra engel olana, hakka tecavüz edene, günahkâra, bütün bunlardan sonra halka karşı kaba davranana ve kötülükleriyle maruf olana, mal ve oğul sahibi olmasından dolayı itaat etme.

15- Böylesine âyetlerimiz okunduğu zaman, "eskilerin masalları" der.

16- Yakında, onun burnu üzerine damgasını vuracağız.

17-18- Hiç istisna yapmaksızın, sabah vakti meyvelerini mutlaka toplayacaklarına yemin eden bahçe sahiplerini denediğimiz gibi onları da denemiştik.

19-20- Onlar daha uykuda iken, Rabbın tarafından gönderilen bir bela bahçeyi sarmıştı da, bahçe simsiyah kesilivermişti.

21-22- Sabahleyin "eğer mahsulünüzü toplayacaksanız erkenden çıkın" diye

birbirlerine seslenmişlerdi.

23-25- Kendi aralarında "bugün hiçbir yoksul bahçeye girip yanınıza sokulmasın" diye fısıldaşarak yürümüşler ve yoksullara yardım etmeye kadir oldukları halde, buna engel olmak üzere erkenden gitmişlerdi.

26-27- Fakat bahçeyi görünce de, "biz mutlaka yolu şaşırdık. Belki de mahrum bırakıldık" demişlerdi.

28- Ortancaları ise şöyle demişti: "Ben size demedim mi, Allah'ı tesbîh etmeniz gerekmez mi idi?"

29- Onlar da demişlerdi ki: "Rabbımızı teşbih ederiz; biz gerçekten zâlim kişiler imişiz"!

30-32- Bundan sonra da, biribirlerini kötülemeye başlamışlar ve demişlerdi ki: "Yazıklar olsun bize; biz azgın kimseler imişiz. Belki Rabbımız bize, o bahçeden daha iyisini verir. Biz artık dileklerimizi Rabbımıza yöneltiyoruz."

33- İşte azâb böyledir. Eğer bilmiş olsalardı, âhiret azabı bundan daha büyüktür.

34- Allah'tan sakınanlar için, Rabları katında nimet cennetleri vardır.

35- Müslümanları o günahkârlarla bir mi tutacağız?

36- Hem size ne oldu ki, nasıl hükmediyorsunuz?

37- Yoksa sizin, içinden ders aldığınız bir kitabınız mı var?

38- Her halde o kitapta bugün seçtiklerinizi bulmuş olacaksınız?

39- Yoksa kıyamet gününe kadar sürecek size verilmiş söz ve yeminlerimiz vardır da ona dayanarak her vereceğiniz hüküm size âit mi olacak?

40- (Ey Muhammedi) Sor bakalım onlara, onların hangisi buna kefil olacak?

41- Yoksa onların ortakları mı var? O halde eğer sözlerinde doğru iseler ortaklarını getirsinler.

42-43- Bacakların açıldığı ve gözleri düşmüş, üzerlerini de bir zillet kaplamış olarak secdeye davet olundukları gün, buna güçleri yetmeyecektir. Oysa dünyada iken sapasağlam oldukları halde secdeye davet olunup duruyorlardı.

44- (Ey Muhammedi) Şimdi sen, bu sözü yalanlayanları bana bırak. Biz onları, kendilerinin bilmediği bir yönden derece derece azaba yaklaştıracağız.

45- Onlara mühlet veriyorum; şüphesiz benim tuzağım çok sağlamdır.

46- Yoksa, (ey Muhammedi), sen onlardan bir ücret isliyorsun da onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

47- Yoksa gayb onların yanındadır da bunu onlar mı yazıyorlar?

48- (Ey Muhammedi) Rabbının hükmü karşısında sabret. Hani îman etmeyen kavmine kızgın bir halde Rabbına seslenen balık sahibi Yûnus gibi olma.

49- Eğer Rabbından ona bir nimet ulaşmasaydı, kötülenmiş bir kimse olarak çıplak bir araziye atılıverirdi.

50- Buna rağmen Rabbı onu seçmiş ve sâlih kullarından eylemiştir.

51- O inkâr edenler Kur'ân'ı işittikleri zaman neredeyse seni gözleriyle yere yıkacaklardı.Senin hakkında "o muhakkak bir mecnundur' diyorlardı.

52- Halbuki Kurân, bütün âlemlere uyarıdan başka bir şey değildir.

69-HAKKA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in altmış dokuzuncu sûresi olup 52 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Mülk sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetinde hak olan ve gerçekleşeceğinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününün dehşetinden bahsedildiği bu güne, vukuu vâcib gün manasında hakka denildiği için, sûreye de bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-2- Gerçekleşecek olan gün; nedir o gerçekleşecek olan gün?

3- Gerçekleşecek olan günün ne olduğunu sana ne bildirdi?

4- Semûd ve Âd, korkusu yüreklerinin derinliklerine kadar vuracak olan o günü yalanlamıştı.

5-6- Semûd, şiddetli bir sarsıntı ile helak edilmişti. Âd ise, son derece acımasız, uğultulu bir fırtına ile yok edilmişti.

7- Allah, o fırtınayı onlara, hiç kesilmeksizin yedi gece sekiz gün musallat etmişti. Sen olsan, bu süre içinde onların sanki içi boş hurma kütükleri gibi yere serildiklerini görürdün.

8- Şimdi sen, onlardan, orada kalmış herhangi bir şey görüyor musun?

9- Firavun da, ondan öncekiler de, altüst olmuş kasaba halkları da günâh işlemişlerdi.

10- Rablarının Peygamberine karşı gelmişlerdi. Bunun üzerine Allah da onları, şiddetli bir şekilde yakalamıştı.

11-12- Sular azgınlaşıp taştığı zaman, size kurtuluşunuzu bir ibret kılmak için ve anlayışlı kulaklar da duyup anlasınlar diye, sizi gemide biz taşıdık.

13-16- Sûı^a bir üfürülüşle üfürüldüğü, yer ve dağlar kaldırılıp bir vuruşla birbirine vurulduğu zaman, işte o gün ne olacaksa olacak, kıyamet kopacak, gök parçalanacaktır, çünkü o gün o, çökmeye yüz tutmuştur.

17- Melekler göğün yanlarındadır ve Rabbının Arş'ını, o gün onlardan sekiz tanesi başlarının üzerinde taşıyacaktır.

18- O gün hesap için siz de Rabbınıza arzulununsunuz. Hiçbir sırrınız. O'na gizli kalmaz.

19-20- Kitabı sağından verilen "alın, kitabımı okuyun. Ben, zaten hesabıma kavuşacağımı anlamıştım" der.

21-23- Artık o, meyveleri kolayca toplanabilecek yüksek bir bahçede hoşnûd edici bir

yaşayış içindedir. 24- (Onlara denir ki:) "Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin ve için."

25-29- Kitabı solundan verilen ise, şöyle der: "Kitabım keski bana verilmeseydi de, hesabımın ne olduğunu bilmeseydim. Keski ölüm her şeye son verici olsaydı. Malım bana hiçbir fayda sağlamadı. Bütün saltanatım da yok olup gitti."

30-32- Allah şöyle buyurur: "Tutun onu bağlayın; sonra cehenneme yollayın; sonra da boyu yetmiş arşın olan zincire vurun."

33-34- "Zira o, yüce Allah'a îman etmez, yoksulu yedirmeye de özendirmezdi."

35- "Bu itibarla, bugün onun için burada hiçbir yakın dost yoktur."

36-37- "Günahkârlardan başka hiç kimsenin yemeyeceği kanlı irin dışında hiçbir yiyecek yoktur."

38-41- Görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki, Kur"ân, muhakkak şerefli bir Peygamberin sözüdür. Yoksa o, bir şâirin sözü değildir. Ne kadar da az îman ediyorsunuz.

42-43- O bir kâhin sözü de değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz. O. alemlerin Rabbından bir indirilmedir.

44-47- Eğer Muhammed, bize karşı bazı sözler iftira etmiş olsaydı, elbette ondan gücünü kuvvetini alır, sonra onun şah damarını elbette keserdik. İçinizden hiçbiri de buna engel olamazdı.

48- Gerçek şu ki Kur"ân, Allah'tan sakınanlar için bir öğüttür.

49- İçinizde yalanlayanların da bulunduğunu biz elbette biliyoruz.

50- Şüphesiz Kur"ân, kâfirler için bir hasrettir.

51 - O, kesin bir gerçektir.

52- Bu itibarla sen yüce Rabbını teşbih et.

70-MEÂRİC SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yetmişinci sûresi olup 44 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Hakka sûresinden, sonra nazil olmuştur. Kıyametin ve cehennem azabının vaslından, sûrenin tamamlayıcısı mahiyetinde olduğu anlaşılır. "Yükselme dereceleri" manâsına gelen meâric kelimesine 3 üncü âyette yer verilmiş ve Allah Ta'âlâ bu derecelerin sahibi olarak belirtilmiştir. Sûreye de bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- Birisi, yüksek derecelerin sahibi olan Allah'tan, kâfirler için vuku bulacağı muhakkak olan ve hiçbir önleyicisi bulunmayan bir azâb istemektedir.

4- Öyle ki, melekler ve Rûh, ona, süresi elli bin yıl olan bir günde yükselirler.

5- Bu itibarla, (ey Muhammedi) sen güzel bir şekilde sabret.

6- Onlar bu günü çok uzak görüyorlar.

7- Biz ise, onu yakın görüyoruz.

8- O gün gök, erimiş maden gibi olur.

9- Dağlar da atılmış yün gibi olur.

10- Hiçbir yakın bir yakının halini soramaz.

11-14- Sadece birbirlerine gösterilirler: Günahkâr, o günün azabından kurtulmak için keşke oğullarını, eşini, kardeşini, kendisini barındıran sülâlesini ve yeryüzünde bulunan herkesi fidye olarak verseydi de, sonra da kendisini kurtarabilseydi.

15-18- Fakat asla; o, kafa derisini soyan, arkasını dönüp yüz çevireni ve mal toplayıp Allah yolunda sarf etmeyeni davet eden bir ateştir.

19- Şüphe yoktur ki insan, çok haris yaratılmıştır.

20-21- Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır; hayır dokunduğu zaman da herkesi ondan meneder.

22-35- Ancak namazlarına devam edenler, mallarında, isteyene ve iffeti dolayısıyla istemeyip ondan mahrum kalana belirli bir hak tanıyanlar, dîn (kıyamet) gününü tasdik edenler, Rablarının azabından korkanlar -zira Rablarının azabından emîn olunmaz-, eşleri, yahut elleri altında bulunan cariyeler dışındakilere karşı mahrem yerlerini koruyanlar- zira eşler ve cariyeler kınanmazlar; fakat bundan ötesini arayanlar, asıl haddi aşanlardır-, emanetlerini ve ahitlerini yerine getirenler, şahitliklerini dosdoğru yapanlar ve namazlarını koruyanlar böyle değildir. Bunlar, cennetlerde ikram olunacak kimselerdir.

36-37- (Ey Muhammedi) Neden şu kâfirler sağdan soldan gurup gurup sana doğru koşturup geliyorlar?

38- Onların herbiri, nimetler cennetine mi sokulacağını ümid ediyor?

39- Asla! Biz onları bildikleri şeyden yarattık.

40-41- Doğuların ve batıların Rabbına yemin ederim ki, biz, onların yerine daha hayırlıları getirmeye elbette kaadiriz ve asla önümüze geçileceklerden değiliz.

42- Bu itibarla, (ey Muhammedi) onları bırak da kendilerine va'dolunan günlerine kavuşuncaya kadar dalıp oynasınlar.

43-44- O gün onlar, gözleri dönmüş ve kendilerini zillet kaplamış olduğu halde, sanki dikili bir taşa koşuyorlarmış gibi süratle kabirlerinden çıkarlar. İşte bu, kendilerine va'dolunan gündür.

71-NÛH SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in yetmiş birinci sûresi olup 28 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Nahl sûresinden sonra nazil olmuştur. Sürede Nûh (a.s.)'un peygamber olarak gönderilişinden ve kavmini imana davet edişinden söz edildiği için, ona Nûh sûresi denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

I- "Kendilerine acı bir azab gelmeden önce kavmini uyar" diyerek Nuh'u kavmine göndermiştik.

2-4- O da şöyle demişti: "Ey kavmim! Ben size gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım. Allah'a ibadet etmeniz, O'ndan korkmanız ve itaat etmeniz gerekir. Ta ki O da sizin günâhlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir süreye kadar ertelesin. Zira bilmiş olsanız, Allah'ın belirlediği süre dolduğu zaman, hiç geri bırakılmaz."

5-6- Ve yine demişti ki: "Rabbım! Kavmimi gece gündüz davet ettim; fakat davetim, sadece onların kaçışlarını artırdı.

7- "Senin onları bağışlaman için her davet edişimde, parmaklarını kulaklarına tıkadılar; elbiselerine sarındılar; direndiler ve büyüklendikçe büyüktendiler."

8- "Sonra onları açıktan açığa davet ettim."

9- "Sonra onlara davetimi ilân etlim; gizli olarak da söyledim."

10- "Ve dedim ki: Rabbınızdan mağfiret dileyin; zira O, çok bağışlayıcıdır."

II- "Mağfiret dileyin ki, size gökten birbiri ardınca yağmur göndersin."

12- "Malınızı ve oğullarınızı çoğaltsın; size bahçeler versin; size ırmaklar versin.'"

13- "Neden Allah'ın azametinden korkmuyorsunuz?"

14- "Halbuki O sizi çeşitli merhalelerde yaratmıştır."

15- "Görmüyor musunuz, Allah yedi kat göğü nasıl yaratmış?"

16- "Bunların arasında ayı bir nûr yapmış; güneşi de bir kandil kılmış."

17- "Allah, sizi bir bitki gibi yerden yarattı."

18- "Sonra sizi oraya döndürecek ve yine oradan çıkaracak,"

19-20- "Geniş yollarından geçebilmeniz için Allah size yeryüzünü yaydı."

20- Nûr yine demişti ki: "Rabbım! Onlar bana karşı geldiler ve malı ve çocuğu, kendisinin ancak hüsranını artıran kimseye uydular."

22- "Büyük büyük tuzaklar kurdular."

23- "Ve dediler ki: Sakın ilâhlarınızı terk etmeyin. Vedd'i, Suvâ'ı, Yağûs'u, Ya'ûk'u ve Nesr'i bırakmayın."

24- "Böylece birçoklarını yoldan çıkardılar. Sen bu zâlimlerin sadece sapıklıklarını artır."

25- Nitekim günâhları yüzünden suda boğulmuşlardır. Sonra da ateşe atılacaklar, Allah'tan başka bir yardımcı bulamayacaklardır.

26- Nûh şöyle demiştir: "Rabbım! Yeryüzünde kâfirlerden tek bir kişi bırakma."

27- "Eğer sen onları bırakacak olursan, kulların; yoldan çıkarırlar; kötülerden ve kâfirlerden başka da çocuk doğurmazlar."

28- "Rabbım! Beni, anamı, babamı, mü'min olarak evime girenleri, mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bağışla; zâlimlere de helâktan başka bir şey verme."

72-CİN SÛRESİ

Kuran-ı Kerim'in yetmiş ikinci sûresi olup 28 âyetten müteşekkildir. Mekke'de A'râf sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede cinlerden bir gurubun Kur1 ân dinleyip ona îman ettikleri anlatıldığı için, ona, bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adiyle

1-2- (Ey Muhammedi) De ki: "Cinlerden bir gurup benden Kur'an dinlemiş ve şöyle demişlerdi: Biz, doğru yola ileten hayret verici bir Kur'an dinledik ve ona îman ettik. Artık Rabbımıza hiç kimseyi ortak koşmayacağız.*

3- "Zira Rabbımızın büyüklüğü çok yüce olup, ne bir eş ve ne de bir çocuk asla edinmemiştir."

4- "Meğer cahilimiz, Allah'a karşı çok büyük yalanlar söylüyormuş."

5- "Biz de insanların ve cinlerin Allah'a karşı hiç yalan söylemeyeceklerini zannediyorduk."

6- "Fakat insanlardan bazı adamlar varmış ki, cinlerden bazı kimselere sığınıyorlarmış; cinler de onların azgınlıklarını artırıyorlarmış."

7- "Sizin, Allah'ın hiç kimseyi yeniden diriltmeyeceğini sandığınız gibi, cinler de öyle sanmışlar."

8- "Biz, gökyüzünü yokladık ve onu sert bekçiler ve birer atımlık alevlerle doldurulmuş bulduk."

9- 'Halbuki biz önceden, göğün haberlerini dinlemek için onun oturulacak yerlerine otururduk; şimdi ise, kim dinlemek isterse, kendisini gözleyen bir alev buluyor."

10- " Yeryüzündekilere bir kötülük mü murat olundu, yoksa Rabları onlara bir hayır mı istedi, doğrusu biz bunu bilemiyoruz."

11- "İçimizde iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Çeşit çeşit guruplara ayrılmışız."

12- "Biz şunu iyice anladık ki, yeryüzünde Allah'ı asla aciz bırakamayacağız; kaçmakla da O'nu aciz kılamayacağız."

13- "Doğruluk rehberi Kur'an'ı dinlediğimiz zaman, ona îman ettik. Kim Rabbına îman ederse, artık o, sevabının azalacağından ve bir haksızlığa uğrayacağından korkmaz."

14- 'İçimizde müslüman olanlar da vardır; haktan ayrılmış olanlar da vardır. Fakat kimler müslüman olurlarsa, işte bunlar hak yola yönelmiş olurlar."

15- "Haktan ayrılmış olanlar ise, cehenneme odun olurlar."

16-17- Halbuki onlar, İslam'ın yoluna yönelmiş olsalardı, denemek için onlara bol bol su içirirdik. Kim de Rabbının zikrinden yüz çevirirse, Allah da onu çok ağır bir azaba sokar.

18- Şüphe yoktur ki mescidler, Allah'a mahsustur. Bu itibarla oralarda, Allah ile beraber başkasına da kulluk etmeyin.

19- Zira Allah'ın kulu (Muhammed), O'na ibadet etmek için kalkınca, etrafinda neredeyse kümeleşi veriyorlar.

20- (Ey Muhammed!) De ki: "Ben, sadece Rabbıma ibadet ediyorum ve hiç kimseyi O'na ortak koşmuyorum."

21- Ve de ki: "Ben size ne zarar verebilirim; ne de iyilik edebilirim."

22- Ve yine de ki: "Eğer ben Allah'a karşı gelirsem. Onun azabından beni hiç kimse kurtaramaz ve ben O'ndan başka sığınacak birini de asla bulamam."

23- "Ancak O'nun gönderdiklerini Allah'tan tebEğ edersem bana yardım eder." Kim Allah'a ve Rasülüne karşı gelirse, onun için, içinde ebediyyen kalacakları cehennem ateşi vardır.

24- Sonunda tehdit olundukları bu ateşi gördükleri zaman, yardımcı olarak kimin daha zayıf ve kimin sayıca daha az olduğunu anlayacaklardır.

25- (Ey Muhammed!) De ki: "Va'dolunan kıyamet vaktinin yakın mı olduğunu, yoksa Rabbının onu uzun süreli mi kıldığını ben bilemem."

26-28- Gaybın alimi olan Allah, gaybını dilediği peygamberden başka hiç kimseye bildirmemiştir. Rablarının peygamberlik görevlerini tebliğ ettiklerinin bilinmesi için, her peygamberin önünden ve ardından gözcüler kor. Allah, peygamberlerinin yanında olanı ve olacağı ilmiyle kuşatmış ve her şeyi birer .birer saymıştır.

73-MUZZEMMİL SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in yetmiş üçüncü sûresi olup 20 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kalem sûresinden sonra nazil olmuştur. Ancak 10, 11 ve 20 inc'ı âyetleri Medenîdir. Sûrenin İlk âyetlerinde, örtünüp yatan Hazreti Peygambere "Ey örtüye bürünen (Muhammedi), kalk!" diye hitap edildiği için, sûreye, "örtünen" manâsında muzzemmil adı verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-4- Ey örtüye bürünen (Muhammed), kalk! Gecenin birazı dışında yarısını ibadetle geçir. Yahut yarıdan biraz eksilt; yahut ta onu biraz artır ve Kur'an'ı ağır ağır oku.

5- Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz.

6- Gece ibadeti için yatağından kalkan nefsin, ibadeti daha uygun, kıraati daha sağlamdır.

7- Çünkü gündüz seni meşgul eden uzun işler vardır.

8- Rabbının ismini zikret: her şeyden kesilerek O'na yönel.

9- O, doğunun ve batının Rabbıdır; O'ndan başka ilâh yoktur. O'nu kendine vekil tut.

10- Onların söylediklerine karşı sabret ve onlardan güzellikle ayrıl.

11- Mal sahibi olup da yalanlayanları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

12-13- Çünkü onlar için yanımızda ağır bukağılar, cehennem, boğazı tıkayan bir yiyecek ve acı bir azâb vardır.

14- Bu azâb. yerin ve dağların sarsıldığı ve dağların yumuşak kum yığını haline geldiği gündedir.

15- Ey insanlar! Firavun'a gönderdiğimiz peygamber gibi, size de. Yaptıklarınıza şâhidlik etmek üzere bir peygamber göndermiştik.

16- Fakat Firavun peygambere karşı gelmiş, biz de onu ağır bir şekilde yakalamıştık.

17- Eğer inkâr ederseniz, çocukları ihtiyarlatan o günden nasıl korunursunuz?

18- Gök, günün şiddetiyle yarılmış, Allah'ın va'di yerine gelmiştir.

19- Bu, şüphesiz bir hatırlatmadır. Bu itibarla, dileyen, Rabbına varan bir yol tutar.

20- Rabbın, elbette senin ve seninle beraber olan bir topluluğun, en azından gecenin üçte ikisinde, yarısında ve üçte birinde kalkıp ibadet ettiğini biliyor. Gece ve gündüzü Allah takdir eder. O, sizin, vakitleri hesap edemeyeceğinizi bildiği için tövbenizi kabul etmiştir. Kur'ân'dan size kolay

geleni okuyun. Allah, içinizde hastalar, yeryüzünde dolaşıp Allah'ın lûtfundan rızık arayanlar ve Allah yolunda savaşanlar bulunacağını elbette bilmektedir. Bu itibarla Kur'ân'dan kolay olanı okuyun. Namazı dosdoğru kılın; zekatı verin ve Allah'a güzel borç takdim edin. Kendiniz için yaptığınız iyiliği Allah katında daha hayırlı ve daha büyük bir mükâfat olarak bulacaksınız. Allah'tan mağfiret dileyin; şüphe yoktur ki Allah, çok bağışlayıcıdır; çok merhametlidir

74. MUDDESSİR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîmin yetmiş dördüncü sûresi olup 56 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Müzzemmil sûresinden sonra nazil olmuştur. Muddessir veya mutedessir, elbisesine bürünen kimse demektir. Hazreti Peygamber Hıra mağarasında Cebrail (a.s.)'i ilk defa gördüğü zaman, korkarak evine gelmiş ve eşi Hatice'ye "beni örtünüz' demişti. İşte o zaman melek tekrar gelerek "ey örtünen Muhammedi" manâsına sûrenin ilk âyetlerini indirmiştir. Bu sebepledir ki sûreye "Muddessir süresi" denilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Ey örtüye bürünen (Muhammed)! Kalk ve uyar.

3- Rabbını tekbîr et. (O'nu yücelt).

4- Elbiseni temizle.

5- Günahlardan uzak dur.

6- Yaptığın iyiliği çok görüp başa kakma.

7- Rabbın için sabret.

8-10- Sûra üflendiği gün, işte o gün kâfirlere kolay olmayan çetin bir gündür.

11-14- Tek başıma yarattığım, kendisine pek çok mal ve yanı başında oğullar verdiğim ve kendisi için sayısız nimetlerimi yaydıkça yaydığım o kâfir kimseyi sen bana bırak.

15- Bütün bunlardan sonra, nimetlerimi daha da artırmamı istiyor.

16- Hayır asla! O, ayetlerimize karşı son derece inatçı kesilmiştir.

17- Onu sarp bir yokuşa süreceğim.

18- Çünkü o, düşünüp taşınmış, ölçüp biçmiştir.

19- O katlolası nasıl ölçüp biçmiş!

20- O katlolası nasıl ölçüp biçmiş!

21- Sonra bakıyor;

22- Sonra kaşlarını çatıp surat asıyor;

23- Sonra da sırtını dönüp büyüklük taslıyor;

24- Ve diyor ki: "Bu, sihirbazlardan aktarılan bir sihirden başka bir şey değil."

25- "Bu, sadece bir insan sözü."

26- İşte bu adamı Sakar (cehennem)'a sokacağım.

27- Sakar'ın ne olduğunu sen nereden bileceksin?

28- O, yakmadık ne ot bırakır, ne kemik...

29- O, hiç durmadan derileri kavuran bir ateştir.

30- On dokuz melek de bakıcısı vardır.

31- Cehennem bakıcılarını yalnız meleklerden yaptık. İnkâr edenlere imtihan olması, kitap ehline yakîn hasıl etmesi, iman edenlerin imanlarını artırması, kendilerine kitap verilenlerin ve müminlerin şüphe etmemeleri, kalblerinde bozukluk olanların ve kâfirlerin de, "Allah bu misal ile ne demek istiyor?" demeleri için, meleklerin sayısını da belirledik. Allah, işte böylece, dilediğini saptırır, dilediğine de hidayet eder. Rabbının askerlerini O'ndan başka kimse bilmez. Bu, insan için bir öğüttür.

32-37- Hayır; inkâra asla yol yoktur. Aya, dönüp gelen geceye, aydınlanan sabaha yemin ederim ki, insan için, içinizden öne geçmek yahut geri kalmak isteyen kimse için cehennem, bir uyarıcı olarak, muhakkak ki büyük belâlardan biridir.

38- Her nefis, kendi kazancıyle tutulur.

39-42- Ancak meymenetli olanlar (defterleri sağından verilenler), cennetler içindedir. Suçlulara "sizi cehennem ateşine sürükleyen nedir?" diye sorarlar.

43- Onlar da derler ki: "Namaz kılanlardan değildik."

44- "Düşkünü doyurmuyorduk."

45- "Bâtıla dalanlarla birlikte biz de dalıyorduk."'

46- "Dîn (hesap) gününü yalanlıyorduk."

47- "Nihayet ölüm bizi, bu haldeyken yakaladı."

48- Artık şefâatçıların şefaati onlara layda vermez.

49- O halde neden öğütten yüz çevirmektedirler? 50-51- Sanki onlar, aslandan ürkmüş yaban eşekleridir.

52- Belki onlardan herbiri, kendisine, önünde açılmış bir sahîfe verilmesini istiyor.

53- Hayır, asla! Onlar âhiretten korkmuyorlar.

54- Hayır; Kur'ân bir öğüttür.

55- Dileyen o öğüdü alır.

56- Allah dilemedikçe de öğüt alamazlar. Kendisinden korunmaya ehil olan O'dur; mağfiret etmeye ehil olan da.

75-KIYAMET SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yetmiş beşinci sûresi olup 40 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kâri'a sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetinde, Allah Ta'âlâ kıyamet gününe yemin ettiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- Kıyamet gününe ve pişmanlık duyup kendini kötüleyen nefse yemin ederim ki, insan, Öldükten sonra onun kemiklerini bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor?

4- Evet; biz onun parmaklarını bile düzeltmeye kadiriz.

5-6- Aslında insan, önündeki gelecekte de suç işlemeye devam etmek ister de, "kıyamet günü ne zamanmış?" diye sorar.

7-10- Fakat göz kamaştığı, ay tutulduğu, güneşle ay bir araya getirildiği zaman da

insan, "kaçacak yer neresi?" der.

11 - Hayır, hiçbir sığınak yoktur.

12- O gün herkesin varıp duracağı yer, Rabbının huzurudur.

13- O gün insana ne yapıp yapmadığı haber verilir.

14-15- Bunun da ötesinde insan, kendi mazeretlerini sayıp dökse bile, nefsine karşı kendisi şâhiddir.

16- (Ey Muhammedi Cebrail sana Kur'ân'ı okurken unutmamak için) acele edip dilini (Kur'ân'la) hareket ettirip durma.

17- Onu toplayıp (kalbine yerleştirmek ve sana) okutmak bize düşer.

18- Onu (sana) okuduğumuz zaman, onun okunuşunu dinle.

19- Sonra onun açıklanması yine bize aittir.

20-21 Hayır, siz, çabuk elde edeceğiniz dünyayı seviyor, âhireti ise, terkediyorsunuz.

22-23- O gün parıldayan yüzler vardır, Rablanna bakarlar. 24-25- O gün asık yüzler vardır, bel kemiğini kıracak birisin yapılacağını anlarlar. 26-27- Hayır, can köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman, "kim kurtaracak?" denir.

28- O da anlar ki, bu, artık ayrılık vaktidir..

29- Bacak bacağa dolaşır.

30- O gün sevk Rabbınadır.

31-32- Rabbını tasdik etmemiş, namaz kılmamış; fakat yalanlamış ve yüz çevirmiştir.

33- Sonra da çalım satarak ailesine gelmiştir.

34- Yazıklar olsun sana, yazıklar!

35- Sonra yine yazıklar olsun sana, yazıklar!

36- İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

37-39- O, rahme dökülen meniden bir nutfe değil miydi? Sonra da asılı bir hücre kümesi olmadı mı? Allah onu yaratıp şekil vermedi mi? Sonra da ondan erkek ve dişi iki çift yapmadı mı?

40- Bunu yapan Allah, ölüleri diriltmeye kaadir değil midir?

76-İNSAN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yetmiş altıncı sûresi olup 31 âyetten müteşekkildir. Medine'de Rahman sûresinden sonra nazil olmuştur. Bazılarına göre de sûre Mekkîdir. Sûrede insanın yaratılışından söz edildiği için, ona "insan sûresi" denilmiştir. Sûrenin Dehr, Ebrâr, Emsâc ve Hel etâ gibi başka adları da vardır.

Rahmân ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- İnsan, zikredilecek hiçbir şey değilken (ve henüz yok iken) üzerinden muhakkak bir zaman gelip geçmiştir. Biz insanı karışık bir nutfeden yarattık. Onu imtihan ediyoruz. Bu itibarla onu işitir ve görür kıldık.

3- Sonra da ona gideceği yolu gösterdik. Kimi şükrederek bu yoldan gider, kimi de kâfir olarak ondan sapar.

4- Kâfirler için elbette zincirler, halkalar ve alevli cehennem hazırladık.

5- İyiler ise, karışımı kâfur olan bir tastan içerler.

6- O kâfur, bir pınardır ki, onu, diledikleri yere fışkırtıp akıtan Allah'ın kulları içerler.

7- Kendilerine vâcib kıldıkları adağı yerine getirirler; kötülüğü yaygınlaşmış olan bir günden korkarlar.

8- içlerinin çekmesine rağmen, yiyeceklerini yoksula, yetime ve esire yediririler.

9- "Biz sizi sırf Allah rızası için doyuruyoruz. Sizden bir karşılık ve teşekkür istemiyoruz."

•

10- "Biz, yüzleri asıklaştıracak olan bir günde Rabbımızdan korkarız" derler.

11- Allah da onları bu günün şerrinden korur ve yüzlerine parlaklık, kalblerine de neş'e verir.

12- Sabretmiş olmaları dolayısıyla onları, cennetle ve ipekle mükafatlandırır.

13- Cennette sedirlere yaslanmış olarak, ne yakıcı güneş görürler; ne de dondurucu soğuk...

14- Ağaçlarının gölgeleri, üzerlerine yaklaşmış, meyvelerini toplamak kolaylaştırılmıştır.

15- Çevrelerinde gümüşten kaplar ve billur kâseler dolaştırılır.

16- Gümüşten yapılmış gibi billurlar ki, onları ölçülü bir şekilde dolaştırırlar,

17- Orada, karışımı zencebil olan bir kâseden içirilirler.

18- O da cennette bir pınardır ki, ona "selsebil" denir.

19- Çevrelerinde ebedileşmiş gençler dolaşırlar; onları gördüğün zaman saçılmış inci sanırsın.

20- Zaten cennette nereye baksan bir nimet ve büyük bir mülk görürsün,

21- Üzerinde, yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır; Rabları onlara tertemiz bir içki içirir.

22- Onlara denir ki: "işte bu sizin mükâfatınızdır. Dünyadaki çalışmalarınız şükre değer bulunmuştur."

23- (Ey Muhammedi) Kur'ân'ı sana indiren şüphesiz biziz.

24- Rabbının hükmüne kadar sabret ve onlardan hiçbir günahkâra, yahut hiçbir kâfire itaat etme.

25- Rabbının ismini sabah akşam zikret.

26- Geceleyin de O'na secde et ve gecenin uzun bir bölümünde Onu teşbih et.

27- Şu müşrikler, çabuk kazanılan dünya nimetlerinden hoşlanıyorlar da ağır bir günü arkalarında bırakıyorlar.

28- Oysa onları yaratan ve mafsallarını bağlayan biziz. Dilediğimiz zaman da. onları, benzerleriyle değiştiririz.

29- Bu, şüphesiz bir öğüttür. Dileyen, Rabbına giden bir yol tutar.

30- Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyle

bilendir; hikmet sahibidir. 31- Dilediği kimseyi rahmetine sokar. Zâlimler ise, onlar için de acı bir azâb hazırlamıştır.

77-MÜRSELÂT SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in yetmiş yedinci sûresi olup 50 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Humeze sûresinden sonra nazil olmuştur. Ancak 48. âyeti Medenîdir. Allah Ta'âlâ, meleklerin kasdedildiği "gönderilenler" manâsına gelen Mürselâfa yemin ettiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-7- Birbiri ardınca ve iyiliklerle gönderilen, rüzgar gibi esip savuran, yaydıkça

yayan, hak ile bâtılı birbirinden ayıran, kötülükleri kaldırmak ve azâb ile

korkutmak için peygamberlere ilim ve hikmet getiren meleklere yemin ederim

ki, size vaad olunan kıyamet mutlaka vâki olacaktır.

8-12- Yıldızların ışığı söndüğü, gök yarıklığı, dağlar ufalanıp savrulduğu,

peygamberlerin ümmetlerine şâhidlik edecekleri vaktin tayin olunduğu zaman,

o hesap hangi güne ertelenmiştir?

13- Hüküm gününe.

14- Hüküm gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?

15- Her şeyi yalanlamış olanların o gün vay haline.

16-17- Evvelkileri helak etmemiş miydik? Sonra arkadan gelenleri de onlara katarız.

18- Suçluları böyle yaparız.

19- Her şeyi yalanlamış olanların o gün vay haline.

20-22- Sizi basit bir sudan yaratıp belirli bir süreye kadar sağlam bir yere yerleştirmedik mi?

23- Bunu biz takdir ettik. Ne güzel takdir edenleriz.

24- Bütün bunları yalanlayanların o gün vay haline.

25-27- Yeryüzünü dirilere ve ölülere toplanma yeri yapmadık mı? Üzerinde yüksek sabit dağlar yaratıp size tatlı sular içirmedik mi?

28- Bütün bunları yalanlayanların o gün vay haline.

29- O yalanlayanlara denir ki: "Dünyada iken yalanlamış olduğunuz şeye, azaba gidin."

30-33- "Gölge yapmayan, saray gibi büyük, sanki develer gibi sapsarı kıvılcımlar

saçan cehennem alevlerinden korunmayan üç kollu duman gölgeliğe gidin." 34- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

5-36- Bu gün, onların Konuşamayacakları, özür dilemeleri için kendilerine izin de verilmeyen gündür.

37- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

38- Bugün, sizi ve sizden öncekileri topladığımız hüküm günüdür.

39- Eğer sizi azâbtan kurtaracak bir hileniz varsa onu bana yapın.

40- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

41 - Allah'tan korkanlar ise, şüphesiz gölgelerde ve pınar başlarındadırlar.

42- Onlar için diledikleri her çeşit meyve vardır.

43- Onlara "dünyada işlemiş olduklarınıza karşılık afiyetle yeyin ve için" denir.

44- Biz iyilik edenleri, şüphesiz, böyle mükâfatlandırırız.

45- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

46- Ey hakkı yalanlayanlar! Yeyin ve biraz faydalanın; şurası bir gerçektir ki, siz suçlusunuz.

47- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

48- Onlara "rükû edin" denildiği zaman, rükû etmezler.

49- Bunları yalanlayanların o gün vay haline.

50- Bundan sonra da onlar hangi söze îman edeceklerdir?

78-NEBE' SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yetmiş sekizinci sûresi olup 40 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Meâric sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûreye Mekkeli müşriklerin biribirlerine kıyametle ilgili haberlerden sorduklarına işaret edilerek başlandığı için ona, haber mânâsından "nebe'" adı verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Birbirlerine neyi soruyorlar?

2-3- Hakkında ihtilaf ettikleri o büyük günün haberini mi?

4-5- Hayır; yakında öğreneceklerdir; hayır sonra yakında öğreneceklerdir.

6-7- Yeryüzünü bir beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı?

8- Sizi çift çift yaratmadık mı?

9-11- Uykunuzu dinlenme, geceyi üzerinize örtü, gündüzü de geçim sebeplerini

temine yarayan bir vakit kılmadık mı?

12-13- Üstünüze yedi sağlam tabaka gök bina edip oraya her tarafı pırıl pırıl aydınlatan bir lamba asmadık mı?

14-16- Daneler, bitkiler ve ağaçlarının dalları birbirine girmiş bahçeler çıkarmak için yoğunlaşmış bulutlardan bol bol yağmur indirmedik mi?

17- Hüküm günü, şüphesiz tesbit edilmiş bir vakittir.

18- Sûra üflendiği gün gurup gurup gelirsiniz.

19- Gök açılır, kapı kapı olur.

20- Dağlar yürütülür, seraba dönüşür.

21-22- Cehennem, cehennem bekçilerinin gelecek olanları gözetledikleri, azgınların da varacak oldukları yerdir.

23-26- Orada süresi belirsiz uzun zaman kalacaklar ve âmellerine uygun olarak, kaynar su ve irinden başka ne bir serinlik ve ne de içecek bir şey tadamayacaklardır.

27-28- Oysa onlar hiçbir hesap ummuyorlar, âyetlerimizi yalanlayıp duruyorlardı.

29- Biz ise her şeyi sayıp yazmışızdır.

30- Onlara deriz ki: Tadın; sizin ancak azabınızı arttıracağız."

31-34- Allah'tan korkanlar için ise, kurtuluş vardır; bahçeler, bağlar, göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar, dolu dolu kadehler vardır.

35- Orada boş ve yalan söz işitmezler.

36- Bunların hepsi de, Rabbınızdan, yeter bir bağış olmak üzere mükâfat olarak verilir.

37- Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbıdır O. O, önünde hiç kimsenin konuşamayacağı Rahmân'dır.

38- Cebrail'in ve meleklerin saf saf durdukları gün, Rahmân'ın izin verdiği kimselerden başkası konuşamaz; konusunca da doğru söyler.

39- İşte gerçek gün budur. Dileyen kendisi için Rabbına giden bir yol tutar.

40- Biz sizi, yakında gelecek olan bir azâb ile uyarmıştık. O gün kişi, dünyada iken işleyip sunduğu amellerine bakar; kâfir de gördüklerinin içine saldığı korku ile "keşke dünyada iken toprak olsaydım" der.

79-NÂZİÂT SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yetmiş dokuzuncu sûresi olup 46 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Nebe' sûresinden sonra nazil olmuştur. Çekip almak manasına gelen nezi'den fail vezninde nâzı (çoğulu nâzi'ât) kelimesiyle melekler kastedilmiş ve ilk âyetinde bu kelime zikredilerek yemin edilmiş olması dolayısıyla sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-7- Şiddetle çekip alan. mülâyemetle çıkaran, dalgıç gibi yüzüp giden, yarış edercesine koşan ve bütün işleri bir düzene sokup idare eden meleklere yemin ederim ki, yerin sarsıldığı gün, gök onu takip edip yarılacak.

8-9- O gün kalpler titrer: gözler korkudan donakalır.

10-11- Ve o kâfirler derler ki: "Tekrar geldiğimiz yere mi döneceğiz? Çürüyüp ufalanmış birer kemik olunca mı?"

12- Sonra da demişlerdir ki: "Öyleyse bu zararına bir dönüştür."

13-14- Fakat o tek bir sayhadır; işte o zaman herkes, uyanık olarak yerin yüzûndedir.

15-16- Mukaddes Tuvâ vadisinde Musa'ya Rabbının hitabettiği zamanki haberi sana ulaştı mı?

17-19- Rabbı ona demişti ki: Firavun'a git; çünkü o azdı. Ona de ki: "Günahtan temizlenmeye niyetin var mı? Sana Rabbına giden yolu göstereyim de O'ndan korkarsın."

20-22- Bunun üzerine Mûsâ, ona en büyük mucizeyi göstermiş; fakat Firavun, yine de yalanlayıp karşı gelmiş, sonra da isyanını sürdürmek üzere dönüp gitmişti.

23-24- Bundan sonra da sihirbazlarını toplayıp onlara seslenmiş ve "ben sizin en yüce Rabbınızım" demişti.

25- Bunun üzerine Allah da onu âhiret ve dünya azâbıyla yakalamıştı.

26- Şüphesiz bunda, Allah'tan korkanlar için alınması gereken bir ibret vardır.

27-28- Sizi mi tekrar yaratmak daha zordur, yoksa göğü mü? Allah o göğü önce bina etmiş, sonra da yükseltip düzlemiştir.

29- Gecesini karartmış, gündüzünü de aydınlığa çıkarmıştır.

30-31- Bundan sonra da yeryüzünü yaymış, suyunu ve otlağım ondan çıkarmıştır.

32-33- Sizin ve hayvanlarınızın faydalanması için de dağları yerleştirmiştir.

34-35- O en büyük baskın olan kıyamet gelip çattığı gün, insan, dünyada iken ne için çalıştığını hatırlar.

36- Ve cehennem, gören her kişiye, görebileceği şekilde ortaya çıkarılır.

37-39- Azgınlık yapan ve dünya hayatını tercih eden kimsenin varacağı yer, işte bu cehennemdir.

40-41- Amma kim Rabbının azametinden korkar ve nefsini heva ve heveslerindenalıkorsa, onun varacağı yer de cennettir.

42- (Ey Muhammedi) Sana kıyametin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar.

43-44- Onun vaktini sen nereden bildireceksin? Kıyametin vakti hakkında bilgiRabbına aittir.

45- Sen ancak kıyametten korkanlara bir uyarıcısın.

46- Onlar kıyameti gördükleri gün, dünyada sanki günün bir akşamından yahut bir kuşluk vaktinden fazla kalmadıklarını zannederler.

80-ABESE SÛRESİ

Kur'ânı Kerîmin sekseninci sûresi olup 42 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Necm sûresinden sonra nazil olmuştur. "Yüzünü ekşitti" manasına gelen abese, Hazreti Peygamberin yanına gelen bir âmâya yüzünü kırıştırması üzerine, durumu haber vermek ve Hazreti Peygambere de hitapta bulunmak maksadıyla nazil olan sûrenin adı olmuştur. Hazreti Peygamber, Kureyş'in ileri gelen reisleriyle, İslam'ı telkin ve onları dine davet etmek için önemli bir konuşma yapıyordu. Düşünüyordu ki, eğer bu reisler davetine icabet ederlerse Mekkeli müşriklerin büyük bir kısmı da İslam'a girebilirdi. İşte Hazreti Peygamber, müşrik reislerle böyle önemli bir toplantı yaparken yanlarına âmâ Ibn Ummi Mektûm gelmiş ve Hazreti peygambere "Ya Rasulallah! Rabbının sana öğrettiklerini bana da oku ve öğret" demiştir. Hazreti Peygamber meşguliyeti dolayısıyla önce onunla ilgilenmemiş, fakat ibn Ummi Mektum'un bağırarak aynı sözleri tekrarlaması üzerine de, canı sıkılmış ve hoşnutsuzluğu-nu belli edecek şekilde yüzünü kırıştırıp ibn Ummi Mektum'dan uzaklaştırmıştır. Bunun üzerine Allah Ta'âlâ Abese sûresini indirmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Kendisine bir âmâ geldi diye yüzünü ekşitip çevirdi.

3-4- Nereden bileceksin belki o temizlenecekti, yahut öğüt alacaktı da bu öğüt ona fayda sağlayacaktı.

5-6- Amma malına mülküne güvenip öğüdü kendisine gerekli görmeyen kimseyi,sen karşına alıyorsun.

7- Onun temizlenmemesinden sana ne?

8-10- Halbuki Rabbından korkup sana koşarak gelen kimseye sen ilgisizdavranıyorsun.

11- Bir daha bundan sakın; zira Kur'an bir öğüttür.

12- Dileyen o öğüdü alır.

13-16- Bu öğüt, şerefli ve tertemiz elçiler eliyle yazılmış, şerefi büyük, yüce ve temiz sahifelerdedir.

17- Allah onu kahretsin; şu insan ne kadar da nankördür.

18- Allah onu neyden yarattı (ki bu kadar büyüklenip nankörlük ediyor)?

19- Bir parça meniden yaratıp şekil verdi ya.

20- Sonra (hem iyiye hem kötüye giden) yolu ona kolaylaştırdı.

21- Sonra onu öldürüp kabre koydu.

22- Sonra da dilediği zaman, onu yeniden diriltecek.

23- Hayır, bunlara rağmen o, Allah'ın kendisine emrettiğini yine de yerine getirmemiştir.

24- Hiç olmazsa insan, şu yiyeceğine bir baksa ya!

25- Suyu nasıl döktükçe dökmüşüz..

26-32- Sonra da yeri yarıp, içinden, sizin ve hayvanlarınız için taneler, üzümler, sebzeler, zeytinler, hurmalar, iri ağaçlı bahçeler, meyveler ve çayırlar bitirmişiz..

33-36- Büyük gürültü gelince, o gün, kişi kardeşinden, anasından, babasından, karısından ve oğullarından kaçar.

37- O gün, onlardan her kişinin kendini meşgul eden bir işi vardır.

38-39- O gün yüzler vardır, aydınlıktır, güleçtir, neşelidir.

40-41- Yine o gün yüzler vardır, üzerleri.tozlu, siyah bir duman kaplamıştır.

42- işte bunlar, kâfirler, tacirlerdir.

81-TEKVÎR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in seksen birinci sûresi olup 29 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Mesed (Tebbet) sûresinden sonra nazil olmuştur. Tekvîr, katlayarak dürmek manasına gelir. Sûrenin ilk âyetinde güneşin dürülmesinden söz edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1 - Güneşin dürülüp söndüğü;

2- Yıldızların dökülüp karardığı;

3- Dağların yürütüldüğü;

4- Gebe develerin başıboş bırakıldığı;

5- Vahşî hayvanların bir araya getirildiği;

6- Denizlerin kaynatıldığı;

7- Canların bedenlerle birleştirildiği;

8-9- Kız çocuğuna hangi suçtan dolayı öldürüldüğünün sorulduğu;

10- Amel defterinin açıldığı;

11- Gökyüzünün yerinden oynatıldığı;

12- Cehennemin alevlendirildiği;

13-14- Ve cennetin de yaklaştırıldığı zaman, her insan, âhirete hangi amelleri hazırlayıp getirdiğini bilecektir.

15-16- Gündüzleri kaybolup geceleri ortaya çıkan bütün yıldızlara;

17-21- Kararmaya başlayan geceye ve aydınlanmaya başlayan sabaha yemin ederim ki, O.Arş'ın sahibi katında çok itibarlı, güçlü ve güvenilir olan şerefli bir elçinin, (Cebrail'in) sözüdür.

22- Arkadaşınız asla bir mecnun değildir.

23- Gerçek olan şudur ki, o, Cebrail'i apaçık ufukta görmüştür.

24- O, gaybtan verdiği bilgi yüzünden de suçlanamaz.

25- Ve onun söylediği, kovulmuş şeytanın sözü de değildir.

26- O halde nereye gidiyorsunuz?

27-28- Kur'ân, âlemler için ve içinizden doğru yola girmeyi dileyen kimseler için bir öğütten başka bir şey değildir.

29- Şu da bir gerçektir ki, âlemlerin Rabbı olan Allah dilemedikçe, siz bir şey dileyemezsiniz.

82-İNFİTÂR SÛRESİ

Ku'ân-ı Kerîm'in seksen ikinci sûresi olup 19 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Nâziât sûresinden sonra nazil olmuştur. Infitâr, yarılmak demektir. Sürenin ilk âyetinde, kıyametin başlangıç olaylarından olmak üzere göğün yarılmasından söz edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-5- Göklerin varıldığı, yıldızların. dökülüp yayıldığı, denizlerin birbirine karıştırıldığı, kabillerin İçi dışına çıkarıldığı zaman, her nefis hayır olarak ne yapıp getirdiğini ve ne yapmadığını bilecektir.

6-8- Ey insani Seni yaratıp düzenleyen ve dilediği şekilde terkib ederek sana mütenasip bir vücut veren kerem sahibi Rabbına karşı, seni isyana sevkeden nedir?

9- Fakat hayır; siz, asıl dîni yalanlıyorsunuz.

10-12- Oysa üzerinizde, yaptıklarınızı bilen şerefli kâtipler. Hafaza melekleri vardır.

13- İyiler, şüphesiz nimet cennetlerindedirler.

14-16- Kötüler ise, muhakkak ki cehennemdedirler. Dîn gününde de oraya varıp girecekler ve oradan hiç kaybolmayacaklardır.

17-18- Dîn gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin. Yine Dîn gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin.

19- O, kimsenin kimseye yardım edemiyeceği bir gündür. O gün emir, yalnız Allah'a aittir.

83-MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in seksen üçüncü sûresi olup 36 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Ankebût sûresinden sonra ve Mekkî sürelerin sonuncusu olarak nazil olmuştur. Mutaffif ölçü ve tartıda hile yapan kimse demektir. Sûrede böyle kimseler şiddetle tehdit edildikleri için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-3- insanlardan ölçüyle bir şey aldıkları zaman tam alan, fakat onlara ölçüyle, yahut tartıyla verdikleri zaman da ölçüyü ve tartıyı eksilten o hilekârların vay haline!

4-6- Bunlar, âlemlerin Rabbı huzurunda duracakları o büyük gün için yeniden dirileceklerini sanmıyorlar mı?

7- Fakat hayır, ölçüde hile yapmaktan sakının! Zira kötü iş yapanların amelleri "siccin" denilen kitapta yazılıdır.

8-9- "Siccin'ın ne olduğunu sen bilemezsin. O işaretlenmiş bir kitaptır.

10-11- O gün, ceza gününü yalanlayanların vay haline!

12- Onu her haddi aşan günahkârlardan başkası yalanlamaz.

13- Ona âyetlerimiz okunduğu zaman "evvelkilerin masalları" der.

14- Hayır, dedikleri gibi değil; fakat onların amelleriyle kazanmış oldukları şey, kalplerini paslandırmıştır.

15- Hayır, o gün onlar Rablarını görmekten mutlaka mahrum kalacaklardır.

16- Sonra da onlar, varıp cehenneme gireceklerdir,

17- Daha sonra da onlara denilecektir ki: "İşte sizin yalanlayıp durduğunuz şey budur".

18- Hayır, onların dedikleri gibi değil. İyilerin kitabı şüphesiz "illiyyûn" dadır.

19-21- İlliyyûn"un ne olduğunu sen bilemezsin. O, Allah'a yakın olan meleklerin gördüğü işaretlenmiş bir kitaptır.

22-23- Şüphe yoktur ki iyiler, nimet içinde ve sedirler üzerinde nimetleri seyrederler.

24- Onları, yüzlerindeki nimet parıltısından tanırsın.

25-26- Onlara, bitimi misk kokan, mühürlü hâlis bir şarab içirilir. Yarışanlar, işte bunun için yarışsınlar.

27-28- Bu şarabın karışımı, cennette gözdelerin içtiği yukarıdan akan bir kaynaktır.

29- Suç işleyenler, dünyada iken îman edenlere gülüyorlardı.

30-31- Yanlarından geçtikleri zaman, birbirlerine göz kırparlar, ailelerine dönünce de, yaptıklarıyla gülüşüp eğlenirlerdi.

32-33- Mü'minlere gözcü olarak gönderilmedikleri halde, onları görünce "bunlar sapık kimseler' derlerdi.

34-36- Bugün ise, îman edenler, sedirler üzerinde, kâfirler dünyada yaptıklarından dolayı cezalandırıyorlar mı diye bakarak onlara gülerler

84-İNŞİKAK SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerîm 'in seksen dördüncü sûresi olup 25 âyetten müteşekkildir. Mekke'de infitâr sûresinden sonra nazil olmuştur, İnşikak, yarılmak manasına gelir. Sûrenin ilk âyetinde göğün yarılmasından söz edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-5- Gök varıldığı ve kendisine layık olduğu veçhile Rabbını dinleyip O'na boyun eğdiği; yer uzatıldığı, içindekileri dışarı atıp boşaldığı ve kendisine lâyık olduğu veçhile Rabbını dinleyip O'na boyun eğdiği zaman, yaptıklarınızın karşılığını mutlaka göreceksiniz.

6- Ey insan oğlu! Muhakkak ki sen, Rabbına giden bir yolda çalışıp duran ve O'na mutlaka kavuşacak olan bir kimsesin.

7-9- Amel defteri .kendisine sağdan verilen kimse, kolay geçireceği bir hesaba çekilecek ve ailesine neşeli bir halde kavuşacaktır.

10-12- Defteri, kendisine arkasından verilen kimse ise, yok olmayı diler ve alevli cehenneme girer.

13-14- Oysa o, dünyada, ailesinin yanında iken çok neşeli idi.

15- Hayır, hesap için Rabbına dönecektir; çünkü Rabbı onu görüp durmaktadır.

16-19- Akşamın alaca karanlığına, geceye ve gecenin topladıklarına, bedir haline gelen aya yemin ederim ki, siz ey insanlar, halden hale uğratılacaksınız.

20-22- Neden onlar îman etmiyorlar? Kendilerine Kur'ân okunduğu zaman secde etmiyorlar? Aksine, o inkarcılar hakkı yalanlıyorlar.

23- Oysa Allah, onların kalplerinde sakladıkları kin ve düşmanlığı çok iyi bilmektedir.

24- (Ey Muhammedi) Onlara acı azabı müjdele.

25- Ancak îman edenler ve salih âmel işleyenler için arkası kesilmeyen mükâfat vardır

85. BURÛC SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in seksen beşinci sûresi olup 22 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Şems sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk ayetinde, Allah Ta'âlâ burçlara yemin ettiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-7- Burçları bulunan göğe, vaad olunan güne, şahitlik edene ve şâhid olunana yemin ederim ki, çevresinde oturarak mü'minlere yaptıklarını seyreden, yakıt dolu ateş hendeklerinin sahipleri kahredilmiştir.

8-9- Onlar, sadece, dâima gâlib ve hamd edilmeye layık olan, göklerin ve yerin hükümranlığı da kendisine ait bulunan Allah'a îman ettikleri için mü'minlerden intikam almışlardı. Allah her şeye şâhiddir.

10- Mü'min erkeklere ve mümin kadınlara, dînden döndürmek için işkence edip sonra da tövbe etmeyenlere cehennem azabı vardır; onlara yangın azabı vardır.

11- İman edenlere ve sâlih amel işleyenlere ise, (ağaçlan) altından ırmaklar akan cennetler vardır. Bu, büyük kurtuluştur.

12- Rabbının yakalayışı, muhakkak ki çok şiddetlidir.

13- İlk defa yaratan ve tekrar diriltecek olan da O'dur.

14- O, çok bağışlayan, çok sevendir.

15- Arş'ın sahibidir; çok yücedir.

16- İstediğini mutlaka yapandır.

17-18- (Ey Muhammedi) Sana, o orduların. Firavun ve Semûd'un haberi geldi mi?

19- Şüphe yoktur ki inkâr edenler, dâima yalanlama içindedirler.

20- Allah ise onları arkalarından çepeçevre kuşatmıştır.

21-22- Onların yalanladıkları Kur'ân da. levh-ı mahfûz'da bulunan yüce bir kitaptır.

86-TÂRİK SÛRESİ

Kur"ân-ı Kerim'in seksen altıncı sûresi olup 17 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Beled sûresinden sonra nazil olmuştur. Târik, gece ilk çıkan yıldız olup, sûrenin ilk âyetinde bu yıldız üzerine yemin edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-4- Göğe ve Tarık'a yemin ederim ki, üzerinde bir gözeticinin bulunmadığı hiçbir nefis yoktur. Tarık'ın ne olduğunu sen nereden bileceksin. O, karanlığı delen bir yıldızdır.

5- Bu itibarla insan neyden yaratıldığına bir baksın.

6-7- O, erkeğin bel, kadının da göğüs kemikleri arasındaki organdan çıkıp atılan bir sudan yaratılmıştır.

8-9- Şüphesiz Allah kalplerde gizlenenlerin ortaya çıkarılacağı gün insanı yeniden yaratmaya kaadirdir.

10- Bu itibarla insanın, kendisini kurtaracak ne bir gücü ve ne de bir yardımcısı vardır.

11-14- Dönüşü olan göğe ve yarılan yere yemin ederim ki, Kur'ân, hak ile bâtılı ayırt eden bir sözdür; o şaka değildir.

15- Onlar tuzak üstüne tuzak hazırlıyorlar.

16- Ben de onlar için bir tuzak hazırlıyorum.

17- Bu itibarla, (Ey Muhammed), kâfirlere mühlet ver; onları biraz geciktir.

87. A'LÂ SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in seksen yedinci sûresi olup 19 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tekvir sûresinden sonra nazil olmuştur. llk âyetinde Allah Tea'âlânın "yüce" manasına gelen sıfatından söz edildiği için bu ad verilmiştir. Müslim, Ebû Dâvût. Tirmizî ve Ahmed b. Hanbel'in naklettikleri bir hadîse göre Rasûlullah (s.a.s), bayram ve cum'a namazlarında Sebbihi'sme Rabbike'l Alâ ile hel etâke hadisu'l-gâşiye sûrelerini okurdu.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-5- (Ey Muhammedi) Yaratıp düzen veren, takdir edip yol gösteren ve bütün bitkileri çıkaran, sonra da simsiyah çöpe çeviren yüce Rabbının adım teşbih et

6-7- Sana Kur'ânı okutacağız ve Allah dilemedikçe de artık hiçbir şey unutmayacaksın. O, açık olanı da gizli olanı da şüphesiz bilir.

8- Seni de kolay olanı yapmakta başarılı kılacağız.

9- Bu itibarla, (Ey Muhammedi), öğüt alana öğüt ver.

10-13- Zaten Allah'tan korkan öğüt alacaktır; fakat o büyük ateşe girecek ve orada ne ölecek ve ne de yaşayacak olan bedbaht inatçı ise, ondan kaçacaktır.

14-15- Kötülüklerden temizlenen, Rabbının ismini zikreden ve namazı kılan, mutlaka kurtulacaktır.

16- Fakat siz dünya hayatını üstün tutuyorsunuz.

17- Oysa âhiret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

18-19- Bütün bunlar, ilk sahifelerde, İbrahim ve Musa'nın sahifelerinde de yazılıdır.

88. ĞÂŞİYE SÛRESİ

Kur 'ân-ı Kerîm 'in seksen sekizinci sûresi olup 26 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Zâriyât suresinden sonra nazil olmuştur. Kıyamet manasına gelen "gâşiye'den sûrenin ilk âyetinde söz edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Ey insanoğlu! Kıyametin haberi sana geldi mi?

2-3- O gün, dünyada iken iş yapan, bitkin düşen yüzler vardır, zelil hakîr.

4- Kızışmış ateşe varıp dayanırlar.

5- Kızgın bir kaynaktan da içirilirler.

6-7- Onlar için ne semirten ve ne de açlık gideren kuru dikenden başka bir yiyecek de yoktur.

8- Yüzler vardır, o gün pırıl pırıl...

9- Dünyadaki amelleri dolayısıyla hoşnuttur.

10- Cennette yüksek derecelerdedir.

11 - Orada boş söz işitmezler.

12- Orada akan kaynaklar vardır.

13-16- Yüksek sedirler, önlerine konmuş kaplar. sıra sıra yastıklar ve serilmiş halılar vardır.

17-20- Şu devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine ve yerin nasıl yayıldığına ibret almak için hiç bakmazlar mı?

21-22- (Ey Muhammedi) Onlara öğüt ver; zira sen ancak bir öğütçüsün; yoksa sen onlara musallat olmuş bir zorlayıcı değilsin.

23-24- Ancak yüz çevirir ve inkâr ederlerse, Allah onlara en büyük azâb ile azâb eder.

25- Şüphesiz onların dönüşü bizedir.

26- Sonra hesaplarını görmek de elbet bize düşer.

89. FECR SÛRESİ

Kurân-ı Kerim'in seksen dokuzuncu sûresi olup 30 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Leyi sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde Fecre yemin edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-5- Fecre, on geceye, çifte ve teke, geçip giden geceye yemin ederim; bunlarda

akıl sahibi için bir yemin değeri var değil mi?

6-12- Âd kavmine, şehirler arasında bir benzeri yaratılmamış olan sütunlu İrem'e,

içinde kayaları oyarak kendilerine muhkem evler yapan Semûd kavmine; ülkelerinde iyice azan ve bu yüzden oralarda fesad çıkaran büyük binaların sahibi Firavun'a Rabbının ne yaptığını bilmez misin?

13- Rabbın üzerlerine envay-ı çeşit azâb indirmişti.

14- Şüphesiz Rabbın dâima gözetleme yerindedir.

15- İşte insan, ne zaman Rabbı onu imtihan eder ve bu maksatla kendisine, ikramda bulunup nimet verirse, "Rabbım bana ikram etti" der.

16- Fakat ne zaman da onu imtihan edip rızkını daraltırsa "Rabbım beni hor ve hakir kıldı" der.

17- Fakat hayır, asıl siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18- Yoksulu doyurmak hususunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

19- Mirası, hak gözetmeden yiyorsunuz.

20- Malı da pek çok seviyorsunuz.

21-23- Hayır, yer parça parça dağıtıldığı. Rabbının emri saf sal meleklerle beraber geldiği ve cehennem de o gün getirildiği zaman, işte o gün insan her şeyi hatırlar ama, hatırlamanın ona ne faydası var?

24- "Keşke âhiret hayatım için iyi amel işleyip gelseydim" der.

25-26- O gün hiç kimse Allah'ın azabı gibi azâb edemez ve hiç kimse O'nun bağı gibi bağ vuramaz.

27-28- Ey huzura ermiş olan nefisi hoşnut etmiş ve hoşnut olmuş olarak Rabbına dön.

29-30- Kullarım arasına gir; cennetime gir.

90. BELED SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in doksanıncı sûresi olup 20 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kaf sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyette belde olarak Mekke üzerine yemin edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-4- (Ey Muhammedi) Oturmakta olduğun bu beldeye, babaya ve doğan şeye yemin ederim ki, biz insanı meşakkatler içinde (yetişen bir varlık olarak) yarattık.

5- Şimdi o, hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi zannediyor?

6- "Pek çok mal sarf ettim" diyor.

7- Hiç kimsenin kendisini görmediğini mi zannediyor?

8-9- Onun için iki göz, bir dil, iki dudak yaratmadık mı?

10- Ona iyi ve kötü iki yol göstermedik mi?

11- Fakat o, sarp yokuşu aşamadı.

12- Sarp yokuşun ne olduğunu sen bilir misin?

13-17- O, bir kölenin azadıdır. Yahut açlık gününde akraba olan bir yetimi, yahut hiçbir şeyi olmayan bir yoksulu doyurmak, sonra inananlardan ve birbirlerine sabrı ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

18- İşte bunlar meymenetli olanlardır.

19- Âyetlerimizi inkâr edenler ise, meymenetsiz kimselerdir.

20- Üzerlerinde kapıları kilitlenmiş bir ateş vardır.

91. ŞEMS SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in doksan birici sûresi olup 15 âyetten müteşekkildir. Mekke 'de Kadir sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde, güneş manasına gelen Şems'e yemin edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-10- Güneşe ve aydınlığına, onu takip eden aya, güneşi çıkaran gündüze. onu örten geceye, göğe ve onu yükseltene, yere ve onu yayana, nefse ve onu şekillendirene, sonra da ona kötülüğünü ve takvasını ilham edene yemin ederim ki, nefsini temizleyen iflah olmuş, onu günâh ile örtüp gizleyen de hüsrana uğramıştır.

11-12-Semûd kavmi, içlerinden en azgını, deveyi kesmek üzere ayaklanınca, azgınlıkları sebebiyle Peygamberlerini yalanlamıştı.

13- Allah'ın Peygamberi onlara "Allah'ın devesine ve onun su içme hakkına dokunmayın" demişti.

14-15- Fakat onlar Peygamberi yalanlamışlar ve deveyi kesmişlerdi. Bunun üzerine Rabları da onları akıbetinden hiç korkmadan, günâhları sebebiyle helak ve yerle bir etmişti.

92. LEYL SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm 'in doksan ikinci sûresi olup 21 âyetten müteşekkildir. Mekke'de A'lâ sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde gece manasına gelen leyl'e yemin edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1 -4- Her yeri kapladığında geceye, ortaya çıkıp belli olduğunda gündüze, erkeği ve dişiyi yaratana yemin ederim ki, amelleriniz çok çeşitlidir.

5-7- Kim malından verir ve sakınır, en güzeli de tasdik ederse, biz de ona en kolayı hazırlarız.

8-10- Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görür ve en güzeli yalanlarsa, biz de ona en güç olanı kolaylaştırırız.

11- Ve o düştüğü zaman da malı ona hiçbir fayda sağlamaz.

12- Şüphesiz doğru yola iletmek bize aittir.

13- Âhiret ve dünya da el bet bizimdir.

14- Sizi alev saçan ateşe karşı uyardım.

15-16- Ona, hakkı yalanlayan ve ondan yüz çeviren şakilerden başkası girmez.

17-18- Malını verip temizlenen, günâhlardan da en çok sakınan kimse ise, o ateştenuzak tutulur.

19-20- Onun malını vermesi ise, yanındaki başkasına âit bir nimete karşılık olmak üzere değil, fakat yüce Rabbının rızasını kazanmak içindir.

21- Yakında kendisi de Allah'ın vereceği nimetlerden razı olacaktır.

93. DUHÂ SÛRESİ

Kurân-ı Kerîm'in doksan üçüncü sûresi olup 11 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Fecr sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde, kuşluk vakti demek olan duhâ' ya yemin edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-3- Kuşluk vaktine ve sükûna erdiğinde geceye yemin ederim ki (ey Muhammed) Rabbin seni ne terk etmiş ve ne de sana darılmıştır.

4- Gerçek olan şudur ki, âhiret, senin için dünyadan daha hayırlıdır.

5- Muhakkak Rabbın sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın.

6- Seni yetim bulup da barındırmadı mı?

7- Seni şaşırmış bulup da yol göstermedi mi?

8- Seni fakir bulup da zenginleştirmedi mi?

9- O halde sakın yetimi hakir görme.

10- isteyeni de sakın azarlama.

11- Rabbinin nimetini ise şükrederek anlat.

94. İNŞİRAH SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in doksan dördüncü sûresi olup 8 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Duhâ sûresinden sonra nazil olmuştur. İlk âyetinde, açmak, genişletmek manasına gelen "şerh" kelimesine yer verildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- (Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

2-3- Sırtına ağır gelen yükünü senden kaldırıp atmadık mı?

4- Senin şanın da yükseltmedik mi?

5- Muhakkak ki her güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

6- Her güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

7- Bu itibarla, bir işi bitirdiğin zaman, başka bir işle uğraş.

8- Ve yalnız Rabbına rağbet et.

95. TÎN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in doksan beşinci sûresi olup 8 âyetten müteşekkildir, Mekke'de Burûc sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde "tin" (incir) e yemin edildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-4- İncir ve zeytine, Sînâ dağına ve şu güvenli beldeye yemin ederim ki, biz insanı en güzel bir şekilde yarattık.

5-6- Sonra da, îman edenler ve sâlih amel işleyenler hâriç, onu, aşağıların en aşağısına ittik, îman edip sâlih amel işleyenlere ise, arkası kesilmeyen bir mükâfat vardır.

7- O halde ey insan, bundan sonra dîni sana yalanlatan şey nedir?

8- Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?

96-ALAK SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in doksan altıncı sûresi olup 19 âyetten müteşekkildir. Mekke'de ilk nazil olan sûredir. Sûrenin 2 inci âyetinde, insanın, asılı hücre kümesi manâsına gelen "alak" tan yaratıldığına işaret edildiği için ona bu ad verilmiştir. İlk ayeti ise, "ikra" emriyle başladığı için, sûreye "ikra' sûresi'de denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Oku! Yaratan Rabbının adıyla..

2- O, insanı alâk (rahim cidarına asılı hücre kümesi) tan yarattı.

3- Oku! Rabbın sonsuz kerem sahibidir.

4- O Rab ki, kalemle yazmayı öğretti.

5- İnsana bilmediğini de öğretti.

6-7- Fakat hayır; insan oğlu kendisini zengin görünce, yine de azıyor.

8- Oysa dönüş, elbette Rabbınadır.

9-10- Bir kulu namaz kıldığı zaman, namaz kılmaktan meneden kimseyi bana haber ver.

11-12- Haber ver, ya o kimse doğru yolda ise, veya takvayı emretmiş ise.

13- Yine haber ver, ya bu adam hakkı yalanlamış ve ondan yüz çevirmiş ise.

14- O adam, Allah'ın kendisini gördüğünü hiç bilmez mi?

15-16- Fakat hayır, bu yaptığına son vermezse, onun alın saçından, o yalancı, günahkâr alnından mutlaka yakalarız.

17- İşte o zaman, meclisini çağırıp toplasın.

18- Biz de cehennem zebanilerini çağırırız.

19- Hayır, sakın ona itaat etme; secde et ve Allah'a yaklaş.

97. KADİR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in doksan yedinci sûresi olup 5 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Abese sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede Kadir gecesi anlatıldığı için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1- Gerçek şu ki, biz Kur'ânı Kadir gecesinde indirdik.

2- Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

3- Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

4- Melekler ve Cebrail, o gece, Rablerinin iziyle her türlü iş için inerler.

5- O gece, tan yeri ağarıncaya kadar süren bir selamettir.

98. BEYYİNE SÛRESİ

Kur'ân-ı Kertm'in doksan sekizinci sûresi olup 6 âyetten müteşekkildir. Medine'de Talâk sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetinde apaçık delil manasına gelen "beyyine" den söz edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-3- Kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık bir delil, içinde dosdoğru hükümlerin yer aldığı tertemiz sahîfeleri okuyan bir Peygamber gelmedikçe küfürlerinden vazgeçecek değillerdi.

4- Fakat kendilerine kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düşmüşlerdir.

5- Oysa onlar, dîni yalnız Allah'a hâs kılarak ve doğruya yönelerek Allah'a ibadet etmekten, namazı dosdoğru kılmaktan ve zekatı vermekten başka bir şeyle emrolunmamışlardı. Zira dosdoğru dîn bu idi.

6- Fakat kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, içinde ebediyyen kalacakları ateştedirler. İşte, halkın en şerlileri bunlardır.

7- îman edenler ve sâlih amel işleyenler ise, bunlar da halkın en hayırlılarıdır.

8- Bunların Rabtarı katındaki mükâfatları, içinde ebediyyen kalacakları (ağaçları) altından ırmaklar akan Adin cennetleridir. Allah, onlardan hoşnud olmuştur; onlar da Allah'tan hoşnud olmuşlardır. Bu mükâfat Rabbından korkan kimseler içindir.

99. ZELZELE SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîmin doksan dokuzuncu sûresi olup 8 âyetten müteşekkildir. Medine'de Nisa sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede kıyamet gününün başlangıcı yer sarsıntısıyla tasvir edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-5- Yer şiddetle sarsıldığı, içindeki ağırlıklarını dışarı çıkardığı ve insanın "ona ne oluyor!" dediği zaman, işte o gün, Rabbinin kendisine vahyetmiş olması dolayısıyla, yer bütün haberlerini anlatır.

6- O gün insanlar, amellerinin karşılığı kendilerine gösterilmek için bölük bölük çıkacaklardır.

7- Her kim zerre miktarı hayır işlemişse onu görecektir.

8- Kim de zerre miktarı kötülük işlemişse onu görecektir.

100-ÂDİYAT SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yüzüncü sûresi olup 11 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Asr sûresinden sonra nazil olmuştur. Koşmak manâsındaki"' 'advan" dan koşanlar demek olan âdiyat'a yemin edildiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-6- Ses çıkararak koşan, koşarken tırnaklarıyla kıvılcımlar çıkaran, sabah vakti düşmana baskın yapan, o baskında toz koparan ve onunla düşman topluluğunun ortasına giden atlara yemin ederim ki, insan Rabbine karşı çok nankördür.

7- Şüphesiz, (kendi davranışlarıyla) o da buna şâhiddir.

8- Mal sevgisi de son derece şiddetlidir.

9-10- O nankör insan, kabirlerin içindekiler çıkarıldığı ve kalplerin içindekiler açıklandığı zaman; halâ (Rablarının nimetlerini) bilmeyecek mi?

11- Şüphesiz o gün Rabları, onların yaptıklarından hakkıyla haberdârdır.

101. KÂRİA SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yüz birinci sûresi olup 11 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kureyş sûresinden sonra nazil olmuştur. İlk âyeti, kıyametin isimlerinden biri olan Kâria ile geldiği için, sûreye de bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-3- Kâria.. Nedir o kâria? Kâria'nın ne olduğunu sen bilir misin?

4- O gün insanlar dağılmış pervane gibi olurlar.

5- Dağlar ise, atılmış renkli yüne dönerler.

6-7- İşte o gün kimin tartılan ağır gelirse, o, hoşnut olacağı bir hayat içindedir.

8-9- Kimin tartıları da hafif gelirse, onun anası da bir uçurumdur.

10- O uçurumun ne olduğunu bilir misin?

11- O, kızgın bir ateştir. ,

102-TEKÂSÜR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yüz ikinci sûresi olup 8 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kevser sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrenin ilk âyetinde, insanın mal ve evlâd yönünden çoğalmakla övünmesi manâsına gelen "tekâsür'den söz edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2- Kabirleri ziyaret edinceye kadar çoklukla övünmek sizi meşgul etti.

3- Hayır, asla! Yakında yanıldığınızı anlayacaksınız.

4- Sonra, hayır, yakında yanıldığınızı anlayacaksınız.

5- Eğer bunu yakînen anlasaydınız, elbette bunu yapmazdınız.

6- Cehennemi mutlaka göreceksiniz.

7- Sonra onu, hem de yakın gözüyle göreceksiniz.

8- Sonra da (o övündüğünüz) nimetlerden sorulacaksınız.

103. ASR SÜRESİ

Kur'ân-ı Kerîm'in yüz üçüncü sûresi olup 3 âyetten müteşekkildir. Mekke'de inşirah sûresinden sonra nazil olmuştur. İlk âyetinde çağ, uzun zaman, asır veya ikindi vakti manâsına gelen asr'a yemin edildiği için ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adiyle

1 -2- Asr'a yemin ederim ki, insan muhakkak hüsrandadır.

3- Ancak îman edenler, sâlih amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler böyle değildir.

104-HÜMEZE SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerîm 'in yüz dördüncü sûresi olup 9 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kıyamet sûresinden sonra nazil olmuştur, ilk âyetinde arkadan çekiştiren manâsınagelen "hümeze" kötülendiği için sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-2- Mal toplayıp onu tekrar tekrar sayan, insanları arkadan çekiştirip, kaş göz hareketleriyle alay edenlerin vay haline!

3 - Malının, kendisini ebedî kılacağını mı zannediyor?

4- Hayır, aslâl O, mutlaka Hutame'ye atılacaktır.

5- Hutamenin ne olduğunu bilir misin?

6-7- O, kalplerin içine işleyecek, Allah'ın tutuşturulmuş bir ateşidir.

8-9- Bu ateş, kendileri uzatılmış sütunlar arasında oldukları halde üzerlerine kapatılacaktır.

105. FÎL SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim 'in yüz beşinci sûresi olup 5 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Kafinin sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede, Yemen'e hâkim olan Habeşistan valisiEbrehe'nin, tîl ordusuyla Kabe'yi yıkmak üzere Mekke'ye yürüdüğü bir sırada, bu ordunun, üzerlerine taş atan kuşlar tarafindan nasıl imha edildiği anlatıldığı için onabu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1 - (Ey Muhammedi) Rabbının fil sahiplerine ne yaptığını biliyor musun?

2-5- Üzerlerine sert taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderip onları yenilmiş ekin gibi yaparak kendi tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

106. KUREYŞ SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim 'in yüz altıncı sûresi olup 4 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tîn sûresinden sonra nazil olmuştur. Sûrede Kureyş kabilesinden söz edildiği için, ona bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-4- Bari Kureyş'in emniyetini, onların kış ve yaz yolculuğunda güvenliğini sağladığı için, onları yedirip açlıktan, onlara güven verip korkudan kurtaran bu Beyt'in Rabbına İbadet etsinler.

107-MA'ÛN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz yedinci sûresi olup 7 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Tekâsür sûresinden sonra nazil olmuştur. Zekat vermek, yahut bir şey vererek yardım etmek manâsına gelen ma'ûn kelimesine son âyette yer verilerek, bu gibi iyiliklere engel olanlardan ve onların sıfatlarından söz edildiği için, sûreye bu ad verilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1 - Dîni yalanlayan (şu adamı) görüyor musun?

2-3- Yetîmi itip kakan, yoksulu doyurmaya önayak olmayan işte odur.

4-7- Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, namazlarını önemsemezler; (kılsalar bile) mürailik yaparlar; iyilik etmeye de engel olurlar.

108. KEVSER SÛRESİ

Kur'ân'ı Kerim'in yüz sekizinci sûresi olup, 3 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Adiyât sûresinden sonra nazil olmuştur. Müslim'in Sahih 'inde Enes b. Mâlik (r.a) 'ten rivayet edilen bir hadîsten öğrenildiğine göre, Hazreti Peygamber ashabı arasında otururken, birden üzerine bir ağırlık çökmüş, biraz sonra da gülümseyerek bir sûre indiğini haber vermiş ve Kevser sûresini okumuştur. Ashabı Kevser'in ne olduğunu sorunca da, şöyle buyurmuştur: O, Aziz ve Celîl olan Rabbimin bana va'dettiği bir nehirdir. Onda pek çok hayır vardır. O, öyle bir havuzdur ki, ümmetim, kıyamet günü onun başına gelecektir.." Sûrenin nüzul sebebi ise, Hazreti Peygamberin oğlu Kasım 'in ölümü üzerine, kâfirlerin azgınlarından olan el-Âs b. Vall'in Hazreti Peygamber hakkında "onun soyu kesiktir" manâsında ebter demiş olmasıdır. Sûrenin üçüncü âyetinde "asıl sana kin besleyen ebterdir denilerek kâfir el-Âs b. Vail'e cevap verilmiştir.*

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- (Ey Muhammedi) Sana Kevser'i verdik.

2- Bu itibarla Rabbın için namaz kıl ve kurban kes.

3- Gerçek olan şudur ki, asıl soyu kesik olan, sana kin besleyen kimsedir.

109. KÂFİRÛN SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz dokuzuncu sûresi olup 6 âyetten müteşekildir. Mekke'de Mâ' ün suresinden sonra nazil olmuştur. Mekke'nin ileri gelen kafirlerinden el-Velîidnu'l-Muğîre, el-Asb. Vail, el-Esved b. Abdilmuttalib ve Umeyye b. Halefin Hazreti Peygambere gelerek "Ey Muhammedi gel, sen bizim ibadet ettiklerimize ibadet et, biz de senin ibadet ettiğine ibadet edelim. Böylece biz ve sen, hepimiz bir dînde birleşelim. Sonra bakalım, eğer seninki bizimkilerden hayırlı ise, biz sana katılalım; yok eğer bizimkiler seninkinden hayırlı ise, sen bize katıl" demişlerdi. Bunun üzerine Allahu Te'ala, Rasulüne, bu kafirlere cevap olmak üzere Kafirun sûresini indirmiştir. Buna göre, surede söz konuşu edilen kafirlerin, bütün kafirler olmayıp, Hazreti Peygambere bu teklifi yapan kafirler olduğu anlaşılır.

Rahman va Rahîm olan Allah'ın adiyle

1 - (Ey Muhammedi O kâfirlere) de ki: "Ey kâfirler"!

2- "Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem".

3- "Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz".

4- "Ben asla sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim."

5- "Siz de benim ibadet ettiğime İbadet edecek değilsiniz".

6- "Sizin dîniniz size aittir; benim dînim de bana"...

110. NASR SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz onuncu suresi olup 3 ayetten müteşekkildir. Mekke'de Tövbe suresinden sonra en son nazil olan süre olarak kabul edilir. Surede işaret edilen feth, Mekke'nin fethidir. Bu fetihle Allah Müslümanlara en büyük zaferi bahşetmiş olmaktadır. Çünkü bundan sonra artık, Kabe içine kadar girmiş olan putperestliğin hayatına son verilmiş, bu ise, insanların dalga dalga İslam'a girmelerine hız vermiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adiyle

1-3- (Ey Muhammedi) Allah'ın yardımı ve fetih (zafer) geldiği ve insanların, Allah'ın dînine dalga dalga girdiklerini gördüğün zaman, Rabbini hamd île tesbîh et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir.

111-TEBBET SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz on birinci sûresi olup 5 ayetten müteşekkildir. Mekke'de Fatiha sûresinden sonra nazil olmuştur. Surenin konusu, Allah ve Peygamber düşmanı Ebu Leheb ve karışıdır. Hazreti Peygambere dîni tebliğ ve yakın akrabalarını İslam'a davet görevi verilince, Hazreti Peygamber, Kureyş'in ileri gelenlerini! Safa tepesinde toplamış ve onları dîne davet etmişti. Fakat aralarında bulunan amcası Ebu Leheb, küçümsediği yeğeni tarafından toplantı yerine çağırılmış olmasını hazmedememiş ve ona "elin kurusun emi; bizi bunun için mi burada topladın?" demişti. Bunun üzerine, hem onu, hem de diken toplayarak onları Hazreti Peygamberin geçeceği yollara atan' karısı Ummu Cemil'i lanetleyen bu süre indirilmiştir. Sureye, Tebbet suresi denildiği gibi, Leheb suresi, veya Mesed sûresi_de denilmiştir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1- Asıl Ebû Leheb'in elleri kurusun. Nitekim kurudu da.

2- Ne malı ve ne de kazandığı ona hiçbir fayda sağlamadı.

3- Alevli bir ateşe varıp dayanacaktır.

4-5- Boynunda liften yapılmış bir ip olduğu halde, odun hamalı olarak karısı da onunla birlikte o ateşe girecektir.

112-İHLÂS SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz on ikinci sûresi olup 4 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Nâs sûresinden sonra nazil olmuştur. İslam'ın tevhîd esasını en güzel bir şekilde ortaya koyarak, insan zihninde yerleşebilecek şirk kırıntılarından onu temizlediği ve dini yalnız Allah'a hâs kıldığı için ona İhlâs sûresi denilmiştir. Tevhid, Kur'ân-ı Kerim'in zihinlere yerleştirmeye çalıştığı dînin en önemli temellerinden biri olduğu ve ihlâs sûresi de bunu en şümullü bir şekilde gerçekleştirdiği içindir ki, bu sûre, Kur'ân-ı Kerim'in üçte birine muâdil sayılmıştır. Nitekim Buhâri ve Müslim 'in Sahih 'lerinde yer alan müteaddit rivayetlerde, Hazreti Peygamberin İhlâs sûresini Kur'ân-ı Kerim'in üçte birine muadil olarak tavsif ettiği görülür. Mekkeli müşriklerin Hazreti Peygambere "Rabbını bize tarif ve tavsif et" demeleri üzerine bu sûre indirilmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1 - (Ey Muhammedi O müşriklere) de ki: "O Allah birdir."

2- Allah Samed'dir (her şeyden müstağni, her şey O'na muhtaçtır).

3- Doğurmamıştır; doğmamıştır.

4- Hiç kimse (ve hiç bir şey) O'na denk değildir

113-FELAK SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz on üçüncü sûresi olup 5 âyetten müteşekkildir. Mekke'de nazil olmuştur. Kendisinden sonra nazil olan Nâs süresiyle birlikte Muavvizetân diye adlandırılır ve mahlûkatın, geceden, düğümlere üfleyip büyü yapanların, hased eden kimselerin ve insanlara kötü şeyler telkin eden vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınma yolunu gösterir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-5- (Ey Muhammedi) De ki; "Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğünde gecenin şerrinden; düğümlere nefes edip büyü yapanların şeninden ve hased ettiğinde de hâsidin şerrinden, karanlığı yok eden sabah aydınlığının Rabbına sığınırım."

114-NÂS SÛRESİ

Kur'ân-ı Kerim'in yüz on dördüncü sûresi olup 6 âyetten müteşekkildir. Mekke'de Felak sûresinden sonra nazil olmuştur. Biraz önce de açıkladığımız gibi, Felak ve Nâs sûreleri, her ikisi birden, çeşitli kötülüklerden Allah'a sığınmayı öğretir.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

1-6- (Ey Muhammedi) De ki;Cin ve insanlardan olup, insanların göğüslerine vesvese sokan o şeytan vesvesecinin şerrinden, insanların ilâhı, insanların hükümdarı ve insanların Rabbi olan Allah'a sığınırım.

Ve'l Hamdû li'llahi Rabbi'l Alemin…

Allahûmme Salli alâ Muhammedin ve âlâ âlihi ve sahbihi ve bârik ve sellim…

Sûbhanek Allahûmme ve bihamdike ve eşhedû en la ilahe illa ente vahdeke la Şerike leke ve Estağfiruke ve etûbû ileyk.

Ve Âhiru Davânâ Enil- Hamdû Lillâhi Rabbil Âlemin.

—Derleme— *Ebu Abdulmûmin, Tekin Mıhçı*

—E-Mail— *dayioglu_@hotmail.com*

—E-Mail— *tekin_mihci@hotmail.com*

— BELGIQUE — 2003 - 2013 —

https://www.facebook.com/groups/704621039621341/files/
https://www.facebook.com/groups/islami.e.Kitap.indir/files/
https://www.facebook.com/groups/129830423826445/files/
https://www.facebook.com/groups/Silahtar38/files/
https://www.facebook.com/groups/1529611830591132/files/
http://tevhiddersleri.com/
http://ebumuaz.blogspot.com/
http://www.ehlieser.tr.gg/
http://www.islamhouse.com/
http://islamqa.info/tr
http://tevhidvesunnet.com/
http://www.davetulhaq.com/tr/index.php
http://www.tevhididavet.com/
http://www.tevhidyolcusu.com/
http://islamiekitap.blogspot.be/
http://ilimehli.blogspot.be/
http://www.sahihhadisler.net/